

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 351 E



Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

54e jaargang
2 december 2011

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I <i>Resoluties, aanbevelingen en adviezen</i>	
	RESOLUTIES	
	Europees Parlement	
	ZITTING 2010-2011	
	Vergaderingen van 6 t/m 8 juli 2010	
	De notulen van deze zitting zijn gepubliceerd in het PB C 298 E van 4.11.2010	
	AANGENOMEN TEKSTEN	
	Dinsdag 6 juli 2010	
2011/C 351 E/01	De strategie van de Europese Unie voor het Oostzeegebied en de rol van macroregio's in het kader van het toekomstige cohesiebeleid Resolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over de strategie van de Europese Unie voor het Oostzeegebied en de rol van macroregio's in het kader van het toekomstige cohesiebeleid (2009/2230(INI))	1
2011/C 351 E/02	Bijdrage van het regionaal beleid van de EU aan de bestrijding van de financieel-economische crisis, onder speciale verwijzing naar doelstelling 2 Resolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over de bijdrage van het regionaal beleid van de EU aan de bestrijding van de financieel-economische crisis, onder speciale verwijzing naar doelstelling 2 (2009/2234(INI))	8
2011/C 351 E/03	Een duurzame toekomst voor het vervoer Resolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over een duurzame toekomst voor het vervoer (2009/2096(INI))	13
2011/C 351 E/04	Beraadslagingen van de Commissie verzoekschriften 2009 Resolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over de beraadslagingen van de Commissie verzoekschriften tijdens het jaar 2009 (2009/2139(INI))	23

NL

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2011/C 351 E/05	Het bevorderen van de toegang van jongeren tot de arbeidsmarkt en het versterken van de positie van stagiair en leerling Resolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over het bevorderen van de toegang van jongeren tot de arbeidsmarkt en het versterken van de positie van stagiair en leerling (2009/2221(INI))	29
2011/C 351 E/06	Atypische arbeidsovereenkomsten, verzekerde beroepstrajecten, flexizekerheid en nieuwe vormen van sociale dialoog Resolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over atypische arbeidsovereenkomsten, verzekerde beroepstrajecten, flexizekerheid en nieuwe vormen van sociale dialoog (2009/2220(INI))	39
2011/C 351 E/07	Groenboek van de Commissie over het beheer van bioafval in de Europese Unie Resolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over het Groenboek van de Commissie over het beheer van bioafval in de Europese Unie (2009/2153(INI))	48
Woensdag 7 juli 2010		
2011/C 351 E/08	Beloning van bestuurders van beursgenoteerde bedrijven en bezoldigingsbeleid in de financiële dienstensector Resolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 over de beloning van bestuurders van beursgenoteerde ondernemingen en het beloningsbeleid in de sector van de financiële diensten (2010/2009(INI))	56
2011/C 351 E/09	Grensoverschrijdende crisisbeheersing in de banksector Resolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende grensoverschrijdende crisisbeheersing in de banksector (2010/2006(INI))	61
	BIJLAGE BIJ DE RESOLUTIE	65
2011/C 351 E/10	Europese faciliteit voor financiële stabiliteit en Europees financieel stabilisatiemechanisme en toekomstige maatregelen Resolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 over de Europese faciliteit voor financiële stabiliteit en het Europees financieel stabilisatiemechanisme en toekomstige maatregelen	69
2011/C 351 E/11	Verzoek van IJsland om toetreding tot de Europese Unie Resolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 over het door IJsland aangevraagde lidmaatschap van de Europese Unie	73
Donderdag 8 juli 2010		
2011/C 351 E/12	Kosovo Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over het Europees integratieproces van Kosovo	78
2011/C 351 E/13	Albanië Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over Albanië	85
2011/C 351 E/14	Situatie in Kirgizië Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over de situatie in Kirgizië	92



Dinsdag 6 juli 2010

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

RESOLUTIES

EUROPEES PARLEMENT

De strategie van de Europese Unie voor het Oostzeegebied en de rol van macro-regio's in het kader van het toekomstige cohesiebeleid

P7_TA(2010)0254

Resolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over de strategie van de Europese Unie voor het Oostzeegebied en de rol van macroregio's in het kader van het toekomstige cohesiebeleid (2009/2230(INI))

(2011/C 351 E/01)

Het Europees Parlement,

- gezien de Mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's over de strategie van de Europese Unie voor het Oostzeegebied en het daarbij aanleunende indicatief actieplan (COM(2009)0248),
- gezien de door de Raad op 26 oktober 2009 aangenomen conclusies over de strategie van de Europese Unie voor het Oostzeegebied,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 8 juli 2008 over de gevolgen voor het milieu van de geplande gasleiding in de Oostzee tussen Rusland en Duitsland ⁽¹⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 16 november 2006 inzake een Oostzeestrategie voor de noordelijke dimensie ⁽²⁾,
- gezien de adviezen van het Europees Economisch en Sociaal Comité over de strategie van de Europese Unie voor het Oostzeegebied (ECO/261) en „Macroregionale samenwerking - Uitbreiding van de Oostzeestrategie naar andere macroregio's in Europa” (ECO/251),
- gezien het advies van het Comité van de Regio's „De rol van de lokale en regionale overheden in de nieuwe strategie voor het Oostzeegebied” van 21-22 april 2009,
- gezien het initiatiefadvies van het Comité van de Regio's „Witboek van het Comité van de Regio's over multilevel governance” CdR 89/2009 fin,
- gelet op artikel 48 van zijn Reglement,

⁽¹⁾ PB C 294 E van 3.12.2009, blz. 3.⁽²⁾ PB C 314 E van 21.12.2006, blz. 330.

Dinsdag 6 juli 2010

- gezien het verslag van de Commissie regionale ontwikkeling en de adviezen van de Commissie buitenlandse zaken, de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid en de Commissie vervoer en toerisme (A7-0202/2010),
- A. overwegende dat sinds de uitbreiding van de Europese Unie in 2004 de Oostzee inderdaad een binnenzee van de EU is geworden, die landen met elkaar verbindt maar ook een uitdaging vormt, en dat de landen in het gebied van de Oostzee onderling sterk afhankelijk zijn van elkaar en voor dezelfde problemen staan,
- B. overwegende dat de strategie voor het Oostzeegebied als proefproject fungeert voor toekomstige strategieën voor macroregio's en dat het welslagen van deze strategie model kan staan voor de manier waarop toekomstige strategieën vorm kan worden gegeven,
- C. overwegende dat het idee om rond gemeenschappelijke doelstellingen en ontwikkelingsproblemen geconcentreerde functionele regio's te vormen kan bijdragen tot een effectiever regionaal beleid van de Europese Unie,
- D. overwegende dat een geïntegreerde aanpak ter wille van de doeltreffendheid van het regionaal beleid – vooral met het oog op de na 2013 door te voeren beleidshervorming – moet worden ondersteund en ontwikkeld, en dat er ook strategieën voor macroregio's die op de hele Europese Unie van toepassing zijn moeten worden ontworpen, hoewel de toepassing daarvan niet mag leiden tot hernationalisering van het cohesiebeleid,
- E. overwegende dat de Oostzee nog steeds de meest vervuilde zee van de Europese Unie is, en dat de milieusituatie aldaar niet nog verder mag verslechteren door de uitvoering van grootschalige infrastructuurprojecten in en rond de Oostzee (ook in landen buiten de EU),
1. spreekt zijn waardering uit voor de goedkeuring door de Europese Commissie van en de steun van de Raad voor de strategie voor het Oostzeegebied, waar het Parlement al sinds 2006 op heeft aangedrongen;
 2. is vooral ingenomen met het feit dat de strategie er is gekomen na uitvoerige raadpleging van de belanghebbende partijen in de lidstaten, waarbij niet alleen overleg is gepleegd met nationale, regionale en lokale overheidsinstanties, maar ook met vertegenwoordigers van de academische wereld, het bedrijfsleven en niet-gouvernementele organisaties, waaruit moge blijken dat het raadplegingsproces en het feit dat de partners van meet af aan bij de uitwerking van de strategie zijn betrokken in sterke mate medebepalend zijn voor het welslagen ervan; verwelkomt in dit verband de oprichting van een burgermaatschappelijk forum in de regio zoals de Baltic Sea Action Summit, en roept op tot soortgelijke initiatieven voor toekomstige macroregio's waarbinnen publieke en particuliere actoren samen kunnen worden betrokken bij de ontwikkeling van macroregionale strategieën;
 3. pleit er in deze context voor plaatselijke gemeenschappen nauwer te betrekken bij het opzetten van bredere en zorgvuldiger gedefinieerde communicatie- en overlegmechanismen, o.a. via de lokale media (lokale televisie, radio en gedrukte en online kranten); dringt er bij de Commissie op aan een speciaal webportaal voor de Oostzeestrategie in te richten, dat zou fungeren als forum voor de uitwisseling van ervaringen met betrekking tot huidige en toekomstige projecten die door centrale en lokale overheden, NGO's en andere entiteiten die actief zijn in het Oostzeegebied worden opgezet;
 4. is ingenomen met de EU-strategie voor 2020, die strookt met de in het kader van de strategie voor het Oostzeegebied gedefinieerde doelstellingen, en merkt op dat de EU-strategie voor 2020 een effectief kader kan vormen voor de tenuitvoerlegging en verbetering van de strategie voor het Oostzeegebied;
 5. is ervan overtuigd dat de in het kader van de strategie vastgestelde, op een geïntegreerde visie gebaseerde nieuwe samenwerkingsstructuur mogelijkheden opent voor een rationelere en effectievere aanwending van de voor de milieubescherming en ontwikkeling van het Oostzeegebied beschikbare financiële middelen, die zowel afkomstig zijn uit EU- als uit nationale fondsen, alsmede van diverse financiële instellingen;

Dinsdag 6 juli 2010

6. vestigt de aandacht op de wanverhouding die zich in termen van economische ontwikkeling en innovatie voordoet in het Oostzeegebied en op de noodzaak het potentieel van alle regio's te vergroten, ook dat van de sterk ontwikkelde gebieden, aangezien deze de verst achtergebleven regio's kunnen helpen vooruit te komen; wijst op de noodzaak nieuwe gebieden met ontwikkelings- en innovatiepotentieel te stimuleren en gebruik te maken van de mogelijkheid om de toegevoegde waarde van de Oostzeestrategie en andere toekomstige macroregionale strategieën te benutten voor het bereiken van een hoger niveau van synergie, waardoor bestaande verschillen kunnen worden teruggedrongen, zodat er een permanente ruimte van gemeenschappelijke welvaart ontstaat met een hoge concurrentiecapaciteit, hetgeen van cruciaal belang is met het oog op de vergrijzende bevolking en het ontstaan van nieuwe mondialiseringspatronen;
7. benadrukt dat de bestaande rechtshandelingen van de Europese Unie voor de versterking van de interne markt, zoals de dienstenrichtlijn, snel en consequent moeten worden geïmplementeerd om de Oostzeeregio als economische regio aantrekkelijker te maken;
8. spoort de lidstaten en de regio's ertoe aan om de voor 2007-2013 beschikbare structuurfondsensubsidies aan te wenden ter maximale ondersteuning van de strategie, in het bijzonder ter bevordering van nieuwe werkgelegenheid en economische groei in de gebieden die het meest zijn getroffen door de economische crisis, en pleit er tegelijkertijd voor om – waar dat gerechtvaardigd is – nog tijdens de lopende programmeringsperiode wijzigingen aan te brengen in de operationele programma's; benadrukt dat het benutten van de bijzondere kenmerken van de regio zou kunnen leiden tot een veel effectiever gebruik van de structuurfondsen en het creëren van toegevoegde waarde op regionaal niveau;
9. merkt op dat de wereldwijde financiële en economische crisis verregaande gevolgen heeft gehad voor alle landen in de regio, met name de Baltische staten; roept alle belanghebbenden ertoe op hun inzet ten behoeve van de EU-strategie voor het Oostzeegebied niet te laten verslappen vanwege de crisis;
10. is van mening dat alle stappen die in het kader van de sectorale beleidsvormen met een territoriale dimensie worden ondernomen van kapitaal belang zijn voor het welslagen van de strategie en het bereiken van de ambitieuze doelstellingen van de daaropvolgende macroregionale strategieën, met inbegrip van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, het visserij- en transportbeleid, het industriebeleid, het onderzoekbeleid en een consistent te voeren infrastructuurbeleid, alsook voor de gecombineerde inzet van de voor de gezamenlijk gedefinieerde doelstellingen op een bepaald terrein beschikbare middelen; in deze context zou er tevens een beleidsevaluatie moeten worden uitgevoerd ter beoordeling van deze nieuwe doelstellingen, moet daarvoor op EU-niveau een passend model worden uitgewerkt en moet worden bepaald hoe dit model zich dient te verhouden tot de bestaande nationale en lokale structuren;
11. is van mening dat de territoriale dimensie van de strategie zal leiden tot de concrete ontwikkeling van het territoriaal cohesieconcept, dat door het Verdrag van Lissabon op één lijn wordt gesteld met de economische en sociale cohesie, en roept de Commissie er in deze context toe op om na 2013 een actieve dialoog aan te gaan over de rol en het effect van de macroregionale beleidsvormen van de EU;
12. pleit voor de formulering op basis van de territoriale samenwerkingsregels van specifieke bepalingen in het kader van de komende algemene structuurfondsenverordening, die duidelijk moeten zijn, moeten zijn aangepast aan de specifieke administratieve cultuur en geen bijkomende administratieve belasting voor de begunstigden mogen teweegbrengen, zodat de samenwerking tussen landen en regio's kan worden geïntensiveerd, en pleit tevens voor de ontwikkeling van aanvullende gezamenlijke beleidsstrategieën die de regio op Europees en internationaal niveau aantrekkelijker kunnen maken en vervolgens als model kunnen fungeren voor de grensoverschrijdende samenwerking;
13. wijst op het feit dat de strategie voor het Oostzeegebied dient te worden beschouwd als een proces waarbij beleid en samenwerkingsactiviteiten in beginsel voortdurend in ontwikkeling zijn, zodat de te voeren strategie moet worden bijgesteld, en dat het hoofddoel erin moet bestaan optimale mechanismen te vinden die kunnen worden toegepast op andere nieuwe macroregionale strategieën; onderstreept in dit verband dat succesvolle initiatieven en de resultaten daarvan moeten worden geïnventariseerd, samengevat en gepromoot; steunt het plan van de Commissie om een database van optimale praktijken aan te leggen, zodat deze praktijken kunnen worden gebruikt voor de ontwikkeling van toekomstige macroregionale strategieën;
14. is van mening dat territoriale samenwerking in het kader van een voor macroregio's te ontwikkelen strategie krachtig kan bijdragen tot de versterking van het integratieproces door het maatschappelijk middenveld nauwer te betrekken bij de besluitvorming en de tenuitvoerlegging van concrete maatregelen; is in deze context voorstander van de implementatie van met name sociale, economische, culturele, educatieve en toeristische elementen via de te ontwikkelen macroregionale strategieën en acht het ter versterking van de betrokkenheid van plaatselijke maatschappelijke organisaties en met het oog op het subsidiariteitsbeginsel tevens van belang ook macroregionale strategieën te promoten door de oprichting van Europese groeperingen voor territoriale samenwerking (EGTS);

Dinsdag 6 juli 2010

15. onderstreept dat cultuur, onderwijs, onderzoek en innovatie verder tot ontwikkeling moeten worden gebracht en dat de lidstaten ertoe moeten worden aangemoedigd met name op het laatstgenoemde gebied nauw samen te werken; onderkent dat samenwerking op onderwijsgebied ongetwijfeld heel nuttig is, maar dat de bevoegdheid op dat terrein bij de lidstaten moet blijven berusten; pleit voor nauwere strategische samenwerking en striktere langetermijnplanning voor macroregio's;
16. wijst er met het oog op het subsidiariteitsbeginsel en het brede potentieel tot samenwerking op lokaal en regionaal niveau op dat er duidelijk behoefte is aan een effectieve, meerlagige samenwerkingsstructuur, die kan worden bewerkstelligd door het bevorderen van sectorale partnerschappen met periodieke bijeenkomsten van de bevoegde beleidsmakers, zodat de deelnemende entiteiten meer verantwoordelijkheid met elkaar kunnen delen en tegelijkertijd de organisatorische soevereiniteit van de lidstaten en regio's kan worden gevrijwaard; dringt er daarom op aan de bestaande grensoverschrijdende samenwerkingsmechanismen op lokaal en regionaal niveau te verbeteren, te ontwikkelen en te versterken;
17. benadrukt het feit dat de nieuwe „macroregionale” samenwerkingsopzet in hoge mate is gebaseerd op een „top-down”-benadering – bij de ontwikkeling waarvan de lidstaten een beslissende rol vervullen – en dat daardoor een nieuwe bestuurslaag wordt gecreëerd; in het kader van dit nieuwe samenwerkingsmodel moet worden bewerkstelligd dat de natuurlijke handicaps van de perifere regio's worden getransformeerd tot nieuw te benutten kansen en mogelijkheden en dat de ontwikkeling van deze regio's wordt gestimuleerd;
18. is van mening dat het gezamenlijke potentieel van macroregio's een optimaal antwoord kan bieden op de problemen die zich in een bepaalde regio voordoen; tegelijk bieden zij de mogelijkheid om op een effectieve en efficiënte manier gebruik te maken van de specifieke mogelijkheden en middelen van elke regio op zich;
19. verzoekt de Europese Commissie een evaluatie op te maken van de eerste resultaten en ervaringen die de EU-strategie voor het Oostzeegebied heeft opgeleverd, aan de hand waarvan potentiële bronnen en methoden voor de financiering van macroregionale strategieën in kaart kunnen worden gebracht, en verzoekt haar te helpen deze strategie als modelproject te gebruiken om de doelmatigheid van andere macroregionale strategieën aan te tonen; beklemtoont evenwel dat de ontwikkeling van macroregio's in wezen een aanvullend hulpmiddel dient te zijn en niet ten doel mag hebben de prioritaire rol van EU-financiering bij de ondersteuning van individuele lokale en regionale programma's te vervangen;
20. merkt op dat de uitvoering van de Oostzeestrategie tot dusver zeer traag is verlopen; is van oordeel dat de op de begroting-2010 uitgetrokken middelen kunnen worden gebruikt om de implementatie van de strategie te verbeteren; betreurt het dan ook dat de bewuste gelden nog altijd niet zijn uitbetaald en herinnert de Commissie eraan hoe belangrijk het is dat deze middelen zo spoedig mogelijk voor de in het kader van de Oostzeestrategie beoogde doeleinden worden toegekend;
21. vestigt er met het oog op mogelijke toekomstige macroregionale strategieën de aandacht op dat de Europese Commissie een oplossing moet zien te vinden voor haar eigenmiddelenproblematiek, ten einde op dergelijke strategieën te kunnen anticiperen aan de hand van de territoriale specifieke kenmerken van de betrokken regio's, om de deelnemende lidstaten van nieuwe ideeën te voorzien met betrekking tot aangelegenheden van Europees belang en hen te ondersteunen bij de uitwerking van een strategie; verzoekt de Europese Commissie op de tenuitvoerlegging van deze strategieën toezicht te houden door te fungeren als coördinator, nieuwe prioriteiten uit te werken en de beschikbare middelen te besteden conform de gespecialiseerde behoeften en expertisevereisten, waarbij dubbel werk moet worden vermeden;
22. roept de Europese Commissie ertoe op om, gelet op de behoefte aan een tussentijdse analyse van de EU-strategie voor het Oostzeegebied, concrete instrumenten en criteria uit te werken voor de beoordeling van projecten op basis van vergelijkbare indicatoren;
23. roept de Europese Commissie, de lidstaten en zijn eigen leden ertoe op antwoorden te formuleren op de vraag hoe de macroregionale strategieën er moeten uitzien, hoe gelijke behandeling kan worden gegarandeerd (door ze als aparte programma's dan wel als een onderdeel van het cohesiebeleid te behandelen), wie ze moet uitvoeren en hoe dit dient te gebeuren, en uit welke bronnen zij moeten worden gefinancierd teneinde onnodige opeenhoping en fragmentatie van EU-middelen te voorkomen, met name in de context van de EU-strategie voor 2020, de herziening van de EU-begroting en het debat over het te voeren cohesiebeleid;

Dinsdag 6 juli 2010

24. benadrukt dat de Europese meerwaarde van macroregio's gelegen is in de versterking van de lidstaat- en regio-overschrijdende samenwerking, hetgeen ook de reden is waarom de Europese programma's voor territoriale samenwerking in grensoverschrijdend, transnationaal en interregionaal verband van cruciaal belang zijn voor de verwezenlijking van de doelstellingen van de macroregio's; pleit er daarnaast ook voor om de strategie voor het Oostzeegebied te beschouwen als een strategie van de Europese Unie die gebaseerd is op diverse sectoren van EU-beleid, waarvoor een duidelijk gedefinieerd tijdschema en concrete doelstellingen zijn vastgelegd; is van oordeel dat deze strategie, gezien haar horizontale karakter, als macroregionaal kan worden beschouwd en dat de coördinatie ervan moet ressorteren onder het regionaal beleid;

25. is van mening dat de ontwikkeling van grootschalige beleidsplannen zoals macroregionale strategieën in meer algemene zin zou moeten bijdragen aan de versterking van de rol van lokale en regionale instanties bij de tenuitvoerlegging van het EU-beleid;

Externe dimensie

26. dringt in het kader van de strategie voor het Oostzeegebied en van de toekomstige macroregionale strategieën aan op nauwere betrekkingen tussen de Europese Unie en de niet-EU-landen, met name bij de uitvoering van grootschalige projecten met ingrijpende gevolgen voor het milieu; dringt voorts aan op samenwerking tussen EU- en niet-EU-landen om de veiligheid binnen deze regio te verbeteren en de bestrijding van grensoverschrijdende criminaliteit te ondersteunen;

27. wijst op de noodzaak te streven naar meer samenwerking tussen met name Rusland en Wit-Rusland en de Baltische staten bij de uitbouw van het energienetwerk en hiervoor intensiever gebruik te maken van de energiedialoog tussen de EU en Rusland, hetgeen tevens mogelijkheden biedt om Rusland bij de Oostzeestrategie te betrekken; verwacht dat alle partijen in het Oostzeegebied zich aansluiten bij internationale overeenkomsten zoals het Verdrag van Espoo en het Verdrag van Helsinki, zich houden aan de richtsnoeren van de Commissie van Helsinki (HELCOM), en binnen dit kader samenwerken;

28. verzoekt de Commissie te zorgen voor doelmatige samenwerking en coördinatie met de HELCOM en de lidstaten in het Oostzeegebied, met het oog op een duidelijke afbakening van de taken en verantwoordelijkheden ten aanzien van de uitvoering van het HELCOM-actieplan 2007 voor de Oostzee en van de bovengenoemde EU-strategie en het bijbehorende actieplan, zodat er een effectieve, brede beleidsstrategie voor de regio kan worden gevoerd;

29. wijst met name op de status van de enclave Kaliningrad Oblast, die is omringd door EU-lidstaten; benadrukt de noodzaak om de sociale en economische ontwikkeling in de regio te stimuleren, zodat Kaliningrad kan opereren als een „gangmaker” of „proefregio” voor nauwere betrekkingen tussen de EU en Rusland, waarbij ook niet-gouvernementele organisaties, culturele en onderwijsinstellingen en lokale en regionale autoriteiten moeten worden betrokken;

30. is van mening dat ook de nieuwe Partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst met Rusland recht moet doen aan de samenwerking in het Oostzeegebied; is ingenomen met de inspanningen van de Commissie en de lidstaten in de regio om met Rusland samen te werken op een groot aantal terreinen, zoals transportverbindingen, toerisme, grensoverschrijdende risico's voor de volksgezondheid, milieubescherming, aanpassing aan de klimaatverandering, milieuzaken, douane- en grenscontroles en met name energiekwesties; is van mening dat de gemeenschappelijke ruimtes die de EU en Rusland hebben gecreëerd in dit verband een nuttig kader zullen bieden en roept Rusland ertoe op in dit samenwerkingsverband een gelijkwaardige rol te vervullen;

31. benadrukt dat de regio minder afhankelijk moet worden van Russische energie; is ingenomen met de verklaring van de Europese Commissie over de behoefte aan meer onderlinge verbindingen tussen de lidstaten in de regio en aan een grotere diversificatie van de energievoorziening; roept in dit verband op tot meer steun voor de aanleg van LNG-havens;

32. is van mening dat er ter wille van een doelmatige milieubescherming en van de biodiversiteit overeenkomsten moeten worden gesloten met de niet-EU-landen die deel uitmaken van de functionele regio's waarop de strategieën betrekking hebben, zodat zij dezelfde, in de relevante EU-wetgeving vervatte waarden, rechten en plichten kunnen delen;

Dinsdag 6 juli 2010

33. is van mening dat de samenwerking tussen de landen in het Oostzeegebied voorrang moet krijgen en moet plaatsvinden op het hoogste politieke niveau van staatshoofden en regeringsleiders, aangezien dit een voorwaarde is voor de bevordering van deze samenwerking en voor het realiseren van politieke ambities; verzoekt met het oog hierop regelmatige bijeenkomsten van de staatshoofden en regeringsleiders van het Oostzeegebied te organiseren;

Milieu- en energieaspecten

34. onderstreept de noodzaak tot het opmaken van milieueffectbeoordelingen van lopende en toekomstige energie-infrastructuurprojecten, waarbij vooral rekening moet worden gehouden met de bestaande internationale verdragen; verzoekt de Europese Commissie een adequaat interventieplan te ontwikkelen voor technische incidenten en andere mogelijke rampen, dat tevens voorziet in methoden om voor dergelijke evenementen economische oplossingen te bedenken; onderstreept dat dezelfde opzet moet worden gevolgd bij alle toekomstig projecten, zodat de veiligheid van de landen rond de Oostzee die betrokken zijn bij andere nog uit te werken macroregionale strategieën, de milieusituatie en de scheepvaartcondities niet in gevaar komen; acht het in het kader van duurzame ontwikkeling en groene groei van belang dat de milieubescherming in alle macroregio's volledig tot haar recht kan komen, en dat milieu-, verkeers- en andere aspecten daarbij in dezelfde mate worden betrokken;

35. onderstreept de noodzaak tot instelling van een milieuwaarnemingspost voor de Oostzee, van een vroegtijdig waarschuwingssysteem voor ongelukken en ernstige grensoverschrijdende vervuilingincidenten en van een gemeenschappelijke interventiemacht voor dit soort situaties;

36. vestigt de aandacht op de strategische betekenis van het Oostzeegebied voor de ontwikkeling van gezamenlijke projecten inzake energie-infrastructuur ter verdere diversifiëring van de energieproductie en -voorziening, waarbij speciaal de nadruk moet komen te liggen op projecten voor hernieuwbare energie zoals onshore en offshore windmolenparken, geothermische energie of biogasinstallaties voor gebruikmaking van in de regio beschikbare biobrandstoffen;

37. wijst op de al bestaande positieve samenwerking op energie- en klimaatgebied tussen de Raad van Oostzeelanden en de Noordse Raad in het kader van de noordelijke dimensie;

38. benadrukt dat de EU-landen met het oog op de voorgenomen uitbreiding van het gebruik van kernenergie in het Oostzeegebied de meest strikte veiligheids- en milieunormen moeten hanteren, en dat de Europese Commissie erop moet letten en moet controleren of in de buurlanden dezelfde aanpak en dezelfde internationale verdragen worden gevolgd, met name in de landen die voornemens zijn kernenergiecentrales te bouwen aan de buitengrenzen van de EU;

39. benadrukt dat de EU en haar lidstaten rondom de Oostzee dringend een oplossing moeten zien te vinden voor de ernstige milieuproblemen waarmee de regio te kampen heeft, zoals eutrofiëring, de gevolgen van de lozing van gevaarlijke stoffen op de zeebodem en de bedreiging van de mariene biodiversiteit, vooral met betrekking tot bedreigde vissoorten; herinnert eraan dat de Oostzee een van de meest verontreinigde zeegebieden ter wereld is;

40. benadrukt dat er in alle lidstaten een gemeenschappelijke methode moet worden ingevoerd voor de inventarisatie van bronnen van verontreiniging en voor de uitwerking van een plan voor de geleidelijke uitbanning daarvan;

41. ziet het als positief dat de duurzaamheid van het milieu een van de voornaamste pijlers vormt van de EU-strategie voor het Oostzeegebied en het bijbehorende actieplan;

42. is van oordeel dat een van de grootste obstakels voor het bereiken van de doelstellingen van de Oostzeestrategie is gelegen in het gebrek aan consistentie met andere EU-beleidsterreinen, zoals het GLB, dat de eutrofiëring verergert, en het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB), dat niet milieuvriendelijk is; is van mening dat het GLB en het GVB dusdanig moeten worden hervormd dat zij bijdragen aan de verwezenlijking van een ecologisch duurzaam Oostzeegebied;

Dinsdag 6 juli 2010

Vervoers- en toeristische aspecten

43. benadrukt dat prioritair moet worden gestreefd naar een effectief en milieuvriendelijk transport- en communicatienetwerk voor vervoer over zee, te land en over de binnenwateren (waarbij in het maritieme netwerk een prominente rol moet worden toebedeeld aan het goederenvervoer), dat tijdig kan anticiperen en inhaken op bestaande en toekomstige behoeften, waarbij rekening moet worden gehouden met de bepalingen van de bijgewerkte versie van het Natura 2000-document en speciaal aandacht moet worden besteed aan de verbindingen tussen de Oostzeeregio en andere Europese regio's via de Baltisch-Adriatische corridor en de Centraal-Europese vervoerscorridor;
44. acht betere verbindingen, waarbij gebruik wordt gemaakt van alle vervoersmodi, van essentieel belang voor de ontwikkeling van een sterkere, beter geïntegreerde economie in het Oostzeegebied;
45. beklemtoont de specifieke situatie van de Oostzeelanden, die momenteel grotendeels geïsoleerd zijn van het Europese vervoersnet, en is van oordeel dat deze strategie onder meer zou moeten bijdragen aan het wegwerken van het tekort aan goede infrastructuur en toegankelijkheid, alsook van de geringe interoperabiliteit tussen de diverse nationale vervoersnetten als gevolg van technische verschillen en administratieve obstakels, teneinde te komen tot een volledig multimodaal vervoerssysteem in de gehele Oostzeeregio;
46. onderstreept dat het Oostzeegebied beter moet worden geïntegreerd in de prioritaire trans-Europese vervoersnetwerken, vooral wat betreft de maritieme snelwegen (TEN-V 21), de uitbreiding van de spoorweg van Berlijn naar de Oostzeekust (TEN-V 1), de verbetering van de spoorweg van Berlijn naar de Oostzeekust in combinatie met de scheepvaartverbinding Rostock-Denemarken en een snellere verbetering en benutting van de Rail Baltica-as (TEN-V 27); benadrukt daarnaast het feit dat ook de interconnecties tussen het Oostzeegebied en andere Europese regio's via de Baltisch-Adriatische corridor moeten worden voltooid;
47. wijst met nadruk op de noodzaak tot verbetering van de transportcapaciteit van het Oostzeegebied in oostelijke richting, met name om de transportinteroperabiliteit te verbeteren – in het bijzonder wat spoorverbindingen betreft – en tot versnelling van het vrachtvervoer aan de grenzen van de Europese Unie;
48. is van mening dat bijzondere prioriteit moet worden gegeven aan de verbindingen tussen havens en gebieden in het binnenland, onder andere via binnenwaterwegen, om ervoor te zorgen dat alle delen van het gebied kunnen profiteren van de voordelen van de groei van het goederenvervoer over zee;
49. benadrukt in dit verband de noodzaak van een effectieve grensoverschrijdende coördinatie en samenwerking tussen spoorwegen, zeehavens, binnenhavens, overslagterminals en logistieke faciliteiten om tot een duurzamer intermodaal transportsysteem te komen;
50. onderstreept het belang van de korte vaart in de Oostzee en de bijdrage die zij levert tot een efficiënt, milieuvriendelijk vervoersnet; wijst erop dat het concurrentievermogen van kortevaartverbindingen moet worden verbeterd om een efficiënt gebruik van de zee te garanderen; acht het derhalve noodzakelijk dat de Commissie het Europees Parlement zo spoedig mogelijk, maar uiterlijk eind 2010, een effectbeoordeling voorlegt omtrent de gevolgen van de herziene bijlage VI van het MARPOL-verdrag, waardoor het zwavelgehalte van stookolie voor de scheepvaart in de zwavelemissiebewakingsgebieden in de Noord- en de Oostzee vanaf 2015 wordt beperkt tot 0,1 %;
51. acht het positief dat in het actieplan van de Commissie de doelstelling is opgenomen om van de Oostzee een modelgebied te maken voor schone scheepvaart en een mondiaal voorbeeld op het gebied van maritieme veiligheid; acht deze doelstellingen van cruciaal belang om het toeristische potentieel van het gebied te behouden en te vergroten;
52. erkent dat voor deze doelstelling specifieke maatregelen nodig zijn, inclusief het adequate gebruik van scheepvaartloodsen of zeelieden met aantoonbare ervaring voor de moeilijkste engten en havens en de instelling van betrouwbare financieringsregelingen voor onderzoek en ontwikkeling op het gebied van de duurzame exploitatie van schepen;

Dinsdag 6 juli 2010

53. erkent het uitzonderlijke karakter van de geografische ligging van het Oostzeegebied, dat mogelijkheden biedt om actiever te werken aan de ontwikkeling van verbindingen met de EU en aangrenzende niet-EU-landen, en onderstreept tevens het belang van het toerisme voor de regionale economie en de mogelijkheden tot expansie daarvan; stemt in met de verklaring die is aangenomen op de tweede bijeenkomst van het Forum voor Oostzeetoerisme, waarin wordt gewezen op gemeenschappelijke promotieactiviteiten, initiatieven om nieuwe internationale markten te zoeken en de gewenste uitbouw van de infrastructuur;

54. wijst op de unieke mogelijkheden voor duurzaam toerisme die worden geboden door de aantrekkelijkheid van de Hanzesteden in het Oostzeegebied; steunt bovendien de bevordering van het internationaal fietstoerisme, dat zowel ten goede komt aan het milieu als aan het midden- en kleinbedrijf;

55. is van mening dat ook watersport-, wellness- en spatoerisme, cultureel erfgoed en landschapsschoon een belangrijk potentieel bieden om het profiel van de regio als toeristische bestemming tot ontwikkeling te brengen; benadrukt daarom de noodzaak tot bescherming van natuurlijke kustgebieden, landschappen en cultureel erfgoed als hulpbronnen voor een duurzame toekomstige economie in de Oostzeeregio;

56. is van mening dat verbetering van de vervoersverbindingen en verwijdering van de knelpunten niet minder belangrijk zijn, en stelt vast dat de problemen bij de grensovergangen aan de oostgrens van de Unie met de Russische Federatie, waar zich vaak lange vrachtwagenfiles vormen, met alle risico's van dien voor het milieu, de sociale harmonie en de veiligheid van verkeer en chauffeurs, via deze strategie zouden kunnen worden opgelost, om aldus een vlot goederenverkeer door de Oostzeeregio te waarborgen;

*

* *

57. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de nationale parlementen, en de regeringen van de Russische Federatie, Wit-Rusland en Noorwegen.

Bijdrage van het regionaal beleid van de EU aan de bestrijding van de financieel-economische crisis, onder speciale verwijzing naar doelstelling 2

P7_TA(2010)0255

Resolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over de bijdrage van het regionaal beleid van de EU aan de bestrijding van de financieel-economische crisis, onder speciale verwijzing naar doelstelling 2 (2009/2234(INI))

(2011/C 351 E/02)

Het Europees Parlement,

- gezien het werkdokument van de Commissie getiteld: Raadpleging over de toekomstige „EU 2020”-strategie (COM(2009)0647),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Cohesiebeleid: strategisch verslag 2010 over de uitvoering van de programma's 2007-2013” (COM(2010)0110),
- gezien het zesde voortgangsverslag van de Commissie over de economische en sociale cohesie (COM(2009)0295),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Op weg naar Europees herstel” (COM(2009)0114),
- gezien de mededeling van de Commissie „Cohesiebeleid: investeren in de reële economie” (COM(2008)0876),

Dinsdag 6 juli 2010

- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Nieuwe vaardigheden voor nieuwe banen: anticipatie op en onderlinge afstemming van de arbeidsmarkt- en vaardigheidsbehoeften” (COM(2008)0868),
 - gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Een Europees economisch herstelplan” (COM(2008)0800),
 - gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Van financiële crisis naar herstel: een Europees actiekader” (COM(2008)0706),
 - gezien de aanbeveling van de Raad inzake de actualisering voor 2009 van de globale richtsnoeren voor het economisch beleid van de lidstaten en de Gemeenschap en inzake de tenuitvoerlegging van het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten (COM(2009)0034),
 - gezien de nationale strategische verslagen van de lidstaten voor 2009,
 - gelet op Verordening (EG) nr. 1083/2006 van de Raad van 11 juli 2006 houdende algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1260/1999 ⁽¹⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 11 maart 2009 over het cohesiebeleid: investeren in de reële economie ⁽²⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's over het zesde voortgangsverslag van de Commissie over de economische en sociale cohesie (COTER-IV-027),
 - gezien de European Economic Forecast – Autumn 2009/European Economy 10/2009 – van het Directoraat-generaal economische en financiële zaken van de Commissie,
 - gezien het kwartaalverslag over de eurozone – volume 8 nr. 4 (2009) – van het Directoraat-generaal economische en financiële zaken van de Commissie,
 - gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie regionale ontwikkeling (A7-0206/2010),
- A. overwegende dat in de periode 2000-2006 69,8 miljoen Europeanen (d.w.z. 15,2 % van de totale bevolking) in gebieden van doelstelling 2 leefden en steun ten belope van in totaal 22,5 miljard EUR (9,6 % van de totale middelen) ontvingen, er 730 000 bruto arbeidsplaatsen zijn gecreëerd, de meeste indicatoren (betreffende werkgelegenheid, innovatie, onderzoek en ontwikkeling (O&O), arbeidsparticipatie, onderwijs en opleiding, levenslang leren) een positief beeld te zien gaven terwijl het beeld bij andere indicatoren (directe buitenlandse investeringen, productiviteit) slechter was dan dat van de convergentieregio's, en dat deze gebieden wat de ontwikkeling van het bbp per hoofd van de bevolking betreft in vergelijking met het EU-gemiddelde weliswaar beter scoren (122 %) dan de convergentieregio's (59 %), maar in de genoemde periode toch een daling van 4,4 % laten zien,
- B. overwegende dat na de hervorming van 2006 doelstelling 2 nu betrekking heeft op verbetering van de regionale productiviteit en werkgelegenheid, in totaal 168 regio's in 19 lidstaten betreft met 314 miljoen inwoners, en voor de periode 2007-2013 beschikt over een financieringsbedrag van 54,7 miljard EUR (iets minder dan 16 % van de totale middelen), waarvan ongeveer 74 % bedoeld is voor kennisverbetering en innovatie (33,7 %) en voor méér en betere banen (40 %),

⁽¹⁾ PB L 210 van 31.7.2006, blz. 25.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0124.

Dinsdag 6 juli 2010

- C. overwegende dat, uitgaande van de meest recente prognoses van de Commissie (voor 2009-2011), de arbeidsmarktsituatie negatief zal blijven en het werkloosheidspercentage in de EU op 10,25 % zal uitkomen, met een verlies aan banen van 2,25 % in 2009 en van 1,25 % in 2010 met onder andere een toename van de sociale tweedeling in de lidstaten; in de regio's van de EU zien we in de belangrijkste sectoren: a) een toename van het aantal nieuwe orders en van het vertrouwen, waardoor het globale beeld van de industrie in de EU verbetert, hoewel de productie 20 % lager ligt dan begin 2008, b) een aanhoudende daling van de activiteiten van de productiesector, en c) onverminderd grote problemen bij de toegang van het MKB tot microkredieten/financiering,
- D. overwegende dat de crisis aanvankelijk inderdaad meer gevolgen had voor mannen, maar dat het aantal ontslagen momenteel gelijk is voor mannen en vrouwen, van wie de arbeidsparticipatie in de meeste EU-lidstaten lager ligt dan bij mannen; verder overwegende dat we van crises in het verleden hebben geleerd dat vrouwen een groter risico lopen om bij verlies van hun baan geen ander werk te vinden; dat gelijkheid van mannen en vrouwen productiviteit en economische groei positief beïnvloedt en dat de arbeidsparticipatie van vrouwen talloze sociale en economische voordelen heeft,
- E. overwegende dat op basis van de nationale strategische verslagen voor 2009 en het strategisch verslag voor 2010 van de Commissie over het cohesiebeleid en de uitvoering van de programma's 2007-2013 kan worden gesteld dat de lidstaten de instrumenten, middelen en procedures die de Commissie had voorgesteld voor versoepeling van het cohesiebeleid, met als doel het aanpakken van de crisis en het vergroten van de reële uitgaven (bijv. aanpassingen aan de strategische richtsnoeren, prioriteiten en financieringsmogelijkheden in de operationele programma's, en vereenvoudiging van de toepassingsprocedures), op sterk uiteenlopende manieren hebben gebruikt,
- F. overwegende dat de Commissie vanaf oktober 2008 een aantal maatregelen heeft voorgesteld gericht op versnelling van de toepassing van de programma's voor het cohesiebeleid 2007-2013, alsook op mobilisering van alle bronnen en middelen van dat beleid, teneinde de herstelinspanningen op nationaal en regionaal niveau direct en op doeltreffende wijze te ondersteunen,
- G. overwegende dat de strategie van de Commissie gericht op versnelling van de investeringen en vereenvoudiging van de programma's van het cohesiebeleid, in de vorm van aanbevelingen aan de lidstaten en wetgevings- en niet-wetgevingsmaatregelen, stoelt op de volgende drie assen: a) meer flexibiliteit voor de cohesieprogramma's, b) meer steun voor de regio's, en c) slimme investeringen voor de cohesieprogramma's; verder overwegende dat in 2010 van de 64,3 miljard EUR die voor werkgelegenheid en concurrentievermogen zijn bestemd, 49,4 miljard EUR voor cohesie moeten worden gebruikt (een stijging van 2 % ten opzichte van 2009) en 14,9 miljard EUR voor concurrentievermogen (een stijging van 7,9 % ten opzichte van 2009),
1. benadrukt, tegen de achtergrond van de mondiale financieel-economische crisis en de huidige economische malaise, dat het regionaal beleid van de EU een belangrijk uitvoeringsinstrument is dat op Europees niveau een essentiële rol speelt bij het herstel van de economie omdat het de grootste communautaire bron van investeringen in de reële economie is en een belangrijke aanvulling op de overheidsinvesteringen, waaronder die op regionaal en plaatselijk niveau; merkt op dat het van wezenlijk belang is te zorgen voor een succesvolle uitweg uit de crisis om op de lange termijn duurzame ontwikkeling te bewerkstelligen door het concurrentievermogen, de werkgelegenheid en de aantrekkelijkheid van Europese regio's te versterken;
 2. wijst erop dat de Structuurfondsen nuttige instrumenten zijn, die speciaal zijn ontworpen om te helpen bij de sociaal-economische herstructurering van de regio's, vergroting van de economische, sociale en territoriale cohesie en tenuitvoerlegging van het Europees plan voor economisch herstel, en in het bijzonder bij het vergroten van het concurrentievermogen en het creëren van banen door middel van steun voor hun stelselmatige en doeltreffende gebruik; benadrukt dat de concurrentiedoelstelling niet ten koste van de samenwerking en solidariteit tussen regio's verwezenlijkt mag worden;
 3. is verheugd over het feit dat, in de periode voorafgaand aan de crisis, in de regio's van doelstelling 2 bij de meeste indicatoren positieve resultaten zijn geboekt, waarbij zij verwezen naar de successen op de gebieden werkgelegenheid, innovatie, onderzoek en ontwikkeling (O&O), arbeidsparticipatie, onderwijs en opleiding, en levenslang leren; benadrukt dat de gevolgen van de crisis voor de economie niet mogen leiden tot een vermindering van de steun voor meer en betere banen, en dringt aan op verduurzaming van deze vergelijkende voordelen middels versterking van de instrumenten van doelstelling 2;

Dinsdag 6 juli 2010

4. is uitermate verheugd over de basisprioriteiten van de „EU 2020”-strategie, in het bijzonder een slimme, duurzame en inclusieve groei, die - onder andere - wordt bereikt door benutting van nieuwe bronnen voor duurzame economische groei op basis van de digitale economie, verbetering van de kwaliteit van het regelgevend kader voor versterking van de territoriale en sociale cohesie, bevordering van betere voorwaarden en een beter bedrijfsklimaat met eerlijke concurrentie, nieuwe banen, ondernemerschap en innovatie in alle regio's, ontwikkeling van het MKB en ondersteuning van het groeipotentieel van kleine en middelgrote ondernemingen; steunt voorts het streven naar meer en betere banen, met passende arbeidsvoorwaarden, voor mannen en vrouwen, waarbij ook de toegang tot onderwijs en opleiding gewaarborgd moet zijn; dringt aan op een verdere uitbouw van dit beleid door onder andere het benutten van de voordelen van de Europese interne markt in het kader van een toekomstige verdieping van de „EU 2020”-strategie, waarbij doelstelling 2 gericht blijft op het creëren van territoriale cohesie binnen de EU;
5. is verontrust over de negatieve sociale gevolgen van de crisis in de regio's van doelstelling 2, zoals de stijging van de werkloosheid, de armoede en de sociale uitsluiting, die met name de kwetsbare bevolkingsgroepen (werklozen, vrouwen, ouderen) treffen en roept de Commissie op om initiatieven te nemen voor ondersteuning van het MKB teneinde de bestaande banen levensvatbaar te houden en zoveel mogelijk nieuwe banen te creëren;
6. benadrukt dat economische, sociale en territoriale cohesie het hart moet vormen van de „EU 2020”-strategie; het cohesiebeleid en de Structuurfondsen zijn namelijk cruciale instrumenten om de prioriteiten van een slimme, duurzame en inclusieve groei in de lidstaten en de regio's te verwezenlijken;
7. onderstreept de importantie van de geringere nationale medefinanciering voor de programma's, onder andere leidend tot problemen in het kader van doelstelling 2 (ten gevolg van de moeilijke situatie van de overheidsfinanciën in meerdere lidstaten), en steunt het beleid van de Commissie gericht op het gebruik van de communautaire bijdrage; acht het derhalve noodzakelijk dat de wijziging van Verordening (EG) nr. 1083/2006 in haar huidige, door het Parlement aangenomen vorm, met spoed wordt uitgevoerd, en is van oordeel dat de 100 %-financiering te ver gaat, aangezien daardoor de prikkel voor de lidstaten wordt weggenomen om middels nationale medefinanciering de effectiviteit en doelmatigheid van de gesteunde maatregelen te waarborgen en sluit zich aan bij het oordeel van de Raad om het zogeheten „frontloading” (bevoorrading vooraf) in de huidige vorm af te wijzen;
8. wijst erop dat 13 van de 117 operationele programma's waaraan met middelen van het Europees Sociaal Fonds medefinanciering wordt toegekend (die in Oostenrijk, Duitsland, Hongarije, Ierland, Letland, Litouwen, Nederland, Polen, Portugal, twee in het Verenigd Koninkrijk en twee in Spanje) zijn gewijzigd, te weten het inspelen op bepaalde behoeften ten gevolg van de huidige crisis, en verzoekt de Commissie de lidstaten te helpen bij het gebruiken van deze mogelijkheid van flexibiliteit om hun programma's te heroriënteren en de betrokken regionale en lokale actoren op grote schaal en zo snel mogelijk hiervan op de hoogte te stellen teneinde, op de korte termijn, kwetsbare groepen en categorieën te versterken;
9. wijst erop dat het zesde verslag over de situatie inzake de economische en sociale cohesie de verschillende sociaal-economische situaties in de drie verschillende regio's weerspiegelt, met name wat hun creatieve, innovatieve en ondernemerscapaciteiten betreft. De huidige economische crisis en de diverse variabelen die de regionale ontwikkelingsmogelijkheden (zoals demografie, toegankelijkheid en innovatievermogen) beïnvloeden, zijn belangrijke factoren die bij het beoordelen van de economische situatie op lokaal en regionaal niveau en het uitstippelen van een efficiënt cohesiebeleid in aanmerking moeten worden genomen;
10. steunt het voorstel van de Raad om de voorschotten in 2010 voor het Europees Sociaal Fonds met 4 % en voor het Cohesiefonds met 2 % te verhogen, evenwel uitsluitend voor lidstaten die hun BBP met meer dan 10 % hebben zien terugvallen of die betalingsbalanssteun van het IMF hebben ontvangen; roept de Commissie op de oorzaken van de vertraging bij de uitvoering te onderzoeken en op zoek te gaan naar flexibele oplossingen voor de $n+2/n+3$ regels, zodat de lidstaten de middelen niet mislopen;
11. betreurt het feit dat het zesde voortgangsverslag van de Commissie betreffende de sociaal-economische cohesie geen concrete kwalitatieve en kwantitatieve gegevens over de korte- en langetermijngevolgen van de financieel-economische crisis in de regio's van de EU bevat, in het bijzonder voor de belangrijkste sociaal-economische indicatoren; verzoekt de Commissie dan ook een speciaal verslag c.q. studie te presenteren over de gevolgen van de sociaal-economische crisis in de regio's van de EU en met name in de regio's van doelstelling 2 en de afbouwregio's, alsmede over een mogelijke vergroting of verkleining van regionale verschillen in het kader van de crisis; is van oordeel dat deze evaluaties met spoed moeten worden uitgevoerd om negatieve ontwikkelingen te kunnen tegengaan en ervoor te zorgen dat ze gebruikt kunnen worden als basis voor een voorstel over de voortzetting van doelstelling 2 op die gebieden waar zij een toegevoegde waarde met het oog op nationale fondsen kan verschaffen;

Dinsdag 6 juli 2010

12. is verheugd over de steunmaatregelen voor het bedrijfsleven in het kader van het cohesiebeleid (ongeveer 55 miljard EUR in de periode 2007-2013), waarvan een groot deel betrekking heeft op bevordering van innovatie, technologieoverdracht en de modernisering van het MKB, gezien het belang van succesvoorbeelden in deze sector, en is van oordeel dat deze steunmaatregelen gericht moeten zijn op de lange termijnherstructurering van bedrijven en de overgang naar een meer duurzame economie en niet op „bluswerkzaamheden” op de korte termijn, die in veel gevallen ook niet stroken met het beleid inzake overheidssteun;

13. benadrukt dat om de crisis te bestrijden geïnvesteerd moet worden in onderzoek en ontwikkeling, evenals in innovatie, onderwijs en zuinige technologie, wat goed zal zijn voor zowel traditionele sectoren en landelijke gebieden als voor een diensteneconomie met veel hoogopgeleide arbeidskrachten, en dan ook tevens de economische, sociale en territoriale cohesie versterkt; wijst erop dat het belangrijk is betaalbare en toegankelijke financiering te waarborgen en dat de Structuurfondsen hierbij een cruciale rol spelen;

14. vraagt de Commissie en de lidstaten te zorgen voor permanente monitoring van de gevolgen van de crisis in verschillende sectoren, alsmede van de benutting van de speciaal voor de regio's van doelstelling 2 gecreëerde financieringsinstrumenten ter versterking van het ondernemerschap en ter ondersteuning van het MKB, en de instellingen van een sociale en solidaire economie die gezamenlijk tot doel hebben het concurrentievermogen van deze bedrijven en daarmee tevens de werkgelegenheid te vergroten en ter ondersteuning van een zo breed mogelijke toegang tot de technische financiële instrumenten (Jaspers, Jeremie, Jessica en Jasmine); vraagt de Commissie en de lidstaten dit bewijsmateriaal te gebruiken om de toekomstige doelstelling 2 voor cohesie binnen de EU voor te bereiden en deze af te stemmen op die gebieden, op regionaal en lokaal niveau, waar de toegevoegde waarde van EU-steun kan worden aangetoond (waaronder in het bijzonder innovaties in de toerisme-, diensten-, IT- en industriële sector vallen, naast bescherming en verbetering van het milieu en mogelijkheden in de ontwikkeling van duurzame energiebronnen of technologieën die tot een aanzienlijke verbetering van traditionele energiebedrijven leiden, met speciale aandacht voor uitstootverlaging en het minimaliseren van de afvalproductie, alsook innovaties in de primaire sector);

15. roept de Commissie en de lidstaten op om alle synergieën van de instrumenten in het kader van het cohesie- en mededingingsbeleid op regionaal, nationaal, transnationaal en Europees vlak te benutten en te bevorderen;

16. is verheugd over het beleid van de Commissie gericht op a) verlenging van de subsidiabiliteitsperiode van de operationele programma's 2000-2006, teneinde te komen tot een optimale benutting van de middelen van het cohesiebeleid, en b) vereenvoudiging van de administratieve vereisten en procedures, en van het financieel beheer van de programma's, in combinatie met waarborgen betreffende de noodzakelijke controles in verband met mogelijke fouten en misbruik; er moeten hiertoe voorschriften in het leven worden geroepen om waardevolle projecten te bevorderen en onrechtmatig handelen reeds op voorhand tegen te gaan;

17. steunt het beleid van „prefinanciering” voor de programma's van het cohesiebeleid 2007-2013, dat voor 2009 onmiddellijk voor een liquiditeit ten belope van 6,25 miljard EUR heeft gezorgd voor de investeringen in het kader van de voor elke lidstaat goedgekeurde financieringsenveloppen;

18. wijst erop dat de stedelijke regio's en de stedelijke centra van nature te kampen hebben met belangrijke en bijzondere sociale problemen (hoge werkloosheid, marginalisatie, sociale uitsluiting, enzovoort), die door de crisis zelfs nog zijn toegenomen en die zorgvuldig bestudeerd moeten worden teneinde de gepaste actieve maatregelen op korte en lange termijn te kunnen nemen;

19. steunt het door de Commissie in 2009 geïntroduceerde beleid van steun en de nieuwe financieringsinstrumenten voor grote projecten in de regio's (projecten waarvan de totale kosten meer dan 50 miljoen EUR bedragen), waardeert het belang van financiële instrumenten en samenwerking met de EIB, met name JASPERS, JEREMIE en JESSICA, en dringt aan op een verdere vergroting tot boven de 25 % van de via JASPERS (Joint Assistance in Supporting Projects in European Regions) verstrekte financiering speciaal met betrekking tot de regio's van doelstelling 2, voor het stimuleren, volledig voorbereiden en sneller ten uitvoer leggen van deze projecten, waarvan het aantal in de huidige fase nog beperkt is; hoopt dat de bestaande verhoging van de middelen voor JASPERS een (middel)lange termijnimpact op de groei van het economisch concurrentievermogen van Europese regio's heeft, en dringt aan op een periodieke vergelijkende analyse tussen de verkregen resultaten en de beoogde doelen, evenals tussen de verstrekte financiering en de voor de doelstellingen benodigde financiering;

Dinsdag 6 juli 2010

20. benadrukt dat uitsluitend via een werkelijk geïntegreerd bestuur op meerdere niveaus van lokale, regionale, nationale, grensoverschrijdende en EU-overheidsinstanties het EU-, nationale en regionale beleid efficiënt en effectief kan zijn; roept de Commissie op te bekijken welke mogelijkheden er zijn voor innovatiegerelateerde territoriale samenwerking, zowel op nationaal als internationaal niveau, voor elke doelstelling van het cohesiebeleid, en te onderzoeken welke mogelijkheden er zijn om de doelstelling van Europese territoriale samenwerking te versterken wat betreft de bevordering van innovatiegerelateerde samenwerking tussen regio's; tegelijk met de versterking van de doelstelling van territoriale samenwerking (doelstelling 3), moet de mogelijkheid om in het kader van doelstelling 2 acties op het gebied van transnationale territoriale samenwerking te ontwikkelen, eveneens worden versterkt; is van oordeel dat een dergelijke mogelijkheid tegenwoordig wordt geboden in artikel 37, lid 6, letter b) van Verordening (EG) nr. 1083/2006; is van mening dat de versterking van territoriale samenwerking vergezeld moet gaan van een groter budget voor deze uitgebreide territoriale samenwerking, zonder de totale begroting voor de cohesiedoelstellingen te veranderen;

21. steunt de voorgestelde wijzigingen in de uitvoeringsbepalingen, die beogen de flexibiliteit van de Structuurfondsen te vergroten en ze in staat te stellen beter op de buitengewone economische omstandigheden in te spelen middels de onmiddellijke uitvoering van 455 programma's van het cohesiebeleid, in het bijzonder in de regio's van doelstelling 2, met inachtneming evenwel van het feit dat ook de nationale en regionale instellingen en beheerautoriteiten zich aan deze nieuwe omstandigheden zullen moeten aanpassen, ter voorkoming van misstanden of beheerstekorten, en om het mogelijk te maken overgebleven fondsen naar andere lopende of nieuwe projecten over te hevelen; dringt bij de beheerautoriteiten aan op oplossingen om de uitvoeringsefficiëntie van operationele programma's onder doelstelling 2 te vergroten;

22. benadrukt dat in bijzondere omstandigheden (zoals de economische crisis) uitzonderingsgewijs grotere flexibiliteit nodig is van de norm N+2, rekening houdend met de doelstellingen van het cohesiebeleid en de gevolgen van conjunctuurveranderingen voor overheidsfinancieringen en private investeringen;

23. beveelt aan om alle fondsen die in een bepaalde regio niet zijn benut vanwege bepalingen N+2 en N+3 opnieuw te bestemmen voor projecten op regionale basis en communautaire initiatieven;

24. verzoekt de Commissie de resultaten van het actieplan – initiatief met wetgevende voorstellen voor kleine ondernemingen na één jaar van toepassing (december 2008) te beoordelen, en daarbij vooral te kijken naar de effecten op hun concurrentievermogen en de toegang tot financieringsinstrumenten en operationele financiële middelen, evenals op de bevordering van nieuwe innovatieve bedrijven en verlaging van de administratieve lasten;

25. benadrukt de positieve gevolgen van gelijkheid van mannen en vrouwen voor economische groei; wijst in dit verband op het feit dat in diverse studies is berekend dat als de cijfers op het gebied van werkgelegenheid, parttime werk en de productiviteit van vrouwen vergelijkbaar zouden zijn met die van mannen, het BBP na 2013 zou toenemen met 30 %; dringt er daarom op aan bijzondere aandacht te besteden aan projecten met financiering van de Structuurfondsen die de gelijkheid en de arbeidsparticipatie van vrouwen bevorderen;

26. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de lidstaten.

Een duurzame toekomst voor het vervoer

P7_TA(2010)0260

Resolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over een duurzame toekomst voor het vervoer (2009/2096(INI))

(2011/C 351 E/03)

Het Europees Parlement,

— gezien de mededeling van de Commissie „Een duurzame toekomst voor het vervoer: Towards an integrated, technology-led and user friendly system” (COM(2009)0279),

Dinsdag 6 juli 2010

- gezien de conclusies van het voorzitterschap van de Raad van 17 en 18 december 2009 over de mededeling van de Commissie „Een duurzame toekomst voor het vervoer: naar een geïntegreerd, technologiegeleid en gebruikersvriendelijk systeem” (17456/2009),
- gezien het door de Commissie voorgelegde Witboek „Het Europese vervoersbeleid tot het jaar 2010: tijd om te kiezen” (COM(2001)0370),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Europa duurzaam in beweging – Duurzame mobiliteit voor ons continent – Tussentijdse evaluatie van het Witboek over Vervoer 2001 van de Europese Commissie” (COM(2006)0314),
- gezien het Groenboek van de Commissie over marktconforme instrumenten voor milieu- en gerelateerde beleidsdoelstellingen (COM(2007)0140),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Strategie voor de internalisering van de externe kosten van vervoer” (COM(2008)0435),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Groener vervoer” (COM(2008)0433),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „De wereldwijde klimaatverandering beperken tot 2 graden Celsius - Het beleid tot 2020 en daarna” (COM(2007)0002),
- gezien het door de Commissie voorgelegde Groenboek „TEN-V: op weg naar een beter geïntegreerd trans-Europees vervoersnetwerk ten dienste van het gemeenschappelijke vervoersbeleid” (COM(2009)0044),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Actieplan voor de invoering van intelligente vervoerssystemen in Europa” (COM(2008)0886),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „De EU-agenda op het gebied van goederenvervoer: versterking van de doeltreffendheid, integratie en duurzaamheid van het goederenvervoer in Europa” (COM(2007)0606),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Actieplan Vrachtvervoerslogistiek” (COM(2007)0607),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Goederenlogistiek in Europa – Sleutel tot duurzame mobiliteit” (COM(2006)0336),
- gezien het verslag van de Commissie getiteld „Tweede verslag over de ontwikkeling van de spoorwegmarkt” (COM(2009)0676),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Strategische doelstellingen en aanbevelingen voor het zeevervoersbeleid van de EU tot 2018” (COM(2009)0008),
- gezien de mededeling en het actieplan van de Commissie met het oog op de instelling van een Europese maritieme ruimte zonder grenzen (COM(2009)0010),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Bestuur en ontwikkeling” (COM(2004)0453),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Mededeling inzake een Europees havenbeleid” (COM(2007)0616),

Dinsdag 6 juli 2010

- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Naar een veiligere, schonere en meer doelmatige mobiliteit in Europa: Eerste verslag over „De intelligente auto”” (COM(2007)0541),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Europees actieprogramma voor verkeersveiligheid. Terugdringing van het aantal verkeersslachtoffers in de Europese Unie met de helft in de periode tot 2010: Een gedeelde verantwoordelijkheid” (COM(2003)0311),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Europees Nabuurschapsbeleid - Strategiedocument” (COM(2006)0074),
- gezien het Groenboek van de Commissie, getiteld „Een nieuwe stedelijke mobiliteitscultuur” (COM(2007)0551),
- gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Een gezamenlijk engagement voor de werkgelegenheid” (COM(2009)0490),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 10 maart 2010 over de EU 2020 ⁽¹⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 12 april 2005 over de korte vaart ⁽²⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie 29 september 2005 over het Europees actieprogramma voor verkeersveiligheid: Terugdringing van het aantal dodelijke verkeersslachtoffers in de Europese Unie met de helft in de periode tot 2010: een gedeelde verantwoordelijkheid ⁽³⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie 18 januari 2007 over het Europees actieprogramma voor verkeersveiligheid - tussentijdse evaluatie ⁽⁴⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 12 juli 2007 over Europa duurzaam in beweging: duurzame mobiliteit voor ons continent ⁽⁵⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 12 juli 2007 over de uitvoering van het eerste spoorwegpakket ⁽⁶⁾,
- onder verwijzing „naar zijn resolutie van 5 september 2007 over goederenlogistiek in Europa - sleutel tot duurzame mobiliteit” ⁽⁷⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 11 maart 2008 inzake een duurzaam Europees vervoersbeleid, rekening houdend met het Europees energie- en milieubeleid ⁽⁸⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 19 juni 2008 over de mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's: Naar een veiligere, schonere en meer doelmatige mobiliteit in Europa: Eerste verslag over „De intelligente auto” ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0053.

⁽²⁾ PB C 33 E van 9.2.2006, blz. 142.

⁽³⁾ PB C 227 E van 21.9.2006, blz. 609.

⁽⁴⁾ PB C 244 E van 18.10.2007, blz. 220.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2007)0345.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2007)0344.

⁽⁷⁾ PB C 187 E van 24.7.2008, blz. 154.

⁽⁸⁾ PB C 66 E van 20.3.2009, blz. 1.

⁽⁹⁾ PB C 286 E van 27.11.2009, blz. 45.

Dinsdag 6 juli 2010

- onder verwijzing naar zijn resolutie van 4 september 2008 over het goederenvervoer in Europa ⁽¹⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 4 september 2008 over het Europees havenbeleid ⁽²⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 11 maart 2009 over groener vervoer en internalisering van externe kosten ⁽³⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 22 april 2009 over het Groenboek over de toekomst van het TEN-T-beleid ⁽⁴⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 23 april 2009 over het actieplan intelligente vervoerssystemen ⁽⁵⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 23 april 2009 over een actieplan inzake stedelijke mobiliteit ⁽⁶⁾,
 - gezien Verordening (EG) nr. 1070/2009 van het Europees Parlement en van de Raad van 21 oktober 2009 tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 549/2004, (EG) nr. 550/2004, (EG) nr. 551/2004 en (EG) nr. 552/2004, ten einde de prestaties en de levensvatbaarheid van het Europese luchtvaartstelsel te vergroten ⁽⁷⁾,
 - gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vervoer en toerisme en de adviezen van de Commissie milieu-beheer, volksgezondheid en voedselveiligheid, de Commissie industrie, onderzoek en energie en de Commissie regionale ontwikkeling (A7-0189/2010),
- A. overwegende dat de vervoerssector een belangrijk element is voor de ontwikkeling van de Europese Unie en haar regio's en steden, dat de concurrentiepositie en de sociale cohesie van de regio's en steden direct beïnvloedt en daardoor een essentiële bijdrage levert aan de verwezenlijking van de Europese interne markt,
- B. overwegende dat het vervoer een driedelige functie vervult: een economische functie, een sociale functie en een functie met betrekking tot territoriale cohesie, die van fundamenteel belang is voor de Europese integratie,
- C. overwegende dat de vervoerssector een kardinale rol speelt voor de economie en de werkgelegenheid, en dat deze sector 10 % van het inkomen van de EU vertegenwoordigt (in termen van bruto intern product) en ruim 10 miljoen arbeidsplaatsen oplevert en daarom van beslissende betekenis is voor de strategie van de EU voor 2020,
- D. overwegende dat het vervoer een essentieel element van het Europees beleid is en dat de EU daarom behoefte heeft aan een financieel kader dat beantwoordt aan de noden van het vervoersbeleid in de komende jaren en op korte termijn een stimulans geeft aan de economie, op middellange en lange termijn leidt tot versterking van Europa als een standplaats voor onderzoek,
- E. overwegende dat de vervoerssector een belangrijk effect heeft op het milieu en de gezondheid en levenskwaliteit van de mensen, en dat het vervoer weliswaar een belangrijke bijdrage levert aan de particuliere en professionele mobiliteit van de mensen, maar ook in 2008 verantwoordelijk was voor 27 % van de totale CO₂-emissies, en overwegende dat dit laatste cijfer sindsdien nog is toegenomen; overwegende dat het wegvervoer in 2007 verantwoordelijk was voor 70,9 %, het luchtvervoer voor 12,5 %, het vervoer over zee en binnenwateren voor 15,3 % en het spoorvervoer voor 0,6 % van het totaal van de CO₂-emissies van de vervoerssector,

⁽¹⁾ PB C 295 E van 4.12.2009, blz. 79.

⁽²⁾ PB C 295 E van 4.12.2009, blz. 74.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0119.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0258.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0308.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0307.

⁽⁷⁾ PB L 300 van 14.11.2009, blz. 34.

Dinsdag 6 juli 2010

- F. overwegende dat alle vormen van vervoer in Europa zich inspanningen hebben getroost om de veiligheid te vergroten; overwegende dat niettemin in 2008 ongeveer 39 000 mensen het leven verloren bij verkeersongelukken, terwijl 300 000 mensen ernstig gewond raakten, hetgeen betekent dat er verdere inspanningen nodig zijn met betrekking van alle aspecten van de veiligheid, en in het bijzonder de veiligheid van het wegverkeer,
- G. overwegende dat de EU zich in het klimaatbeschermingspakket ertoe heeft verplicht de uitstoot van broeikasgas ten opzichte van 1990 tot het jaar 2020 met 20 % te reduceren en dat dit als een bindend doel overeind blijft,
- H. overwegende dat de in het Witboek van 2001 vastgestelde doelen slechts ten dele zijn bereikt en dat daarom moet worden onderzocht of deze gehandhaafd of opnieuw geformuleerd moeten worden, en, wanneer dit noodzakelijk blijkt, worden aangescherpt,
- I. overwegende dat de problemen bij de omzetting op nationaal vlak van Europese wetgeving, zoals verlate of onjuiste omzetting, aanzienlijke gevolgen hebben voor de effectiviteit van deze wetgeving; overwegende dat er daarom op dit gebied dringende behoefte aan maatregelen bestaat,
- J. overwegende dat de parlementaire werkzaamheden coherent moeten zijn, vooral in de sectoren die het vervoersbeleid rechtstreeks raken, zoals onder meer het milieu-, sociaal, stedelijk- en werkgelegenheidsbeleid en het economisch beleid,
- K. overwegende dat de economische en financiële crisis de transportsector hard getroffen heeft, maar dat dit moet worden gebruikt als een kans om de transportbranche toekomstgericht te ondersteunen of te stimuleren, met name door het stimuleren van duurzame vervoerswijzen en investeringen in, ondermeer, vervoer per spoor en over de binnenwateren; overwegende dat dit zal zorgen voor evenwichtiger concurrentieverhoudingen op de markt,
- L. overwegende dat, als onderdeel van de komende evaluatie van de agentschappen, een onderzoek moet worden ingesteld naar de toegevoegde waarde van deze agentschappen, alsook naar de noodzaak van oprichting van een Europees agentschap voor vervoer,
- M. overwegende dat het ook voor de vervoerssector van groot belang is om meetbare doelen te stellen om enerzijds de doeltreffendheid van het vervoersbeleid beter te kunnen controleren en anderzijds een sociale en economische planning mogelijk te maken, en waarmee kan worden aangetoond dat de voorgestelde maatregelen noodzakelijk zijn om het gestelde vervoerbeleid uit te voeren,
- N. overwegende dat essentiële ontwikkelingen in onderzoek, infrastructuur en techniek een aanpassing van de financiële middelen en instrumenten vereisen,
- O. overwegende dat ontwikkelingen in de samenleving en in een brede reeks economische sectoren aanleiding zullen geven tot een stijging van de vraag in de vervoersector, en dat ten gevolge daarvan alle vormen van vervoer van essentieel belang zijn; overwegende dat dit belang evenwel gemeten moet worden aan de hand van hun doelmatigheid in economisch, ecologisch en sociaal opzicht en in het licht van het werkgelegenheidsbeleid;
- P. overwegende dat in de toekomst een duurzame koppeling van alle vormen van passagiers- en goederenvervoer noodzakelijk zal zijn om veilige, duurzame, in logistiek opzicht consistente en daardoor efficiënte vervoersketens te realiseren, met inbegrip van multimodale oplossingen en het aan elkaar schakelen van plaatselijk vervoer en vervoer over lange afstand,

Maatschappelijke, economische en milieu- uitdagingen

1. is ervan overtuigd dat het EU-beleid een dwingende noodzaak heeft van een duidelijke en samenhangende visie op de toekomst van het vervoer als sector in de kern van de interne markt, die het vrije verkeer van personen en goederen garandeert en de territoriale cohesie in heel Europa waarborgt; is van oordeel dat de vervoerssector weliswaar een essentieel deel van duurzame groei en concurrentievermogen blijft, maar zich wel moet ontwikkelen binnen consistent hoge sociale en milieunormen;

Dinsdag 6 juli 2010

2. is ervan overtuigd dat de demografische verandering, in het bijzonder in stedelijke gebieden, aanleiding zal geven tot veiligheids- en capaciteitsproblemen voor het vervoer en de mobiliteit, en dat het fundamentele recht op mobiliteit, dat ondermeer verzekerd wordt door een betere toegankelijkheid en de aanleg van ontbrekende infrastructuurverbindingen, alsook de praktische uitvoerbaarheid van dit recht, in dit verband van het allergrootste belang zijn; benadrukt dat geïntegreerde multimodale vervoersketens, die vervoer te voet, per fiets en per openbaar vervoer omvatten, in dit verband voor de stedelijke gebieden de beste oplossing voor de toekomst vormen; merkt in dit verband op dat het in stedelijke gebieden met name de bestaande structuur is die zal bepalen welke vorm van vervoer de meest geschikte is; is van oordeel dat goede vervoersverbindingen met openbare diensten in landelijke gebieden zullen leiden tot een vermindering van het gebruik van personenauto's; dringt, met het oog op de totstandbrenging van een coherent stedelijk en voorstedelijk vervoerssysteem en ter voorkoming van de ontvolking van het platteland, aan op de vorming van Functionele Stedelijke Regio's;
3. verzoekt de Commissie om Plannen voor Duurzame Mobiliteit in Stedelijke gebieden (SUMPs) in te voeren voor steden met meer dan 100 000 inwoners en spoort de steden aan met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, om mobiliteitsplannen op te stellen voor een geïntegreerd vervoersconcept met als doel de milieuschade te beperken en de mobiliteit gezonder en efficiënter te maken;
4. is van mening dat een stijgende vraag, ook in het goederenvervoer, onder meer leidt tot een grotere druk op de capaciteit en minder efficiëntie door infrastructuurproblemen en dat daarom vooral het modale gebruik en de veiligheid van de gebruikers van het vervoer en van de vervoerde goederen moet worden verbeterd en dat een fundamentele verbetering van de infrastructuur van essentieel belang is, vooral waar het de opheffing betreft van knelpunten die al jarenlang bekend zijn;
5. wijst erop dat het koolstofvrij maken van het vervoer een van de belangrijkste uitdagingen van het toekomstig vervoersbeleid van de EU is en dat alle beschikbare en duurzame middelen daarvoor moeten worden ingezet, zoals een energiemix, bevordering van onderzoek en ontwikkeling van milieuvriendelijker technologieën en verkeersvormen, prijsvormingsmaatregelen en de internalisering van de externe kosten van alle vervoerswijzen, mits de daaruit voortvloeiende inkomsten gebruikt worden voor de verbetering van de duurzaamheid van de mobiliteit, en waarbij invloed uitgeoefend wordt op het gedrag van de gebruikers en het vervoerspersoneel (bewustmaking, ecologisch verantwoord gedrag, enz.); onderstreept dat daarbij de voorkeur moet worden gegeven aan de ontwikkeling van financiële stimulansen - waarbij eventuele concurrentievervalsing tussen vervoersmodaliteiten en lidstaten moet worden uitgeschakeld - boven het opleggen van sancties;
6. Erkent dat uit gegevens van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) blijkt dat het vervoer over zee 3 tot 5 maal minder CO₂-emissies veroorzaakt dan het vervoer over land, maar is bezorgd over de verwachte emissies van SO_x en NO_x van het vervoer over zee, die tegen 2020 ongeveer even groot zullen zijn als die van het goederenvervoer op het land, en ook over de weinig resolute poging van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) om een systeem tot vermindering van de CO₂-emissies in te voeren;
7. benadrukt de noodzaak van betere informatie aan het publiek over de gevolgen van vrijetijdsvakanties en vraagt de Commissie om in haar beleidsbenadering rekening te houden met vrijetijdsvakanties;

Veiligheid

8. benadrukt dat veiligheid een van de belangrijkste prioritaire doelstellingen van het toekomstige vervoerbeleid moet blijven en dat de veiligheid van de actieve de passieve gebruikers van alle vormen van vervoer moet worden gegarandeerd; acht het van de grootste betekenis om de gezondheidseffecten van het vervoer terug te dringen, vooral door het gebruik van moderne technologieën, en om in alle vormen van vervoer de rechten van de passagiers veilig te stellen, met name voor personen met beperkte mobiliteit, door middel van duidelijke en transparante voorschriften; ondersteunt de invoering van een Handvest voor de rechten van de passagiers in de Europese Unie;
9. verzoekt de Commissie om op zo kort mogelijke termijn een studie te presenteren naar de beste praktijken van de lidstaten met betrekking tot de effecten van snelheidsbegrenzers op elk type voertuig en weg, zowel binnen als tussen steden, met het oog op het indienen van wetgevingsvoorstellen die de emissies moeten verminderen en de verkeersveiligheid moeten vergroten;
10. onderstreept de noodzaak om zowel de persoonlijke veiligheid als de rechtszekerheid voor werknemers in de vervoerssector te verzekeren, ondermeer door het invoeren van een toereikend aantal veilige parkeerplaatsen en harmonisering van het toezicht op de naleving van de verkeersregels en de toepassing van de daarin voorziene sancties; benadrukt ook dat de invoering van grensoverschrijdende oplegging van sancties de verkeersveiligheid voor alle gebruikers ten goede zou komen;

Dinsdag 6 juli 2010

11. wijst erop dat het aanbod van parkeerplaatsen voor vrachtauto's in het TERN-net is achtergebleven bij de toename van het goederenvervoer over de weg, hetgeen betekent dat de naleving van de rij- en rusttijden met name 's nachts voor beroepsvrachtwagenchauffeurs maar ook de verkeersveiligheid in het algemeen groot gevaar loopt, voor zover de rustmogelijkheden in de EU-lidstaten niet kwalitatief en kwantitatief worden verbeterd;

Efficiënte comodaliteit

12. is van oordeel dat de ontwikkeling van het passagiers- en goederenvervoer in zijn geheel grotendeels afhankelijk is van het effectieve gebruik van de verschillende vormen van vervoer en dat het Europese vervoersbeleid dus dient te berusten op een efficiënte comodaliteit, die nauw samenhangt met vermindering van het koolstofgebruik, de veiligheid en de economische aspecten van het vervoer; is van oordeel dat dit zal leiden tot een optimale reallocatie tussen de verschillende vormen van vervoer en een verschuiving naar duurzamer vormen van vervoer, waarbij gestreefd moet worden naar interoperabiliteit tussen en binnen deze verschillende verkeersvormen, bevordering van duurzame ketens van verkeer en logistiek, keuzes voor de optimale vervoersvormen en bevordering van een soepele overgang tussen de verschillende vervoersvormen en -knooppunten;

13. wijst erop dat een doeltreffende comodaliteit niet alleen naar economische criteria, maar ook naar criteria op het vlak van milieubescherming, sociale en arbeidsvoorwaarden, van veiligheidsaspecten en territoriale cohesie moet worden gemeten, waarbij rekening moet worden gehouden met de uiteenlopende mogelijkheden en uitgangssituaties van de verschillende vervoerswijzen enerzijds en de landen en regio's anderzijds;

14. benadrukt dat een efficiënte comodaliteit verbetering van de infrastructuur veronderstelt - ondermeer door ontwikkeling van groene corridors, opheffing van knelpunten en verbetering van het vervoer per spoor en over de waterwegen, en ook door verbetering van de veiligheid door de toepassing van nieuwe technologieën en verbetering van de arbeidsomstandigheden;

Voltooiing van de interne markt

15. verlangt een regelmatige controle van de Europese wetgeving en van de omzetting en toepassing om de doeltreffendheid te waarborgen; verzoekt de Commissie de belemmeringen die ontstaan door een verkeerde of te late omzetting van de Europese wetgeving in de lidstaten, consequent weg te werken;

16. stelt voor dat in het nieuwe kader van het Verdrag van Lissabon en met toestemming van de Commissie wordt gestreefd naar de organisatie van ten minste één jaarlijkse vergadering met de vervoersdeskundigen van de nationale parlementen met het oog op een gemeenschappelijke, optimale en zo effectief mogelijke tenuitvoerlegging van de EU-wetgeving op het gebied van vervoer;

17. stelt vast dat het vervoer voor de voltooiing van de Europese interne markt en voor het vrij verkeer van burgers en goederen een essentiële rol speelt en dat vooral bij het spoorvervoer in alle EU-lidstaten een uniform gereguleerde marktopening verwezenlijkt zou moeten worden; is van oordeel dat deze volledige openstelling van de markt gunstig zal uitvallen voor de consumenten en vergezeld moet gaan van maatregelen om de kwaliteit van de openbare diensten in stand te houden, alsook van een investeringsplan op lange termijn voor infrastructuur en technische interoperabiliteit om de doelmatigheid en veiligheid te verbeteren en van maatregelen om distorsies te voorkomen in de concurrentie binnen en tussen de verschillende vormen van vervoer, onder meer op sociaal, fiscaal, veiligheids- en milieuvlak; is van oordeel dat de internalisering van externe kosten en milieukosten geleidelijk moet worden gerealiseerd, te beginnen met de meer vervuilende vervoerswijzen: het verkeer over de weg en in de lucht;

18. verzoekt de Commissie en de instanties van de lidstaten de voltooiing van de liberalisering van het cabotagevervoer te faciliteren, teneinde het aantal lege ritten te verminderen, en voor een duurzamer wegen- en spoorwet te zorgen door meer goederenoverslagcentra in te richten;

19. acht het voor de verwezenlijking van een efficiënt zeevervoer dat complementair aan andere vervoerswijzen is en werkelijk concurrerend is, essentieel om opnieuw de nadruk te leggen op een krachtig liberaliseringsproces;

Dinsdag 6 juli 2010

20. onderstreept, wat de economische vereisten betreft, het belang van een werkelijk Europees beheer van de vervoersinfrastructuur (corridors voor het spoorvervoer van passagiers en goederen, een Enkel Europees Luchtruim, havens en hun verbindingen met het vervoersnetwerk, maritieme zones zonder grenzen, binnenwateren) met het oog op de afschaffing van het „grenseffect” in alle vormen van vervoer en de verbetering van het concurrentievermogen en de aantrekkelijkheid van de EU;

21. dringt aan op de vaststelling van een gemeenschappelijk Europees boekingsstelsel, teneinde de interoperabiliteit van de verschillende vervoersmodaliteiten doeltreffender te maken, te vereenvoudigen en te verbeteren;

22. onderstreept dat het vervoer gevolgen heeft voor het sociaal, gezondheids- en veiligheidsbeleid en dat in het kader van de totstandbrenging van een enkele vervoerszone de arbeidsomstandigheden en onderwijs en opleiding op een hoog niveau moeten worden geharmoniseerd en voortdurend verbeterd op basis van een daadwerkelijke sociale dialoog op Europees vlak; onderstreept dat onder meer de oprichting van Europese opleidings- en topcentra in de desbetreffende lidstaten aan een bevordering van een meetbare kwaliteit van de opleiding en van de status van de in het vervoer werkzame personen alsmede aan een wederzijdse erkenning van opleidingen kan bijdragen;

23. is van oordeel dat er, om een grotere doelmatigheid van het vervoersbeleid te bereiken, behoefte bestaat aan de evaluatie van programma's (zoals Galileo en ITS voor alle vormen van vervoer) en dat, afhankelijk van de resultaten daarvan, de strategie en de programmering eventueel moeten worden bijgesteld; ziet bij gevolg een behoefte aan, ondermeer, een nieuw programma voor de veiligheid van het wegverkeer, een verdere revitalisering van de TEN-T's, een halftijdse evaluatie van NAIADES, een dringende en volledige tenuitvoerlegging van het programma voor een Enkel Europees Luchtruim, SESAR en het 8e Kaderprogramma voor onderzoek en voortzetting van Marco Polo in vereenvoudigde vorm;

Europese agentschappen

24. is van mening dat de technische interoperabiliteit en de financiering, net zoals de Europese certificering en de wederzijdse erkenning, essentiële elementen van een goed functionerende interne markt vormen en dat de uitvoering van deze elementen veel meer tot de taken van de verschillende agentschappen moet gaan behoren; onderstreept dat alle agentschappen zouden moeten streven naar een vergelijkbaar hoog niveau van verantwoordelijkheid en competentie en dit op korte termijn zouden moeten bereiken; moedigt in het bijzonder de ontwikkeling van het volledig potentieel van het Europees Spoorwegbureau aan, inclusief het geleidelijk aanvaarden van de verantwoordelijkheid voor het certificeren van al het rollend materieel en de spoorweginfrastructuur, en voor regelmatige audits van nationale veiligheidsautoriteiten of vergelijkbare organen in de lidstaten, zoals vastgelegd in Richtlijn 2004/49/EG van 29 april 2004;

25. onderstreept dat 75 % van het vervoer over de weg gaat en vindt dat de oprichting moet worden overwogen van een Agentschap voor het wegvervoer, dat in het bijzonder tot taak moet hebben te zorgen voor verbetering van de veiligheid van het wegverkeer en dat ook garanties moet bieden voor het fundamentele recht van de mensen op een veilige mobiliteit door de ondersteuning van nieuwe applicaties (zoals Galileo of even bruikbare technieken voor intelligente verkeerssystemen) en onderzoekprogramma's zou moeten uitvoeren; is verder van mening dat dit agentschap de mogelijkheid moet hebben regelgevende maatregelen te nemen indien er een noodzaak bestaat om hindernissen voor een duurzame interne markt uit de weg te ruimen;

26. wijst erop dat de binnenvaart nog steeds wordt geconfronteerd met een afwijkend institutioneel kader en vraagt om het opzetten van een permanente en gestructureerde samenwerking tussen de bevoegde instellingen teneinde het potentieel van deze vervoerswijze volledig te benutten;

Onderzoek en technologie

27. dringt aan op een agenda voor onderzoek en technologie voor de vervoerssector; is van oordeel dat deze agenda moet worden opgesteld in samenwerking met alle relevante belanghebbende partijen om een goed begrip te krijgen van de noden van de sector en de verdeling van de EU-financiering in dat verband te kunnen bijstellen; vindt dat de prioriteit moet liggen bij projecten om het vervoer koolstofvrij te maken, vergroting van de transparantie van de aanvoerketen en de vervoersveiligheid, verbetering van het verkeersbeheer en verlaging van de administratieve lasten;

Dinsdag 6 juli 2010

28. benadrukt dat steun vereist is voor onderzoek en ontwikkeling en innovatie, aangezien deze leiden tot aanmerkelijke ecologische verbeteringen bij alle vormen van vervoer ten gevolge van een vermindering van de uitlaatgassen en de geluidsoverlast van het verkeer en de veiligheid vergroten door het bieden van oplossingen die zorgen voor een beter gebruik van de bestaande capaciteit en vermindering van de verkeersknelpunten en omdat zij, niet in de laatste plaats, resulteren in een grotere energie-onafhankelijkheid in alle verkeersvormen over het gehele vervoersnetwerk; benadrukt in dit verband dat intelligente, interoperabele en met elkaar verbonden systemen voor de organisatie van het vervoer en de veiligheid, zoals ERTMS, Galileo, SESAR, ITS en andere even waardevolle technologieën, steun vereisen op het gebied van onderzoek en ontwikkeling en ook bij de toepassing ervan; dringt er bij alle lidstaten op aan om ervoor te zorgen dat alle burgers in Europa kunnen profiteren van deze intelligente vervoerssystemen; merkt op dat bij de invoering van de kadervoorwaarden en open normen die nodig zijn voor beloftevolle technologieën, geen enkele specifieke technologie ongepast beoordeeld mag worden;

29. onderstreept dat in het kader van de klimaatbescherming en de energie-onafhankelijkheid van de EU elke vorm van vervoer haar CO₂-emissies moet verminderen, daarbij ondersteund door onderzoek en ontwikkeling in innoverende, energie-efficiënte en schone technologieën en hernieuwbare vormen van energie, die ondermeer zullen resulteren in duurzamer voertuigen bij iedere vorm van vervoer; is van oordeel dat dit tevens zou leiden tot versterking van de concurrentiepositie van Europese ondernemingen;

30. onderstreept de noodzaak van een uniforme definitie van relevante begrippen betreffende verkeersveiligheid en ongevalonderzoek om te waarborgen dat de resultaten vergeleken kunnen worden met de eventueel uitgevoerde maatregelen;

31. onderstreept dat de harmonisatie van de vervoersdocumenten volgens de meest recente normen van de communicatie en de multimodale en internationale toepassing daarvan kan leiden tot een aanzienlijke verbetering van de veiligheid en de logistiek en tot een grote vermindering van de beheerskosten;

Vervoersfonds en Europees transportnet

32. benadrukt dat voor een efficiënt vervoersbeleid een financieel kader vereist is dat afgestemd is op de gestelde uitdagingen en dat in dit verband de huidige middelen voor vervoer en mobiliteit moeten worden opgevoerd;

a) de oprichting van een faciliteit ter coördinatie van het gebruik van verschillende bronnen van vervoersfinanciering, kredieten die beschikbaar zijn in het kader van het cohesiebeleid, PPP of andere financiële instrumenten zoals waarborgen; deze gecoördineerde kredietbronnen moeten door alle overheidsniveaus gebruikt worden om de vervoersinfrastructuur te verbeteren, de TEN-T-projecten te ondersteunen, de technische en operationele interoperabiliteit te verzekeren, onderzoek en ontwikkeling te ondersteunen bij de tenuitvoerlegging van de intelligente vervoerssystemen bij alle vormen van vervoer; de financiering moet plaats vinden aan de hand van transparante toekenningscriteria, die rekening houden met een efficiënte comodaliteit zoals genoemd in paragraaf 5, alsook met sociaal beleid, veiligheid en sociale, economische en territoriale cohesie;

b) een budgettaire vastlegging voor het vervoersbeleid in de context van het meerjarig financieel kader;

c) de mogelijkheid om, in het kader van het Pact voor Stabiliteit en Groei en met het oog op de bevordering van duurzaamheid op de middellange en lange termijn, rekening te houden met het lange-termijnspect van investeringen in de vervoersinfrastructuur, welke het concurrentievermogen van de economie ten goede komen, bij de berekening van het overheidstekort, voor zover de Commissie van tevoren hiermee heeft ingestemd;

d) bij het gebruik van het fonds moet ondermeer cofinanciering worden geëist uit inkomsten die gegeneerd worden door de internalisering van externe kosten;

33. dringt aan op een coherent en geïntegreerd vervoerbeleid dat ondermeer het vervoer per spoor en per schip, het havenbeleid en het openbaar vervoer bevordert door middel van financiële steun die niet gemeten wordt aan de hand van de competitiviteitscriteria van de EU-voorschriften voor overheidssteun;

Dinsdag 6 juli 2010

34. is van mening dat de economische en financiële crisis kan worden aangegrepen om de vervoerssector doelgericht te steunen en door in de eerste plaats financiële steun investeringen in veilig, milieuvriendelijk en dus ook duurzaam vervoer mogelijk te maken; is van oordeel dat de investeringen van de EU in vervoersprojecten in overweging moeten worden genomen in het kader van de EU 2020-strategie, aangezien vervoer- en mobiliteitssystemen unieke kansen bieden voor het scheppen van stabiele arbeidsplaatsen;

35. is ervan overtuigd dat de definitie van een Europees kernnetwerk binnen het overkoepelende TEN-netwerk, dat een prioriteit van het Europese vervoersbeleid blijft, volgens duurzame ontwikkelingscriteria op Europees maar ook op regionaal en lokaal niveau moet worden beoordeeld en dat multimodale platforms een essentieel onderdeel blijven uitmaken van het infrastructuraanbod, omdat deze een doeltreffende aansluiting van de verschillende verkeerswijzen mogelijk maken;

36. is van oordeel dat de TEN-T-projecten een prioriteit van het vervoerbeleid van de EU moeten blijven en dat er een dringende behoefte bestaat om de tekortkomingen in de infrastructuur aan te pakken en oplossingen te vinden voor de historische en geografische knelpunten die nog steeds bestaan aan de grenzen; onderstreept dat de TEN-T-projecten moeten worden geïntegreerd in een pan-Europees netwerk met vertakkingen buiten de EU, en is van oordeel dat dit proces kan worden versneld door opvoering van de beschikbare middelen;

37. verlangt dat de infrastructuur van de binnenvaart, de binnenhavens en de multimodale aansluiting van de zeehavens aan het achterland een grotere rol gaan spelen in het Europese vervoersbeleid en meer steun krijgen om de milieugevolgen te helpen verlagen en de veiligheid in het EU-vervoer te vergroten; is van mening dat de milieuprestaties van de binnenvaartschepen radicaal kunnen worden verbeterd wanneer nieuwe motoren, die zijn uitgerust met de meest recente beschikbare technologieën voor emissiebeheer, worden geïnstalleerd in binnenvaartschepen;

38. onderstreept de noodzaak om kustvaart- en zeesnelwegprojecten in een bredere context te bezien, waarin ook de landen die geografisch tot de onmiddellijke omgeving van Europa behoren, een plaats hebben; wijst erop dat daartoe een betere synergie tussen regionaal beleid, ontwikkelingsbeleid en vervoersbeleid onontbeerlijk is;

39. erkent dat regionale luchthavens een cruciale rol spelen in de ontwikkeling van perifere en ultraperifere gebieden, doordat zij beter op hub-luchthavens worden aangesloten; acht het met name nuttig om waar mogelijk voor intermodale oplossingen te kiezen; is van mening dat (hogesnelheids)spoorverbindingen tussen luchthavens een ideale kans bieden om verschillende vervoersvormen op duurzame wijze met elkaar te verbinden;

Vervoer in een wereldwijde context

40. onderstreept dat de creatie van een Europese vervoersruimte een belangrijke prioriteit is en met name afhankelijk is van een internationale acceptatie in het kader van de te sluiten overeenkomsten voor alle vervoerswijzen, in het bijzonder waar het het lucht- en scheepvaartverkeer betreft, waarbij de EU in de desbetreffende internationale instanties steeds vaker het voortouw moet nemen;

Meetbare streefdoelen voor 2020

41. verlangt de naleving van duidelijke en meetbare doelen die in 2020 moeten zijn bereikt met verwijzing naar 2010 en stelt daarom voor;

— een vermindering met 40 % van het aantal sterfgevallen en ernstige verwondingen bij actieve en passieve deelnemers aan het wegverkeer, een streefcijfer dat zowel in het Witboek over vervoer als in het Actieprogramma inzake verkeersveiligheid moet worden vastgelegd;

— het aantal parkeerplaatsen voor vrachtauto's in het TERN-net in elke lidstaat tussen 2010 en 2020 te verhogen met 40 % om de verkeersveiligheid en de naleving van de rusttijden voor beroepsvrachtwagenchauffeurs te waarborgen;

Dinsdag 6 juli 2010

- een verdubbeling van het aantal bus-, tram- en treinpassagiers (en, voor zover relevant, scheepspassagiers) en een verhoging met 20 % van de middelen voor voetganger- en fietservriendelijke verkeersconcepten, met inachtneming van de rechten die belichaamd zijn in de communautaire wetgeving, en met name de rechten van personen met een handicap en met verminderde mobiliteit;
 - een vermindering met 20 % van de CO₂-uitlaatgassen in het wegverkeer voor het vervoer van personen en goederen door adequate innovaties, door de stimulering van alternatieve energieën en door logistieke optimalisatie van het personen- en goederenvervoer te verminderen;
 - een vermindering met 20 % van het energiegebruik van treinstellen vergeleken bij het niveau en de capaciteit van 2010 en een vermindering met 40 % van het gebruik van dieselbrandstof door de spoorwegen, die bereikt moeten worden door gerichte investeringen in de elektrificatie van de spoorweginfrastructuur;
 - in het spoorverkeer al het nieuwe rollend materieel waarvoor vanaf 2011 orders worden geplaatst met ERTMS te voorzien en alle nieuwe en gerepareerde verbindinglijnen vanaf 2011 te voorzien van een systeem dat compatibel is met ERTMS, verhoging van de financiële inspanningen van de EU voor de tenuitvoerlegging en uitbreiding van het plan tot invoering van ERTMS;
 - een vermindering met 30 % van de emissies van het luchtverkeer in het gehele luchtruim van de EU tegen 2020; na die datum zal de groei van het luchtverkeer koolstofneutraal moeten zijn;
 - financiële steun voor de optimalisering, ontwikkeling en, waar nodig, creatie van multimodale aansluitingen (platforms) voor de binnenvaart, de binnenhavens en het spoorvervoer tot 2020, waarbij het aantal van deze platforms met 20 % moet worden verhoogd;
 - besteding van ten minste 10 % van de TEN-T-fondsen aan binnenvaartprojecten;
42. vraagt de Commissie om toezicht te houden op de vooruitgang bij het bereiken van deze doelstellingen en jaarlijks verslag uit te brengen bij het Europees Parlement,

*

* *

43. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Beraadslagingen van de Commissie verzoekschriften 2009

P7_TA(2010)0261

Resolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over de beraadslagingen van de Commissie verzoekschriften tijdens het jaar 2009 (2009/2139(INI))

(2011/C 351 E/04)

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn eerdere resoluties over de beraadslagingen van de Commissie verzoekschriften,
- gelet op de artikelen 24 en 227 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gelet op de artikelen 10 en 11 van het Verdrag betreffende de Europese Unie,

Dinsdag 6 juli 2010

- gelet op artikel 48 en artikel 202, lid 8, van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie verzoekschriften (A7-0186/2010),
- A. overwegende dat de werkzaamheden van de Commissie verzoekschriften in 2009 gekenmerkt werden door de overgang van de zesde naar de zevende parlementaire zittingsperiode, waarbij de samenstelling van de commissie aanzienlijke wijzigingen heeft ondergaan en twee derden van de leden nieuwkomers waren,
- B. overwegende dat de ambtstermijn van de Europese ombudsman in 2009 is verlopen en dat de Commissie verzoekschriften rechtstreeks betrokken was bij de hoorzittingen met de kandidaten voor deze functie,
- C. overwegende dat het Verdrag van Lissabon op 1 december 2009 in werking is getreden en de noodzakelijke voorwaarden heeft gecreëerd voor een nauwere betrokkenheid van de burgers bij het besluitvormingsproces in de Europese Unie, ter versterking van haar legitimiteit en haar verantwoordingsplicht,
- D. overwegende dat de EU-burgers rechtstreeks vertegenwoordigd zijn in het Parlement, en dat het in het Verdrag vastgelegde recht tot het indienen van verzoekschriften hun een middel verschaft om zich rechtstreeks tot hun vertegenwoordigers te richten wanneer zij van oordeel zijn dat hun rechten met voeten worden getreden,
- E. overwegende dat de tenuitvoerlegging van de Europese wetgeving een directe impact heeft op de burgers, die het best geplaatst zijn om de doeltreffendheid en de tekortkomingen ervan te beoordelen, en te wijzen op de leemten die dienen te worden opgevuld opdat de burgers zich kunnen vinden in de doelstellingen van de Unie,
- F. overwegende dat de Europese burgers zich individueel en collectief tot het Parlement wenden voor verhaal wanneer de Europese wetgeving is geschonden,
- G. overwegende dat het Parlement via zijn Commissie verzoekschriften de verplichting heeft deze klachten te onderzoeken en het mogelijke te doen om een einde te maken aan dergelijke schendingen van de wetgeving; overwegende dat de Commissie verzoekschriften, ten einde de burgers de geschiktste en snelste middelen tot herstel te verschaffen, haar samenwerking met de Commissie, andere parlementaire commissies, Europese organen, agentschappen en netwerken, en de lidstaten, verder heeft versterkt,
- H. overwegende dat het Parlement in 2009 iets meer verzoekschriften ontvangen heeft dan het jaar daarvoor (1924, tegenover 1849 in 2008), en dat de toenemende tendens om verzoekschriften langs elektronische weg in te dienen werd bevestigd (circa 65 % in 2009 tegenover 60 % in 2008),
- I. overwegende dat uit het aantal in 2009 ontvangen niet ontvankelijke verzoekschriften blijkt dat nog meer het accent moet worden gelegd op een betere voorlichting van de burgers over de bevoegdheden van de Unie en de rol van haar verschillende instellingen,
- J. overwegende dat de burgers vaak verzoekschriften bij het Parlement indienen over door de bevoegde bestuurlijke of gerechtelijke autoriteiten van de lidstaten genomen besluiten, en dat zij mechanismen nodig hebben om de nationale autoriteiten ter verantwoording te roepen voor hun aandeel in het Europese wetgevingsproces en het proces van tenuitvoerlegging ervan,
- K. overwegende dat, zoals de Europese ombudsman het heeft erkend in het besluit van december 2009 tot afsluiting van het onderzoek in verband met klacht 822/2009/BU tegen de Commissie, de burgers er in het bijzonder bewust van moeten worden gemaakt dat de nationale gerechtelijke procedures een onderdeel zijn van het proces van tenuitvoerlegging van de Europese wetgeving in de lidstaten, en dat de Commissie verzoekschriften geen kwesties kan behandelen die onder nationale gerechtelijke procedures vallen en het resultaat van dergelijke procedures niet kan herzien,
- L. overwegende dat de hoge kosten van gerechtelijke procedures, met name in sommige lidstaten, een obstakel kunnen vormen voor burgers en ze er zelfs van kunnen weerhouden een zaak aanhangig te maken voor de bevoegde nationale rechtbanken wanneer zij van oordeel zijn dat de nationale autoriteiten hun rechten op grond van de EU-wetgeving niet hebben nageleefd,

Dinsdag 6 juli 2010

- M. overwegende dat het Parlement geconfronteerd wordt met een bijzonder probleem wanneer het een verzoekschrift ontvangt waarin staande wordt gehouden dat de nationale gerechtelijke instanties hebben nagelaten het Hof van Justitie om een prejudiciële beslissing te vragen, in weerwil van artikel 267 VWEU, met name indien de Commissie geen gebruik maakt van haar bevoegdheden op grond van artikel 258 om actie te ondernemen tegen de lidstaat in kwestie,
- N. overwegende dat het proces van indiening van verzoekschriften, gezien zijn werkingsmechanismen en omdat het Verdrag alle EU-burgers en -ingezetenen het petitierecht garandeert, verschilt van alle andere middelen tot herstel waarover de burgers op EU-niveau beschikken, zoals de indiening van klachten bij de Europese ombudsman of de Commissie,
- O. overwegende dat de burgers het recht hebben op snel en oplossingsgericht herstel en een hoog niveau van doorzichtigheid en duidelijkheid van alle Europese instellingen, en dat het Parlement de Commissie herhaaldelijk gevraagd heeft gebruik te maken van haar prerogatieven als hoedster van de Verdragen om op te treden tegen door rekwestranten aan de kaak gestelde schendingen van de Europese wetgeving, inzonderheid wanneer omzetting van EU-wetgeving op nationaal niveau resulteert in schending ervan,
- P. overwegende dat in talrijke verzoekschriften nog steeds kwesties ter sprake worden gebracht in verband met de omzetting en de tenuitvoerlegging van de Europese internemarkt- en milieuwetgeving, en dat de Commissie verzoekschriften de Commissie al herhaaldelijk gevraagd heeft ervoor te zorgen dat de controles op de wetshandhaving op deze terreinen worden versterkt en doeltreffender worden gemaakt,
- Q. overwegende dat het, ofschoon de Commissie de naleving van de EU-wetgeving pas ten volle kan controleren wanneer de nationale autoriteiten een eindbesluit hebben genomen, van belang is, met name ten aanzien van milieukwesties en alle gevallen waarin het tijdsaspect bijzonder significant is, dat in een vroeg stadium wordt nagegaan of de lokale, regionale en nationale autoriteiten alle relevante door de EU-wetgeving voorgeschreven procedures correct toepassen, en dat indien nodig gedetailleerde studies worden uitgevoerd over de toepassing en het effect van de van kracht zijnde wetgeving, ten einde alle nodige informatie te verkrijgen,
- R. overwegende dat het van belang is dat verdere onherstelbare schade aan de biodiversiteit wordt voorkomen, met name in Natura 2000-gebieden, en dat de lidstaten toegezegd hebben de bescherming van de speciale zones die onder de Habitatrichtlijn (92/43/EEG) en de Vogelrichtlijn (79/409/EEG) vallen, te garanderen,
- S. overwegende dat uit de verzoekschriften blijkt dat de Europese wetgeving een aanzienlijke impact heeft op het dagelijkse leven van de EU-burgers, en dat dan ook alle noodzakelijke stappen moeten worden ondernomen om de op het gebied van de versterking van de rechten van de EU-burgers gemaakte vorderingen te consolideren,
- T. overwegende dat de Commissie verzoekschriften in haar vorige activiteitenverslag en haar advies inzake het jaarverslag van de Commissie over de controle op de toepassing van het gemeenschapsrecht verzocht heeft regelmatig op de hoogte te worden gehouden van de diverse stadia van inbreukprocedures betreffende kwesties die ook het voorwerp zijn van verzoekschriften,
- U. overwegende dat de lidstaten primair verantwoordelijk zijn voor de correcte omzetting en handhaving van de Europese wetgeving, en dat vele van hen in 2009 in toenemende mate betrokken zijn geweest bij de werkzaamheden van de Commissie verzoekschriften,
1. juicht de vlotte overgang naar de nieuwe parlementaire zittingsperiode toe en constateert dat een groot deel van het werk van de Commissie verzoekschriften, in tegenstelling tot dat van andere parlementaire commissies, werd overgedragen naar de nieuwe zittingsperiode, omdat de behandeling van een aanzienlijk aantal verzoekschriften nog niet was voltooid;
 2. verwelkomt de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon en vertrouwt erop dat het Parlement nauw zal worden betrokken bij de ontwikkeling van het nieuwe burgerinitiatief, zodat dit instrument ten volle zijn doel kan bereiken en grotere doorzichtigheid en verantwoordingsplicht in het EU-besluitvormingsproces kan waarborgen, door burgers in staat te stellen verbeteringen in of aanvullingen op de EU-wetgeving voor te stellen;

Dinsdag 6 juli 2010

3. verwelkomt het eind 2009 door de Commissie gepubliceerde Groenboek over een Europees burgerinitiatief ⁽¹⁾, als een eerste positieve stap naar de omzetting van dit concept in de praktijk;
4. wijst erop dat het Parlement campagneachtige verzoekschriften met meer dan een miljoen handtekeningen heeft ontvangen en beklemtoont de noodzaak burgers ten volle bewust te maken van het onderscheid tussen dit soort verzoekschriften en het burgerinitiatief;
5. herinnert aan zijn resolutie over het burgerinitiatief ⁽²⁾, waaraan de Commissie verzoekschriften heeft bijgedragen door het uitbrengen van haar advies; verzoekt de Commissie met aandrang bevattelijke uitvoeringsregels vast te stellen die de rol en de verplichtingen van de bij de onderzoeks- en besluitvormingsprocessen betrokken instellingen duidelijk omschrijven;
6. juicht het toe dat het Handvest van de grondrechten als gevolg van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon wettelijk bindend is geworden en onderstreept het belang van het Handvest, dat de grondrechten duidelijker en zichtbaarder maakt voor alle burgers;
7. is van oordeel dat zowel de Unie als haar lidstaten de verplichting hebben ervoor te zorgen dat de in het Handvest vastgelegde grondrechten ten volle worden nageleefd, en vertrouwt erop dat het Handvest zal bijdragen aan de ontwikkeling van het concept van burgerschap van de Unie;
8. rekent erop dat alle noodzakelijk procedurele stappen zullen worden ondernomen om ervoor te zorgen dat de institutionele aspecten van de toetreding van de EU tot het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden spoedig worden verduidelijkt, en noteert het voornemen van de Commissie verzoekschriften een bijdrage te leveren aan de werkzaamheden van het Parlement op dit gebied;
9. vraagt opnieuw dat de relevante diensten van het Parlement en de Commissie de procedures voor herstel waarover de EU-burgers beschikken volledig herzien en beklemtoont het belang van de voortzetting van de onderhandelingen over de herziening van de kaderovereenkomst tussen het Europees Parlement en de Commissie, teneinde ten volle rekening te houden met de versterking van de rechten van EU-burgers, met name ten aanzien van het Europese burgerinitiatief;
10. verwelkomt de door de Commissie ondernomen stappen om de bestaande openbare ondersteuningsdiensten te stroomlijnen, teneinde de burgers voor te lichten over hun EU-rechten en de middelen tot herstel die beschikbaar zijn in geval van inbreuk, door de diverse relevante webpagina's (zoals SOLVIT en ECC-Net) te hergroeperen onder het hoofdstuk „Uw rechten in de EU” van de hoofdwebsite van de EU;
11. wijst erop dat het Parlement de Commissie herhaaldelijk gevraagd heeft een systeem te ontwikkelen om de burgers wegwijs te maken in de diverse klachtenmechanismen waarover zij beschikken en acht verdere stappen noodzakelijk, met het uiteindelijke doel de webpagina „Uw rechten in de EU” om te vormen tot een gebruiksvriendelijke „online one-stop shop”; ziet uit naar de eerste beoordelingen van de tenuitvoerlegging van haar actieplan 2008 ⁽³⁾, die in 2010 worden verwacht;
12. verwijst naar zijn resolutie over de werkzaamheden van de Europese ombudsman in 2008 en moedigt de nieuw gekozen ombudsman ertoe aan ernaar te blijven streven de openheid en verantwoordingsplicht van de Europese administratie te vergroten en erop toe te zien dat de besluiten zo open mogelijk en zo dicht mogelijk bij de burger worden genomen;
13. herhaalt dat het de diensten van de ombudsman vastberaden wil steunen bij hun inspanningen het publiek beter bewust te maken van hun werkzaamheden en gevallen van wanbestuur door Europese instellingen op te sporen en daartegen op te treden; is van oordeel dat de ombudsman een waardevolle bron van informatie is bij het algemene streven naar verbetering van de Europese administratie;

⁽¹⁾ COM(2009)0622 van 11.11.2009.

⁽²⁾ Resolutie van het Europees Parlement van 7 mei 2009 met het verzoek aan de Commissie om een voorstel in te dienen voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de uitvoering van het burgerinitiatief (Aangenomen teksten van 7.5.2009, P6_TA(2009)0389).

⁽³⁾ Actieplan voor een geïntegreerde benadering van ondersteuningsdiensten op het gebied van de interne markt ten behoeve van burgers en bedrijven – Werkdocument van de diensten van de Commissie, SEC(2008)1882.

Dinsdag 6 juli 2010

14. constateert dat de in 2009 ontvangen verzoekschriften, waarvan er bijna 40 % niet ontvankelijk werden verklaard, nog steeds vooral betrekking hadden op milieu, grondrechten, justitie en interne markt; wat de geografische gerichtheid betreft, hadden de meeste verzoekschriften betrekking op de Unie als geheel - gevolgd door Duitsland, Spanje, Italië en Roemenië -, wat aantoont dat de burgers de activiteiten van de Unie in het oog houden en zich tot de Unie richten voor actie;
15. erkent het belang van het werk van de indieners van verzoekschriften en van zijn Commissie verzoekschriften voor de bescherming van het milieu van de Unie; juicht het initiatief van de commissie toe een studie te laten verrichten over de toepassing van de habitatrichtlijn, vooruitlopend op het Internationale Jaar van de biodiversiteit, en beschouwt dit als een nuttig instrument voor het evalueren van de EU-strategie inzake biodiversiteit tot nu toe en het ontwerpen van een nieuwe strategie terzake;
16. merkt op dat steeds meer verzoekschriften het accent leggen op de moeilijkheden die de burgers ondervinden wat de uitoefening van hun recht op vrij verkeer betreft, waarbij zij met name refereren aan de buitensporig lange termijnen voor de aflevering door gastlanden van verblijfsvergunningen aan gezinsleden uit derde landen, en aan de problemen met betrekking tot de uitoefening van het stemrecht en de erkenning van kwalificaties;
17. verzoekt de Commissie opnieuw praktische voorstellen ter tafel te brengen om de bescherming van de consument tegen oneerlijke handelspraktijken uit te breiden tot kleine bedrijven, zoals gevraagd in zijn resolutie over bedrijven die misleidende gegevensbankdiensten aanbieden ⁽¹⁾, aangezien de Commissie verzoekschriften verzoekschriften blijft ontvangen van slachtoffers van oplichting door ondernemingen achter bedrijvengidsen;
18. erkent dat de Commissie een centrale rol speelt bij de werkzaamheden van de Commissie verzoekschriften, die blijft steunen op haar expertise wanneer zij verzoekschriften moet beoordelen, inbreuken op de Europese wetgeving moet identificeren en moet zoeken naar middelen tot herstel; erkent tevens dat de Commissie inspanningen levert om in het algemeen sneller te reageren wanneer de Commissie verzoekschriften haar verzoekt een onderzoek in te stellen, zodat door burgers gemelde gevallen zo snel mogelijk kunnen worden opgelost;
19. spoort de Commissie ertoe aan in een vroeg stadium tussenbeide te komen wanneer verzoekschriften wijzen op mogelijke schade aan speciaal beschermde zones, door de betrokken nationale instanties te herinneren aan hun toezegging de integriteit te waarborgen van de gebieden die uit hoofde van Richtlijn 92/43/EEG (habitatrichtlijn) zijn ingedeeld als Natura 2000-gebieden, en indien nodig preventieve maatregelen te treffen om de naleving van de Europese wetgeving te garanderen;
20. verwelkomt de nieuw gekozen leden van de Commissie, met name de commissaris die verantwoordelijk is voor interinstitutionele betrekkingen en administratie, en vertrouwt erop dat zij zo nauw en zo doeltreffend mogelijk zullen samenwerken met de Commissie verzoekschriften en deze commissie zullen respecteren, als een van de belangrijkste communicatiekanalen tussen de burgers en de Europese instellingen;
21. betreurt dat de Commissie nog geen gevolg gegeven heeft aan de herhaalde verzoeken van de Commissie verzoekschriften regelmatig een officiële update te verschaffen van de vorderingen die zijn gemaakt op het gebied van inbreukprocedures met betrekking tot open verzoekschriften; vindt de maandelijkse publicatie van de besluiten van de Commissie inzake inbreukprocedures - conform de artikelen 258 en 260 van het Verdrag - weliswaar lovenswaardig in termen van doorzichtigheid, maar is van oordeel dat zij geen adequaat antwoord vormt op deze verzoeken;
22. is van oordeel dat het raadplegen van de perscommuniqués van de Commissie om inbreukprocedures op te sporen en bepaalde verzoekschriften daaraan te toetsen een onnodige verspilling van de tijd en de middelen van de Commissie verzoekschriften zou zijn, met name in het geval van horizontale inbreuken, en wenst dat de Commissie de Commissie verzoekschriften informeert over alle belangrijke inbreukprocedures;
23. herhaalt dat het van oordeel is dat EU-burgers van de Commissie hetzelfde niveau van doorzichtigheid moeten kunnen verwachten, of zij nu een formele klacht indienen of een verzoekschrift richten aan het Parlement, en verzoekt de Commissie nogmaals ervoor te zorgen dat grotere erkenning wordt gegeven aan de indiening van verzoekschriften en aan de rol die de verzoekschriften spelen voor het aan het licht brengen van inbreuken op de Europese wetgeving, wat dan vervolgens leidt tot het initiëren van inbreukprocedures;

⁽¹⁾ Resolutie van het Europees Parlement van 16 december 2008 over bedrijven die misleidende gegevensbankdiensten aanbieden (PB C 45 E van 23.2.2010, blz. 17).

Dinsdag 6 juli 2010

24. wijst er opnieuw op dat verzoekschriften in vele gevallen problemen aan het licht brengen in verband met de omzetting en handhaving van Europese wetgeving, maar ziet ook in dat het initiëren van inbreukprocedures niet noodzakelijk een onmiddellijke oplossing biedt voor de problemen van burgers, gezien de gemiddelde duur ervan;
25. juicht de inspanningen van de Commissie toe om alternatieve methoden te ontwikkelen om een betere tenuitvoerlegging van de Europese wetgeving te bevorderen, alsmede de positieve houding van sommige lidstaten, die de nodige maatregelen treffen om inbreuken in het beginstadium van het tenuitvoerleggingsproces recht te zetten;
26. verwelkomt de toenemende betrokkenheid van lidstaten bij de werkzaamheden van de Commissie verzoekschriften en de aanwezigheid van hun vertegenwoordigers op haar vergaderingen; is van oordeel dat deze samenwerking moet worden versterkt, aangezien de nationale autoriteiten primair verantwoordelijk zijn voor de handhaving van Europese wetgeving zodra zij in hun rechtsorde is omgezet;
27. beklemtoont dat nauwere samenwerking met de lidstaten van uitzonderlijk belang is voor de werkzaamheden van de Commissie verzoekschriften; is van oordeel dat intensievere samenwerking met de nationale parlementen, met name in de context van het Verdrag van Lissabon, een wijze kan zijn om dit te verwezenlijken;
28. is van oordeel dat de lidstaten bereid moeten zijn een transparanter en proactiever rol te spelen bij de behandeling van verzoekschriften met betrekking tot de tenuitvoerlegging en handhaving van de Europese wetgeving;
29. is van oordeel dat de Commissie verzoekschriften van het Europees Parlement in het licht van het Verdrag van Lissabon nauwer moet samenwerken met soortgelijke commissies in de nationale en regionale parlementen van de lidstaten, ten einde de verzoekschriften over Europese kwesties beter te kunnen begrijpen en de burgers zo snel mogelijk antwoord te kunnen geven, op het meest gepaste niveau;
30. vestigt de aandacht op de conclusies van zijn resolutie over de effecten van de uitgebreide verstedelijking in Spanje en verzoekt de Spaanse autoriteiten evaluaties van de terzake getroffen maatregelen te blijven verschaffen, zoals ze tot nu toe hebben gedaan;
31. noteert dat een toenemend aantal rekwesstranten zich tot het Parlement richt voor herstel in kwesties die buiten de bevoegdheden van de EU vallen, zoals de berekening van pensioenuitkeringen, de tenuitvoerlegging van arresten van nationale rechtbanken en de passiviteit van nationale administraties; de Commissie verzoekschriften heeft haar best gedaan om dergelijke klachten door te verwijzen naar de bevoegde nationale instanties;
32. is van oordeel dat het extensieve gebruik van het internet weliswaar dient te worden aangemoedigd, omdat dit de communicatie met de burgers vergemakkelijkt, maar dat een oplossing moet worden gevonden om te voorkomen dat de Commissie verzoekschriften wordt overstelpt met „niet-verzoekschriften”; beschouwt een herziening van het registratieproces bij het Parlement als een mogelijke oplossing voor dit probleem, en spoort het ter zake bevoegde personeel ertoe aan de dossiers in kwestie door te verwijzen naar de Afdeling correspondentie met de burgers, in plaats van ze voor te leggen aan de Commissie verzoekschriften;
33. onderstreept dat de doorzichtigheid van het verzoekschriftenbeheer verder dient te worden verbeterd: intern door de „e-verzoekschriften”-toepassing - die de leden directe toegang tot verzoekschriftendossiers verschaft - constant te verbeteren, en extern door een gebruiksvriendelijk, interactief verzoekschriftenportaal te creëren dat het Parlement in staat stelt de burgers beter te bereiken, en de stemprocedures en de verantwoordelijkheden van de Commissie verzoekschriften duidelijker maakt voor het publiek;
34. pleit ervoor dat een portaal wordt gecreëerd dat een interactief multi-stage template biedt voor verzoekschriften en dat burgers informeert over wat zij met het indienen van verzoekschriften bij het Parlement kunnen bereiken, en over de bevoegdheden van het Parlement ter zake, en links bevat naar alternatieve middelen tot herstel op Europees en nationaal niveau; wenst dat de verantwoordelijkheden van de Unie op verschillende terreinen zo gedetailleerd mogelijk worden omschreven, ten einde elke mogelijke verwarring tussen de bevoegdheden van de EU en de nationale bevoegdheden uit te sluiten;

Dinsdag 6 juli 2010

35. beseft dat de tenuitvoerlegging van een dergelijk initiatief geld zal kosten maar vraagt de relevante administratieve diensten met aandrang samen te werken met de Commissie verzoekschriften om de geschikteste oplossingen te vinden, aangezien het portaal als zodanig van het hoogste belang zal zijn, niet alleen om de contacten tussen het Parlement en de EU-burgers te verbeteren, maar ook om het aantal niet ontvankelijke verzoekschriften te beperken;
36. onderstreept dat in afwachting dat de kwestie van de middelen op bevredigende wijze wordt opgelost, een onmiddellijke verbetering van de bestaande website noodzakelijk is;
37. verwelkomt de goedkeuring van het nieuwe Reglement van het Parlement en de herziening van de bepalingen betreffende het beheer van verzoekschriften; juicht het toe dat het secretariaat en de vertegenwoordigers van de fracties werken aan een herziening van de leidraad ten behoeve van de leden inzake de regels en interne procedures van de Commissie verzoekschriften, aangezien deze nieuwe leidraad niet alleen de leden zal helpen bij hun werkzaamheden, maar ook de doorzichtigheid van het proces van indiening en behandeling van verzoekschriften zal vergroten;
38. herhaalt zijn oproep aan de relevante administratieve afdelingen de nodige maatregelen te treffen met het oog op de instelling van een elektronisch register via hetwelk burgers hun steun kunnen verlenen aan een verzoekschrift, of hun steun kunnen intrekken, conform artikel 202 van het Reglement;
39. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie en het verslag van de Commissie verzoekschriften te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de Europese ombudsman, alsmede aan de regeringen van de lidstaten, hun commissies verzoekschriften en hun nationale ombudsmannen of soortgelijke bevoegde organen.

Het bevorderen van de toegang van jongeren tot de arbeidsmarkt en het versterken van de positie van stagiair en leerling

P7_TA(2010)0262

Resolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over het bevorderen van de toegang van jongeren tot de arbeidsmarkt en het versterken van de positie van stagiair en leerling (2009/2221(INI))

(2011/C 351 E/05)

Het Europees Parlement,

- gezien het evaluatiedocument SEC(2010)0114 over de Lissabonstrategie,
- gezien de mededeling van de Commissie inzake nieuwe vaardigheden voor nieuwe banen – anticipatie op en onderlinge afstemming van de arbeidsmarkt- en vaardigheidsbehoeften (COM(2008)0868),
- gezien het werkdocument van de diensten van de Commissie – Bijlage bij de mededeling van de Commissie over nieuwe vaardigheden voor nieuwe banen (SEC(2008)3058),
- gezien de mededeling van de Commissie inzake een gezamenlijk engagement voor de werkgelegenheid (COM(2009)0257),
- gezien het voorstel van de Commissie voor een richtlijn van de Raad betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid (COM(2008)0426),
- gezien de conclusies van de Raad over nieuwe vaardigheden voor nieuwe banen – anticipatie op en onderlinge afstemming van arbeidsmarktbehoeften en behoeften aan vaardigheden, die op 9 maart 2009 te Brussel zijn aangenomen,

Dinsdag 6 juli 2010

- gelet op Richtlijn 2000/78/EG van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep ⁽¹⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie inzake het bevorderen van de volledige participatie van jongeren in het onderwijs, het arbeidsleven en het maatschappelijk leven (COM(2007)0498), vergezeld van het werkdocument van de diensten van de Commissie over werkgelegenheid voor jongeren in de EU (SEC(2007)1093),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 20 mei 2008 over de vooruitgang op het gebied van gelijke kansen en non-discriminatie in de EU (omzetting van de Richtlijnen 2000/43/EG en 2000/78/EG) ⁽²⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie inzake een EU-strategie voor jongeren – Investerings en empowerment. Een vernieuwde open coördinatiemethode om op de uitdagingen en kansen voor jongeren in te spelen (COM(2009)0200),
- gezien zijn standpunt van 2 april 2009 over het voorstel voor een richtlijn van de Raad betreffende de toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid ⁽³⁾,
- gezien het Groenboek van de Commissie, getiteld De leermobiliteit van jongeren bevorderen (COM(2009)0329),
- gezien het verslag van de Commissie over de werkgelegenheid in Europa 2009, november 2009,
- gezien het voor de Commissie opgestelde onafhankelijke verslag, getiteld New Skills for New Jobs: Action Now, met adviezen en aanbevelingen voor een nadere uitwerking van het initiatief in de context van de EU 2020-strategie voor groei en werkgelegenheid, februari 2010,
- gezien het onafhankelijke verslag, getiteld Pathways to Work: Current practices and future needs for the labour-market integration of young people, Young in Occupations and Unemployment: thinking of their better integration in the labour market, opgesteld in opdracht van de Commissie in de context van het YOUTH-project (definitief verslag, september 2008),
- gezien de Eurofound-studie over „Youth and Work”, maart 2007,
- gezien de Cedefop-studie, getiteld Professionalising career guidance: Practitioner competences and qualification routes in Europe, maart 2009,
- gezien de Cedefop-studie, getiteld „Skills for Europe’s future: anticipating occupational skill needs”, mei 2009,
- gezien het vierde Cedefop-verslag over onderzoek naar beroepsonderwijs en –opleiding in Europa: syntheseverslag, getiteld „Modernising vocational education and training”, december 2009,
- gezien de OECD Employment Outlook 2008, getiteld „Off to a Good Start? Youth Labour Market Transitions in OECD Countries”, November 2008,
- gezien het Europees pact voor de jeugd, gericht op het bevorderen van de participatie van alle jongeren in het onderwijs, het arbeidsleven en het maatschappelijk leven, maart 2005,

⁽¹⁾ PB L 303 van 2.12.2000, blz. 16.

⁽²⁾ PB C 279 E van 19.11.2009, blz. 23.

⁽³⁾ PB C 137 E van 27.5.2010, blz. 68.

Dinsdag 6 juli 2010

- gezien verzoekschrift 1452/2008, ingediend door Anne-Charlotte Bailly (Duitse nationaliteit), namens „Génération Précaire”, over eerlijke stages en goede toegankelijkheid voor jongeren tot de Europese arbeidsmarkt,
 - gelet op het arrest (C-555/07) van het Europees Hof van Justitie inzake het beginsel van non-discriminatie op grond van leeftijd, januari 2010,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 20 mei 2010 over de dialoog tussen universiteiten en bedrijfsleven: een nieuw partnerschap voor de modernisering van de Europese universiteiten ⁽¹⁾,
 - gelet op artikel 156 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en het advies van de Commissie cultuur en onderwijs (A7-0197/2010),
- A. overwegende dat de economische crisis heeft geleid tot een massale toename van de werkloosheid in de EU-lidstaten; overwegende dat jongeren onevenredig zwaar getroffen zijn door deze trend; overwegende dat de jeugdwerkloosheid sneller toeneemt dan de gemiddelde werkloosheid; overwegende dat in december 2009 meer dan 5,5 miljoen jongeren in de EU onder de 25 jaar werkloos waren, wat gelijk staat aan 21,4 % van alle jongeren, waardoor de paradox ontstaat dat jongeren, hoewel zij ten gevolge van de vergrijzing van de bevolking een hoeksteen van de socialezekerheidsstelsels vormen, tegelijkertijd aan de rand van de economie blijven staan,
- B. overwegende dat jongeren weinig mogelijkheden hebben om een vaste, reguliere baan te vinden; overwegende dat jongeren de arbeidsmarkt gewoonlijk betreden via atypische, bijzonder flexibele en onzekere arbeidsvormen (marginale deeltijdse of tijdelijke banen, marginale betrekkingen voor bepaalde tijd enz.) en dat de kans klein is dat deze betrekkingen als springplank naar een vaste baan dienen,
- C. overwegende dat werkgevers ter vervanging van reguliere arbeidsplaatsen steeds vaker stageplaatsen creëren door in te spelen op de obstakels waarmee jongeren worden geconfronteerd wanneer zij de arbeidsmarkt willen betreden; overwegende dat dergelijke vormen van uitbuiting van jongeren door de lidstaten moeten worden aangepakt en doeltreffend worden uitgeroeid,
- D. overwegende dat vier van de tien maatregelen die op de in 2009 te Praag gehouden buitengewone EU-top betreffende werkgelegenheid zijn vastgesteld, verband houden met onderwijs, beroepsopleiding, een leven lang leren, stages, mobiliteitsbevordering, het beter voorspellen van behoeften op de arbeidsmarkt en het afstemmen van vaardigheden,
- E. overwegende dat jeugdwerkloosheid en gedeeltelijke werkloosheid onder jongeren hoge sociale en economische kosten voor de samenleving met zich meebrengen, die leiden tot het verlies van kansen op economische groei, erosie van de belastinggrondslag, die weer nadelig uitwerkt op investeringen in infrastructuur en openbare diensten, hogere uitgaven voor uitkeringen, te geringe benutting van de investeringen in onderwijs en opleiding en het risico van langdurige werkloosheid en sociale uitsluiting,
- F. overwegende dat de jongere generaties de gigantische, door de huidige generatie opgebouwde overheidsschuld zullen moeten afbouwen,
- G. overwegende dat economische en demografische prognoses erop wijzen dat er in het komende decennium 80 miljoen nieuwe kansen op werk zullen komen in de EU, waarvoor merendeels hooggekwalificeerde werknemers nodig zijn; overwegende dat de participatiegraad voor mensen met een hoog opleidingsniveau circa 85 % is, voor mensen met een gemiddeld opleidingsniveau 70 % en voor mensen met een laag opleidingsniveau 50 %,
- H. overwegende dat economische groei cruciaal is voor het scheppen van banen, aangezien meer economische groei leidt tot meer werkgelegenheid; eraan herinnerend dat meer dan 50 % van alle nieuwe banen in Europa door de KMO's wordt gecreëerd,

(1) Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0187.

Dinsdag 6 juli 2010

- I. overwegende dat de overgang van school naar werk en van de ene baan naar de andere een structurele uitdaging vormt voor jongeren in de gehele EU; overwegende dat stages over het algemeen een positief effect hebben op de toegang van jongeren tot de arbeidsmarkt, vooral wanneer zij hen de mogelijkheid bieden om direct op de werkplek vaardigheden en vakkennis op te doen,
- J. overwegende dat onderwijsprogramma's aanzienlijk dienen te worden verbeterd en dat partnerschappen tussen universiteiten en bedrijven, efficiënte stageinstellingen, leningen voor loopbaanontwikkeling en bedrijfsinvesteringen in opleiding dienen te worden aangemoedigd,
- K. overwegende dat jongeren vaak worden gediscrimineerd op grond van hun leeftijd wanneer zij de arbeidsmarkt betreden en wanneer banen worden geschrapt; overwegende dat jonge vrouwen een groter risico lopen op werkloosheid en armoede en op onzeker werk of zwartwerk dan jonge mannen, overwegende dat anderzijds jonge mannen tijdens de huidige economische crisis het zwaarst door werkloosheid zijn getroffen, overwegende dat gehandicapte jongeren met nog grotere obstakels worden geconfronteerd voor hun integratie op de arbeidsmarkt,
- L. overwegende dat een goede baan sociaal afhankelijke jongeren verandert in zelfvoorzienende jongeren, hen helpt om aan armoede te ontkomen en hen in staat stelt zowel economisch als sociaal actief bij te dragen aan de samenleving; overwegende dat de wetgeving in sommige lidstaten discriminatie op grond van leeftijd bevat door beperkingen van de rechten van jongeren die uitsluitend op leeftijd gebaseerd zijn, zoals lagere minimumlonen voor jongeren in het Verenigd Koninkrijk, beperkte toegang tot het *Revenu de solidarité active* in Frankrijk en gereduceerde werkloosheidsuitkeringen voor jongeren in Denemarken, allemaal maatregelen die weliswaar bedoeld zijn om jongeren aan het werk te krijgen, maar die onaanvaardbaar zijn en een averechtse werking kunnen hebben doordat jongeren ervan weerhouden worden een onafhankelijk leven te beginnen, vooral in tijden van crisis met een hoge jeugdwerkloosheid,
- M. overwegende dat nog niet helemaal is voldaan aan de uitgangspunten van de Lissabonstrategie over jongeren en de modernisering van de beroepsopleiding (BOO),
- N. overwegende dat flexizekerheid met het oog op flexibele en betrouwbare arbeidsovereenkomsten, een leven lang leren, een actief arbeidsmarktbeleid en sociale zekerheid de algemene strategie voor de Europese arbeidsmarkten is; overwegende dat deze strategie in vele landen helaas eng werd geïnterpreteerd als „flexibiliteit”, waardoor de holistische benadering, werkzekerheid en sociale zekerheid uit het oog zijn verloren,
- O. overwegende dat de Europese Economische Ruimte na 2020 zal worden geconfronteerd met een groot-schalig tekort aan geschoolde arbeidskrachten ten gevolge van demografische veranderingen en dat deze tendens slechts kan worden tegengegaan met adequaat onderwijs en passende opleiding en omscholing,
- P. overwegende dat kleine en middelgrote ondernemingen zowel door hun aantal als door hun strategische rol in de bestrijding van de werkloosheid een belangrijke plaats innemen in het Europese economische weefsel,

1. dringt bij de Commissie en de lidstaten aan op een op rechten gebaseerde benadering van jongeren en werkgelegenheid. Het kwalitatieve aspect van fatsoenlijk werk voor jongeren mag niet in het gedrang komen. Daarnaast moeten de fundamentele arbeidsnormen en andere aan de kwaliteit van werk gerelateerde normen, zoals arbeidstijd, minimumloon, sociale zekerheid en veiligheid en gezondheid op de werkplek, centraal staan in de geleverde inspanningen;

Scheppen van meer en betere banen en integratie op de arbeidsmarkt

2. verzoekt de Raad en de Commissie om voor de EU een strategie voor werkgelegenheid vast te stellen, waarin financiële instrumenten worden gecombineerd met werkgelegenheidsbeleid teneinde groei zonder toename van de werkgelegenheid te vermijden, en waarin ambitieuze benchmarks voor de werkgelegenheid van jongeren worden vastgesteld; pleit met klem voor een werkgelegenheidsstrategie met een bijzondere nadruk op de ontwikkeling van groene banen en banen in de sociale sector, waarbij moet worden verzekerd dat het Parlement betrokken wordt bij het besluitvormingsproces;

3. onderstreept dat het voor de lidstaten belangrijk is om „groene” banen te ontwikkelen, bijvoorbeeld door te voorzien in opleidingen in milieutechnologie;

Dinsdag 6 juli 2010

4. dringt er bij de lidstaten op aan om effectieve stimulansen in te voeren, zoals werkgelegenheids-subsidies of verzekeringsbijdragen voor jongeren, opdat hun behoorlijke levens- en arbeidsvoorwaarden worden geboden; roept de lidstaten op om werkgevers (zowel overheid als particuliere sector) op doeltreffende wijze te stimuleren tot het aannemen van jongeren, en voorts om zowel te investeren in het scheppen van werkgelegenheid voor jongeren als in voortgezette opleiding en het opwaarderen van hun vaardigheden gedurende de arbeid en om ondernemerschap onder jongeren te steunen; wijst op de bijzondere rol en het belang van kleine ondernemingen op grond van hun expertise en traditionele kennis; pleit ervoor dat ervoor gezorgd wordt dat jongeren toegang krijgen tot de recentelijk opgerichte Europese Faciliteit voor Microfinanciering;
5. benadrukt het belang van onderwijs op het gebied van ondernemerschap, als onderdeel van de vorming van vaardigheden die noodzakelijk zijn voor de nieuwe soorten banen;
6. verzoekt de lidstaten een ambitieus beleid te volgen op het gebied van opleiding van jongeren;
7. verzoekt de Commissie, rekening houdend met de nuttige nationale partnerschappen die zijn aange-gaan tussen scholen, universiteiten, ondernemingen en de sociale partners, proefprojecten aan te moedigen en te ondersteunen in de nieuwe strategische ontwikkelingssectoren die jongeren, en in het bijzonder vrouwen, adequate wetenschappelijke, technologische en arbeidsgerichte opleiding bieden, teneinde de in-novatie binnen en het concurrentievermogen van bedrijven te stimuleren, met behulp van studiebeurzen, stages op het niveau van het hoger onderwijs en niet-atypische arbeidscontracten;
8. verzoekt de universiteiten al in een vroegtijdig stadium toenadering te zoeken tot de werkgevers en studenten de kans te bieden vaardigheden te verwerven die zij later op de arbeidsmarkt zullen nodig hebben;
9. verzoekt de lidstaten brede maatregelen te treffen die ten doel hebben de economie te bevorderen, zoals belastingverminderingen en de vermindering van de administratieve verplichtingen van het MKB, teneinde groei te creëren en nieuwe banen te scheppen, vooral voor jongeren;
10. hoopt dat jongeren vlot de weg naar microleningen zullen vinden; is van mening dat de oprichters van startende ondernemingen consistent en professioneel advies moeten krijgen;
11. verzoekt de lidstaten om een inclusief en gericht arbeidsmarktbeleid op te stellen dat borg staat voor een respectvolle integratie en betekenisvol werk voor jongeren, bijvoorbeeld door het opzetten van inspi-rerende netwerken, stageregelingen in combinatie met financiële steun zodat de stagiair zijn verblijfplaats kan verleggen en in de buurt van zijn stageplaats kan wonen, internationale carrièrecentra en jeugdcentra voor individuele begeleiding, met name op gebieden als collectieve organisatie en kennis van de legale aspecten van hun stages;
12. erkent de moeilijkheden die jongeren ervaren wanneer zij toegang willen krijgen tot financiering om hun eigen bedrijf op te zetten en uit te bouwen; verzoekt de lidstaten en de Commissie maatregelen te nemen teneinde jongeren gemakkelijker toegang te geven tot financiering alsook om in samenwerking met het bedrijfsleven mentorprogramma's voor jongeren op te zetten betreffende het opstarten en uitbouwen van ondernemingen;
13. verzoekt de lidstaten de vaardigheden van voortijdige schoolverlaters te bevorderen en hen aan de hand van innovatieve projecten voor te bereiden op het beroepsleven;
14. verzoekt de lidstaten een vroegtijdige samenwerking tussen scholen en werkgevers op te nemen in hun plannen voor de hertekening van de opleidingsstelsels; is van mening dat gemeenten en lokale au-toriteiten moeten worden betrokken bij de planning van onderwijs en opleiding aangezien zij via netwerken in contact staan met de werkgevers en weten wat deze nodig hebben;
15. verzoekt de Commissie om de financiële capaciteit van het Europees Sociaal Fonds te vergroten, om minimaal 10 % van dit fonds te reserveren voor projecten die zijn gericht op jongeren en om de toegang tot het fonds te vergemakkelijken; dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan om de exploitatie van kleine en innoverende projecten niet in gevaar te brengen door excessieve controle en om bij de evaluatie van de effectiviteit en toegevoegde waarde van programma's als „Jongeren in actie” vooral te letten op de werkgelegenheidskansen die zij bieden voor jongeren; dringt er bij de lidstaten op aan om zich meer toe te spitsen op jongeren;

Dinsdag 6 juli 2010

16. dringt er bij de lidstaten op aan om samenwerking tussen onderwijsinstellingen en bedrijven prioritair aan te merken als het meest geschikte instrument om structurele werkloosheid te bestrijden;

Onderwijs en de overgang van school naar werk

17. verzoekt de lidstaten om de inspanningen om het voortijdig schoolverlaten terug te dringen te vergroten, teneinde het doel van Lissabon om het aantal voortijdige schoolverlaters in 2012 tot maximaal 10 % te beperken, te verwezenlijken; roept de lidstaten op om een brede waaier van maatregelen in te zetten tegen voortijdig schoolverlaten, zoals kleinere klassen, meer aandacht voor praktijk in het vakkenpakket, mentoren op alle scholen en onmiddellijke follow-up van voortijdige schoolverlaters; verwijst naar het voorbeeld van Finland, dat erin geslaagd is het aantal vroegtijdige schoolverlaters te beperken door met hen te zoeken naar mogelijkheden om een nieuwe richting in te slaan; roept de Commissie op om een project over beste praktijken te coördineren;

18. verzoekt de lidstaten de banden tussen het onderwijsstelsel en de arbeidswereld te versterken en methoden vast te stellen om de vraag naar vaardigheden en competenties te kunnen voorspellen;

19. verzoekt om maatregelen om ervoor te zorgen dat alle kinderen van bij het begin voldoende worden aangemoedigd, en in het bijzonder om de doelgerichte aanmoediging van kinderen met taalproblemen of andere handicaps te garanderen, zodat hen zoveel mogelijk onderwijs- en loopbaanmogelijkheden worden geboden;

20. verzoekt om meer en betere stageplaatsen voor leerlingen; verwijst naar de positieve ervaringen met het duale stelsel van beroepsonderwijs en -opleiding (BOO) in landen als Duitsland, Oostenrijk en Denemarken, waar het stelsel wordt beschouwd als een belangrijk onderdeel van de overgang van jongeren van school naar werk; verzoekt de lidstaten stagestelsels voor leerlingen te ondersteunen en bedrijven aan te moedigen om jongeren opleidingskansen te bieden, zelfs in tijden van crisis; benadrukt het belang van passende opleiding om ervoor te zorgen dat in de toekomst voldoende hoogopgeleide arbeidskrachten beschikbaar zijn om aan de behoeften van het bedrijfsleven te voldoen; benadrukt dat leerlingplaatsen niet de plaats van reguliere banen mogen gaan innemen;

21. verzoekt om betere en gegarandeerde stageplaatsen; dringt er bij de Commissie en de Raad op aan om, ingevolge de in mededeling COM(2007)0498 gedane toezegging om „een initiatief voor te stellen voor een Europees kwaliteitshandvest voor stages”, om een Europees Kwaliteitshandvest voor stages in te voeren, dat voorziet in minimumnormen voor stages om hun educatieve waarde te verzekeren en exploitatie te voorkomen, daarbij rekening houdend met het feit dat stages een deel van de opleiding vormen en niet de plaats mogen innemen van werkelijke banen; is van oordeel dat deze minimumnormen een beknopte omschrijving moeten bevatten van de inhoud van de baan en de te verwerven kwalificaties, een maximumtermijn voor de duur van een stage, een minimum stage-toelage gebaseerd op de kosten van levensonderhoud in de plaats waar de stage wordt verricht, een beloning die in overeenstemming met de nationale tradities, verzekeringen op het gebied van hun werk omvat, alsook sociale zekerheidsvoorzieningen in overeenstemming met de lokale normen en duidelijk verband houden met het desbetreffende opleidingsprogramma;

22. verzoekt de Commissie voor alle lidstaten statistieken over stages te verstrekken, met inbegrip van:

- aantal stageplaatsen;
- duur van de stages;
- sociale uitkeringen voor stagiairs;
- aan stagiairs betaalde toelagen;
- leeftijdscategorieën van stagiairs;

alsook een vergelijkend onderzoek uit te voeren naar de verschillende stagestelsels van de EU-lidstaten;

Dinsdag 6 juli 2010

23. verzoekt de lidstaten op de naleving van de regelgeving toe te zien;
24. verzoekt de lidstaten een Europees systeem op te zetten voor de certificering en erkenning van kennis en vaardigheden die worden verworven in het kader van stages, wat zal bijdragen tot de mobiliteit van jonge werknemers;
25. verzoekt jongeren te beschermen tegen zowel publieke als private werkgevers, die via werkervaringsprogramma's en stageregelingen goedkoop of kosteloos in hun essentiële basisbehoeften kunnen voorzien, wanneer die misbruik maken van de bereidheid van jongeren om te leren, zonder hen enig uitzicht op een vaste betrekking te geven;
26. benadrukt het belang om de arbeids- en opleidingsmobiliteit van jongeren in alle lidstaten te stimuleren en de behoefte aan een grotere erkenning en transparantie van kwalificaties, vaardigheden en diploma's in de EU; verzoekt om een verdubbeling van de inspanningen om het Europees kwalificatiekader voor een leven lang leren en het Europees referentiekader voor kwaliteitsborging in beroepsonderwijs en -opleiding te ontwikkelen alsook om het Leonardo da Vinci-programma te verbeteren;
27. roept de lidstaten op vaart te maken met de harmonisatie van nationale kwalificatieprofielen en Europese kwalificatieprofielen ten einde de mobiliteit van jonge mensen op het gebied van onderwijs en werk verder te vergroten;
28. benadrukt de rol van de private aanbieders van onderwijs, aangezien de private sector gewoonlijk innovatiever te werk gaat bij de samenstelling van cursussen en flexibeler is in het geven ervan;
29. dringt er bij de lidstaten op aan om jongeren die deelnemen aan werkervaringsprogramma's en stageregelingen volledige arbeids- en socialezekerheidsrechten te geven, met waar nodig subsidies voor een deel van hun bijdragen;
30. verzoekt de Commissie en de lidstaten stageregelingen en werkervaringsprogramma's in de socialezekerheidsstelsels op te nemen;
31. roept de lidstaten op om hun voorlichtingsstelsels inzake schoolkeuze bij de overgang van het lager naar het secundair onderwijs te versterken teneinde jongeren en hun ouders te helpen de onderwijs- en opleidingskanalen te kiezen die zijn afgestemd op hun reële talenten, vaardigheden en ambities, waardoor het risico op voortijdig schoolverlaten en mislukking kleiner wordt;
32. erkent dat jongeren in tijden van crisis onderwijs willen volgen en hiertoe moeten worden aangemoedigd; dringt er bij alle lidstaten op aan om gelijke toegang tot onderwijs voor allen te verzekeren door de garantie van een minimumrecht op goed gefinancierd onderwijs van crèche tot universiteit en door financiële steun voor jonge studenten te verzekeren; verzoekt de lidstaten meer te investeren in onderwijs en opleiding, zelfs wanneer er fiscale en sociale beperkingen bestaan, om zo spoedig mogelijk uitvoering te geven aan het Europees Kader voor Beroepskwalificaties en, wanneer dit nodig is, nationale kaders voor bekwaamheden op te stellen;
33. herinnert eraan dat met het proces van Kopenhagen wordt beoogd individuen aan te moedigen gebruik te maken van het brede pallet aan mogelijkheden op het gebied van beroepsopleiding (bijvoorbeeld op school, in het hoger onderwijs, op de werkvloer of via particuliere opleidingen);
34. verzoekt de Commissie om uitbreiding van de EU-programma's voor de ondersteuning van onderwijs en bijscholing, zoals Een leven lang leren, het Europees Sociaal Fonds, de Marie Curie- en Erasmus Mundus-acties en het initiatief Wetenschapsonderwijs in Europa;
35. verzoekt de lidstaten nationale task forces voor jongeren in te stellen teneinde de samenhang tussen het onderwijsstelsel en de arbeidsmarkt te bevorderen en tussen de overheid, werkgevers en individuen een grotere, gedeelde verantwoordelijkheid voor het investeren in vaardigheden aan te moedigen; verzoekt de lidstaten in alle scholen te voorzien in adviesorganen om de overgang van school naar werk zo vlot mogelijk te laten verlopen en samenwerking tussen publieke en private actoren te stimuleren;

Dinsdag 6 juli 2010

36. is van oordeel dat het uitermate belangrijk is om de onderwijs- en opleidingsstelsels af te stemmen op de dynamische ontwikkelingen op de arbeidsmarkt en de behoefte aan nieuwe beroepen;

37. acht het leren van talen essentieel om jonge mensen een betere toegang tot de arbeidsmarkt te geven en om hun mobiliteit en gelijke kansen te stimuleren;

Aanpassing aan de behoeften van het individu en de arbeidsmarkt

38. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan om jongeren informatie te verstrekken over de eisen op de arbeidsmarkt, daarbij de voorwaarde stellend dat er passende evaluatiemechanismen worden ingevoerd do het mogelijk maken de ontwikkelingen in de verschillende beroepen nauwgezet te volgen; verzoekt de Commissie en de lidstaten om beleid en strategieën op basis van levenscyclus te ontwikkelen, waarin onderwijs en werk beter zijn geïntegreerd, een veilige overgang centraal staat en werknemers hun beroepsvaardigheden voortdurend verder ontwikkelen zodat zij de kerncompetenties verwerven die voor de arbeidsmarkt nodig zijn;

39. verzoekt de Commissie het tempo van de werkzaamheden inzake de erkenning van beroepskwalificaties, met inbegrip van niet-formeel leren en werkervaring, op te voeren teneinde de mobiliteit van jongeren te bevorderen;

40. roept de lidstaten op de erkenning van onderwijsresultaten die zijn behaald in het kader van niet-formeel en informeel leren te bevorderen, opdat jonge mensen verder blijf kunnen geven van hun opleiding en competenties, waar bij het zoeken naar werk op de arbeidsmarkt om wordt gevraagd;

41. verzoekt de steun voor en het prestige van de beroepsopleiding te verhogen;

42. dringt er bij de Commissie op aan om samen met de sociale partners de flexizekerheidsstrategie zodanig te herzien dat de zekerheid bij overgangen boven aan de agenda komt te staan, terwijl tegelijkertijd wordt gezorgd voor mobiliteit en een vereenvoudigde toegang voor jongeren; benadrukt dat flexibiliteit zonder sociale zekerheid geen duurzame oplossing is voor de problemen van jongeren op de arbeidsmarkt en dat het in tegendeel een manier is om de arbeids- en socialezekerheidsrechten van jongeren te omzeilen;

43. doet een beroep op de lidstaten om alle vier de flexizekerheidscomponenten op te nemen in hun nationale modellen voor werkgelegenheidsstrategieën voor jongeren, te weten:

- a. flexibele en voldoende zekerheid biedende contractuele regelingen,
- b. integrale programma's voor opleiding, stages en leren tijdens het hele leven die de voortdurende ontwikkeling van vaardigheden moeten waarborgen,
- c. een doeltreffend actief arbeidsmarktbeleid met de nadruk op vaardigheden, hoogwaardige werkgelegenheid en integratie,
- d. doeltreffende mechanismen op het gebied van arbeidsmobiliteit,
- e. socialezekerheidsstelsels die jongeren zekerheid bieden bij de overgang tussen verschillende arbeidssituaties, tussen werkloosheid en werkgelegenheid en tussen opleiding en werkgelegenheid, in plaats van hen te dwingen tot flexibiliteit;
- f. doeltreffende toezichtmechanismen om de arbeidsrechten te waarborgen;

44. verzoekt de lidstaten en de sociale partners te zorgen voor banen van goede kwaliteit, om baanonzekerheid voor jongeren te vermijden; verzoekt de lidstaten en de sociale partners om op basis van de bestaande nationale wetgeving en in samenwerking met de Commissie betere normen vast te stellen en te implementeren voor de bescherming van werknemers in banen met onzekere of slechte arbeidsvoorwaarden;

Dinsdag 6 juli 2010

45. verzoekt de Commissie de gevolgen op lange termijn van jeugdwerkloosheid en de billijke verdeling tussen de generaties te evalueren;
46. benadrukt de behoefte aan een sterke en gestructureerde sociale dialoog op alle werkplekken teneinde jonge werknemers te beschermen tegen uitbuiting en de onzekerheid die vaak bij tijdelijke arbeidsbetrekkingen hoort; benadrukt dat de sociale partners aandacht dienen te besteden aan jonge werknemers en hun specifieke behoeften;
47. verzoekt de Commissie en de lidstaten meer inspanningen te leveren om ervoor te zorgen dat de richtlijn inzake gelijke behandeling in arbeid en beroep, die leeftijdsdiscriminatie met betrekking tot arbeid verbiedt, correct werd omgezet en op een doeltreffende wijze ten uitvoer wordt gelegd; is van mening dat veel meer moet worden gedaan om ervoor te zorgen dat zowel werknemers als werkgevers zich bewust zijn van hun rechten en plichten die uit deze wetgeving voortvloeien;
48. verzoekt de lidstaten en de sociale partners strategieën uit te voeren om jongeren te informeren en voor te lichten over hun rechten op het werk en over de verschillende alternatieve routes die hen naar de arbeidsmarkt kunnen leiden;
49. roept de Commissie en de lidstaten op om toenadering tussen de wereld van het werk en het onderwijs te bevorderen zodat opleidingstrajecten zoals duale opleiding kunnen worden ontwikkeld die theorie met praktijkervaring combineren, teneinde jongeren uit te rusten met de nodige algemene vaardigheden en specifieke vakkennis; roept de Commissie en de lidstaten ook op om te investeren in een bewustmakingscampagne over beroepsopleiding (BOO) en technische en bedrijfskundige studies, om ervoor te zorgen dat deze loopbaantrajecten niet langer worden gezien als een ongeschikte keuze, maar als een kans om de steeds talrijker wordende vacatures voor technische banen op de arbeidsmarkt in te vullen en de Europese economie nieuw leven in te blazen;
50. verzoekt de lidstaten en de sociale partners de planning en tenuitvoerlegging van programma's te intensiveren teneinde jongeren een betere toegang tot de arbeidsmarkt te geven door middel van een actief werkgelegenheidsbeleid, in het bijzonder in de gebieden en sectoren met een hoge jeugdwerkloosheid;
51. dringt er bij de lidstaten op aan om de gevolgen van jeugdwerkloosheid voor de pensioensrechten van die generatie op te vangen en de studietijd van jongeren ruim in aanmerking te nemen om hen aan te moedigen gedurende lange tijd te studeren;
52. verzoekt de sociale partners meer inspanningen te leveren om jongeren te informeren over hun recht om deel te nemen aan de sociale dialoog alsook om de participatie van deze grote groep van de actieve beroepsbevolking in de structuren van hun representatieve organen te stimuleren;

Benadeling en discriminatie

53. verzoekt de Commissie en de lidstaten erop toe te zien dat de nationale wetgeving inzake jongeren, en in het bijzonder de nationale wetgeving die is gebaseerd op de richtlijn voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (2000/78/EG), niet wordt gebruikt om jongeren te discrimineren wat de toegang tot uitkeringen betreft; is van mening dat veel meer moet worden gedaan om ervoor te zorgen dat zowel werknemers als werkgevers zich bewust zijn van hun rechten en plichten die uit deze wetgeving voortvloeien;
54. verzoekt de lidstaten initiatieven te nemen die ervoor zorgen dat jonge immigranten de taal van hun gastland kunnen leren, dat de kwalificaties die zij in hun thuisland hebben verworven, worden erkend en dat zij kernvaardigheden kunnen verwerven, zodat zij zich kunnen integreren in de maatschappij en de arbeidsmarkt kunnen betreden;
55. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan om te zorgen voor toereikende en betere en betaalbare faciliteiten voor kinderopvang voor jonge ouders, zoals scholen waar de kinderen de gehele werkdag kunnen verblijven, ten einde het voor jonge ouders, en met name moeders, mogelijk te maken deel uit te maken van de arbeidsmarkt;

Dinsdag 6 juli 2010

56. verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat de bijstand die in de vorm van kinderopvang of kinderdagverblijven aan jonge ouders wordt verleend, volstaat om ervoor te zorgen dat zij op de arbeidsmarkt kunnen blijven participeren;

57. verzoekt de lidstaten op korte termijn een inspanning te leveren voor jonge werkloze mannen in de door de crisis getroffen sectoren, zonder daarbij de langetermijnproblemen uit het oog te verliezen die jonge vrouwen ervaren wanneer zij de arbeidsmarkt willen betreden;

58. verzoekt de lidstaten om voorkeursmaatregelen voor jongeren te treffen in de arbeidsmarktsectoren waarin jongeren ondervetegenwoordigd zijn, teneinde de gevolgen van eerdere leeftijdsdiscriminatie te compenseren en een werkelijk diverse beroepsbevolking te verwezenlijken, met zo nodig redelijke aanpassingen voor gehandicapte jongeren; wijst op de goede ervaringen met positieve actie als middel tegen discriminatie;

59. benadrukt met klem de noodzaak om specifieke programma's te ontwikkelen voor gehandicapten, om hen een zo groot mogelijke kans te bieden door te dringen tot de arbeidsmarkt;

60. onderstreept dat het belangrijk is om de stageperiodes en de mobiliteit te bevorderen van jongeren die een artistieke opleiding volgen zoals film, muziek, dans, theater of circuskunsten;

61. is van oordeel dat er meer steun moet zijn voor programma's voor vrijwilligerswerk op verschillende domeinen, zoals maatschappelijk, cultureel of sportief;

62. verzoekt de verschillende takken van de industrie in bedrijven en organisaties generatiepartnerschappen op te zetten en zodoende een actieve uitwisseling van kennis te genereren en de ervaring van verschillende generaties op een productieve manier samen te brengen;

63. erkent het belang van financiële onafhankelijkheid voor jongeren en verzoekt de lidstaten om ervoor te zorgen dat elke jongere het recht heeft op een redelijk inkomen dat hem of haar in staat stelt een onafhankelijk, volwassen leven te leiden;

64. verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat jongeren, indien zij dat wensen, een beroep kunnen doen op doeltreffende bijstand voor de keuze van hun loopbaan, voor informatie over hun rechten en voor het beheer van hun minimuminkomen;

Strategieën en beheersinstrumenten op Europees niveau

65. stelt voor dat de Raad en de Commissie een Europese garantie voor de jeugd instellen, op basis waarvan elke jongere in de EU na vier maanden werkloosheid aanspraak kan maken op een baan, een stageplaats, een aanvullende opleiding of een combinatie van werk en opleiding;

66. is verheugd over de voortgang bij het opstellen van de EU 2020-strategie, maar betreurt het ontbreken van een publieke en transparante evaluatie van de Lissabonstrategie, en in het bijzonder van het Europees pact voor de jeugd, met inbegrip van benchmarks voor jongeren, en betreurt tevens dat de sociale partners, het maatschappelijk middenveld en jongerenorganisaties onvoldoende zijn geraadpleegd bij de ontwikkeling van de EU 2020-strategie;

67. verzoekt de lidstaten nieuwe, verbindende benchmarks voor jongeren in te voeren en deze te evalueren; roept de Commissie op de bestaande benchmarks en de jeugdgarantie jaarlijks te evalueren teneinde voortgang en resultaat te boeken op basis van statistische gegevens die verder zijn uitgesplitst en ingedeeld, met name volgens geslacht en leeftijdsgroep;

Dinsdag 6 juli 2010

68. verzoekt de Raad en de Commissie in te stemmen met nieuwe, verbeterde beheers- en online-informatie-instrumenten voor de werkzaamheden op het vlak van werkgelegenheid voor jongeren en hierop actie te ondernemen;
69. stelt voor een permanente EU-taskforce voor de jeugd in het leven te roepen, waarin jongerenorganisaties, de lidstaten, de Commissie, het Parlement en de sociale partners zijn vertegenwoordigd, teneinde de ontwikkelingen op het gebied van werkgelegenheid voor jongeren op de voet te volgen, transsectoraal beleid mogelijk te maken, voorbeelden van beste praktijken te delen en nieuw beleid te initiëren;
70. benadrukt het belang om jongeren te betrekken bij het maken van onderwijs- en opleidingsbeleid, zodat met hun behoeften beter rekening kan worden gehouden; beveelt derhalve aan dat de Commissie vertegenwoordigers van nationale jongerenraden raadpleegt en hen vraagt wat prioriteiten zijn voor jongeren;
71. verzoekt de lidstaten om de effecten van beleid op jongeren te beoordelen, jongeren op te nemen in alle processen en jeugdraden in te stellen om toe te zien op het jongerenbeleid;
72. verzoekt de Europese instellingen het goede voorbeeld te geven door advertenties voor onbezoldigde stages van hun respectieve websites te verwijderen en te voorzien in de betaling van:
- een minimumtoelage die is gebaseerd op de kosten van levensonderhoud van de plaats waar de stage wordt uitgevoerd;
 - socialezekerheidsvoorzieningen voor alle stagiairs;
- *
- * *
73. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsook aan de regeringen en de parlementen van de lidstaten.

Atypische arbeidsovereenkomsten, verzekerde beroepstrajecten, flexizekerheid en nieuwe vormen van sociale dialoog

P7_TA(2010)0263

Resolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over atypische arbeidsovereenkomsten, verzekerde beroepstrajecten, flexizekerheid en nieuwe vormen van sociale dialoog (2009/2220(INI))

(2011/C 351 E/06)

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie „Een gezamenlijk engagement voor de werkgelegenheid” (COM(2009)0257),
- gelet op het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met name artikel 30 betreffende bescherming tegen kennelijk onredelijk ontslag, artikel 31 betreffende rechtvaardige en billijke arbeidsomstandigheden en -voorwaarden en artikel 33 betreffende gezins- en beroepsleven,
- gezien de mededeling van de Commissie „Een Europees economisch herstelplan” (COM(2008)0800) en de resolutie ter zake van het Europees Parlement van 11 maart 2009 ⁽¹⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 9 oktober 2008 over een intensievere bestrijding van zwart werk ⁽²⁾,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0123.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2008)0466.

Dinsdag 6 juli 2010

- gezien de mededeling van de Commissie „Op weg naar Europees herstel” (COM(2009)0114),
 - gezien de mededeling van de Commissie „Partnerschap voor veranderingen in een uitgebreid Europa – Een grotere inbreng van de Europese sociale dialoog” (COM(2004)0557),
 - gezien de mededeling van de Commissie „Naar gemeenschappelijke beginselen inzake flexizekerheid: meer en betere banen door flexibiliteit en zekerheid” (COM(2007)0359) en de desbetreffende resolutie van het Parlement van 29 november 2007 ⁽¹⁾,
 - onder verwijzing naar het Groenboek van de Commissie „De modernisering van het arbeidsrecht met het oog op de uitdagingen van de 21ste eeuw” (COM(2006)0708) en de desbetreffende resolutie van het Parlement van 11 juli 2007 ⁽²⁾,
 - gelet op Beschikking 2008/618/EG van de Raad van 15 juli 2008 betreffende de richtsnoeren voor het werkgelegenheidsbeleid van de lidstaten voor 2008-2010,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie over de actieve inclusie van personen die van de arbeidsmarkt zijn uitgesloten (COM(2008)0639) en de resolutie van het Parlement ter zake van 8 april 2009 ⁽³⁾,
 - gezien de conclusies van de Raad van 8 juni 2009 (flexizekerheid in tijden van crisis),
 - gezien het verslag van de commissie „Flexizekerheid”, „Toepassing van de gemeenschappelijke beginselen van flexizekerheid in het kader van de cyclus 2008-2010 van de strategie van Lissabon” van 12 december 2008,
 - gezien de conclusies van de Raad EPSCO van 5/6 december 2007,
 - gezien de aanbevelingen van de Europese sociale partners in het verslag „Belangrijkste uitdagingen voor de Europese arbeidsmarkten: een gezamenlijke analyse van de sociale partners” van 18 oktober 2007,
 - gezien de conclusies van de informele vergadering van ministers van Werkgelegenheid en Sociale zaken in Berlijn, 18-20 januari 2007, inzake „goed werk”,
 - gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken (A7-0193/2010),
- A. overwegende dat atypisch werk sinds 1990 aanzienlijk in omvang is toegenomen en dat de banen die door de huidige economische crisis verloren zijn gegaan voornamelijk uit de sector atypisch werk komen; overwegende dat nieuwe vormen van arbeidsovereenkomsten die een of meer van de volgende kenmerken vertonen ingedeeld worden als „atypisch” werk: deeltijdwerk, incidentele arbeid, tijdelijk werk, arbeidscontracten voor bepaalde tijd, thuiswerk en telewerk, deeltijdwerk van ten hoogste 20 uur per week,
- B. overwegende dat de noodzaak van flexibele arbeidsverhoudingen reeds bij verschillende gelegenheden is onderstreept,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2007)0574.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2007)0339.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0371.

Dinsdag 6 juli 2010

- C. overwegende dat de mondialisering en de snelle technologische ontwikkelingen leiden tot verregaande economische herstructureringen, die veranderingen in de arbeidsverhoudingen en de inhoud van de taken van de werknemers met zich mee brengen, alsook elkaar opvolgende golven van nieuwe zelfstandige eenmansbedrijven in alle sectoren en leeftijdscategorieën die het noodzakelijk maken de arbeidsverhoudingen te herdefiniëren teneinde scheeftrekkingen (zoals het verschijnsel van pseudo-zelfstandigen) te vermijden,
- D. overwegende dat de financiële en economische crisis zich heeft ontwikkeld tot een ernstige werkgelegenheids crisis met enorm banenverlies waardoor de arbeidsmarkt onstabiel is geworden en armoede en maatschappelijke uitsluiting om zich heen grijpen, met name voor reeds kwetsbare personen en achtergestelde groepen,
- E. overwegende dat het aantal werkenden dat in armoede verkeert, toeneemt en inmiddels 8 % van de Europese werkende bevolking uitmaakt, terwijl het aantal laagbetaalden momenteel op rond 17 procent ligt,
- F. overwegende dat een omvangrijke en aanvullende EU-aanpak moet worden ontwikkeld waarbij duidelijk het accent wordt gelegd op doelmatig bestuur en een mix van elkaar onderling ondersteunende maatregelen op het gebied van het economisch, milieu-, werkgelegenheids- en sociaal beleid, een aanpak die in overeenstemming is met de bepalingen die zijn opgesteld in de Europese werkgelegenheidsstrategie (EWS) die erop gericht is de inspanningen van de lidstaten op dit gebied te richten op gemeenschappelijke doelstellingen die zijn geconcentreerd rond vier pijlers; arbeidsgeschiktheid, ondernemerschap, aanpassingsvermogen en gelijke kansen,
- G. overwegende dat het werkloosheidspercentage in de EU-27 in 2009 tot 10 % is gestegen en dat de werkloosheid waarschijnlijk niet voor de tweede helft van het jaar 2011 haar hoogtepunt zal bereiken,
- H. overwegende dat uit een analyse van de veranderingen op de arbeidsmarkt naar opleidingsniveau is gebleken dat het aantal laaggeschoolden in het arbeidsproces de laatste jaren is afgenomen,
- I. overwegende dat jaarlijks gemiddeld tussen een vijfde en een vierde van alle Europese werknemers van baan wisselen,
- J. overwegende dat het overgangpercentage tussen werkloosheid en werk hoog is, waarbij een derde van de werklozen en 10 % van de inactieve bevolking binnen een jaar een baan vinden, maar dat eveneens geldt dat vele arbeidskrachten, vooral in het geval van atypisch werk, hun baan verliezen zonder een nieuwe baan te vinden,
- K. overwegende dat in de EU-2 745 % van de perioden van werkloosheid langer dan een jaar duren, tegen circa 10 % in de Verenigde Staten,
- L. overwegende dat het personeelsverloop hoger is bij vrouwen dan bij mannen (een verschil van vijf procentpunten) en onder jongere werknemers (onder de 24 jaar) en bij een hoger opleidingsniveau afneemt, waarmee is aangetoond dat het verloop vaker een gedwongen dan een gekozen karakter heeft en is gerelateerd aan contracten die onzeker zijn en van korte duur, en dat jongeren veelal geen baan vinden die in overeenstemming is met hun diploma's,
- M. overwegende dat naar schatting één op de zes werknemers zorgverantwoordelijkheden heeft voor een ouder of afhankelijk familielid of voor een oudere of afhankelijke vriend of vriendin,
- N. overwegende dat in een aantal lidstaten de omvang van zwartwerk is toegenomen, hetgeen tot ernstige economische - met name fiscale -, sociale en politieke problemen zou kunnen leiden,
- O. overwegende dat de evaluatie van flexizekerheid complex is en een allesomvattende aanpak cruciaal is, met name in het licht van de veranderingen die de huidige crisis tot gevolg kan hebben voor de houding van ondernemingen door hen aan te moedigen steeds minder beschermd, met grote arbeidsonzekerheid omgeven arbeidscontracten te sluiten,

Dinsdag 6 juli 2010

- P. overwegende dat in het kader van het werkgelegenheidsbeleid gelijke kansen voor vrouwen en mannen en beginselen van niet-discriminatie actief moeten worden bevorderd en een balans moet worden gevonden tussen werk, scholing en gezin,
- Q. overwegende dat de sociale dialoog zich in Europa weliswaar op verschillende wijzen heeft ontwikkeld, doch dat de toenemende economische en financiële problemen tot een intensievere driepartijdialogoog hebben geleid,
- R. merkt op dat collectieve onderhandelingen in Europa de belangrijkste manier van loonvaststelling vormen, aangezien twee op de drie werknemers onder een collectieve arbeidsovereenkomst op ondernemings- of hoger niveau vallen,
- S. overwegende dat de ministers van werkgelegenheid en sociale zaken tijdens hun informele bijeenkomst op 19 januari 2007 in Berlijn hebben geconcludeerd dat in Europa grotere en meer gezamenlijke inspanningen nodig zijn ter bevordering van „goed werk”; Het begrip „goed werk” slaat op werknemersrechten en medezeggenschap, rechtvaardige lonen, bescherming van de veiligheid en gezondheid op het werk, alsmede op een gezinsvriendelijke organisatie van het arbeidsproces; Goede en rechtvaardige arbeidsomstandigheden en adequate sociale bescherming zijn onontbeerlijk voor de aanvaarding van de Europese Unie door de burgers,
- T. overwegende dat het concept van „goed werk” als fundamenteel richtsnoer moet dienen voor de volgende fase van de Europese werkgelegenheidsstrategie,

A. Atypische arbeidsovereenkomsten

1. verzoekt de Europese Raad om tijdens zijn Voorjaarstop 2010 duidelijke richtsnoeren en concrete maatregelen vast te stellen voor het behoud van behoorlijk werk en hoogwaardige werkgelegenheid en het scheppen van duurzame banen in het kader van een ambitieuze EU2020-Strategie in het kader waarvan rekening wordt gehouden met de invloed van de crisis op de economie, de maatschappij en de arbeidsmarkt;
2. verzoekt de Commissie de inspanningen van de missie Flexizekerheid te beoordelen, verzoekt de lidstaten de beginselen van flexizekerheid evenwichtiger en rechtvaardiger uit te voeren en wijst erop dat wederzijdse ervaringen en onderlinge uitwisseling van goede praktijken, alsook de open coördinatiemethode (OMC), essentiële instrumenten voor de coördinatie van de onderscheiden beleidsaanpak van de lidstaten zijn; stelt echter vast dat de OMC verbeterd kan worden en dat de sturing van de OMC, om de doelmatigheid op te voeren, moet worden verstevigd;
3. neemt kennis van de grote verscheidenheid aan arbeidsmarkttradities, contractvormen en bedrijfsmodellen die op de arbeidsmarkten bestaan en wijst erop dat in dit kader van verscheidenheid het veiligstellen van het Europees sociaal model en de arbeidsverworvenheden prioritair moet zijn; beveelt een benadering aan volgens de bottom-up methode bij de uitwerking van nieuwe strategieën met betrekking tot de arbeidsmarkt, een methode die zowel de dialoog bevordert als de betrokkenheid van alle lagen van sociaal en politiek beleid;
4. verzoekt de Commissie en de lidstaten de bijzondere positie te erkennen van zelfstandige freelance werknemers als vitale kracht in het economisch herstel, als „ingang” of alternatief voor de arbeidsmarkt; stelt vast dat zelfstandig werk in populariteit toeneemt, met name onder jongeren en vrouwen en als overgang van werk naar pensioen; is van mening dat zelfstandige freelancers moeten worden behandeld als unieke subcategorie micro-ondernemingen en dringt aan op maatregelen om de regelgevingsdruk tot een minimum te beperken en zelfstandige freelancers aan te moedigen en te steunen bij het starten/[doen] groeien van zelfstandige freelance-ondernemingen en om onder deze groep het levenslang leren te bevorderen;
5. onderstreept het belang van zelfstandig werk voor met name micro- en kleine ondernemingen en wijst op het belang van vrije beroepen en hun bijzondere kenmerken; benadrukt dat de term „vrij beroep” uitsluitend betrekking heeft op bepaalde gekwalificeerde beroepsgroepen, al kan een vrij beroep ook in de vorm van zelfstandig werk worden uitgeoefend;

Dinsdag 6 juli 2010

6. is van mening dat alle werkenden ongeacht hun specifieke arbeidsrechtelijke situatie bepaalde grondrechten moeten hebben; pleit ervoor dat bij de hervorming van het arbeidsrecht, daar waar nodig, het accent wordt gelegd op de volgende prioriteiten: dringend gewenste uitbreiding van de bescherming van werknemers met atypische arbeidsvormen, combinatie van atypische arbeidsovereenkomsten met het oog op vereenvoudiging; duurzame totstandbrenging van gewone arbeidsverhoudingen; verduidelijking van de situatie van werk in loondienst, met inbegrip van preventieve maatregelen met betrekking tot gezondheid en veiligheid van atypische werknemers; bestrijding van zwartwerk, steun voor de schepping van nieuwe banen ook in het kader van atypische arbeidscontracten, en vergemakkelijking van de overgang tussen verschillende soorten werkgelegenheid en werkloosheid via bevordering van beleid zoals speciale arbeidsuitkeringen, levenslang leren, herscholing en scholing op de werkplek; pleit voor de verduidelijking van de situatie van loonarbeid en verzoekt de Commissie om overeenkomstig de aanbevelingen van de IAO van 2006 duidelijke richtsnoeren te ontwikkelen met betrekking tot de draagwijdte van arbeidsverhoudingen;
7. is verheugd dat sommige lidstaten bepalingen hebben ingevoerd die werknemers met zorgverantwoordelijkheden in de gelegenheid stellen zorg en werk middels flexibeler arbeidsregelingen te combineren; verzoekt de Commissie en de lidstaten zorgverleners op het werk te ondersteunen via flexibele arbeidsomstandigheden, met inbegrip van verlofrechten, flexibele werktijdenregelingen en regelingen voor deeltijd- en thuiswerk, opdat in alle lidstaten meer zorgverleners betaald aan het werk blijven of weer kunnen gaan werken;
8. wijst op het onderscheid dat door de Europese Stichting tot verbetering van de levens- en arbeidsomstandigheden wordt gemaakt tussen atypische en zeer atypische arbeidsverhoudingen; is van mening dat vele vormen van atypische arbeidsrelaties belangrijke mogelijkheden bieden voor zorgverleners, studenten en anderen die bijvoorbeeld van kortetermijncontracten en deeltijdwerk gebruik moeten maken om bij te verdienen; wijst erop dat het van wezenlijk belang is dat werknemers in atypische arbeidsverhoudingen minimumrechten hebben en beschermd zijn tegen uitbuiting;
9. moedigt de lidstaten aan de overgang naar productieve en bevredigende hoogwaardige banen aan te moedigen en bepalingen in de arbeidswetgeving op te stellen waardoor de rechten van mensen die in atypische banen werkzaam zijn daadwerkelijk worden beschermd, en waardoor dezelfde behandeling als werknemers met voltijds standaardcontracten wordt gewaarborgd op basis van maximale bescherming van werknemers;
10. beveelt aan om op werknemers met atypische arbeidsovereenkomsten de reeds bestaande, voor werknemerscategorieën in de EU geldende EU-richtlijnen van toepassing te laten zijn, waaronder de arbeidstijdenrichtlijn (Richtlijn 93/104/EG), de richtlijn betreffende uitzendwerk (Richtlijn 2008/104/EG), de richtlijn inzake deeltijdarbeid (Richtlijn 97/81/EG) en de richtlijn van de Raad betreffende de gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (Richtlijn 1999/70/EG);
11. merkt op dat het toenemend aandeel niet-standaard of atypische arbeidsovereenkomsten een sterke gender- en generatiegerelateerde dimensie heeft, aangezien vrouwen, oudere en ook jongere werknemers onevenredig sterk in atypische arbeidsvormen zijn vertegenwoordigd; stelt vast dat zich in een aantal sectoren snelle structurele veranderingen voordoen; verzoekt de lidstaten en de Commissie de oorzaken van deze ontwikkeling te, in de desbetreffende sectoren passende en doelgerichte maatregelen te nemen om dit gebrek aan evenwicht tegen te gaan door de overgang naar vast werk te vergemakkelijken en met name door het bevorderen van maatregelen die vrouwen en mannen in staat stellen werk, gezin en privéleven beter te combineren, door de sociale dialoog met werknemersvertegenwoordigers binnen de ondernemingen meer centraal te stellen en het welslagen van deze maatregelen in het oog te houden en er ruchtbaarheid aan te geven; vraagt de Commissie en de lidstaten er tevens voor te waken dat de toevlucht tot deze specifieke contractvormen geen verhulling is van illegale arbeidsconstructies, maar door de uitwisseling van vaardigheden juist de overgang te bevorderen van jongeren en werklozen naar daadwerkelijke opnemings in de arbeidsmarkt waarbij aan werknemers en ondernemingen een flexibele en zekere context geboden wordt die de inzetbaarheid en de concurrentiekracht versterkt;
12. verzoekt de lidstaten zorg te dragen voor een betere tenuitvoerlegging van de Richtlijnen 97/81/EG over deeltijdwerk en 1999/70/EG over werk voor een bepaalde periode, met name wat betreft het fundamentele beginsel van non-discriminatie; benadrukt het belang van scholing en een leven lang leren, teneinde de overstap naar een andere baan te vergemakkelijken, wat vooral van belang is voor werknemers met arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd;
13. benadrukt dat de toevlucht tot atypische arbeidsvormen een persoonlijke keuze dient te zijn en werknemers niet mag worden opgelegd door steeds meer belemmeringen van de toegang tot de arbeidsmarkt voor bepaalde groepen of als gevolg van een tekort aan kwaliteitsbanen; stelt vast dat op maat gemaakte atypische contracten, aangeboden door sociale ondernemingen voor arbeidsmarktintegratie, voor werknemers met verschillende vormen van achterstand een optie zouden kunnen zijn als opstap naar een baan;

Dinsdag 6 juli 2010

14. is verheugd over de goedkeuring van Richtlijn 2008/104/EG betreffende uitzendarbeid en dringt aan op een prompte tenuitvoerlegging ervan;
15. stelt vast dat atypische arbeidsvormen werknemers via gericht actief werkgelegenheidsbeleid contractueel moeten voorzien van een scholingstraject en onderstreept dat atypische arbeidsvormen mits op adequate wijze beschermd en als zij steun inhouden op het gebied van sociale zekerheid, rechten van werknemers en de overgang naar een beschermde en stabiele betrekking, een kans kunnen vertegenwoordigen maar hand in hand moeten gaan met ondersteuning van werknemers die zich in een overgangsfase van de ene baan naar de andere of van het ene beroep naar het andere bevinden; betreurt dat hieraan veelal geen aandacht wordt besteed;
16. spoort de lidstaten ertoe aan een actief interventiebeleid te ontwikkelen in het kader waarvan op de arbeidsmarkt terugkerende werknemers, met name vrouwen, recht op individuele steun krijgen gedurende een voor hen strikt noodzakelijk periode om een opleiding en/of (om)scholing te volgen; is van oordeel dat werklozen moeten worden ondersteund door een solide systeem van sociale vangnetten en een efficiënt systeem van actief beleid voor een snelle terugkeer op de arbeidsmarkt, ook wanneer het bij vorige arbeidsovereenkomsten ging om atypische arbeidsovereenkomsten, aangezien behoud van de werkgelegenheid en het bevorderen van de overgang naar behoorlijke, stabiele, beschermde en kwalitatief sterke arbeidsvormen het allerbelangrijkst is; indien de terugkeer op de arbeidsmarkt plaatsvindt met atypische arbeidsovereenkomsten, moeten deze overeenkomsten passende en veilige arbeidsomstandigheden voor de werknemers waarborgen;
17. verzoekt de Commissie om met hulp van de sociale partners de verschillende soorten instrumenten die in het kader van het nationale activeringsbeleid worden ingezet, te analyseren en op de voet te volgen;
18. verzoekt de Unie en de lidstaten zwartwerk met hulp van de sociale partners doeltreffend te bestrijden, met name via preventie en afschrikkende sancties, en is van oordeel dat de definitie van strategieën, ook op Europees niveau, om zwartwerk tegen te gaan, ertoe kan bijdragen dat dit verschijnsel wordt bestreden en dat het aantal onzekere, met name atypische banen wordt teruggebracht; Is van mening dat de bestrijding van zwartwerk gepaard moet gaan met maatregelen die erop zijn gericht levensvatbare en duurzame alternatieve werkgelegenheidsvormen te scheppen en mensen te helpen toegang tot de open arbeidsmarkt te krijgen;
19. onderstreept de noodzaak kwalitatief hoogwaardige, duurzame en zekere arbeidsplaatsen te scheppen, zo nodig na een periode van scholing die gericht is op duurzame voltijdswerkgelegenheid, met inbegrip van groene en „witte” (sector gezondheidszorg) arbeidsplaatsen, te creëren en de sociale cohesie te waarborgen;
20. benadrukt dat niet alle vormen van atypische arbeidsverhoudingen noodzakelijkerwijs leiden tot onbestendig, onzeker en incidenteel werk met minder socialezekerheidsbescherming, lagere lonen en minder mogelijkheden voor bijscholing en een leven lang leren; wijst er echter op dat dergelijke onzekere arbeidsrelaties vaak gekoppeld zijn aan atypische arbeidsovereenkomsten;
21. wijst erop dat de hoge werkloosheid en de segmentatie van de arbeidsmarkt moeten worden overwonnen door alle werknemers gelijke rechten te geven en te investeren in het scheppen van arbeidsplaatsen, vaardigheden en permanente educatie; verzoekt de lidstaten derhalve alle vormen van onzeker werk geleidelijk uit te bannen;
22. wijst erop dat de geleidelijke uitbanning van onzeker werk grote inspanningen van de lidstaten vereist om via hun arbeidsmarktbeleid voldoende opstapmogelijkheden te bieden voor de overgang van onzeker werk naar een reguliere vaste baan met meer werknemersrechten en sociale bescherming;
23. wijst erop dat de Europese Unie zich ten doel heeft gesteld werk en privéleven beter combineerbaar te maken; bekritiseert evenwel dat de Commissie en de lidstaten tot dusver geen substantiële en doeltreffende maatregelen hebben genomen om dit doel te verwezenlijken;
24. wijst erop dat een betere combinatie van werk en privéleven het best kan worden bereikt door een hervorming van het model voor standaardarbeidsrelaties: vaste contracten met een kortere voltijdse werkweek als algemene norm, en door normen voor deeltijdwerk vast te stellen, zodat alleen substantieel en sociaal beschermd deeltijdwerk (15 tot 25 uur per week) wordt aangeboden aan diegenen die in deeltijd wensen te werken; benadrukt de noodzaak om voltijd- en deeltijdwerk aan elkaar gelijk te stellen wat betreft uurloon, aanspraak op opleidingen en permanente educatie, carrièrekansen en sociale bescherming;

Dinsdag 6 juli 2010

B. Flexizekerheid en verzekerde beroepstrajecten

25. acht het noodzakelijk dat de gangbare benadering van flexizekerheid op Europees niveau in het licht van de huidige crisis wordt bijgesteld, waarmee kan worden bijgedragen tot een verhoging van zowel de productiviteit als de kwaliteit van de arbeidsplaatsen door de zekerheid, de arbeidsbescherming en de rechten van de werknemer te garanderen, terwijl mensen die op de arbeidsmarkt zijn achtergesteld bijzonder worden gesteund en de ondernemingen tegelijkertijd de nodige organisatorische flexibiliteit krijgen om in reactie op de veranderende marktbehoeften arbeidsplaatsen te scheppen of te schrappen; is van mening dat een rechtvaardige en evenwichtige tenuitvoerlegging van flexizekerheidsbeginselen de arbeidsmarkt robuuster kan als zich structurele veranderingen voordoen; is voorts van mening dat de vereisten inzake flexibiliteit en zekerheid en actief arbeidsmarktbeleid elkaar niet tegenspreken en elkaar wederzijds kunnen versterken als zij worden vastgesteld via een eerlijke vergelijking van de meningen van de sociale partners, regeringen en Europese instellingen, in combinatie met wederzijds leren en uitwisseling van optimale werkmethoden; is van mening dat in de resultaten van de groei van de werkgelegenheid in de afgelopen jaren te weinig rekening is gehouden met deze vereisten;

26. wijst erop dat er een gestaag groeiend probleem bestaat met „schijnzelfstandigen”, die vaak door hun werkgevers gedwongen worden om onder ellendige omstandigheden te werken: verder moeten sancties worden opgelegd aan werkgevers die de „schijnzelfstandigen” uitbuiten;

27. is van mening dat flexizekerheid niet naar behoren kan functioneren zonder een hoog niveau van sociale bescherming en steun voor herintreding op de arbeidsmarkt, aangezien dit essentiële elementen zijn bij de overgang van opleiding naar werk, van de ene naar de andere baan en van werk naar pensioen;

28. verzoekt de Commissie door te gaan met haar inspanningen om te komen tot een evenwichtige implementatie van het flexizekerheidsbeleid door een analyse uit te voeren van de stand van zaken op dit moment in de verschillende lidstaten, te controleren of de maatregelen voor flexibiliteit op een adequate manier samengaan met maatregelen die de zekerheid voor werknemers waarborgen en door de lidstaten en de sociale partners te helpen bij de realisering van de principes van flexizekerheid zodat deze worden toegepast terwijl de verworven sociale rechten op Europees niveau worden geëerbiedigd en overeenkomstig de specifieke kenmerken van de verschillende arbeidsmarkten, de verschillende tradities in relatie tot het arbeidsbeleid en collectieve onderhandelingen en met de structuren van de diverse stelsels voor sociale zekerheid; en merkt op dat het van elkaar leren en het uitwisselen van beste praktijken alsmede de methode van open coördinatie wezenlijke hulpmiddelen zijn bij het coördineren van de verschillende strategische benaderingen van de lidstaten;

29. is van oordeel dat met name in de huidige economische context het opmaken van de balans over de toepassing van flexizekerheid binnen de lidstaten des te noodzakelijker is en dat de sociale partners hervormingen van het arbeidsrecht en de arbeidsmarkt alleen dan zullen steunen wanneer deze er ook op zijn gericht de verschillen in behandeling tussen verschillende vormen van arbeidscontracten op doeltreffende wijze te beperken; wijst erop dat de toepassing van de flexibiliteitsbeginselen adequate sociale bescherming vergt waardoor ervoor wordt gezorgd dat mensen kunnen leven en zich ontwikkelen, in combinatie met bijzondere hulp voor werkzoekenden en solide arbeidswetgeving voor alle soorten banen op basis van een helder institutioneel kader, en vergezeld moet gaan van meer beschermingsmechanismen om ontbering te voorkomen;

30. onderstreept dat de vraag naar meer flexibiliteit op de arbeidsmarkt niet mag leiden tot een buitensporige beperking van levens- en ontplooiingsmogelijkheden of tot een ernstige bemoeilijking van de stichting en het onderhoud van een gezin, zorg voor familieleden of de deelname aan het maatschappelijk leven;

31. benadrukt het belang van het zekerheidsaspect in flexizekerheid, dat erop gericht moet zijn werknemers in overgangssituaties bij het zoeken naar een baan te ondersteunen en menswaardige levensomstandigheden te waarborgen; meent dat een dergelijke ondersteuning ook adequate scholingsmaatregelen moet omvatten om mensen in staat te stellen zich aan te passen aan de vereisten van de arbeidsmarkt;

32. gelooft dat het bedrijfsleven voor een constante wanverhouding tussen de eigen behoeften en de vaardigheden van werkzoekenden vrees, niet beschikt over kredieten waardoor het in staat zou worden gesteld personeel aan te trekken en te investeren en onvoldoende investeert in de arbeidsmarkt, en wijst op het belang, tegen de achtergrond van de huidige economische crisis, van de ontwikkeling van een langetermijnvisie van de kant van het Europese productiesysteem; schepping van een gunstig bedrijfsklimaat, adequate financiële middelen en het bieden van bevredigende arbeidsomstandigheden; de rechtszekerheid en de transparantie m.b.t. omvang, dekking en handhaving van het arbeidsrecht voor zowel werkgevers als werknemers te vergroten;

Dinsdag 6 juli 2010

33. benadrukt het belang van de preventie, opsporing en bestraffing van zwartwerk; verzoekt de Commissie een reeks concrete initiatieven uit te werken met betrekking tot onder specifieke regels voor het aanpakken van brievenbusfirma's, hoofdelijke of medeaansprakelijkheid in onderaannemingsketens en de oprichting van een EU-agentschap ter voorkoming en opsporing van zwartwerk;
34. is van mening dat ondernemingen er ten gevolge van de economische en financiële crisis in een aantal lidstaten niet in slagen om op de arbeidsmarkt de contractvormen te vinden die het best tegemoetkomen aan de vereisten ten aanzien van flexibiliteit in antwoord op de onvoorspelbare fluctuaties van de markt, de vereisten ten aanzien van kostenbeheersing en zekerheidsbescherming voor de werknemers;
35. dringt erop aan dat in het kader van een moderne arbeidsorganisatie flexibele en zekerheid biedende contractuele regelingen worden gecreëerd die gelijke behandeling waarborgen; is er vast van overtuigd dat arbeidsovereenkomsten voor onbepaalde tijd de belangrijkste arbeidsovereenkomsten moeten blijven en is van mening dat in de context van een moderne arbeidsorganisatie moet worden gezorgd voor contracten die flexibel zijn met betrekking tot arbeidsregelingen en die zekerheid geven op het gebied van bescherming en rechten; erkent in dit verband dat de juridische uitwerking van het kader voor arbeidscontracten voor onbepaalde tijd en de afstemming daarvan op het concept van flexizekerheid in het nationale arbeidsrecht van essentieel belang is voor de acceptatie ervan door ondernemingen en werknemers;
36. veroordeelt krachtig de omzetting van vaste arbeidscontracten in atypische arbeidsovereenkomsten die bijdragen tot slechtere en meer onzekere arbeidsvoorwaarden dan vaste arbeidscontracten en die nadelig zijn voor de gemeenschap, de werknemers en de concurrenten; onderstreept dat onoorbare praktijken afbreuk doen aan het Europees sociaal model en dit model kunnen ondermijnen, en verzoekt de lidstaten en de Europese Commissie de nodige maatregelen te nemen om die praktijken langdurig te bestrijden, door bij voorbeeld striktere sancties op te leggen;
37. is er vast van overtuigd dat elke vorm van arbeidsverhoudingen, met inachtneming van de verschillende tradities in de lidstaten, gepaard moet gaan met een basisbestand aan rechten waaronder: lonen waarmee werknemers in hun levensonderhoud kunnen voorzien en opheffing van verschillen in beloning tussen mannen en vrouwen en tussen mensen van verschillende etnische achtergrond; adequate sociale bescherming; non-discriminatie en gelijke behandeling bij de beoordeling en tewerkstelling, toegang tot beroepsopleiding en carrièremogelijkheden; bescherming van de gezondheid en de veiligheid van de werknemers, arbeidstijd-/rusttijdsregelingen, pensioenrechten, vrijheid van vereniging en vertegenwoordiging, CAO-onderhandelingen, collectieve acties, toegang tot beroepsopleiding, carrièremogelijkheden, en bescherming in het geval van baanverlies;
38. verzoekt de EU en de lidstaten hun inspanningen voor wat betreft investeringen in vaardigheden en beroepsopleiding ter ondersteuning van stabiele en duurzame werkgelegenheid op te voeren; roept de lidstaten bijgevolg op in menselijk kapitaal te investeren door een krachtige tenuitvoerlegging en financiering van op de markteisen afgestemde strategieën voor levenslang leren en erkenning van informele vaardigheden en kennis, op basis van een levensloopbeleid; verzoekt de lidstaten daarnaast maatregelen op nationaal, regionaal en lokaal niveau te treffen om te garanderen dat elke schoolverlater toegang krijgt tot een baan, hoger onderwijs of een beroepsopleiding;
39. verzoekt de lidstaten maatregelen te nemen die het alle mensen, met inbegrip van de zwakste en meest achtergestelden mogelijk maakt zich daadwerkelijk op de arbeidsmarkt te begeven en flexibel werk, zorg, persoonlijk en gezinsleven met elkaar te combineren, door te zorgen voor uitgebreide steun voor gelijke kansen en voor alle diensten die voor dat doel noodzakelijk zijn bij voorbeeld via begeleidende maatregelen zoals moederschaps-, vaderschaps- en ouderschapsverlof, flexibele werktijden en betaalbare en toegankelijke kinderopvangfaciliteiten;
40. verzoekt de lidstaten beleidslijnen te ontwikkelen om nieuwe arbeidsmogelijkheden te scheppen; is zich bewust van de verantwoordelijkheid van diegenen die dergelijke arbeidsmogelijkheden, met inbegrip van atypische vormen van werk, creëren en van de risico's die zij lopen;
41. roept de lidstaten op om maatregelen te treffen die het mogelijk maken een beroep weer op te nemen nadat ouderschapsverlof is opgenomen, zo nodig nadat de betreffende werknemer zijn vakkennis met bijscholing weer op peil heeft gebracht;
42. pleit er nadrukkelijk voor dat in het EU-werkgelegenheidsinitiatief een snellereactie-mechanisme wordt opgenomen ter ondersteuning van de werklozen, een mechanisme dat in werking treedt op het moment waarop de arbeidsplaatsen daadwerkelijk verloren gaan, met name om het risico te beperken dat mensen van de arbeidsmarkt worden uitgesloten en dat het menselijk kapitaal dat deze mensen vertegenwoordigen verloren gaat;

Dinsdag 6 juli 2010

43. verzoekt de lidstaten de steunprogramma's, met name voor minder gekwalificeerde werknemers, uit te breiden en wel door trajectbenaderingen, persoonlijke begeleiding, een intensieve (her)scholing van werknemers, gesubsidieerde arbeidsplaatsen en subsidies voor startende zelfstandigen en bedrijven; benadrukt evenwel met klem dat deze subsidies niet van dien aard mogen zijn dat reguliere arbeidsplaatsen niet worden vervangen;

44. verzoekt de Commissie en de lidstaten administratieve rompslomp af te schaffen als deze er niet toe dient de belangen van de werknemers te beschermen, ten einde het ondernemingsklimaat, met name voor het MKB, te verbeteren, maar wijst erop dat moet worden gezorgd dat veranderingen geen gevolgen hebben voor de veiligheid of gezondheid van werknemers; wijst erop dat het MKB door het grote aantal bedrijven de voornaamste factor is in de strijd tegen de werkloosheid in de EU; benadrukt dat het belangrijk is om bij de formulering van werkgelegenheidsbeleid voor het MKB rekening te houden met de specifieke behoeften van deze bedrijven en de specifieke kenmerken van de omgeving waarin het MKB actief is;

45. verzoekt de lidstaten verslag uit te brengen over de stand van zaken met betrekking tot de beschouwing op en de tenuitvoerlegging van de flexizekerheidstrajecten;

46. betreft de beperkte benadering van flexizekerheid door de Raad en de Commissie; verzoekt de Commissie en de Raad de agenda voor „goed werk” als uitgangspunt te nemen en te verankeren in de volgende generatie van geïntegreerde richtsnoeren en de Europese werkgelegenheidsstrategie; bevordering van werkzekerheid en zekere arbeidsverhoudingen voor werknemers, een op rechten gebaseerde benadering voor een actief arbeidsmarktbeleid en een leven lang leren, alomvattende bescherming van de gezondheid en de veiligheid op het werk, universele en gelijke sociale en werknemersrechten voor iedereen, evenwicht tussen werk en privéleven en combineerbaarheid van het leven op en buiten het werk, verbetering van de kwaliteit van het werk en welzijn op het werk;

47. roept de lidstaten op om ontslag louter om economische redenen pas toe te staan nadat voor de werknemers alles in het werk is gesteld op het gebied van (her)scholing;

C. Nieuwe vormen van sociale dialoog

48. is van oordeel dat de officiële erkenning van de rol van de sociale partners in het nieuwe Verdrag vooruitgang betekent, aangezien hiermee hun autonomie wordt erkend en het belang van hun rol bij de bevordering van de sociale dialoog wordt bevestigd, en wijst in dit verband op het bijzondere belang van de sectorale sociale dialoog, die inmiddels in 40 bedrijfstakken wordt gevoerd;

49. is evenwel bezorgd over de gevolgen van de recente arresten van het EHvJ in de zaken Laval, Rüffert, Viking en Luxemburg voor de vrijheid van vereniging en de vrijheid om maatregelen te nemen ter verbetering van de werkomstandigheden;

50. is van mening dat de erkenning van de Tripartiete Top voor Groei en Werkgelegenheid als een institutioneel orgaan ertoe bijdraagt dat de sociale partners bij het economisch beleid van de EU worden betrokken;

51. is van mening dat de bijdrage van de Europese en nationale sociale partners en maatschappelijke organisaties aan de verwezenlijking van de EU2020-Strategie voor wat betreft het bereiken van de werkgelegenheidsdoelstellingen en de actualisering en tenuitvoerlegging van de flexizekerheidsagenda van bijzonder belang is;

52. dringt er bij de Commissie en de nationale regeringen op aan verantwoordelijkheid te nemen voor de situatie van „outsiders” (werknemers met atypische of „zeer atypische” arbeidscontracten) en een evenwicht te vinden tussen de rechten en sociale-beschermingseisen van laatstgenoemden en die van „insiders”;

53. verzoekt de Europese en nationale sociale partners de investeringen in op de markteisen afgestemde opleidingsstrategieën te steunen en spreekt zijn waardering uit over het door de sociale partners reeds overeengekomen „Framework of actions for the lifelong learning development of competencies and qualifications” (actiekader oor de ontwikkeling van vaardigheden en bevoegdheden door levenslang leren);

Dinsdag 6 juli 2010

54. is van mening dat personen die betrokken zijn bij maatregelen voor integratie op de arbeidsmarkt of ter voorbereiding op (her)intreding op de arbeidsmarkt en maatschappelijke organisaties die desbetreffende diensten aan dergelijke personen verlenen of hen vertegenwoordigen, moeten deelnemen aan de ontwikkeling, implementatie en uitvoering van beleidsmaatregelen die op hen zijn gericht;

55. constateert dat de deelname van de sociale partners en maatschappelijke organisaties aan de beleidsbepaling en -implementatie in de lidstaten aanzienlijk varieert, maar dat er een algemene tendens is naar de inzet van een ruimere verscheidenheid van instrumenten voor de verwezenlijking van beleidsdoelstellingen; is van mening dat de kwaliteit van de sociale en institutionele erkenning die de sociale partners genieten op nationaal niveau nog verder verbeterd moet worden en een substantiële karakter moet krijgen, daar deze waarschijnlijk de belangrijkste factor is voor de kwaliteit van hun bijdrage; wijst er evenwel nadrukkelijk op dat de kwaliteit van de sociale dialoog van land tot land en per sector sterk verschilt, en dringt er bij de sociale partners op aan een echt „sociaal partnerschap” op alle niveaus te ontwikkelen;

56. is van oordeel dat de collectieve onderhandelingen een doeltreffend instrument zijn gebleken voor het behoud van de werkgelegenheid en werkgevers en werknemers in staat stellen efficiënte oplossingen te vinden om de economische recessie het hoofd te bieden; wijst in dit verband op het belang van een sterke consensus tussen de sociale partners in nationale systemen die de bescherming door het arbeidsrecht op het allerlaagste niveau houden;

57. is ervan overtuigd dat een succesvolle dialoog tussen de sociale partners op de werkvloer in sterke mate bepaald wordt door de faciliteiten waarover de werknemersorganisaties beschikken voor goede informatievoorziening, regelmatige scholing en voldoende tijd;

58. is ervan overtuigd dat de rol van regeringen doorslaggevend is voor het scheppen van de voorwaarden voor integratieve en doeltreffende CAO-onderhandelingen alsook de tripartiete onderhandelingsstructuren die de sociale partners op een wettelijk verankerde, substantiële manier en op voet van gelijkheid betrekken bij de uitstippeling van het overheidsbeleid, overeenkomstig de nationale praktijken en tradities;

*

* *

59. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, het Europees Comité voor Sociale Bescherming, het Europees Werkgelegenheidscomité en de regeringen en parlementen van de lidstaten en de kandidaat-lidstaten.

Groenboek van de Commissie over het beheer van bioafval in de Europese Unie

P7_TA(2010)0264

Resolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over het Groenboek van de Commissie over het beheer van bioafval in de Europese Unie (2009/2153(INI))

(2011/C 351 E/07)

Het Europees Parlement,

- gelet op de artikelen 191 en 192 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, die een hoog niveau van bescherming van de volksgezondheid en van het milieu beogen,
- gezien het Groenboek van de Commissie over het beheer van bioafval in de Europese Unie (COM(2008)0811),
- gezien de conclusies zoals op 25 juni 2009 door de Europese Raad vastgesteld (11462/09 van 26 juni 2009),

Dinsdag 6 juli 2010

- gelet op Richtlijn 2006/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2006 betreffende afvalstoffen ⁽¹⁾,
- gelet op Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen ⁽²⁾,
- onder verwijzing naar zijn standpunt van 17 januari 2002 betreffende het gemeenschappelijk standpunt, door de Raad vastgesteld met het oog op de aanneming van het besluit van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van het zesde milieuactieprogramma van de Europese Gemeenschap ⁽³⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 12 maart 2008 over duurzame landbouw en biogas: noodzaak tot herziening van de EU-wetgeving ⁽⁴⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 4 februari 2009 over „2050: De toekomst begint vandaag - Aanbevelingen voor het toekomstig geïntegreerd beleid van de EU inzake klimaatverandering” ⁽⁵⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 10 april 2008 over de tussentijdse evaluatie van het Zesde Milieuactieprogramma van de Gemeenschap ⁽⁶⁾,
- onder verwijzing naar zijn standpunt van 14 november 2007 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een kader voor de bescherming van de bodem en tot wijziging van Richtlijn 2004/35/EG ⁽⁷⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 13 november 2007 over de thematische strategie inzake bodembescherming ⁽⁸⁾,
- onder verwijzing naar zijn standpunt van 25 oktober 2005 over het gemeenschappelijk standpunt, door de Raad vastgesteld met het oog op de aanneming van een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de overbrenging van afvalstoffen ⁽⁹⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 29 september 2005 over het aandeel van hernieuwbare energie in de EU en voorstellen voor concrete acties ⁽¹⁰⁾,
- onder verwijzing naar zijn standpunt van 17 juni 2008 over het gemeenschappelijk standpunt, vastgesteld door de Raad met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen ⁽¹¹⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 13 februari 2007 over een thematische strategie inzake afvalrecycling ⁽¹²⁾,
- gelet op artikel 48 van het Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid en de adviezen van de Commissie industrie, onderzoek en energie en de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling (A7-0203/2010),

⁽¹⁾ PB L 114 van 27.4.2006, blz. 9.

⁽²⁾ PB L 182 van 16.7.1999, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 271 E van 7.11.2002, blz. 154.

⁽⁴⁾ PB C 66 E van 20.3.2009, blz. 29.

⁽⁵⁾ PB C 67 E van 18.3.2010, blz. 44.

⁽⁶⁾ PB C 247 E van 15.10.2009, blz. 18.

⁽⁷⁾ PB C 282 E van 6.11.2008, blz. 281.

⁽⁸⁾ PB C 282 E van 6.11.2008, blz. 138.

⁽⁹⁾ PB C 272 E van 9.11.2006, blz. 59.

⁽¹⁰⁾ PB C 227 van 21.9.2006, blz. 599.

⁽¹¹⁾ PB C 286 van 27.11.2009, blz. 81.

⁽¹²⁾ PB C 287 E van 29.11.2007, blz. 135.

Dinsdag 6 juli 2010

- A. overwegende dat het initiatief dat de Commissie in haar Groenboek voorstelt, een kans biedt voor een communautaire actie op het gebied van het beheer van bioafval,
- B. overwegende dat een goed beheer van bioafval niet alleen voor het milieu positieve gevolgen heeft, maar ook op sociaal en op economisch vlak,
- C. overwegende dat in artikel 2, lid 4, van de afvalstoffenrichtlijn wordt bepaald dat in bijzondere richtlijnen bijzondere of aanvullende specifieke bepalingen voor het beheer van bepaalde categorieën afvalstoffen kunnen worden vastgesteld,
- D. overwegende dat Richtlijn 1999/31/EG betreffende het storten van afvalstoffen niet voorziet in voldoende instrumenten voor het duurzaam beheer van organisch afval,
- E. overwegende dat de voorschriften betreffende het beheer van bioafval versnipperd zijn en dat de bestaande wetgevingsinstrumenten ontoereikend zijn om de doelstellingen van een efficiënt beheer van bioafval te realiseren; overwegende dat het daarom noodzakelijk is dat er een specifieke richtlijn voor het beheer van bioafval komt; overwegende dat de samenvoeging van alle verspreide voorschriften betreffende het beheer van bioafval in een enkel instrument enerzijds op zich al een bewijs van goede wetgeving is en anderzijds zou zorgen voor vereenvoudiging, meer duidelijkheid, een beter toezicht, een betere handhaving en uitvoering en rechtszekerheid, wat het vertrouwen van de particuliere en de overheidsinvesteerders op lange termijn zou garanderen,
- F. overwegende dat in de conclusies van de conferentie over het recyclen van bioafval in Europa, die op 15 februari 2010 in Barcelona plaatsvond en waaraan werd deelgenomen door de Raad, de Commissie en het Europees Parlement ⁽¹⁾, is opgenomen dat het nodig is maatregelen te nemen om een Europees wetgevingskader voor bioafval tot stand te brengen, aangezien dit een cruciaal moment is om regelgeving op gang te brengen,
- G. overwegende dat een specifieke richtlijn betreffende bioafval voldoende soepel moet zijn en ruimte moet bieden aan de diverse beschikbare beheersopties zodat rekening kan worden gehouden met het grote aantal variabelen en lokale overwegingen,
- H. overwegende dat het potentieel van bioafval grotendeels onbenut blijft en dat het in de diverse lidstaten op een zeer uiteenlopende manier wordt beheerd; overwegende dat er een beter beheer van deze afvalstoffen noodzakelijk is om te zorgen voor een efficiënt en duurzaam beheer van de middelen; overwegende dat er meer moet worden gedaan aan gescheiden inzameling van bioafval, zodat de doelstellingen in verband met recycling en hernieuwbare energie kunnen worden gerealiseerd en op die manier kan worden bijgedragen tot verwezenlijking van de doelstellingen van de EU-2020-strategie, met name binnen het kader van het toonaangevend initiatief met betrekking tot een efficiënt beheer van de hulpbronnen,
- I. overwegende dat gescheiden inzameling met name een optimaal beheer mogelijk maakt van bepaalde soorten bioafval, zoals huishoudelijk en professioneel keukenafval en biologisch afbreekbaar en composteerbaar afval van restaurants die wegwerpservies gebruiken,
- J. overwegende dat het dankzij compostering van organisch afval mogelijk wordt biologisch afbreekbare en composteerbare producten te recyclen die reeds vallen onder een communautair initiatief (het initiatief voor leidende markten),
- K. overwegende dat voor de behandeling van bioafval en voor de productie van compost kwaliteitsnormen op EU-niveau moeten worden vastgesteld; overwegende dat het vaststellen van parameters voor de kwaliteit van compost, met inbegrip van een geïntegreerde aanpak die zorgt voor traceerbaarheid, kwaliteit en veilig gebruik, het vertrouwen in dit product zal doen toenemen; overwegende dat compost moet worden geclassificeerd op basis van kwaliteit, voor zover het gebruik van compost geen schadelijke gevolgen heeft voor de bodem en het grondwater, en met name voor de landbouwproducten die de bodem voortbrengt,
- L. overwegende dat, aangezien nog maar weinig van de doelstellingen gerealiseerd is, bijkomende richtlijnen zich opdringen om de doelstellingen betreffende het voorkomen van storten van bioafval te verwezenlijken,

⁽¹⁾ Raad van de EU – nota van het secretariaat van 9 maart 2010 (Raadsdocument 7307/10).

Dinsdag 6 juli 2010

- M. overwegende dat beschermende maatregelen nodig kunnen zijn om te waarborgen dat het gebruik van compost niet leidt tot vervuiling van bodem of grondwater,
- N. overwegende dat de mogelijkheden om compost van lage kwaliteit te gebruiken om het milieu en de volksgezondheid niet te schaden eveneens moeten worden overwogen en beoordeeld; overwegende dat de lidstaten meer houvast zouden hebben bij de besluitvorming over compostgebruik als er op EU-niveau zou worden bepaald welke gebruiksmogelijkheden er voor laagwaardig compost zijn en wanneer compost als product geldt en wanneer het als afval wordt beschouwd,
- O. overwegende dat een Europa dat efficiënt gebruikmaakt van hulpbronnen één van de paradepaardjes is van de Europa 2020-strategie, en dat een efficiënt gebruik van hulpbronnen bijgevolg moet worden aangemoedigd; overwegende dat het recyclen van bioafval bijdraagt aan een efficiënt gebruik van de hulpbronnen,
- P. overwegende dat vochtig bioafval de efficiëntie van verbranding verlaagt; overwegende dat verbranding van bioafval indirect wordt gestimuleerd door de richtlijn betreffende elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen; overwegende dat bioafval beter kan bijdragen tot de bestrijding van de klimaatverandering door middel van recycling tot compost, om zo de bodemkwaliteit te verbeteren en te zorgen voor de vastlegging van koolstof, wat momenteel niet wordt gestimuleerd door de richtlijn betreffende elektriciteitsopwekking uit duurzame energiebronnen,
- Q. overwegende dat anaerobe vergisting voor de productie van biogas een efficiënte manier is om energie terug te winnen, en dat het digestaat gebruikt kan worden voor compostproductie,
- R. overwegende dat het hoofddoel van het passende beheer van bioafval resultaatgericht moet zijn, waarbij alle technologische opties voor het beheer van bioafval open moeten blijven om de innovatie, het wetenschappelijk onderzoek en het concurrentievermogen aan te moedigen,
- S. overwegende dat er een aanzienlijke synergie bestaat tussen de overgang naar een recyclingsamenleving die in een koolstofarme economie uitmondt en de groene banen die dit kan opleveren, en dat bijgevolg middelen moeten worden vrijgemaakt voor onderzoek naar de gevolgen voor de werkomgeving van de inzameling en het beheer van bioafval,
- T. overwegende dat de Commissie en de lidstaten acties op dat vlak moeten bevorderen om het publiek milieubewust te maken, in het bijzonder in het onderwijs, om duurzaam beheer van vast huishoudelijk afval te stimuleren en het publiek te overtuigen van de voordelen van gescheiden inzameling; overwegende dat de gemeentebesturen en de gemeentelijke bedrijven een sleutelrol spelen bij het verstrekken van advies en informatie aan de burgers aangaande afvalpreventie,
- U. overwegende dat het vaste huishoudelijk afval voor 30 % uit bioafval bestaat; overwegende dat de hoeveelheid bioafval in de Europese Unie toeneemt en dat bioafval een belangrijke bron van broeikasgassen is en nog andere negatieve gevolgen heeft voor het milieu wanneer het op stortplaatsen terecht komt; overwegende dat dit gebeurt in omstandigheden die ertoe hebben geleid dat afvalbeheer momenteel in omvang de vierde bron van broeikasgassen is,
- V. overwegende dat in de praktijk niet enkel bioafval van huishoudelijke oorsprong op een duurzame manier wordt verwerkt,
- W. overwegende dat bij het beheer van deze afvalstoffen rekening moet worden gehouden met de „afvalhiërarchie”: preventie en reductie, hergebruik, recycling, andere nuttige toepassingen, met name voor energiedoelinden, en in laatste instantie storten (overeenkomstig artikel 4 van de afvalstoffenrichtlijn), waaruit volgt dat recyclen van bioafval de voorkeur verdient boven verbranding, aangezien daardoor niet alleen niet het ontstaan van methaangas wordt voorkomen, maar tevens wordt bijgedragen tot de bestrijding van de klimaatverandering door vastlegging van koolstof en verbetering van de bodemkwaliteit; overwegende dat preventie het hoofddoel van het bioafvalbeheer is en er onder meer toe kan bijdragen dat voorkomen wordt dat er voedselafval en groenafval ontstaat, bijvoorbeeld door middel van een betere planning van openbare groenvoorzieningen met onderhoudsarme bomen en struiken,

Dinsdag 6 juli 2010

- X. overwegende dat het nodig is te zorgen voor een geïntegreerd perspectief voor het beleid inzake energie en bodembescherming, in lijn met de doelstellingen op het vlak van de beperking van de klimaatverandering, om te komen tot een vanuit milieuoogpunt effectief beheer van bioafval; overwegende dat dit tevens het voordeel heeft dat de biodiversiteit behouden blijft wanneer behandeld bioafval wordt gebruikt als vervanger voor turf, en aldus waterrijke ecosystemen worden beschermd,
- Y. overwegende dat anaerobe vergisting voor biogasproductie een waardevolle bijdrage kan leveren tot een duurzaam beheer van hulpbronnen in de EU en tot de duurzame verwezenlijking van de doelstellingen van de EU op het gebied van hernieuwbare energie,
- Z. overwegende dat bioafval beschouwd moet worden als waardevolle natuurlijke grondstof die kan worden gebruikt voor de productie van hoogwaardig compost; overwegende dat bioafval hierdoor een bijdrage levert tot de bestrijding van de bodemaantasting in Europa, waardoor de vruchtbaarheid van de bodem in stand wordt gehouden, het gebruik van met name fosforhoudende kunstmest in de landbouw kan worden teruggeschroefd, en de waterretentiecapaciteit van de bodem wordt verbeterd,
- AA. overwegende dat er binnen de lidstaten verschillende afvalbeheersystemen in gebruik zijn en dat storten in de Europese Unie nog steeds de meest gebruikte methode voor de verwijdering van vast huishoudelijk afval is, hoewel het voor het milieu de slechtste optie is;
- AB. overwegende dat de productie van transportbrandstoffen uit bioafval voordelen inhoudt voor het milieu,
- AC. overwegende dat het wetenschappelijk onderzoek en de technologische innovatie op het gebied van het beheer van bioafval moeten worden gestimuleerd,
- AD. overwegende dat dankzij gescheiden inzameling contaminatie kan worden voorkomen en de doelstelling van het produceren van hoogwaardig compost iets dichterbij komt, en dat gescheiden inzameling hoogwaardig materiaal voor bioafvalrecycling oplevert en tot efficiëntere energietेरugwinning leidt,
- AE. overwegende dat uit onderzoek en ervaring in de lidstaten is gebleken dat gescheiden inzameling zowel uitvoerbaar als vanuit economisch en milieuoogpunt duurzaam moet zijn en verplicht moet worden; overwegende dat gescheiden inzameling een noodzakelijke voorwaarde is voor de productie van hoogwaardig compost,

Wetgeving

1. dringt erop aan dat de Commissie de bestaande wetgeving inzake bioafval herziet en voor eind 2010, met inachtneming van het subsidiariteitsbeginsel, een voorstel voor een specifieke richtlijn indient dat onder meer de volgende elementen bevat:
 - invoering van verplichte gescheiden inzameling in de lidstaten, tenzij dat vanuit ecologisch en economisch oogpunt niet de beste optie is;
 - recycling van bioafval;
 - een op kwaliteit gebaseerde classificatie van de verschillende soorten compost afkomstig van bioafval;
2. verzoekt de Commissie in het kader van de nationale emissieplannen een kwantificering te geven van de vermindering van de CO₂-uitstoot dankzij recyclen en composteren;
3. merkt op dat een toekomstig EU-kader voor veel lidstaten juridisch houvast zou bieden en duidelijkheid zou scheppen, en ze zou aanmoedigen om in het beheer van bioafval te investeren; spoort de Commissie aan om de lidstaten te ondersteunen bij de invoering van systemen voor gescheiden inzameling, alsook om bindende en ambitieuze doelstellingen voor recycling van dat type afval in te voeren;

Dinsdag 6 juli 2010

4. wijst erop dat de Commissie ingevolge artikel 8, lid 2, punt iv), van het zesde milieuoactieprogramma van de Europese Gemeenschap (2001-2010) van 22 juli 2002 verplicht is regelgeving te ontwikkelen met betrekking tot biologisch afbreekbare afvalstoffen, als een van de prioritaire acties om de doelstelling op het vlak van het duurzaam gebruik en beheer van natuurlijke hulpbronnen en afval te verwezenlijken, maar dat er zelfs acht jaar later nog geen wetgevingsvoorstel is ingediend, wat onaanvaardbaar is,

5. vraagt de Commissie in haar effectbeoordeling een beter systeem voor het beheer van bioafval uit te werken op het vlak van de recycling van gescheiden ingezameld bioafval, het gebruik van compostering ten behoeve van landbouw en milieu, de opties voor mechanische en biologische behandeling en het gebruik van bioafval als bron voor energieopwekking; vindt dat deze effectbeoordeling moet worden gebruikt als basis voor de opstelling van een nieuw regelgevingskader van de Europese Unie inzake biologisch afbreekbaar afval;

Gebruik

6. dringt er bij de Commissie op aan dat zij samen met de lidstaten criteria opstelt voor productie en gebruik van hoogwaardig compost en overeenkomstig artikel 6 van de afvalstoffenrichtlijn minimumeisen voor eindproducten vaststelt, waardoor een op kwaliteit gebaseerde classificatie kan worden uitgevoerd voor de verschillende compostsoorten die uit bioafval verkregen worden, in het kader van een strategie die gebaseerd is op een geïntegreerde aanpak die, naast kwaliteit, tevens zorgt voor de traceerbaarheid van producten en een veilig gebruik;

Energie

7. is van mening dat anaerobe vergisting bijzonder nuttig is voor bioafval omdat het zorgt voor bodemverbeteraar die rijk is aan nutriënten, digestaat en biogas, dat een hernieuwbare energiebron is die kan worden omgezet in biomethaan of die kan worden gebruikt om basisbelastingselektriciteit op te wekken;

8. wijst erop dat verbranding van bioafval pas een mogelijk alternatief in de rangorde van afvalverwerking kan worden als het aan energierugwinning gekoppeld wordt;

9. onderstreept dat bij het gebruik van bioafval voor energiedoeleinden aandacht moet worden besteed aan de aspecten van energie-efficiëntie en duurzame ontwikkeling en dat deze producten daarom in de eerste plaats op de meest efficiënte manier, namelijk voor verwarmingsdoeleinden moeten worden gebruikt; wijst er daarom nogmaals op dat gescheiden inzameling essentieel is voor de naleving van de richtlijn inzake het storten van afvalstoffen⁽¹⁾, voor de aanlevering van hoogwaardig uitgangsmateriaal voor recycling van bioafval en voor verhoging van de efficiëntie van energierugwinning;

10. wijst erop dat alle technologische middelen en opties moeten worden overwogen om te bereiken dat storten wordt voorkomen en dat recycling en biogasproductie gemaximaliseerd worden;

11. wijst erop dat bioafval een waardevolle hernieuwbare grondstof voor de productie van elektriciteit en biobrandstof voor vervoermiddelen en voor invoeding in het gasnet kan vormen als het gevormde biogas (voornamelijk methaan – 50 % tot 75 % – en kooldioxide) tot biomethaan wordt gezuiverd; dringt er bij de Commissie op aan dat zij de mogelijkheden voor het gebruik van bioafval voor de productie van biogas analyseert en bevordert;

12. benadrukt dat er meer moet worden gedaan aan het voorkomen van storten van bioafval; merkt in dit verband op dat bioafval kan bijdragen tot de verwezenlijking van het EU-streefcijfer van minimum 20 % hernieuwbare energie tegen 2020 en ook van het streefcijfer van de EU-richtlijn betreffende brandstofkwaliteit; herinnert eraan dat de richtlijn betreffende hernieuwbare energiebronnen een lans breekt voor het gebruik van alle soorten biomassa als hernieuwbare energiebron, inclusief bioafval voor energiedoeleinden, en dat biobrandstoffen uit afval dubbel tellen voor het streefcijfer van 10 % hernieuwbare energie in het vervoer; verzoekt de lidstaten daarom energierugwinning uit het biologisch afbreekbare deel van afval in overweging te nemen in hun nationale wetgeving als onderdeel van een geïntegreerd afvalhiërarchiebeleid en dringt erop aan dat zij ideeën voor beste praktijken uitwisselen;

⁽¹⁾ Richtlijn 1999/31/EG, overweging 17.

Dinsdag 6 juli 2010

Onderzoek en innovatie

13. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan het wetenschappelijk onderzoek en de technologische innovatie op het gebied van het beheer van bioafval te stimuleren en te ondersteunen;

14. verzoekt de Commissie verder onderzoek te laten verrichten naar methoden voor de behandeling van bioafval teneinde de voordelen voor de bodem en het effect op de energierugwinning en het milieu te kwantificeren;

Voorlichting

15. spoort de Commissie en de lidstaten ertoe aan acties te bevorderen om het publiek milieubewust te maken op het vlak van bioafval, in het bijzonder op scholen en instellingen voor hoger onderwijs, om een beter afvalpreventiegedrag te bevorderen, duurzaam beheer van bioafval en vast huishoudelijk afval te stimuleren en het publiek bewust te maken van het belang van afvalpreventie en -recycling en van de voordelen van gescheiden inzameling en biologische behandeling van bioafval; wijst in dit verband op de belangrijke rol van gemeenten en gemeentelijke bedrijven bij het verstrekken van advies en informatie aangaande afvalpreventie aan de burgers;

Milieuaspecten

16. is van mening dat behandeld bioafval moet worden gebruikt om organisch materiaal te bewaren en om voedingsstoffencycli en met name de fosfaatcyclus aan te vullen, door het in de bodem te recyclen, en verzoekt de Commissie daarom te erkennen dat elk beleid moet worden getoetst op zijn bijdrage tot de beperking van de onaanvaardbaar snelle uitputting van de wereldfosfaatvoorraden;

17. acht het noodzakelijk dat niet-verontreinigd bioafval gezien wordt als waardevolle natuurlijke grondstof van kwaliteitscompost;

18. wijst erop dat de toekomst van de landbouw mede afhankelijk is van behoud en herstel van de bodemvruchtbaarheid; wijst erop dat het gebruik van kwaliteitscompost in de landbouw kan bijdragen tot behoud van de bodemvruchtbaarheid, vergroting van de waterretentiecapaciteit en de koolstoffixatiecapaciteit en terugdringing van het gebruik van kunstmest; beklemtoont dat er voor de lidstaten een rol is weggelegd om ervoor te zorgen dat in de landbouw kwaliteitscompost wordt gebruikt;

19. herinnert eraan dat het bij het composteren moeilijker kan zijn om de gassen te controleren die uit gestort materiaal vrijkomen en dat dit een ernstig gevaar kan vormen voor het milieu en de atmosfeer; wijst erop dat bij een correcte compostering, met name van huishoudelijk bioafval, ook het grondwater tegen percolaat van composteerinstallaties moet worden beschermd;

20. benadrukt dat, met het oog op het bereiken van de doelstellingen op verschillende niveaus (strijd tegen klimaatopwarming, bodemverarming, bodemerosie, behalen van doelstellingen inzake hernieuwbare energie), een combinatie van compostering en vergisting van gescheiden ingezameld bioafval, indien haalbaar, zonder enige twijfel meerwaarde biedt en gestimuleerd dient te worden;

21. roept de Commissie daarom op nationale streefdoelen voor het recyclen van bioafval voor te stellen, om zo de hoeveelheid bioafval te beperken die beschikbaar is voor de minst wenselijke afvalbeheeroplossingen, zoals storten en verbranden;

Naleving van richtlijn betreffende storten

22. wijst er nog eens op dat ook voor het beheer van bioafval de afvalhiërarchie moet gelden: preventie, recycling, andere nuttige toepassingen, waaronder energierugwinning, en pas op de laatste plaats storten (Richtlijn 1999/31/EG, artikel 5, en Richtlijn 2008/98/EG⁽¹⁾); verzoekt de Commissie zich sterker in te zetten voor de handhaving van de wetgeving inzake vuilstort in de gehele Gemeenschap;

(1) PB L 312 van 22.11.2008, blz. 3.

Dinsdag 6 juli 2010

23. stelt vast dat er tussen de lidstaten verschillen in regelgeving bestaan en dat er verschillende afvalbeheersystemen in gebruik zijn en dat storten in de Europese Unie nog steeds de meest gebruikte methode voor de verwijdering van vast huishoudelijk afval is; verzoekt de lidstaten hun samenwerking en uitwisseling van beproefde methoden op het gebied van bioafvalbeheer te intensiveren;

24. stelt dat biomechanische behandeling (BMB) een effectieve methode is om aanzienlijke hoeveelheden bederfelijk afval buiten de vuilstortplaats te houden voor gebruik bij compostering, anaerobe vergisting en energierugwinning;

Economische aspecten

25. meent dat financiële stimulansen vereist zijn voor het uitbouwen van de gescheiden inzameling van bioafval en andere systemen voor het beheer van bioafval waarmee zoveel mogelijk materiaal wordt teruggewonnen;

26. benadrukt dat een verbeterd bioafvalbeheer en geharmoniseerde kwaliteitsnormen voor compost noodzakelijk zijn om de ontwikkeling van een Europese markt voor compost aan te moedigen;

27. is van oordeel dat het beginsel „de vervuiler betaalt” de basis zou moeten vormen voor de vergoeding van de extra kosten die door de aanwezigheid van verontreinigde stoffen in de bodem ontstaan, zodat de negatieve externe effecten van het op of in de bodem brengen van bioafval niet op de landbouw worden afgewenteld;

28. onderstreept dat er in veel lidstaten reeds een zekere infrastructuur voorhanden is, maar dat er financiële stimulansen nodig zijn om de potentiële markten voor compost en digestaat, bio-energie en biobrandstof uit bioafval tot stand te brengen;

29. benadrukt dat de productie van transportbrandstoffen uit bioafval voordelig is voor het milieu; verzoekt de lidstaten hiermee bij de tenuitvoerlegging van de afvalstoffenrichtlijn rekening te houden, mede gelet op de afvalhiërarchie, en verzoekt de Commissie een en ander in de uitvoeringsrichtsnoeren te verwerken;

30. dringt er bij de Commissie op dat zij in alle lopende en toekomstige effectstudies over deze kwestie de vraag opneemt welke soort economische stimulansen, fondsen of steunmaatregelen er kunnen worden aangewend of gecreëerd voor de ontwikkeling en toepassing van technologieën die een adequaat beheer van bioafval mogelijk maken;

*

* *

31. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Woensdag 7 juli 2010

Beloning van bestuurders van beursgenoteerde bedrijven en bezoldigingsbeleid in de financiële dienstensector

P7_TA(2010)0265

Resolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 over de beloning van bestuurders van beursgenoteerde ondernemingen en het beloningsbeleid in de sector van de financiële diensten (2010/2009(INI))

(2011/C 351 E/08)

Het Europees Parlement,

- gezien de aanbeveling van de Commissie van 30 april 2009 inzake het beloningsbeleid in de sector van de financiële diensten (C(2009)3159),
- gelet op de aanbeveling van de Commissie van 30 april 2009 ter aanvulling op de Aanbevelingen 2004/913/EG en 2005/162/EG met betrekking tot de regeling voor de beloning van bestuurders van beursgenoteerde ondernemingen (C(2009)3177),
- gelet op het voorstel van de Commissie voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG wat betreft de kapitaalvereisten voor de handelsportefeuille en voor hersecuritisaties, alsook het bedrijfseconomisch toezicht op het beloningsbeleid (COM(2009)0362),
- gezien de beginselen inzake een deugdelijk beloningsbeleid van het Forum voor financiële stabiliteit (FSB) van 2 april 2009 en de desbetreffende uitvoeringsnormen van 25 september 2009,
- gezien de overkoepelende beginselen voor het beloningsbeleid van het Comité van Europese bankentoezichthouders (CEBS) van 20 april 2009,
- gezien het verslag van het CEBS van 11 juni 2010 over de nationale toepassing van de overkoepelende beginselen van het CEBS voor het beloningsbeleid,
- gezien de beginselen voor het bedrijfseconomisch toezicht op beloningen en de standaardbeoordelingsmethode voor beloningen van het Bazels Comité voor het banktoezicht van januari 2010,
- gezien het OESO-document van februari 2010 over corporate governance en de financiële crisis – conclusies en opkomende goede werkwijzen voor een betere toepassing van de beginselen,
- onder verwijzing naar zijn resolutie 18 mei 2010 inzake ethische kwesties in verband met het bedrijfsmanagement ⁽¹⁾,
- gezien het groenboek van de Commissie van 2 juni 2010 over Corporate governance in financiële instellingen en het beloningsbeleid (COM(2010)0284),
- gezien het verslag van de Commissie van 2 juni 2010 over de toepassing door de lidstaten van de Europese Unie van Aanbeveling 2009/385/EG van de Commissie (aanbeveling van 2009 betreffende bestuurdersbeloningen) ter aanvulling van Aanbeveling 2004/913/EG en Aanbeveling 2005/162/EG wat betreft de regeling voor de beloning van bestuurders van beursgenoteerde ondernemingen (COM(2010)0285),
- gezien het verslag van de Commissie van 2 juni 2010 over de toepassing door de EU-lidstaten van Aanbeveling 2009/384/EG van de Commissie over het beloningsbeleid in de financiële sector (aanbeveling van 2009 over het beloningsbeleid in de financiële sector) (COM(2010)0286),

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0165.

Woensdag 7 juli 2010

- gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken en het advies van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken (A7-0208/2010),
- A. overwegende dat in de financiële sector en in sommige beursgenoteerde ondernemingen het beloningsbeleid ten aanzien van personeelscategorieën waarvan de beroepsactiviteiten concrete gevolgen hebben voor het risicoprofiel van de onderneming zodanig was dat daardoor transacties gericht op kortetermijnwinsten werden aangemoedigd, en dat met het oog daarop steeds riskantere bedrijfsmodellen werden ontwikkeld, ten koste van werknemers, spaarders en beleggers en ten koste van duurzame groei in het algemeen,
- B. overwegende dat in het groenboek van de Commissie over Corporate governance in financiële instellingen en het beloningsbeleid wordt benadrukt dat het ontbreken van effectieve controlemechanismen er in aanzienlijke mate toe heeft bijgedragen dat financiële instellingen buitensporige risico's zijn aangegaan, en dat bij de corporate governance rekening moet worden gehouden met de stabiliteit van het financiële stelsel, dat afhankelijk is van de handelingen van talrijke spelers,
- C. overwegende dat de inadequate beloningsstructuren van sommige financiële instellingen die het aangaan van buitensporige risico's en onvoorzichtig handelen in de hand werken, een element in de vermenigvuldiging van risico's geweest zijn die tot de huidige financiële, economische en sociale crisis geleid hebben en daarom voor beleidsmakers en wetgevers een belangrijk zorgpunt vormen,
- D. overwegende dat de financiële instellingen als onderdeel van hun sociale verantwoordelijkheid als onderneming, op een geïntegreerde manier rekening moeten houden met de samenleving waarin ze werkzaam zijn, en de belangen van alle betrokken partijen, zoals cliënten, aandeelhouders en personeel,
- E. overwegende dat er zowel wereldwijd als op Europees en nationaal niveau talrijke initiatieven zijn gelanceerd om de problematiek van de beloningspraktijken aan te pakken, en dat een wereldwijd gecoördineerde aanpak van wezenlijk belang is, niet alleen om een vlak speelveld te garanderen, maar ook om de wereldwijde competitiviteit van Europa te waarborgen en blijvende en eerlijke concurrentie tussen de verschillende markten te verdedigen,
- F. overwegende dat in de FSB-beginselen inzake een deugdelijk beloningsbeleid, die door de G20-leiders zijn goedgekeurd, vijf elementen voor deugdelijke beloningspraktijken worden genoemd, en dat het van belang is om gelijktijdige uitvoering van die beginselen te stimuleren,
- G. overwegende dat de overeengekomen beginselen en de reeds getroffen maatregelen met betrekking tot het beloningsbeleid voortdurend getoetst en eventueel aangepast moeten worden, om in heel Europa dezelfde voorwaarden te creëren en het mondiale concurrentievermogen van de Europese financiële sector te waarborgen,
- H. overwegende dat zowel diverse wetenschappelijke studies als de ervaring hebben uitgewezen dat niet-bindende aanbevelingen inzake beloningsbeleid slechts een beperkt effect hebben, hetgeen nog eens extra benadrukt dat er krachtigere instrumenten moeten worden gecreëerd om de eerbiediging van die beginselen te waarborgen,
- I. overwegende dat in het verslag van de Commissie wordt verklaard dat, ondanks het feit dat de crisis ingrijpende hervorming van het beloningsbeleid dringend noodzakelijk heeft gemaakt, slechts 16 lidstaten de Aanbeveling van de Commissie volledig of ten dele hebben uitgevoerd,

Algemeen

1. is ingenomen met de initiatieven van de Commissie en de FSB inzake het beloningsbeleid in de financiële sector en beursgenoteerde ondernemingen in het algemeen; is echter van mening dat de omvang van een financiële instelling, en dus ook het aandeel van haar werkzaamheden in de systeemrisico's, naar verhouding in acht moeten worden genomen wanneer de financiële instellingen bijkomende regelgeving in zaken als bezoldigingspolitiek en kapitaalvereisten opgelegd krijgen;
2. neemt kennis van de voorstellen in het verslag over de richtlijnen inzake kapitaalvereisten, dat pleit voor bindende beginselen voor het beloningsbeleid in de financiële sector;

Woensdag 7 juli 2010

Effectieve governance van de beloning

3. benadrukt dat de toezichhoudende autoriteiten moeten bepalen of een financiële instelling of beursgenoteerde onderneming een remuneratiecommissie moet hebben. wijst erop dat hun besluit aan de omvang, interne organisatie, en de aard, draagwijdte en complexiteit van de werkzaamheden van de onderneming moet beantwoorden; meent dat, als de toezichhoudende autoriteiten het geboden achten, het beloningsbeleid moet worden bepaald door de remuneratiecommissie, die onafhankelijk moet zijn en verantwoording verschuldigd moet zijn aan aandeelhouders en toezichhouders en nauw moet samenwerken met het risicocomité van de onderneming bij het beoordelen van stimuli die door het beloningssysteem worden gecreëerd;

4. benadrukt dat een remuneratiecommissie inhoudelijke inzage in contracten moet hebben, en dat de contracten die de commissie ter inzage voorgelegd worden, zodanig opgesteld moeten zijn dat grove nalatigheid met inhoudingen op de bezoldiging gesanctioneerd kan worden. Van grote nalatigheid is met name sprake wanneer de „due diligence” niet in acht is genomen, in welk geval de remuneratiecommissie ervoor moet zorgen dat de inhouding niet alleen een symbolisch karakter draagt, maar de geleden schade wezenlijk helpt vergoeden. Daarnaast moeten de financiële instellingen aangemoedigd worden om gebruik te maken van malusregelingen, zodat prestatiegebonden beloningen teruggevorderd worden als de resultaten zwak blijken;

5. is van mening dat de voorzitter en de stemgerechtigde leden van de remuneratiecommissie leden van het leidinggevend orgaan moeten zijn, die in de betrokken financiële instelling of beursgenoteerde onderneming geen uitvoerende functie bekleden; is van mening dat bestuurders en bestuursleden moeten vermijden dat zij tegelijkertijd ook zitting hebben in het bestuur van andere ondernemingen, indien dat tot belangenconflicten zou kunnen leiden;

6. is van mening dat de aandeelhouders indien mogelijk gelegenheid moeten krijgen om mee te werken aan de totstandbrenging van een duurzaam beloningsbeleid en daarom de kans moeten krijgen om zich uit te spreken over het beloningsbeleid via een niet-bindende stemming over het beloningsrapport op de algemene vergadering van de onderneming;

7. benadrukt dat de beloning van leden van het leidinggevend orgaan die geen uitvoerende functie bekleden, alleen uit een vaste betaling moet bestaan en geen prestatiegerelateerde of op aandelen gebaseerde betalingen moet omvatten;

8. wijst er met klem op dat leden die bij de risicocontrole betrokken zijn, onafhankelijk moeten zijn van de bedrijfsonderdelen die zij controleren, voldoende gezag moeten hebben en een beloning moeten ontvangen die losstaat van de prestaties van die bedrijfsonderdelen;

Effectieve afstemming van de beloning op het nemen van verantwoord risico

9. benadrukt dat de beloning aan alle soorten risico's moet beantwoorden, parallel met de uitkomst die ze te zien geven en afgestemd op de evaluatietermijn van bestaande en potentiële risico's die de algemene resultaten en stabiliteit van de onderneming beïnvloeden;

10. wijst erop dat bestuurders zich in de leiding van beursgenoteerde ondernemingen niet door persoonlijke financiële belangen moeten laten leiden; meent dat persoonlijk financieel belang samen met variabele bezoldiging in veel gevallen in strijd met de belangen op lange termijn van de onderneming is, en dus ook met die van haar werknemers en aandeelhouders;

11. meent dat vergoedingsregelingen in verhouding tot de omvang, interne organisatie en complexiteit van de financiële instellingen moeten staan en de verscheidenheid van de verschillende financiële sectoren moeten weerspiegelen, zoals bankwezen, verzekeringswezen en vermogensbeheer;

12. benadrukt dat afspraken inzake operationeel risicomanagement tussen het hoger management, risiconemers en degenen die controletaken verrichten daarom aan de gedetailleerde en indringende doorlichting door de toezichhouder moeten worden onderworpen; meent dat dergelijke procedures ook voor personeelsleden moeten gelden die door hun totale beloning, inclusief pensioenvoorzieningen, in dezelfde personeelscategorie vallen;

Woensdag 7 juli 2010

13. is van oordeel dat de omvang van de variabele beloningscomponenten van vooraf vastgelegde en meetbare prestatiecriteria moet uitgaan, die de levensvatbaarheid van de onderneming op lange termijn moeten begunstigen;
14. benadrukt dat voor prestatiegebonden bezoldigingen de omvang van de bonuspool moet afhangen van de resultaten en de kapitaalbasis van de onderneming in haar geheel, terwijl de prestatiegebonden bezoldiging van de afzonderlijke werknemer van een gecombineerde evaluatie van zijn eigen prestaties, die van zijn bedrijfsonderdeel en de algemene resultaten van de onderneming moet uitgaan;
15. is van oordeel dat een koppeling van het persoonlijk financieel belang van bestuurders aan het variabele deel van hun beloning veelal in strijd is met de langetermijnbelangen van een onderneming; verlangt dat het beloningsbeleid voor bestuurders en voor andere medewerkers die verantwoordelijk zijn voor risicovolle besluiten strookt met een evenwichtig en functioneel risicobeheer en verlangt dat een passend evenwicht wordt gevonden tussen vaste en variabele beloningscomponenten; dringt ten zeerste aan op een algemene invoering van instrumenten waarmee de variabele beloningscomponenten van werknemerscategorieën wier prestaties verantwoordelijk zijn voor een verslechtering van de resultaten van hun onderneming, beperkt of zelfs afgeschaft kunnen worden;
16. is van mening dat niet alleen kwantitatieve maatstaven maar ook kwaliteitsgerelateerde prestatiecriteria en menselijk oordeel in aanmerking moeten worden genomen bij de vaststelling van het niveau van de variabele beloning;
17. is van oordeel dat beloningsregelingen niet mogen voorzien in gegarandeerde bonussen;
18. is niet alleen om ethische redenen, maar ook uit oogpunt van sociale gerechtigheid en van een duurzame economie van mening dat het verschil tussen de hoogste en de laagste lonen binnen een bedrijf redelijk moet zijn;
19. benadrukt dat de ondernemingen een interne procedure moeten vastleggen die door de toezichthouder goedgekeurd is om geschillen te behandelen die tussen hun risicomanagement en hun operationele eenheden kunnen ontstaan;
20. wijst met klem op de noodzaak deze beginselen uit te breiden tot de beloningen van alle werknemers waarvan de beroepsactiviteiten concrete gevolgen hebben voor het risicoprofiel van de onderneming waarvoor zij werken, met inbegrip van hogere leidinggevende functies, risiconemers en personeelsleden die controle uitoefenen en personeelsleden die door hun totale bezoldiging, inclusief pensioenvoorzieningen, in dezelfde categorie vallen;
21. wijst er met nadruk op dat aansprakelijkheidsverzekeringen voor bestuurders en leidinggevend personeel, die tot doel hebben bestuurders van ondernemingen, hogere functies en personeelsleden in verantwoordelijke posities tegen vorderingen als gevolg van risicovolle of onzorgvuldige beslissingen en handelwijzen in de uitoefening van hun beroepsbezigheden te beschermen, niet met duurzame risicobeheersing op beloningsgebied te verenigen zijn;

Evenwichtig gestructureerd beloningspakket

22. wijst erop dat er een goed evenwicht moet zijn tussen vaste en variabele beloningscomponenten;
23. meent dat variabele beloningscomponenten alleen zouden moeten worden uitbetaald als dat gezien de financiële situatie en de kapitaalbasis van de instelling verantwoord is en indien de langetermijnprestaties van de onderneming dat rechtvaardigen; vindt dat de bevoegde toezichthoudende autoriteiten ten aanzien van financiële instellingen het recht moeten hebben om het totaal bedrag van de variabele bezoldigingen te beperken om het eigen vermogen van de onderneming te verstevigen;
24. benadrukt dat een aanzienlijk gedeelte van de variabele beloningscomponent over een voldoende lange periode moet worden uitgesteld; de omvang van het uitgestelde gedeelte en de lengte van de uitstelperiode moeten worden vastgesteld in overeenstemming met de bedrijfscyclus, de aard van de activiteiten, de risico's daarvan, en de activiteiten van het desbetreffende personeelslid. beloningscomponenten die krachtens uitstelregelingen verschuldigd zijn moeten niet eerder een verkregen recht worden dan beloningscomponenten op een prorata basis; ten minste 40 % van de variabele beloningscomponent moet worden uitgesteld; in geval van een variabel gedeelte van de beloning waarvan het bedrag bijzonder hoog ligt, moet de uitbetaling van minstens 60 % van het bedrag worden uitgesteld en moet de uitstelperiode tenminste vijf jaar bedragen;

Woensdag 7 juli 2010

25. is van oordeel dat een belangrijk deel, d.w.z. meer dan de helft, van de variabele beloning niet in geld zou moeten worden uitbetaald maar in vormen als achtergestelde schuld, voorwaardelijk kapitaal, aandelen of aandelengerelateerde instrumenten, in zoverre deze instrumenten stimuli creëren die sporen met de waardecreatie op de lange termijn en de tijdschizonten van het risico;
26. meent dat het beloningsbeleid betrekking moet hebben op de volledige bezoldiging, met inbegrip van pensioenen en salarissen, om „bonusarbitrage” te verhinderen; meent verder dat „pensioenbonussen” niet in geld maar in andere vorm toegekend moeten worden, zoals achtergestelde schuld, voorwaardelijk kapitaal, aandelen of aandeelgebonden instrumenten, om als stimulansen op lange termijn te kunnen dienen;
27. stelt voor dat voor vertrekpremies („ouden parachutes”) die bestuurders bij vroegtijdige beëindiging van de arbeidsverhouding ontvangen, een plafond van ten hoogste twee maal de jaarlijkse vaste beloningscomponent wordt vastgesteld en dat er geen vertrekpremies meer mogen worden uitgekeerd bij wanprestaties of vrijwillig vertrek;
28. dringt erop aan bij de vaststelling van het beloningsbeleid te zorgen voor een gelijke behandeling van mannen en vrouwen;
29. benadrukt nogmaals dat alle vormen van discriminatie in ondernemingen moeten worden bestraft, met name bij de vaststelling van het beloningsbeleid, de loopbaanontwikkeling en de werving van bestuurders;

Effectief bedrijfstoezicht en rol van de aandeelhouders

30. is van mening dat ondernemingen tijdig duidelijke en alomvattende informatie moeten verstrekken over hun beloningscultuur en dat toezichthoudende autoriteiten toegang moeten hebben tot alle informatie die zij nodig hebben om te beoordelen of de toepasselijke beginselen worden nageleefd;
31. verlangt van overheidsbedrijven, net als van andere ondernemingen, volledige transparantie ten aanzien van het door hen gehanteerde belonings- en bonusbeleid;
32. dringt tevens aan op openbaarmaking van de details van bedrijfsregelingen, ook bij overheidsbedrijven, voor pensioenen en aanvullende pensioenen;
33. dringt er bij de Commissie op aan haar aanbevelingen van 30 april 2009 over de beloningsstructuur en de afstemming op risico's, in overeenstemming met de beginselen die zijn opgesteld door de Raad voor financiële stabiliteit en die door de G20 in september 2009 zijn bekrachtigd, te verscherpen;
34. verzoekt de Commissie strikte en bindende beginselen inzake het beloningsbeleid in de financiële sector vast te stellen, die op de voorstellen voor het bankwezen van het verslag over de richtlijn kapitaalvereisten voortbouwen, alsook een op openbaarheid steunend stelsel in te voeren in het kader waarvan beursgenoteerde ondernemingen die deze beginselen niet naleven dat moeten rechtvaardigen;
35. dringt er bij de toezichthouders in de financiële sector op aan de in januari 2010 door het Basels comité voor het banktoezicht voorgestelde beginselen en standaardbeoordelingsmethode voor beloningen toe te passen;
36. verlangt dat de Commissie en de lidstaten een gemeenschappelijke internationale structuur bevorderen voor de openbaarmaking van het aantal personen met een inkomen van meer dan 1 miljoen EUR, met vermelding van de voornaamste elementen betreffende salaris, bonus, langetermijnbeloning en pensioenbijdragen;
37. vraagt de Commissie om de rol van zowel interne als externe auditors in aanmerking te nemen als een deel van een alomvattend effectief bedrijfstoezicht;
38. vraagt de Commissie om na te gaan of de rol van bestuurders zonder uitvoerende functie niet uitgebreid kan worden, onder meer door ervoor te zorgen dat de ondernemingen die bestuurders permanente opleiding en onafhankelijke bezoldigingspakketten aanbieden die hun onafhankelijke rol weerspiegelen, en de toezichthoudende organen bevoegdheid geven om gemachtigde personen te spreken;

Woensdag 7 juli 2010

39. verzoekt de Commissie om in haar wetgevingsvoorstellen de rol van de toezichthoudende autoriteiten in het beloningsbeleid te verduidelijken;
40. benadrukt dat variabele beloning niet mag worden uitbetaald via instrumenten of methoden die het ontduiken van loonbelasting over deze beloning in de hand werken;
41. wenst de waarborg te krijgen, als de bezoldiging gereguleerd wordt, dat dat niet ten nadele van de grondrechten gebeurt die door de verdragen gewaarborgd worden, meer in het bijzonder het recht van de sociale partners om volgens de nationale wetten en gebruiken collectieve overeenkomsten af te sluiten en uit te voeren;
42. verzoekt de Commissie om een Europees raamwerk voor crisisbeheersing op te zetten om een nieuwe financiële crisis te voorkomen, en daarbij de initiatieven van internationale instanties als de G20 en het IMF in aanmerking te nemen;
43. dringt er bij de Commissie op aan de lidstaten aan te sporen om beursgenoteerde bedrijven en bedrijven in de financiële dienstverlening te wijzen op hun maatschappelijke verantwoordelijkheid, hun beschadigde imago en de noodzaak om een voorbeeldrol te spelen in een welvarende internationale samenleving;
44. is van oordeel dat handhaving van activiteiten of filialen in niet-meewerkende landen in strijd is met de langetermijnbelangen van ondernemingen in het algemeen en verlangt dat een Europese strategie ter bestrijding van belastingparadijzen wordt ontwikkeld, om op die manier uitvoering te geven aan de verklaringen van de G20 in Londen en Pittsburgh;

*

* *

45. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de regelgevende instanties van de EU en de lidstaten.

Grensoverschrijdende crisisbeheersing in de banksector

P7_TA(2010)0276

Resolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende grensoverschrijdende crisisbeheersing in de banksector (2010/2006(INI))

(2011/C 351 E/09)

Het Europees Parlement,

- gelet op artikel 225 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 13 april 2000 over de mededeling van de Commissie - Tenuitvoerlegging van het kader voor financiële markten: een actieplan ⁽¹⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 20 oktober 2009, getiteld „Een EU-kader voor grensoverschrijdende crisisbeheersing in de banksector” (COM(2009)0561),
- gezien het voorstel van 23 september 2009 voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende communautair macroprudentieel toezicht op het financiële stelsel en tot oprichting van een Europees Comité voor systeemrisico's (COM(2009)0499),

⁽¹⁾ PB C 40 van 7.2.2001, blz. 453.

Woensdag 7 juli 2010

- gezien het voorstel van 23 september 2009 voor een beschikking van de Raad tot toewijzing aan de Europese Centrale Bank van specifieke taken betreffende de werking van het Europees Comité voor systeemrisico's (COM(2009)0500),
 - gezien het voorstel van 23 september 2009 voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europese Bankautoriteit (COM(2009)0501),
 - gezien Richtlijn 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen ⁽¹⁾,
 - gezien Richtlijn 2006/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 inzake de kapitaaltoereikendheid van beleggingsondernemingen en kredietinstellingen ⁽²⁾,
 - gezien Richtlijn 94/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 inzake de depositogarantiestelsels ⁽³⁾,
 - gezien Richtlijn 2001/24/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 april 2001 betreffende de sanering en de liquidatie van kredietinstellingen ⁽⁴⁾,
 - gezien de Tweede Richtlijn 77/91/EEG van de Raad van 13 december 1976 strekkende tot het coördineren van de waarborgen welke in de lidstaten worden verlangd van de vennootschappen in de zin van artikel 58, tweede alinea, van het Verdrag, om de belangen te beschermen zowel van de deelnemers in deze vennootschappen als van derden met betrekking tot de oprichting van de naamloze vennootschap, alsook de instandhouding en wijziging van haar kapitaal, zulks ten einde die waarborgen gelijkwaardig te maken ⁽⁵⁾, de Derde Richtlijn 78/855/EEG van de Raad van 9 oktober 1978 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g), van het Verdrag betreffende fusies van naamloze vennootschappen ⁽⁶⁾ en de Zesde Richtlijn 82/891/EEG van de Raad van 17 december 1982 betreffende splitsingen van naamloze vennootschappen ⁽⁷⁾,
 - gezien de intentieverklaring van 1 juni 2008 voor samenwerking tussen de toezichthoudende autoriteiten in financiële zaken, de centrale banken en de ministers van Financiën van de Europese Unie over grensoverschrijdende financiële stabiliteit,
 - gezien aanbeveling 13 in het rapport van de groep op hoog niveau financieel toezicht onder voorzitterschap van Jacques de Larosière, op 25 februari 2009 ingediend bij voorzitter Barroso, waarin de groep oproept tot de invoering in de EU van een samenhangend en werkbaar regelgevend kader voor crisisbeheer,
 - gelet op de artikelen 42 en 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken en het advies van de Commissie juridische zaken (A7-0213/2010),
- A. overwegende dat in de Unie een interne markt van bankdiensten bestaat, en niet een amalgaam van diensten die onafhankelijk zijn van elkaar, en dat die interne markt van essentieel belang is voor het mondiale concurrentievermogen van de Unie,
- B. overwegende dat het crisisbeheer in de banksector momenteel onvoldoende is gereguleerd op internationaal niveau,

⁽¹⁾ PB L 177 van 30.6.2006, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 177 van 30.6.2006, blz. 201.

⁽³⁾ PB L 135 van 31.5.1994, blz. 5.

⁽⁴⁾ PB L 125 van 5.5.2001, blz. 15.

⁽⁵⁾ PB L 26 van 31.1.1977, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 295 van 20.10.1978, blz. 36.

⁽⁷⁾ PB L 378 van 31.12.1982, blz. 47.

Woensdag 7 juli 2010

- C. overwegende dat de bestaande toezichthoudende mechanismen op EU- en internationaal niveau voor de financiële sector ontoereikend zijn gebleken om besmetting te voorkomen of afdoende in te perken,
- D. overwegende dat de kosten van het crisisbeheer te zeer zijn afgewenteld op de belastingbetaler en ten koste zijn gegaan van groei en werkgelegenheid,
- E. overwegende dat het ter maximale verlaging van de kosten van een crisis van financiële markten en instellingen voor de belastingbetaler van wezenlijk belang is om de lasten te laten dragen door de aandeelhouders en vervolgens door de schuldeisers,
- F. overwegende dat het ontbreken of de zwakte van regelgeving van en toezicht door de Unie aanleiding heeft gegeven tot ongecoördineerde maatregelen van nationale instanties en heeft geleid tot een verhoogde kans op protectionistisch gedrag en concurrentievervalsing, onder meer door overheidssteun, en de opbouw van een interne markt voor financiële diensten heeft ondermijnd,
- G. overwegende dat een uniforme benadering van het voorkomen van het faillissement van een bankgroep beter beantwoordt aan het concept van een interne markt,
- H. overwegende dat een sterke interne markt voor financiële diensten van cruciaal belang is voor het wereldwijde concurrentievermogen van de Unie,
- I. overwegende dat marktdeelnemers in de banksector verantwoording zouden moeten afleggen en dat dit moet bijdragen aan de cruciale doelstelling van de wederopbouw van de financiële markten, met het oog op de financiering van de economie,
- J. overwegende dat het als gevolg van de crisis nodig is en de burgers verwachten dat de instellingen van de EU, in overleg met de G20 en andere internationale fora, zo snel mogelijk het noodzakelijke, passende kader opzetten waarmee in tijden van crises de financiële stabiliteit gehandhaafd blijft, de kosten voor de belastingbetalers zo laag mogelijk worden gehouden, de basisdienstverlening in de banksector wordt gecontinueerd en houders van spaartegoeden worden beschermd,
- K. overwegende dat financiële stabiliteit en geïntegreerde financiële markten alleen mogelijk zijn met grensoverschrijdend toezicht op grensoverschrijdende en systemische financiële instellingen,
- L. overwegende dat een EU-kader voor grensoverschrijdende crisisbeheersing tot doel moet hebben de autoriteiten de bevoegdheid te geven maatregelen vast te stellen die ook interventie in het beheer van bankgroepen omvatten, wanneer zulks nodig is (met name, maar niet uitsluitend, ten aanzien van depositobanken, wanneer de mogelijkheid van een systeemrisico bestaat),
- M. overwegende dat een EU-kader voor grensoverschrijdende crisisbeheersing daarnaast ook tot doel moet hebben regels vast te stellen voor grensoverschrijdende bankgroepen en individuele banken die grensoverschrijdende operaties uitsluitend via bijkantoren verrichten; dat de regelgeving ook wat betreft grensoverschrijdende bankgroepen eenvormig moet zijn,
- N. overwegende dat een krachtadig antwoord op de crisis een samenhangende en omvattende benadering vereist, met de volgende elementen: een beter toezicht (tenuitvoerlegging van de nieuwe toezichthoudende structuur van de EU), betere verordeningen (lopende initiatieven als die betreffende Richtlijn 2006/48/EG, Richtlijn 2006/49/EG, Richtlijn 94/19/EG en beloning van managers, enz.) en een doeltreffend kader voor crisisbeheer voor financiële instellingen,
- O. overwegende dat het beginsel dat de vervuiler betaalt moet worden uitgebreid tot de financiële sector, vanwege de verwoestende gevolgen van falen voor landen, sectoren en de economie als geheel,
- P. overwegende dat vroege interventie en het oplossen van een bankcrisis moeten geschieden op basis van duidelijk omschreven criteria, waaronder onderkapitalisering, beperkte liquiditeit of vermindering van de kwaliteit of waarde van activa, en dat een interventie gebonden moet zijn aan depositogarantieselsels,

Woensdag 7 juli 2010

- Q. overwegende dat een strikte EU-gedragscode voor management vereist is, naast mechanismen om ongepast gedrag te ontmoedigen, en ontwikkeld zou moeten worden in overeenstemming met vergelijkbare internationale initiatieven,
- R. overwegende dat het van belang is dat de Commissie volledige effect-beoordelingen uitvoert bij het onderzoeken van de wenselijkheid nieuwe richtlijnen vast te stellen voor het beheer van bedrijven,
- S. overwegende dat de Commissie binnen een periode van drie jaar nadat een Europese Bankautoriteit (EBA), een EU-stelsel voor sanering van banken, een financieel stabiliteitsfonds van de EU en een afwikkelingseenheid operationeel zijn geworden, moet nagaan of het gewenst is dat het toepassingsgebied van het kader voor crisisbeheer wordt uitgebreid tot andere niet-bancaire financiële instellingen, met inbegrip van, maar niet uitsluitend, verzekeringmaatschappijen en beheerders van activa en fondsen; tevens dient de Commissie de haalbaarheid en relevantie te bezien van het opzetten van een netwerk van nationale stabiliteitsfondsen voor alle instellingen die niet meedoen aan het financieel stabiliteitsfonds van de EU, zoals is voorgesteld in aanbeveling 3 van de bijlage,
- T. overwegende dat moreel risico voorkomen moet worden om excessief risicogedrag te vermijden, en dat er een kader moet worden opgezet ter bescherming van het systeem, maar niet van de „delinquente deelnemers aan het systeem”, en dat in het bijzonder geen afwikkelingsfondsen gebruikt mogen worden om aandeelhouders uit de brand te helpen of het management te belonen voor het eigen falen; overwegende dat in dit verband de instellingen die gebruikmaken van een afwikkelingsfonds van de EU hiervan de gevolgen moeten ondervinden, zoals administratieve maatregelen of terugvordering; overwegende dat het uitbannen van „moreel risico” derhalve een grondbeginsel moet worden voor toekomstig financieel toezicht,
- U. overwegende dat de huidige economische, financiële en sociale problemen, alsmede het grote aantal nieuwe regelgevende vereisten voor banken, een geleidelijke en verstandige aanpak nodig maken, maar niet mogen leiden tot het afzwakken van een ambitieuze en op korte termijn uit te voeren agenda,
- V. erop wijzende dat de overdracht van activa binnen een bankgroep in geen geval ten koste mag gaan van de stabiliteit van de financiën en de liquiditeit van de overdragende partij en moet plaats vinden tegen eerlijke marktwaarde of –prijs; dat duidelijke beginselen moeten worden opgesteld voor de waardebeoordeling van probleemactiva en voor de behandeling van bijkantoren en dochterondernemingen die in ontvangende landen gevestigd zijn,
- W. overwegende dat de Unie consensus moet bereiken over de vraag „wie” in het geval van een crisis binnen de financiële instellingen „wat” moet doen en „wanneer” en „hoe” dit moet gebeuren,
- X. overwegende dat de maatregelen die van toepassing zijn op de banksector de behoeften van de reële economie aan financiering en investeringen op korte en lange termijn moeten bevorderen,
- Y. overwegende dat de grote verschillen tussen nationale regelgevende kaders en insolventieregelingen moeten worden overbrugd door middel van een geharmoniseerd kader en een versterkte dialoog tussen nationale toezichthouders en autoriteiten binnen de grensoverschrijdende stabiliteitsgroepen,
- Z. overwegende dat de toenemende omvang, ingewikkeldheid en onderlinge verwevenheid op regionaal en mondiaal niveau hebben aangetoond dat het failliet van instellingen, ongeacht hun omvang, gevolgen kan hebben voor het gehele financieel stelsel; derhalve aandringend op het geleidelijk en gefaseerd opzetten van een doelmatig kader voor het oplossen van crises voor alle banken, en de aanbeveling uitsprekend dat de nadruk in eerste instantie wordt gelegd op de instellingen met de hoogste concentratie risico's; overwegende dat een dergelijk kader voor het oplossen van crises zoveel mogelijk rekening moet houden met soortgelijke initiatieven van internationale fora,
- AA. overwegende dat een beperkt aantal banken („grensoverschrijdende systeembanken”) een extreem hoog systeemrisico met zich meebrengt vanwege hun omvang, beleggingsstrategieën, complexiteit en onderlinge verwevenheid binnen de Unie, hetgeen dringend een gericht specifiek regelgevend kader vergt; [dat] meer algemeen billijke afwikkelingsregelingen voor andere grensoverschrijdende financiële instellingen vereist zijn,
- AB. overwegende dat een EU-kader voor crisisbeheer alleen doeltreffend kan zijn voor het ondersteunen van interventies indien er sprake is van gemeenschappelijke regels, deskundigheid terzake en voldoende financiële hulpbronnen, die dan ook de pijlers moeten vormen van de voorgestelde prioriteitsregeling voor grensoverschrijdende systeembanken,

Woensdag 7 juli 2010

- AC. overwegende dat toezicht, bevoegdheid tot vroegtijdig optreden en maatregelen op afwikkelingsgebied moeten worden beschouwd als drie onderling gerelateerde componenten van een gemeenschappelijk kader,
- AD. overwegende dat het snelle speciale kader voor grensoverschrijdende banken op de middellange of lange termijn verder ontwikkeld moet worden tot een algemeen stelsel voor alle grensoverschrijdende financiële instellingen in de Unie en dat dit tevens een geharmoniseerde EU-insolventieregeling moet omvatten,
- AE. overwegende dat een stabiliteitsfonds dat wordt ontwikkeld op pan-Unitaire grondslag uitsluitend voorbestemd moet blijven voor het oplossen van toekomstige crises en niet voor terugbetaling van financiële interventies uit het verleden of problemen in verband met de financiële crisis van 2007/2008,
1. verzoekt de Commissie om uiterlijk 31 december 2010 uit hoofde van de artikelen 50 en 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie bij het Europees Parlement één of meer wetgevingsvoorstellen in te dienen inzake een EU-kader voor crisisbeheer, een financieel stabiliteitsfonds van de EU (fonds) en een Eenheid afwikkeling, op basis van onderstaande gedetailleerde aanbevelingen (zie Bijlage), rekening houdend met initiatieven van internationale organen, zoals de G20 en het Internationaal Monetair Fonds, ten einde gelijke omstandigheden te waarborgen, en op basis van een grondige analyse van alle beschikbare alternatieven, waaronder een effectbeoordeling;
 2. bevestigt dat deze aanbevelingen het subsidiariteitsbeginsel en de grondrechten van de burger eerbiedigen;
 3. is van mening dat de financiële gevolgen van het verlangde voorstel gedekt moeten worden door passende begrotingstoeuwijzingen (met uitzondering van de bijdragen aan het fonds, waar de deelnemende banken verantwoordelijk voor zijn);
 4. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie en de bijgaande gedetailleerde aanbevelingen te doen toekomen aan de Commissie, de Raad en de parlementen en regeringen van de lidstaten.

BIJLAGE BIJ DE RESOLUTIE:

GEDETAILLEERDE AANBEVELINGEN BETREFFENDE DE INHOUD VAN HET VERLANGDE VOORSTEL

Aanbeveling 1 – een gemeenschappelijk EU-kader voor crisisbeheer

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen zoals hieronder aangegeven:

1. Invoering van een Europees kader voor crisisbeheer met een gemeenschappelijk minimumniveau aan regels, uitmondend in een gemeenschappelijke wet inzake afwikkeling en insolventie, van toepassing op alle bancaire instellingen die in de Unie werkzaam zijn, met de volgende doelstellingen:
 - bevordering van de stabiliteit van het financiële stelsel;
 - beperking/voorkoming van financiële besmetting;
 - beperking van de kosten van interventies voor de overheid;
 - verbetering van de positie van deposanten en waarborging van een gelijke behandeling van deposanten in de hele Unie;
 - gegarandeerde voorziening van essentiële bankdiensten;
 - voorkoming van moreel risico, doorberekening van kosten naar de sector en de aandeelhouders, en internalisering van negatieve externe kosten die door financiële markten en instellingen zijn veroorzaakt;

Woensdag 7 juli 2010

- waarborging van de gelijke behandeling van elke categorie schuldeisers in de Unie, o.m. eerlijke behandeling van alle dochterondernemingen en vestigingen van de dezelfde grensoverschrijdende instelling in alle lidstaten;
 - erop toezien dat rekening wordt gehouden met de rechten van werknemers;
 - versterking van de interne markt op het gebied van financiële diensten, alsmede van het concurrentievermogen van die markt.
2. Stapsgewijze convergentie van bestaande nationale wetgeving op het gebied van afwikkeling en insolventie en van toezichthoudende bevoegdheden, alsmede de opzet binnen een redelijke termijn van een doeltreffend gemeenschappelijk EU-kader.
 3. Zodra tegen het einde van een overgangperiode het proces in verband met de harmonisatie van insolventie- en toezichtbepalingen is voltooid moet er een enkele EU-afwikkelingsautoriteit worden opgericht als afzonderlijk orgaan dan wel als eenheid binnen de EBA.
 4. Voor een betere samenwerking en transparantie moeten regelmatig peer reviews van toezichthouders worden uitgevoerd onder leiding van de EBA, op basis van voorafgaande zelfevaluaties.
 5. Wanneer er behoefte is aan een afwikkeling of opheffing van een grensoverschrijdende instelling, moet een grondig onderzoek worden uitgevoerd (door onafhankelijke deskundigen die zijn aangesteld door de EBA), ten einde de desbetreffende oorzaken en verantwoordelijkheden vast te stellen. Over dit onderzoek moet verslag worden uitgebracht aan het Parlement.
 6. Toewijzing aan de relevante toezichthouder van de verantwoordelijkheid voor het crisisbeheer (m.i.v. vroege-interventiebevoegdheid) en de goedkeuring van het noodplan van elke afzonderlijke bank, en wel op de volgende wijze:
 - voor grensoverschrijdende systeembanken: de EBA in nauwe samenwerking met het college van nationale toezichthouders en de grensoverschrijdende stabiliteitsgroepen (zoals omschreven in memorandum van overeenstemming van 1 juni 2008);
 - voor alle andere grensoverschrijdende niet-systeembanken: de geconsolideerde toezichthouder binnen het college (onder overeengekomen bestuur), met coördinatie door de EBA en in overleg met de grensoverschrijdende stabiliteitsgroepen;
 - voor lokale banken: de lokale toezichthouder.
 7. De opzet van een aantal gemeenschappelijke regels voor crisisbeheer, met inbegrip van gezamenlijke methodes, definities en terminologie en een reeks desbetreffende normen voor stressproeven voor grensoverschrijdende banken.
 8. Plannen inzake afwikkeling worden een wettelijk verplichte regelgevingseis; deze plannen moeten een grondige zelfevaluatie van de instelling omvatten, alsook bijzonderheden over de eerlijke verdeling van activa en kapitaal, met de nodige terugvordering van overmakingen vanuit dochterondernemingen en vestigingen naar andere eenheden, en bepaling van splitsingsplannen die scheiding van losstaande modules mogelijk maken, met name als deze essentiële infrastructuur bieden zoals betalingsdiensten. Het vereiste met betrekking tot de inhoud van deze plannen moet in overeenstemming zijn met de omvang, de activiteiten en de geografische dekking van de bank. De afwikkelingsplannen moeten regelmatig worden bijgewerkt.
 9. Vóór december 2011 een Europees scoresysteem inzake banktoezicht opzetten op basis van een aantal gemeenschappelijke kwantitatieve en kwalitatieve indicatoren („risk dashboard”). De indicatoren van het risk dashboard moeten worden beoordeeld aan de hand van de aard, de omvang en de complexiteit van de betreffende instelling met behoud van de vertrouwelijkheid. Hierbij moet in ieder geval aandacht worden besteed aan:
 - kapitaal;
 - bevoorrechte posities;
 - liquiditeit;
 - gebrek aan afstemming van looptijd, renteniveau en valuta;
 - liquiditeit van de activa;
 - grote risico's en risicoconcentraties;
 - verwachte verliezen;

Woensdag 7 juli 2010

- gevoeligheid voor marktprijzen, rentevoeten en wisselkoersen;
 - toegang tot financiering;
 - resultaten van stresstests;
 - doeltreffendheid van interne controles;
 - kwaliteit van beheer en bedrijfsleiding;
 - complexiteit en doorzichtigheid;
 - risicoprognose;
 - naleving van wettelijke of regelgevende voorschriften.
10. Toezichthouders de bevoegdheid verlenen om op te treden op basis van drempelwaarden van de rating door toezichthouders, waarbij het evenredigheidsbeginsel onverkort moet worden toegepast, en bepaling van redelijke herstelperioden waarin de instellingen de tekortkomingen zelf kunnen aanpakken.
11. Aan toezichthouders de instrumenten beschikbaar stellen die nodig zijn voor interventies door de desbetreffende sociale wetgeving te wijzigen of door invoering van nieuwe sectorale wetgeving om:
- aanpassingen te eisen op het gebied van kapitaal (in aanvulling op de minimumregelgevingseisen) of liquiditeit en verandering van zakelijke activiteiten en interne processen;
 - veranderingen van het beheer aan te bevelen of op te leggen;
 - dividendretentie en beperkingen op te leggen ten einde de kapitaalvereisten te consolideren; de termijnen van banklicenties te beperken;
 - toezichthouders de mogelijkheid bieden afzonderlijke succesvolle en niet-succesvolle modules van de instelling af te scheiden, om te waarborgen dat kernfuncties mogelijk blijven;
 - een totale of gedeeltelijke verkoop op te leggen;
 - activa en passiva over te dragen naar andere instellingen, ten einde de continuïteit van systemisch belangrijke operaties te waarborgen;
 - een brugbank of goede bank/slechte bank te creëren;
 - de omruiling te eisen van schulden in aandelen of ander converteerbaar kapitaal, afhankelijk van de aard van de instelling, met passende surpluspercentages;
 - tijdelijk overheidstoezicht over te nemen;
 - een tijdelijke schorsing van sommige soorten claims tegen de bank op te leggen („moratorium”);
 - het proces van overdracht van activa binnen een groep te controleren;
 - een speciale administrateur op groepsniveau aan te stellen;
 - liquidatie te reguleren;
 - de EBA te machtigen goedkeuring te verlenen voor interventie door het EU-fonds voor financiële stabiliteit o.m. door het beschikbaar stellen van noodfinanciering op middellange termijn, kapitaalinjecties en waarborgen;
 - instellingen die gebruik maken van het Fonds verplichten tot administratieve en herstelmaatregelen.

Woensdag 7 juli 2010

12. Bij het inzetten van alle in paragraaf 11 genoemde instrumenten wordt toegezien op volledige naleving van de mededingingsregels van de EU en op waarborging van gelijke behandeling van schuldeiser en depositanten in alle lidstaten.

Aanbeveling 2 – grensoverschrijdende systeembanken

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen voor het volgende:

1. Voor grensoverschrijdende systeembanken moet, vanwege de bijzondere rol die deze banken op de interne markt spelen, dringend een nieuw specifiek kader worden vastgesteld in de vorm van een Europese wet betreffende het vennootschapsrecht voor banken, op te zetten tegen eind 2011. Voor alle andere grensoverschrijdende banken moet eveneens een algemener stelsel worden voorgesteld.
2. Grensoverschrijdende systeembanken moeten zich houden aan het nieuw, uitgebreid specifiek kader ter opheffing van wettelijke beperkingen voor doeltreffende grensoverschrijdende maatregelen, met waarborging van heldere, gelijke en voorspelbare behandeling van aandeelhouders, depositanten, schuldeisers en andere belanghebbenden, met name nadat er binnen de groep activa zijn overgedragen. Hiervan vormt een speciaal „28°” stelsel voor insolventieprocedures voor grensoverschrijdende systeembanken deel, later wellicht wordt uitgebreid tot alle grensoverschrijdende banken.
3. De Commissie keurt een maatregel goed om vóór april 2011 criteria vast te stellen voor de definitie van grensoverschrijdende systeembanken. Op basis van deze criteria worden deze banken regelmatig door het college van toezicht-houders geïdentificeerd na overleg met het Europees Comité voor systeemrisico's (ECSR) (artikel 12 ter van het verslag van 17 mei 2010 van de Commissie economische en monetaire zaken over het voostel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europese Bankautoriteit (EBA-verslag).
4. Voor elk van de grensoverschrijdende systeembanken oefent de EBA toezicht uit en treedt op via de bevoegde nationale toezichthouders (overeenkomstig het EBA-verslag).
5. De Commissie keurt een maatregel goed waarin een mechanisme van overdracht van activa binnen grensoverschrijdende systeembanken wordt voorgesteld, naar behoren rekening houdend met de noodzaak tot bescherming van de rechten van staten van ontvangst.
6. Interventies onder leiding van de EBA inzake crisisbeheer, afwikkeling of insolventie met betrekking tot grensoverschrijdende systeembanken worden ondersteund door een fonds van de EU voor financiële stabiliteit en een eenheid afwikkeling.

Aanbeveling 3 – EU-fonds voor financiële stabiliteit

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen voor het volgende:

1. Er moet een EU-fonds voor financiële stabiliteit („fonds”) worden opgezet onder verantwoordelijkheid van de EBA, ter financiering van interventies (sanering of ordelijke liquidatie) en met als doel het behoud van de stabiliteit van het systeem en het beperken van besmetting door falende banken. De Commissie moet uiterlijk april 2011 bij het Parlement een voorstel indienen met details inzake het handvest, de structuur, het beheer, de omvang en de werkwijze van het fonds, alsmede een gedetailleerd tijdschema voor de implementatie ervan (overeenkomstig de punten 2 en 3 hieronder).
2. Het fonds dient:
 - pan-Europees te zijn;
 - vooraf door de grensoverschrijdende systeembanken te worden gefinancierd aan de hand van op risico gebaseerde, anticyclische criteria en rekening houdend met het systemische risico dat afzonderlijke banken vormen. Bank die aan dit Fonds bijdragen zijn niet verplicht bij te dragen aan soortgelijke stabiliteitsfondsen of afwikkelingseenheden in hun eigen land;
 - niet gelieerd te zijn aan en onafhankelijk te zijn van depositogarantiestelsels;
 - van voldoende omvang te zijn om tijdelijke interventies te ondersteunen (zoals leningen, aankoop van activa en kapitaalinjecties) en de kosten van afwikkelings- of insolventieprocedures te dekken;
 - geleidelijk te worden opgebouwd, rekening houdend met het huidige economische klimaat;
 - zodanig te zijn opgezet dat er geen moreel risico ontstaat. Het Fonds wordt niet gebruikt om de verliezen van aandeelhouders van banken goed te maken of directies te belonen voor hun eigen falen.

Woensdag 7 juli 2010

3. Tevens dient de Commissie aandacht te besteden aan:

- richtsnoeren voor het investeren van de activa van het Fonds (risico, liquiditeit, overeenstemming met de doelstellingen van de EU);
- criteria voor de selectie van de vermogensbeheerder van het Fonds (intern of via een particuliere of publieke derde partij, zoals de Europese Investeringsbank);
- de mogelijkheid om bijdragen te laten meetellen bij de berekening van de voorgeschreven kapitalisatiegraad;
- administratieve maatregelen (sancties of correctiestelsels) voor de grensoverschrijdende systeembanken die gebruik maken van het EU-fonds;
- voorwaarden voor een eventuele uitbreiding van het bereik van het Fonds tot alle grensoverschrijdende systeembanken;
- toepassingsgebied (en relevantie) van het opzetten van een netwerk van nationale fondsen ten behoeve van alle instellingen die niet deelnemen aan het Fonds. In dat geval moet er een EU-netwerk worden opgezet om bestaande en toekomstige nationale fondsen te reguleren die zullen voldoen aan een eensluidende en bindende reeks gemeenschappelijke voorschriften.

Aanbeveling 4 – Eenheid afwikkeling

Het Europees Parlement is van mening dat het goed te keuren wetgevingsbesluit tot doel moet hebben regels vast te leggen voor het volgende:

Binnen de EBA moet een onafhankelijke Eenheid afwikkeling worden opgericht die verantwoordelijk is voor de afwikkelings- en insolventieprocedures voor grensoverschrijdende systeembanken. Deze eenheid dient:

- op te treden binnen de strikte grenzen die zijn vastgelegd in het rechtskader en de taakomschrijving van de EBA;
- een verzamelpunt te omvatten van juridische en financiële expertise, in het bijzonder toegespitst op herstructurering, succesvolle ommekeer en liquidatie van banken;
- nauw samen te werken met nationale instanties op het gebied van tenuitvoerlegging, technische ondersteuning en de gezamenlijke inzet van personeel;
- uitkeringen uit het Fonds voor te stellen.
- steeds wanneer een grensoverschrijdende instelling moet worden ontbonden of geliquideerd dient door onafhankelijke, door de EBA benoemde deskundigen een diepgaand onderzoek te worden uitgevoerd om de desbetreffende verantwoordelijkheden te analyseren en onder de aandacht te brengen. Het Parlement dient van de uitkomst van deze onderzoeken op de hoogte te worden gesteld.

Europese faciliteit voor financiële stabiliteit en Europees financieel stabilisatiemechanisme en toekomstige maatregelen

P7_TA(2010)0277

Resolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 over de Europese faciliteit voor financiële stabiliteit en het Europees financieel stabilisatiemechanisme en toekomstige maatregelen

(2011/C 351 E/10)

Het Europees Parlement,

- gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op de artikelen 122 en 143 hiervan,
- gezien de opdrachtbeschrijving van de eurogroep voor de Europese faciliteit voor financiële stabiliteit van 7 juni 2010,

Woensdag 7 juli 2010

- gelet op het besluit van de 16 lidstaten van de eurozone van 7 juni 2010,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 12 mei 2010 over intensivering van economische beleidscoördinatie (COM(2010)0250),
 - gelet op Verordening (EU) nr. 407/2010 van de Raad van 11 mei 2010 houdende instelling van een Europees financieel stabilisatiemechanisme,
 - gelet op Verordening (EG) nr. 332/2002 van de Raad van 18 februari 2002 houdende instelling van een mechanisme voor financiële ondersteuning op middellange termijn van de betalingsbalansen van de lidstaten,
 - gezien de verklaring van de staats- en regeringsleiders van de eurozone van 7 mei 2010,
 - gezien de conclusies van de Raad Economische en Financiële Zaken (ECOFIN) van 9-10 mei 2010,
 - gezien de verklaring van de staats- en regeringsleiders van de eurozone van 25 maart 2010,
 - gezien de conclusies van de Europese Raad van 25-26 maart 2010,
 - gezien de verklaring van de lidstaten van de eurozone over hun steun aan Griekenland van 11 april 2010,
 - gezien de vraag aan de Commissie van 24 juni 2010 over de Europese faciliteit voor financiële stabiliteit en Europees financieel stabilisatiemechanisme en toekomstige maatregelen (O-0095/2010 – B7-0318/2010),
 - gelet op artikel 110, lid 2, en artikel 115, lid 5, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de opstellers van het Verdrag van Maastricht de mogelijkheid van een overheidsschuldcrisis in de eurozone niet hebben voorzien,
- B. overwegende dat de renteverschillen van de door de lidstaten van de eurozone uitgegeven overheidsschuldbewijzen in het najaar van 2009 sneller toenamen,
- C. overwegende dat voor bepaalde lidstaten de situatie op de markt voor overheidsschuldbewijzen in het voorjaar van 2010 aanzienlijk verslechterde en in mei 2010 een kritiek punt bereikte,
- D. overwegende dat zich op de markt voor overheidsschuldbewijzen ontwikkelingen hebben voorgedaan die beter moeten worden begrepen,
- E. overwegende dat de financiële steun van de Europese Unie in het kader van Verordening (EU) nr. 407/2010 van de Raad van 11 mei 2010 overeenkomstig artikel 2, lid 2, van deze verordening wordt beperkt tot de voor de betalingskredieten beschikbare marge onder het plafond van de eigen middelen; overwegende dat artikel 3, lid 5, erin voorziet dat de Commissie en de begunstigde lidstaten een memorandum van overeenstemming toezenden aan het Europees Parlement en de Raad waarin de economische beleidsvoorwaarden voor de financiële hulp van de Unie worden gepreciseerd,
- F. overwegende dat de lidstaten van de eurozone, overeenkomstig de conclusies van de Raad ECOFIN van 9-10 mei 2010, op 7 juni 2010 de Europese faciliteit voor financiële stabiliteit (EFFS) hebben ingesteld, als besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid naar Luxemburgs recht (société anonyme), waarbij de lidstaten van de eurozone naar evenredigheid garant staan voor EFFS-uitgiften tot een totaal van 440 miljard EUR,

Woensdag 7 juli 2010

1. is tevreden met de recente acties die op EU- en op nationaal niveau zijn ondernomen om de stabiliteit van de euro te vrijwaren, betreurt het feit dat de Europese beleidsmakers niet eerder beslissende actie hebben ondernomen, ondanks de verdergaande verdieping van de financiële crisis;
2. benadrukt evenwel het feit dat deze acties een louter tijdelijk karakter hebben, dat reële vooruitgang nodig zal zijn wat fiscaal en structureel beleid in de afzonderlijke lidstaten betreft en dat een nieuw en sterker kader voor economische governance moet worden ingesteld dat erop gericht is om soortgelijke crisissen in de toekomst te voorkomen, het groeipotentieel te vergroten en tot een duurzaam nieuw macro-economisch evenwicht in de EU te komen;
3. is van mening dat de huidige crisis niet kan worden opgelost voor de lange termijn door gewoon nieuwe schulden over landen met een hoge schuldgraad uit te storten;
4. is van mening dat alle lidstaten, en met name diegene die deel uitmaken van de Economische en Monetaire Unie (EMU), bij de uitstippeling van hun economisch beleid zowel rekening moeten houden met de effecten hiervan in eigen land als met de gevolgen ervan voor de Unie, en met name voor de EMU-lidstaten; is van mening dat het economisch beleid een aangelegenheid van gemeenschappelijk belang is en moet worden gecoördineerd binnen de Raad, volgens de procedures in het Verdrag;
5. is van mening dat de regels betreffende het special purpose vehicle (SPV), niettegenstaande Verordening (EU) nr. 407/2010 van de Raad van 11 mei 2010 en Verordening (EG) nr. 332/2002 van de Raad van 18 februari 2002, erin moeten voorzien dat landen die geen lid zijn van de eurozone, partij bij de SPV-faciliteit kunnen zijn, als zij hiervoor kiezen (opt-in);
6. neemt kennis van de mededeling van de Commissie met als titel „Naar een intensivering van de economische beleidscoördinatie” (COM(2010)0250) en beschouwt deze als een belangrijke bijdrage tot meer economische beleidscoördinatie in de EU; is van mening dat wetgevingsvoorstellen inzake meer economisch toezicht nieuwe secundaire wetgeving op basis van artikel 121, lid 6, van het Verdrag moeten omvatten; is van mening dat het toekomstige toezichtskader gericht moet zijn op duurzame overheidsfinanciën en economische groei, concurrentievermogen, maatschappelijke cohesie en een vermindering van de handelsonevenwichten;
7. is van mening dat bij de instelling van nieuwe EU-instrumenten en -procedures rekening moet worden gehouden met de respectieve rollen van de Europese instellingen, met inbegrip van de rol die op wetgevings- en begrotingsgebied wordt gespeeld door het Europees Parlement en de onafhankelijke rol van de ECB met betrekking tot de besluitvorming op het gebied van monetair beleid;
8. verzoekt de Commissie een effectbeoordeling voor te leggen, met name wat de potentiële effecten van het Europees financieel stabilisatiemechanisme op de EU-begroting, de andere financiële instrumenten van de EU en de leningen van de EIB betreft;
9. verzoekt de Commissie een effectbeoordeling voor te leggen, met name wat de impact van het Europees financieel stabilisatiemechanisme op de werking van de euro-obligatiemarkten en de rentever verschillen daar betreft; verzoekt de Commissie bovendien te beoordelen of de besluitvormingsprocedure van het SPV werkbaar is en voldoet aan de vereisten op het gebied van verantwoordingsplicht, met het oog op een oplossing op langere termijn;
10. vraagt bovendien meer details over de manier waarop de coördinatie tussen het EFFS en het IMF zal verlopen; wil bijvoorbeeld graag weten hoe de verdeling over de fondsen zal worden bepaald en of dit op parallele wijze zal gebeuren, om de 2:1-ratio te behouden; wil ook graag weten of de intrestvoet op een of andere manier zal worden afgestemd op het IMF-cijfer, ervan uitgaande dat dit wordt vastgesteld volgens de standaardpraktijk van de instelling; wil ook graag weten welke intrestvoet wordt gepland bovenop Duitse obligaties en of het klopt dat deze waarschijnlijk rond 1 % zal liggen; wil ook graag weten of de IMF- en de EFFS-leningen pari passu zullen worden gerangschikt, aangezien dit betekent dat de EFFS automatisch het privilege geniet niet door eventuele herschikkingen van de andere obligaties van de ontleners te worden getroffen; wijst erop dat het er in het andere geval op neerkomt dat de EFFS het eerste verlies draagt;

Woensdag 7 juli 2010

11. wil graag weten of maatregelen zijn gepland om gelijke behandeling te garanderen; wijst er bijvoorbeeld op dat de intrestvoet voor de EFFS verschilt van degene voor het pakket dat is goedgekeurd voor Griekenland, omdat de ontleners van de EFFS de totale nettokosten zullen betalen aan het SPV voor de inzameling van de middelen; wil voorts graag weten hoe, als de EFFS pas in werking treedt nadat de 60 miljard EUR-faciliteit is opgebruikt, billijkheid ten aanzien van landen die geen lid zijn van de EMU, kan worden gegarandeerd;
12. merkt op dat het nominale kredietrisico van de overheidsschuld in de eurozone niet noodzakelijk nul is, als aangenomen in de richtlijn kapitaalvereisten, en dat de huidige ontwikkelingen het kredietrisico van de door de lidstaten uitgegeven langetermijnschuldbewijzen hebben verhoogd; is van mening dat de Europese Bankautoriteit en het Europees Comité voor systeemrisico's aandacht aan dit probleem moeten besteden;
13. merkt op dat de richtlijn kapitaalvereisten in een nulrisicobeoordeling voor overheidsobligaties voorziet;
14. verzoekt de ECB om gedetailleerde uitleg met betrekking tot haar recente beslissingen om overheidsobligaties te kopen op de secundaire markt, is van mening dat de ECB een exitstrategie moet uitwerken met een duidelijk tijdschema om deze praktijk stop te zetten;
15. is van mening dat voor een oplossing op langere termijn het probleem moet worden aangepakt van de interne onevenwichten en de ondraaglijke schuldenlast en dus de structurele wortels van de huidige crisis; is van mening dat een visie voor de langere termijn de correctie omvat van de interne macro-economische onevenwichten binnen de eurozone en de EU en bijgevolg de aanpak van de substantiële kloof tussen de lidstaten wat concurrentievermogen betreft;
16. is van mening dat een sterker EU-kader voor economische governance een permanent EU-mechanisme voor de oplossing van crisissen op het gebied van overheidsschuld, bijvoorbeeld een Europees Muntfonds, een gecoördineerde aanpak met het oog op een nieuw macro-economisch evenwicht en meer synergie tussen de EU-begroting en de begrotingen van de lidstaten, als aanvulling van een duurzame fiscale consolidatie, moet omvatten;
17. neemt kennis van het feit dat het Europees Parlement, ondanks de potentieel significante impact van dit mechanisme op de EU-begroting, geen rol in het besluitvormingsproces krijgt, doordat de faciliteit is ingesteld bij een verordening van de Raad, op grond van artikel 122, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, acht het nodig ervoor te zorgen dat het Europees Parlement als begrotingsautoriteit bij deze kwestie wordt betrokken, aangezien deze potentieel grote gevolgen voor de begroting heeft;
18. verzoekt de Commissie ook om vóór eind 2010 een onafhankelijke haalbaarheidsstudie te laten uitvoeren met betrekking tot de vraag of innoverende financieringsinstrumenten, bijvoorbeeld de gezamenlijke uitgifte van euro-obligaties, kunnen dienen om de renteversillen te beperken en de liquiditeit in de door de euro gedomineerde schuldbewijzenmarkten te vergroten;
19. merkt op dat de uitgifte van euro-obligaties voor relevante infrastructuur van de EU consistent kan zijn met de naleving van het stabiliteits- en groeipact;
20. verzoekt de Commissie verschillende alternatieven te onderzoeken voor een langetermijnsysteem om potentiële problemen op het gebied van overheidsschuld efficiënt en duurzaam op te lossen en tegelijk alle voordelen van de gemeenschappelijke munt te plukken; is van mening dat in deze analyses het feit moet worden erkend dat het kredietrisico van overheidsobligaties kan verschillen tussen de lidstaten en eventueel beter in de kapitaalratio's van kredietinstellingen moet worden weerspiegeld;
21. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad, de Europese Raad, de voorzitter van de eurogroep en de ECB.

Woensdag 7 juli 2010

Verzoek van IJsland om toetreding tot de Europese Unie

P7_TA(2010)0278

Resolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 over het door IJsland aangevraagde lidmaatschap van de Europese Unie

(2011/C 351 E/11)

Het Europees Parlement,

- gelet op Verordening (EU) nr. 540/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 16 juni 2010 waarin IJsland wordt toegevoegd aan de lijst van landen die in aanmerking komen voor aan toetreding voorafgaande steun van de EU om kandidaat-lidstaten te helpen zich aan te passen aan de Europese wetgeving,
 - gezien het advies van de Commissie inzake het door IJsland aangevraagde lidmaatschap van de Europese Unie (SEC(2010)0153),
 - gezien het besluit van de Europese Raad van 17 juni 2010 om toetredingsonderhandelingen met IJsland te starten,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 26 november 2009 over het uitbreidingsstrategiedocument voor 2009 van de Commissie met betrekking tot de landen van de westelijke Balkan, IJsland en Turkije ⁽¹⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 11 februari 2010 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1085/2006 van de Raad van 17 juli 2006 tot invoering van een instrument voor pretoetredingssteun (IPA) (COM(2009)0588 – C7-0279/2009 – 2009/0163(COD)) ⁽²⁾,
 - gezien de verklaringen van de Raad en de Commissie over het door IJsland aangevraagde lidmaatschap van de Europese Unie
 - gelet op artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat in artikel 49 van het EU-Verdrag is bepaald dat „elke Europese staat [...] kan verzoeken lid te worden van de Unie”,
- B. overwegende dat de voortgang op weg naar lidmaatschap van de EU gebaseerd is op verdienste en afhankelijk is van de inspanningen die een land zich getroost om te voldoen aan de toetredingsnormen, en dat het opnemingsvermogen van de Unie eveneens in acht moet worden genomen,
- C. overwegende dat IJsland op 17 juli 2009 het lidmaatschap van de Europese Unie heeft aangevraagd,
- D. overwegende dat de Commissie op 24 februari 2010 haar advies heeft ingediend waarin zij de aanbeveling doet toetredingsonderhandelingen met IJsland op gang te brengen,
- E. overwegende dat het, daar voorgaande uitbreidingen ongetwijfeld geslaagd zijn voor de EU en de toetredende lidstaten en hebben bijgedragen tot stabiliteit, ontwikkeling en welvaart voor Europa als geheel, van wezenlijke betekenis is dat de voorwaarden worden geschapen die noodzakelijk zijn om het toetredingsproces van IJsland af te ronden en ervoor te zorgen dat de toetreding van dat land eveneens een succes wordt overeenkomstig de normen van Kopenhagen,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2009)0097.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0026.

Woensdag 7 juli 2010

- F. overwegende dat de betrekkingen tussen IJsland en de EU teruggaan tot 1973, toen een bilaterale vrijhandelsovereenkomst tussen de twee partners werd gesloten,
- G. overwegende dat IJsland reeds nauw met de EU samenwerkt als lid van de Europese Economische Ruimte (EER) en ondertekenaar van de overeenkomsten van Schengen en de Dublin-verordening, en dus reeds een beduidend deel van de Europese regelgeving heeft aangenomen,
- H. overwegende dat IJsland beschikt over een stevig verankerde democratische traditie en een hoge mate van aansluiting op de Europese regelgeving,
- I. overwegende dat IJsland sinds 1994 via het Financieel Mechanisme in het kader van de EER een belangrijke bijdrage levert tot Europese samenhang en solidariteit,
- J. overwegende dat IJsland als vanouds niet-militaristisch land momenteel met civiel vermogen bijdraagt aan vredeshandhavingsmissies van de EU en zich regelmatig opstelt overeenkomstig het Gemeenschappelijk Buitenlands en Veiligheidsbeleid van de EU,
- K. overwegende dat IJsland en de IJslanders ernstig zijn getroffen door de financiële en economische wereldcrisis die er in 2008 toe heeft geleid dat het IJslandse stelsel van banken ineen is gestort,
- L. overwegende dat de regeringen van het Verenigd Koninkrijk en van Nederland in juni en oktober 2009 twee overeenkomsten met de regering van IJsland hebben ondertekend over de voorwaarden voor de terugbetaling van een lening van 1,3 miljoen EUR door Nederland en van 2,4 miljoen GBP door het Verenigd Koninkrijk; overwegende dat de overeenkomst van oktober na een op 6 maart 2010 gehouden volksraadpleging is verworpen en dat de betrokken partijen naar verwachting een nieuwe overeenkomst zullen bereiken met betrekking tot uitbetalingen waarvoor het IJslandse programma voor waarborging van gestorte bedragen verantwoordelijk was,
- M. overwegende dat de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA (ESA) in haar aanmaningsbrief van 26 mei 2010 heeft verklaard dat IJsland verplicht is de betaling van de minimumvergoeding te waarborgen aan degenen die in het Verenigd Koninkrijk en Nederland geld hebben gestort op Icesave-rekeningen,
- N. overwegende dat de publieke opinie en de politieke partijen in IJsland verdeeld zijn over de kwestie van het EU-lidmaatschap; overwegende dat de publieke opinie ten aanzien van EU-lidmaatschap tegen de achtergrond van de politieke en economische crisis sinds medio 2009 duidelijk in negatieve zin is veranderd,

Politieke criteria

1. is verheugd over het besluit van de Europese Raad om toetredingsonderhandelingen met IJsland te beginnen;
2. waardeert het vooruitzicht een land met een krachtige democratische cultuur als nieuwe lidstaat op te nemen; wijst er in dit verband met nadruk op dat de toetreding van IJsland ten goede kan komen aan het land en aan de EU en de rol van de EU als mondiaal bevorderaar en verdediger van mensenrechten en fundamentele vrijheden verder zal consolideren;
3. wijst op de uitstekende samenwerking tussen de leden van het Europees Parlement en de leden van het Althing in het kader van het Gemengd Parlementair Comité van de EER en verwacht een even vruchtbare samenwerking in de nieuwe Gemengde Parlementaire Commissie EU-IJsland;
4. spreekt met name zijn waardering uit voor het IJslandse Initiatief voor Moderne Media, dat IJsland en de EU in staat stelt een sterke positie in te nemen met betrekking tot de wettelijke bescherming van de vrijheid van meningsuiting en informatie;

Woensdag 7 juli 2010

5. verzoekt de IJslandse autoriteiten het verschil aan te pakken dat momenteel tussen EU-burgers wordt gemaakt met betrekking tot hun actief en passief stemrecht tijdens plaatselijke verkiezingen in IJsland;
6. wijst erop dat het rechtsstelsel van het kandidaat-land volgens de nieuwe uitbreidingsstrategie van de EU een van de sectoren is waarop de EU in het bijzonder let, zelfs aan het begin van de fase vóór toetreding; is van mening dat de regering van IJsland overeenkomstig de aanbevelingen van de Commissie van Venetië de nodige maatregelen moet nemen ter waarborging van de gerechtelijke macht door op adequate wijze het probleem aan te pakken van de overheersende rol die bij de benoeming van rechters, openbaar aanklagers en rechterlijke autoriteiten op het hoogste niveau, wordt toegekend aan de minister van Justitie en mensenrechten; vertrouwt erop dat de IJslandse autoriteiten de noodzakelijke veranderingen aanbrengen;
7. moedigt IJsland aan het VN-Verdrag tegen corruptie en het Verdrag inzake burgerrechtelijke samenwerking ter bestrijding van corruptie van de Raad van Europa te ratificeren;
8. looft de goede prestaties die IJsland levert op het gebied van mensenrechten; verzoekt de IJslandse instanties echter het Kaderverdrag inzake de bescherming van nationale minderheden van de Raad van Europa en het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap te ratificeren;
9. moedigt IJsland aan de aanbevelingen die OVSE-ODIHR in 2008 heeft gedaan inzake haatdelicten op te volgen;

Economische criteria

10. stelt vast dat IJsland in het algemeen een bevredigende staat van dienst heeft voor wat betreft de tenuitvoerlegging van zijn EER-verplichtingen en zijn vermogen weerstand te bieden aan concurrentiedruk en marktkrachten in de EU; constateert echter dat verdere inspanningen nodig zijn om zich aan de algemene beginselen aan te passen en te zorgen voor een volledige tenuitvoerlegging van de Europese regelgeving op de terreinen conformiteitsbeoordeling, accreditatie en markttoezicht; neemt kennis van de aanmaningsbrief van de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA (ESA) d.d. 26 mei 2010 aan de IJslandse regering, waarmee de eerste stap wordt gezet in een inbreukprocedure wegens niet-naleving van de verplichting uit hoofde van de EER-overeenkomst tot uitvoering van de EU-richtlijn inzake garantiestelsels voor bankdeposito's (94/19/EG), en spreekt zijn waardering uit voor de door de IJslandse regering getoonde bereidheid de Icesave-onderhandelingen zo spoedig mogelijk af te ronden;
11. spreekt zijn waardering uit voor het beleid de IJslandse economie verder te diversifiëren als noodzakelijke stap voor het economische welzijn van het land op lange termijn;
12. wijst erop dat het milieu voor de EU voorrang heeft en spreekt zijn waardering uit voor de sterke betrokkenheid van IJsland bij het milieubeleid;
13. stelt vast dat belastingconsolidatie een belangrijk probleem blijft, maar dat IJsland bemoedigende tekenen van economische stabilisatie vertoont; is van mening dat de monetaire maatregelen die tot dusverre zijn genomen in de juiste richting gaan ter versteviging van de financiële en economische stabiliteit;
14. spreekt zijn waardering uit voor het verslag van de Bijzondere Onderzoekscommissie dat wellicht bijdraagt tot wederopbouw van het nationaal vertrouwen; moedigt maatregelen aan in aansluiting op de werkzaamheden van de Commissie om de dringende politieke, economische en institutionele tekortkomingen aan te pakken die in dit verslag worden beschreven;
15. spreekt er zijn waardering voor uit dat de koepelorganisatie van IJslandse pensioenfondsen (IFPA) heeft ingestemd met een onafhankelijk onderzoek naar de werkmethoden en het investeringsbeleid van pensioenfondsen in de periode voorafgaande aan de economische ineenstorting;

Woensdag 7 juli 2010

16. dringt aan op een bilaterale overeenkomst over de regelingen voor de terugbetaling van leningen met een totaalbedrag van 3,9 miljoen EUR aan de regeringen van het VK en Nederland; wijst erop dat via een overeenkomst die voor alle partijen aanvaardbaar is het vertrouwen zal worden hersteld in het vermogen van IJsland om aan zijn verplichtingen te voldoen, waaronder eerbiediging van alle verplichtingen uit hoofde van de EER-overeenkomst, en dat aldus de steun van de burgers voor het toetredingsproces van IJsland in dat land en in de EU zal toenemen;
17. neemt kennis van de wens van IJsland toe te treden tot de eurozone, die kan worden verwezenlijkt na toetreding tot de EU en wanneer is voldaan aan alle noodzakelijke voorwaarden;
18. spreekt zijn waardering uit voor de tweede herziening van de stand-by-overeenkomst van het IMF ter stabilisatie van de munt, herstructurering van de banksector en consolidatie van de belastingen;
19. is verontrust over de hoge werkloosheid en inflatie van IJsland, maar stelt vast dat er de laatste tijd tekenen van verbetering zijn;
20. looft de hoge investeringspercentages van IJsland in de sectoren onderwijs, onderzoek en ontwikkeling;

Vermogen de verplichtingen van het lidmaatschap na te komen

21. stelt vast dat IJsland als lid van de EER reeds in hoge mate voldoet aan de eisen van 10 van de hoofdstukken waarover worden onderhandeld, ten dele aan 11 hoofdstukken en dat er slechts 12 hoofdstukken over zijn die niet onder de EER vallen en waarover integraal moet worden onderhandeld; wijst erop dat de Commissie heeft benadrukt dat IJsland serieuze pogingen in het werk moet stellen zijn wetgeving in een aantal sectoren in overeenstemming te brengen met de Gemeenschapswetgeving, en op middellange termijn moet zorgen voor daadwerkelijke tenuitvoerlegging en handhaving om te voldoen aan de toetredingsnormen; wijst erop dat naleving van de IJslandse verplichtingen in het kader van de EER en van de overeenkomst uit hoofde waarvan IJsland wordt betrokken bij tenuitvoerlegging, toepassing en ontwikkeling van het Schengen-acquis, belangrijke eisen vormen in het kader van de toetredingsonderhandelingen;
22. verzoekt de IJslandse autoriteiten de voornaamste institutionele zwakke punten van de IJslandse economie aan te pakken, met name de opzet en werking van het systeem van financieel toezicht en het depositogarantiestelsel;
23. moedigt IJsland aan een landbouw- en plattelandsbeleid vast te stellen dat aansluit op het EU-beleid, en de bestuursrechtelijke structuren aan te brengen die vereist zijn om dit beleid ten uitvoer te leggen; wijst er in dit verband op dat in het EU-beleid rekening moet worden gehouden met de bijzondere aard van milieu en natuur in IJsland, en met de geografische afstand van het land tot het Europese vasteland;
24. verzoekt de Commissie de IJslandse autoriteiten te betrekken bij de huidige gesprekken over de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid;
25. erkent dat IJsland zijn visstanden verantwoordelijk en duurzaam beheert en verwacht van zowel de EU- als de IJslandse autoriteiten een constructieve opstelling tijdens de onderhandelingen over eis dat IJsland het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) overneemt, zodat als resultaat van de onderhandelingen een voor beide partijen bevredigende oplossing op basis van optimale werkmethoden tot stand komt, die bescherming biedt aan de belangen van zowel vissers als consumenten in de EU en in IJsland;
26. moedigt IJsland aan op het gebied van visserijbeleid maatregelen te nemen waardoor het land de overstap kan maken naar invoering van het GVB;
27. staat erop dat IJsland een eind maakt aan iedere vorm van walvisvangst en elk voorbehoud intrekt dat het land bij de Internationale Commissie voor de Walvisvaart heeft neergelegd;

Woensdag 7 juli 2010

28. stelt vast dat IJsland door zijn ervaring met duurzame energie, met name energie uit aardwarmte, een waardevolle bijdrage kan leveren tot het milieu- en energiebeleid van de EU, de bescherming van het milieu en de bestrijding van de klimaatverandering;

Regionale samenwerking

29. beschouwt de toetreding van IJsland tot de EU – voor zover deze de Europese aanwezigheid in de Arctische Raad steviger zal verankeren – als een strategische kans voor de EU om een actievere en constructievere rol te spelen in, en ook bij te dragen tot, multilateraal bestuur van het Noordpoolgebied; wijst erop dat dit zal bijdragen tot het aanpakken van gemeenschappelijke milieuproblemen en de belangstelling van de EU voor het Noordpoolgebied en de bescherming ervan op regionaal en internationaal niveau zou kunnen vergroten;

30. spreekt zijn waardering uit voor het feit dat de EU door de toetreding van IJsland de Noord-Atlantische dimensie van het buitenlands beleid van de Unie zou uitbreiden,

Publieke opinie en steun voor uitbreiding

31. moedigt de IJslandse autoriteiten aan een grootschalig openbaar debat over de toetreding tot de EU op gang te brengen en vanaf het begin het maatschappelijk midden bij dit proces te betrekken, zodat wordt ingegaan op de bezorgdheid onder de burgers van IJsland over het lidmaatschap van de EU en er rekening mee wordt gehouden dat voor geslaagde onderhandeling een nadrukkelijk engagement moet bestaan; verzoekt de Commissie aan de IJslandse autoriteiten desgevraagd de materiële en technische steun te bieden om hen te helpen de doorzichtigheid en verantwoordingsplicht inzake het toetredingsproces op te voeren en in het gehele land een degelijke en grootschalige voorlichtingscampagne op te zetten over de gevolgen van het lidmaatschap van de EU, zodat de IJslandse burgers in het toekomstige referendum over toetreding met kennis van zaken hun keuze kunnen bepalen;

32. is van mening dat het van centrale betekenis is dat de EU-burgers heldere en volledige informatie krijgen over de gevolgen van toetreding van IJsland verzoekt de Commissie en de lidstaten hierop toe te zien, acht het even belangrijk te luisteren naar en te reageren op de verontrusting en de vragen van burgers;

*

* *

33. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de regeringen en parlementen van de lidstaten, de voorzitter van het Althing en de regering van IJsland.

Donderdag 8 juli 2010

Kosovo

P7_TA(2010)0281

Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over het Europees integratieproces van Kosovo

(2011/C 351 E/12)

Het Europees Parlement,

- gezien de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Thessaloniki van 19 en 20 juni 2003, waarin alle staten van de westelijke Balkan het lidmaatschap van de Europese Unie in het vooruitzicht werd gesteld,
- gezien de conclusies van de Raad Algemene Zaken van 7 december 2009, waarin werd benadrukt dat ook Kosovo, onverminderd het standpunt van de lidstaten over de status van Kosovo, voor visaliberalisering in aanmerking komt wanneer aan alle voorwaarden wordt voldaan, en de Commissie werd gevraagd de bevolking van Kosovo via een gestructureerde benadering dichterbij de EU te brengen,
- gezien Gemeenschappelijk Optreden 2008/124/GBVB van de Raad van 4 februari 2008 betreffende de rechtsstaatmissie in Kosovo (EULEX KOSOVO), zoals gewijzigd door gemeenschappelijk optreden 2009/445/GBVB van 9 juni 2009,
- gezien Gemeenschappelijk Optreden 2008/123/GBVB van de Raad van 4 februari 2008 houdende benoeming van een speciale vertegenwoordiger van de Europese Unie voor Kosovo, en gezien Besluit 2010/118/GBVB van de Raad van 25 februari 2010 houdende verlenging van het mandaat van de speciale vertegenwoordiger van de Europese Unie in Kosovo,
- gezien de mededeling van de Commissie van 14 oktober 2009 „Uitbreidingsstrategie en voornaamste uitdagingen 2009-2010” (COM(2009)0533) en het begeleidende voortgangsverslag 2009 van de Commissie getiteld „Kosovo ⁽¹⁾ - Op weg naar de Europese Unie” (COM(2009)0534),
- gezien de aanbevelingen van de tweede interparlementaire bijeenkomst EP-Kosovo van 7 april 2009 en van de derde interparlementaire bijeenkomst EP-Kosovo van 23 juni 2010,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 29 maart 2007 over de toekomst van Kosovo en de rol van de EU ⁽²⁾, en naar zijn resolutie van 5 februari 2009 over Kosovo en de rol van de EU ⁽³⁾,
- gezien resolutie 1244(1999) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties,
- gezien Verordening (EG) nr. 1244/2009 van de Raad van 30 november 2009 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 539/2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld ⁽⁴⁾ en met name bijlage I, waarin met het oog op juridische duidelijkheid en zekerheid een verwijzing is opgenomen naar personen die in Kosovo wonen (resolutie 1244(1999) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties),
- gezien resolutie A/RES/63/3, aangenomen door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties op 8 oktober 2008, waarin werd besloten het Internationaal Gerechtshof om advies te vragen over de kwestie of de eenzijdige onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo door de voorlopige instellingen van zelfbestuur van Kosovo in overeenstemming is met het internationaal recht,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 26 november 2009 over het uitbreidingsstrategiedocument voor 2009 van de Commissie met betrekking tot de landen van de westelijke Balkan, IJsland en Turkije ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Volgens resolutie 1244(1999) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties.

⁽²⁾ PB C 27 E van 31.1.2008, blz. 207.

⁽³⁾ PB C 67 E van 18.3.2010, blz. 126.

⁽⁴⁾ PB L 336 van 18.12.2009, blz. 1.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2009)0097.

Donderdag 8 juli 2010

- gezien het eindverslag van de speciale vertegenwoordiger van de VN over de toekomstige status van Kosovo en het alomvattende voorstel voor de regeling van de status van Kosovo van 26 maart 2007,
 - gelet op artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat regionale stabiliteit in de westelijke Balkan en de integratie van deze landen in de EU prioriteiten zijn voor de Europese Unie, en verder overwegende dat deze prioriteiten alleen kunnen worden volgehouden als het lidmaatschap van de EU voor alle landen in de regio een tastbaar vooruitzicht is,
- B. overwegende dat de internationale gemeenschap altijd de levensvatbaarheid van multi-etnische en multireligieuze staten in de westelijke Balkan, gebaseerd op de waarden democratie, verdraagzaamheid en culturele verscheidenheid, heeft verdedigd,
- C. overwegende dat de burgers van Servië, de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië en Montenegro sinds 19 december 2009 zonder visum naar de EU kunnen reizen, en dat dit naar verwachting op korte termijn ook zal gelden voor de inwoners van Albanië en Bosnië-Herzegovina, en verder overwegende dat de burgers van Kosovo niet aan hun lot mogen worden overgelaten en niet geïsoleerd mogen raken van de burgers van de andere landen in de regio en dat derhalve het proces van visaliberalisering met Kosovo onverwijld moet beginnen, mits aan alle toepasselijke criteria is voldaan,
- D. overwegende dat het Internationaal Gerechtshof gevraagd is een advies uit te brengen over de verenigbaarheid van de unilaterale verklaring van onafhankelijkheid door de voorlopige instellingen van zelfbestuur van Kosovo met het internationaal recht, en overwegende dat dat advies er nog niet is,
- E. overwegende dat het besluit om Kosovo niet aan de visuliberalisering te laten deelnemen blijk geeft van een ernstige tegenstrijdigheid in de EU-Kosovostrategie, in de vorm van een discrepantie tussen de enorme hulpinspanningen in de vorm van financiële en personele middelen enerzijds, en het gesloten houden van de grenzen voor al diegenen die een bijdrage aan ontwikkeling zouden kunnen leveren anderzijds,
1. neemt nota van de verklaring van onafhankelijkheid van Kosovo van 17 februari 2008, en van het feit dat 69 landen deze onafhankelijkheid hebben erkend; neemt kennis van het feit dat 22 lidstaten Kosovo als een onafhankelijk land hebben erkend en dat vijf lidstaten dit niet hebben gedaan; spoort de lidstaten aan hun gemeenschappelijke benadering van Kosovo te intensiveren met als doel de integratie van Kosovo in de EU, ten einde het beleid van de EU voor alle inwoners van Kosovo doeltreffender te maken; is verheugd over de constructieve benadering van Kosovo zoals beklemtoond door het Spaanse voorzitterschap, hoewel Spanje de onafhankelijkheid van Kosovo niet heeft erkend; zou verheugd zijn indien alle lidstaten de onafhankelijkheid van Kosovo zouden erkennen;
 2. benadrukt dat de integratieprocessen van alle landen van de westelijke Balkan in de EU van groot belang is voor de stabiliteit in die regio; onderstreept dat het vooruitzicht van toetreding tot de EU een krachtige stimulans is voor de noodzakelijke hervormingen in Kosovo, en dringt aan op praktische stappen om dit vooruitzicht voor zowel de regering als de burgers tastbaarder te maken; vraagt de Commissie in dit verband Kosovo te laten deelnemen aan het screeningproces dat in 2011 van start zal gaan teneinde het land voor te bereiden op de start van de onderhandelingen in het kader van de stabilisatie- en associatieovereenkomst, en de autoriteiten van Kosovo mee te delen welke stappen het land moet zetten voordat de Commissie de routekaart voor visaliberalisering gaat opstellen, en die taak onmiddellijk nadat deze stappen zijn gezet ter hand te nemen;
 3. neemt kennis van het feit dat de meeste buurlanden van Kosovo de onafhankelijkheid van dat land hebben erkend en goede nabuurschapsbetrekkingen met het land onderhouden; wijst erop dat Kosovo als lid is toegetreden tot de Wereldbank, het Internationaal Monetair Fonds en andere internationale organisaties;
 4. herhaalt zijn standpunt zoals tot uitdrukking gebracht in zijn resoluties van 29 maart 2007 en 5 februari 2009, waarin de mogelijkheid van een opdeling van Kosovo wordt verworpen;

Donderdag 8 juli 2010

5. maakt zich zorgen over de betrekkingen met Servië en onderstreept dat goede nabuurschapsbetrekkingen een essentieel criterium vormen voor de aspiraties van Servië, alsook van Kosovo en alle andere landen in de regio, om tot de EU toe te kunnen treden; begrijpt enerzijds de emotionele implicaties van de nasleep van de oorlog van 1999 en dat het officieel erkennen van Kosovo op dit moment voor het leiderschap in Belgrado geen haalbare politieke kaart is, maar vraagt Servië anderzijds zich ten aanzien van de kwestie van de status pragmatisch op te stellen; is in dit verband verheugd over de ondertekening van het politieprotocol met EULEX en dringt aan op een grotere samenwerking met de missie; vraagt Servië daarnaast het lidmaatschap van Kosovo van internationale organisaties, en met name de recente aanvraag betreffende toetreding tot de Wereldgezondheidsorganisatie, niet tegen te houden; onderstreept dat het conflict ook van invloed is op regionale handel en de samenwerking binnen de Midden-Europese Vrijhandelsovereenkomst (CEFTA), hetgeen de economieën van de landen in de regio geen goed doet; verzoekt alle partijen zich pragmatisch op te stellen zodat Kosovo in de regio kan integreren; onderstreept in dit verband dat het verwachte advies van het Internationaal Gerechtshof over „de kwestie of de eenzijdige onafhankelijkheidsverklaring van Kosovo door de voorlopige instellingen van zelfbestuur van Kosovo in overeenstemming is met het internationaal recht” niet mag weerhouden van een doeltreffende, grensoverschrijdende, regionale en plaatselijke samenwerking in het belang van alle bevolkingsgroepen in en rond Kosovo;
6. herinnert eraan dat elk land dat tot de EU wenst toe te treden, moet voldoen aan de toetredingscriteria en dat in het geval van de westelijke Balkan het kader voor onderhandelingen met de EU het stabilisatie- en associatieakkoord is; beklemtoont dat één van de drie belangrijke doelstellingen van het stabilisatie- en associatieproces regionale samenwerking is;
7. beklemtoont dat regionale integratie en samenwerking van cruciaal belang zijn voor de Europese veiligheid en stabiliteit, alsook voor het tot stand brengen van een gunstige context voor de normalisatie van de betrekkingen tussen Servië en Kosovo; is van mening dat een package deal met betrekking tot veiligheid en samenwerking in de westelijke Balkan wenselijk zou zijn;
8. dringt aan op versterking van de grensoverschrijdende samenwerking tussen Servië en Kosovo op de gebieden die voor de burgers van belang zijn, zoals het milieu, de infrastructuur en de handel, in het bijzonder op plaatselijk niveau;
9. wijst op het feit dat een aantal lidstaten unilateraal visaversoepelingsmaatregelen toepassen, terwijl acht lidstaten nog altijd de volledige visaleges in rekening brengen; verzoekt de lidstaten van de EU en de Commissie alles in het werk te stellen om op korte termijn uniforme voorlopige vereenvoudigde procedures in te voeren, teneinde het reizen voor de burgers van Kosovo te vergemakkelijken, in het bijzonder in het licht van de mogelijkheden die de nieuwe visumcode biedt;
10. is verheugd over het feit dat op 15 november 2009 plaatselijke verkiezingen zijn gehouden als de eerste verkiezingen onder de politieke verantwoordelijkheid van de regering van Kosovo; is verheugd over het feit dat deze verkiezingen over het algemeen rustig en in een goede atmosfeer zijn verlopen; onderstreept wel dat er ook een aantal onregelmatigheden is gemeld; verzoekt de autoriteiten snel uitvoering te geven aan de aanbevelingen van de internationale gemeenschap, en onder meer de nodige wijzigingen aan de kieswet aan te brengen teneinde duidelijkheid te creëren omtrent de instanties die bevoegd zijn voor het behandelen van klachten, en te zorgen voor een duidelijke bevoegdheidsverdeling tussen de algemene kiescommissie en de klachten- en beroepscommissie, de kiezerslijst te actualiseren en zorg te dragen voor goede voorlichting aan de kiezers; onderstreept het grote belang van politieke wil voor het doorvoeren van deze hervormingen en, met het oog op de komende algemene verkiezingen, van het ter verantwoording roepen van de plegers van verkiezingsfraude;
11. betreurt het feit dat Belgrado doorgaat met het geven van steun aan parallelle structuren in Servische enclaves, omdat het daarmee de bevoegdheden van de nieuw opgerichte gemeenten in twijfel trekt en verzwakt; vraagt Servië zich constructiever op te stellen en deze structuren te ontmantelen;
12. wijst nog eens op het belang van een doeltreffende implementatie van het decentralisatieproces en is zeer verheugd over de grote participatie van de Kosovaarse Serviërs ten zuiden van de rivier de Ibar aan de laatste verkiezingen omdat die bijdraagt aan hun duurzame toekomst in het land; verzoekt de regering met klem haar volledige financiële en politieke steun te geven aan het nieuw gekozen leiderschap in deze gemeenten zodat met de steun van de Commissie op korte termijn noodzakelijke structuren kunnen worden gecreëerd voor het aanbieden van belangrijke diensten; beschouwt de goede werking van de gemeentelijke structuren van essentieel belang voor de deelname van de Kosovaarse Serviërs aan de politieke processen en de administratieve structuren van het land; verzoekt de internationale gemeenschap met klem steun te geven aan door de nieuwe gemeenten opgezette ontwikkelings- en infrastructuurprojecten; vraagt de regering om met steun van de speciale vertegenwoordiger van de EU en de internationale civiele vertegenwoordiger een strategie voor dergelijke structuren te ontwikkelen, teneinde een botsing met parallelle structuren, met name op de gebieden onderwijs en gezondheidszorg, te vermijden;

Donderdag 8 juli 2010

13. is verheugd over de opening van het EU-huis in het noorden van Kosovo, maar maakt zich tegelijkertijd ook zorgen over de situatie aldaar vanwege de grote tekortkomingen op het gebied van de rechtsstaat, de toenemende druk op en intimidatie van het maatschappelijk middenveld door radicale groeperingen en het bestaan van georganiseerde misdaad; beklemtoont in dit verband dat het belangrijk is dat de Raad de rechtsstaatmissie naar het hele grondgebied van Kosovo uitbreidt, en vraagt de Commissie haar activiteiten ten gunste van de Servische gemeenschap in het noorden meer zichtbaarheid te geven, en alle betrokken partijen in het gebied duidelijk te maken dat plaatselijke, regionale en grensoverschrijdende samenwerking van waarde is voor de bevolking in haar geheel; is in dit verband verheugd over de registratie van commerciële goederen bij de poorten 1 en 31, hetgeen heeft bijgedragen tot een vermindering van smokkel in de regio, en dringt aan op verdere maatregelen gericht op het opnieuw gaan innen van douanerechten; maakt zich zorgen over de problemen in verband met het huidige functioneren van het gerechtelijk apparaat in de regio Mitrovica en vraagt Servië en Kosovo de overeenkomst over de aanstelling van Kosovaars-Servische rechters en een openbaar aanklager aan de rechtbank in Noord-Mitrovica te voltooien; steunt het plan om het noorden in de politieke en administratieve structuren van Kosovo te integreren en vraagt deze te implementeren met passende aandacht voor de gevoeligheden van de Servische minderheid, teneinde de regeringsdiensten voor de regio te verbeteren en uit te breiden, en teneinde de levensomstandigheden voor de burgers ter plaatse te verbeteren, en met een ruime mate van zelfbestuur; verzoekt EULEX zijn activiteiten in het noorden te intensiveren, in het bijzonder met het oog op de bevordering van goede interetnische betrekkingen, en daarbij de bevolking ter plekke te informeren over het optreden van de EU en de rechtsstaatmissie;

14. geeft uitdrukking aan zijn diepe bezorgdheid naar aanleiding van de dodelijke ontploffing, waarbij een dodelijk slachtoffer en tien gewonden vielen, die plaatsvond in Mitrovica Noord op 2 juli 2010 tijdens de betogingen tegen de opening van het civiele dienstverleningscentrum en naar aanleiding van de aanslag van 5 juli 2010 op een Servisch lid van de Kosovaarse Assemblée; veroordeelt ten strengste alle geweldadaden en roept alle partijen op zich verantwoordelijk op te stellen; verzoekt EULEX met klem inspanningen te leveren om de spanning af te bouwen en verder geweld te voorkomen; en roept de politie van Kosovo op om met de hulp van EULEX onmiddellijk te starten met grondige en onpartijdige onderzoeken naar de gebeurtenissen teneinde de daders te berechten;

15. onderstreept het belang van het slagen van EULEX, de rechtsstaatmissie van de EU, voor zowel duurzame ontwikkeling, consolidering van de instellingen en stabiliteit van Kosovo, alsook voor de ambities van de EU als mondiale speler op het gebied van vredesopbouw; beklemtoont dat EULEX de verantwoordelijkheid draagt voor zijn eigen uitvoerende bevoegdheden, alsmede voor zijn mandaatstaken van het uitoefenen van toezicht, het vervullen van een leidinggevende rol en het geven van adviezen; spoort EULEX in dit verband aan concrete maatregelen te nemen om voortgang te boeken bij het aanpakken van gevallen van corruptie op hoog niveau; erkent dat op bepaalde gebieden, zoals politie en douane, flinke vooruitgang is geboekt, maar benadrukt dat het tempo moet worden opgeschroefd, teneinde eindelijk ook op andere gebieden, in het bijzonder corruptiezaken op hoog niveau, georganiseerde misdaad en oorlogsmisdaden, tot tastbare resultaten te komen; is derhalve verheugd over de meest recente initiatieven van EULEX om ook mogelijke gevallen van corruptie op de hoogste regerings- en bestuursniveaus aan te pakken, en beklemtoont de noodzaak om hiermee door te gaan met het oog op de geloofwaardigheid en de zichtbaarheid van het optreden van EULEX; benadrukt dat in dit verband speciale aandacht voor openbare aanbestedingen van groot belang is en dat EULEX wat de georganiseerde misdaad betreft door moet gaan met het boeken van concrete resultaten in het veld; maakt zich in dit verband zorgen over de enorme achterstand bij de behandeling van zaken ten gevolg van het onverwacht grote aantal gevallen dat door het tijdelijk VN-bestuur van Kosovo aan EULEX is doorgespeeld; benadrukt dat EULEX over onvoldoende rechters en openbare aanklagers beschikt en vraagt de lidstaten het vereiste aantal deskundigen te detacheren of voorzieningen te treffen om deze van buitenaf aan te trekken; onderstreept het belang van het stroomlijnen van de bureaucratie binnen EULEX; benadrukt in dit kader de noodzaak van bekwaam intern management, coördinatie en samenwerking, teneinde de missie tot een succes te maken; wijst op de noodzaak van transparantie en verantwoordingsplicht bij het werk van EULEX, alsook van aandacht voor de politieke context waarin de missie opereert, teneinde de legitimiteit ervan in de ogen van de burgers te versterken; vindt daarnaast dat voor goede communicatie met de regering, de burgers en de media van Kosovo moet worden gezorgd; spoort EULEX aan de burgers van Kosovo deelgenoot te maken van hetgeen met de missie is bereikt en daarnaast te werken aan het vergroten van het vertrouwen in de missie en oog te hebben voor de verwachtingen van de burgers; is verheugd over de recente oprichting van een Human Rights Review Panel dat zich zal gaan wijden aan het onderzoeken van klachten van personen die beweren het slachtoffer te zijn van mensenrechtenschending door EULEX in het kader van de uitvoering van haar mandaat;

16. verzoekt zijn bevoegde organen, in het bijzonder de Subcommissie veiligheid en defensie, het toezicht op en de controle van EULEX te intensiveren, eventueel in samenwerking met het maatschappelijk middenveld in Kosovo; vraagt met het oog hierop de Raad om alle gewone en buitengewone evaluaties en evaluatieverslagen over EULEX aan het Parlement voor te leggen;

Donderdag 8 juli 2010

17. neemt nota van de inspanningen van zowel Servië als Kosovo gericht op het opsporen van personen die sinds het conflict van 1998-1999 vermist zijn via de „Working Group on Persons Who Are Unaccounted For In Connection With Events In Kosovo”; onderstreept het belang van het oplossen van deze kwestie voor het verwerken van het conflict van 1998-1999; wijst er verder op dat er nog altijd ongeveer 1 862 personen vermist zijn, en verzoekt zowel Kosovo als Servië de samenwerking met elkaar, met het Internationale Rode Kruis, EULEX en met andere organisaties gericht op het vinden van deze personen te intensiveren;

18. wijst er met klem op dat voor zowel de regering van Kosovo als voor alle bestuursniveaus 2010 een uitermate belangrijk jaar is voor het boeken van vooruitgang bij sleutelhervormingen als de bestrijding van corruptie en georganiseerde misdaad, decentralisatie en hervorming van het bestuur; onderstreept dat het hervormingsproces alleen succesvol kan zijn als het stoelt op een gedegen debat over ontwerpwetgeving met alle betrokken partijen, waaronder alle partijen uit het maatschappelijk middenveld; herinnert de regering er bovendien aan dat in het bijzonder aandacht moet worden besteed aan een snelle en doeltreffende implementatie van wetten omdat anders de goedkeuring van wetgeving geen daadwerkelijke invloed op de situatie in Kosovo zal hebben;

19. maakt zich ernstige zorgen over de wijdverbreide corruptie, die samen met de georganiseerde misdaad tot de grootste problemen van Kosovo behoort, en dringt aan op snelle maatregelen om hier iets aan te doen, bijvoorbeeld het verbeteren van het wetgevingskader, het goedkeuren van een anticorruptie-strategie en -actieplan, en het intensiveren van de samenwerking met de politie- en justitiediensten van alle landen in de regio; geeft uiting aan zijn ernstige bezorgdheid over het recente bloedige incident dichtbij de grens van Kosovo, en eist dat op zo kort mogelijke termijn maatregelen worden genomen om vergelijkbare incidenten in de toekomst te vermijden en een eind te maken aan de illegale handel in wapens, die bijdraagt aan de destabilisering van de westelijke Balkan; is verheugd over de oprichting van een speciale anticorruptieafdeling binnen het openbaar ministerie van Kosovo, maar onderstreept dat deze alleen doeltreffend kan zijn indien alle betrokken ministeries meewerken en alle medewerkers van absoluut onbesproken gedrag zijn; dringt aan op de snelle goedkeuring van een wet betreffende partijfinanciering voor het op doeltreffende en transparante wijze reguleren van de financiën van partijen, met waarborgen betreffende volledige openbaarheid ten aanzien van hun financiële situatie;

20. wijst op het belang van de hervorming van justitie en het openbaar ministerie, die zich nog in een vroeg stadium bevindt, voor het waarborgen van de onafhankelijkheid en de professionaliteit van rechters en aanklagers, waardoor het vertrouwen van de burgers in de rechtsstaat kan worden hersteld; is in dit verband verheugd over de benoeming van de ombudsman, de rechters van het hooggerechtshof, de aanklagers van het openbaar ministerie, en de aanklagers van het speciale openbaar ministerie van Kosovo; maakt zich zorgen over het feit dat tekortkomingen bij de bescherming van getuigen nog altijd de rechtsbedeling bij de zwaarste misdaden belemmeren; dringt aan op de goedkeuring en snelle implementatie van de wet op de rechtbanken en op de oprichting van een doeltreffend systeem voor de bescherming van getuigen en rechters; verzoekt de EULEX-vertegenwoordigers in dit verband in het openbaar verslag uit te blijven brengen over de nog bestaande uitdagingen op het gebied van de rechtsstaat in Kosovo;

21. dringt aan op een versnelde doorvoering van de hervormingen binnen het openbaar bestuur, teneinde te komen tot een professioneel en onafhankelijk ambtenarenapparaat waarin de beide geslachten en de verschillende etnische groepen in Kosovo gelijkelijk zijn vertegenwoordigd; wijst erop dat hiertoe het wetgevingskader moet worden goedgekeurd en geïmplementeerd, en dat er voldoende aandacht moet worden besteed aan en financiële middelen ter beschikking moeten worden gesteld voor de opbouw van menselijke hulpbronnen; maakt zich zorgen over politieke bemoeienis met de benoeming van personen op belangrijke ambtenarenposten en dringt aan op beëindiging van deze praktijk omdat deze de werking van het bestuur ernstig ondermijnt;

22. dringt er bij de regering op aan te zorgen voor mediapluralisme en voor financiële en redactionele onafhankelijkheid van de media, zonder politieke druk, en voor transparantie van eigendom en financiering; dringt aan op arbeidsrechten voor journalisten en op doeltreffende procedures voor het beschermen van onderzoeksjournalisten tegen bedreigingen; geeft nog eens aan hoe belangrijk het is dat de openbare omroep kwalitatief hoogwaardige, onafhankelijke en voor iedereen beschikbare berichtgeving verzorgt, en maakt zich zorgen over het feit dat hiervoor duurzame financiering ontbreekt; is verheugd over de investeringen van de regering in het aanbieden van toegang tot internet; dringt er bij de regering op aan de toegang tot internet voor de burgers nog verder te verruimen; benadrukt het belang van ongecensureerde toegang tot internet voor het bedrijfsleven en de politiek, met name met het oog op het vergroten van de deelname van jongeren aan verkiezingen;

Donderdag 8 juli 2010

23. dringt aan op steun voor het parlement van Kosovo zodat deze zijn wetgevende taak doeltreffend kan vervullen en kan zorgen voor democratisch toezicht op de politieke en begrotingsactiviteiten van de regering; vindt in dit verband dat er een ad hoc samenwerkingsverband moet worden opgezet in het kader waarvan het administratieve personeel van het parlement van Kosovo stage zou kunnen lopen in het Europees Parlement, en verzoekt de parlementen van de lidstaten samenwerkingsverbanden op te zetten om parlementsleden en administratief personeel van het parlement van Kosovo in de gelegenheid te stellen deel te nemen aan uitwisseling en capaciteitsopbouw in verband met parlementaire wetgevings- en toezicht-procedures, en waarbij het met name zou moeten gaan om parlementaire minderheids- en oppositiegroepen;
24. feliciteert de regering met de vooruitgang die zij heeft geboekt bij het goedkeuren van wetgeving ter bescherming van de mensenrechten, en spoort haar aan snel de nog niet goedgekeurde wetgeving alsnog aan te nemen; wijst wel op het feit dat het met de implementatie van het wetgevingskader nog niet erg wil vlotten en dat de vooruitgang in het algemeen traag is; dringt aan op doeltreffender maatregelen gericht op het bestrijden van alle vormen van discriminatie (wegens etnische afstamming, godsdienst, seksuele geaardheid, handicap, enz.), en gericht op het waarborgen van genderevenwicht en actieve deelname van minderheden aan de politiek en in administratieve structuren, zowel op nationaal als op plaatselijk niveau; wijst in dit verband op het belang van onderwijs; vraagt de regering ervoor te zorgen dat minderheden onderwijs kunnen volgen in hun eigen taal, met in hun eigen taal gestelde lesstof en schoolboeken, zodat zij hun eigen cultuur en identiteit kunnen bewaren, en vraagt de regering tevens de minderheden te helpen bij de opbouw van menselijke hulpbronnen;
25. maakt zich zorgen over het vele huiselijk geweld, de discriminatie van vrouwen en over de mensenhandel, met name in vrouwen en meisjes, met het oog op seksuele uitbuiting; dringt aan op actieve maatregelen voor het waarborgen van gendergelijkheid en op een doeltreffende bescherming van de rechten van vrouwen en kinderen;
26. beklemtoont de zware erfenis van het gewapende conflict, dat het vertrouwen van het publiek in het op vreedzame wijze oplossen van conflicten, zowel tussen maatschappelijke groepen als in huiselijke kring, heeft uitgehold;
27. onderstreept dat de fragiele politieke situatie, de interetnische incidenten in sommige gebieden en de slechte economische omstandigheden belemmerend hebben gewerkt voor de blijvende terugkeer van vluchtelingen, en dringt aan op meer inspanningen om hun situatie te verbeteren;
28. onderstreept de moeilijke situatie en de discriminatie van minderheden, in het bijzonder de Roma, bij de toegang tot onderwijs, huisvesting, sociale diensten en werkgelegenheid; is verheugd over het initiatief van de Commissie om de met lood verontreinigde kampen in Noord-Mitrovica te sluiten en de aldaar wonende bevolking te herhuisvesten, en dringt aan op een snelle uitvoering van dit initiatief; deelt de zorgen van de mensenrechtenvertegenwoordiger van de Raad van Europa wanneer deze stelt dat Kosovo nog niet in staat is goede voorwaarden te creëren voor de re-integratie van gedwongen gerepatrieerde Roma, en vraagt de lidstaten deze praktijk te stoppen; neemt in dit verband nota van het akkoord tussen de Duitse en Kosovaarse autoriteiten om geleidelijk 14 000 vluchtelingen, waaronder 10 000 Roma, naar Kosovo te repatriëren, en vraagt de Commissie ad hoc steunprogramma's op te zetten; verzoekt de aan het Decennium van de Roma deelnemende landen om de deelname van Kosovo aan deze programma's te vergemakkelijken;
29. onderstreept het cruciale belang van onderwijs, zowel om jongeren de op de arbeidsmarkt gevraagde vaardigheden bij te brengen, alsook vanwege de bijdrage aan verzoening tussen de etnische groepen; spoort de regering met het oog hierop aan geleidelijk gemeenschappelijke klassen en onderwijs in de minderheidstalen, met name het Servisch, in te voeren voor etnisch Albanese leerlingen, en tevens Albanese taalonderwijs voor alle minderheden; is verheugd over de recente oprichting in Mitrovica van het International Business College, dat een belangrijke internationale investering in de plaatselijke economie is en studenten uit alle gemeenschappen aantrekt en dat tot doel heeft jonge mensen perspectieven te bieden door ondernemerschap te bevorderen, en dat hen kennis laat maken met Europese vaknormen op het gebied van bedrijfs-, milieu- en openbaar management;
30. herinnert eraan dat respect voor culturele verscheidenheid een permanent onderdeel van het Europese project uitmaakt, en beklemtoont dat instandhouding van het religieus en cultureel erfgoed een absolute voorwaarde is voor vrede en veiligheid in de regio; benadrukt dat een adequate bescherming van cultureel erfgoed belangrijk is voor alle gemeenschappen in Kosovo; vraagt de regering werk te maken van de geplande institutionele hervorming van de sector cultureel erfgoed; beklemtoont dat de vaststelling van de lijst van cultureel erfgoed een belangrijke voorwaarde is voor implementatie van de wetgeving inzake cultureel erfgoed; is verheugd over het werk van de persoon die is aangewezen als verantwoordelijke voor de bescherming van het religieus en cultureel erfgoed van de Servisch orthodoxe kerk, en spoort alle betrokkenen aan actief met hem samen te werken;

Donderdag 8 juli 2010

31. beklemtoont dat academische uitwisselingen moeten worden gesteund en bevorderd middels programma's zoals Erasmus Mundus, ten einde de burgers van Kosovo in de gelegenheid te stellen diploma's te behalen en ervaring op te doen in de EU en hun contacten met de burgers van de EU te intensiveren;

32. verzoekt de autoriteiten het maatschappelijk middenveld actief te steunen, alsook de betrokkenheid daarvan bij het ontwikkelen van sociaaleconomisch beleid, met volledige steun voor de vrijheid van meningsuiting en van vereniging; onderstreept de belangrijke rol die het maatschappelijk middenveld en internationale ngo's spelen bij de verzoening tussen de etnische groepen, en verzoekt de Commissie meer financiële steun aan hun werk te geven; beklemtoont in dit verband de noodzaak om deze kwesties in de jaarlijkse programma's voor Kosovo in het kader van het instrument voor pretoetredingssteun voldoende aandacht te geven; wijst erop dat er tussen mensen en bedrijven uit verschillende etnische gemeenschappen een goede samenwerking bestaat, en is van oordeel dat de Kosovaarse autoriteiten, het maatschappelijk middenveld en de internationale gemeenschap meer steun zouden moeten geven aan plaatselijke projecten die gericht zijn op dit soort samenwerking;

33. maakt zich ernstige zorgen over het feit dat Kosovo nog altijd één van de armste landen van Europa is, en een werkloosheid kent van meer dan 40 %; beklemtoont dat deze situatie onhoudbaar is en dat de moeilijke levensomstandigheden tot toenemende ontevredenheid in de samenleving leiden; dringt erop aan dat snel maatregelen worden genomen voor het verbeteren van de sociale stelsels, teneinde een vangnet te creëren voor de kwetsbare groepen in de samenleving, en dat een actief arbeidsmarktbeleid wordt gevolgd voor het verminderen van de werkloosheid; verzoekt de Commissie in dit verband volledig gebruik te maken van het pretoetredingsinstrument om Kosovo's sociaaleconomische ontwikkeling aan te zwengelen, met name voor de jongeren in het land; doet een oproep aan de EU en de lidstaten om zoveel mogelijk Kosovaarse burgers als seizoenswerkers en in sectoren met een personeelstekort toe te laten;

34. beschouwt economische ontwikkeling als de sleutel tot de oplossing van de grote problemen van het land, onder andere vanwege de bijdrage die deze kan leveren aan verbetering van de situatie van vrouwen en minderheden en vergemakkelijking van de interetnische betrekkingen; onderstreept het belang van de landbouwsector in dit verband; is verheugd over het feit dat op dit gebied een groot aantal wetten in voorbereiding is en dringt aan op hun snelle implementatie; onderstreept evenwel dat de doeltreffende tenuitvoerlegging van het reeds aangenomen wettelijk kader een conditio sine qua non is voor het verbeteren van de situatie in de praktijk;

35. benadrukt dat Kosovo moet kiezen voor de juiste economische maatregelen die zullen zorgen voor duurzame economische groei, bescherming van het milieu, nieuwe banen en minder sociale uitsluiting; verzoekt de Kosovaarse autoriteiten het economisch klimaat voor buitenlandse investeringen te verbeteren en voor transparantie in de handelsbetrekkingen te zorgen;

36. dringt aan op actieve maatregelen op het gebied van energie, teneinde de voor de ontwikkeling van Kosovo zo noodzakelijke continuïteit van de energievoorziening te waarborgen; beklemtoont dat de grote behoefte aan nieuwe infrastructuur op dit gebied een kans vormt om meer te differentiëren in de richting van duurzamer energiebronnen, de energie-efficiëntie van het netwerk te vergroten via modernisering en de best beschikbare technologieën te introduceren, onder andere in de reeds geplande kolencentrales; dringt aan op onmiddellijke sluiting van energiecentrale Kosovo A en op sluiting op zo kort mogelijke termijn van energiecentrale Kosovo B, zonder evenwel de energiebehoefte van het land in gevaar te brengen;

37. verzoekt de Kosovaarse autoriteiten door te gaan met investeringen in hernieuwbare energie en op dit gebied te streven naar regionale samenwerking;

38. wijst erop dat het vervoersbeleid van Kosovo tot nu toe gericht is geweest op de aanleg van wegen; betreurt de slechte kwaliteit van het openbaar vervoer, met name van de spoorwegen; vraagt de regering van Kosovo de middelen van het IPA-fonds ten volle te benutten om het spoorwegnetwerk te ontwikkelen en te moderniseren, en de verbindingen met de buurlanden zowel voor het personenvervoer als het goederenvervoer te verbeteren, teneinde de mobiliteit een duurzaam karakter te geven;

39. maakt zich zorgen over de wijdverbreide milieuproblemen op het niveau van de bodem, de lucht en het water, en dringt er bij de regering op aan het wettelijk kader te wijzigen en te implementeren teneinde het in overeenstemming te brengen met de EU-normen, en binnen het onderwijs het milieuonderwijs een belangrijke plaats toe te kennen;

Donderdag 8 juli 2010

40. acht het noodzakelijk de EU-aanwezigheid in Kosovo in overeenstemming te brengen met de ontwikkeling van de Europese dienst voor extern optreden en de oprichting van EU-delegaties in de wereld, en het verbindingsbureau van de Commissie om te vormen in een EU-delegatie, ten einde de doeltreffendheid van het EU-optreden in Kosovo te verbeteren en beter te coördineren; neemt nota van het feit dat in het kader van het mandaat van de speciale vertegenwoordiger van de EU voor Kosovo in Belgrado een nieuw EU-kantoor is geopend dat onafhankelijk van de bestaande EU-delegatie in Servië opereert;

41. betreft het gebrek aan transparantie ten aanzien van de laatste verlenging van het mandaat van de speciale vertegenwoordiger van de EU voor Kosovo en ten aanzien van de substantiële verhoging van de kredieten; herinnert eraan dat het nieuwe Interinstitutioneel Akkoord over begrotingskwesaties op passende wijze aandacht zal moeten besteden aan de vereisten inzake informatieverschaffing aan het EP, met inachtneming van het Verdrag van Lissabon;

42. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid/vice-voorzitter van de Commissie, de Raad en de Commissie, de speciale vertegenwoordiger van de EU/de internationale civiele vertegenwoordiger voor Kosovo, de regering en het parlement van Kosovo, de regering van Servië, de leden van de internationale stuurgroep voor Kosovo en de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties.

Albanië

P7_TA(2010)0282

Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over Albanië

(2011/C 351 E/13)

Het Europees Parlement,

- gezien de conclusies van het voorzitterschap na de Europese Raad van 19 en 20 juni 2003 in Thessaloniki over het vooruitzicht van de toetreding van de westelijke Balkanlanden tot de Europese Unie,
- gezien de mededeling van de Commissie over de uitbreidingsstrategie en de voornaamste uitdagingen voor 2009-2010 (COM(2009)0533) en het bijbehorende voortgangsverslag 2009 over Albanië (SEC(2009)1337) van 14 oktober 2009,
- gezien Besluit 2008/210/EG van de Raad van 18 februari 2008 over de beginselen, prioriteiten en voorwaarden die zijn opgenomen in het Europese partnerschap met Albanië en tot intrekking van Besluit 2006/54/EG ⁽¹⁾,
- gezien de eerste bijeenkomst van het Parlementair Stabilisatie- en associatiecomité EU-Albanië, die plaatsvond op 3 en 4 mei 2010,
- gezien de conclusies van de bijeenkomst van de Stabilisatie- en Associatieraad EU-Albanië van 18 mei 2009,
- gezien Besluit 2007/821/EG van de Raad van 8 november 2007 betreffende de sluiting van de overeenkomst tussen de Europese Gemeenschap en de Republiek Albanië inzake de versoepeling van de afgifte van visa ⁽²⁾,
- gezien de aanbevelingen van de zestiende interparlementaire vergadering EU-Albanië van 19 en 20 maart 2009,

⁽¹⁾ PB L 80 van 19.3.2008, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 334 van 19.12.2007, blz. 84.

Donderdag 8 juli 2010

- gezien zijn beslissing om de frequentie van de politieke dialoog met Albanië op parlementair niveau te verhogen in het licht van de inwerkingtreding van de stabilisatie- en associatieovereenkomst,
 - gezien Resolutie 1709(2010) van de Raad van Europa over het functioneren van de democratische instellingen in Albanië,
 - gelet op artikel 110, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat in de hernieuwde consensus over de uitbreiding van de EU, zoals uitgedrukt in de conclusies van de Europese Raad van 14 en 15 december 2006, wordt herhaald dat de toekomst van de westelijke Balkan in de EU ligt,
- B. overwegende dat het vooruitzicht van toetreding tot de EU een stimulans vormt voor verscheidene hervormingen in de landen van de westelijke Balkan en een constructieve rol kan spelen bij het vergroten van de capaciteit voor vrede, stabiliteit en conflictpreventie in de regio, het verbeteren van de nabuurschapsbetrekkingen en het lenigen van economische en sociale behoeften door duurzame ontwikkeling; overwegende dat een geloofwaardig toetredingsperspectief niet louter de afwikkeling van een administratief-technische procedure inhoudt, maar ook een echt politiek engagement van de verantwoordelijke besluitvormers in de lidstaten vergt,
- C. overwegende dat de stabilisatie- en associatieovereenkomst met Albanië op 1 april 2009 in werking is getreden; overwegende dat het land zich op 28 april 2009 kandidaat heeft gesteld voor EU-lidmaatschap en op 14 april 2010 de antwoorden op de pretoetredingsvragenlijst van de Commissie heeft ingediend; overwegende dat de Commissie haar advies daarover aan het opstellen is,
- D. overwegende dat de voortgang van elk land in de richting van EU-lidmaatschap afhangt van de inspanningen van dat land om te voldoen aan de criteria van Kopenhagen en aan de voorwaarden van het stabilisatie- en associatieproces,
1. bevestigt, in overeenstemming met de conclusies van de Europese Raad van 19 en 20 juni 2003 in Thessaloniki, de verklaring van Salzburg van 11 maart 2006 en de daaropvolgende conclusies van de Raad ter zake, zijn volledige steun voor het verzoek van Albanië om toetreding tot de EU (en de toekomstige verzoeken van alle andere landen van de westelijke Balkan om toetreding tot de EU), zodra het land een zeker niveau van politieke stabiliteit en betrouwbaarheid heeft bereikt en volledig aan de criteria van Kopenhagen voldoet;
 2. erkent dat Albanië vooruitgang heeft geboekt met het hervormingsproces, maar onderstreept dat er verdere, aanzienlijke inspanningen nodig zijn voor het consolideren van de democratie en de rechtsstaat en voor de duurzame ontwikkeling van het land;
 3. constateert met tevredenheid dat Albanië op 14 april 2010 heeft geantwoord op de vragenlijst van de Commissie met het oog op de opstelling van haar advies over het verzoek van Albanië om EU-lidmaatschap, en onderstreept tegelijkertijd dat de vorderingen van een kandidaat-lidstaat op weg naar EU-lidmaatschap afhankelijk zijn van de mate waarin het voldoet aan de criteria van Kopenhagen, onder meer wat betreft stabiele instellingen die de democratie garanderen;
 4. spreekt de hoop uit dat de regering en oppositie in Albanië duidelijk begrijpen dat het overwinnen van de huidige politieke geschillen van het grootste belang is voor de voortgang van het land naar integratie in de EU en het tegemoetkomen aan de Europese aspiraties van de Albaniërs; herhaalt de conclusie van de bijeenkomst van de Raad Buitenlandse Zaken van 14 juni 2010 dat thans dringend werk moet worden gemaakt van een duurzame oplossing voor de huidige crisis en dat het de gezamenlijke verantwoordelijkheid van de regering van Albanië en van de oppositie is om op transparante wijze en met volledige inachtneming van de Albanese grondwet snel met oplossingen en mogelijkheden voor verdere vorderingen te komen, zodat het land kan voortgaan op zijn weg naar de EU;

Donderdag 8 juli 2010

5. betreurt de politieke en institutionele crisis die na de parlementsverkiezingen van juni 2009 in Albanië is uitgebroken, en onderstreept dat volledig functionerende representatieve instellingen (met name het parlement) de ruggengraat van een stabiel democratisch stelsel vormen en, als centrale prioriteit van het Europese partnerschap, een belangrijk criterium voor integratie in de EU zijn; is verheugd dat de oppositie heeft besloten actief aan de werkzaamheden van het Albanese parlement deel te nemen, maar betreurt dat er, ondanks het recente, door de EU gefaciliteerde overleg, nog steeds geen consensus over de verkiezingen van 2009 is; verzoekt alle politieke partijen met aandrang hun verantwoordelijkheid op zich te nemen en een constructieve politieke dialoog aan te gaan, onder meer over een nieuwe kieswet die bij toekomstige verkiezingen voor volledige transparantie zorgt; benadrukt dat deze patstelling alleen kan worden opgelost als de grondwet en de beginselen van transparantie volledig in acht worden genomen;
6. is van mening dat de basisovereenkomst over de instelling van een parlementaire onderzoekscommissie naar het verloop van de parlementsverkiezingen van 2009 – waarin de oppositie het voorzitterschap en het merendeel van de leden krijgen en die gemachtigd is om het verkiezingsmateriaal te onderzoeken – zo spoedig mogelijk moet worden uitgevoerd; dringt erop aan dat deze commissie haar conclusies snel genoeg indient opdat het parlement ruim vóór de volgende lokale en regionale verkiezingen nieuwe wetgeving kan goedkeuren op basis van de bevindingen van deze onderzoekscommissie en de voorstellen van de OVSE/ODIHR;
7. verzoekt de regering en de oppositie, indien zonder hulp van buitenaf geen oplossing kan worden gevonden, toe te stemmen in bemiddeling, bijvoorbeeld door daartoe gezamenlijk vertegenwoordigers van de Raad van Europa en/of het Europees Parlement uit te nodigen;
8. dringt bij de Albanese autoriteiten aan op de opstelling en zo spoedig mogelijke tenuitvoerlegging van een op consensus gebaseerde hervorming van het reglement van het parlement, die transparantie zal verzekeren met betrekking tot de administratieve en financiële middelen, alsook kwalitatief hoogstaande wetgeving gebaseerd op uitgebreide expertise, betere toezichtmogelijkheden voor het parlement en adequate rechten en vertegenwoordiging van de oppositie in de parlementaire commissies en parlementaire activiteiten; roept beide zijden, meerderheid en oppositie, op om een constructieve dialoog aan te gaan met het oog op een open en transparant wetgevingsproces, in overleg met de relevante belanghebbenden en maatschappelijke organisaties, zodat belangrijke wetgeving, waaronder wetgeving waarvoor een drievijfdemerderheid nodig is, onverwijld kan worden goedgekeurd;
9. is verheugd over de verbeteringen in het juridische en administratieve kader voor het verkiezingsproces en stelt vast dat de Commissie van Venetië in haar gezamenlijk advies over de kieswet van de Republiek Albanië over het algemeen tot een positieve beoordeling is gekomen; constateert voorts dat de parlementsverkiezingen van juni 2009 volgens de beoordeling van de OVSE/ODIHR aan de meeste internationale normen voldaan hebben, maar dat het niet is gelukt het vertrouwen in het verkiezingsproces te versterken; wijst erop dat de aanbevelingen in het eindverslag van de OVSE/ODIHR over de parlementsverkiezingen van 2009 volledig ten uitvoer moeten worden gelegd, en vraagt zowel de meerderheid als de oppositie in het Albanese parlement daar onmiddellijk mee te beginnen;
10. is teleurgesteld dat meerderheid en oppositie tijdens de vergaderingen van de Commissie parlementair recht voorafgaand aan de plenaire vergadering van het Albanese parlement van 18 maart 2010 geen akkoord hebben bereikt over de voorstellen betreffende de onderzoekscommissie naar de verkiezingen van 2009;
11. wijst met nadruk op de dringende behoefte aan een partijoverschrijdende consensus over economische, politieke en sociale hervormingen, met als doel het welzijn van de Albanese burgers te vergroten en het land in staat te stellen voort te gaan op zijn weg naar EU-lidmaatschap;
12. is verheugd dat de Commissie op 27 mei 2010 haar wetgevingsvoorstel inzake visumversoepeling heeft vastgesteld en vraagt de Commissie de komende maanden na te gaan of aan de resterende benchmarks wordt voldaan, zodat de Raad en het Parlement de visumvrijstelling voor Albanese onderdanen vóór eind 2010 kunnen goedkeuren;

Donderdag 8 juli 2010

13. is verheugd dat in de resolutie die op 11 maart 2010 door het Albanese parlement is aangenomen, over de partijgrenzen heen politieke steun wordt betuigd voor de visumversoepeling;
14. onderstreept dat de eerbiediging en bescherming van de mensenrechten en de rechten van minderheden de hoogste prioriteit toekomt;
15. herhaalt dat de bescherming van persoonsgegevens altijd moet worden gegarandeerd en niet naar willekeur mag worden veronachtzaamd, en vraagt dat alle autoriteiten wetten uitvaardigen en optreden in overeenstemming met dit beginsel;
16. is verheugd dat er met betrekking tot het rechtsstelsel vorderingen zijn gemaakt, maar onderstreept dat de uitvoering van de hervormingen zich nog in een vroege fase bevindt; is van mening dat justitiële hervormingen, ook wat de uitvoering van uitspraken van rechtbanken betreft, een belangrijke voorwaarde zijn voor de toetreding van Albanië tot de EU, en benadrukt het belang van de scheiding der machten in een democratische samenleving; benadrukt dat een transparant, onpartijdig en efficiënt rechtswezen, dat niet onderhevig is aan controle door de regering en andere pressies of controle, fundamenteel is voor de rechtsstaat, en vraagt om de dringende vaststelling van een allesomvattende langetermijnstrategie op dit vlak, met een stappenplan voor de vaststelling van de nodige wetgeving en uitvoeringsmaatregelen; roept de oppositie op om deel te nemen aan de opstelling van die strategie en haar volledige steun te verlenen aan de justitiële hervorming; beklemtoont bovendien dat het rechtswezen over voldoende financiële middelen moet beschikken om in het hele land doeltreffend te kunnen werken; ziet daarom uit naar nieuwe bijstandsinitiatieven van de Commissie en is in dit verband verheugd over de recente instelling van een rechtbank voor zware misdrijven in Tirana;
17. is ingenomen met het feit dat het constitutionele hof de tenuitvoerlegging van de zuiveringswet heeft opgeschort en dat de wet momenteel wordt herzien; vraagt om een bredere raadpleging en consensus, in het bijzonder met de Commissie van Venetië, indien een nieuw wetsontwerp wordt opgesteld, en benadrukt dat het belangrijk is de onafhankelijkheid van de grondwettelijke instellingen te waarborgen;
18. is verheugd over de maatregelen ter bestrijding van kleinschalige corruptie, en met name over de goedkeuring van het geïntegreerde actieplan voor corruptiebestrijding voor 2010; stelt vast dat corruptiebestrijding nog steeds een belangrijke politieke uitdaging vormt, dat de wetshandhaving en de strafvervolgning nog steeds zwak zijn en dat er verdere, krachtdadige stappen moeten worden genomen om een eind te maken aan de straffeloosheid van mensen die zich schuldig maken aan corruptie; onderstreept dat er resultaten moeten worden geboekt op het vlak van strafrechtelijke onderzoeken en veroordelingen, ook in gevallen van corruptie op hoog niveau, en dat de recentste aanbevelingen van GRECO verder moeten worden toegepast, met name de aanbeveling over het inkorten van de lijst van functionarissen die onschendbaarheid genieten; is verheugd dat strategische documenten openbaar zijn gemaakt zodat er toezicht kan worden gehouden op de vorderingen met de uitvoering ervan; vraagt voorts dat een wetgevingskader voor volledige transparantie van de financiering van politieke partijen wordt ingevoerd;
19. is ingenomen met de plannen om een instituut voor openbaar bestuur op te richten, vraagt om verdere maatregelen ter uitvoering van de strategie voor de hervorming van de overheidsadministratie, en vraagt dat de wet op het ambtenarenapparaat volledig ten uitvoer wordt gelegd, met onder meer een aangepast systeem voor humanresourcesmanagement; vestigt de aandacht op de gevaren van het politiseren van de overheidsadministratie door het gebruik van niet-transparante aanwervingsprocedures en het aanwerven van tijdelijke werknemers buiten de wet om, en vraagt dat de autoriteiten een eind maken aan deze praktijken en een gedepoliteerd en op verdienste gebaseerd ambtenarenapparaat creëren, dat ook het vertrouwen van de burgers in het openbaar bestuur zou helpen versterken;
20. onderstreept het cruciale belang van professionele, onafhankelijke en pluralistische publieke en particuliere media als hoeksteen van de democratie; is bezorgd over het feit dat weinig vooruitgang is geboekt met de vervollediging van het wetgevingskader voor de media; vraagt de autoriteiten met aandrang al het mogelijke te doen om het wetgevingskader in overeenstemming met de Europese normen goed te keuren en uit te voeren, en om te garanderen dat de media vrij blijven van politieke en andere inmenging, ook door de uitvoerende macht; is bezorgd over de politieke pressie die wordt uitgeoefend op de nationale raad voor radio en televisie en vraagt de verantwoordelijke autoriteiten de onafhankelijkheid van dit orgaan te verzekeren; vraagt om maatregelen om het bezit en de financiering van media transparant te maken; betreurt de afwezigheid van wettelijk vastgelegde arbeidsrechten voor journalisten, hetgeen hun vermogen tot objectiviteit en onafhankelijkheid ondermijnt, en dringt er bij de autoriteiten op aan de nodige stappen te nemen om deze situatie te verhelpen; vraagt met name dat de wetgeving inzake omroepdiensten wordt goedgekeurd en dat het burgerlijk wetboek wordt aangepast om smaad en laster te decriminaliseren; is verheugd dat de overheid geen beperkingen stelt aan de toegang tot het internet, en verzoekt de regering internettoegang op grotere schaal beschikbaar te maken voor alle burgers;

Donderdag 8 juli 2010

21. is verheugd over de instelling van een wettelijk kader om bepaalde aspecten van de georganiseerde misdaad, waaronder het witwassen van geld, drugshandel en mensenhandel, aan te pakken en te voorkomen; neemt nota van de inspanningen ter bestrijding van de georganiseerde misdaad, maar wijst erop dat meer moet worden ondernomen op het gebied van handhaving en dat alle nodige personele en financiële middelen ter beschikking moeten worden gesteld om concrete resultaten te boeken; onderstreept het belang van efficiënt onderzoek en effectieve vervolging en bestraffing van overtreders; verheugt zich over het besluit om een interinstitutionele commissie op te richten die onder het voorzitterschap van de eerste minister maatregelen zal opstellen om de georganiseerde misdaad en drugs- en mensenhandel tegen te gaan; benadrukt dat vanwege de regionale vertakkingen van de georganiseerde misdaad grotere inspanningen moeten worden geleverd om de politieke en justitiële samenwerking met de buurlanden op te voeren, met onder meer gezamenlijke grenspatrouilles;
22. benadrukt dat het veel belang hecht aan maatschappelijke organisaties en erkent dat de regering kleine stappen voorwaarts heeft gezet om deze organisaties te raadplegen over wetsontwerpen en lopende hervormingen; vraagt dat verdere maatregelen worden genomen met het oog op formele en grotere inspraak van het maatschappelijk middenveld bij de opstelling van het beleid en het toezicht op de uitvoering en doeltreffendheid van dit beleid op alle niveaus, ook wat de transparantie van maatschappelijke organisaties en de financiering daarvan betreft;
23. onderstreept het belang van mobiliteitsprogramma's, met name voor jongeren, docenten en onderzoekers, en is van mening dat het aantal deelnemers aan dergelijke programma's moet worden verhoogd; is in dit verband ingenomen met de initiatieven om Albanese studenten studiemogelijkheden in de landen van de EU te bieden;
24. erkent dat de grondwet weliswaar voorziet in basisrechten voor vakbonden, maar wijst erop dat vakbondsacties geregeld verhinderd worden en dat de beperkingen op stakingen binnen de overheidsdiensten en openbare voorzieningsbedrijven volgens internationale normen te ruim zijn; betreurt de recente verwerving van activa van de vakbonden door de Albanese regering; is verheugd over het feit dat het grondwettelijk hof de desbetreffende wet in zijn besluit van 22 april 2010 ongrondwettelijk heeft verklaard, en vraagt de regering de activa onverwijld te restitueren; vraagt de regering de vakbondsrechten zonder beperkingen te eerbiedigen en alle nodige wettelijke maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat alle werknemers, zowel in de openbare sector als in de privésector, het recht hebben lid te zijn van een vakbond;
25. is ingenomen met de maatregelen die genomen zijn om de deelname van vrouwen aan het politieke leven te vergroten; is echter van mening dat het nationale comité voor gelijke kansen nog altijd zwak is en dat de wet inzake gendergelijkheid grotendeels dode letter blijft; vindt daarom dat er meer actie moet worden ondernomen om de inclusie van vrouwen op de arbeidsmarkt en hun deelname aan het besluitvormingsproces te bevorderen;
26. is verheugd over de wetsherzieningen van de voorbije jaren met betrekking tot de bescherming van slachtoffers van huiselijk geweld en mensenhandel; erkent echter dat deze onvoldoende zijn en dat er verdere maatregelen moeten worden genomen, en maakt zich nog steeds ernstige zorgen over het courante voorkomen van huiselijk geweld en de wijdverspreide handel in vrouwen en kinderen voor seksuele uitbuiting en dwangarbeid; uit zijn bezorgdheid over het feit dat het aantal gemelde incidenten in dit verband is toegenomen, maar dat niet in alle gevallen een behoorlijk onderzoek wordt ingesteld door de politie of een beschermingsbevel wordt uitgevaardigd door de rechter; roept op tot de volledige uitvoering van de bestaande wetgeving die vrouwen en kinderen beschermt tegen alle vormen van geweld, en tot de goedkeuring en tenuitvoerlegging van een totaalsysteem voor hun bescherming en rehabilitatie, met verplichte en efficiënte registratie van alle kinderen en borelingen, onbeperkte en gratis juridische, sociale en psychologische hulpverlening aan slachtoffers, bewustmakingscampagnes binnen de samenleving, aangepaste opleiding van het personeel in wetshandavingsinstanties en oprichting van een netwerk van opvangplaatsen (die voldoende talrijk en van afdoende kwaliteit moeten zijn en aan de uiteenlopende behoeften van slachtoffers van huiselijk geweld en mensenhandel moeten kunnen voldoen); vraagt de Commissie haar steun aan de Albanese autoriteiten in dit verband te intensiveren;
27. erkent dat er vooruitgang is geboekt op het vlak van de bescherming van minderheden en dat in de meeste opzichten een adequaat institutioneel en wettelijk kader voor de bescherming van minderheden is ingesteld; stelt desalniettemin vast dat discriminatie nog altijd een probleem vormt in Albanië, met name wat betreft bevolkingsgroepen die kwetsbaar zijn voor discriminatie en wat betreft respect voor genderidentiteit en seksuele geaardheid, en dat er meer inspanningen, waaronder bewustmaking, nodig zijn om discriminatie te bestrijden; is in dit verband bezorgd over de recentelijk antihomodemonstratie in Albanië; onderstreept dat er meer inspanningen nodig zijn om de in het Europees partnerschap vastgestelde prioriteiten inzake minderheden te verwezenlijken, met name wat betreft het gebruik van minderheidstalen, onderwijs in minderheidstalen en non-discriminatie van leden van alle minderheden;

Donderdag 8 juli 2010

28. is verheugd over de wijzigingen in het wetboek van strafrecht ter bestraffing van racistische misdrijven; waardeert de recente goedkeuring van de in samenwerking met maatschappelijke organisaties opgestelde antidiscriminatiewet en vraagt dat deze snel en effectief in de praktijk wordt gebracht; is met name ingenomen met de aanstelling van een onafhankelijke commissaris voor bescherming tegen discriminatie, die tot taak heeft de toepassing van de wet te controleren en klachten te onderzoeken; benadrukt daarnaast dat er dringend behoefte is aan accurate en betrouwbare statistische gegevens, die essentieel zijn er voor de doeltreffende uitvoering van antidiscriminatiemaatregelen, en wijst er in dit verband op dat de voor 2011 geplande nationale volkstelling moet worden uitgevoerd in overeenstemming met internationaal erkende normen die de volledige eerbiediging van het beginsel van vrijwillige zelfidentificatie waarborgen;

29. roept op tot verdere inspanningen ter verbetering van de toestand van de Roma, die nog altijd in moeilijke omstandigheden leven en het slachtoffer blijven van discriminatie wat de toegang tot onderwijs, sociale bescherming, gezondheidszorg, werk en degelijke huisvesting betreft; is in dit verband ingenomen met het actieplan van de regering voor het decennium van de Roma-integratie, maar wijst erop dat plaatselijke overheden en gemeenschappen een centrale rol moeten spelen bij de uitvoering van dit actieplan en dat zij daartoe voldoende financiële middelen moeten krijgen; moedigt de verantwoordelijke autoriteiten aan om het actieplan ten uitvoer te leggen en op gezette tijden voortgangsverslagen te publiceren;

30. erkent dat de armoede in de afgelopen jaren in aanzienlijke mate is teruggedrongen door een sterke reële groei van het bbp; wijst er evenwel op dat een aanzienlijk deel van de bevolking ondanks de economische vooruitgang nog steeds in armoede leeft en dat daarom aanhoudende inspanningen nodig zijn om de armoede verder te verminderen, met name in plattelands- en berggebieden;

31. verheugt zich over de vooruitgang op het vlak van de preventie van foltering en mishandeling, ook in gevangnissen; vraagt om betere en menswaardige levensomstandigheden in de gevangnissen en om bestrijding van de wijdverbreide corruptie in het gevangenisbestuur; onderstreept dat er vooruitgang moet worden geboekt bij het verbeteren van de omstandigheden in penitentiaire inrichtingen, overeenkomstig de desbetreffende aanbevelingen die het Europees Comité inzake de voorkoming van folteringen en onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen (CPT) in 2008 heeft gedaan, en herinnert aan de conclusie van de ombudsman dat die omstandigheden niet voldoen aan de nationale en internationale mensenrechtennormen voor de detentie van gevangenen en de bestrijding van de wijdverbreide corruptie in het gevangenisbestuur;

32. onderstreept dat de meeste rechtbanken geen ambtshalve rechterlijke toetsingen met betrekking tot psychiatrische patiënten uitvoeren, zodat dergelijke patiënten die tegen hun wil zijn opgenomen, niet door een rechter kunnen worden gehoord; herinnert aan het arrest van het Europees Hof voor de rechten van de mens in de zaak Dybeku tegen Albanië en verlangt garanties dat gevangenen met psychische stoornissen niet in inrichtingen worden opgenomen waar ook gevangen zonder een dergelijke stoornis worden vastgehouden;

33. uit zijn bezorgdheid over het feit dat kinderen op grond van armoede onnodig in weeshuizen worden geplaatst en over de gevolgen op lange termijn voor en de ongelijke behandeling van volwassen wezen wat gelijke toegang tot sociale voorzieningen zoals huisvesting betreft;

34. erkent dat de goede betrekkingen van Albanië met zijn burens uiterst belangrijk zijn voor de stabiliteit in de regio en prijst de recente positieve ontwikkeling van de betrekkingen tussen Albanië en Servië alsook de actieve deelname van Albanië aan regionale initiatieven zoals het samenwerkingsproces in Zuidoost-Europa, de Regionale Samenwerkingsraad, de Energiegemeenschap en de Centraal-Europese vrijhandelsovereenkomst (CEFTA), het Waarnemingscentrum voor vervoer in Zuidoost-Europa (SEETO) en de onderhandelingen over een verdrag tot oprichting van een vervoersgemeenschap; benadrukt dat regionale grensoverschrijdende samenwerking van essentieel belang is om problemen als mensenhandel aan te pakken;

35. stelt met tevredenheid vast dat Albanië initiatieven heeft ontwikkeld om visumvrijstellingen voor buurlanden in te voeren als positieve stap om contacten tussen mensen te vergemakkelijken en verzoening in de regio te bevorderen; is van mening dat deze initiatieven parallel met het visumversoepelingsproces tussen de Schengenlanden en de westelijke Balkanlanden ten uitvoer dienen te worden gelegd;

Donderdag 8 juli 2010

36. prijst Albanië om de economische groei die het zelfs in tijden van wereldwijde economische recessie doormaakt; wijst echter op de omvangrijke informele economie, de hoge werkloosheid en de niet-gereguleerde arbeidsmarkt in Albanië, die tot baanonzekerheid leiden en de rechten van de werknemers sterk ondermijnen; stelt vast dat het begrotingstekort en de staatsschuld stijgen;
37. verwacht dat het instrument voor pretoetredingssteun (IPA) de economische situatie in Albanië zal helpen verbeteren; wijst er echter op dat de financieringsprogramma's in het kader van het IPA vergezeld moeten gaan van een doeltreffend evaluatiesysteem;
38. is van mening dat Albanië moet blijven werken aan de uitvoering van het nodige economische beleid dat voor duurzame economische groei zorgt, het milieu beschermt en banen helpt scheppen; onderstreept het belang van de instandhouding van de macro-economische stabiliteit;
39. constateert dat er weinig vooruitgang is geboekt met de consolidering van eigendomsrechten, wat de ontwikkeling van een functionerende grondmarkt in de weg staat; wijst erop dat het proces van de registratie van eigendommen, de inventarisatie van grond in overheidsbezit en eventuele compensatiebetalingen nog steeds aan transparantie te wensen overlaat en op billijke wijze moet worden afgerond, zonder discriminatie van personen die tot minderheden behoren; roept op tot verdere inspanningen met betrekking tot de eerste registratie van onroerend goed, de restitutie van eigendommen, de regularisatie van bouw-misdrijven en compensatiebetalingen;
40. is ingenomen met de inspanningen van de Albanese autoriteiten om het ondernemingsklimaat te verbeteren door eenvoudigere procedures voor de registratie van ondernemingen en het aanvragen van vergunningen; benadrukt echter dat verdere verbeteringen nodig zijn, aangezien het Albanese ondernemingsklimaat nog steeds als een van de moeilijkste van de westelijke Balkan wordt beschouwd; vraagt de autoriteiten tal van tekortkomingen aan te pakken, bijvoorbeeld wat betreft de procedures voor het verkrijgen van eigendomstitels, de handhaving van overeenkomsten, de zwakke overheid en de wijdverspreide corruptie;
41. onderstreept, rekening houdend met het feit dat een groot deel van de Albanese economie berust op geldoverschrijvingen van emigranten die in buurlanden wonen, de noodzaak om te blijven werken aan het overheidsbeleid en de overheidsinvesteringen ter verbetering van de infrastructuur op vlakken die van essentieel belang zijn voor een duurzame economische ontwikkeling en voor de sociale cohesie, zoals onderwijs, gezondheidszorg, justitie, transport en landbouw;
42. onderstreept dat bijzondere aandacht moet uitgaan naar het veiligstellen van de energievoorziening en de diversificatie van energiebronnen en dat tegelijkertijd ook de energie-efficiëntie moet worden verbeterd, en herhaalt dat verdere vorderingen moeten worden gemaakt met de tenuitvoerlegging van de wet inzake energie-efficiëntie van 2005; vestigt met name de aandacht op het grote potentieel van Albanië wat betreft hernieuwbare energiebronnen en roept op tot meer inspanningen om deze verder te ontwikkelen, gezien het feit dat het grootste deel van de energievoorziening van het land in ontwikkeling is; is in dit verband ingenomen met de nieuwe projecten in de waterkrachtsector en roept op tot verdere inspanningen voor de ontwikkeling van projecten op het gebied van zonne- en windenergie; wijst erop dat investeringen in energie uit hernieuwbare bronnen mogelijkheden bieden voor groei en werkgelegenheid op lokaal en regionaal niveau;
43. onderstreept in verband met de in 2007 aangekondigde bouw van een kerncentrale in Albanië op het essentiële belang van nucleaire veiligheid en stralingsbescherming; merkt in deze context op dat Albanië het Verdrag inzake nucleaire veiligheid en het Gezamenlijk Verdrag inzake de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en inzake de veiligheid van het beheer van radioactief afval nog niet heeft ondertekend;
44. dringt er bij de Albanese regering op aan hernieuwbare energiebronnen te ontwikkelen, de tenuitvoerlegging van het afvalbeheersbeleid te verbeteren en milieuvriendelijk duurzaam toerisme te stimuleren, teneinde het prachtige natuurlijke en architectonische erfgoed van het land te beschermen;
45. is bezorgd over de slechte staat van het openbaar vervoer en met name de spoorwegen; verzoekt de Albanese regering ten volle gebruik te maken van de IPA-middelen om het spoorwegennet te ontwikkelen, uit te breiden en te moderniseren en de verbindingen met de buurlanden voor zowel het personen- als het vrachtverkeer te verbeteren;

Donderdag 8 juli 2010

46. pleit voor verdere vooruitgang inzake milieubescherming, zowel in de steden als op het platteland, voor een volledige tenuitvoerlegging van de milieuwetgeving en voor nauwere regionale samenwerking ter bevordering van ecologische duurzaamheid; verwelkomt in dit verband de overeenkomst over de bescherming en duurzame ontwikkeling van het Prespa-park, die is ondertekend door Albanië, de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië, Griekenland en de Commissie;

47. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten en de regering en het parlement van Albanië.

Situatie in Kirgizië

P7_TA(2010)0283

Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over de situatie in Kirgizië

(2011/C 351 E/14)

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn vorige resoluties over Kirgizië en Centraal-Azië, met name die van 12 mei 2005 en 6 mei 2010,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 20 februari 2008 over een EU-strategie voor Centraal-Azië ⁽¹⁾,
- gezien het EU-programma voor de preventie van gewelddadige conflicten dat in 2001 door de Europese Raad in Göteborg werd aangenomen,
- gezien de verklaringen van vicevoorzitter/hoge vertegenwoordiger Catherine Ashton over de nieuwe confrontaties in Kirgizië van 11 juni 2010 en het grondwettelijk referendum van 28 juni 2010,
- gezien de conclusies van de Raad (Buitenlandse Zaken) van 14 juni 2010,
- gezien de gezamenlijke verklaring over de situatie in Kirgizië van de speciale gezant van de fungerend voorzitter van de OVSE, de speciale vertegenwoordiger van de VN en de speciale vertegenwoordiger van de EU voor Kirgizië van 16 juni 2010,
- gezien de EU-strategie voor een nieuw partnerschap met Centraal-Azië die door de Europese Raad op zijn zitting van 21 en 22 juni 2007 is aangenomen,
- gezien het gemeenschappelijke voortgangsverslag over de EU-strategie voor Centraal-Azië van 14 juni 2010 dat de Raad en de Commissie hebben voorgelegd aan de Europese Raad,
- gelet op de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en Kirgizië, die in 1999 in werking is getreden,
- gezien het regionale strategiedocument van de Europese Gemeenschap voor bijstand aan Centraal-Azië voor de periode 2007-2013,
- gelet op artikel 110, lid 4, van zijn Reglement,

⁽¹⁾ PB C 184 E van 6.8.2009, blz. 49.

Donderdag 8 juli 2010

- A. overwegende dat op 11 juni 2010 gewelddadige confrontaties hebben plaatsgehad in de Zuid-Kirgizische steden Osh en Jalal-Abad, die verder zijn geëscaleerd tot 14 juni 2010, met naar verluidt honderden gewapende mannen die de straten van de steden hebben bestormd, op burgers hebben geschoten en winkels in brand hebben gestoken, waarbij zij hun doelwitten hebben gekozen op grond van etniciteit,
- B. overwegende dat volgens de Kirgizische autoriteiten bij de confrontaties circa 300 mensen het leven hebben verloren, hoewel de vrees is uitgesproken, onder andere door het hoofd van de interim-regering, Rosa Otunbayeva, dat het werkelijke cijfer nog hoger ligt; overwegende dat meer dan 2 000 personen gewond zijn geraakt of in een ziekenhuis zijn opgenomen en dat talrijke personen nog worden vermist,
- C. overwegende dat er als gevolg van het geweld naar schatting 300 000 binnenlandse ontheemden zijn en dat 100 000 mensen hun toevlucht hebben gezocht in het buurland Oezbekistan; overwegende dat de regering in Tashkent met de hulp van internationale organisaties humanitaire hulp aan de vluchtelingen heeft verstrekt, maar dat zij de landsgrens met Kirgizië op 14 juni 2010 heeft gesloten, op grond van een gebrek aan capaciteit om meer mensen op te vangen,
- D. overwegende dat de interim-regering in de regio de noodtoestand heeft uitgeroepen en dat de veiligheidstroepen niet in staat waren de regio onder hun controle te brengen; overwegende dat de verzoeken van interim-president Roza Otunbayeva aan de Russische president Medvedev en de Organisatie van het Verdrag inzake collectieve veiligheid om militaire ondersteuning voor het herstel van de orde, werden afgewezen; overwegende dat een verzoek om een internationale politiemacht te sturen is ingediend en momenteel wordt onderzocht door de OVSE,
- E. overwegende dat de EU duidelijk belang heeft bij een vreedzaam, democratisch en economisch welvend Kirgizië; en dat zij zich er met name via haar strategie voor Centraal-Azië toe verbonden heeft als partner voor de landen in de regio op te treden; overwegende dat veel meer internationaal engagement thans dringend nodig is en dat de reactie van de EU een impact zal hebben op haar geloofwaardigheid als partner,
- F. overwegende dat de Commissie 5 miljoen EUR heeft vrijgemaakt voor de verstrekking van spoedeisende medische ondersteuning, humanitaire hulp, niet-voedingsmiddelen (non food items), bescherming en psychologische bijstand aan door de crisis getroffen personen; overwegende dat dit bedrag moet worden vergeleken met de 71 miljoen USD aan noodhulp waar de VN in een dringende oproep om heeft gevraagd,
- G. overwegende dat de EU met het in 2001 goedgekeurde programma van Göteborg en daaropvolgende documenten heeft erkend dat conflictpreventie belangrijk is en dat de huidige situatie in Kirgizië erom vraagt dat de theoretische redeneringen worden omgezet in concrete actie,
- H. overwegende dat een referendum dat op 27 juni 2010 in redelijk vreedzame omstandigheden en met een hoge participatie is gehouden, heeft uitgewezen dat meer dan 90 % van de deelnemers aan het referendum instemt met een nieuwe grondwet waarin de bevoegdheden van de president en het parlement elkaar in evenwicht houden, met de bevestiging van Rosa Otunbayeva als interim-president tot 31 december 2011, en met het ontslaan van het grondwettelijk hof; overwegende dat de parlementsverkiezingen gepland zijn voor 10 oktober 2010,
- I. overwegende dat de landen in Centraal-Azië aankijken tegen een aantal gemeenschappelijke uitdagingen, zoals armoede, ernstig bedreiging van de menselijke veiligheid en de noodzaak democratie, governance en de rechtsstaat te versterken; overwegende dat het noodzakelijk is de regionale samenwerking te herstellen en te intensiveren, teneinde een gemeenschappelijke benadering te ontwikkelen ten aanzien van de problemen en uitdagingen waarvoor de regio zich geplaatst ziet; overwegende dat de regionale en internationale actoren moeten streven naar een gezamenlijker aanpak van de problemen en uitdagingen van de regio,
- J. overwegende dat de EU zich te allen tijde moet houden aan haar doelstelling om mensenrechten, democratie en rechtsstaat een centrale plaats te geven in haar overeenkomsten met derde landen en door een consequent beleid democratische hervormingen te stimuleren zodat haar geloofwaardigheid als regionale macht groter wordt,
1. geeft uiting aan zijn diepe bezorgdheid over de tragische, gewelddadige confrontaties in het zuiden van Kirgizië en betuigt zijn medeleven aan de families van alle slachtoffers;

Donderdag 8 juli 2010

2. veroordeelt het recente geweld in het zuiden van Kirgizië; betreurt het verlies van mensenlevens en spreekt de hoop uit dat een vreedzame oplossing voor het conflict in Kirgizië kan worden gevonden, gebaseerd op democratische beginselen, de rechtsstaat en respect voor mensenrechten;
3. roept de interim-regering op om, eventueel met de hulp van de internationale actoren, een geloofwaardig, onpartijdig en onafhankelijk onderzoek naar het geweld in te stellen, teneinde de daders voor de rechter te brengen;
4. verzoekt de interim-autoriteiten alles in het werk te stellen om de situatie te normaliseren en de noodzakelijke voorwaarden te creëren om vluchtelingen en binnenlandse ontheemden in staat te stellen vrijwillig, veilig en onder waardige omstandigheden naar huis terug te keren; dringt er bij de lokale autoriteiten op aan om doeltreffende vertrouwenwekkende maatregelen te nemen en een oprechte dialoog te beginnen met alle etnische bevolkingsgroepen in het zuiden van Kirgizië, teneinde een geloofwaardig verzoeningsproces op gang te brengen;
5. verzoekt de Commissie wat dat betreft in samenwerking met internationale organisaties de humanitaire hulp op te voeren en korte- en middellangetermijnprogramma's voor de wederopbouw van vernielde huizen en de vervanging van verloren middelen, alsmede rehabilitatieprojecten te starten, in samenwerking met de Kirgizische autoriteiten en andere donoren, om gunstige omstandigheden te creëren voor de terugkeer van vluchtelingen en binnenlandse ontheemden; vestigt in verband hiermee de aandacht op het belang van plaatselijke ontwikkelingsprojecten;
6. vestigt de aandacht op het feit dat een grote internationale inspanning om te helpen met de wederopbouw, stabilisering en verzoening in zuidelijk Kirgizië nodig is en op de kans om de basis voor deze inspanning te leggen die door de geplande bijeenkomst van donoren in Bishkek op 27 juli 2010 wordt geboden;
7. onderstreept het feit dat de humanitaire respons, die bedoeld is om de onmiddellijke nood te lenigen, gepaard moet gaan met inspanningen om de situatie te stabiliseren en het aanzienlijke risico van nieuw geweld te beperken en te voorkomen, ook omdat dit een gevaar vormt voor de vrede en de veiligheid in andere delen van de Ferghanavallei, die deels op Oezbeeks, deels op Kirgizisch en deels op Tadzjiek grondgebied gelegen is;
8. vraagt een substantiële verhoging van de humanitaire hulp van de EU voor de mensen die door het recente geweld in zuidelijk Kirgizië zijn getroffen, alsmede grootschalige inzet van het Stabiliteitsinstrument;
9. is van mening dat een nieuw niveau van het EU-engagement in zuidelijk Kirgizië ook op langere termijn nodig zal zijn; herhaalt zijn verzoek aan de Commissie om voorstellen uit te werken voor de hertoewijzing van middelen van het Instrument voor ontwikkelingssamenwerking (Development Cooperation Instrument, DCI), teneinde de EU in een betere positie te plaatsen om op duurzame wijze op de nieuwe situatie in Kirgizië te reageren; blijft erbij dat een centrale plaats voor de veiligheid van mensen essentieel in het Centraal-Aziëbeleid van de EU is;
10. verzoekt de vicevoorzitter/hoge vertegenwoordiger en de lidstaten ondersteuning te bieden en een actieve bijdrage te leveren aan de spoedige totstandbrenging van een politiemissie van de OVSE, teneinde een nieuwe uitbarsting van geweld te voorkomen, de situatie in de door de confrontaties getroffen steden te stabiliseren, de slachtoffers en de meest kwetsbaren te beschermen en de terugkeer van vluchtelingen en binnenlandse ontheemden te vergemakkelijken;
11. neemt kennis van het redelijk vreedzame verloop van het grondwettelijk referendum in Kirgizië op 27 juni 2010; benadrukt het feit dat de terugkeer naar een grondwettelijke orde en de rechtsstaat van cruciaal belang is voor de stabilisering van de situatie in het land op lange termijn; onderstreept het feit dat de volgende parlementverkiezingen (voorlopig gepland voor oktober 2010) moeten zorgen voor de grondwettelijke basis voor een regering die zowel grote legitimiteit als ruime steun van de bevolking geniet; verzoekt daarom de autoriteiten van Kirgizië onmiddellijk krachtige maatregelen te nemen om de aanzienlijke tekortkomingen die het Bureau voor Democratische Instellingen en Mensenrechten van de OVSE heeft vastgesteld op tijd voor de komende parlementsverkiezingen te remediëren; ziet ernaar uit hechte interparlementaire banden met het toekomstige parlement van Kirgizië aan te knopen;

Donderdag 8 juli 2010

12. uit zijn bezorgdheid over berichten over de arrestatie van sommige mensenrechtenactivisten in Kirgizië en vraagt hun onmiddellijke vrijlating; dringt er bij de Kirgizische autoriteiten op aan alle noodzakelijke maatregelen te nemen om te waarborgen dat verdedigers van mensenrechten hun werkzaamheden ter bevordering en bescherming van mensenrechten zonder belemmeringen kunnen uitvoeren;
13. benadrukt het feit dat Kirgizië, zijn burens, Rusland, China, de EU, de VS, de OVSE en de rest van de internationale gemeenschap een gezamenlijk belang en een gezamenlijke verantwoordelijkheid hebben wanneer het erom gaat destabilisatie te voorkomen en roept alle betrokken actoren op te zoeken naar synergie;
14. spreekt zijn bezorgdheid uit over de moeilijkheden bij het democratiseringsproces in Kirgizië, die het gevolg lijken te zijn van de zwakke positie van de Kirgizische interim-regering en de macht van criminele netwerken in het land, onder andere van drugsmokkelaars in het zuiden van Kirgizië;
15. is van mening dat de instelling van een pluralistisch politiek systeem, dat vertegenwoordiging van de diverse belangen en arbitrage mogelijk maakt, van fundamenteel belang is om de spanningen te verminderen en nieuwe uitbarstingen van geweld te voorkomen en dat de EU en haar lidstaten actief de democratisering moeten ondersteunen en ernaar moeten streven om de verschillen tussen de houdingen van de internationale actoren te verminderen, teneinde de vooruitzichten voor het hervormingsproces in Kirgizië te verbeteren;
16. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de Raad, de Commissie, de parlementen en regeringen van de lidstaten, de interim-regering van Kirgizië, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, de secretaris-generaal van de OVSE en de secretaris-generaal van de Raad van Europa.

De benadering van HIV/AIDS vanuit het oogpunt van de mensenrechtenechten

P7_TA(2010)0284

Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over een op rechten gebaseerde aanpak van de hiv/aids-strategie van de EU

(2011/C 351 E/15)

Het Europees Parlement,

- gezien de komende 18e internationale aidsconferentie „Right Here, Right Now”, die van 18 t/m 23 juli 2010 in Wenen plaatsvindt,
- gezien de Verbintenisverklaring inzake hiv/aids die de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties tijdens haar 26e bijzondere zitting op 27 juni 2001 heeft aangenomen onder de titel „Global Crisis – Global Action”,
- gezien de bijeenkomst op hoog niveau van de bijzondere zitting van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (SAVVN) op 2 juni 2006 over hiv/aids en de op deze bijeenkomst aangenomen beleidsverklaring,
- gezien de internationale richtsnoeren van UNAIDS over hiv/aids en de mensenrechten van 2006, gebaseerd op het Tweede internationaal overleg over hiv/aids en mensenrechten op 23-25 september 1996 in Genève en het Derde internationaal overleg over hiv/aids en de mensenrechten op 25-26 juli 2002 in Genève,
- gezien het WHO-rapport „Towards Universal Access: Scaling up Priority HIV/AIDS Interventions in the Health Sector”,

Donderdag 8 juli 2010

- gezien de verklaring van Abuja van 27 april 2001 over hiv/aids, tuberculose en aanverwante besmettelijke ziekten, het gemeenschappelijk standpunt van Afrika tijdens de UNGASS-bijeenkomst op hoog niveau van 2006 en de op 4 mei 2006 door de Afrikaanse Unie in Abuja ondertekende oproep voor versnelde maatregelen met het oog op algemene toegang tot dienstverlening in verband met hiv en aids, tuberculose en malaria in Afrika,
 - onder verwijzing naar zijn resoluties van 6 juli 2006 over hiv/aids: Tijd voor concrete resultaten, van 24 april 2007 over bestrijding van HIV/AIDS in de EU en de naburige landen, 2006-2009, en van 20 november 2008 over HIV/AIDS: vroegtijdige diagnose en behandeling,
 - gezien de conclusies van de Raad van november 2009 over de vooruitgang die geboekt is met het Europees actieprogramma ter bestrijding van hiv/aids, malaria en tuberculose door middel van externe maatregelen (2007-2011),
 - gezien de mededeling van de Commissie getiteld „Bestrijding van hiv/aids in de Europese Unie en de buurlanden” en de strategie voor de bestrijding van hiv/aids in de EU en haar buurlanden 2009-2013,
 - gezien het UNAIDS-rapport van 2009 over de mondiale aidsepidemie,
 - gezien het UNAIDS Outcome Framework 2009-2011,
 - gezien het verslag van de Verenigde Naties van 2010 over de millenniumontwikkelingsdoelstellingen,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 15 juni 2010 over de vorderingen bij de verwezenlijking van de millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling: tussentijdse herziening ter voorbereiding op de VN-bijeenkomst op hoog niveau in september 2010,
 - gelet op artikel 110, lid 4, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat het aantal mensen met hiv/aids blijft toenemen, dat er in de hele wereld nu naar schatting 33,4 miljoen geïnfecteerden zijn en dat er, hetgeen bijzonder verontrustend is, in 2008 2,7 miljoen geïnfecteerden zijn bijgekomen, wat betekent dat hiv/aids een mondiale noodsituatie is, die een uitzonderlijke en omvattende wereldwijde respons vereist,
- B. overwegende dat hiv/aids nog steeds een van de belangrijkste doodsoorzaken in de wereld is, waaraan in 2008 2 miljoen sterfgevallen toe te schrijven waren, en dat het naar verwachting ook in de komende decennia over de gehele wereld een belangrijke oorzaak van vroegtijdige sterfte zal blijven,
- C. overwegende dat eind 2009 naar schatting 5 miljoen mensen in lage- en midden-inkomenslanden een antiretrovirale behandeling ondergingen, een tienvoudige stijging in vijf jaar tijd en een ongekende schaalvergroting in de geschiedenis van de gezondheidszorg,
- D. overwegende dat het aantal nieuwe besmettingen sneller blijft stijgen dan de toename van de behandelingscapaciteit, en dat in 2009 niettemin tweederde van de mensen niet de behandeling gekregen hebben die zij nodig hadden, hetgeen betekent dat 10 miljoen getroffen mensen geen toegang hadden tot de nodige effectieve behandeling,
- E. overwegende dat subsaharaans Afrika nog steeds de zwaarst getroffen regio is met 22,4 miljoen mensen met hiv/aids en 71 % van alle nieuwe hiv/aidsinfecties in 2008,
- F. overwegende dat er sterke aanwijzingen zijn dat hiv/aidspreventiemaatregelen een effectief middel zijn om het aantal nieuwe gevallen te verminderen,
- G. overwegende dat er een belangrijke kloof in de programmering is waar het gaat om het betrekken van mensen met hiv/aids bij preventie-inspanningen - met name wanneer die inspanningen zich richten op mensen met hiv/aids - en bij maatregelen ter bestrijding van stigmatisering en discriminatie,

Donderdag 8 juli 2010

- H. overwegende dat vrouwen en meisjes nog altijd in onevenredig grote mate door hiv/aids getroffen worden, en dat vrouwen ongeveer 60 % van alle hiv/aidsgevallen in subsaharaans Afrika voor hun rekening nemen en dat hiv/aids nog altijd de voornaamste oorzaak van sterfte en ziekte onder vrouwen in de vruchtbare leeftijd is,
- I. overwegende dat de bestaande mogelijkheden tot preventie van hiv ontoereikend zijn om vrouwen te beschermen en dat preventiemethoden zoals condooms en onthouding voor veel vrouwen geen realistische optie zijn, vooral voor degenen die getrouwd zijn, die graag kinderen willen of die met seksueel geweld dreigen te worden geconfronteerd; een veilig en effectief vaccin of microbicide zou voor vrouwen een krachtig nieuw wapen zijn om zich te beschermen tegen hiv, zonder dat hun keuzemogelijkheid om kinderen te krijgen daardoor zou worden beperkt,
- J. overwegende dat er steeds meer bewijs is betreffende verhoogde infectie- en risiconiveaus onder sleutelgroepen van de bevolking, met inbegrip van sekswerkers, mannen die seks hebben met mannen, transseksuelen, gevangenen, intraveneuze drugsgebruikers, migranten, vluchtelingen en mobiel werkenden in bijna alle regio's, ook in landen met algemene epidemieën, en dat er in het algemeen een te lage prioriteit wordt toegekend aan en te weinig financiële middelen ter beschikking worden gesteld voor hiv/aidspreventieprogramma's voor die groepen,
- K. overwegende dat vanwege de stigmatisering van hiv/aids 30 % van de geïnfecteerden in de EU niet op de hoogte zijn van hun hiv/aids-positieve status, en dat uit studies blijkt dat niet-gediagnosticeerde infectie de verdere verspreiding van hiv/aids in de hand werkt en de kans op vroegtijdige sterfte onder de met hiv/aids geïnfecteerden vergroot,
- L. overwegende dat volgens het WHO-rapport uit 2009 „Towards Universal Access-Progress: Scaling up priority HIV/AIDS Interventions in the Health Sector” naar schatting slechts 23 % van de geïnfecteerden in Europa en Centraal-Azië een antiretrovirale behandeling ondergaat, wat als een laag percentage wordt beschouwd en verband houdt met de situatie in Rusland en Oekraïne,
- M. overwegende dat seksuele contacten met personen van hetzelfde geslacht nog altijd sterk gestigmatiseerd zijn, vooral in subsaharaans Afrika, en dat in 31 landen seksueel contact met wederzijds goedvinden tussen volwassenen van hetzelfde geslacht strafbaar is, dat hierop in vier landen de doodstraf staat en in andere landen gevangenisstraffen tot tien jaar, een stigmatisering die de hiv/aidspreventie bemoeilijkt,
- N. overwegende dat de criminalisering van gebruikers van verboden drugs in een groot aantal landen verhindert dat zij toegang hebben tot hiv/aidspreventie, behandeling en zorg, en de verspreiding van hiv/aids ten gevolge van intraveneus drugsgebruik doet toenemen,
- O. overwegende dat er 106 landen zijn die volgens eigen opgave nog een wetgeving en een beleid kennen die een significante belemmering vormen voor een doeltreffende hiv/aidsbestrijding,
- P. overwegende dat in 2008 naar schatting 17,5 miljoen kinderen een of beide ouders aan hiv/aids hebben verloren – waarvan de overgrote meerderheid in subsaharaans Afrika – en vaak worden gestigmatiseerd en gediscrimineerd, en dat hun de toegang tot basisdiensten zoals onderwijs en huisvesting wordt ontzegd, waardoor hun kwetsbaarheid voor hiv/aidsbesmetting nog verder toeneemt,
- Q. overwegende dat er tot nu toe onvoldoende aandacht is voor het verband tussen hiv/aids en handicaps, hoewel er personen met een handicap voorkomen onder alle sleutelgroepen met een verhoogd risico van blootstelling aan hiv/aids, en zij nadelen ondervinden bij de toegang tot preventie-, behandel- en zorgdiensten,
- R. overwegende dat een op rechten gebaseerde aanpak van hiv/aids essentieel is bij het streven om aan de epidemie een eind te maken,
1. herhaalt dat toegang tot gezondheidszorg is opgenomen in de Universele Verklaring van de rechten van de mens, en dat regeringen zich aan hun verplichtingen moeten houden door eenieder toegang tot volksgezondheidsdiensten te waarborgen;

Donderdag 8 juli 2010

2. is daarnaast van oordeel dat de EU prioriteit moet toekennen aan bescherming en ondersteuning van mensenrechtenactivisten, binnen en buiten de EU, met inbegrip van hen die zich voornamelijk inzetten voor het geven van voorlichting over hiv/aids; verzoekt in dit verband de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlands en veiligheidsbeleid ervoor te zorgen dat alle concrete acties en maatregelen in de Europese richtsnoeren betreffende mensenrechtenactivisten volledig worden geïmplementeerd voor vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld die actief zijn op het gebied van hiv/aids;
3. verzoekt de Commissie en de Raad zich aan hun beloften te houden en meer te doen voor het bestrijden van hiv/aids als een mondiale volksgezondheidsprioriteit, waarbij mensenrechten van centraal belang zijn voor hiv/aidspreventie, -behandeling, -zorg en -ondersteuning, o.a. in het kader van de EU-ontwikkelingssamenwerking;
4. roept de Commissie en de Raad ertoe op meer te doen voor de decriminalisering van hiv/aidstransmissie en -blootstelling ⁽¹⁾, onder meer door het stimuleren van de erkenning van hiv/aids als een handicap voor de toepassing van bestaande en toekomstige non-discriminatiewetgeving;
5. verzoekt de Oostzeelanden, Rusland en Oekraïne beleid te ontwikkelen voor een krachtige bestrijding van hiv/aids in eigen land;
6. roept de Commissie en de Raad ertoe op optimale beleidsvormen en praktijken in de politieke dialoog op mondiaal en nationaal niveau met betrekking tot op rechten gebaseerde omgang met hiv/aids te bevorderen door:
 - te zorgen voor bevordering, bescherming en eerbiediging van de mensenrechten – inclusief de rechten op het gebied van seksualiteit en reproductieve gezondheid ⁽²⁾ – van mensen met hiv/aids en andere sleutelgroepen,
 - de belangrijkste economische, juridische, sociale en technische belemmeringen alsmede onredelijke wetten en praktijken weg te nemen die een effectieve aanpak van hiv in de weg staan, met name voor sleutelgroepen,
 - steun te geven voor herziening en aanpassing van wettelijke regelingen die belemmeringen vormen voor doeltreffende, van bewezen feiten uitgaande hiv/aidsprogramma's en -zorg, met name voor sleutelgroepen,
 - wetgeving en besluiten te bestrijden waarmee onbedoelde hiv-besmetting wordt gecriminaliseerd of de discriminatie van mensen met hiv/aids wordt aangewakkerd, en wettelijke belemmeringen te veroordelen en aan te pakken die doeltreffende maatregelen tegen hiv voor vrouwen en meisjes in de weg staan, zoals restrictieve wetgeving en maatregelen inzake seksuele en reproductieve gezondheid, erf- en eigendomsrecht en wetten inzake kinderhuwelijken,
 - mensenrechten centraal te stellen bij besluitvorming over toewijzing van middelen voor maatregelen inzake hiv/aids binnen en buiten de EU,
 - middel van hiv/aidsprogramma's die bedoeld zijn voor mensen met hiv/aids en andere sleutelgroepen en erop gericht zijn individuele personen en gemeenschappen de weerbaarheid te geven om met hiv/aids om te kunnen gaan, het risico op en de kwetsbaarheid voor hiv/aidsbesmetting te verminderen en de nadelige gevolgen van hiv/aids te verzachten,
 - te bevorderen dat sleutelgroepen een zinvolle inbreng hebben in de formulering, uitvoering, controle en evaluatie van programma's voor preventie, behandeling, zorg en ondersteuning, en stigmatisering en discriminering tegen te gaan,

⁽¹⁾ Volgens de beleidsschets van UNAIDS over criminalisering van hiv-overdracht moet de overheid de strafbaarstelling beperken tot doelbewuste overdracht, d.i. overdracht door iemand die weet dat hij hiv-positief is en handelt met het oogmerk de hiv-besmetting over te dragen en deze ook daadwerkelijk overdraagt.

⁽²⁾ De bevordering van de rechten op het gebied van seksualiteit en reproductieve gezondheid van mensen met hiv/aids is een centraal onderdeel van een op rechten gebaseerde benadering van hiv. In een dergelijke benadering moet plaats worden ingeruimd voor het recht van mensen met hiv/aids op een volledig en bevredigend seksueel leven en moeten de keuzes en wensen van hiv-positieve personen ten aanzien van hun vruchtbaarheid worden gerespecteerd.

Donderdag 8 juli 2010

- te bevorderen dat eenieder toegang tot gezondheidszorg krijgt, zowel wat betreft preventie, behandeling, zorg en ondersteuning met betrekking tot hiv/aids als wat betreft andere medische noden,
 - te bevorderen dat mensen met hiv/aids en andere sleutelgroepen toegang tot onderwijs en werkgelegenheid krijgen,
 - ervoor te zorgen dat indicatoren waarmee rechtstreeks hiv/aidsgerelateerde mensenrechtenkwesties aangepakt en beoordeeld kunnen worden, deel gaan uitmaken van de toekomstige monitoring van vooruitgang in de strijd tegen hiv/aids,
 - naleving van de drie beginselen inzake geïnformeerde instemming, vertrouwelijkheid en advies bij hiv/aidstests en andere hiv/aidsgerelateerde diensten,
 - bestrijding van stigmatisering en discriminatie van mensen met hiv/aids en andere sleutelgroepen en door bescherming van hun recht op veiligheid en bescherming tegen misbruik en geweld,
 - een grotere betrokkenheid van mensen met hiv/aids en andere sleutelgroepen bij de bestrijding van hiv/aids te bevorderen en te vergemakkelijken,
 - beschikbaarstelling van objectieve en oordeelvrije informatie over de ziekte,
 - mensen weerbaarheid, vaardigheden, kennis en middelen te geven om zich tegen hiv/aidsbesmetting te wapenen;
7. verzoekt de Commissie en de lidstaten aandacht te besteden aan de behoeften van vrouwen op het vlak van hiv/aidspreventie, -behandeling en -zorg als essentieel onderdeel van de strijd tegen de epidemie, met name door de toegang tot programma's voor seksuele en reproductieve gezondheidszorg te verruimen, met daarin volledig geïntegreerde hiv/aidstests, -advies en -preventiediensten, en door te zorgen voor een ommekeer in de sociaaleconomische factoren die ertoe leiden dat vrouwen een groter risico lopen met hiv/aids te worden besmet, zoals genderongelijkheid, armoede, gebrek aan mogelijkheden op economisch en onderwijsgebied, en een tekortschietende wettelijke bescherming en bescherming van hun mensenrechten;
8. roept de Europese Unie en de lidstaten ertoe op billijke en flexibele financieringsmogelijkheden te bieden voor onderzoek naar nieuwe preventieve technologieën, waaronder vaccins en microbiciden;
9. is uitermate bezorgd over het feit dat het in de helft van alle nieuwe hiv/aidsinfecties om kinderen en jongeren gaat; roept de Commissie en de lidstaten ertoe op te voorzien in de behoeften van kinderen en jongeren op het gebied van hiv/aidspreventie, -behandeling, -zorg en -ondersteuning, en ervoor te zorgen dat zij toegang krijgen tot hiv/aidsdiensten, vooral wat betreft diagnosticering bij baby's, geschikte en betaalbare antiretrovirale geneesmiddelen, psychosociale ondersteuning, sociale bescherming en wettelijke bescherming;
10. verzoekt de Commissie en de lidstaten zich in te zetten voor de participatie van mensen met een handicap in hiv/aidsbestrijdingsactiviteiten en de integratie van hun mensenrechten in nationale hiv/aidsstrategieën en -maatregelen, teneinde ervoor te zorgen dat zij toegang hebben tot hiv/aidsdiensten die toegesneden zijn op hun behoeften en gelijkwaardig aan de diensten voor andere groepen;
11. verzoekt de Commissie en de lidstaten steun te geven voor programma's waardoor gedetineerden en intraveneuze druggebruikers zo min mogelijk schade oplopen;

Donderdag 8 juli 2010

12. verzoekt de Commissie en de Raad bij de landen die het zwaarst door hiv en aids zijn getroffen, aan te dringen op gecoördineerde, doorzichtige en verantwoorde nationale beleidskaders voor de bestrijding van hiv, die de toegankelijkheid en doeltreffendheid van hiv-gerelateerde preventie- en zorgmaatregelen waarborgen; verzoekt de Commissie in dit verband de nationale regeringen te helpen en maatschappelijke organisaties in te schakelen om iets te doen aan het geringe bereik van programma's in het kader van het nationale aidsbeleid ter bestrijding van stigmatisering en discriminatie en ter bevordering van toegang tot de rechter;
13. verzoekt de Commissie en de Raad om samen met UNAIDS en andere partners te werken aan verbetering van de indicatoren voor het vaststellen van de vooruitgang op mondiaal, nationaal en programmaniveau in de strijd tegen stigmatisering en discriminatie van hiv/aidsgeïnfekteerden, waaronder indicatoren die specifiek gericht zijn op de sleutelgroepen gerichte indicatoren en hiv-gerelateerde mensenrechtenkwes-ties en beschermingsmechanismen op internationaal niveau;
14. verzoekt de Commissie en de Raad steun te geven aan de onlangs opgerichte Global Commission on HIV and the Law (mondiale commissie hiv en recht) om te bereiken dat wetgeving effectief bijdraagt tot de aanpak van hiv/aids;
15. verzoekt de Commissie en de Raad het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten in te zetten om nadere informatie te vergaren over de mensenrechtensituatie van mensen met hiv/aids en andere sleutelgroepen in Europa, wetende dat zij kwetsbaar zijn voor veelvoudige en overlappende discriminatie;
16. roept alle lidstaten en de Commissie op ten minste 20 % van alle ontwikkelingsgelden toe te kennen aan basiszorg en -onderwijs, hun bijdragen aan het Wereldfonds voor de bestrijding van aids, tuberculose en malaria te verhogen en hun middelen voor andere programma's ter schraging van zorgstelsels en gemeenschappen te verhogen; verzoekt de ontwikkelingslanden prioriteit toe te kennen aan uitgaven voor volksgezondheid in het algemeen en voor de bestrijding van hiv/aids in het bijzonder; verzoekt de Commissie stimulansen te geven aan partnerlanden om gezondheid als prioriteit op te nemen in de strategische landendocumenten;
17. verzoekt alle lidstaten en de Commissie om de zorgwekkende neergang in de financiering van de bevordering van seksuele en reproductieve gezondheidszorg en de rechten op dat vlak in de ontwikkelingslanden te keren, en om beleid voor de behandeling van seksueel overdraagbare aandoeningen en de verstrekking van producten voor reproductieve gezondheid, zoals levensreddende geneesmiddelen en anticonceptiemiddelen, waaronder condooms, te steunen;
18. verlangt dat de EU gebruik blijft maken van een combinatie van financiële instrumenten op mondiaal en nationaal niveau, naast begrotingssteun, en van relevante organisaties en mechanismen die hun nut in de aanpak van het mensenrechtenvraagstuk in verband met hiv/aids hebben bewezen, met name maatschappelijke organisaties en in gemeenschappen gewortelde organisaties;
19. verzoekt de Commissie, de lidstaten en de internationale gemeenschap wetgeving vast te stellen om te zorgen voor toegang tot betaalbare en doeltreffende hiv-geneesmiddelen, met inbegrip van antiretrovirale en andere veilige en doeltreffende medicijnen, diagnosetechnieken en aanverwante technologieën voor de preventieve, curatieve en palliatieve zorg voor hiv en aanverwante opportunistische infecties en aandoeningen;
20. is ontstemd over bilaterale en regionale handelsakkoorden met daarin bepalingen die verdergaan dan hetgeen staat in het TRIPS-akkoord van de WTO („TRIPS plus”), en die in feite een belemmering vormen voor en soms zelfs leiden tot een beperking van de in de verklaring van Doha van 2001 over TRIPS opgenomen vrijwaringsclausules, die volksgezondheid voorrang geven ten opzichte van commerciële belangen; wijst op de verantwoordelijkheid van de landen die druk uitoefenen op ontwikkelingslanden om hun handtekening onder dergelijke handelsakkoorden te zetten;
21. onderstreept dat verplichte vergunningen en differentiële prijzen het probleem niet helemaal hebben opgelost, en verzoekt de Commissie met voorstellen te komen voor nieuwe oplossingen, teneinde te zorgen voor daadwerkelijke toegang tot hiv/aids-behandelingen tegen betaalbare prijzen;

Donderdag 8 juli 2010

22. dringt erop aan dat de Werkgroep mensenrechten van de Raad de „toolkit” voor de bevordering en bescherming van alle mensenrechten van holebi's en transseksuelen goedkeurt, en verzoekt de Raad en de Commissie de aanbevelingen van de werkgroep ten uitvoer te leggen;
23. verzoekt de EU-instellingen die in het kader van hun opdracht jaarverslagen over de mensenrechtensituatie opstellen, om in deze verslagen ook aandacht te besteden aan hiv-gerelateerde mensenrechtenskwesaties, zodat zij een stem geven aan mensen die leven met hiv of die kwetsbaar zijn voor besmetting;
24. roept de Commissie en de lidstaten ertoe op opnieuw hun steun te betuigen voor paragraaf 16 van de conclusies van de Raad inzake het Actieprogramma van november 2009, een breed consultatief proces met de lidstaten en andere belanghebbenden op te starten ter voorbereiding van een Europees actieprogramma van maatregelen tegen hiv/aids, malaria en tuberculose door middel van extern optreden vanaf 2012 en daarna, en zich in te zetten voor de oprichting van EU-actieteams als middel om de Commissie en de lidstaten in staat te stellen gezamenlijk op te treden op bepaalde prioriteitsterreinen;
25. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de parlementen van de lidstaten, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, het gezamenlijk VN-programma voor hiv/aids, de Wereldgezondheidsorganisatie en de organisatoren van de 18de internationale aidsconferentie.

Inwerkingtreding van het Verdrag inzake clustermunie (CCM) op 1 augustus 2010 en de rol van de EU

P7_TA(2010)0285

Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over de inwerkingtreding van het Verdrag inzake clustermunie (CCM) en de rol van de EU

(2011/C 351 E/16)

Het Europees Parlement,

- gelet op het Verdrag inzake clustermunie (CCM), dat door 107 landen is goedgekeurd op de diplomatieke conferentie die van 19 tot en met 30 mei 2008 in Dublin is gehouden,
 - gezien de boodschap van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties van 30 mei 2008, waarin hij „de VN-landen ertoe aanmoedigt deze belangrijke overeenkomst onverwijld te ondertekenen” en te ratificeren en aangeeft zich te verheugen op „de snelle inwerkingtreding ervan”,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 20 november 2008 over het Verdrag inzake clustermunie ⁽¹⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 10 maart 2010 over de tenuitvoerlegging van de Europese veiligheidsstrategie en het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid ⁽²⁾,
 - gelet op artikel 110, lid 4, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat het CCM sinds 3 december 2008 voor ondertekening is opengesteld, eerst in Oslo en vervolgens bij de Verenigde Naties in New York, en in werking zal treden op de eerste dag van de zesde maand nadat dertig landen het hebben geratificeerd, te weten 1 augustus 2010,
- B. overwegende dat het CCM clustermunie definieert als munitie die is ontworpen om explosieve submunie te verspreiden of te laten afgaan die bestaat uit kleine bommen die elk minder dan 20 kilogram wegen, en dat het CCM ook betrekking heeft op deze explosieve submunie,

⁽¹⁾ PB C 16 E van 22.1.2010, blz. 61.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0061.

Donderdag 8 juli 2010

- C. overwegende dat het CCM het gebruik, de productie, de opslag en de overbrenging van clustermunition als wapencategorie verbiedt,
 - D. overwegende dat het CCM voorschrijft dat de staten die daarbij partij zijn hun voorraden van dergelijke munition moeten vernietigen,
 - E. overwegende dat het de bedoeling is via het CCM een nieuwe humanitaire norm voor slachtofferhulp te definiëren en de verdragsstaten ertoe te verplichten niet-ontploffte resten van clustermunition na conflicten op te ruimen,
 - F. overwegende dat clustermunition bij gebruik in de omgeving van bewoonde gebieden, gezien het grote oppervlak waarover haar dodelijke werking zich doorgaans doet gelden, ernstige risico's voor de burgerbevolking met zich meebrengt en dat dergelijke munition in gebieden waar conflicten hebben gewoed achteraf vaak leidt tot veel ernstige verwondingen en doden onder de burgerbevolking doordat niet-ontploffte, achtergebleven clustermunition vaak door kinderen en andere nietsvermoedende onschuldige personen wordt aangetroffen,
 - G. overwegende dat tot dusver twintig EU-lidstaten het CCM hebben ondertekend, terwijl elf lidstaten het hebben geratificeerd en zeven lidstaten het noch ondertekend, noch geratificeerd hebben,
 - H. overwegende dat toetreding tot het verdrag na de inwerkingtreding van het CCM op 1 augustus 2010 zal worden bemoeilijkt door het feit dat staten vanaf dan via een eenstapsproces tot het verdrag zullen moeten toetreden,
 - I. overwegende dat de steun van de meeste EU-lidstaten, van interparlementaire initiatieven en van een enorm aantal maatschappelijke organisaties doorslaggevend is geweest voor de succesvolle afronding van het „Proces van Oslo”, dat heeft geresulteerd in het CCM,
 - J. overwegende dat de ondertekening en ratificatie door alle 27 EU-lidstaten voorafgaand aan de inwerkingtreding van het CCM op 1 augustus 2010 een sterk politiek signaal zou afgeven voor een wereld zonder clustermunition en ter ondersteuning van de doelstellingen van de EU inzake de bestrijding van de proliferatie van wapens die in volstrekte willekeur slachtoffers maken,
1. is verheugd over de aanstaande inwerkingtreding van het Verdrag inzake clustermunition (CCM) op 1 augustus 2010;
 2. roept alle EU-lidstaten en kandidaat-lidstaten ertoe op het CCM zo spoedig mogelijk en nog vóór eind 2010 te ondertekenen en te ratificeren, inclusief de landen die het verdrag nog niet hebben ondertekend, te weten Estland, Finland, Griekenland, Letland, Polen, Roemenië, Slowakije en Turkije, alsook de landen die het wél hebben ondertekend, maar nog niet geratificeerd, te weten Bulgarije, Cyprus, de Tsjechische Republiek, Hongarije, Italië, Litouwen, Nederland, Portugal en Zweden;
 3. feliciteert alle landen die het CCM hebben ondertekend en geratificeerd en die tevens moratoria hebben ingesteld op het gebruik, de productie en de overbrenging van clustermunition, en die de vernietiging van hun clustermunitionvoorraden hebben voltooid;
 4. dringt er bij alle EU-lidstaten die het CCM hebben ondertekend op aan elke mogelijkheid aan te grijpen om landen die geen partij zijn bij het CCM ertoe aan te moedigen het verdrag te ondertekenen en te ratificeren of zo spoedig mogelijk tot het verdrag toe te treden, onder meer via bilaterale bijeenkomsten, dialoog tussen de strijdkrachten onderling en multilaterale fora, en – overeenkomstig de uit hoofde van artikel 21 van het CCM op hen rustende verplichting – alles in het werk te stellen om landen die geen partij zijn bij het verdrag te doen afzien van het gebruik van clustermunition;
 5. dringt er bij de EU-lidstaten op aan niets te ondernemen waardoor het CCM en zijn bepalingen zouden kunnen worden omzeild of in gevaar zouden kunnen worden gebracht; dringt er met name bij alle EU-lidstaten op aan een eventueel protocol bij het Conventionelewapensverdrag (CWV) op grond waarvan het gebruik van clustermunition zou zijn toegestaan niet aan te nemen, goed te keuren of vervolgens te ratificeren, aangezien dit niet verenigbaar zou zijn met het verbod op clustermunition overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het CCM; dringt er bij de Raad en de EU-lidstaten op aan tijdens de komende CCM-conferentie, die van 30 augustus tot en met 3 september 2010 in Genève zal worden gehouden, dienovereenkomstig te handelen;

Donderdag 8 juli 2010

6. dringt er bij de EU-lidstaten die nog geen partij bij het CCM zijn op aan, in afwachting van toetreding tussentijdse stappen te ondernemen, onder meer door met spoed een moratorium op het gebruik, de productie en de overbrenging van clustermunities in te stellen en een begin te maken met de vernietiging van clustermunitiesvoorraden;
7. dringt er bij alle staten op aan deel te nemen aan de aanstaande eerste bijeenkomst van verdragsluitende staten (1MSP), die van 8 tot en met 12 november 2010 zal plaatsvinden in Vientiane, de hoofdstad van Laos – het zwaarst met clustermunitie gecontamineerde land ter wereld;
8. dringt er bij de EU-lidstaten op aan stappen te ondernemen om een begin te maken met de tenuitvoerlegging van het verdrag, onder meer door munitievoorraden te vernietigen, opruimwerkzaamheden te verrichten en slachtofferhulp te verlenen, en tevens bij te dragen aan de financiering of andere vormen van hulpverlening ten behoeve van landen die het verdrag willen implementeren;
9. spoort de EU-lidstaten die het verdrag hebben ondertekend ertoe aan wetgeving in te voeren om het CCM op nationaal niveau ten uitvoer te leggen;
10. verzoekt de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid alles in het werk te stellen om de toetreding van de Unie tot het CCM te bewerkstelligen, hetgeen sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon mogelijk is, en daarnaast in de vorm van een besluit van de Raad inzake een gemeenschappelijk standpunt een strategie te ontwikkelen voor de eerste toetsingsconferentie;
11. verzoekt de Raad en de Commissie om in overeenkomsten met derde landen – naast de standaardclausule inzake non-proliferatie van massavernietigingswapens – ook een verbod op clustermunitie als standaardclausule op te nemen;
12. verzoekt de Raad en de Commissie de bestrijding van clustermunitie een integrerend onderdeel te laten uitmaken van de externe steunprogramma's van de EU, teneinde derde landen te kunnen ondersteunen bij de vernietiging van munitievoorraden en om ze humanitaire bijstand te verlenen;
13. roept de EU-lidstaten, de Raad en de Commissie ertoe op stappen te ondernemen om de levering van clustermunitie door derde landen aan niet-gouvernementele actoren te verhinderen;
14. dringt er bij de EU-lidstaten op aan transparantie te betrachten bij hun bemoeiingen om aan deze resolutie gevolg te geven en de activiteiten die zij in het kader van het CCM ontwikkelen openbaar te maken;
15. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de vice-voorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de EU-lidstaten en de kandidaat-lidstaten, de secretaris-generaal van de VN en de Clustermunitiecoalitie.

De toekomst van het GLB na 2013

P7_TA(2010)0286

Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over de toekomst van het gemeenschappelijk landbouwbeleid na 2013 (2009/2236(INI))

(2011/C 351 E/17)

Het Europees Parlement,

- gelet op Deel III, Titel III van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien de check-up van het gemeenschappelijk landbouwbeleid,

Donderdag 8 juli 2010

- gezien het document van de Commissie „Europa 2020: Een strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei” (COM(2010)2020),
 - gezien zijn studie over „de nieuwe bedrijfsstoelageregeling voor de periode na 2013: nieuwe aanpak - nieuwe doelstellingen”,
 - gezien het verslag „International Assessment of Agricultural Science and Technology for Development” (IAASTD), dat door de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties en de Wereldbank opgesteld is en door 58 landen ondertekend is,
 - gezien de publicatie van de Commissie „Prospects for agricultural markets and income 2008-2015” (prognoses voor landbouwmarkten en inkomen 2008-2015),
 - gezien het document van de Commissie „The CAP in perspective: from market intervention to policy innovation” (Het GLB in perspectief: van marktinterventie naar beleidsinnovatie),
 - gezien de studie „Provision of public goods through agriculture in the European Union” (Levering van collectieve diensten en goederen) door het Institute for European Environmental Policy,
 - gezien het Witboek van de Commissie over „Aanpassing aan de klimaatverandering: naar een Europees actiekader” (COM(2009)0147), alsmede de werkdocumenten over „Aanpassing aan de klimaatverandering: de uitdaging voor de Europese landbouw en het Europese platteland” (SEC(2009)0417) en „De rol van de Europese landbouw bij het beperken van de klimaatverandering” (SEC(2009)1093),
 - gezien de studie „CAP reform beyond 2013: An idea for a longer view”, (GLB-hervorming na 2013: een visie voor de langere termijn) van Notre Europe,
 - gezien het werkdocument over de toekomst van het gemeenschappelijk landbouwbeleid na 2013 ⁽¹⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 29 maart 2007 over de integratie van de nieuwe lidstaten in het GLB ⁽²⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 5 mei 2010 over de EU-landbouw en klimaatverandering ⁽³⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 25 maart 2010 over een kwaliteitsbeleid voor landbouwproducten: welke strategie moet er worden gevolgd? ⁽⁴⁾,
 - gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling en het advies van de Begrotingscommissie (A7-0204/2010),
- A. overwegende dat de EU moet blijven zorgen voor voedselzekerheid voor haar burgers en bijdragen aan de mondiale voedselvoorziening, en tegelijk beter en op coherenter wijze moet samenwerken met de rest van de wereld, vooral met ontwikkelingslanden, om de ontwikkeling op de lange termijn van hun landbouwsector op duurzame wijze, met maximale gebruikmaking van de plaatselijke know-how, te steunen; overwegende dat in de huidige situatie, waarin meer dan 1 miljard mensen in de wereld honger lijdt en er in de Europese Unie meer dan 40 miljoen armen zijn die niet voldoende te eten hebben, gebruik gemaakt moet worden van wetenschappelijke ontwikkelingen als zij adequate oplossingen bieden om de honger te verlichten, met name door een doelmatiger gebruik van de hulpbronnen,

⁽¹⁾ AGRI_DT (2010)439305

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2007)0101.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0131.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0088.

Donderdag 8 juli 2010

- B. overwegende dat de mondiale voedselvraag naar verwachting zal verdubbelen en dat de wereldbevolking volgens de FAO van 7 miljard nu naar 9 miljard in 2050 zal stijgen, en de mondiale voedselproductie in gelijke mate zal moeten toenemen, terwijl de natuurlijke hulpmiddelen onder druk staan, hetgeen betekent dat de wereld meer voedsel moet produceren met behulp van minder water, minder landbouwgrond, minder energie, minder kunstmest en minder pesticiden,
- C. overwegende dat de doelstellingen van het GLB, als opgesomd in artikel 39 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), beogen de productiviteit te verhogen, een fatsoenlijke levensstandaard voor de boeren te garanderen, de markt te stabiliseren, de beschikbaarheid van voedingsmiddelen te verzekeren en levering van voedingsmiddelen tegen redelijke prijzen aan de consumenten in de EU te waarborgen; overwegende dat het GLB tot dusver in hoge mate aan de gestelde doelen heeft beantwoord, en heeft bijgedragen aan de inspanningen om de Europese integratie, de territoriale cohesie in Europa en de werking van de interne markt te bevorderen; overwegende dat het beleid echter slechts ten dele heeft bijgedragen aan een fatsoenlijke levensstandaard voor de boeren, en nog geen stabilisering van de markt tot stand heeft gebracht, aangezien de markten uiterst volatiel zijn geworden, waardoor de voedselzekerheid onder druk is komen te staan; overwegende dat er meer in het GLB geïnvesteerd moet worden zodat de doelstellingen verwezenlijkt kunnen worden, en tegelijk gezorgd kan worden voor het behoud van het milieu en de werkgelegenheid op het platteland,
- D. overwegende dat de landbouw en bosbouw belangrijke economische sectoren blijven en tegelijkertijd essentiële collectieve goederen en diensten leveren door de instandhouding van natuurlijke hulpbronnen en culturele landschappen, wat een eerste voorwaarde is voor alle menselijke bedrijvigheid in plattelandsgebieden; overwegende dat deze sectoren in de Europese Unie nu reeds de belangrijkste bijdrage leveren aan het realiseren van de Europese klimaat- en energiedoelstellingen, vooral op het gebied van hernieuwbare energie afkomstig van biomassa uit de land- en bosbouw; overwegende dat deze bijdrage in de toekomst moet blijven toenemen en dat deze bio-energiebronnen er ook toe bijdragen om de afhankelijkheid van de EU van fossiele brandstoffen te verminderen en, tegen de achtergrond van stijgende energieprijzen, nieuwe banen te creëren en de inkomens in deze sector te verbeteren,
- E. overwegende dat de burgers van de EU grote voordelen uit het GLB trekken in termen van de beschikbaarheid van en een ruime keuze aan veilig voedsel van hoge kwaliteit tegen redelijke prijzen, voedselzekerheid, milieubescherming, schepping van werkgelegenheid en maatregelen ter bestrijding van de klimaatverandering,
- F. overwegende dat er momenteel 13,6 miljoen personen rechtstreeks in de landbouw, bosbouw en visserij werkzaam zijn, en nog eens 5 miljoen mensen in de agro-levensmiddelenindustrie, waarin de EU 's werelds grootste producent is van voedsel en dranken; overwegende dat het hier gaat om 8,6 % van de totale werkgelegenheid in de EU en 4 % van het BBP van de EU,
- G. overwegende dat met de laatste EU-uitbreidingen (2004 en 2007) er nog eens 7 miljoen boeren bij de totale arbeidskrachten in de landbouw zijn gekomen en het landbouwareaal is vergoot met 40 %; overwegende dat in de afgelopen tien jaar het reële inkomen per hoofd in de landbouwsector met 12,2 % is gedaald in de EU-27 landen en geleidelijk is teruggezet naar het niveau van 1995; overwegende dat het gemiddelde inkomen in de landbouw in de EU-27 minder dan 50 % bedraagt van het gemiddelde inkomen in de rest van de economie, terwijl de productiekosten voor goederen zoals kunstmest, elektriciteit en brandstof zich op het hoogste peil van de afgelopen 15 jaar bevinden, waardoor voortzetting van de landbouwproductie in de EU zeer bemoeilijkt wordt,
- H. overwegende dat slechts 7 % van de boeren in Europa jonger is dan 35 jaar, terwijl 4 ½ miljoen boeren ouder dan 65 jaar tegen 2020 zijn gestopt met werken en overwegende dat de toekomst van de landbouwsector in gevaar kan komen als het aantal landbouwers blijft afnemen,
- I. overwegende dat de landbouw 47 % van het gehele grondgebied van de Europese Unie in beslag neemt, en daarmee het grootste deel van de grond dekt; overwegende dat er in de EU 13,7 miljoen landbouwbedrijven zijn, die een productie van meer dan 337 miljard EUR genereren; overwegende dat 15 % van het landbouwareaal in de EU (ongeveer 26 miljoen hectare) gelegen is in bergachtige gebieden en dat de natuurlijke handicaps de landbouwactiviteiten in deze gebieden bemoeilijken,
- J. overwegende dat de gemiddelde omvang van landbouwbedrijven is toegenomen als gevolg van herstructurering van de sector, maar dat in de EU kleine bedrijven nog steeds domineren, met een gemiddelde omvang van 12,6 hectare; overwegende dat kleine bedrijfjes die voor eigen gebruik produceren een kritische uitdaging vormen, vooral in nieuwe lidstaten, waar meer dan de helft van de totale arbeidskrachten in dit soort bedrijven werkzaam is en overwegende dat kleine boerenbedrijven en de landbouwers die deze exploiteren van bijzonder belang zijn bij het produceren van publieke goederen die geen landbouwproducten zijn,

Donderdag 8 juli 2010

- K. overwegende dat de economische crisis ernstig negatieve gevolgen heeft gehad voor de landbouw, waardoor het inkomen van de boeren tussen 2008 en 2009 met gemiddeld 12,2 % is gedaald en de werkloosheid op het platteland in het afgelopen jaar is gestegen; overwegende dat de consumptie in Europa als direct gevolg van de economische crisis tussen 2008 en 2009 is gedaald met gemiddeld 10,55 %, en in sommige lidstaten met zelfs meer dan 20 %; overwegende dat tevens als gevolg van de crisis de toegang tot kredieten voor boeren moeilijk is geworden en de openbare financiën van de lidstaten onder druk staan, waardoor zij minder in staat zijn in cofinanciering te voorzien,
- L. overwegende dat de prijsvolatiliteit op de landbouwmarkten een permanent fenomeen is, maar sinds kort enorm is toegenomen vanwege een combinatie van factoren - zoals extreme weersomstandigheden, energieprijzen, speculatie en veranderingen in de vraag - en waarschijnlijk nog verder zal toenemen volgens de prognoses van zowel de OESO als de FAO, en zal leiden tot extreme schommelingen in de prijzen van landbouwgoederen op de Europese markten; overwegende dat tussen 2006 en 2008 de prijzen van verschillende basisproducten aanzienlijk zijn gestegen, sommige met wel 180 %, zoals graan; overwegende dat de prijzen van zuivelproducten in 2009 zijn gekelderd, met een daling van gemiddeld 40 % en dat ook andere landbouwproducten, zoals granen, groenten en fruit en olijfolie zijn getroffen en dat extreme prijschommelingen schadelijk zijn voor de producenten en ook de consumenten niet altijd ten goede komen,
- M. overwegende dat agromilieu-indicatoren laten zien dat de landbouwsector een belangrijke potentiële bijdrage kan leveren aan de inspanningen om de effecten van de klimaatverandering af te zwakken, in het bijzonder wat betreft koolstofvastlegging, rechtstreekse vermindering van de emissies van broeikasgassen en de productie van hernieuwbare energie die voor werkelijke emissiereducties zorgt; overwegende dat duurzame landbouw van essentieel belang is voor het behoud van de biodiversiteit, het waterbeheer en de bestrijding van bodemerosie, en misschien wel een sleutelrol kan spelen in de aanpak van de klimaatverandering,
- N. overwegende dat de broeikasgasemissies afkomstig van landbouwactiviteiten (met inbegrip van de veehouderij) in de 27 lidstaten tussen 1990 en 2007 met 20 % is gedaald; overwegende dat het aandeel in de totale broeikasgasemissie dat geproduceerd wordt door de landbouw is gedaald van 11 % in 1990 naar 9,3 % in 2007, onder meer als resultaat van een efficiënter gebruik van meststoffen en vloeibare mest, de recente structurele hervormingen van het GLB en de geleidelijke uitvoering van landbouw- en milieu-initiatieven,
- O. overwegende dat de EU een netto importeur is geworden van landbouwproducten voor een waarde van meer dan 78 miljard EUR per jaar (circa 20 % van de mondiale import van landbouwproducten); overwegende dat in bepaalde gevallen de handelsbalans gestaag in het voordeel van derde landen is verschoven (de EU voert nu voor 19 miljard EUR landbouwproducten uit de Mercosur-landen in en voert voor minder dan 1 miljard EUR naar deze regio uit); overwegende dat het groeiende handels tekort voor landbouwproducten in de EU een voortgaande ontwikkeling is,
- P. overwegende dat de EU nog steeds de grootste mondiale exporteur is van landbouwgoederen (circa 17 % van de totale mondiale handel); overwegende dat de EU de afgelopen 10 jaar een belangrijk marktaandeel heeft verloren (in 2000 droeg de EU ongeveer 19 % bij aan de wereldhandel); overwegende dat de EU voornamelijk producten met een hoge toegevoegde waarde en verwerkte producten uitvoert (67 % van alle landbouwproducten),
- Q. overwegende dat producten met een hoge kwaliteit van groot belang zijn voor het productie- en exportpotentieel van de Europese Unie en een zeer groot aandeel van haar internationale handel vertegenwoordigen; overwegende dat de EU hoog geprofileerde producten uitvoert met een aanzienlijke economische waarde, en dat in geval van producten met beschermde herkomst en geografische labels de nettowaarde van deze producten en voedingsmiddelen 14 miljard EUR per jaar bedraagt (met uitzondering van wijn en drank, die ook een belangrijk aandeel van de EU-export vormen); overwegende dat de ontwikkeling van kwaliteitsproducten die voldoen aan de verwachtingen van de consument, alleen kan worden voortgezet, als rekening wordt gehouden met de specifieke behoeften van deze sectoren om hun concurrentievermogen op peil te houden, met inbegrip van de behoefte aan efficiëntere bescherming van Europese geografische aanduidingen en beschermde herkomstlabels door handelspartners uit derde landen,
- R. overwegende dat de producer support estimates (PSE=ramingen van de steun aan de producent) laten zien dat de totale steun aan de landbouw in de EU sinds 2000 geleidelijk afneemt en nu per capita vergelijkbaar is met het steunniveau bij de belangrijkste handelspartners van de EU, terwijl andere handelspartners hun handelsversturende steun in de laatste paar jaar gehandhaafd of verhoogd hebben,

Donderdag 8 juli 2010

- S. overwegende dat de huidige verdeling en het niveau van steun aan de lidstaten en de landbouwers voortvloeit uit die verdeling en dat steunniveau in het verleden, toen die steun gekoppeld was aan het type en de omvang van de productie en een compensatie vormde voor de daling van de inkomens van de landbouwers ten gevolge van de aanzienlijke daling van de garantieprijs; overwegende dat die methode van verdeling aanleiding geeft tot een gerechtvaardigd gevoel van onrechtvaardige behandeling van de kant van bepaalde landbouwers in de EU en dat de handhaving ervan bovendien niet in overeenstemming is met de toekomstige doelstellingen van het GLB,
- T. overwegende dat de vrijwillige-differentiatiemechanismen sinds 2007 ombuiging van de financiële steun mogelijk maken in de sectoren rechtstreekse betalingen en plattelandontwikkeling, zonder dat de voor landbouw uitgetrokken kredieten daardoor evenwel doorzichtiger, leesbaarder en eenvoudiger worden,
- U. overwegende dat het aandeel van de GLB-uitgaven in de begroting van de EU gestaag is gedaald van bijna 75 % in 1985 naar een geraamd percentage van 39,3 % in 2013; overwegende dat dit minder dan 0,45 % van het BBP van de EU vertegenwoordigt; overwegende dat de daling van de begrotings-uitgaven voor marktmaatregelen nog significanter is - van 74 % van alle GLB-uitgaven in 1992 naar minder dan 20 % nu; overwegende dat de GLB-uitgaven steeds verder verschoven zijn van marktsteun en exportsubsidies naar ontkoppelde toeslagen en plattelandontwikkeling,
- V. overwegende dat deze hervormingen een substantiële wijziging hebben gebracht in de instrumenten ter ondersteuning van de landbouw, maar wel de drie grondbeginselen van het GLB hebben bewaard, te weten:
- een verenigde interne markt;
 - communautaire preferentie;
 - financiële solidariteit,
- W. overwegende dat het GLB na 2013 het hoofd zal moeten bieden aan een groot aantal uitdagingen en ruimere doelstellingen zal moeten nastreven, en dat het daarom van de grootste betekenis is dat het door de EU voor het GLB uitgetrokken budget tenminste op het huidige niveau wordt gehandhaafd,
- X. overwegende dat het meerjarig financieel kader (MFK) overeenkomstig het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie een wettelijk bindende handeling is waaraan de jaarlijkse begroting dient te voldoen,
- Y. overwegende dat de uitgaven in de vorm van rechtstreekse steun 0,38 % van het BBP van de EU belopen (cijfer uit 2008); overwegende dat de uitgaven in verband met het beleid inzake plattelandontwikkeling 0,11 % van het Europese BBP vormen,
- Z. overwegende dat het door de huidige geringe marges die beschikbaar zijn in rubriek 2 vanaf het begrotingsjaar 2011 voor de Unie bijzonder moeilijk wordt naar behoren te reageren op marktcrises en onverwachte gebeurtenissen in de wereld en dat de jaarlijkse begrotingsprocedure van haar betekenis kan worden ontdaan,
- AA. overwegende dat het Europees Parlement sinds de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon beschikt over de bevoegdheid het landbouwbeleid van de Unie vorm te geven, niet alleen voor wat betreft meerjarige landbouwprogramma's, maar eveneens via aanpassing van de jaarlijkse landbouw-begroting, waardoor het verantwoordelijk wordt voor de waarborging van een eerlijk en duurzaam gemeenschappelijk landbouwbeleid,
- AB. overwegende dat met de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon het gemeenschappelijk landbouwbeleid onder de gewone wetgevingsprocedure valt en het Europees Parlement een belangrijke verantwoordelijkheid heeft om te zorgen voor een gezonde en efficiënte wetgeving op dit gebied,
- AC. overwegende dat volgens de laatste Eurobarometer 90 % van de ondervraagde burgers van mening is dat de landbouw en het platteland belangrijk zijn voor de toekomst van Europa, 83 % van de ondervraagde burgers voor financiële steun aan boeren is en over het geheel genomen van mening is dat ook in de toekomst het landbouwbeleid op Europees niveau moet worden gevoerd,

Donderdag 8 juli 2010

- AD. overwegende dat over de doelstellingen en inhoud van het toekomstig gemeenschappelijk landbouwbeleid een brede openbare discussie moet worden gevoerd om de kennis onder het publiek van het GLB te vergroten en dat daarom het initiatief van de Commissie inzake het openbare debat over de toekomst van het GLB na 2013 moet worden toegejuicht,
- AE. overwegende dat het GLB moet worden afgestemd op de instandhouding en ontwikkeling van een multifunctionele, gebiedsbrede en duurzame landbouw in Europa,

De ontwikkeling van het GLB: van marktverstoring naar marktorientatie

1. herinnert eraan dat het GLB in de afgelopen 25 jaar radicale hervormingen heeft ondergaan, in het bijzonder met de fundamentele verschuiving van productiesteun naar producentensteun ⁽¹⁾, de reductie van de reguliere interventieaankopen en massale afzet van Europese overschotten op de wereldmarkten ⁽²⁾, en de ontwikkeling van een meer marktgeoriënteerde houding in het GLB en bij de boeren;
2. herinnert eraan dat het GLB een sleutelrol heeft vervuld voor het verhogen van de productie en het voeden van de Europese bevolking na de Tweede Wereldoorlog; herinnert er voorts aan dat het GLB het eerste gemeenschappelijk beleid van de EEG is geweest dat het pad heeft geëffend voor Europese samenwerking en integratie op andere beleidsterreinen;
3. wijst erop dat de, voor elke sector specifieke marktinstrumenten van het GLB een fundamentele rol spelen en tegenwoordig worden gebruikt als vangnet om de marktvolatiliteit te verminderen om te zorgen voor een zekere mate van stabiliteit voor de landbouwers; onderstreept dat het gewijzigde marktbeleid er niet toe heeft geleid dat de landbouwers minder afhankelijk zijn geworden van de afnemers; stelt vast dat het beleid zich bovendien sinds de invoering van de ontkoppelde bedrijfsstoelageregeling resoluut heeft afgewend van de handelsversturende maatregelen, conform de WTO-eisen;
4. stelt vast dat de GLB-hervormingen van 1992 en 1999 en vooral de hervorming van 2003, die werd uitgevoerd in het kader van de check-up van het GLB en het principe van ontkoppeling heeft geïntroduceerd, alsmede de verschillende sectorale hervormingen, alle bedoeld waren om de boeren in de EU in staat te stellen beter te reageren op marktsignalen en -omstandigheden; wenst deze trend bij volgende hervormingen te continueren, waarbij echter bepaalde marktmaatregelen nog steeds nodig zijn met het oog op de specifieke kenmerken van de landbouwproductie;
5. wijst erop dat de plattelandontwikkeling nu een integraal onderdeel is van de GLB-structuur en een belangrijk onderdeel van het toekomstige GLB moet blijven, via een met de nodige middelen toegeruste strategie voor plattelandontwikkeling, waarin de agrarische gemeenschap centraal staat en die gericht is op verbetering van het milieu, modernisering en sanering van de landbouw, versterking van de cohesie in de plattelandgebieden van de EU, verschaffing van nieuwe impulsen aan achtergestelde gebieden en gebieden die met ontvolking worden bedreigd, verbetering van de afzet van producten en het concurrentievermogen en instandhouding van de werkgelegenheid en vorming van nieuwe banen in plattelandgebieden, alsmede op de nieuwe uitdagingen die aan bod zijn gekomen in de check-up, namelijk klimaatverandering, hernieuwbare energiebronnen, waterbeheer en biodiversiteit;
6. wijst erop dat de landbouw altijd publieke goederen heeft geproduceerd die in de huidige context „publieke goederen van de eerste generatie” worden genoemd; onderstreept dat het hierbij gaat om voedselveiligheid en voedselzekerheid alsook om de hoge voedingswaarde van de landbouwproducten die de belangrijkste bestaansgrond van het gemeenschappelijk landbouwbeleid moeten blijven, aangezien zij de essentie van het GLB uitmaken en het belangrijkste punt van zorg van de Europese burger zijn; merkt op dat de meer recente „publieke goederen van de tweede generatie”, zoals milieu, ruimtelijke ordening en dierenwelzijn, weliswaar ook doelstellingen van het GLB zijn, doch slechts complementair zijn aan de „goederen van de eerste generatie” en deze bijgevolg niet mogen vervangen;
7. is ingenomen met de erkenning van de multifunctionele rol van boeren inzake de levering van collectieve goederen en diensten zoals de instandhouding van het milieu, productie van voedsel met een hoge kwaliteit, een gezonde veehouderij, vormgeving aan en verbetering van de diversiteit en de kwaliteit van waardevolle landschappen in de EU, en de ontwikkeling naar meer duurzame landbouwmethoden, die niet alleen voldoen aan de basiseisen om het land in „goede landbouw- en milieuconditie” (GLMC) te houden, maar ook aan hogere normen via agromilieuprogramma's, precisielandbouw, biologische landbouw en alle andere vormen van duurzame landbouwpraktijken;

⁽¹⁾ Zie grafiek 1 in de bijlage bij verslag A7-0204/2010.

⁽²⁾ Zie grafiek 2 in de bijlage bij verslag A7-0204/2010.

Donderdag 8 juli 2010

8. wijst erop dat het GLB het meest geïntegreerde beleid is van alle EU-beleidssterreinen, en daarom logischerwijs het grootste deel van de EU-begroting voor zijn rekening neemt; onderkent dat zijn aandeel in de begroting gestaag is gedaald van ongeveer 75 % van de totale EU-begroting in 1985 naar 39,3 % in 2013 ⁽¹⁾, en minder dan 0,45 % van het totale BBP van de EU ⁽²⁾ vertegenwoordigt, terwijl de steun tegelijkertijd dunner gespreid is sinds de toetreding van 12 nieuwe lidstaten;

9. is daarom van mening dat het GLB zich ontwikkeld heeft tot een groener en meer marktgericht beleid, dat een veel minder grote impact heeft op de ontwikkelingslanden en tegelijk de boeren steunt om voedsel van hoge kwaliteit voor de Europese consumenten te produceren;

De uitdagingen voor het GLB na 2013

10. wijst erop dat de voedselzekerheid de centrale uitdaging blijft voor de landbouw, niet alleen in de EU maar wereldwijd en vooral in de ontwikkelingslanden, daar de wereldbevolking volgens de prognoses zal groeien van 7 naar 9 miljard in 2050 en volgens de prognoses van de FAO de vraag naar voedsel in 2050 verdubbeld zal zijn (met name in opkomende economieën zoals China en India);

11. verklaart dat Europa moet blijven bijdragen aan de mondiale voedselvoorziening ten einde ertoe bij te dragen om aan deze behoeften te voldoen in een context waarin landbouwactiviteiten steeds meer worden afgebouwd en er minder water en minder energiebronnen voorradig zijn als gevolg van de klimaatverandering, die de Europese capaciteit om het aanbod te verhogen serieus onder druk zal zetten;

12. merkt op dat de mondiale energiecrisis en de stijgende energieprijzen de productiekosten in de landbouw zullen opdrijven, waardoor de voedselprijzen zullen stijgen en de volatiliteit van de marktprijs zowel voor de boeren als de consumenten zal toenemen, hetgeen een nadelig effect zal hebben op de stabiliteit van het voedselaanbod en de mogelijkheid om de huidige productieniveau te handhaven en te verhogen ernstig onder druk zal zetten; meent evenwel dat energiezelfvoorziening voor de landbouw- en bosbouw de duurzaamheid van deze sectoren kan doen toenemen;

13. meent dat de landbouw zeer wel in staat is om een belangrijke bijdrage te leveren aan de bestrijding van de klimaatverandering door een verdere vermindering van de uitstoot van broeikasgassen en uitbreiding van koolstofvastlegging;

14. onderkent dat de landbouwsector al grote vorderingen heeft gemaakt om zijn broeikasgassen te verminderen en meer in het algemeen de milieuproblemen aan te pakken (beheer van water, grond, biodiversiteit, biomassa, enz.), maar dat deze inspanningen moeten worden voortgezet om de productiemethoden in overeenstemming te brengen met een meer duurzame ontwikkeling die economische, ecologische en sociale prestaties verzoent;

15. wijst erop dat de verwachtingen van de consument ten aanzien van een gewaarborgde voedselzekerheid moeten worden beantwoord, alsmede de vraag naar hogere kwaliteitsnormen, meer aandacht voor het dierenwelzijn en een gunstige prijs/kwaliteitverhouding;

16. meent dat het GLB oplossingen en concrete steun moet blijven bieden voor de dreigende braaklegging van landbouwgrond, de ontvolking van het platteland en de vergrijzing van de plattelandsbevolking in de EU, door passende financiering en daartoe strekkende steun in het leven te roepen om de duurzaamheid op de lange termijn van de agrarische gemeenschap in de EU te verzekeren; meent daarom dat het tevens noodzakelijk is verder te gaan met doelgerichte plattelandsontwikkeling in het GLB;

17. meent dat het GLB onmiddellijke oplossingen moet bieden voor de effecten van de economische crisis op het landbouwbedrijf, zoals de ontbrekende toegang tot kredieten voor boeren, de druk op hun inkomens ⁽³⁾, en de toenemende werkloosheid op het platteland;

⁽¹⁾ Zie grafiek 3 in de bijlage bij verslag A7-0204/2010.

⁽²⁾ Zie grafiek 4 in de bijlage bij verslag A7-0204/2010.

⁽³⁾ Zie grafiek 5 in de bijlage bij verslag A7-0204/2010.

Donderdag 8 juli 2010

18. wijst er daarom op dat verschillen in het vermogen van de lidstaten om het hoofd te bieden aan de economische crisis, toenemende ongelijkheden tussen de landbouwgebieden in de EU tot gevolg kunnen hebben;

19. onderkent dat het GLB rekening moet houden met de verschillen in structuur en moderniseringsbehoeften van de landbouw in de uitgebreide EU, teneinde te komen tot gelijke niveaus van ontwikkeling en cohesie;

20. meent dat in het licht van deze uitdagingen de prioriteiten van het GLB na 2013 ingebed moeten worden in een sterk, duurzaam, goed ondersteund en geloofwaardig multifunctioneel voedsel- en landbouwbeleid, dat sterke signalen afgeeft dat het boeren een gerichte en efficiënte steun biedt, reageert op de zorgen van de agrarische gemeenschap en tegelijk de samenleving als geheel ten goede komt;

De noodzaak van een sterk GLB na 2013***Sociaaleconomische behoeften***

21. is van mening dat in het licht van de Europese 2020-strategie een sterk en duurzaam Europees gemeenschappelijk landbouwbeleid noodzakelijk is om de belangen te dienen van alle Europese boeren en te voorzien in meer algemene diensten voor de samenleving; is van mening dat het de landbouw in staat moet stellen haar rol in de Europese economie te spelen en ervoor moet zorgen dat deze sector de middelen heeft om te concurreren op de wereldmarkt; meent dat de EU het zich om strategische redenen niet kan veroorloven om voor de zekerheid van haar voedselvoorziening te leunen op andere delen van de wereld, gezien de klimaatverandering, de politieke instabiliteit in bepaalde regio's in de wereld en mogelijke epidemieën of andere gebeurtenissen die schadelijk kunnen zijn voor de productiecapaciteit;

22. wijst erop dat de landbouw in de EU een centrale sector van de Europese economie blijft, met een belangrijke bijdrage aan het Europese BBP en de werkgelegenheid, zowel direct als indirect via het multiplier-effect op zowel de hogere als lagere stadia van de voedingsmiddelen- en drankenindustrie; meent derhalve dat een sterke landbouw en een sterke voedingsmiddelen- en drankenindustrie onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, waarbij elke sector bijdraagt aan het succes van de andere sector, met name op de exportmarkten;

23. wijst erop dat een van de hoofdredenen waarom de EU een sterk GLB nodig heeft ligt in de bijdrage van het beleid aan de instandhouding en ontwikkeling van levensvatbare en dynamische agrarische gemeenschappen die het hart zijn van de Europese culturele diversiteit, en dat deze de sleutel vormen voor een duurzame en evenwichtige sociaaleconomische ontwikkeling overal in Europa; meent dat met het oog hierop de sociaaleconomische kloof tussen stad en platteland moet worden verkleind, om te voorkomen dat de landbouw steeds meer wordt opgegeven en het platteland verder ontvolkt, waardoor plattelandsgebieden nog geïsoleerder raken;

24. wijst op de urgente noodzaak jongere generaties en vrouwen aan te trekken naar het platteland via beleidsmaatregelen voor de lange termijn en hen nieuwe en alternatieve economische kansen te bieden om te zorgen voor een duurzame plattelandsbevolking; meent dat nieuwe manieren moeten worden uitgezocht om jongeren voor het landbouwbedrijf te winnen, zoals beschikbaarstelling van gunstige leningen en kredieten voor investeringen, en erkenning van hun professionele vaardigheden om ervoor te zorgen dat zij met een zeker gemak in de plattelandseconomie kunnen gaan functioneren; onderkent dat jonge landbouwers die in de landbouwsector willen starten, stuiten op hindernissen zoals hoge startkosten, de soms exorbitante grondprijzen en de moeilijke toegang tot kredieten, met name in crisistijden;

25. meent dat de toenemende werkeloosheid op het platteland bestreden moet worden door bestaande banen in stand te houden, kwaliteitsbanen te stimuleren en extra mogelijkheden voor diversificatie en nieuwe inkomensbronnen te bevorderen;

26. wijst erop dat de landbouw, zoals in artikel 39 van het Verdrag van Lissabon terecht wordt opgemerkt, een bijzonder bedrijf is, dat te maken heeft met een lange productiecycclus en verschillende soorten marktproblemen, zoals een hoge marktvolatiliteit, grote kwetsbaarheid voor natuurrampen, een hoog risiconiveau, een ontbrekende elasticiteit van de vraag, en het feit dat boeren prijzen moeten accepteren in plaats van bepalen in de voedselaanbodketen;

Donderdag 8 juli 2010

27. meent dat voor bepaalde landbouwsectoren die een grote kapitaalinvestering vergen in de loop van meerjarige productiecycli (melk, citrusvruchten, wijn, olijven en fruit in het algemeen), nieuwe instrumenten voor aanbodbeheer moeten worden geïntroduceerd;

28. wijst er vooral op dat het Europese landbouwbeleid in de toekomst een gemeenschappelijk beleid moet blijven, en dat alleen een evenwichtig en rechtvaardig ondersteuningssysteem voor de gehele EU, met een gemeenschappelijk pakket van doelstellingen en regels – waarbij wel wordt gelet op de specifieke kenmerken van bepaalde sectoren en regio's – kan zorgen voor adequate omstandigheden voor boeren en een goed functionerende binnenmarkt met eerlijke concurrentievoorwaarden voor landbouwproducten en boeren binnen de EU, zodat het beleid rendabeler is dan een generationaliseerd, en mogelijk strijdig landbouwbeleid in elke lidstaat;

29. vindt dat dit beleid moet zorgen voor het samengaan van:

- een landbouw met een sterke toegevoegde waarde die zich door middel van zijn kwaliteitsvolle basisproducten en verwerkte producten een plaats kan veroveren op de wereldmarkten,
- een landbouw die zich openstelt naar de regionale markten,
- een lokale landbouw die verankerd is in de regio, in het besef dat een aantal van deze landbouwers kleine boeren zijn met een bescheiden inkomen, die indien zij het landbouwbedrijf zouden moeten verlaten, om reden van leeftijd, kwalificaties of levensstijl heel wat moeilijkheden zouden hebben om ander werk te vinden, vooral in een periode van recessie en hoge werkloosheid;

Levering van collectieve goederen en diensten

30. wijst erop dat voedsel het belangrijkste collectieve goed is dat door de landbouwsector wordt geproduceerd; onderkent dat de boeren ook een aantal collectieve goederen leveren waarvoor zij via de markt niet worden beloond; dringt er daarom op aan dat zij hiervoor een eerlijke beloning moeten krijgen, alsmede verdere stimulansen om te blijven zorgen voor veilige producten van hogere kwaliteit, betere omstandigheden voor het dierenwelzijn en bijkomende milieuvoordelen, en dat er daarnaast meer werkgelegenheid moet worden gecreëerd om het landelijke karakter van de agrarische gebieden in heel Europa in stand te kunnen houden;

31. wijst er derhalve op dat de levering van collectieve goederen in gevaar komt als er geen (op de lange termijn economisch, sociaal en ecologisch levensvatbare) duurzame landbouwactiviteiten overal in Europa worden voortgezet;

32. onderkent dat generaties van boeren hebben gezorgd voor waardevolle landschappen in de EU en daarom een beloning moeten ontvangen als zij dit op duurzame wijze blijven doen, vooral in berggebieden en gebieden met natuurlijke handicaps; gelooft dat de boeren actief bijdragen aan de grote culturele waarde en aantrekkingskracht van Europa, door te zorgen voor het decor van succesvol agrarisch toerisme; wijst erop dat een en ander echter moet worden aangevuld met Europese regionale beleidsmaatregelen en nationale instrumenten om door middel van adequate synergetische effecten stabiele regionale condities te creëren, die een essentiële voorwaarde vormen voor een goed functionerende landbouw;

33. wijst erop dat de boeren het potentieel hebben om te zorgen voor bijkomende milieuvoordelen die voldoen aan een maatschappelijke vraag, in het bijzonder het behoud en herstel van de bodem, gezond waterbeheer en kwaliteitsverbetering, en instandhouding van de biodiversiteit van landbouwgrond, en dat zij hiertoe gestimuleerd moeten worden en dat daarvoor investeringssteun moet worden verleend;

34. merkt op dat de toepassing van het stelsel van randvoorwaarden de inachtneming van de wettelijke voorschriften en het in goede landbouw- en milieutechnische conditie houden van landbouwgronden als voorwaarde heeft verbonden aan de verlening van rechtstreekse steun, en een van de geschikte middelen blijft om optimaal te voorzien in de door landbouwers te leveren ecosysteemdiensten en om te voldoen aan de nieuwe eisen op milieugebied door de levering van collectieve basisgoederen te waarborgen; merkt echter op dat de invoering van het stelsel van randvoorwaarden heeft geleid tot tal van problemen in de administratieve sfeer en qua acceptatie van het systeem door landbouwers, die het gevoel kregen in zekere mate in hun professionele handelingsvrijheid te worden beknot; dringt daarom aan op de vermindering van de administratieve lasten voor landbouwers via een vereenvoudigde toepassing van het stelsel van randvoorwaarden;

Donderdag 8 juli 2010

35. meent dat het klimaateffect van de landbouw fors kan worden getemperd door de onderwijs- en opleidingsmogelijkheden voor mensen die in de landbouw werkzaam zijn te verbeteren, door beter gebruik te maken van innovaties die voortkomen uit onderzoek en ontwikkeling en door een efficiëntere landbouwproductie;

36. is van mening dat – naar uit de meest recente onderzoeksresultaten is gebleken – zonder gemeenschappelijk landbouwbeleid en zonder deugdelijke landbouwmethoden in de gehele EU niet-duurzame productiemethoden zouden ontstaan (extreem intensieve landbouw op de beste landbouwgrond en grootscheepse braaklegging in probleemgebieden), met alle gevolgen van dien voor het milieu; stelt zich met nadruk op het standpunt dat de kosten die in termen van steun aan een krachtig GLB zijn verbonden in het niet vallen vergeleken bij de kosten die het voeren van geen beleid en de onbedoelde negatieve gevolgen daarvan met zich meebrengen;

De nieuwe prioriteiten van het GLB voor de 21ste eeuw

37. is van mening dat de landbouw een grote bijdrage kan leveren aan de verwezenlijking van de prioriteiten van de nieuwe EU-strategie voor 2020 met betrekking tot de bestrijding van de klimaatverandering en het scheppen van werkgelegenheid door groene groei en de levering van duurzame energie, terwijl de landbouw tegelijkertijd de continuïteit van de voedselvoorziening voor de Europese consumenten blijft garanderen door de productie van veilige voedingsmiddelen van hoge kwaliteit;

Een eerlijk GLB

38. beklemtoont dat de landbouw van de EU opgewassen moet zijn tegen de felle concurrentie en de handelsversturende maatregelen van de kant van handelspartners en/of landen waar producenten niet aan zulke hoge normen hoeven te voldoen als in de EU, vooral met betrekking tot productkwaliteit, voedselveiligheid, milieu, sociale voorschriften en dierenwelzijn; meent daarom dat een verbetering van het concurrentievermogen op verschillende niveaus (lokaal, regionaal, interne markt en wereldmarkten) nog steeds een fundamentele doelstelling van het GLB na 2013 moet zijn, om te verzekeren dat de EU over een breed scala van gediversifieerde hoogwaardige voedingsmiddelen beschikt en andere landbouwproducten, die een groter aandeel op de wereldmarkt kunnen veroveren, en tegelijk eerlijke handelsvoorwaarden en lonende prijzen voor de boeren kunnen garanderen;

39. wijst erop dat de boeren in de EU voedsel produceren volgens de hoogste normen voor veiligheid, kwaliteit en dierenwelzijn en hiervoor beloofd zouden moeten worden; meent dat geïmporteerde producten uit derde landen, met inachtneming van de WTO-rechten en -verplichtingen, aan dezelfde eisen moeten voldoen, zodat een eerlijke concurrentie is gewaarborgd en de consumenten bij het kopen van producten een weloverwogen keuze, onder meer op grond van betrouwbare traceerbaarheid, kunnen maken; roept de Commissie op de belangen van de Europese landbouwers te verdedigen in de context van de multilaterale en bilaterale handelsovereenkomsten die ze namens de EU sluit;

40. beklemtoont dat de instandhouding van de landbouw overal in Europa van fundamenteel belang is om een diverse en lokale voedselproductie te behouden, de sociaaleconomische dynamiek en de werkgelegenheid op het platteland veilig te stellen, met name in de context van de huidige economische crisis, en braaklegging in agrarische gebieden in de hele EU te voorkomen door permanent milieubehoud en landschapsbeheer; is daarom van mening dat achtergestelde regio's de kans moeten krijgen extra belemmeringen ten gevolge van hun specifieke situatie te overwinnen en de maatregelen te nemen die nodig zijn om zich aan te passen; is van mening dat het specifieke probleem van kleine bedrijfjes die voor eigen gebruik produceren moet worden aangepakt;

41. benadrukt dat de boeren een perspectief voor investeringen op de lange termijn nodig hebben, alsmede voldoende inkomen om hun taken uit te voeren; dringt er derhalve op aan dat de waarborging van een redelijk en stabiel inkomen voor de boeren een primaire doelstelling van het nieuwe GLB moet blijven, naast een goede prijs/kwaliteitsverhouding en een eerlijke behandeling van de consument, niet in de laatste plaats door het concurrentievermogen in de landbouwsector te verbeteren en door de boeren in staat te stellen kostendekkend te werken en op marktsignalen te reageren;

42. dringt aan op maatregelen om de managementcapaciteit en de onderhandelingspositie van primaire producenten en producentenorganisaties tegenover andere ondernemers in de voedselketen te versterken, en om de oprichting van organisaties te stimuleren die de banden tussen de diverse belanghebbenden in een bepaalde sector versterken, aangezien dit een verbetering kan betekenen van de uitwisseling van informatie en kan bijdragen aan de afstemming van het aanbod op de vraag van de consument; meent dat met dit soort maatregelen de werking van de voedselaanbodketen verbeterd kan worden, door een grotere prijs-transparantie en maatregelen tegen oneerlijke handelspraktijken, zodat boeren de toegevoegde waarde krijgen die zij verdienen; is van mening dat voor deze doelstellingen misschien een aanpassing of verduidelijking van de mededingingsregels van de EU nodig is om rekening te houden met de specifieke kenmerken van de landbouwmarkten, mits de goede werking van de interne markt hierdoor niet belemmerd wordt;

Donderdag 8 juli 2010

43. meent dat er flexibele en efficiënte marktmaatregelen moeten komen om te zorgen voor een adequaat vangnet in het toekomstige GLB-kader om extreme marktprijschommelingen te voorkomen, een grotere stabiliteit te creëren en snelle en efficiënte reacties te kunnen geven op een economische crisis die zich in de sector kan voordoen; meent dat dit vangnet moet worden aangevuld met een systeem voor risicomangement dat de gevolgen van natuurrampen of rampen op het gebied van de volksgezondheid tot een minimum kan helpen beperken;

44. is tevens van mening dat de specifieke instrumenten voor het beheer van de productiemogelijkheden die beschikbaar zijn in sommige sectoren moeten worden behouden, op basis van de beginselen van eerlijkheid en non-discriminatie, om ervoor te zorgen dat de markt op een efficiëntere manier kan worden beheerd en om crisissen die te wijten zijn aan overproductie te vermijden;

45. dringt aan op een eerlijke verdeling van de GLB-betalingen en beklemtoont dat deze eerlijk moeten zijn voor de boeren in zowel de nieuwe als de oude lidstaten;

46. is van mening dat een vermindering van de rechtstreekse betalingen uit hoofde van de eerste pijler catastrofale gevolgen zou hebben, niet enkel voor de landbouwers, maar evenzeer voor het platteland, voor openbare diensten die samenhangen met landbouw, voor de consumenten en voor de samenleving, als algemene begunstigde; rechtstreekse betalingen zijn bijgevolg onmisbaar en ze moeten dan ook behouden blijven; vestigt de aandacht op het nadelige effect dat het terugschroeven van GLB-middelen kan hebben op de waarde van de landbouwbedrijven, met ernstige repercussies vooral voor boeren die bankleningen hebben, met name in de context van de economische crisis die de Europese landbouw zwaar getroffen heeft;

47. meent dat levensvatbare landbouwbedrijven van fundamenteel belang zijn voor welvarende agrarische gemeenschappen, aangezien dergelijke bedrijven zorgen voor plaatselijke werkgelegenheid en diensten; is daarom van mening dat de plaatselijke gemeenschap betrokken moet worden bij het GLB om de noodzakelijke voorwaarden te scheppen voor hun sociaaleconomische levensvatbaarheid, ook door het behoud van gezinsbedrijven, en de continue herstructurering en modernisering van bedrijven waar dat nodig is; wijst erop dat diversificatiemaatregelen en ontwikkeling van de plattelandinfrastructuur in dit opzicht eveneens van belang zijn;

Een duurzaam GLB

48. meent dat de landbouw een voortrekkersrol moet spelen in de bestrijding van de klimaatverandering door de reductie van de uitstoot van broeikasgassen, de verhoging van de capaciteit voor koolstofvastlegging en de ontwikkeling en het gebruik van meer hernieuwbare energiebronnen en materialen van biologische oorsprong; meent dat klimaatoverwegingen geïntegreerd moeten worden in de GLB-maatregelen, waar dit van toepassing is;

49. is van mening dat een efficiënte productie van fundamenteel belang is voor een duurzamer beheer van schaarse middelen en dat de boeren hun technische productiemethoden moeten innoveren door gebruikmaking van de meest efficiënte financiële, wetenschappelijke en technische managementinstrumenten om op een economisch, sociaal en ecologische duurzamere wijze te voldoen aan de groeiende vraag naar voedingsmiddelen en naar hernieuwbare agromaterialen;

50. benadrukt dat in het kader van de Europese 2020-strategie onderzoek en ontwikkeling en het gebruik van nieuwe technologieën en goede landbouwpraktijken belangrijk zijn om het concurrentievermogen te vergroten en de productie op te voeren, en tegelijk het gebruik van pesticiden, kunstmest en schaarse bronnen zoals water en energie te beperken; is van mening dat investeringen in agrarische innovatie verder moeten worden gestimuleerd, onder meer via het GLB en de EU-kaderprogramma's voor onderzoek en ontwikkeling, om de nieuwe uitdagingen aan te gaan;

51. beveelt daarom de actieve aanwezigheid aan van landbouwkundige adviseurs in de regio's om landbouwers bij te staan in hun pogingen om collectieve milieugoederen te leveren;

52. meent dat een vrijwaring moet worden ingevoerd om te bereiken dat in de landbouw verder gebruik kan worden gemaakt van biotechnologie zonder dat afbreuk wordt gedaan aan bestaande productiemethoden;

Donderdag 8 juli 2010

Een groen GLB

53. merkt op dat de markt tot dusver in gebreke is gebleven als het gaat om een correcte beloning van de boeren voor het beschermen van het milieu en het leveren van andere collectieve goederen; meent daarom dat het GLB meer nadruk moet leggen op duurzaamheid door adequate economische stimulansen te bieden voor de boeren om optimaal ecologische diensten te leveren en zo het beheer van de milieuhulpbronnen van de Europese landbouwgronden verder te verbeteren; merkt op dat dit moet worden bereikt zonder bijkomende financiële of bureaucratische lasten voor de boeren te creëren;

54. meent dat, dankzij de verbeteringen van de productiefactoren die samenhangen met de voortgang van de kennis, de boeren bij uitstek kunnen bijdragen aan groene groei en oplossingen kunnen bieden voor de energiecrisis door de ontwikkeling van groene energie in de vorm van bijvoorbeeld biomassa, bioafval, biogas, biobrandstoffen van de tweede generatie en kleinschalige wind-, zonne- en waterenergie, waardoor er ook nieuwe groene banen kunnen worden gecreëerd;

Een gemeenschappelijk en eenvoudig beleid

55. beklemtoont dat een gemeenschappelijk landbouwbeleid relevanter is dan ooit om ervoor te zorgen dat de grensoverschrijdende aspecten van de voedselvoorziening, de klimaatverandering, hoge gemeenschappelijke normen voor milieubescherming, productveiligheid en -kwaliteit en dierenwelzijn worden gewaarborgd in een adequaat werkende binnenmarkt;

56. meent dat het nieuwe GLB, door invoering van een vereenvoudigde steunregeling, eenvoudig uitvoerbaar en transparant moet zijn, met minder bureaucratische rompslomp en administratieve lasten voor de boeren, vooral voor de kleinere bedrijven, zodat de boeren zich kunnen concentreren op hun belangrijkste taak, namelijk de productie van hoogwaardige landbouwproducten; meent dat dit onder meer kan worden bereikt door de invoering van instrumenten waarmee de doelen worden gesteld en die de landbouwers de mogelijkheid geven hun eigen productiesysteem te kiezen om deze doelstellingen te bereiken, zoals resultaatovereenkomsten, simpele contracten en meerjaarlijkse betalingen;

57. pleit voor het nemen van passende maatregelen om uit te leggen wat het GLB inhoudt, niet alleen aan de landbouwers maar aan alle Europese burgers, waarbij duidelijke en inzichtelijke informatie moet worden geboden over de nagestreefde doeleinden, de beschikbare middelen en de te verwachten gunstige effecten van de tenuitvoerlegging van het GLB;

58. is van oordeel dat de Commissie een meer evenredige en risicogebaseerde benadering moet kiezen bij de uitvoering van voorgeschreven controles, het houden van nalevingscontroles en het opleggen van financiële correcties;

59. verlangt dat het Europees Parlement wordt voorzien van snelle en actuele informatie over de huidige toestand van de landbouwbegroting;

Een eerlijk, groen en duurzaam GLB

60. verwacht, aansluitend op de conclusie van de voorjaarsbijeenkomst van de Europese Raad over Europa 2020, dat de hervorming van het GLB instrumenten oplevert die slimme, inclusieve, groene groei bewerkstelligen;

61. onderkent het brede scala van bestaande en nieuwe prioriteiten voor het GLB en merkt op dat de nieuwe lidstaten bij hun toetreding tot de Europese Unie de gerechtvaardigde verwachting koesterden dat de GLB-steun mettertijd vergelijkbaar zou zijn met die aan de oude lidstaten; dringt erop aan dat de bedragen die in de begroting 2013 aan het GLB worden toegewezen, in de volgende financiële programmeringsperiode tenminste op dat peil worden gehandhaafd, zodat het beleid de nieuwe uitdagingen kan oppakken en de prioriteiten van een hervormd GLB verwezenlijken;

62. dringt erop aan dat in de GLB-begroting een flexibiliteitsmechanisme voor het einde van het jaar wordt ingesteld om kredieten te kunnen overdragen naar het volgende jaar en onderbestedingen opnieuw te kunnen toewijzen;

63. benadrukt dat het GLB niet mag worden generationaliseerd en meent derhalve dat de directe steun volledig gefinancierd moet blijven door de EU-begroting, en wijst derhalve verdere cofinanciering af daar deze de eerlijke concurrentie in de Europese binnenmarkt zou schaden;

Donderdag 8 juli 2010

64. dringt aan op een eerlijke verdeling van de GLB-middelen voor de boeren in de EU; wijst erop dat om rekening te houden met de diversiteit van de landbouw in de EU, er objectieve criteria moeten worden gedefinieerd om een eerlijk verdelingssysteem te ontwerpen; wijst erop dat rechtstreekse betalingen bijdragen aan de levering van collectieve goederen, helpen de inkomens van boeren te stabiliseren en waarborgen bieden tegen risico's, doordat zij gedeeltelijke compensatie bieden voor de in maatschappelijk opzicht wenselijke hoge normen in de EU en de voortgaande slechting van tariefmuren, en een beloning vormen voor de levering van collectieve basisgoederen waarvoor de markt geen compensatie biedt;

— meent dat de hectare als enige basis niet voldoende is om de ongelijke verdeling van middelen voor directe steun tussen de lidstaten te verminderen en de brede diversiteit die de Europese landbouw kenmerkt te weerspiegelen, en dringt daarom bij de Commissie erop aan aanvullende objectieve criteria voor te stellen en de potentiële impact hiervan te evalueren, rekening houdend met de complexe aard van de landbouwsector en de verschillen tussen de lidstaten, om een evenwichtigere verdeling te bereiken,

— dringt aan op de invoering van eerlijke en objectieve criteria voor de toewijzing van middelen voor doelstellingen in verband met plattelandontwikkeling;

65. meent dat de directe steun in alle lidstaten vervangen moet worden door een areaalvergoeding in de volgende financiële programmeringsperiode; meent dat dit een voldoende lange overgangperiode is, zodat boeren en landbouwstructuren die nog steeds gebruik maken van de oude toeslagmodellen de flexibiliteit hebben om zich aan te passen aan veranderingen, en een te radicale herverdeling van steun wordt vermeden, zonder dat een snelle totstandbrenging van een evenwichtige verdeling van steun tussen de lidstaten wordt geschaad; merkt op dat de afschaffing van het historische model tot bijzondere problemen kan leiden voor lidstaten of regio's met een betrekkelijk omvangrijk areaal „naked land” (landbouwareaal zonder toeslag dat voor toeslag in aanmerking komt); dringt erop aan dat ruimschoots rekening wordt gehouden met de specifieke behoeften van deze regio's bij het ontwerpen van de toekomstige steun; meent tevens dat de lidstaten en regio's ook in de toekomst de flexibiliteit moeten houden om hun areaalvergoedingssystemen op zodanige wijze te regionaliseren dat deze hun specifieke prioriteiten weerspiegelen, waarbij de eerlijke concurrentie op de binnenmarkt in acht wordt genomen;

66. meent dat er geen terugkeer mag zijn naar gekoppelde betalingen als leidend beginsel van het GLB; is echter van mening dat in verband met de vervanging van het historische model door een areaaltoeslag, naar aanleiding van de besluiten met betrekking tot de check-up van het GLB, de lidstaten een adequate marge voor flexibiliteit moeten houden; is van mening dat door deze flexibiliteit de lidstaten de specifieke behoeften op hun grondgebied kunnen beantwoorden en kunnen voorkomen dat de productie volledig wordt stopgezet of de diversiteit van de landbouwactiviteiten terugloopt; is van mening dat deze speelruimte de vorm krijgt van aan een maximum gebonden gekoppelde betalingen voor kwetsbare landbouwsectoren en -gebieden en ecologisch kwetsbare gebieden, in overeenstemming met de WTO-verplichtingen, waarbij tegelijkertijd eerlijke marktvoorwaarden voor de boeren in de hele EU worden gewaarborgd;

67. is van mening dat er essentiële bouwstenen nodig zijn, namelijk: voedselzekerheid en eerlijke handel, duurzaamheid, landbouw in heel Europa, voedselkwaliteit, biodiversiteit en milieubescherming, en groene groei, om een eerlijk en duurzamer GLB te bereiken; is van mening dat de tweepijlerstructuur moet worden gehandhaafd, maar dat overlapping van beleidsdoelstellingen en -instrumenten moet worden vermeden en dat het beleid de inhoud van genoemde bouwstenen moet weerspiegelen;

68. meent dat ten behoeve van de eenvoud, de duidelijkheid en een gemeenschappelijke benadering, de financiering van elk van de prioriteiten van het GLB bij het begin van de hervorming moet worden vastgesteld;

Voedselzekerheid en eerlijke handel

69. verklaart dat de levensvatbaarheid van het bedrijf en de bestaanskwaliteit voor de boeren een absolute voorwaarde zijn voor de voortzetting van landbouwactiviteiten; meent daarom dat er een directe, door de EU gefinancierde basissteun in de vorm van een areaaltoeslag voor alle boeren in de EU moet zijn om de sociale en economische duurzaamheid van het Europese landbouwproductiemodel te waarborgen, dat voor een fundamentele voedselzekerheid voor de Europese consument moet zorgen, de boeren in staat moet stellen voedsel van hoge kwaliteit concurrerend te produceren, moet verzekeren dat het landbouwbedrijf en banen op het platteland overal in de EU worden gestimuleerd, en collectieve basisgoederen moet leveren via de randvoorwaarden met betrekking tot de „goede landbouw- en milieueconditie”, alsmede normen voor hoge kwaliteit en dierenwelzijn;

Donderdag 8 juli 2010

70. dringt erop aan dat uitsluitend actieve landbouwproductie mag worden beloond, waarbij eisen ten aanzien van een minimale activiteit in de randvoorwaarden worden opgenomen als voorwaarde voor toeslagen, en dat bij handhaving van de regels evenredigheid als belangrijkste uitgangspunt wordt genomen;

Duurzaamheid

71. meent dat een door de EU gefinancierde aanvullende toeslag ter beschikking moet worden gesteld van de boeren via een eenvoudig meerjarig contract dat hen beloont voor vermindering van hun koolstofuitstoot per productie-eenheid en/of uitbreiding van de koolstofvastlegging in de bodem door duurzame productiemethoden en door de productie van biomassa die kan worden gebruikt bij de productie van duurzame agromaterialen;

72. merkt op dat dit als dubbel voordeel zou hebben dat de Europese landbouw economisch en ecologisch duurzamer zou worden door lagere koolstofuitstoot en/of een betere efficiency en ook dat de boeren financieel voordeel hebben bij een grotere koolstofvastlegging op hun land, en dat zij op gelijke voet worden behandeld met andere bedrijfstakken die in de EU onder de ETS vallen; dringt aan op duidelijke en meetbare criteria en streefdoelen die op adequate wijze worden vastgesteld zodat deze toeslagen zo spoedig mogelijk in elke lidstaat kunnen worden uitgevoerd;

Landbouw in heel Europa

73. dringt aan op voortzetting van specifieke maatregelen om boeren te compenseren die werken in minder bevoorrechte gebieden, zoals bijvoorbeeld gebieden met natuurlijke handicaps, berggebieden, ecologisch kwetsbare gebieden en/of regio's die het meest getroffen worden door klimaatverandering, en ultraperifere regio's, om ervoor te zorgen dat er agrarische activiteiten plaatsvinden zodat overal in de EU het land beheerd blijft worden en er plaatselijk voedsel wordt geproduceerd, de dreiging van braaklegging van landbouwgrond wordt teruggedrongen, en een evenwichtig ruimtelijk beheer overal in de EU en een rationele ontwikkeling van de agrarische productie worden verzekerd; in de EU en een rationele ontwikkeling van de agrarische productie worden verzekerd;

74. is van oordeel dat bij een hervorming van de regeling voor de achtergestelde gebieden, en met name van de wijze waarop deze gebieden worden aangewezen en ingedeeld, rekening moet worden gehouden met de moeilijkheden die boeren in alle delen van de Europese Unie ondervinden, aangezien deze vanwege fysieke en klimatologische omstandigheden sterk kunnen verschillen; is van oordeel dat gebieden die onder mogelijke nieuwe regels worden uitgesloten een voldoende lange afbouwperiode moet worden toegekend;

75. wijst op de speciale rol van boeren in peri-urbane gebieden, waar de druk op de plattelands- en landbouwbronnen zeer groot kan zijn; beklemtoont dat de productie van levensmiddelen en publieke goederen in de buurt van steden moet worden gehandhaafd;

Voedselkwaliteit

76. beklemtoont dat de ontwikkeling van een beleid voor voedselkwaliteit, onder andere in de vorm van geografische aanduidingen (BOB's/BGA's), een prioriteit van het GLB moet zijn en moet worden uitgediept en versterkt, zodat de Europese Unie haar koploperspositie op dit gebied kan houden; is van oordeel dat in het geval van deze kwaliteitsproducten het gebruik van originele beheer, beschermings- en promotie-instrumenten moet worden toegestaan, zodat ze zich op harmonieuze wijze kunnen ontwikkelen en hun substantiële bijdrage aan de duurzame groei en het concurrentievermogen van de Europese landbouw kunnen blijven leveren;

Biodiversiteit en milieubescherming

77. meent dat de boeren op rendabele wijze kunnen bijdragen aan de biodiversiteit en milieubescherming, alsmede aan aanpassing aan en afzwakking van de klimaatverandering; dit moet derhalve verder gestimuleerd worden; dringt erop aan dat het GLB zorgt voor de mogelijkheid dat het overgrote deel van de landbouwgrond in aanmerking komt voor agromilieuprogramma's om boeren te belonen voor de levering van aanvullende ecosysteemdiensten, en tegelijk duurzamere, met minder grondstoffen werkende productiemodellen zoals de biologische landbouw, geïntegreerde landbouw, de ontwikkeling van een landbouw met een hoge natuurwaarde en duurzame intensieve landbouwmethoden ook worden aangemoedigd; meent dat al deze maatregelen voor plattelandontwikkeling gecofinancierd moeten blijven, met zo nodig een ruimer budget;

Donderdag 8 juli 2010

Groene groei

78. meent dat „groene groei” de kern moet vormen van de nieuwe strategie voor plattelandontwikkeling, die gericht moet zijn op het scheppen van nieuwe groene banen via:

- de ontwikkeling van lokale dynamische instrumenten zoals afzet op de lokale markt, lokale verwerking en steun voor projecten waarbij alle deelnemers van de lokale landbouwsector betrokken zijn,
- de ontwikkeling van biomassa, bioafval, biogas en kleinschalige hernieuwbare energieproductie alsmede de stimulering van de productie van biobrandstoffen van de tweede generatie, agromaterialen en groene chemische producten,
- investeringen in modernisering en innovatie, nieuwe onderzoeks- en ontwikkelingstechnieken voor aanpassing aan en afzwakking van de klimaatverandering,
- het organiseren van opleiding en advies voor boeren met betrekking tot de toepassing van nieuwe technieken en ondersteuning van jonge boeren die een bedrijf starten;

79. meent dat ter ondersteuning van de bouwstenen van het GLB er nog steeds een adequaat vangnet beschikbaar moet zijn; is van mening dat dit vangnet voldoende flexibel moet zijn om rekening te kunnen houden met de marktontwikkelingen, en instrumenten moet omvatten zoals publieke en particuliere opslag, interventie en marktruiming die op het moment dat dit noodzakelijk is wordt geactiveerd ter bestrijding van extreme prijsschommelingen en als instrument voor snelle reactie bij een crisis; is van mening dat hiervoor een speciale reservelijst in de EU-begroting beschikbaar moet worden gesteld, die snel gemobiliseerd kan worden in geval van een crisis;

80. meent dat deze maatregelen geflankeerd moeten worden door instrumenten die de marktvolatiliteit binnen de perken moeten houden en stabiele voorwaarden scheppen voor landbouwbedrijfsactiviteiten en planning; meent dat in dit verband nieuwe innovatieve economische en financiële instrumenten zoals algemene risicoverzekeringen tegen misoogsten, futuresmarkten en fondsen voor onderlinge risicowaarborging moeten worden overwogen om te reageren op extreme markt- en klimaatomstandigheden, zonder particuliere regelingen die momenteel worden ontwikkeld te verstoren;

81. is van mening dat regelgeving voor de uitbreiding van het productievermogen een rol van levensbelang kan spelen bij de waarborging van duurzame groei in een aantal landbouwsectoren;

82. beklemtoont dat ter aanvulling van marktmaatregelen de positie van de primaire producent binnen de voedselaanbodketen dringend versterkt moet worden via een scala van maatregelen met betrekking tot transparantie, contractuele betrekkingen en oneerlijke handelspraktijken; is van mening dat mogelijke aanpassingen aan de mededingingsregels ook moeten worden onderzocht om organisaties van primaire producenten in staat te stellen efficiënter te worden en zo nodig uit te breiden, zodat zij een betere onderhandelingspositie krijgen tegenover de grote handelaars en de verwerkende industrie; is van mening dat in verband hiermee de mogelijkheid moet worden overwogen nationale ombudsmannen en/of een Europese ombudsman te benoemen om geschillen binnen de voedselaanbodketen op te lossen;

83. herinnert eraan dat van de bestaande marktinstrumenten en in het kader van de WTO-verbintenissen de exportrestituties in de EU verder afgeschaft moeten worden, parallel met soortgelijke maatregelen door de WTO-partners;

84. is van mening dat het mededingingsvermogen van de Europese landbouw binnen en buiten de grenzen van de Gemeenschap moet worden bevorderd om methoden te vinden om de belangrijkste toekomstproblemen aan te pakken, o.m. onafhankelijke voedselvoorziening in de EU, levering van voedsel voor een groeiende wereldbevolking, een milieutechnisch gezonde aanpak, biologische verscheidenheid en aanpak van de klimaatverandering;

Donderdag 8 juli 2010

85. wijst er nogmaals op dat de EU in Europese en derde landen maatregelen kan financieren door middel waarvan in Europa en overal ter wereld informatie wordt verstrekt over Europese landbouw- en voedingsproducten of waardoor de voordelen daarvan onder de aandacht worden gebracht; is van mening dat de begroting van deze fondsen moet worden herzien om landbouw- en voedingsproducten uit de EU op de markten van de EU en van derde landen beter zichtbaar te maken; is van mening dat deze reclamatieacties in het kader van het nieuwe GLB ruimer en doelmatiger moeten worden toegepast;

86. is van oordeel dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid alle consumenten, in het bijzonder de allerarmsten, in staat moet stellen gezonder te eten door middel van een gevarieerder en betaalbaar productaanbod; om de armoede te bestrijden en de gezondheid te verbeteren, moeten de hulpprogramma's voor de armsten in de samenleving worden voortgezet en moeten de programma's gericht op het bevorderen van de consumptie van groenten en fruit op scholen worden geïntensiveerd;

87. meent dat het nieuwe GLB moet worden opgezet en uitgevoerd met als uitgangspunten eenvoud, evenredigheid en beperking van de bureaucratie en van administratieve kosten;

Het GLB in het meerjarig financieel kader en de jaarlijkse begrotingsprocedure

88. wijst erop dat het, gezien de nieuwe doelen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, noodzakelijk is in het nieuwe MFK te zorgen voor voldoende financiering, ten einde het beleid beter te kunnen steunen in overeenstemming met de ernstige problemen waaraan deze sector die voor de veiligstelling van de voedselvoorziening in de EU van levensbelang is, de komende jaren het hoofd zal moeten bieden;

89. wijst er nogmaals op dat het in de laatste vier jaar van het huidige MFK alleen mogelijk is geweest over de jaarlijkse begrotingen tot overeenstemming te komen door de in de diverse rubrieken van het MFK bestaande speelruimte volledig te gebruiken of door middel van herzieningen overeenkomstig artikel 23 van het Interinstitutioneel Akkoord (IA) van 17 mei 2006, gebruik makend van de speelruimte die beschikbaar was onder de plafonds van rubriek 2 om andere prioriteiten van de EU te kunnen financieren; wijst erop dat de speelruimte onder het plafond van rubriek 2 vanaf het begrotingsjaar 2011 totdat het huidige MFK afloopt (2013) uiterst beperkt zal zijn;

90. wijst erop dat het door de wettelijk bindende aard van het MFK noodzakelijk wordt soepeler tenuitvoerleggingsregelingen in te voeren, zodat de Unie soepel en doelmatig genoeg kan reageren op onvoorziene gebeurtenissen;

91. wijst erop dat de Commissie haar ontwerpbegroting overeenkomstig artikel 314, lid 3 VWEU niet meer mag wijzigen zodra het Bemiddelingscomité is bijeengeroepen; wijst er andermaal op dat de Commissie een nota van wijzigingen moet indienen om de landbouwprognose in het najaar op de laatste stand te brengen; dringt er met klem op aan dat de nota van wijzigingen beschikbaar is voordat het EP tot stemming overgaat; verzoekt zijn bevoegde commissies met het oog op de bijeenkomst van het bemiddelingscomité een interne procedure in het leven te roepen voor de bepaling van het standpunt van het Parlement;

92. wijst er nogmaals op dat de door het Europees Parlement ingevoerde proefprojecten (PP) en de voorbereidende acties (VA) zich hebben ontwikkeld tot belangrijke instrumenten voor de formulering van beleidsprioriteiten en de invoering van nieuwe initiatieven die vaak zijn uitgegroeid tot EU-activiteiten en -programma's, o.m. op het gebied van landbouw en plattelandsontwikkeling; is van mening dat proefprojecten en voorbereidende acties ook in de toekomst een forum kunnen bieden voor het toetsen van nieuwe hervormingsdenkbeelden;

93. verzoekt de Commissie de aanbevelingen van het Europees Parlement volledig te betrekken bij de uitwerking van haar mededeling en de opstelling van wetsvoorstellen;

*

* *

94. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Donderdag 8 juli 2010

Regeling inzake de invoer van visserij- en aquacultuurproducten in de EU in het licht van de hervorming van het GLB

P7_TA(2010)0287

Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over de regeling inzake de invoer van visserij- en aquacultuurproducten in de EU in het licht van de hervorming van het GVB (2009/2238(INI))

(2011/C 351 E/18)

Het Europees Parlement,

- gezien het Verdrag van 10 december 1982 van de Verenigde Naties over het zeerecht,
- gezien de overeenkomst van 4 augustus 1995 tot uitvoering van het Verdrag van 10 december 1982 van de Verenigde Naties over het zeerecht, meer in het bijzonder voor instandhouding en beheer van transzonale en sterk migrerende visbestanden (de „overeenkomst van New York”),
- gezien de gedragscode voor verantwoordelijke bevissing van de FAO, goedgekeurd op 31 oktober 1995,
- gezien de slotverklaring van de wereldtopconferentie over duurzame ontwikkeling van 26 augustus t/m 4 september 2002 in Johannesburg,
- gezien verordening (EG) nr. 2371/2002 van 20 december 2002 van de Raad inzake de instandhouding en duurzame exploitatie van de visbestanden in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽¹⁾,
- gezien Verordening (EG) nr. 104/2000 van 17 december 1999 van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector visserijproducten en producten van de aquacultuur ⁽²⁾,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 12 december 2007 over de gemeenschappelijke marktordening voor visserijproducten en producten van de aquacultuur ⁽³⁾,
- gezien Verordening (EG) nr. 1005/2008 van 29 september 2008 van de Raad houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen ⁽⁴⁾,
- gezien Verordening (EG) nr. 66/2010 van 25 november 2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de EU-milieukeur ⁽⁵⁾,
- gezien het Groenboek van de Commissie onder de titel „Hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid” (COM(2009)0163),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 25 februari 2010 over het groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid ⁽⁶⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie „Bouwen aan een duurzame toekomst voor de aquacultuur - Een nieuw elan voor de strategie voor een duurzame ontwikkeling van de Europese aquacultuur” (COM(2009)0162),

⁽¹⁾ PB L 358 van 31.12.2002, blz. 59.

⁽²⁾ PB L 17 van 21.1.2000, blz. 22.

⁽³⁾ PB C 323 E van 18.12.2008, blz. 271.

⁽⁴⁾ PB L 286 van 29.10.2008, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 27 van 30.1.2010, blz. 1.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0039.

Donderdag 8 juli 2010

- onder verwijzing naar zijn resolutie van 17 juni 2010 over een nieuw elan voor de strategie voor duurzame ontwikkeling van de Europese aquacultuur ⁽¹⁾,
 - gezien de Overeenkomst van Marrakesh tot oprichting van de Wereldhandelsorganisatie van 15 april 1994,
 - gezien de verklaring van Doha van 14 november 2001 van de ministers van de Wereldhandelsorganisatie,
 - gezien de mededeling van de Commissie „Europa als wereldspeler - wereldwijd concurreren” (COM(2006)0567),
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 7 mei 2009 over de nieuwe rol en bevoegdheden van het Europees Parlement bij de tenuitvoerlegging van het Verdrag van Lissabon ⁽²⁾,
 - gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
 - gelet op artikel 48 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie visserij en het advies van de Commissie internationale handel (A7-0207/2010),
- A. overwegende dat de visserij- en de aquacultuursector van strategisch belang zijn voor de bevoorrading van de bevolking en voor een evenwichtige voeding, zowel in de verschillende lidstaten als in de Europese Unie als geheel, en dat deze sectoren een aanzienlijke bijdrage leveren tot de sociale en economische welvaart van de kustgemeenschappen, de ontwikkeling op lokaal niveau, de werkgelegenheid en de instandhouding van culturele tradities,
- B. overwegende dat vis een natuurlijke rijkdom is die, bij goed beheer, hernieuwbaar kan zijn en in de EU en wereldwijd in voedsel en banen kan voorzien, en die moet worden ondersteund teneinde uitputting van de visbestanden en de daaruit voortvloeiende problemen voor kustgemeenschappen binnen en buiten de EU te voorkomen; in dit verband overwegende dat een beter, doeltreffend visserijbeheer noodzakelijk is, en dat in het kader daarvan ook moet worden gekeken naar de gevolgen van internationale handel voor visbestanden wereldwijd,
- C. gezien de omvangrijke hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid, die de Commissie met haar groenboek van 22 april 2009 aangevat heeft, om de meeste aspecten van de beleidsvoering aan herziening te onderwerpen,
- D. gezien de nieuwe strategie voor duurzame ontwikkeling van de Europese aquacultuur, die de Commissie in haar mededeling van 8 april 2009 omschrijft (COM(2009)0162),
- E. overwegende dat tijdens de Wereldtop inzake duurzame ontwikkeling in 2002 in Johannesburg specifieke streefdoelen voor het visserijbeheer zijn opgesteld, zoals het terugbrengen van de exploitatie van de visbestanden tot een niveau dat verenigbaar is met de maximale duurzame opbrengst (MDO) tegen 2015,
- F. overwegende dat de Europese productie van visserij- en aquacultuurproducten de laatste 10 jaar met ongeveer 30 % teruggelopen is,
- G. overwegende dat de terugloop ook te maken heeft met de achteruitgang van de zeerijkdommen in de Europese wateren en de maatregelen die – terecht – zijn ingevoerd om in het kader van het GVB bevissing te beperken en voor duurzaam beheer van de bestanden te zorgen, zowel binnen als buiten de territoriale wateren van de EU, met name waar EU-visserij plaatsvindt op basis van partnerschapsovereenkomsten op visserijgebied,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0243.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0373.

Donderdag 8 juli 2010

- H. overwegende dat de Europese visvangst minder dan 6 % van de totale vangst over heel de wereld vertegenwoordigt,
- I. overwegende, zelfs als het Groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid de zienswijze op lange termijn weergeeft – namelijk een mogelijke kering in de tendens tot teruglopende vangst – dat de radicale maatregelen die in overweging genomen worden om de rijkdommen gelegenheid te geven om zich te herstellen (geringere capaciteit van de vloten, dwingender beheersmaatregelen, verscherpte controle, enz.), de tendens op korte en middellange termijn alleen maar kunnen versterken,
- J. overwegende voorts dat, ondanks de nieuwe strategie die over dit onderwerp is opgesteld, de vele beperkingen voor de ontwikkeling van de communautaire aquacultuurproductie van dien aard zijn dat het onwaarschijnlijk is dat de ontwikkeling van deze sector op korte en middellange termijn de trendmatige daling van de productie in de winningsindustrie in belangrijke mate kan compenseren,
- K. overwegende dat in verband hiermee de Europese productie extra gestimuleerd moet worden, met name in de nieuwe lidstaten van de EU met bewezen potentieel op het gebied van aquacultuurproductie,
- L. overwegende dat van de andere kant de vraag naar visserij- en aquacultuurproducten in de Europese Unie over het algemeen stijgt, met een bijzonder sterke dynamiek op de markt van de nieuwe lidstaten van Midden- en Oost-Europa, en dat er de eerstvolgende 20 jaar onder invloed van verschillende factoren een aanhoudende toename van het verbruik te verwachten is,
- M. overwegende dat de Europese Unie nu al de grootste markt voor visserij- en aquacultuurproducten ter wereld is (12 miljoen ton en 55 miljoen EUR waard in 2007), vóór Japan en de Verenigde Staten, dat hij sterk van invoer uit derde landen afhankelijk is, die 60 % van de behoeften vertegenwoordigt, en dat die afhankelijkheid normalerwijze nog moet toenemen,
- N. overwegende dat de invoer van visserij- en aquacultuurproducten in de Europese Unie en de omstandigheden waaronder de invoer plaatsvindt, dus ook een centrale kwestie in elke ontleding van haar beleidsvoering voor visvangst en aquacultuur vormen en in de lopende hervormingen zeer bijzondere aandacht verdienen,
- O. overwegende dat de kwestie in al haar aspecten bekeken moet worden: commerciële overwegingen, sociale en milieuproblemen, en kwaliteit,
- P. overwegende dat niet-selectieve visserij en het teruggooien van grote hoeveelheden vis bij bepaalde vormen van visserij die naar de EU-markten exporteren, betekenen dat aanzienlijke hoeveelheden vis die geschikt zou zijn voor consumptie, verloren gaan,
- Q. overwegende dat het denkwerk vooral over de gemeenschappelijke ordening van de markten (gmo) voor visserij- en aquacultuurproducten moet gaan, waarvoor de huidige regelgeving in verschillende opzichten achterhaald is en dringende herziening vergt,
- R. overwegende dat in het kader van dit denkwerk ook kritisch moet worden gekeken naar het gemeenschappelijk handelsbeleid zoals dat tot dusver op deze specifieke sector wordt toegepast, alsmede naar de onderlinge samenhang van de besluiten die in dit verband worden genomen, met behoud van een levensvatbare en verantwoordelijke Europese visvangst,
- S. overwegende dat visserij- en aquacultuurproducten in het gemeenschappelijk douanetarief theoretisch weliswaar nog een douanebescherming genieten die iets boven het gemiddelde van producten buiten de landbouw ligt, maar dat die bescherming in de praktijk aanzienlijk beperkt wordt door verschillende vrijstellings- en verminderingsregelingen, al dan niet in overeenkomsten vastgelegd, die maken dat invoer waar daadwerkelijk mbn-rechten op geheven worden (meest begunstigde natie: toepasbaar tenzij uitdrukkelijk anders bepaald), ongeveer 5 % van het totaal vertegenwoordigt,
- T. overwegende dat de politiek om EU-markten open te stellen voor visserij- en aquacultuurproducten voor invoer naar verwachting voortgezet wordt, zowel op multilateraal vlak in de onderhandelingen bij de Wereldhandelsorganisatie - meer in het bijzonder de afdeling-Nama (toegang tot de markt voor andere als landbouwproducten) in de cyclus van Doha - als in een reeks preferentiële onderhandelingen die met verschillende soorten handelspartners in Azië, Latijns Amerika, Noord-Amerika, het bekken van de Middellandse zee en verschillende groepen ACS-landen aan de gang zijn,

Donderdag 8 juli 2010

- U. overwegende dat de afsluiting van de afdeling-Nama in de cyclus van Doha aan de hand van de zgn. „Zwitserse formule” met coëfficiënt 8, zoals op het ogenblik overwogen, tot gevolg zou hebben dat het maximum douanerecht dat de Europese Unie op visserij- en aquacultuurproducten kan heffen, van 26 tot ongeveer 6 %, en het gemiddeld tarief van 12 tot ongeveer 5 % teruggebracht wordt,
- V. overwegende dat een besluit in die zin - behalve dat het de beschermende werking van de tarieven die er nog zijn, bijna volledig zou opheffen - de preferenties voor de ontwikkelingslanden die al toegekend zijn of waar momenteel over onderhandeld wordt, elke betekenis zou ontnemen door ze sterk uit te hollen, en de grondslagen zelf van de procedures van de Wereldhandelsorganisatie ondergraaft door veranderlijke toegang tot de markt van de Gemeenschap volgens de behoeften van de Europese verwerkende industrie voor visserij- en aquacultuurproducten mogelijk te maken (met opschortingen en contingering van tarieven),
- W. overwegende dat de EU-eis van coherentie tussen haar doelstellingen voor ontwikkelingsbeleid (uitbannen van armoede, ontwikkeling van duurzame lokale visserij) en haar handelsbeleid impliceert dat ontwikkelingslanden zouden moeten worden gestimuleerd om visserijproducten met een grotere toegevoegde waarde te exporteren, op voorwaarde dat de vis afkomstig is van goed beheerde en duurzame visserijmethoden en voldoet aan de noodzakelijke sanitaire voorwaarden,
- X. tevens overwegende dat er de laatste jaren bij de onderhandelaars van de Europese Unie in handelsaangelegenheden een neiging vast te stellen is om gemakkelijker afwijkingen van de preferentiële herkomstregels toe te staan die traditioneel op visserij- en aquacultuurproducten van toepassing zijn, zowel voor het ruw product (criterium: scheepstatuut) als voor het verwerkt product (mogelijkheid om preferentiële herkomst te behouden ondanks gebruik van grondstoffen van andere oorsprong),
- Y. overwegende dat een onderzoek van de FAO heeft laten zien dat, zelfs als internationale handel in visproducten kan leiden tot een verhoogde voedselzekerheid in ontwikkelingslanden, deze ook heeft geleid tot een toename van de visserij voor de exportmarkt, wat tot een verergering van de uitputting van bestanden kan leiden, daarbij wijzend op de noodzaak om ervoor te zorgen dat visserijbedrijven goed worden geleid en gecontroleerd om uitputting van bestanden te voorkomen,
- Z. gezien de gedeeltelijk uiteenlopende belangen van Europese producenten van visserij- en aquacultuurproducten (vissers en industriële viskwekerijen), de verwerkende nijverheid, afzet, importeurs en verbruikers, die de beleidsvoering op Europees niveau op een doelmatige en evenwichtige manier moet zien overeen te brengen,
- AA. overwegende dat het noodzakelijk is om voor de communautaire producenten (vissers en aquacultuurproducenten) voldoende afzetmogelijkheden te creëren, zodat zij hun producten kunnen verkopen tegen voldoende lonende prijzen, daarbij rekening houdend met de kosten, de beperkingen en de diverse risico's die aan hun activiteit verbonden zijn,
- AB. overwegende dat het noodzakelijk is om aan de verwerkende bedrijven in de Gemeenschap te garanderen dat er het hele jaar door, in voldoende hoeveelheden en tegen stabiele prijzen grondstoffen van homogene kwaliteit beschikbaar zijn,
- AC. overwegende dat het noodzakelijk is om te voldoen aan de vraag van de consumenten in de Gemeenschap naar producten van hoge kwaliteit tegen concurrerende prijzen, alsook om rekening te houden met hun toenemende behoefte aan informatie over de kenmerken, de oorsprong en de omstandigheden waaronder deze producten zijn gevangen of geproduceerd,
- AD. gezien de uiteenlopende weerslag van invoer op de markt van de Gemeenschap naar gelang van de soort, de verwerkingsgraad van het product en de afzetkanalen,
- AE. overwegende dat het feit dat de prijzen van de eerste verkoop onder druk komen te staan door de concurrentie van ingevoerde producten ernstigere gevolgen lijkt te hebben voor vissoorten voor industrieel gebruik (bestemd voor de verwerkende industrie) dan voor niet-industriële soorten,

Donderdag 8 juli 2010

Algemene overwegingen

1. betreft dat het Groenboek over de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid niet meer dan een paar regels aan de invoer besteedt en het belang van gedegen behandeling van de kwestie voor de geloofwaardigheid en het welslagen van de hervorming klaarblijkelijk onderschat;
2. stelt vast dat de openlegging van de markt van de Gemeenschap voor ingevoerde visserij- en aquacultuurproducten al ver gevorderd is, als gevolg van het handelsbeleid dat de Europese Unie de laatste 20 jaar gevoerd heeft;
3. stelt vast dat de productie van de Gemeenschap aan visserij- en aquacultuurproducten duidelijk ontoereikend is om aan de behoeften van de verwerkende industrie en de toenemende vraag van de verbruikers tegemoet te komen, en ontoereikend zal blijven; erkent bijgevolg de noodzaak om verantwoordelijke consumptie te bevorderen, gebaseerd op kwaliteit en duurzaamheid en niet op kwantiteit, de noodzaak om visserijbeheer te versterken ten einde herstel van bestanden te bevorderen en het feit dat invoer in de bevoorrading van de Europese markt een belangrijke rol zal blijven vervullen;
4. erkent dat er een bovengrens is aan de hoeveelheid vis die op een duurzame basis kan worden gevangen, hetzij voor menselijke consumptie, hetzij voor industriële doeleinden, wat betekent dat de aanvoer van vis naar de EU-markt niet oneindig kan blijven stijgen;
5. stelt niettemin met nadruk dat handhaving van voor het milieu duurzame en economisch levensvatbare visvangst en aquacultuur in de Europese Unie absoluut noodzakelijk is, ook in ambachtelijke vorm en evenwichtig over de kustgebieden verdeeld, om de culturele identiteit van de kuststreken te helpen bewaren, werkgelegenheid over de volledige lengte van de vangst- en verwerkingsketen te verschaffen en voor betrouwbare en kwaliteitsvolle levensmiddelen te zorgen, wat impliceert dat vissers een eerlijke prijs voor hun product krijgen; benadrukt daarnaast dat werknemers in de visserijsector moeten werken onder redelijke omstandigheden en in overeenstemming met de IAO-verdragen inzake het arbeidsmilieu;
6. merkt op dat de huidige exportmogelijkheden voor de gemeenschappelijke markt van visserij- en aquacultuurproducten onder bepaalde omstandigheden een negatief effect kunnen hebben op de lokale economie van sommige regio's, zoals de ultraperifere regio's, voor wat betreft de verkoop van hun lokale producten;

Specifieke overwegingen*Handels- en douanebeleid*

7. is van mening dat de EU, als grootste importeur van visserijproducten ter wereld, met andere landen die op grote schaal vis importeren de politieke verantwoordelijkheid deelt om ervoor te zorgen dat de WTO-handelsvoorschriften in overeenstemming zijn met de strengst mogelijke wereldwijde normen voor visserijbeheer en -behoud; roept de Commissie in dit verband op ervoor te zorgen dat de criteria voor eerlijke, transparante en duurzame handel in vis worden aangescherpt in de bilaterale en multilaterale handelsovereenkomsten van de EU;
8. meent dat redelijke tolbescherming een belangrijk en rechtmatig beleidsmiddel in handen van de politieke leiding is en moet blijven om de invoer te reglementeren; herinnert eraan dat een tolbescherming erga omnes de preferenties tot hun recht laat komen die de EU aan bepaalde landen, met name ontwikkelingslanden, verleent; herinnert eraan dat afschaffing van deze bescherming de landen met preferenties alle voordelen zou ontnemen die zij momenteel genieten; herinnert er ook aan dat de tolbescherming moduleerbaar is en dat dit nuttig is, aangezien de EU de bescherming kan opschorten, wanneer de communautaire productie van grondstoffen onvoldoende is om de verwerkende industrie van de EU op toereikende wijze van grondstoffen te voorzien;
9. wijst bijgevolg de zienswijze van de hand die met het huidig handelsbeleid verdedigd wordt, namelijk een onafwendbare verdwijning van elke vorm van tolbescherming voor visserij- en aquacultuurproducten, zodat er de producenten van de Gemeenschap – vissers, industriële viskwekerijen en verwerkende bedrijven – geen andere keuze zou blijven als er zich bij neer te leggen;

Donderdag 8 juli 2010

10. meent dat visvangst en aquacultuur zoals de landbouw strategische sectoren zijn, multifunctioneel, die afhankelijk zijn van behoud en duurzame ontginning van natuurlijke rijkdommen, in bepaalde onderdelen zeer kwetsbaar, en die zich slecht tot een loutere benadering volgens vrijhandelsprincipes lenen, die van vrij samenspel van de relatieve voordelen uitgaan;
11. betreft dat de handelsbesprekingen over visserij- en aquacultuurproducten in tegenstelling met die over landbouwproducten, die door de landbouwcommissaris geleid worden, als onderhandelingen over producten buiten de landbouw beschouwd worden, zodat ze onder de bevoegdheid van de handelscommissaris vallen, waarvoor ze dikwijls niet meer dan een sluitpost in een ruimere problematiek vormen;
12. vraagt om de bevoegdheid voor handelsbesprekingen over visserij- en aquacultuurproducten van de handelscommissaris aan die voor zeevaart en visvangst over te dragen;
13. vraagt dat door middel van een serie onderzoeken en raadplegingen een heldere en globale visie op de communautaire markt van visserij- en aquacultuurproducten wordt ontwikkeld (soort per soort), alsmede op de verwachte ontwikkeling van de vraag en de communautaire productie en de afzetkanalen die naar verwachting voor deze productie behouden blijven bij eerlijke concurrentievoorwaarden;
14. vraagt de Commissie ook zich in te spannen voor een betrouwbaardere en preciezere evaluatie van de impact van de import van visserij- en aquacultuurproducten op de communautaire markt, met name wat prijzen betreft, en te werken aan de invoering van een systeem voor de verzameling en uitwisseling van gegevens, om deze evaluatie te vergemakkelijken;
15. eist dat visserij- en aquacultuurproducten voor de toepassing van de zgn. „Zwitserse formule” in de onderhandelingen over producten buiten de landbouw in de cyclus van Doha bij de Wereldhandelsorganisatie als kwetsbare producten beschouwd worden, om gelijkenschakeling van de tolbescherming te voorkomen die een aantal van die producten in het gemeenschappelijk douanetarief nog genieten, en daarmee de waarde van de preferenties die bepaalde handelspartners toegekend worden, en de doeltreffendheid van de procedures van de Wereldhandelsorganisatie te handhaven;
16. herinnert eraan dat volgens par. 47 van de ministeriële verklaring van Doha van 14 november 2001 de onderhandelingen in de lopende cyclus van het principe van één enkele verbintenis over het geheel uitgaan, en dat het de Europese Unie vrijstaat, zolang als de cyclus niet in zijn geheel afgesloten is, om haar standpunt in bepaalde onderdelen van de cyclus te herzien;
17. spoort de onderhandelaars van de Gemeenschap bij de Wereldhandelsorganisatie ook aan om deelname van de Europese Unie in ook maar enig initiatief tot multilaterale liberalisering van de sector visserij- en aquacultuurproducten onvoorwaardelijk van de hand te blijven wijzen;
18. verzoekt de Commissie te eisen dat de eventuele sluiting van een overeenkomst over subsidies in de visserijsector, waarover in het kader van de Wereldhandelsorganisatie onderhandelingen worden gevoerd, met name wat maatregelen voor de regulering van de markt betreft, voor de Europese producenten geen situatie met zich meebrengt waar zij een concurrentienadeel ten opzichte van de leveranciers van derde landen lijden; heeft principiële bezwaren tegen de eventuele afzonderlijke en voortijdige inwerkingtreding („vroege oogst”) van een dergelijke overeenkomst en benadrukt dat deze onlosmakelijk verbonden moet blijven met de andere onderdelen van de Doha-ronde;
19. vraagt de onderhandelaars van de Gemeenschap bij bilaterale en regionale onderhandelingen om stelselmatig daadwerkelijke tegenprestaties voor de handelsvoordelen te vragen die derde landen voor de invoer van visserij- en aquacultuurproducten krijgen, en met vastberadenheid alle actieve belangen van de Europese Unie in de visvangst te verdedigen;
20. benadrukt dat de Europese Unie het toezicht op de handelspreferenties moet behouden die ze een aantal partnerlanden toekent, door toepassing van strikte herkomstregels te eisen die van het principe van „geheel verkregen” producten uitgaan; maant in het geval van onbewerkte producten, bij eventueel soepeler aanwending van de traditionele criteria voor het statuut van de schepen, tot omzichtigheid aan, en eist dat elke nieuwe aanvraag tot afwijking voor afgewerkte producten van de hand gewezen wordt; meent dat de zgn. „no drawback”-regel systematisch toe te passen is en dat de mogelijkheden tot cumulatie van oorsprongsregels beperkt moeten worden;

Donderdag 8 juli 2010

21. verzoekt de Commissie met aandrang om de analyse van de impact van de door de EU aan bepaalde landen verleende tariefpreferenties op de visserij- en aquacultuursector kwantitatief en kwalitatief te verbeteren, met name wat de rendabiliteit van de bedrijven en de werkgelegenheid betreft, zowel in de EU als in de begunstigde landen, met name de ACS-landen; dringt er eveneens op aan dat deze analyses naar behoren gekwantificeerde resultaten zouden opleveren en dat er in het bijzonder rekening wordt gehouden met de gevoelige vissoorten;

22. herinnert aan de mogelijkheid voor de communautaire industrie om gebruik te maken van handelsbeschermingsinstrumenten van de EU in geval van dumping, subsidiëring of massale en plotselinge toename van de invoer van bepaalde categorieën visserij- en aquacultuurproducten;

Milieu, sociale overwegingen, gezondheid en kwaliteit

23. meent dat het één van de essentiële doelstellingen van het beleid van de Gemeenschap tegenover de invoer van visserij- en aquacultuurproducten moet zijn om te zorgen dat invoerproducten in alle opzichten aan dezelfde vereisten beantwoorden die ook voor producten van de Gemeenschap gelden; is van mening dat die doelstelling aan de fundamentele bezorgdheid om rechtvaardigheid, samenhang en doeltreffendheid van de maatregelen beantwoordt die momenteel in de sector van toepassing zijn of naar aanleiding van de hervorming in overweging genomen worden; stelt daarnaast dat de naleving van EU-vereisten door derde landen zal bijdragen aan het creëren van gelijke concurrentievoorwaarden tussen de productie in de EU en de productie in derde landen ten gevolge van het feit dat de kosten voor derde landen zullen toenemen, doordat zij vis produceren in overeenstemming met EU-normen;

24. vreest dat de enorme toevloed van visserij- en aquacultuurproducten op de gemeenschappelijke markt uit derde landen het koopgedrag van de consument kan beïnvloeden;

25. meent dat ruimere inspanningen van de Europese Unie in het gemeenschappelijk visserijbeleid voor behoud van de bestanden en duurzame visvangst niet verenigbaar zijn met de import van visserij- en aquacultuurproducten afkomstig uit landen die hun visserijinspanningen intensiveren zonder zorg voor de duurzaamheid daarvan en die alleen oog hebben voor de directe opbrengst;

26. onderstreept het feit dat het communautaire beleid inzake de instandhouding van de bestanden ertoe bijdraagt, met name door middel van de terugwinnings- en beheersplannen, dat de import van visserij- en aquacultuurproducten uit derde landen wordt bevoordeeld en dat deze de plaats kan innemen, vaak op onomkeerbare wijze, van de communautaire productie; vraagt de Commissie hier bij de uitwerking van de plannen in kwestie naar behoren rekening mee te houden;

27. meent dat ruimere inspanningen van de Europese Unie in het gemeenschappelijk visserijbeleid voor behoud van de bestanden en duurzame visvangst vergezeld moeten gaan van de wil om ervoor te zorgen dat de landen waar haar invoer van visserij- en aquacultuurproducten vandaan komt, dezelfde discipline in acht nemen;

28. verheugt zich over de recente inwerkingtreding van regelgeving tegen illegale, ongemelde en onge-reguleerde visserij, die keuring van alle producten oplegt die op de markt van de Gemeenschap aangeboden worden; beveelt strenge en doeltreffende toepassing van deze regelgeving aan, maar erkent tegelijkertijd dat veel ontwikkelingslanden behoefte aan ondersteuning bij de juiste uitvoering van de regelgeving en de bestrijding van illegale visserij hebben; herinnert er evenwel aan dat het hier om een minimumvereiste gaat, die op zich niet voldoende is om de duurzame visvangst veilig te stellen waar de bewuste producten uit voortkomen;

29. is van mening dat er, naast de toepassing van de communautaire regelgeving inzake IOO-visserij, striktere controle moet plaatsvinden verderop in het proces van afzet van dit soort vis, vooral door middel van strengere rekeningcontroles bij de lidstaten en bedrijven die worden verdacht van het aanleggen van voorraden van producten afkomstig uit illegale visserij;

30. vraagt de Europese Commissie om van alle beleidsmiddelen gebruik te maken die haar ter beschikking staan om te zorgen dat de voornaamste landen die visserij- en aquacultuurproducten naar de Europese Unie uitvoeren, hun verbintenissen nakomen die ze in Johannesburg aangegaan zijn en de strenge beleidsvormen voor behoud van de rijkdommen in acht nemen; beveelt haar aan om bij alle geëigende instanties met de bewuste landen samen te werken, meer in het bijzonder in de regionale beheersorganisaties voor de visserij;

Donderdag 8 juli 2010

31. begrijpt anderzijds dat de Europese Unie haar verbintenissen kracht wil bijzetten en zich ervan wil vergewissen dat alle producten die naar de Europese Unie worden uitgevoerd, zonder uitzondering, uit landen komen die de voornaamste internationale overeenkomsten op het gebied van het zeerecht geratificeerd hebben, met name het zeerechtverdrag van de VN (UNCLOS) en het Verdrag over de instandhouding en het beheer van transzonale en sterk migrerende visbestanden, en dat zij verdragsluitende partij zijn van de respectievelijke regionale organisaties voor visserijbeheer indien de uitgevoerde producten afkomstig zijn uit door een van deze organisaties gereguleerde wateren;
32. beveelt haar aan om bij alle geëigende instanties met de bewuste landen samen te werken, meer in het bijzonder in de regionale beheersorganisaties voor de visserij;
33. wijst met nadruk op de ernstige handicaps waar vissers, aquacultuurbedrijven en verwerkende nijverheid van de Gemeenschap mee te kampen hebben, tegen de concurrentie van derde landen in waar de arbeidskosten veel lager liggen en de sociale regelgeving minder veeleisend is;
34. meent dat het probleem van sociale dumping, dat zich ook in een heel aantal andere onderdelen van de economie voordoet, bijzonder scherp in de visvangst en aquacultuur te voorschijn komt, meer in het bijzonder in de verwerkende activiteiten, die zeer arbeidsintensief zijn;
35. vraagt de Commissie om alle beleidsmiddelen die haar ter beschikking staan aan te wenden om er op zijn minst voor te zorgen dat de voornaamste landen die visserij- en aquacultuurproducten naar de Europese Unie uitvoeren, de acht overeenkomsten van de Internationale Arbeidsorganisatie over de grondrechten van de arbeid in acht nemen; eist dat alle handelspreferenties voor visserij- en aquacultuurproducten die de Europese Unie verleent, van strikte vervulling van dwingende, zowel milieutechnische als sociale eisen uitgerust worden, en vraagt ook dat de afgesloten overeenkomsten in die zin geloofwaardige werkwijzen voor toezicht op de aangegane verbintenissen, en opschorting of gewoonweg intrekking van de preferenties in geval van overtreding bevatten; vraagt, wat de ontwikkelingslanden betreft, de uitvoering van programma's die speciaal zijn ontworpen voor de verstrekking van technische steun, en financiële steun indien nodig, om de landen in kwestie te helpen om hun sociale en milieuverplichtingen na te komen;
36. wijst met nadruk op het belang van strenge toepassing van de Europese wetgeving op gezondheidsnormen en -inspectie in al haar aspecten (voedselveiligheid, naspeurbaarheid, preventie) op ingevoerde visserij- en aquacultuurproducten, met inbegrip van diervoeder en grondstoffen voor diervoeder, aangezien dit essentiële aspecten zijn voor de bescherming van consumenten; dringt er in die zin bij de Commissie op aan om haar controleprogramma in derde landen te verbeteren door de missies van het Voedsel- en Veterinair Bureau (FVO) te verfijnen, hoofdzakelijk door het aantal gecontroleerde inrichtingen bij elke missie te verhogen ten einde resultaten te verkrijgen die beter stroken met de realiteit van het derde land;
37. roept bij de toepassing van de wetgeving en goedkeuring van lijsten van landen en instellingen die toestemming krijgen om visserij- en aquacultuurproducten naar de Europese Unie uit te voeren, tot de grootst mogelijke omzichtigheid in de erkenning van de vereisten van bepaalde derde landen als gelijkwaardig met die van de EU op; is van mening dat DG SANCO bepaalde vaartuigen of verwerkingsbedrijven van deze lijsten moet kunnen verwijderen, wanneer deze niet aan de minimumnormen voldoen;
38. roept tot uiterste waakzaamheid tegenover producten van nieuwe en bijzonder intensieve vormen van aquacultuur op die in bepaalde delen van de wereld in gebruik zijn, en tot kritisch onderzoek van de technieken en procedés om de productiviteit van de bewuste bedrijven te verhogen, en hun mogelijke weerslag op de gezondheid alsmede hun lokale effect op samenleving en milieu;
39. eist dat de controles die op alle niveaus plaatsvinden, vooral de effectief geharmoniseerde en transparante grenscontroles, een degelijkheid en frequentie te zien geven die in verhouding tot de mogelijke gevaren van de bewuste producten staan, naargelang van hun aard en oorsprong; vraagt de lidstaten om voor de controles alle nodige financiële en menselijke middelen in te zetten;

Hervorming van de gemeenschappelijke marktordening

40. herinnert aan zijn verschillende resoluties in de loop van de zesde legislatuur, die de Commissie vragen om dringend tot verregaande herziening van de gmo voor visserijproducten over te gaan, zodat ze beter de inkomens in de sector, de stabiliteit van de markt, de afzet van visserijproducten en hogere toegevoegde waarde helpt verzekeren; betreurt de vertraging die inmiddels opgelopen is; verwijst voor de vraag volgens welke grote lijnen de hervorming moet verlopen, naar bovengenoemde resoluties;

Donderdag 8 juli 2010

41. stelt met grote nadruk dat de nieuwe werkwijzen die daarbij ingevoerd worden, absoluut het onontkoombaar gegeven van de scherpe concurrentie van goedkope invoerproducten afkomstig van praktijken die schadelijk zijn voor het milieu of neerkomen op een vorm van sociale dumping, in aanmerking moeten nemen en minstens de normale afzet van de productie van de Gemeenschap tegen voldoende lonende prijzen moeten zien te waarborgen;

Informatie van de consument

42. spreekt zijn overtuiging uit dat de Europese verbruikers dikwijls andere keuzen zouden maken als ze beter ingelicht zouden zijn over de juiste aard, geografische oorsprong en productie-, vangst- en kwaliteitsomstandigheden van de producten die hun te koop aangeboden worden;

43. onderstreept dat er dringend keuringscriteria en een etikettering voor de kwaliteit en naspeurbaarheid van Europese visserij- en aquacultuurproducten moeten komen die streng en doorzichtig zijn, en dat er voor die groep producten zo spoedig mogelijk een speciaal Europees ecokeurmerk ontworpen moet worden om paal en perk aan de ongecontroleerde woekering van keuringssystemen op privé-initiatief te stellen;

44. vindt dat ecologische keuring en etikettering van visserij- en aquacultuurproducten voor de consument een transparant, simpel te begrijpen proces moet zijn dat zonder uitzondering voor de hele keten toegankelijk is, mits de criteria die de basis voor de toekenning zijn nauwgezet worden nageleefd;

Aquacultuur

45. wijst met nadruk op het toenemend aandeel van aquacultuurproducten in de invoer van visserij- en aquacultuurproducten in de Europese Unie;

46. schrijft dat gegeven aan de aanzienlijke uitbreiding van de aquacultuur in bepaalde delen van de wereld in de loop van de tien laatste jaren toe, terwijl de aquacultuur van de Gemeenschap, die nog maar 2 % van de wereldproductie vertegenwoordigt, een periode van stilstand te zien gegeven heeft;

47. merkt op dat er in de gewoonten van de consument en in de vraag van de Europese distributiebedrijven belangrijke substitutie-effecten bestaan tussen verse producten uit de Gemeenschap en bepaalde soorten ingevoerde aquacultuurproducten;

48. meent dat een krachtdadige beleidsvoering van steunverlening voor de ontwikkeling van duurzame aquacultuur, met een verminderd milieueffect, in de Gemeenschap één van de centrale middelen vormt om ze minder afhankelijk van invoer van visserij- en aquacultuurproducten te maken, de economische activiteit in de Europese Unie zelf te stimuleren, en aan de sterk toenemende vraag met een rijker en verscheidener aanbod tegemoet te komen; benadrukt in dit verband de noodzaak van geïntensifieerde aandacht voor onderzoek naar en ontwikkeling van Europese aquacultuurproducten;

49. verwijst daarvoor naar zijn resolutie van 17 juni 2010 over een nieuw elan voor de strategie voor duurzame ontwikkeling van de Europese aquacultuur;

50. verzoekt de Commissie en de lidstaten bij hun voorstellen en besluiten inzake de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid naar behoren rekening te houden met de belangrijkste aanbevelingen in dit verslag;

*

* *

51. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Donderdag 8 juli 2010

Zimbabwe, met name het geval van Farai Maguwu

P7_TA(2010)0288

Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over Zimbabwe, en meer in het bijzonder de zaak-Farai Maguwu

(2011/C 351 E/19)

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn vele vroegere resoluties over Zimbabwe, als laatste die van 17 december 2008 ⁽¹⁾,
- gezien gemeenschappelijk standpunt 2010/92/GBVB van de Raad van 15 februari 2010 ⁽²⁾, dat de restrictieve maatregelen tegen Zimbabwe van gemeenschappelijk standpunt 2004/161/GBVB ⁽³⁾ tot 20 februari 2011 verlengt, en Verordening (EG) nr. 1226/2008 van 8 december 2008 van de Commissie ⁽⁴⁾, die het gemeenschappelijk standpunt van amendementen voorziet,
- gezien de conclusies van de Raad Buitenlandse Zaken van 22 februari 2010 over Zimbabwe, en de conclusies van de 10e politieke dialoog EU–Zuid-Afrika op ministerieel niveau van 11 mei 2010 over Zimbabwe,
- onder verwijzing naar eerdere VN-resoluties over „bloeddiamanten”, meer in het bijzonder resolutie 1459 (2003) van de VN-Veiligheidsraad over het Kimberley-proces,
- gezien de certificeringsregeling bij het Kimberley-proces, die van de aangesloten leden eist dat ze de verzekering geven dat de ruwe diamant niet dient om gewapende conflicten te financieren,
- gezien het Afrikaanse Handvest van de rechten van de mens en de volkeren, dat door Zimbabwe is geratificeerd,
- gezien het communiqué van de 7e plenaire vergadering van de certificeringsregeling van het Kimberley-proces, gehouden op 5 november 2009 in Swakopmund (Namibië), meer in het bijzonder de paragrafen 13, 14 en 22,
- gezien de tussentijdse vergadering van het Kimberley-proces van 21–24 juni 2010 in Tel Aviv, Israël,
- gezien de Partnerschapsovereenkomst EU–ACS van Cotonou, ondertekend op 23 juni 2000,
- gelet op artikel 122, lid 5, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat Zimbabwe vrijwillig aangesloten lid bij de certificeringsregeling van het Kimberley-proces is, die de leden in staat stelt om ruwe diamanten op de wettelijke internationale markt te verkopen voorzover de handel niet dient om gewapende conflicten te financieren,
- B. overwegende dat het Kimberley-proces zich op het ogenblik niet met schendingen van de rechten van de mens bezighoudt,
- C. overwegende dat Zimbabwe in de loop van de volgende jaren vermoedelijk één van de grootste diamantproducenten van de wereld kan worden als het diamantveld van Marange (Chiadzwa) in de provincie Manicaland volledig ontwikkeld wordt, met in potentie een opbrengst van miljarden euro,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2008)0640.

⁽²⁾ PB L 41 van 16.2.2010, blz. 6.

⁽³⁾ PB L 50 van 20.2.2004, blz. 66.

⁽⁴⁾ PB L 331 van 10.12.2008, blz. 11.

Donderdag 8 juli 2010

- D. overwegende dat Zimbabwe in november 2009 in Swakopmund (Namibië) toegezegd heeft om een aantal maatregelen te treffen om de diamantontginning in Marange in overeenstemming met de certificeringsregeling van het Kimberley-proces te brengen,
- E. overwegende dat de tussentijdse vergadering van het Kimberley-proces van 21–23 juni 2010 in Tel Aviv geen overeenstemming over mogelijke opname van overwegingen in verband met de rechten van de mens in het Kimberley-proces heeft weten te bereiken,
- F. overwegende dat een groot aantal internationale ngo's (Human Rights Watch, Global Witness en Partnership for Africa-Canada) ernstige bezorgdheid geuit hebben over de toestand van de rechten van de mens in Chiadzwa, vooral over schendingen van de rechten van de mens door de veiligheidstroepen van Zimbabwe,
- G. overwegende dat Farai Maguwu, een burger van Zimbabwe en stichter/leider van het Centrum voor onderzoek en ontwikkeling (CRD: Centre for Research and Development), een ngo die in Manicaland gevestigd is en op de rechten van de mens toeziet, op ernstige schendingen van de rechten van de mens door de veiligheidstroepen van de Zimbabwaanse staat op verschillende diamantvelden van het land gewezen heeft, vooral in Chiadzwa,
- H. overwegende dat Farai Maguwu op 3 juni 2010 door de Zimbabwaanse overheid gearresteerd is op beschuldiging van verspreiding van informatie die schadelijk voor de Zimbabwaanse staat is, sindsdien onder slechte omstandigheden vastgehouden wordt, het recht ontzegd is om zijn absoluut noodzakelijke medische behandeling te ontvangen, het recht om binnen 48 uur na zijn arrestatie voor de rechter gebracht te worden, en het recht om op borgtocht vrijgelaten te worden,
1. eist onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van Farai Maguwu en spreekt zijn veroordeling over de omstandigheden van zijn arrestatie en gevangenhouding uit;
 2. dringt erop aan dat de autoriteiten van Zimbabwe hun verbintenissen volgens het Kimberley-proces, die ze in Swakopmund aangegaan zijn, gestand doen, de diamantvelden van Marange volledig aan de bevoegdheid van het leger onttrekken, en degelijke maatregelen treffen om er de orde en rust te verzekeren op een manier die de rechten van de plaatselijke bevolking eerbiedigt;
 3. vraagt herziening van het Kimberley-proces zodat het de principes van de rechten van de mens op een behoorlijke manier in acht neemt;
 4. vraagt nadrukkelijk dat de regering van Zimbabwe de aanzienlijke inkomsten die de diamantontginning in Chiadzwa waarschijnlijk zal opleveren, als grondslag voor het herstel van de economie van Zimbabwe in haar geheel gebruikt, en als middel om de gezondheidszorg, het onderwijs en de sociale voorzieningen te financieren die op het ogenblik door internationale donors verzorgd worden, en dringt er daarom bij de regering op aan dat ze een zelfstandig beheersfonds voor de gelden uit de diamantontginning opricht, dat in dienst van de bevolking van Zimbabwe staat;
 5. vraagt de regering van Zimbabwe om de vrijheid van meningsuiting zonder beperkingen te waarborgen en te verdedigen, zodat ngo's (zoals het Centrum voor onderzoek en ontwikkeling van Farai Maguwu) vrij hun mening kunnen uiten zonder voor vervolging of gevangenisstraf te moeten vrezen;
 6. vraagt dat het Kimberley-proces ervoor zorgt dat de toezienende instantie voor Zimbabwe in volledige onafhankelijkheid en integriteit optreedt, en met aandacht voor de rechten van de mens;
 7. vraagt Zuid-Afrika en de ontwikkelingsgemeenschap voor zuidelijk Afrika (SADC), in hun eigen belang en dat van Zimbabwe en de regio zuidelijk Afrika in ruimere zin, om actieve maatregelen te nemen om terugkeer naar volledige democratie in Zimbabwe, eerbied voor de rechtsstaat en de rechten van de mens van de bevolking van Zimbabwe aan te moedigen; erkent dat Mugabe en zijn naaste medestanders een aanhoudend struikelblok in de ontwikkeling naar politieke en economische heropbouw en verzoening in Zimbabwe blijven vormen door de economische rijkdommen van het land in eigen voordeel te plunderen;

Donderdag 8 juli 2010

8. onderschrijft de recente hernieuwing (februari 2010) van de EU-lijst van personen en instanties met inreisverbod, die verbindingen met het Mugabe-regime onderhouden; benadrukt dat de beperkende maatregelen enkel en alleen tegen elementen van het regime gericht zijn en op geen enkele manier de bevolking van Zimbabwe in haar geheel zullen treffen;
9. benadrukt het belang van dialoog tussen de Europese Unie en Zimbabwe en verheugt zich over de vorderingen die in die zin gemaakt zijn;
10. verzoekt zijn voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen van de lidstaten en kandidaat-lidstaten, de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid/vice-voorzitter van de Commissie, de regeringen en parlementen van Zimbabwe en Zuid-Afrika, de covoorzitters van de Paritaire Vergadering EU-ACS, de instellingen van de Afrikaanse Unie met o.a. het pan-Afrikaans parlement, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, de secretaris-generaal van de ontwikkelingsgemeenschap voor zuidelijk Afrika (SADC), de voorzitter bij toerbeurt van het Kimberley-proces (Israël), en de secretaris-generaal van het Gemenebest.

Venezuela, met name het geval van Maria Lourdes Afiuni

P7_TA(2010)0289

Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over Venezuela, met name de zaak Maria Lourdes Afiuni

(2011/C 351 E/20)

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn eerdere resoluties over de situatie in Venezuela, met name die van 11 februari 2010, 7 mei 2009, 23 oktober 2008 en 24 mei 2007,
 - gelet op artikel 122, lid 5, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de scheiding der machten en hun onafhankelijkheid de basis vormen van de democratische rechtsstaat,
- B. overwegende dat Maria Lourdes Afiuni, rechter („judge of control”) van Caracas, Eligio Cedeño, in voorarrest sinds februari 2007, op 10 december 2009 op basis van de Venezolaanse wet en na advies van de werkgroep willekeurige detentie van de VN voorwaardelijk in vrijheid heeft gesteld (met strenge beperkingen, waaronder intrekking van het paspoort),
- C. overwegende dat de periode van voorarrest krachtens de Venezolaanse wet tot twee jaar beperkt is en dat rechter Afiuni in haar uitspraak de grondrechten in acht heeft genomen die bescherming genieten krachtens Venezolaans en internationaal recht,
- D. overwegende dat rechter Afiuni onmiddellijk zonder vorm van beschuldiging bij de rechtbank werd gearresteerd door ambtenaren van het DISIP (Directoraat inlichtingen en preventie) en op 12 december 2009 werd overgebracht naar het INOF (Instituto Nacional de Orientación Femenina), een zwaar beveiligde gevangenis waar zij zes maanden later nog steeds gevangen zit onder omstandigheden die een voortdurend gevaar vormen voor haar geestelijk en lichamelijk welbevinden, aangezien zij 24 van haar medegevangenen heeft veroordeeld voor misdrijven zoals moord, drugshandel en ontvoering; overwegende dat zij gedurende haar detentie het slachtoffer is van beledigingen, bedreigingen, verbale en fysieke agressie en aanslagen op haar leven,
- E. overwegende dat president Hugo Chávez haar op 11 december 2009 in een op tv uitgezonden toespraak een bandiet heeft genoemd, de procureur-generaal heeft gevraagd de maximale straf toe te passen en er zelfs bij de Nationale Assemblée op heeft aangedrongen een wet aan te nemen die dit soort gedrag zwaarder moet straffen en met terugwerkende kracht in werking moet treden,

Donderdag 8 juli 2010

- F. overwegende dat artikel 26 van de Venezolaanse grondwet bepaalt dat de rechterlijke macht autonoom en onafhankelijk dient te zijn en dat de president van de Republiek Venezuela garant dient te staan voor de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht,
- G. overwegende dat rechter Afiuni volgens de verklaringen van de president aan haar adres werd beschuldigd van machtsmisbruik, corruptie, samenzwering en medeplichtig aan een ontsnapping en dat zij nog steeds gevangen zit, hoewel de openbare aanklager heeft aangetoond dat zij geen geld had ontvangen en er dus geen bewijs voor corruptie was,
- H. overwegende dat de situatie van rechter Afiuni aanleiding heeft gegeven tot een reeks verslagen, resoluties en verklaringen waarin de Venezolaanse autoriteiten worden veroordeeld, dat ngo's zoals Amnesty International en Human Rights Watch en de hoge vertegenwoordiger voor de mensenrechten van de VN als blijk van solidariteit met haar als juristen en magistraten uit de hele wereld uiting hebben gegeven aan hun bezorgdheid over haar situatie en hebben verklaard dat zij gevangen is gezet vanwege haar integriteit en haar strijd voor de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, en dat de Inter-Amerikaanse Commissie voor de mensenrechten om voorzorgsmaatregelen heeft gevraagd om haar persoonlijke veiligheid te waarborgen,
- I. overwegende dat de zaak van rechter Afiuni geen op zichzelf staand geval is van een aanval van de politieke autoriteiten op de rechterlijke macht, aangezien sommige rechters zijn ontslagen en anderen ervoor hebben gekozen in ballingschap te gaan,
- J. overwegende dat de neergang van de democratie in Venezuela ook op andere terreinen duidelijk merkbaar is, met name op het gebied van de persvrijheid, o.a. op internet, die voortdurend door de regering wordt aangevallen en waartegen een scala aan maatregelen wordt genomen zoals het sluiten van kranten, radiostations, websites en televisiezenders,
- K. overwegende dat de vrijheid van de media van elementair belang is voor de democratie en de eerbiediging van de fundamentele vrijheden, gelet op de essentiële rol van de media als waarborg dat meningen en ideeën vrij kunnen worden geuit, onder eerbiediging van het recht van minderheden, waaronder politieke tegenstanders, en op hun bijdrage tot de daadwerkelijke deelname van mensen aan democratische processen, zodat vrije en eerlijke verkiezingen kunnen plaatsvinden,
- L. overwegende dat de Nationale Kiesraad met het oog op de voor 26 september 2010 geplande parlementsverkiezingen op verzoek van de regering de grenzen van de kieskringen heeft gewijzigd voor de verkiezing van de 167 leden van de Nationale Assemblée, wijzigingen die 80 % van de door de oppositie bestuurde staten betreffen,
- M. overwegende dat maatregelen zoals willekeurige confiscatie en onteigening, waarbij meer dan 760 ondernemingen sinds 2005 zijn betrokken, waarvan sommige de belangen van de EU treffen, de sociale en economische grondrechten van de burgers ondermijnen,
- N. overwegende dat sprake is van een gespannen politieke situatie in Venezuela, die tot uiting komt in pesterijen, bedreigingen, intimidatie en politieke en strafrechtelijke vervolging gericht tegen de democratische oppositie, zijn vertegenwoordigers, zijn democratisch gekozen burgemeesters en gouverneurs, de studentenbeweging, vertegenwoordigers van het leger en de rechterlijke macht, tegenstanders van het officiële beleid van Chavez, journalisten en de media, met als resultaat dat velen van hen om politieke redenen in de gevangenis zijn beland,
1. betreurt de aanvallen op de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht; spreekt zijn bezorgdheid uit over de arrestatie van rechter Afiuni en beschouwt dit als een schending van haar individuele grondrechten en als een zeer ernstige bedreiging voor de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, de basispijler van de rechtsstaat;
 2. verzoekt om haar vrijlating en verzoekt de Venezolaanse regering zich in te zetten voor de waarden van de rechtsstaat door een eerlijk en snel proces met alle juridische waarborgen te bevorderen;
 3. spreekt zijn verontrusting uit over de omstandigheden waaronder rechter Afiuni gevangen gehouden wordt en die een bedreiging vormen voor haar lichamelijke en geestelijke integriteit en verzoekt de gevangenisautoriteiten over te gaan tot strikte en onverwijld uitvoering van de maatregelen en aanbevelingen die op 11 januari 2010 door de Inter-Amerikaanse Commissie voor de mensenrechten zijn bepleit met betrekking tot de omstandigheden waaronder rechter Afiuni wordt vastgehouden;

Donderdag 8 juli 2010

4. veroordeelt de publieke verklaringen van de president van de republiek Venezuela die zich in beledigende en denigrerende bewoordingen over de rechter heeft uitgelaten, een maximale straf heeft gevraagd en heeft aangedrongen op wijziging van de wet om het opleggen van een strengere straf mogelijk te maken; is van mening dat deze verklaringen de omstandigheden waaronder zij gevangen zit nog verzwaren en dat zij een aanval betekenen op de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht van de kant van een president van een natie die daar als eerste garant voor zou moeten staan;
5. herinnert de regering van de Bolivariaanse Republiek Venezuela aan haar verplichting tot eerbiediging van de vrijheid van meningsuiting, de persvrijheid en de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, die verankerd is in haar eigen grondwet en in de verschillende internationale en regionale overeenkomsten en handvesten waarbij Venezuela partij is; is van mening dat de Venezolaanse media het politieke en sociale leven in Venezuela op pluralistische wijze aan bod moeten laten komen;
6. verzoekt de vice-voorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid stappen bij de Venezolaanse autoriteiten te ondernemen om uiting te geven aan de bezorgdheid van de EU over de eerbiediging van de mensenrechten, de democratie en de rechtsstaat in dit Zuid-Amerikaanse land en om de belangen en eigendommen van burgers en ondernemingen uit EU-lidstaten krachtig te verdedigen;
7. wijst erop dat er volgens het Inter-Amerikaans Democratisch Handvest van de Organisatie van Amerikaanse Staten in een democratie, naast een duidelijke en noodzakelijke oorsprongslegitimiteit, die haar basis heeft in en verkregen wordt via de stembus, ook sprake moet zijn van legitimiteit van de machtsuitoefening, en deze moet berusten op respect voor het pluralisme, de vaste regels, de geldende grondwet, de wetten en de rechtsstaat als waarborg voor een volledig functionerende democratie, en dit omvat noodzakelijkerwijs respect voor vreedzame en democratische politieke oppositie, vooral wanneer die oppositie is verkozen en een mandaat van de kiezer heeft;
8. verzoekt de Venezolaanse regering met het oog op de parlementsverkiezingen op 26 september 2010 de democratische spelregels in acht te nemen, de beginselen van de vrijheid van meningsuiting, vergadering, vereniging en verkiezing te eerbiedigen en de Europese Unie en internationale organisaties uit te nodigen voor waarneming bij deze verkiezingen;
9. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de regering en Nationale Vergadering van de Bolivariaanse Republiek Venezuela, de Euro-Latijns-Amerikaanse Parlementaire Vergadering en de secretaris-generaal van de Organisatie van Amerikaanse Staten.

Noord-Korea

P7_TA(2010)0290

Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over Noord-Korea

(2011/C 351 E/21)

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn eerdere resoluties over het Koreaans schiereiland,
- gezien het Handvest van de Verenigde Naties, de Universele verklaring van de rechten van de mens, de internationale verdragen over mensenrechten en andere mensenrechteninstrumenten,
- gezien de resolutie van de VN-Mensenrechtenraad van 25 maart 2010 over de mensenrechtensituatie in de Democratische Volksrepubliek Korea, die door de lidstaten van de EU is gesteund en waarin de „stelselmatige, wijdverspreide en ernstige schendingen van burger-, politieke, economische, sociale en culturele rechten” en de „ernstige, wijdverspreide en stelselmatige inbreuken op de mensenrechten” door de Democratische Volksrepubliek Korea werden veroordeeld,
- gezien de resoluties 1718 (2006) en 1874 (2009) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties,

Donderdag 8 juli 2010

- gezien de resolutie van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties (op basis van het verslag van de Derde Commissie) over de mensenrechtensituatie in de Democratische Volksrepubliek Korea, die op 19 november 2009 tijdens de 64ste zitting werd aangenomen,
 - gelet op Besluit nr. 2009/1002/GBVB van de Raad van 22 december 2009,
 - gezien het op 7 november 2009 door de VN-Mensenrechtenraad aangenomen Universal Peer Report over de Democratische Volksrepubliek Korea, en gezien de instemming van de Democratische Volksrepubliek Korea om 117 aanbevelingen te onderzoeken uit het op 18 maart 2010 door de VN-Mensenrechtenraad aangenomen verslag van de werkgroep voor de universele periodieke toetsing,
 - gezien het verslag van Vitit Muntarbhorn, de bijzondere rapporteur voor de mensenrechtensituatie in de Democratische Volksrepubliek Korea, van 17 februari 2010,
 - gezien de 29ste ronde van de EU-China mensenrechtendialoog van 29 juni 2010 in Madrid, waar de kwestie van de Noord-Koreaanse vluchtelingen werd besproken,
 - gelet op artikel 122, lid 5, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de mensenrechtensituatie in de Democratische Volksrepubliek Korea zeer verontrustend blijft en de humanitaire situatie aanleiding geeft tot ernstige bezorgdheid,
- B. overwegende dat de resolutie van de VN-Mensenrechtenraad van 25 maart 2010 over de mensenrechtensituatie in de Democratische Volksrepubliek Korea zich uitermate bezorgd toont over de aanhoudende berichten van stelselmatige, wijdverspreide en ernstige schendingen van burger-, politieke, economische, sociale en culturele rechten in de Democratische Volksrepubliek Korea,
- C. overwegende dat de bijzondere rapporteur van de Verenigde Naties voor de mensenrechtensituatie in de Democratische Volksrepubliek Korea de mensenrechtensituatie in zijn jaarverslag aan de VN-Mensenrechtenraad als „afgrijselijk” heeft beschreven,
- D. overwegende dat de regering van de Democratische Volksrepubliek Korea het mandaat van de bijzondere rapporteur voor de mensenrechtensituatie in Noord-Korea verwerpt, hem de toegang tot het land heeft geweigerd en zich verzet tegen samenwerking met de VN-mensenrechtenmechanismen,
- E. overwegende dat de bijzondere rapporteur van de VN in zijn rapport stelt dat de hervatting van het zespартijenoverleg over kernontwapening tevens een gelegenheid kan zijn om ruimte te scheppen voor een beter mensenrechtenklimaat,
- F. overwegende dat de bijzondere rapporteur van de VN heeft gesuggereerd dat de Veiligheidsraad de schending van de mensenrechten in de Democratische Volksrepubliek Korea moet behandelen en dat een onderzoekscommissie moet worden opgericht om vermeende misdaden tegen de mensheid door de regering van de Democratische Volksrepubliek Korea te onderzoeken,
- G. overwegende dat tal van internationale niet-gouvernementele mensenrechtenorganisaties de Europese Unie hebben opgeroepen zich meer met mensenrechtenkwesties in Noord-Korea in te laten,
- H. overwegende dat de VN-Mensenrechtenraad in zijn resolutie de ernstige, wijdverspreide en stelselmatige inbreuken op de mensenrechten in de Democratische Volksrepubliek Korea betreurt, met name het gebruik van foltering en werkkampen tegen politieke gevangenen en gerepatrieerde burgers van de Democratische Volksrepubliek Korea,

Donderdag 8 juli 2010

- I. overwegende dat de autoriteiten van de Democratische Volksrepubliek Korea zich stelselmatig schuldig maken aan buitengerechterlijke executies, arbitraire opsluitingen en verdwijningen,
- J. overwegende dat het gerechtelijk apparaat ondergeschikt is aan de staat en dat de doodstraf wordt toegepast voor een breed scala misdaden tegen de staat en periodiek door het strafwetboek wordt uitgebreid, terwijl burgers, met inbegrip van kinderen, worden gedwongen openbare executies bij te wonen,
- K. overwegende dat de regering van de Democratische Volksrepubliek Korea politieke oppositie, vrije en eerlijke verkiezingen, vrije media, religieuze vrijheid, vrijheid van vereniging en collectieve arbeidsovereenkomsten verbiedt,
- L. overwegende dat de kidnapping en ontvoering van burgers uit derde landen zoals Japan, de republiek Korea en andere landen, waaronder naar verluidt ook EU-burgers, onopgelost blijft en doortastend optreden van de internationale gemeenschap vergt,
- M. overwegende dat een aanzienlijk aantal Noord-Koreanen naar de Volksrepubliek China vlucht, waar veel vrouwen naar verluidt zouden terechtkomen in mensenhandel en gedwongen huwelijken; overwegende dat de Volksrepubliek China naar verluidt Noord-Koreaanse vluchtelingen gedwongen naar de Democratische Volksrepubliek Korea terugstuurt, wat in strijd is met de internationale normen inzake het verbod op refoulement en waardoor burgers van de Democratische Volksrepubliek Korea geen toegang hebben tot de asielprocedures van de UNHCR, wat op zijn beurt in strijd is met het VN-Vluchtelingenverdrag van 1951 en het bijbehorende protocol van 1967, waartoe de Volksrepubliek China is getreden; overwegende dat er verontrustende rapporten zijn over het lot van deze gedwongen teruggestuurde burgers,
- N. overwegende dat de staatspraktijk van schuld door vereniging tot gevolg heeft dat volledige families worden opgesloten, met inbegrip van kinderen en grootouders; overwegende dat deze gevangenen blootgesteld zijn aan grove schendingen van de mensenrechten zoals foltering, uithongering en slavenarbeid, en dat volgens rapporten naar schatting reeds 100 000 personen zouden zijn omgekomen, vaak als gevolg van uitputting of onbehandelde ziekten,
- O. overwegende dat satellietbeelden en diverse verklaringen van Noord-Koreaanse overlopers de vermoedens voeden dat de Democratische Volksrepubliek Korea er minstens zes politieke concentratiekampen op nahoudt met ruim 150 000 politieke gevangenen, en dat, wanneer alle andere categorieën gevangenen zoals degenen die gedwongen zijn gerepatrieerd uit de Volksrepubliek China, daarbij worden opgeteld, er naar schatting 200 000 mensen in detentiekampen zijn opgesloten,
- P. overwegende dat grote delen van de bevolking honger lijden en in ruime mate afhankelijk zijn van internationale voedselhulp, en dat het Wereldvoedselprogramma in september 2009 heeft gemeld dat een derde van de Noord-Koreaanse vrouwen en kinderen ondervoed is,
- Q. overwegende dat de samenleving volledig in het teken staat van „het leger eerst” en van de „juché”-ideologie, wat de verering van de leider van het land vergt,
- R. overwegende dat volgens betrouwbare berichten van overlopers de bevolking onderworpen is aan mobilisatiecampagnes voor dwangarbeid, terwijl de toegang van de mensen tot onderwijs en de kans op een goede baan gebaseerd zijn op hun „songbun” (sociale-klassestatus), die wordt bepaald door de trouw aan het regime van de betrokkene of zijn familie,
- S. overwegende dat de „munthervorming” van 30 november 2009 ernstige schade heeft toegebracht aan de reeds falende economie en heeft geleid tot de verdere verarming van niet-bevoorrechte lagen van de samenleving, wat grote sociale onvrede met zich heeft gebracht,
- T. overwegende dat buitenlandse journalisten geen onbeperkte toegang krijgen tot de Democratische Volksrepubliek Korea en dat het Centrale Koreaanse nieuwsagentschap de enige informatiebron voor alle mediakanalen in Noord-Korea is, waarbij radio's en TV's enkel signalen van regeringszenders kunnen ontvangen, de ontvangst van buitenlandse zenders ten strengste verboden is en overtredingen met zware sancties worden bestraft; overwegende dat het gewone volk geen toegang heeft tot het internet,

Donderdag 8 juli 2010

1. verzoekt de Democratische Volksrepubliek Korea onmiddellijk een einde te maken aan de aanhoudende ernstige, wijdverspreide en stelselmatige schendingen van de mensenrechten tegen haar eigen bevolking, die de proportie van misdaden tegen de mensheid kunnen aannemen en bijgevolg onder het internationaal strafrecht vallen;
2. verzoekt de Democratische Volksrepubliek Korea onmiddellijk en definitief een einde te maken aan openbare executies en de doodstraf in de Democratische Volksrepubliek Korea af te schaffen;
3. verzoekt de Democratische Volksrepubliek Korea een einde te maken aan buitengerechtelijke executies en georganiseerde verdwijningen en aan het gebruik van foltering en dwangarbeid, de politieke gevangenen vrij te laten en haar burgers toe te staan vrij te reizen;
4. verzoekt de autoriteiten van de Democratische Volksrepubliek Korea te waarborgen dat alle behoeftige burgers toegang krijgen tot voedsel- en humanitaire hulp;
5. verzoekt de Democratische Volksrepubliek Korea vrije meningsuiting en persvrijheid toe te staan, evenals ongcensureerde toegang tot het internet voor al haar burgers;
6. verzoekt de EU de oprichting van een VN-onderzoekscommissie te steunen die vroegere en huidige schendingen van de mensenrechten in de Democratische Volksrepubliek Korea moet beoordelen om te bepalen in welke mate deze schendingen en de met de misbruiken samenhangende straffeloosheid misdaden tegen de mensheid kunnen vormen, en verzoekt de lidstaten van de EU in de Algemene Vergadering van de VN een resolutie in die zin te steunen;
7. verzoekt de EU gezien de ernst van de situatie een bijzondere vertegenwoordiger van de EU voor de Democratische Volksrepubliek Korea aan te stellen, die moet zorgen voor de nodige aandacht en coördinatie, zowel binnen de Europese Unie als met cruciale partners zoals de Verenigde Staten en de Republiek Korea;
8. verzoekt de autoriteiten van de Democratische Volksrepubliek Korea de aanbevelingen te volgen uit het door de VN-Mensenrechtenraad aangenomen verslag van de werkgroep voor de universele periodieke toetsing, en als eerste stap in te stemmen met elk type inspectie van detentiefaciliteiten door het Internationaal comité van het Rode Kruis en andere onafhankelijke internationale deskundigen, en de bijzondere rapporteurs van de VN toestemming te verlenen het land te bezoeken;
9. verzoekt de regering van de Democratische Volksrepubliek Korea te zorgen voor een alomvattend onderzoek met een transparant en bevredigend resultaat, eindelijk alle informatie te verstrekken over de EU-burgers en onderdanen van derde landen waarvan wordt vermoed dat ze de afgelopen decennia door Noord-Koreaanse staatsagenten zijn ontvoerd, en onmiddellijk alle ontvoerders vrij te laten die nog in het land worden vastgehouden;
10. verzoekt de lidstaten van de EU met klem Noord-Koreaanse vluchtelingen asiel te verlenen en de organisatie van Europese en internationale bescherming voor Noord-Koreanen die de wanhopige situatie in hun land ontvluchten stelselmatiger aan te pakken, en verzoekt de Commissie organisaties uit het middenveld die Noord-Koreaanse vluchtelingen helpen te blijven steunen;
11. verzoekt de Volksrepubliek China te stoppen met de arrestatie van Noord-Koreaanse vluchtelingen en met het terugsturen ervan naar de Democratische Volksrepubliek Korea, haar verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag van 1951 en het bijbehorende Protocol van 1967 na te komen, de UNHCR toegang te verlenen tot Noord-Koreaanse vluchtelingen om hun statuut vast te stellen en te helpen bij hun veilige reïntegratie, en met Chinese mannen gehuwde Noord-Koreaanse vrouwen de legale verblijfsstatus toe te kennen;
12. verzoekt de Volksrepubliek China haar nauwe betrekkingen met de Democratische Volksrepubliek Korea aan te wenden om economische en sociale hervormingen in het land te bevorderen, ten einde de levensomstandigheden en de sociale rechten van de Noord-Koreaanse bevolking te verbeteren;

Donderdag 8 juli 2010

13. verzoekt de Commissie de mensenrechtensituatie in de Democratische Volksrepubliek Korea en de kwestie van de Noord-Koreaanse vluchtelingen in de Volksrepubliek China ter sprake te brengen op alle besprekingen op hoog niveau tussen de EU en China en in de EU-China mensenrechtendialoog;
 14. verzoekt de Commissie de bestaande humanitaire hulpverlening te handhaven en de communicatiekanalen met de Democratische Volksrepubliek Korea open te houden, en de verdeling van voedsel- en humanitaire hulp in Noord-Korea op de voet te volgen om te voldoen aan de internationale normen inzake transparantie en verantwoordingsplicht;
 15. verzoekt de Commissie en de lidstaten van de EU verder te gaan met de actieve dialoog met en de steun voor ngo's en organisaties van het middenveld die zich inzetten voor de totstandbrenging van contacten binnen de Democratische Volksrepubliek Korea, ten einde veranderingen te bevorderen die leiden tot een beter mensenrechtenklimaat;
 16. verzoekt de Commissie in de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en de Republiek Korea een clausele op te nemen inzake toezicht op de rechten van de werknemers in het Industrieel complex Kaesong in de Democratische Volksrepubliek Korea;
 17. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de lidstaten en de kandidaat-landen, de vice-voorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de Raad, de Commissie, de regeringen van de Republiek Korea, de Democratische Volksrepubliek Korea en de Volksrepubliek China, en de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.
-

Dinsdag 6 juli 2010

II

(Mededelingen)

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN
DE EUROPESE UNIE

EUROPEES PARLEMENT

Verzoek om verdediging van de immuniteit van Valdemar Tomaševski

P7_TA(2010)0252

Besluit van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over het verzoek om verdediging van de immuniteit en de voorrechten van Valdemar Tomaševski (2010/2047(IMM))

(2011/C 351 E/22)

Het Europees Parlement,

- gezien het verzoek van Valdemar Tomaševski om verdediging van zijn immuniteit, dat op 2 februari 2010 aan de Voorzitter van het Europees Parlement is voorgelegd en ter plenaire vergadering is medegedeeld op 24 maart 2010,
 - na Valdemar Tomaševski te hebben gehoord, overeenkomstig artikel 7, lid 3, van het Reglement,
 - gelet op de artikelen 8 en 9 van het Protocol (nr. 7) betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Unie, en op artikel 6, lid 2, van de Akte van 20 september 1976 betreffende de verkiezing van de leden van het Europees Parlement door middel van rechtstreekse algemene verkiezingen,
 - gelet op het Statuut van de leden van het Europees Parlement, dat is aangenomen op 28 september 2005,
 - gelet op artikel 6, lid 2, en artikel 7 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A7-0214/2010),
- A. overwegende dat Valdemar Tomaševski lid is van het Europees Parlement,
- B. overwegende dat Valdemar Tomaševski niet gerechtelijk wordt vervolgd in de zin van artikel 8 van het protocol en dat het daarom niet gaat om een geval van parlementaire onschendbaarheid,
- C. overwegende dat de „Gedragscode voor landelijke politici en ambtenaren” (hierna „de gedragscode” genoemd), die is vastgesteld bij de wet van 19 september 2006 (N.X-816) en waarvan de naleving wordt verzekerd door de Hoofdcommissie ambtelijke ethiek van de Republiek Litouwen, een politiek orgaan dat is ingesteld bij de wet van 1 juli 2008 (N.X-1777), ook van toepassing is op in Litouwen gekozen leden van het Europees Parlement, zoals bepaald in de gedragscode zelf,
- D. overwegende dat de hoofdcommissie ambtelijke ethiek van de Republiek Litouwen op 22 januari 2010 heeft besloten op grond van bovengenoemde gedragscode een „openbare vermaning” tot de heer Valdemar Tomaševski te richten naar aanleiding van zijn politieke activiteiten als lid van het Europees Parlement,

Dinsdag 6 juli 2010

- E. overwegende dat artikel 2 van het Statuut van de leden van het Europees Parlement ⁽¹⁾ luidt: „*De leden zijn vrij en onafhankelijk*”,
- F. overwegende dat het recht van de Europese Unie voorgaat,
- G. overwegende dat het betreffende besluit en de daaraan ten grondslag liggende wetgeving van de Republiek Litouwen inbreuk maken op het recht van de Unie, daar zij indruisen tegen het in artikel 2 van het Statuut van de leden neergelegde beginsel van vrijheid en onafhankelijkheid,
- H. overwegende dat het de taak van de Europese Commissie als hoedster van de Verdragen is om een inbreukprocedure tegen de Republiek Litouwen aanhangig te maken op basis van artikel 258 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
1. verzoekt de Europese Commissie de Litouwse autoriteiten ter verantwoording te roepen om het recht van de Europese Unie te doen eerbiedigen, indien nodig door een procedure wegens overtreding van het recht van de Unie aanhangig te maken op basis van artikel 258 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;
 2. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit en het verslag van zijn bevoegde commissie onverwijld te doen toekomen aan de Commissie en de bevoegde instanties van de Republiek Litouwen.
-

⁽¹⁾ PB L 262 van 7.10.2005, blz. 1.

Dinsdag 6 juli 2010

III

(Vorbereidende handelingen)

EUROPEES PARLEMENT

Toetreding van de lidstaten tot het op 22 november 1928 te Parijs ondertekende Verdrag betreffende internationale tentoonstellingen ***

P7_TA(2010)0248

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over het ontwerpbesluit van de Raad waarbij lidstaten worden gemachtigd om toe te treden tot het op 22 november 1928 te Parijs ondertekende Verdrag betreffende internationale tentoonstellingen, zoals aangevuld met de protocollen van 10 mei 1948, 16 november 1966, 30 november 1972 en zoals gewijzigd op 24 juni 1982 en 31 mei 1988 (08100/2010 – C7-0105/2010 – 2010/0015(NLE))

(2011/C 351 E/23)

(Goedkeuring)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerpbesluit van de Raad (08100/2010),
 - gezien het verzoek van de Raad om goedkeuring overeenkomstig artikel 207, lid 4, eerste alinea, en artikel 218, lid 6, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C7-0105/2010),
 - gelet op de artikelen 81 en 90 van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie internationale handel (A7-0201/2010),
1. hecht zijn goedkeuring aan het ontwerpbesluit van de Raad;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten.

Dinsdag 6 juli 2010

Sluiting van het Protocol inzake het geïntegreerd beheer van kustgebieden bij het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu en de kustgebieden van de Middellandse Zee ***

P7_TA(2010)0249

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van het Protocol inzake het geïntegreerd beheer van kustgebieden in het Middellandse Zeegebied bij het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu en de kustgebieden van de Middellandse Zee (09132/2010 – C7-0128/2010 – 2010/0016(NLE))

(2011/C 351 E/24)

(Goedkeuring)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerpbesluit van de Raad (09132/2010),
- gezien het verzoek van de Raad om goedkeuring overeenkomstig artikel 192, lid 1, en artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gelet op artikel 81 en artikel 90, lid 8, van zijn Reglement,
- gezien de aanbeveling van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (A7-0191/2010),

1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;
2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten.

Overeenkomst tussen de EU en IJsland en Noorwegen betreffende de toepassing van sommige bepalingen van Besluit 2008/615/JBZ van de Raad en Besluit 2008/616/JBZ van de Raad ***

P7_TA(2010)0250

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 betreffende het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en IJsland en Noorwegen betreffende de toepassing van sommige bepalingen van Besluit 2008/615/JBZ van de Raad inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, en van Besluit 2008/616/JBZ van de Raad betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, met inbegrip van de bijlage (05309/2010 – C7-0031/2010 – 2009/0191(NLE))

(2011/C 351 E/25)

(Goedkeuring)

Het Europees Parlement,

- gezien de ontwerpovereenkomst tussen de Europese Unie en IJsland en Noorwegen betreffende de toepassing van sommige bepalingen van Besluit 2008/615/JBZ van de Raad inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, en van Besluit 2008/616/JBZ van de Raad betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, met inbegrip van de bijlage (05060/2009),

Dinsdag 6 juli 2010

- gezien het ontwerpbesluit van de Raad (05309/2010),
 - gezien het verzoek van de Raad om goedkeuring overeenkomstig artikel 218, lid 6, alinea 2, onder a), juncto artikel 82, lid 1, alinea 2, onder d), en artikel 87, lid 2, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C7-0031/2010),
 - gelet op artikel 81 en artikel 90, lid 8, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A7-0173/2010),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten, IJsland en Noorwegen.

Deelname van Zwitserland en Liechtenstein aan de activiteiten van Frontex ***

P7_TA(2010)0251

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Unie, van de regeling tussen enerzijds de Europese Unie en anderzijds de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein inzake de wijze waarop deze staten worden betrokken bij het Europees agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie (05707/2010 – C7-0217/2009 – 2009/0073(NLE))

(2011/C 351 E/26)

(Goedkeuring)

Het Europees Parlement,

- gezien de ontwerpregeling tussen enerzijds de Europese Gemeenschap en anderzijds de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein inzake de wijze waarop deze staten worden betrokken bij het Europees agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie (10701/2009),
- gezien het voorstel voor een besluit van de Raad (COM(2009)0255),
- gezien het ontwerpbesluit van de Raad (05707/2010),
- gelet op de artikel 62, eerste alinea, punt 2, onder a), artikel 66, juncto artikel 300, lid 2, alinea 1, eerste zin, en lid 3, alinea 1, van het EG-Verdrag, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C7-0217/2009),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Parlement en de Raad getiteld „Gevolgen van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon voor de lopende interinstitutionele besluitvormingsprocedures” (COM(2009)0665),
- gelet op artikel 77, lid 2, onder b), artikel 74, juncto artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a), punt v), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Dinsdag 6 juli 2010

- gelet op artikel 81 en artikel 90, lid 8, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A7-0172/2010),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de regeling;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de regeringen en de parlementen van de lidstaten, de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein.

Kwaliteit van de statistische gegevens in het kader van de procedure bij buitensporige tekorten *

P7_TA(2010)0253

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over het voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 479/2009, wat betreft de kwaliteit van de statistische gegevens in het kader van de procedure bij buitensporige tekorten (COM(2010)0053 – C7-0064/2010 – 2010/0035(NLE))

(2011/C 351 E/27)

(Raadpleging)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2010)0053),
 - gelet op artikel 126, lid 14, derde alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, uit hoofde waarvan de Raad het Parlement heeft geraadpleegd (C7-0064/2010),
 - gezien het advies van de Europese Centrale Bank van 31 maart 2010 ⁽¹⁾,
 - gelet op artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken (A7-0220/2010),
1. hecht zijn goedkeuring aan het Commissievoorstel, als geamendeerd door het Parlement;
 2. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 293, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de EU dienovereenkomstig te wijzigen;
 3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 4. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
 5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

⁽¹⁾ PB C 103 van 22.4.2010, blz. 1.

Dinsdag 6 juli 2010

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 1**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Overweging 1 bis (nieuw)**

(1 bis) Helaas hebben noch de reeds in 2004 door de Commissie (Eurostat) geformuleerde waarschuwingen, noch de initiatieven van de Commissie op dit gebied zoals uiteengezet in haar Mededeling „Naar een Europese governancestrategie voor begrotingsstatistieken” van 22 december 2004 ⁽¹⁾ tot de toen al meer dan urgente hervormingen door de Raad van het governancekader voor begrotingsstatistieken geleid. Indien tijdig was opgetreden, hadden de fouten in de meldingen van de gegevens over de overheidstekorten veel eerder aan het licht gebracht kunnen worden, waardoor de daaruit resulterende crisis in ieder geval binnen de perken gehouden had kunnen worden. Het is dan ook van het allergrootste belang de Commissie (Eurostat) voldoende bevoegdheden en personeel te geven, en ervoor te zorgen dat zij zo onafhankelijk mogelijk kan opereren.

⁽¹⁾ COM(2004)0832.

Amendement 2**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Overweging 1 ter (nieuw)**

(1 ter) De Commissie zou de gang van zaken tot nu toe bij het vergaren van de begrotingsgegevens uit de lidstaten en hun beoordeling tegen het licht moeten houden en hieruit conclusies moeten trekken. Deze conclusies moeten worden gerapporteerd aan het Europees Parlement.

Amendement 3**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Overweging 3**

(3) Het herziene beheerskader voor begrotingsstatistieken heeft over het geheel genomen goed gefunctioneerd en in het algemeen een bevredigend resultaat opgeleverd wat betreft de kennisgeving van relevante begrotingsgegevens over het overheidstekort en de overheidsschuld. **Zo hebben** de meeste lidstaten laten zien dat zij te goeder trouw hun medewerking verlenen en over de operationele capaciteit beschikken om begrotingsgegevens van hoge kwaliteit in te dienen.

(3) **Hoewel** het herziene beheerskader voor begrotingsstatistieken over het geheel genomen goed heeft gefunctioneerd en in het algemeen een bevredigend resultaat heeft opgeleverd wat betreft de kennisgeving van relevante begrotingsgegevens over het overheidstekort en de overheidsschuld, **en** de meeste lidstaten hebben laten zien dat zij te goeder trouw hun medewerking verlenen en over de operationele capaciteit beschikken om begrotingsgegevens van hoge kwaliteit in te dienen, **zouden eerdere gelegenheden te baat moeten zijn genomen om de kwaliteit en de reikwijdte van de aan de Commissie (Eurostat) geleverde gegevens te verbeteren.**

Amendement 4**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Overweging 4**

(4) Bij recente ontwikkelingen is echter ook gebleken dat het huidige beheerskader voor begrotingsstatistieken nog steeds het risico dat bijvoorbeeld opzettelijk onjuiste of onnauwkeurige gegevens aan de Commissie worden meegedeeld, onvoldoende beperkt.

(4) Bij recente ontwikkelingen **in de Unie** is echter ook gebleken dat het huidige beheerskader voor begrotingsstatistieken nog steeds het risico dat bijvoorbeeld opzettelijk onjuiste of onnauwkeurige gegevens aan de Commissie worden meegedeeld, onvoldoende beperkt.

Dinsdag 6 juli 2010

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 5**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Overweging 4 bis (nieuw)**

(4 bis) De betrouwbaarheid van de statistieken die door de Commissie (Eurostat) op het niveau van de Unie beschikbaar worden gesteld, is afhankelijk van de betrouwbaarheid van de statistische gegevens die de lidstaten op nationaal niveau vergaren.

Amendement 6**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Overweging 4 ter (nieuw)**

(4 ter) Het waarborgen van de institutionele onafhankelijkheid van alle nationale bureaus voor de statistiek is van essentieel belang om te voorkomen dat hun respectieve regeringen ongepaste druk op hen uitoefenen.

Amendement 7**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Overweging 5**

(5) In dit verband moet de Commissie (Eurostat) ruimere toegangsrechten krijgen tot aanvullende gegevens met het oog op de beoordeling van de kwaliteit van de gegevens.

(5) In dit verband moet de Commissie (Eurostat) ruimere toegangsrechten krijgen tot aanvullende gegevens met het oog op de beoordeling van de kwaliteit van de gegevens. **Het is van cruciaal belang dat de gegevens die van de lidstaten worden ontvangen, tijdig worden gedeeld met het directoraat-generaal Statistieken van de Europese Centrale Bank.**

Amendement 8**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Overweging 5 bis (nieuw)**

(5 bis) De vergelijkbaarheid van macro-economische gegevens veronderstelt een uniforme methodologie. Vandaar ook dat de Commissie zich moet inzetten voor een harmonisering van het proces van het vergaren van statistische gegevens.

Amendement 9**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Overweging 6**

(6) Bij de uitvoering van controlebezoeken aan een lidstaat waarvan de statistische informatie wordt gecontroleerd, moet de Commissie (Eurostat) het recht hebben op toegang tot de rekeningen van de centrale, deelstaat- en lagere overheidsorganen en van de wettelijke socialeverzekeringsinstellingen, waarbij onder andere gedetailleerde onderliggende boekhoudkundige informatie, relevante statistische enquêtes en vragenlijsten en andere daarmee verband houdende informatie moeten worden verstrekt, met inachtneming van de wetgeving inzake gegevensbescherming en de statistische geheimhouding.

(6) Bij de uitvoering van controlebezoeken aan een lidstaat waarvan de statistische informatie wordt gecontroleerd, moet de Commissie (Eurostat) het recht hebben op toegang tot de rekeningen van de centrale, deelstaat- en lagere overheidsorganen en van de wettelijke socialeverzekeringsinstellingen, waarbij onder andere gedetailleerde onderliggende boekhoudkundige informatie, relevante statistische enquêtes en vragenlijsten en andere daarmee verband houdende informatie, **inclusief „off-balance sheet”-transacties**, moeten worden verstrekt, met inachtneming van de wetgeving inzake gegevensbescherming en de statistische geheimhouding.

Dinsdag 6 juli 2010

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 10**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Overweging 6 bis (nieuw)**

(6 bis) Om de Commissie (Eurostat) in staat te stellen haar uitgebreide controletaken op verantwoordelijke wijze te kunnen waarnemen, is een verhoging van het aantal gekwalificeerde personeelsleden in de desbetreffende afdelingen nodig. Deze extra personeelsleden en de daarmee gemoeide meerkosten moeten via herschikkingen op de begroting en tussen posten binnen de Commissie worden vrijgemaakt.

Amendement 11**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Overweging 7**

(7) De overheidsrekeningen van afzonderlijke eenheden van overheid en van niet bij de sector overheid ingedeelde eenheden in handen van de overheid moeten in de controles centraal staan en de overheidsrekeningen moeten op statistische bruikbaarheid worden beoordeeld.

(7) De overheidsrekeningen van afzonderlijke eenheden van overheid en van niet bij de sector overheid ingedeelde eenheden in handen van de overheid moeten in de controles centraal staan en de overheidsrekeningen moeten op statistische bruikbaarheid worden beoordeeld. Zowel de tussentijdse analyses, als de meerjarige kaders moeten als hulpmiddel worden gebruikt bij de begrotingsbeoordeling.

Amendement 12**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Overweging 8 bis (nieuw)**

(8 bis) De lidstaten geven de Commissie (Eurostat) alle statistische en begrotingsinformatie op basis van een gestandaardiseerde en internationaal aanvaarde boekhoudkundige methode.

Amendement 13**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit
Overweging 8 ter (nieuw)**

(8 ter) De Commissie moet nadenken over sancties in het kader van het stabiliteits- en groeipact voor het indienen van vervalste macro-economische statistieken door de lidstaten. De Commissie moet nadenken over het opleggen van dergelijke sancties aan lidstaten die hun macro-economische statistieken betreffende hun begrotingstekort en staatsschuld vervalsen.

Dinsdag 6 juli 2010

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 14**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit****Artikel 1 – punt -1 (nieuw)**

Verordening (EG) nr. 479/2009

Artikel 2 – lid 1

(-1) Artikel 2, lid 1, komt als volgt te luiden:

„1. De „cijfers betreffende het voorziene overheids-tekort en de voorziene overheidsschuld” zijn de cijfers die de lidstaten voor het lopende jaar hebben opgesteld. Het zijn de meest recente officiële prognoses, rekening houdend met de meest recente begrotingsbesluiten en economische ontwikkelingen en vooruitzichten, en de maand- en kwartaalresultaten. Zij worden zo kort mogelijk voor de indieningstermijn opgesteld.”

Amendement 15**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit****Artikel 1 – punt 2**

Verordening (EG) nr. 479/2009

Artikel 8 – lid 2 – alinea 1

2. De lidstaten verstrekken de Commissie (Eurostat) zo spoedig mogelijk toegang tot alle informatie die wordt gevraagd met het oog op de beoordeling van de kwaliteit van de gegevens, **met inbegrip van** statistische informatie **zoals** gegevens uit de nationale rekeningen, lijsten, kennisgevingstabellen in het kader van een buitensporigtekortprocedure, aanvullende vragenlijsten en verduidelijkingen in verband met de kennisgevingen.

2. De lidstaten verlenen de Commissie (Eurostat) zo spoedig mogelijk toegang tot alle **statistische en begrotings** informatie die wordt gevraagd met het oog op de beoordeling van de kwaliteit van de gegevens. **Deze informatie stoelt op een gestandaardiseerde en internationaal aanvaarde, met de Commissie (Eurostat) overeengekomen boekhoudkundige methode.** Statistische **en begrotings** informatie **betekent in het bijzonder:**

- a) gegevens uit de nationale rekeningen;
- b) lijsten;
- c) kennisgevingstabellen in het kader van een buitensporigtekortprocedure;
- d) aanvullende vragenlijsten en verduidelijkingen in verband met de kennisgevingen **in het kader van de procedure bij buitensporige tekorten;**
- e) **informatie van de Algemene Rekenkamer, het ministerie van Financiën of relevante regionale autoriteiten over de uitvoering van de nationale en de regionale begrotingen;**
- f) **de rekeningen van extrabudgettaire organen of non-profitorganisaties en vergelijkbare organen die in de nationale rekeningen deel van de algemene overheidssector uitmaken;**
- g) **uitputtende informatie over elk soort „off-balance sheet” orgaan;**
- h) **de rekeningen van socialezekerheidsfondsen; en**
- i) **studies van plaatselijke regeringen.**

Dinsdag 6 juli 2010

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 16**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit****Artikel 1 – punt 3**

Verordening (EG) nr. 479/2009

Artikel 11 – lid 3 – alinea 1

3. De methodologische bezoeken zijn bedoeld om toezicht te houden op de processen en om de rekeningen die tot staving van de ingediende feitelijke gegevens dienen, te controleren en om gedetailleerde conclusies te trekken over de kwaliteit van de ingediende gegevens, als omschreven in artikel 8, lid 1.

3. De methodologische bezoeken **kunnen onaangekondigd plaatsvinden en** zijn bedoeld om toezicht te houden op de processen, **met inbegrip van de onafhankelijkheid van de nationale statistische dienst van de regering**, en om de rekeningen die tot staving van de ingediende feitelijke gegevens dienen, te controleren en om gedetailleerde conclusies te trekken over de kwaliteit van de ingediende gegevens, als omschreven in artikel 8, lid 1.

Amendement 17**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit****Artikel 1 – punt 3**

Verordening (EG) nr. 479/2009

Artikel 11 – lid 3 – alinea 2

Methodologische bezoeken vinden alleen plaats in **uitzonderlijke** gevallen wanneer **duidelijk** ernstige risico's of problemen in verband met de kwaliteit van de gegevens **zijn vastgesteld**.

Methodologische bezoeken, **aangekondigd of onaangekondigd**, vinden alleen plaats in gevallen wanneer ernstige risico's of problemen in verband met de kwaliteit van de gegevens **worden vermoed**. **De Commissie stelt een lijst op van gevallen die voor wat de kwaliteit van de gegevens betreft als een significant risico of probleem moeten worden beschouwd. Deze lijst wordt opgesteld na raadpleging van het CMFB.**

Amendement 18**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit****Artikel 1 – punt 4**

Verordening (EG) nr. 479/2009

Artikel 12 – lid 1 – alinea 1

1. De lidstaten bieden op verzoek van de Commissie (Eurostat) ondersteuning door deskundigen op het gebied van de nationale rekeningen, onder andere bij de voorbereiding en uitvoering van de methodologische bezoeken. Deze deskundigen brengen een onafhankelijk advies uit en brengen alleen verslag uit aan de Commissie. Een lijst van de deskundigen op het gebied van de nationale rekeningen wordt samengesteld op basis van voorstellen die de nationale autoriteiten die met de kennisgeving van buitensporige tekorten belast zijn, bij de Commissie (Eurostat) indienen.

1. De lidstaten bieden op verzoek van de Commissie (Eurostat) ondersteuning door deskundigen op het gebied van de nationale rekeningen, onder andere bij de voorbereiding en uitvoering van de methodologische bezoeken, **die ook onaangekondigd kunnen plaatsvinden**. Deze deskundigen brengen een onafhankelijk advies uit **en krijgen een speciale opleiding om te garanderen dat hun advies van hoog niveau en onafhankelijk is**. Een lijst van de deskundigen op het gebied van de nationale rekeningen wordt samengesteld op basis van voorstellen die de nationale autoriteiten die met de kennisgeving van buitensporige tekorten belast zijn, bij de Commissie (Eurostat) indienen.

Dinsdag 6 juli 2010

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 19**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit****Artikel 1 – punt 5**

Verordening (EG) nr. 479/2009

Artikel 12 – lid 2 – alinea 1

2. In het kader van de methodologische bezoeken heeft de Commissie (Eurostat) het recht op toegang tot de rekeningen van de centrale, deelstaat- en lagere overheidsorganen en van de wettelijke socialeverzekeringsinstellingen, waarbij de onderliggende gedetailleerde boekhoudkundige informatie wordt verstrekt, zoals transacties en balansen, relevante statistische enquêtes en vragenlijsten en andere daarmee verband houdende informatie, zoals analyses en boekhoudkundige gegevens van andere organen in handen van de overheid.

2. In het kader van de methodologische bezoeken, **die ook onaangekondigd kunnen plaatsvinden**, heeft de Commissie (Eurostat) het recht op toegang tot de rekeningen van de centrale, deelstaat- en lagere overheidsorganen en van de wettelijke socialeverzekeringsinstellingen (**inclusief de nationale pensioenverzekeringen**), waarbij de onderliggende gedetailleerde boekhoudkundige informatie wordt verstrekt, zoals transacties en balansen, relevante statistische enquêtes en vragenlijsten en andere daarmee verband houdende informatie, zoals analyses en boekhoudkundige gegevens van andere organen in handen van de overheid.

Amendement 20**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit****Artikel 1 – punt 5**

Verordening (EG) nr. 479/2009

Artikel 12 – lid 2 – alinea 1 bis (nieuw)

Vertegenwoordigers van de Europese Centrale Bank mogen aan deze methodologische bezoeken deelnemen en de ambtenaren van de Commissie (Eurostat) gedurende die bezoeken assisteren.

Amendement 21**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit****Artikel 1 – punt 5**

Verordening (EG) nr. 479/2009

Artikel 12 – lid 2 – alinea 1 bis (nieuw)

De Commissie (Eurostat) mag inspecties ter plaatse uitvoeren en gesprekken houden met elke door haar voor haar werk relevant geachte organisatie.

Amendement 22**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit****Artikel 1 – punt 5**

Verordening (EG) nr. 479/2009

Artikel 12 – lid 2 – alinea 2

De lidstaten treffen alle nodige maatregelen om de methodologische bezoeken te vergemakkelijken. Deze bezoeken kunnen plaatsvinden bij nationale autoriteiten die belast zijn met de kennisgeving in het kader van de buitensporigtekortprocedure, alsmede bij diensten die direct of indirect bij de opstelling van overheidsrekeningen en gegevens over de schuld betrokken zijn. De lidstaten zien erop toe dat deze nationale autoriteiten en diensten en, zo nodig, de nationale autoriteiten die in de praktijk belast zijn met de controle van de overheidsrekeningen, de ambtenaren van de Commissie of andere deskundigen bedoeld in lid 1, de voor de uitvoering van hun taken benodigde bijstand verlenen, onder meer door hun documenten tot staving van de ingediende feitelijke gegevens over het tekort en de schuld en de onderliggende overheidsrekeningen beschikbaar te stellen. Geheime gegevens van het nationale statistische systeem worden alleen aan de Commissie (Eurostat) verstrekt.

De lidstaten treffen alle nodige maatregelen om de methodologische bezoeken, **die ook onaangekondigd kunnen plaatsvinden**, te vergemakkelijken. Deze bezoeken kunnen plaatsvinden bij nationale autoriteiten die belast zijn met de kennisgeving in het kader van de buitensporigtekortprocedure, alsmede bij diensten die direct of indirect bij de opstelling van overheidsrekeningen en gegevens over de schuld betrokken zijn. De lidstaten zien erop toe dat deze nationale autoriteiten en diensten en, zo nodig, de nationale autoriteiten die in de praktijk belast zijn met de controle van de overheidsrekeningen, de ambtenaren van de Commissie of andere deskundigen bedoeld in lid 1, de voor de uitvoering van hun taken benodigde bijstand verlenen, onder meer door hun documenten tot staving van de ingediende feitelijke gegevens over het tekort en de schuld en de onderliggende overheidsrekeningen beschikbaar te stellen. Geheime gegevens van het nationale statistische systeem worden alleen aan de Commissie (Eurostat) verstrekt.

Dinsdag 6 juli 2010

DOOR DE COMMISSIE VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 23**Voorstel voor een verordening – wijzigingsbesluit****Artikel 1 – punt 5 bis (nieuw)**

Verordening (EG) nr. 479/2009

Artikel 16 – lid 1

(5 bis) Artikel 16, lid 1, komt als volgt te luiden

„1. De lidstaten zien erop toe dat de bij de Commissie (Eurostat) ingediende gegevens in overeenstemming zijn met de beginselen van de artikelen 2 en 12 van Verordening (EG) nr. 223/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 betreffende de Europese statistiek ⁽¹⁾. De nationale bureaus voor de statistiek hebben hierbij tot taak erop toe te zien dat de ingediende gegevens in overeenstemming zijn met artikel 1 van de onderhavige verordening en de onderliggende boekhoudregels van het ESR 95. De lidstaten zien erop toe dat de nationale statistische autoriteiten toegang krijgen tot alle relevante gegevens die nodig zijn voor het uitvoeren van deze taak.

⁽¹⁾ PB L 87 van 31.3.2009, blz. 164.”

Rechten van autobus- en touringcarpassagiers *II**

P7_TA(2010)0256

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 betreffende het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de vaststelling van een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de rechten van autobus- en touringcarpassagiers en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 (05218/3/2010 – C7-0077/2010 – 2008/0237(COD))

(2011/C 351 E/28)

(Gewone wetgevingsprocedure: tweede lezing)

Het Europees Parlement,

— gezien het standpunt van de Raad in eerste lezing (05218/3/2010 – C7-0077/2010),

— gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2008)0817),

— gelet op artikel 251, lid 2, en artikel 71, lid 1, van het EG-Verdrag, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C6-0469/2008),

— gezien zijn standpunt in eerste lezing ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten van 23 april 2009, P6_TA(2009)0281.

Dinsdag 6 juli 2010

- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de gevolgen van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon voor de lopende interinstitutionele besluitvormingsprocedures (COM(2009)0665),
 - gelet op artikel 294, lid 7, en artikel 91, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 16 juli 2009 ⁽¹⁾,
 - na raadpleging van het Comité van de Regio's,
 - gelet op artikel 66 van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling voor de tweede lezing van de Commissie vervoer en toerisme (A7-0174/2010),
1. stelt onderstaand standpunt in tweede lezing vast;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 317 van 23.12.2009, blz. 99.

P7_TC2-COD(2008)0237

Standpunt van het Europees Parlement in tweede lezing vastgesteld op 6 juli 2010 met het oog op de aanneming van Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de rechten van autobus- en touringcarpassagiers en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op artikel 91, lid 1,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Na raadpleging van het Comité van de Regio's,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Maatregelen van de Unie inzake vervoer per autobus- en touringcar moeten er onder meer voor zorgen dat passagiers een hoogwaardige bescherming genieten die vergelijkbaar is met die van andere vervoerswijzen, waar zij ook reizen. Voorts moet ten volle rekening worden gehouden met de eisen op het gebied van consumentenbescherming in het algemeen.

⁽¹⁾ PB C 317 van 23.12.2009, blz. 99.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 23 april 2009 (PB C 184 E van 8.7.2010, blz.312), standpunt van de Raad van 11 maart 2010 (PB C 122 E van 11.5.2010, blz. 1) en standpunt van het Europees Parlement van 6 juli 2010.

Dinsdag 6 juli 2010

- (2) Omdat autobus- en touringcarpassagiers de zwakste partij zijn bij de vervoersovereenkomst, dient hun allen een minimum aan bescherming te worden geboden.
- (3) Bij maatregelen van de Unie ter verbetering van de passagiersrechten in het autobus- en touringcarvervoer moet rekening worden gehouden met de specifieke kenmerken van deze sector, die vooral uit kleine en middelgrote ondernemingen bestaat.
- (4) De bijzondere vormen van geregeld vervoer en het vervoer voor eigen rekening vertonen specifieke kenmerken en moeten daarom buiten het toepassingsgebied van deze verordening worden gelaten. De bijzondere vormen van geregeld vervoer dienen onder meer te omvatten, het specifieke vervoer van personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit, van werknemers van en naar het werk en van scholieren en studenten van en naar de onderwijsinstelling.
- (5) De geregelde diensten voor stads-, voorstads- en regionaal vervoer **die deel uitmaken van diensten die geïntegreerd zijn in diensten voor stads- of voorstadsvervoer** vertonen specifieke kenmerken, en daarom moeten de lidstaten te dien aanzien de verordening voor een **■** deel buiten toepassing kunnen laten. Bij het nader omschrijven van **deze** geregelde diensten voor stads-, voorstads- en regionaal vervoer moeten de lidstaten criteria hanteren zoals **de bestuurlijke indeling, de geografische ligging, afstand, frequentie van de dienst, aantal in de dienstregeling opgenomen haltes, autobus- of touringcartype, vervoerbewijssystemen, schommelingen in het aantal passagiers tussen vervoer in en buiten de spitsuren, buscodes en dienstregelingen.**
- (6) **Bij een ongeval met de dood of letsel tot gevolg moeten passagiers zich op aansprakelijkheidsregels kunnen beroepen als bij andere vervoerswijzen.**
- (7) **Bij verlies of beschadiging van bagage van passagiers moeten voor de vervoerder vergelijkbare aansprakelijkheidsvoorwaarden gelden als bij andere vervoerswijzen van toepassing zijn.**
- (8) De passagier moet, bij een ongeval met een autobus of touringcar, behalve op vergoeding bij overlijden of letsel of bij verlies of beschadiging van bagage, overeenkomstig het toepasselijke nationale recht, recht hebben op bijstand met betrekking tot zijn onmiddellijke praktische **en economische** behoeften na een ongeval. Deze bijstand **moet, indien noodzakelijk**, eerste hulp, onderdak, voedsel, kleding, vervoer **en begrafeniskosten** omvatten. **In geval van overlijden of persoonlijk letsel betaalt de vervoerder bovendien, om in de onmiddellijke economische behoeften te voorzien, een voorschot dat evenredig is aan de geleden schade, op voorwaarde dat er voldoende aanwijzingen zijn om de oorzaak aan de vervoerder te kunnen toeschrijven.**
- (9) Elke burger moet gebruik kunnen maken van de aangeboden autobus- en touringcardiensten. Bijgevolg moeten personen met een handicap of personen met beperkte mobiliteit, ongeacht of deze veroorzaakt wordt door een functiebeperking, leeftijd of een andere factor, mogelijkheden krijgen om gebruik te maken van autobus- en touringcarvervoerdiensten welke vergelijkbaar zijn met die van andere burgers. Personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit hebben dezelfde rechten als alle andere burgers op vrij verkeer, keuzevrijheid en non-discriminatie.
- (10) In het licht van artikel 9 van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van personen met een handicap en teneinde personen met een handicap of personen met beperkte mobiliteit mogelijkheden te geven tot het gebruik van autobus- en touringcardiensten welke vergelijkbaar zijn met die van andere burgers, moeten regels worden vastgesteld die voorzien in een verbod op discriminatie en in bijstand tijdens de reis. Deze personen moeten derhalve toegang krijgen tot het vervoer en mogen niet op grond van hun handicap of beperkte mobiliteit worden geweigerd, behoudens overwegingen die verband houden met de veiligheid, de voertuigconstructie of de infrastructuur. Binnen het kader van de desbetreffende wetgeving inzake bescherming van werknemers moeten personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit aanspraak kunnen maken op bijstand in de terminals en in het voertuig. Om sociale uitsluiting te vermijden, moet deze bijstand zonder bijkomende kosten worden verleend. De vervoerder moet toegangsvoorwaarden opstellen, bij voorkeur op basis van het Europese normalisatiesysteem.

Dinsdag 6 juli 2010

- (11) Bij beslissingen over de constructie van een nieuwe terminal en bij ingrijpende verbouwingen moet de terminalbeheerder **zonder uitzondering en als wezenlijke voorwaarde** rekening houden met de behoeften van personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit, **in overeenstemming met de vereisten van het „design for all“-beginsel**. De terminalbeheerder dient in ieder geval locaties aan te wijzen waar deze personen zich kunnen aanmelden en bijstand kunnen vragen.
- (12) **Ook vervoerders moeten met deze behoeften rekening houden wanneer zij beslissen over het ontwerp van nieuwe en gemoderniseerde voertuigen.**
- (13) **De lidstaten moeten de bestaande infrastructuur verbeteren wanneer dat noodzakelijk is om vervoerders in staat te stellen de toegankelijkheid voor personen met een handicap of beperkte mobiliteit te garanderen en hun de nodige bijstand te verlenen.**
- (14) Het personeel moet voldoende zijn opgeleid om de behoeften van personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit te kunnen beantwoorden. Met het oog op een vlottere onderlinge erkenning van de nationale kwalificaties van bestuurders door de lidstaten, zou een training inzake de omgang met personen met een handicap als onderdeel van de training voor het behalen van de basiskwalificatie of nascholing, in de zin van Richtlijn 2003/59/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 juli 2003 betreffende de vakbekwaamheid en de opleiding en nascholing van bestuurders van bepaalde voor goederen- en personenvervoer over de weg bestemde voertuigen ⁽¹⁾, kunnen worden voorzien. Ten behoeve van de samenhang tussen het invoeren van de trainingseisen en de bij die richtlijn vastgestelde termijnen zou er een mogelijkheid tot vrijstelling gedurende een beperkte periode moeten worden toegestaan.
- (15) Organisaties die personen met een handicap of personen met beperkte mobiliteit vertegenwoordigen, **moeten** geraadpleegd worden of worden betrokken bij het **opstellen van de inhoud** van de handicap-gerelateerde training.
- (16) De gebruikersrechten van autobus- en touringcarpassagiers moeten onder meer het recht op informatie over de dienstverlening vóór en gedurende de reis inhouden. Alle essentiële informatie die aan autobus- en touringcarpassagiers wordt meegedeeld, moet tevens worden aangeboden in alternatieve, voor personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit toegankelijke vormen, **zoals groot-letterdruk, duidelijke taal, braille, elektronische communicatie die toegankelijk is met adaptieve technologie, en cassettes**.
- (17) Deze verordening mag geen beperking inhouden van het recht van de vervoerder om volgens het toepasselijke nationale recht schadevergoeding te eisen, ook van derden.
- (18) De hinder die mensen ondervinden doordat hun reis wordt geannuleerd of bij vertrek **aanzienlijke** vertraging oploopt, moet worden beperkt. Hiertoe moeten vertrekkende reizigers in de terminals adequaat worden opgevangen en **op voor iedereen toegankelijke wijze worden** geïnformeerd. Zij moeten hun reis kunnen annuleren met terugbetaling van het vervoerbewijs, of **■** kunnen voortzetten, of in bevredigende omstandigheden via een andere route kunnen reizen. **Indien vervoerders passagiers niet de nodige bijstand verlenen, moeten passagiers aanspraak kunnen maken op een financiële vergoeding.**
- (19) De vervoerders dienen via hun brancheorganisaties mee te werken aan de vaststelling, in samenspraak met belanghebbenden, beroepsorganisaties en consumenten-, reizigers- en gehandicaptenorganisaties, van regelingen op **regionaal**, nationaal of Europees niveau; deze regelingen dienen erop te zijn gericht **de informatievoorziening en de zorg voor reizigers te verbeteren**, met name in geval van annulering en grote vertraging.
- (20) Deze verordening laat onverlet de rechten van de reiziger krachtens Richtlijn 90/314/EEG van 13 juni 1990 betreffende pakketreizen, met inbegrip van vakantiepakketten en rondreispakketten ⁽²⁾. Deze verordening is niet van toepassing in gevallen waarin een pakketreis wordt geannuleerd om een andere reden dan de annulering van de autobus- of touringcardienst.

⁽¹⁾ PB L 226 van 10.9.2003, blz. 4.

⁽²⁾ PB L 158 van 23.6.1990, blz. 59.

Dinsdag 6 juli 2010

- (21) De passagier moet volledig worden geïnformeerd over de hem bij deze verordening toegekende rechten, zodat hij deze ook daadwerkelijk kan uitoefenen.
- (22) De passagier moet zijn rechten kunnen uitoefenen middels een passende, door de vervoerder ingestelde klachtenprocedure of, in voorkomend geval, door het indienen van een klacht bij de daartoe door de betrokken lidstaat aangewezen instantie of instanties.
- (23) De lidstaten moeten de naleving van deze verordening verzekeren en een of meer bevoegde instanties belast met toezichts- en handhavingstaken aanwijzen. Dit doet geen afbreuk aan het recht van de reiziger om overeenkomstig het nationale recht langs juridische weg schadevergoeding te eisen.
- (24) Rekening gehouden met de door de lidstaten ingestelde procedures voor het indienen van klachten, moet een klacht met betrekking tot bijstand bij voorkeur worden gericht aan de instantie(s) die voor de handhaving van deze verordening is (zijn) aangewezen in de lidstaat waar de instap- of uitstapplaats ligt.
- (25) De lidstaten dienen sancties te verbinden aan overtredingen van deze verordening, en er voor te zorgen dat die sancties worden toegepast. Die sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.
- (26) Aangezien de doelstellingen van deze verordening, namelijk in alle lidstaten een gelijkwaardige bescherming en bijstand waarborgen aan autobus- en touringcarpassagiers, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve vanwege de omvang en de gevolgen van het optreden beter op Unieniveau kunnen worden verwezenlijkt, kan de Unie overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze verordening niet verder dan wat nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (27) Deze verordening mag geen afbreuk doen aan Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽¹⁾.
- (28) De handhaving van deze verordening dient te worden gebaseerd op Verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 27 oktober 2004 betreffende samenwerking tussen de nationale instanties die verantwoordelijk zijn voor handhaving van de wetgeving inzake consumentenbescherming („de verordening samenwerking consumentenbescherming”) ⁽²⁾. Die verordening moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (29) ***De lidstaten moeten het gebruik van het openbaar vervoer aanmoedigen en interoperabele, intermodale informatiesystemen invoeren waarmee het aanbieden van dienstregelingen en geïntegreerde prijzen en vervoersbewijzen wordt bevorderd, teneinde het gebruik en de interoperabiliteit van de verschillende vervoerswijzen te optimaliseren. Deze diensten moeten toegankelijk zijn voor personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit.***
- (30) In deze verordening worden de grondrechten geëerbiedigd en de beginselen in acht genomen die zijn erkend in, met name, het in artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie vermelde Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, indachtig voorts Richtlijn 2000/43/EG van de Raad van 29 juni 2000 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming ⁽³⁾ en Richtlijn 2004/113/EG van de Raad van 13 december 2004 houdende toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van mannen en vrouwen bij de toegang tot en het aanbod van goederen en diensten ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽²⁾ PB L 364 van 9.12.2004, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 180 van 19.7.2000, blz. 22.

⁽⁴⁾ PB L 373 van 21.12.2004, blz. 37.

Dinsdag 6 juli 2010

HEBBERN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Hoofdstuk I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Onderwerp

In deze verordening worden met betrekking tot autobus- en touringcarvervoer voorschriften vastgesteld ter zake van:

- a) het verbod op discriminatie tussen passagiers inzake de door de vervoerder aangeboden voorwaarden;
- b) de rechten van de passagier bij een ongeval dat zich voordoet bij het gebruik van de autobus of touringcar, en dat overlijden of letsel, dan wel verlies of beschadiging van de bagage tot gevolg heeft;
- c) het verbod op discriminatie van, en de verplichting tot het verlenen van bijstand aan personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit;
- d) de rechten van de passagier bij annulering of vertraging;
- e) het minimum aan informatie dat de passagier moet krijgen;
- f) de klachtenbehandeling;
- g) de algemene voorschriften inzake handhaving.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op passagiers in het geregeld vervoer waarbij:
 - a) de plaats waar de passagier instapt zich op het grondgebied van een lidstaat bevindt; of
 - b) de plaats waar de passagier instapt zich buiten het grondgebied van een lidstaat, en de plaats waar hij uitstapt zich op het grondgebied van een lidstaat bevindt.
2. Deze verordening is voorts, met uitzondering van de **artikelen 11 tot en met 18 en de hoofdstukken IV tot en met VI**, van toepassing op passagiers die gebruik maken van ongeregelde vervoersdiensten waarvan de eerste instapplaats of laatste uitstapplaats zich op het grondgebied van een lidstaat bevindt.
3. Deze verordening is niet van toepassing op bijzondere vormen van geregeld vervoer en op het vervoer voor eigen rekening.
4. De lidstaten kunnen de geregelde diensten voor stads- **en voorstadsvervoer alsmede geregelde diensten voor regionaal vervoer die deel uitmaken van diensten die geïntegreerd zijn in diensten voor stads- of voorstadsvervoer**, ook indien grensoverschrijdend, buiten het toepassingsgebied van deze verordening laten, met uitzondering evenwel van artikel 4, lid 2, **de artikelen 7, 9**, en 11, artikel 12, lid 1, **artikel 13, lid 1, artikel 15, lid 1, artikel 18, artikel 19, leden 1 en 2, en de artikelen 21, 25, 27, 28 en 29.**

Dinsdag 6 juli 2010

5. De lidstaten stellen de Commissie **uiterlijk op ...** (*) in kennis van de vrijstellingen die zij op grond van **lid 4** voor de verschillende soorten diensten hebben verleend. In het geval van een vrijstelling die zij onverenigbaar met de bepalingen van dit artikel acht, neemt de Commissie passende maatregelen. Uiterlijk op ... (**) brengt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over de ingevolge **lid 4** verleende vrijstellingen.

6. De bepalingen van deze verordening kunnen niet worden uitgelegd als **onverenigbaar met bestaande wetgeving op het gebied van** technische voorschriften **voor** autobussen of touringcars, dan wel de infrastructuur ■ van haltes en terminals ■.

Artikel 3

Definities

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a) „geregeld vervoer”, vervoer van personen per autobus of touringcar, met een bepaalde regelmaat en langs een bepaalde reisweg, waarbij op vooraf vastgestelde stopplaatsen passagiers worden opgenomen of afgezet;
- b) „bijzondere vorm van geregeld vervoer”, geregeld vervoer, ongeacht door wie georganiseerd, per autobus of touringcar, van bepaalde categorieën passagiers, met uitsluiting van andere passagiers;
- c) „vervoer voor eigen rekening”, vervoer per autobus of touringcar dat zonder winst oogmerk en voor niet-commerciële doeleinden door een natuurlijke of rechtspersoon wordt verricht, met dien verstande dat:
 - de vervoersactiviteit voor die natuurlijke of rechtspersoon slechts een nevenactiviteit vormt, en
 - de gebruikte voertuigen eigendom van die natuurlijke of rechtspersoon zijn of door die persoon op afbetaling zijn aangekocht, dan wel dat daarvoor een leasingovereenkomst op lange termijn is afgesloten en dat zij door een personeelslid van de natuurlijke of rechtspersoon of door de natuurlijke persoon zelf of door personeel dat in dienst is van de onderneming of krachtens een contractuele verbintenis ter beschikking van de onderneming is gesteld, worden bestuurd;
- d) „ongeregeld vervoer”, vervoer dat niet aan de definitie van geregeld vervoer beantwoordt en dat met name wordt gekenmerkt door het vervoer per autobus of touringcar van, op initiatief van de klant of de vervoerder zelf vooraf samengestelde groepen passagiers;
- e) „vervoersovereenkomst”, een overeenkomst tussen een vervoerder en een passagier voor het verstrekken van een of meer geregelde of ongeregelde diensten;
- f) „vervoerbewijs”: een geldig document of een ander bewijs van een vervoersovereenkomst;
- g) „vervoerder”, een natuurlijke of rechtspersoon, niet zijnde een touroperator, **reisagent** of verkoper van vervoerbewijzen, die het publiek geregeld of ongeregeld vervoer aanbiedt;
- h) „uitvoerende vervoerder”, een andere natuurlijke of rechtspersoon dan de vervoerder, die geheel of gedeeltelijk het vervoer feitelijk verricht;
- i) „verkoper van vervoerbewijzen”, een tussenpersoon die namens een vervoerder een vervoersovereenkomst sluit;

(*) **PB: gelieve datum drie maanden na de datum van toepassing van deze verordening te willen inlassen.**

(**) **PB: gelieve datum vijf jaar na de datum van toepassing van deze verordening te willen inlassen.**

Dinsdag 6 juli 2010

- j) „reisagent”, een tussenpersoon die namens een passagier een vervoersovereenkomst sluit;
- k) „touroperator”, een organisator **■**, niet zijnde de vervoerder, in de zin van artikel 2, **lid 2**, van Richtlijn 90/314/EEG;
- l) „persoon met een handicap” of „persoon met beperkte mobiliteit”, een persoon wiens mobiliteit bij het gebruik van vervoer is beperkt ten gevolge van een lichamelijke (zintuiglijke of motorische, permanente of tijdelijke), verstandelijke, of andere handicap, of ten gevolge van ouderdom, en wiens situatie vereist dat hij passende aandacht krijgt en dat de aan alle passagiers verstrekte diensten aan zijn behoeften worden aangepast;
- m) „toegangsvoorwaarden”, toepasselijke normen, richtsnoeren en informatie inzake de toegankelijkheid van bussen en/of aangewezen terminals met inbegrip van hun faciliteiten voor personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit;
- n) „boeking”, de boeking van een zitplaats in een autobus of touringcar voor een bepaalde reis met een bepaalde vertrektijd van een geregelde vervoersdienst;
- o) „terminal”, een bemande terminal waar zich volgens de vastgestelde reisweg van een geregelde vervoersdienst een in- en uitstapplaats voor passagiers, evenals voorzieningen zoals incheckbalie, wachtruimte, of balie voor kaartverkoop bevinden;
- p) „bushalte”, elke andere plaats dan een terminal, waar zich volgens de vastgestelde reisweg van een geregelde vervoersdienst een in- en uitstapplaats voor passagiers bevindt;
- q) „terminalbeheerder”, een instantie die in een lidstaat is belast met het beheer van een aangewezen terminal;
- r) „annulering”, het niet verrichten van een geplande geregelde vervoersdienst;
- s) „vertraging”, het tijdsverschil, in het geregeld vervoer, tussen de vertrektijd volgens de gepubliceerde dienstregeling en de feitelijke vertrektijd.

Artikel 4

Vervoerbewijzen en niet-discriminerende contractvoorwaarden

1. Tenzij andere documenten recht geven op vervoer, geeft de vervoerder de passagier een vervoerbewijs. Het vervoerbewijs kan in elektronische vorm worden uitgegeven.
2. De door de vervoerder toegepaste contractvoorwaarden en tarieven worden, onverminderd sociale tarieven, aan het publiek aangeboden zonder enige directe of indirecte discriminatie op grond van de nationaliteit van de eindgebruiker of de plaats van vestiging van de vervoerder of de verkoper van vervoerbewijzen in de Unie.

Artikel 5

Andere uitvoerende partijen

1. De vervoerder, reisagent, touroperator of terminalbeheerder die de uitvoering van de bij deze verordening vastgestelde verplichtingen heeft toevertrouwd aan een uitvoerende vervoerder, verkoper van vervoerbewijzen of andere persoon, blijft niettemin aansprakelijk voor het handelen of nalaten van die uitvoerende partij.

Dinsdag 6 juli 2010

2. Degene aan wie de vervoerder, de reisagent, de touroperator of de terminalbeheerder de uitvoering van een verplichting heeft toevertrouwd, is eveneens, ten aanzien van deze verplichting, aan de bepalingen van deze verordening onderworpen.

Artikel 6

Uitsluiting van verklaring van afstand

1. Beperking of afstand van de bij deze verordening vastgestelde rechten en verplichtingen, met name door middel van een afwijking of restrictieve clausule in de vervoersovereenkomst, is verboden.
2. De vervoerder kan de passagier gunstiger contractvoorwaarden dan de bij deze verordening vastgestelde voorwaarden aanbieden.

Hoofdstuk II

Vergoeding en bijstand bij ongevallen

Artikel 7

Aansprakelijkheid bij overlijden of letsel van de passagier

1. *Overeenkomstig dit hoofdstuk is de vervoerder aansprakelijk voor verlies of schade ten gevolge van het overlijden of letsel van de passagier, wanneer dat is veroorzaakt door een ongeval dat de passagier is overkomen terwijl hij zich in het voertuig bevond of daar in- of uitstapte en dat voortvloeit uit de exploitatie van de autobus- en touringcardiensten.*
2. *De niet-contractuele aansprakelijkheid van de vervoerder is financieel niet begrensd door de wet, een overeenkomst of een contract.*
3. *Voor vorderingen tot 220 000 EUR per passagier kan een vervoerder zijn aansprakelijkheid niet uitsluiten of beperken door te bewijzen dat hij de overeenkomstig lid 4, onder a), vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen, tenzij het totale bedrag van de vordering hoger is dan het bedrag waarvoor, overeenkomstig Richtlijn 2009/103/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven en de controle op de verzekering tegen deze aansprakelijkheid ⁽¹⁾, verzekering verplicht is op grond van de nationale wetgeving van de lidstaat waar de autobus of touringcar gewoonlijk is gestald. In een dergelijk geval blijft de aansprakelijkheid tot dat bedrag beperkt.*
4. *Een vervoerder is niet aansprakelijk op grond van lid 1:*
 - a) *indien het ongeval is veroorzaakt door omstandigheden die geen verband houden met de exploitatie van de autobus- en touringcardiensten of die de vervoerder, ondanks het feit dat hij de in de specifieke omstandigheden vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen, niet kon vermijden of waarvan hij de gevolgen niet kon verhinderen;*
 - b) *voor zover het ongeval de schuld is van de passagier of door diens nalatigheid is veroorzaakt.*

In geen geval:

- a) *mag uit deze verordening worden afgeleid dat de vervoerder de enige partij is die aansprakelijk kan worden gesteld voor schade; of*
- b) *mogen de rechten van de vervoerder om de schade te verhalen op andere partijen overeenkomstig het in een lidstaat toepasselijke recht op grond van deze verordening worden beperkt.*

⁽¹⁾ PB L 263 van 7.10.2009, blz. 11.

Dinsdag 6 juli 2010

Artikel 8

Schadevergoeding

1. *In geval van overlijden van een passagier, omvat de schadevergoeding op grond van de aansprakelijkheid uit hoofde van artikel 7 het volgende:*
 - a) *de ten gevolge van het overlijden van de passagier noodzakelijke kosten, met name die van het vervoer van het stoffelijk overschot en de lijkbezorging;*
 - b) *indien de dood niet onmiddellijk is ingetreden, de in lid 2 bedoelde schadevergoeding.*
2. *In geval van verwonding of elk ander lichamelijk of geestelijk letsel van de passagier omvat de schadevergoeding:*
 - a) *de noodzakelijk kosten, met name die van behandeling en vervoer;*
 - b) *het vermogensnadeel dat de reiziger lijdt door een gehele of gedeeltelijke arbeidsongeschiktheid of door een toename van zijn behoeften.*
3. *Indien door de dood van de passagier andere personen jegens wie hij een wettelijke onderhoudsplicht had of in de toekomst gehad zou hebben, hun onderhoud verliezen, moeten ook zij voor dit verlies schadeloos worden gesteld.*

Artikel 9

Onmiddellijke praktische en economische behoeften van de passagier

Wanneer zich bij het gebruik van een autobus of touringcar een ongeval voordoet, verleent de vervoerder de passagier ■ bijstand met betrekking tot zijn onmiddellijke praktische behoeften naar aanleiding van het ongeval. *Deze bijstand omvat, indien noodzakelijk, eerste hulp, onderdak, voedsel, kleding, vervoer en begrafeniskosten. In geval van overlijden of persoonlijk letsel biedt de vervoerder, om in de onmiddellijke economische behoeften te voorzien, een voorschot dat evenredig is aan de geleden schade, op voorwaarde dat er voldoende aanwijzingen zijn om de oorzaak aan de vervoerder te kunnen toeschrijven. Betalingen of geboden bijstand staan niet gelijk met erkenning van aansprakelijkheid.*

Artikel 10

Aansprakelijkheid voor verlies of beschadiging van bagage

1. *Vervoerders zijn aansprakelijk voor verlies of beschadiging van alle aan hen toevertrouwde bagage. De maximumcompensatie bedraagt 1 800 EUR per passagier.*
2. *Bij ongevallen die voortvloeien uit de exploitatie van autobus- en touringcardiensten zijn vervoerders aansprakelijk voor het verlies of de beschadiging van de persoonlijke bezittingen die passagiers droegen of als handbagage bij zich hadden. De maximumcompensatie bedraagt 1 300 EUR per passagier.*
3. *Een vervoerder wordt niet aansprakelijk gesteld voor verlies of schade overeenkomstig de leden 1 en 2:*
 - a) *indien het verlies of de schade is veroorzaakt door omstandigheden die geen verband houden met de exploitatie van de autobus- en touringcardiensten of die de vervoerder, ondanks het feit dat hij de in de specifieke omstandigheden vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen, niet kon vermijden of waarvan hij de gevolgen niet kon verhinderen;*
 - b) *indien het verlies of de schade de schuld is van de passagier of door diens nalatigheid is veroorzaakt.*

Dinsdag 6 juli 2010

Hoofdstuk III

Rechten van personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit

Artikel 11

Recht op vervoer

1. De vervoerder, de reisagent en de touroperator mogen niet vanwege een handicap of beperkte mobiliteit weigeren een boeking te aanvaarden, een vervoerbewijs af te geven of anderszins te verstrekken, of iemand te laten instappen.
2. Boeking en vervoerbewijs worden personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit aangeboden zonder extra kosten.

Artikel 12

Uitzonderingen en bijzondere voorwaarden

1. Niettegenstaande artikel 11, lid 1, mogen vervoerders, reisagenten en touroperators weigeren een boeking te aanvaarden of een vervoerbewijs af te geven of anderszins te verstrekken, of een persoon te laten instappen vanwege een handicap of beperkte mobiliteit:
 - a) indien dit noodzakelijk is om te voldoen aan de in de internationale, uniale of nationale wetgeving vastgestelde veiligheidseisen, of aan de door de bevoegde autoriteiten vastgestelde gezondheids- en veiligheidseisen;
 - b) indien het voertuig of de infrastructuur, met inbegrip van de bushaltes en terminals, zo zijn ontworpen dat het materieel onmogelijk is de persoon met een handicap of de persoon met beperkte mobiliteit op een veilige of praktisch haalbare manier te laten in- of uitstappen of te vervoeren.
2. Indien op grond van lid 1 wordt geweigerd een boeking te aanvaarden of een vervoerbewijs af te geven of anderszins te verstrekken, **informer** de vervoerder, de reisagent en de touroperator de betrokkene over aanvaardbaar alternatief vervoer met een door de vervoerder verzorgde dienst.
3. Aan de persoon met een handicap of met beperkte mobiliteit die een boeking of vervoerbewijs heeft en voldoet aan de in artikel 16, lid 1, onder a), gestelde voorwaarden, maar die niettemin op grond van zijn handicap of beperkte mobiliteit de toegang tot het voertuig is geweigerd, wordt, alsmede aan zijn begeleider in de zin van lid 4 van dit artikel, de keus gelaten tussen:
 - a) terugbetaling van de prijs van het vervoerbewijs en, waar relevant, een gratis terugreis naar het eerste vertrekpunt volgens de vervoersovereenkomst, bij de eerste gelegenheid; en
 - b) tenzij dit onmogelijk is, voortzetting van de reis of vervoer langs een andere route naar de in de overeenkomst bepaalde bestemming, volgens een redelijk vervoersalternatief.

Verzuim van de in artikel 16, lid 1, onder a), voorgeschreven kennisgeving laat het recht op terugbetaling van de prijs van het vervoerbewijs onverlet.

4. **Indien** een vervoerder, reisagent of touroperator **om de in lid 1 van dit artikel vastgestelde redenen weigert een boeking te aanvaarden, een vervoerbewijs af te geven of anderszins te verstrekken, of iemand te laten instappen vanwege een handicap of beperkte mobiliteit, of indien de bemanning van het voertuig in kwestie slechts uit één persoon bestaat die het voertuig bestuurt en niet in de mogelijkheid verkeert om de** persoon met een handicap of beperkte mobiliteit **de in bijlage I, deel b genoemde bijstand te verlenen, mag deze persoon verzoeken om begeleiding** door een andere persoon die hem de benodigde bijstand kan verlenen. Deze begeleider wordt kosteloos vervoerd en krijgt zo mogelijk een plaats naast de gehandicapte of de persoon met beperkte mobiliteit.

Dinsdag 6 juli 2010

5. De vervoerder, reisagent of touroperator die gebruik maakt van het in lid 1 bepaalde, stelt de persoon met een handicap of de persoon met beperkte mobiliteit onverwijld in kennis van de redenen hiervan en stelt hij hem op zijn verzoek binnen vijf dagen na het verzoek langs schriftelijke weg hiervan in kennis.

Artikel 13

Toegankelijkheid en informatie

1. De vervoerders en terminalbeheerders - in voorkomend geval via hun brancheorganisaties - voorzien in of hanteren, in samenwerking met representatieve organisaties van personen met een handicap of personen met beperkte mobiliteit, niet-discriminerende toegangsvoorwaarden voor het vervoer van personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit.

2. De in lid 1 bedoelde voorwaarden voor de toegang worden door de vervoerder en de terminalbeheerder in **toegankelijke** vorm bekendgemaakt, **en** in dezelfde talen waarin de informatie voor alle passagiers in het algemeen beschikbaar wordt gesteld. **Bij de bekendmaking van die informatie wordt bijzondere aandacht besteed aan de behoeften van personen met een handicap of beperkte mobiliteit.**

3. **Op verzoek stellen vervoerders onmiddellijk afschriften ter beschikking van de internationale, Unie- of nationale wetgeving die de veiligheidsvereisten omvat waarop de niet-discriminerende toegangsregels zijn gebaseerd. Deze moeten in toegankelijke vorm worden verstrekt.**

4. De in lid 1 bedoelde toegangsvoorwaarden betreffende reizen die deel uitmaken van de door de touroperators georganiseerde, verkochte of aangeboden pakketreizen, met inbegrip van vakantiepakketten en rondreispakketten, worden door hen beschikbaar gesteld.

5. De informatie over de in de leden 2 en 4 bedoelde toegangsvoorwaarden wordt op verzoek van de passagier in materiële vorm verspreid.

6. De vervoerder, de reisagent en de touroperator zorgen ervoor dat alle nodige algemene informatie betreffende de reis en de vervoersvoorwaarden in een passend en toegankelijk formaat beschikbaar is voor personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit, ook in geval van onlineboeking en raadpleging van informatie op het internet. De informatie wordt op verzoek van de passagier in materiële vorm verspreid.

Artikel 14

Aanwijzing van terminals

De lidstaten bepalen in welke autobus- en touringcarterminals bijstand wordt verleend aan personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit. De lidstaten stellen de Commissie daarvan in kennis. De lijst van de aangewezen autobus- en touringcarterminals wordt door de Commissie op het internet beschikbaar gesteld.

Artikel 15

Recht op bijstand in aangewezen terminals en in autobussen en touringcars

1. **De vervoerder en de terminalbeheerder verlenen** kosteloos, binnen hun respectieve bevoegdheidsgebieden, in de door de lidstaten aangewezen terminals, bijstand aan personen met een handicap **of** beperkte mobiliteit, **in ten minste dezelfde mate als omschreven in deel a) van bijlage I.**

2. **De vervoerder verleent in de autobus of touringcar** kosteloos bijstand aan personen met een handicap **of** beperkte mobiliteit, **in ten minste dezelfde mate als omschreven in deel b) van bijlage I.**

Dinsdag 6 juli 2010

Artikel 16

Voorwaarden waaronder bijstand wordt verleend

1. De vervoerder en de terminalbeheerder werken samen om ervoor te zorgen dat personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit bijstand wordt verleend, met dien verstande dat:
 - a) de vervoerder, reisagent of touroperator ten minste **24 uur** voordat de betrokkene bijstand behoeft, hiervan in kennis wordt gesteld; en
 - b) de betrokkene zich op de aangewezen plaats aanmeldt:
 - i) op een vooraf door de vervoerder meegedeeld tijdstip, niet meer dan 60 minuten voor de aangekondigde vertrektijd, **tenzij de vervoerder en de passagier een kortere termijn zijn overeengekomen**; of
 - ii) uiterlijk 30 minuten voor de aangekondigde vertrektijd, indien geen tijdstip is meegedeeld.
2. In aanvulling op lid 1, stelt de persoon met een handicap of persoon met beperkte mobiliteit de vervoerder, reisagent of touroperator bij de boeking of de voorafgaande aankoop van het vervoerbewijs in kennis van zijn specifieke behoeften aan zitgelegenheid, mits deze behoeften op dat tijdstip bekend zijn.
3. De vervoerder, de terminalbeheerder, de reisagent en de touroperator nemen alle noodzakelijke maatregelen om de indiening van aanvragen om bijstand van personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit te faciliteren. Deze verplichting geldt voor alle aangewezen terminals en hun verkoopkanalen, met inbegrip van verkoop per telefoon en via het internet.
4. Bij gebreke van kennisgeving overeenkomstig lid 1, onder a), en lid 2, doen de vervoerder, de terminalbeheerder, de reisagent en de touroperator alle redelijke inspanningen om op zodanige wijze bijstand te laten verlenen dat de persoon met een handicap of persoon met beperkte mobiliteit die een vervoerbewijs heeft gekocht, bij vertrek kan instappen, op een aansluitende dienst kan overstappen, en bij aankomst kan uitstappen.
5. De terminalbeheerder wijst in of buiten de terminal een punt aan waar personen met een handicap of personen met beperkte mobiliteit hun aankomst kunnen melden en om bijstand kunnen vragen. Op dit duidelijk aangeduide punt is in een toegankelijke vorm de belangrijkste informatie over de terminal en de geboden bijstand te vinden.

Artikel 17

Informatieoverdracht aan derden

De reisagent of touroperator die een kennisgeving in de zin van artikel 6, lid 1, onder a), ontvangt, zendt de informatie zo spoedig mogelijk tijdens zijn normale kantooruren aan de vervoerder of terminalbeheerder door.

Artikel 18

Training

1. De vervoerder en, in voorkomend geval, de terminalbeheerder voorziet met betrekking tot personen met een handicap in trainingsprocedures met instructies, en zorgt ervoor dat:
 - a) al zijn personeelsleden, met uitzondering van de bestuurders, en al de personeelsleden van andere uitvoerende partijen, die rechtstreekse bijstand verlenen aan personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit, worden opgeleid of geïnstrueerd als omschreven in bijlage II, delen a) en b); en
 - b) al zijn personeelsleden, met inbegrip van de bestuurders, die rechtstreeks in aanraking komen met de reizigers of met hen betreffende aangelegenheden, worden opgeleid of geïnstrueerd als omschreven in bijlage II, deel a).

Dinsdag 6 juli 2010

2. De lidstaten kunnen gedurende een maximumtermijn van twee jaar met ingang van ... (*) een vrijstelling van de toepassing van lid 1, onder b), op het opleiden van bestuurders toekennen.

Artikel 19

Compensatie voor rolstoelen of andere mobiliteitshulpmiddelen

1. De vervoerder en de terminalbeheerder zijn aansprakelijk **wanneer zij** verlies of **■** beschadiging van rolstoelen, mobiliteits- en andere hulpmiddelen **veroorzaken**. Het verlies of de schade wordt door de daarvoor aansprakelijke vervoerder of terminalbeheerder vergoed.
2. De in lid 1 bedoelde vergoeding stemt overeen met de kosten van vervanging of reparatie van hetgeen verloren gegaan of beschadigd is.
3. Indien nodig wordt al het mogelijke gedaan om met spoed tijdelijk in vervanging te voorzien. De rolstoelen, mobiliteits- en andere hulpmiddelen beschikken indien mogelijk over dezelfde technische en functionele kenmerken als die welke verloren gegaan of beschadigd zijn.

■

Hoofdstuk IV

Rechten van de passagier in geval van annulering of vertraging

Artikel 20

Voortzetting van de reis, vervoer langs een andere route, terugbetaling

1. Indien de vervoerder redelijkerwijs verwacht dat een geregelde vervoersdienst zal worden geannuleerd of het vertrek meer dan 120 minuten vertraging zal oplopen **of indien er sprake is van overboeking**, wordt de passagier onmiddellijk de keuze geboden tussen:
 - a) voortzetting van de reis of vervoer langs een andere route naar de eindbestemming, **zonder bijkomende kosten en onder vergelijkbare voorwaarden als** volgens de vervoersovereenkomst, **■** bij de eerste gelegenheid;
 - b) terugbetaling van de prijs van het vervoerbewijs en, waar relevant, een gratis terugreis per autobus of touringcar naar het eerste vertrekpunt volgens de vervoersovereenkomst, bij de eerste gelegenheid;
 - c) **bovenop de terugbetaling als bedoeld in punt b), het recht op een vergoeding van 50 % van de prijs van het vervoerbewijs indien de vervoerder niet voorziet in een voortzetting van de reis of vervoer langs een andere route naar de eindbestemming als bedoeld in punt a). De vergoeding wordt binnen een maand na indiening van het verzoek om compensatie uitbetaald.**
2. **Indien de autobus of touringcar buiten gebruik raakt, wordt de passagiers vervoer aangeboden van de plaats waar het onbruikbare voertuig staat naar een geschikte wachtplaats of terminal vanwaar de reis kan worden voortgezet.**
3. In geval van annulering of vertrek van een halte met een vertaging van meer dan 120 minuten van het geregeld vervoer, heeft de passagier het recht de reis voort te zetten, zich langs een andere route te laten vervoeren of het bedrag van het vervoerbewijs terugbetaald te krijgen.

(*) PB: gelieve de datum van toepassing van deze verordening in te lassen.

Dinsdag 6 juli 2010

4. De in lid 1, onder b), en lid 3, bedoelde terugbetaling vindt plaats binnen 14 dagen nadat het aanbod daartoe is gedaan of het verzoek daartoe is ontvangen. De terugbetaling dekt het volledige bedrag van de prijs waarvoor het vervoerbewijs is gekocht, voor het gedeelte of de gedeelten van de reis die niet zijn afgelegd, en voor het gedeelte of de gedeelten die reeds zijn afgelegd indien verder reizen in het licht van het oorspronkelijke reisplan van de passagier geen zin meer heeft. In geval van een reispasje of abonnement stemt het bedrag van de terugbetaling overeen met het evenredige deel van het volledige bedrag van het reispasje of abonnement. Tenzij de passagier een andere formule aanvaardt, geschiedt de terugbetaling in geld.

Artikel 21

Informatie

1. In geval van annulering of vertrek met vertraging van het geregeld vervoer, stelt de vervoerder of, in voorkomend geval, de terminalbeheerder de vertrekkende passagiers in de terminal zo spoedig mogelijk, en in geen geval later dan 30 minuten na de geplande vertrektijd, op de hoogte van de situatie, alsook, zodra deze hem bekend is, van de verwachte vertrektijd.

2. De vervoerder of, in voorkomend geval, de terminalbeheerder, moet redelijke inspanningen leveren om passagiers die door annulering of vertraging volgens de dienstregeling een aansluiting missen, op de hoogte te stellen van alternatieve aansluitingen.

3. De vervoerder of, in voorkomend geval, de terminalbeheerder, zorgt ervoor dat personen met een handicap of personen met beperkte mobiliteit de in de leden 1 en 2 voorgeschreven informatie in een voor hen toegankelijke vorm ontvangen.

Artikel 22

Bijstand in geval van annulering of vertrek met vertraging

1. In het geval van een reis met een geplande duur van meer dan drie uur, die wordt geannuleerd of waarvan het vertrek meer dan **één uur** vertraging oploopt, krijgt de passagier van de vervoerder aangeboden:

- a) hapjes, maaltijden en verfrissingen, in een redelijke verhouding tot de wachttijd, mits deze in de bus of in de terminal beschikbaar zijn of redelijkerwijs kunnen worden aangeleverd;
- b) **■** een hotelkamer of ander logies, en **hulp** bij het zorgen voor vervoer tussen de terminal en het logies, in het geval dat een of meer malen zal moeten worden overnacht.

2. Bij de toepassing van dit artikel besteedt de vervoerder bijzondere aandacht aan de behoeften van personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit en van hun begeleiders.

Artikel 23

Andere vorderingen

Geen enkele bepaling in dit hoofdstuk belet de passagier op grond van het nationale recht voor een nationale rechterlijke instantie vergoeding te eisen van de schade die hij door de annulering of vertraging van een geregelde vervoersdienst heeft geleden.

Artikel 24

Bijkomende maatregelen ten behoeve van de passagier

Vervoerders ontwikkelen samen en in samenspraak met de belanghebbenden, brancheorganisaties, consumentenverenigingen en verenigingen van passagiers en gehandicapten nationale en Europese maatregelen. Met deze maatregelen wordt een betere zorg voor de passagier beoogd, met name in geval van langdurige vertraging en onderbreking of annulering van een reis, en met bijzondere aandacht voor passagiers met specifieke behoeften als gevolg van een handicap, beperkte mobiliteit, ziekte, hoge leeftijd en zwangerschap alsook voor begeleidende passagiers en passagiers die met jonge kinderen reizen.

Dinsdag 6 juli 2010

Hoofdstuk V

Algemene regels betreffende informatie en klachten

Artikel 25

Recht op reisinformatie

De vervoerder en de terminalbeheerder voorzien, elk binnen zijn bevoegdheid, de passagiers **vanaf het moment van reservering en** tijdens de reis van de nodige informatie, **in toegankelijke vorm en volgens een gemeenschappelijk conceptueel model voor gegevens en systemen met betrekking tot openbaar vervoer.**

Artikel 26

Informatie over de rechten van de passagiers

1. De vervoerder en de terminalbeheerder voorzien, elk binnen zijn bevoegdheid, de passagiers **bij reservering en** uiterlijk bij het vertrek van de nodige, begrijpelijke informatie omtrent de hun bij deze verordening toegekende rechten. De informatie wordt **in toegankelijke vorm en volgens een gemeenschappelijk conceptueel model voor gegevens en systemen met betrekking tot openbaar vervoer** in terminals en, waar dat van toepassing is, via internet verstrekt. ■ Deze informatie omvat de contactgegevens van de door de lidstaten ingevolge artikel 29, lid 1, aangewezen handhavingsinstantie(s).

2. De vervoerder en de terminalbeheerder kunnen aan de in lid 1 bedoelde informatieplicht voldoen door gebruik te maken van een door de Commissie in alle officiële talen van de instellingen van de Europese Unie opgestelde samenvatting van de bepalingen van deze verordening, die hun ter beschikking wordt gesteld.

Artikel 27

Klachten

De vervoerder voorziet in of beschikt over een klachtenbehandelingsmechanisme met betrekking tot de **in deze verordening neergelegde** rechten en verplichtingen.

Artikel 28

Indiening van klachten

Klachten ■ worden door de passagier bedoeld in deze verordening ingediend binnen drie maanden na de datum waarop het geregeld vervoer heeft plaatsgevonden of had moeten plaatsvinden. Binnen een maand na ontvangst van de klacht deelt de vervoerder de passagier mee of de klacht gegrond is verklaard, is verworpen of nog in behandeling is. De klacht wordt binnen **twee maanden** na ontvangst definitief beantwoord.

Hoofdstuk VI

Handhaving en nationale handhavingsinstanties

Artikel 29

Nationale handhavingsinstanties

1. Elke lidstaat wijst een of meer ■ bestaande instanties aan **of wijst, indien een dergelijke instantie niet bestaat, een nieuwe instantie aan**, die **wordt of** worden belast met de handhaving van deze verordening ■. Elke instantie neemt de noodzakelijke maatregelen om de naleving van deze verordening te garanderen.

Dinsdag 6 juli 2010

Elke instantie is wat betreft organisatie, financieringsbeslissingen, juridische structuur en besluitvorming onafhankelijk van de vervoerder, touroperator en terminalbeheerder.

2. De lidstaten delen de Commissie mee welke instantie of instanties op grond van dit artikel zijn aangewezen.

3. Elke passagier kan bij de krachtens lid 1 aangewezen bevoegde instantie of bij een andere bevoegde, door een lidstaat aangewezen instantie, een klacht wegens een *vermeende* inbreuk op deze verordening indienen.

Een lidstaat kan besluiten dat de passagier in eerste instantie een klacht indient bij de vervoerder, *in welk geval* de nationale handhavingsinstantie of een andere door de lidstaat aangewezen bevoegde instantie in hoger beroep de in artikel 28 bedoelde klachten behandelt.

Artikel 30

Verslag inzake handhaving

Uiterlijk 1 juni ... (*) en vervolgens om de twee jaar publiceren de overeenkomstig artikel 29, lid 1, aangewezen handhavingsinstanties een werkverslag over de voorbije twee kalenderjaren, dat met name bestaat uit een beschrijving van de maatregelen die ter uitvoering van deze verordening zijn genomen, en cijfers over de klachten en toegepaste sancties.

Artikel 31

Samenwerking tussen handhavingsinstanties

De in artikel 29, lid 1, bedoelde nationale handhavingsinstanties wisselen, waar gepast, de nodige informatie uit over hun werkzaamheden en besluitvormingsprincipes en -praktijk. Zij worden daarin door de Commissie bijgestaan.

Artikel 32

Sancties

De lidstaten stellen regels vast inzake sancties die worden opgelegd in geval van schending van de bepalingen van deze verordening en nemen alle noodzakelijke maatregelen om ervoor te zorgen dat deze sancties worden toegepast. De vastgestelde sancties zijn doeltreffend, evenredig en afschrikkend. De lidstaten brengen deze sancties en maatregelen uiterlijk ... (**) ter kennis van de Commissie, en delen haar onverwijld alle latere wijzigingen dienaangaande mee.

Hoofdstuk VII

Slotbepalingen

Artikel 33

Verslag

Uiterlijk ... (***) brengt de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad verslag uit over het functioneren en de effecten van deze verordening. Het verslag gaat waar nodig vergezeld van wetgevingsvoorstellen tot nadere uitvoering van de bepalingen van de verordening dan wel tot wijziging ervan.

(*) PB: gelieve datum twee jaar na de datum van toepassing van deze verordening in te lassen.

(**) PB: gelieve de datum van toepassing van deze verordening in te lassen.

(***) PB: gelieve datum drie jaar na de datum van toepassing van deze verordening te willen inlassen.

Dinsdag 6 juli 2010

Artikel 34

Wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004

Aan de bijlage bij Verordening (EG) nr. 2006/2004 wordt het volgende punt toegevoegd:

„18. Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad van ... betreffende de rechten van autobus- en touringcarpassagiers (*) (+).

(*) PB ... (**)

(+) PB: gelieve het nummer en de datum van deze verordening te willen inlassen.

(**) PB: gelieve de publicatiegegevens van deze verordening te willen inlassen.”

Artikel 35

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij wordt van toepassing met ingang van ... (**).

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

(**) PB: gelieve datum twee jaar na de datum van bekendmaking te willen inlassen.

BIJLAGE I

Bijstand aan personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit

a) Bijstand in aangewezen terminals

Bijstand en regelingen die nodig zijn om personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit in staat te stellen om:

- zich in de terminal aan te melden en een aanvraag om bijstand in te dienen op aangewezen locaties;
- zich te verplaatsen van die locatie naar de incheckbalie, de wachtruimte en de instapzone;
- in te stappen; hiervoor moeten, waar nodig, liften, rolstoelen of andere voorzieningen ter beschikking worden gesteld;
- hun bagage in te laden;
- hun bagage uit te laden;
- uit te stappen;
- een erkende hulphond mee te nemen in de autobus of touringcar;
- zich naar de zitplaats te begeven.

Dinsdag 6 juli 2010

b) Bijstand in het voertuig

Bijstand en regelingen die nodig zijn om personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit in staat te stellen om:

- belangrijke informatie over de reis in een toegankelijke vorm te ontvangen indien de passagier daarom verzoekt;
- **naar het boordtoilet te gaan, indien er naast de bestuurder nog ander personeel aan boord is;**
- in- en uit te stappen bij tussenstops, indien in het voertuig ander personeel behalve de bestuurder aanwezig is.

BIJLAGE II

Handicap-gerelateerde training

a) Training inzake de omgang met personen met een handicap

In de training van personeel dat rechtstreeks in aanraking komt met passagiers komen met name de volgende onderwerpen aan bod:

- bewustmaking van fysieke, zintuiglijke (auditieve en visuele), en verborgen handicaps en leermoeilijkheden, alsmede het adequaat reageren daarop, inclusief de wijze waarop de mogelijkheden van personen met beperkte mobiliteit, oriëntatie of communicatievaardigheden kunnen worden ingeschat;
- belemmeringen voor personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit, met inbegrip van attitudeproblemen, omgevings-/fysieke obstakels en organisatorische belemmeringen;
- erkende hulphonden; met name de rol en de behoeften van de hulphond;
- optreden in onverwachte situaties;
- sociale vaardigheden en technieken om te communiceren met doven en slechthorenden, personen met een visuele handicap, mensen met een spraakprobleem en mensen met leermoeilijkheden;
- hoe zorgvuldig omgaan met rolstoelen en andere mobiliteitshulpmiddelen om schade te vermijden (voor eventueel personeel dat verantwoordelijk is voor de eventuele bagageafhandeling).

b) Training inzake bijstand aan personen met een handicap

In de training voor personeel dat rechtstreeks bijstand verleent aan personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit komen de volgende onderwerpen aan bod:

- hoe een rolstoelgebruiker helpen in- en uit zijn rolstoel te raken;
- vaardigheden om bijstand te verlenen aan personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit die reizen met een erkende hulphond, die ook betrekking hebben op de rol en de behoeften van de hulphond;
- technieken voor de begeleiding van passagiers met een visuele handicap en voor de omgang met en het vervoer van erkende hulphonden;
- kennis van de soorten uitrusting om personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit te helpen, en van de gebruikswijze daarvan;
- het gebruik van in- en uitstaphulpmiddelen en kennis van de gepaste procedures voor bijstand bij het in- en uitstappen, waarbij de veiligheid en de waardigheid van personen met een handicap en personen met beperkte mobiliteit wordt gewaarborgd;

Dinsdag 6 juli 2010

- begrip van de behoefte aan betrouwbare en professionele bijstand. Tevens bekendheid met de mogelijke gevoelens van kwetsbaarheid die gehandicapte passagiers door hun afhankelijkheid van de geboden bijstand tijdens de reis kunnen ervaren;
- kennis van eerste hulp.

Rechten van passagiers die over zee of binnenwateren reizen ***II

P7_TA(2010)0257

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 betreffende het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de aanneming van de verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de rechten van passagiers die over zee of binnenwateren reizen en houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 (14849/3/2009 – C7-0076/2010 – 2008/0246(COD))

(2011/C 351 E/29)

(Gewone wetgevingsprocedure: tweede lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het standpunt van de Raad in eerste lezing (14849/3/2009 – C7-0076/2010),
 - gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2008)0816),
 - gelet op artikel 251, lid 2, artikel 71, lid 1, en artikel 80, lid 2, van het EG-Verdrag, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C6-0476/2008),
 - gezien zijn standpunt in eerste lezing ⁽¹⁾,
 - gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de gevolgen van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon voor de lopende interinstitutionele besluitvormingsprocedures (COM(2009)0665),
 - gelet op artikel 294, lid 7, artikel 91, lid 1, en artikel 100, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 16 juli 2009 ⁽²⁾,
 - na raadpleging van het Comité van de Regio's,
 - gelet op artikel 66 van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling voor de tweede lezing van de Commissie vervoer en toerisme (A7-0177/2010),
1. stelt onderstaand standpunt in tweede lezing vast;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad, en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ Aangenomen teksten van 23 april 2009, P6_TA(2009)0281.

⁽²⁾ PB C 317 van 23.12.2009, blz. 89.

Dinsdag 6 juli 2010

P7_TC2-COD(2008)0246

Standpunt van het Europees Parlement in tweede lezing vastgesteld op 6 juli 2010 met het oog op de aanneming van Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de rechten van passagiers die over zee of binnenwateren reizen en houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement in tweede lezing overeen met het definitieve wetsbesluit: Verordening (EU) nr. 1177/2010)

Intelligente vervoerssystemen op het gebied van wegvervoer en voor interfaces met andere vervoerswijzen *II**

P7_TA(2010)0258

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 betreffende het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de vaststelling van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende het kader voor het invoeren van intelligente vervoerssystemen op het gebied van wegvervoer en voor interfaces met andere vervoerswijzen (06103/4/2010 – C7-0119/2010 – 2008/0263(COD))

(2011/C 351 E/30)

(Gewone wetgevingsprocedure: tweede lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het standpunt van de Raad in eerste lezing (06103/4/2010 – C7-0119/2010),
- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2008)0887),
- gelet op artikel 251, lid 2, en artikel 71, lid 1, van het EG-Verdrag, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C6-0512/2008),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad getiteld „Gevolgen van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon voor de lopende interinstitutionele besluitvormingsprocedures” (COM(2009)0665),
- gelet op artikel 294, lid 7, en artikel 91, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gelet op zijn standpunt in eerste lezing ⁽¹⁾,
- gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 13 mei 2009 ⁽²⁾,
- na raadpleging van het Comité van de Regio's,

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, 23.4.2009, P6_TA(2009)0283.

⁽²⁾ PB C 277 van 17.11.2009, blz. 85.

Dinsdag 6 juli 2010

- gelet op de artikelen 70 en 72 van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling voor de tweede lezing van de Commissie vervoer en toerisme (A7-0211/2010),
1. hecht zijn goedkeuring aan het standpunt van de Raad;
 2. hecht zijn goedkeuring aan de gemeenschappelijke verklaring van het Parlement, de Raad en de Commissie die als bijlage bij de onderhavige resolutie is gevoegd;
 3. neemt kennis van de verklaringen van de Commissie die als bijlage bij deze resolutie zijn gevoegd;
 4. constateert dat het besluit is vastgesteld overeenkomstig het standpunt van de Raad;
 5. verzoekt zijn Voorzitter het besluit samen met de voorzitter van de Raad overeenkomstig artikel 297, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, te ondertekenen;
 6. verzoekt zijn secretaris-generaal het besluit te ondertekenen nadat is nagegaan of alle procedures naar behoren zijn uitgevoerd en, samen met de secretaris-generaal van de Raad, zorg te dragen voor publicatie ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*;
 7. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie, alsmede aan de nationale parlementen.

BIJLAGE**Verklaringen****betreffende Richtlijn 2010/40/EU van het Europees Parlement en de Raad van 7 juli 2010 betreffende het kader voor het invoeren van intelligente vervoerssystemen op het gebied van wegvervoer en voor interfaces met andere vervoerswijzen****Verklaring van het Europees Parlement, de raad en de Commissie betreffende artikel 290 van het VWEU**

„Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie verklaren dat de bepalingen van deze richtlijn geen afbreuk doen aan enig toekomstig standpunt van de instellingen wat de tenuitvoerlegging betreft van artikel 290 van het VWEU of van afzonderlijke wetgevingshandelingen die dergelijke bepalingen bevatten.”

Verklaring van de Commissie over het uitvoeren van prioritaire acties omtrent intelligente vervoerssystemen (ITS)

„1. Artikel 6, lid 2, van de tekst van het standpunt van de Raad in eerste lezing luidt als volgt:

2. De Commissie streeft ernaar uiterlijk ... (*) specificaties voor een of meer prioritaire acties vast te stellen.

Uiterlijk 12 maanden na de vaststelling van de benodigde specificaties voor een prioritaire actie dient de Commissie in voorkomend geval - na het uitvoeren van een effectbeoordeling met kostenbatenanalyse - conform artikel 294 VWEU bij het Europees Parlement en de Raad een voorstel in voor het uitvoeren van die prioritaire actie.

2. Op basis van de op dit moment beschikbare informatie is de Commissie van mening dat voor het vaststellen van de noodzakelijke specificaties voor de in artikel 3 genoemde prioritaire acties, aan het volgende indicatieve tijdschema kan worden gedacht:

(*) PB: gelieve de datum: dertig maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn in te vullen.

Dinsdag 6 juli 2010

Tabel 1: Indicatief tijdschema voor het vaststellen van specificaties voor prioritaire acties

Specificaties voor:	Uiterlijk eind:
verlening voor de gehele EU van multimodale reisinformatiediensten volgens de nadere bepalingen in artikel 3, onder a)	2014
verlening voor de gehele EU van realtimeverkeersinformatiediensten volgens de nadere bepalingen in artikel 3, onder b)	2013
gegevens en procedures voor de verlening, indien mogelijk, van minimale universele verkeersinformatie in verband met de veiligheid op de weg die kosteloos is voor de gebruikers, volgens de nadere bepalingen in artikel 3, onder c)	2012
geharmoniseerde invoering in de gehele EU van een interoperabele eCall, volgens de nadere bepalingen in artikel 3, onder d)	2012
invoering van informatiediensten betreffende veilige en beveiligde parkeerplaatsen voor vrachtwagens en bedrijfsvoertuigen, volgens de nadere bepalingen in artikel 3, onder e)	2012
invoering van informatiediensten betreffende veilige en beveiligde parkeerplaatsen voor vrachtwagens en bedrijfsvoertuigen, volgens de nadere bepalingen in artikel 3, onder f)	2013

Voor dit tijdschema is ervan uitgegaan dat het EP en de Raad spoedig tot een akkoord in tweede lezing over de ITS-richtlijn komen, begin 2010."

Verklaring van de Commissie over aansprakelijkheid

„De invoering en het gebruik van ITS-toepassingen en -diensten kan aanleiding geven tot een aantal aansprakelijkheidsvraagstukken die een grootschalige marktintroductie van een aantal ITS-diensten ernstig in de weg kunnen staan. Het vinden van oplossingen voor deze problemen vormt een van de prioritaire acties die de Commissie in haar actieplan betreffende ITS voorstelt.

De Commissie zal, met inachtneming van bestaande nationale en communautaire aansprakelijkheidswetgeving, en in het bijzonder Richtlijn 1999/34/EG, nauwlettend toezien op de ontwikkelingen in de lidstaten met betrekking tot de invoering en het gebruik van ITS-toepassingen en -diensten. Indien nodig en wenselijk zal de Commissie richtsnoeren aangaande aansprakelijkheid opstellen, waarin met name de verplichtingen van de belanghebbende partijen inzake de invoering en het gebruik van ITS-toepassingen en -diensten in detail worden beschreven."

Verklaring van de Commissie betreffende de kennisgeving van gedelegeerde handelingen

„De Europese Commissie neemt er akte van dat, met uitzondering van de gevallen waarin de wetgevingshandeling voorziet in een urgentieprocedure, het Europees Parlement en de Raad ervan uitgaan dat bij de kennisgeving met betrekking tot gedelegeerde handelingen rekening wordt gehouden met de periodes van reces van de instellingen (winter, zomer en Europese verkiezingen) teneinde te waarborgen dat het Europees Parlement en de Raad in staat zijn hun prerogatieven uit te oefenen binnen de termijnen die zijn vastgesteld in de desbetreffende wetgevingshandelingen, en zij is bereid om dienovereenkomstig te handelen."

Meldingsformaliteiten voor schepen die aankomen in of vertrekken uit havens van de lidstaten van de Gemeenschap *I**

P7_TA(2010)0259

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende meldingsformaliteiten voor schepen die aankomen in en/of vertrekken uit havens van de lidstaten van de Gemeenschap en tot intrekking van Richtlijn 2002/6/EG (COM(2009)0011 – C6-0030/2009 – 2009/0005(COD))

(2011/C 351 E/31)

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

Het Europees Parlement,

— gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2009)0011),

Dinsdag 6 juli 2010

- gelet op artikel 251, lid 2, en artikel 80, lid 2, van het EG-Verdrag, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C6-0030/2009),
 - gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de gevolgen van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon voor de lopende interinstitutionele besluitvormingsprocedures (COM(2009)0665),
 - gelet op artikel 294, lid 3, en artikel 100, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 4 november 2009 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Comité van de Regio's van 17 juni 2009 ⁽²⁾,
 - gelet op artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vervoer en toerisme (A7-0064/2010),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. hecht zijn goedkeuring aan de gemeenschappelijke verklaringen van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie die als bijlage bij de onderhavige resolutie zijn gevoegd;
 3. neemt kennis van de verklaring van de Commissie die als bijlage bij deze resolutie is gevoegd;
 4. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in dit voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 128 van 18.5.2010, blz. 131.

⁽²⁾ PB C 211 van 4.9.2009, blz. 65.

P7_TC1-COD(2009)0005**Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 6 juli 2010 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2010/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende meldingsformaliteiten voor schepen die aankomen in en/of vertrekken uit havens van de lidstaten en tot intrekking van Richtlijn 2002/6/EG**

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement in eerste lezing overeen met het definitieve wetsbesluit: Richtlijn 2010/65/EU)

Dinsdag 6 juli 2010

BIJLAGE**Gemeenschappelijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie verlening van ontheffingsbewijzen voor loodsdiensten**

Met het oog op de bevordering van de korte vaart en gelet op de normen voor loodsdiensten die al in veel lidstaten zijn ingevoerd, en op de rol van de zeeloods voor de veiligheid op zee en de bescherming van het mariene milieu, achten het Europees Parlement, de Raad en de Commissie het geboden, te zoeken naar een duidelijke kaderregeling voor verlening van ontheffingsbewijzen voor loodsdiensten in Europese zeehavens, conform de doelstelling van de Mededeling van de Commissie met het oog op de instelling van een Europese maritieme ruimte zonder grenzen, en de Mededeling van de Commissie inzake een Europees havenbeleid (COM(2007)0616), rekening houdende met het feit dat elk loodsgebied hoog gespecialiseerde ervaring en terreinkennis vergt. De Commissie zal binnenkort deze aangelegenheid in samenwerking met betrokken partijen behandelen, met alle aandacht voor het belang van de veiligheid op zee en de bescherming van het mariene milieu, met name ten aanzien van de toepassing van voorwaarden die relevant, transparant en evenredig moeten zijn. Zij zal haar bevindingen aan de andere instellingen meedelen en al naar het geval nadere voorstellen doen.

Verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over artikel 290 VWEU

Het Europees Parlement, de Raad en de Commissie verklaren dat de bepalingen van deze richtlijn een eventueel toekomstig standpunt van de instellingen ten aanzien van de toepassing van artikel 290 VWEU of afzonderlijke wetgevingshandelingen die dergelijke bepalingen bevatten, onverlet laten.

Verklaring van de Commissie over de kennisgeving van gedelegeerde handelingen

De Europese Commissie neemt er nota van dat, behalve in gevallen waarin de wetgevingshandeling in een urgentieprocedure voorziet, het Europees Parlement en de Raad van oordeel zijn dat bij de kennisgeving van gedelegeerde handelingen rekening moet worden gehouden met de recesperiodes van de instellingen (winter, zomer, en Europese verkiezingen), om ervoor te zorgen dat het Europees Parlement en de Raad hun prerogatieven binnen de in de wetgevingshandelingen vastgestelde termijnen kunnen uitoefenen, en is bereid dienovereenkomstig te handelen.

Woensdag 7 juli 2010

Nieuwe voedingsmiddelen ***II

P7_TA(2010)0266

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 betreffende het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de aanneming van de verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende nieuwe voedingsmiddelen, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1331/2008 en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 258/97 en Verordening (EG) nr. 1852/2001 van de Commissie (11261/3/2009 – C7-0078/2010 – 2008/0002(COD))

(2011/C 351 E/32)

(Gewone wetgevingsprocedure: tweede lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het standpunt van de Raad in eerste lezing (11261/3/2009 – C7-0078/2010),
 - gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2007)0872),
 - gelet op artikel 251, lid 2, en artikel 95, lid 1, van het EG-Verdrag, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C6-0027/2008),
 - gezien zijn standpunt in eerste lezing ⁽¹⁾,
 - gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad getiteld „Gevolgen van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon voor de lopende interinstitutionele besluitvormingsprocedures” (COM(2009)0665),
 - gelet op artikel 294, lid 7, en artikel 114, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 29 mei 2008 ⁽²⁾,
 - gelet op artikel 66 van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling voor de tweede lezing van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (A7-0152/2010),
1. stelt het standpunt in tweede lezing vast dat hieronder wordt uiteengezet;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 117 E van 6.5.2010, blz. 236.

⁽²⁾ PB C 224 van 30.8.2008, blz. 81.

Woensdag 7 juli 2010

P7_TC2-COD(2008)0002

Standpunt van het Europees Parlement in tweede lezing vastgesteld op 7 juli 2010 met het oog op de aanneming van Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad betreffende nieuwe voedingsmiddelen en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1331/2008 en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 258/97 en Verordening (EG) nr. 1852/2001 van de Commissie

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) **Bij de uitvoering van het beleid van de Unie en gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) dient een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en van consumentenbescherming verzekerd te worden en tevens een hoog niveau van dierenwelzijn en milieubescherming. Ook dient te allen tijde het voorzorgsbeginsel zoals neergelegd in Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden ⁽³⁾ in acht te worden genomen.**
- (2) Bij de uitvoering van het beleid van de Unie dient een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid te worden gewaarborgd, **met voorrang boven de werking van de interne markt.**
- (3) **In artikel 13 van het VWEU wordt bepaald dat de Unie en de lidstaten bij het formuleren en uitvoeren van het beleid ten volle rekening houden met hetgeen vereist is voor het welzijn van dieren, als wezens met gevoel.**
- (4) **De in de wetgeving van de Unie vastgelegde normen moeten voor alle voedingsmiddelen gelden die op de markt van de Unie worden gebracht, ook voor de voedingsmiddelen die uit derde landen worden ingevoerd.**
- (5) **In zijn resolutie van 3 september 2008 over het klonen van dieren ten behoeve van de voedselvoorziening ⁽⁴⁾ verzocht het Europees Parlement de Commissie voorstellen in te dienen om ten behoeve van de voedselvoorziening te verbieden: (i) het klonen van dieren, (ii) het voor landbouwdoelen houden van gekloonde dieren of hun nakomelingen, (iii) het op de markt brengen van vlees of zuivelproducten afkomstig van gekloonde dieren of hun nakomelingen, en (iv) het invoeren van gekloonde dieren of hun nakomelingen, zaad en embryo's van gekloonde dieren of hun nakomelingen, en vlees of zuivelproducten afkomstig van gekloonde dieren of hun nakomelingen.**

⁽¹⁾ PB C 224 van 30.8.2008, blz. 81.

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van 25 maart 2009 (PB C 117 E van 6.5.2010, blz. 236) en standpunt van de Raad in eerste lezing van 15 maart 2010 (PB C 122 E van 11.5.2010, blz.38), standpunt van het Europees Parlement van 7 juli 2010.

⁽³⁾ PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB C 295 E van 4.12.2009, blz. 42.

Woensdag 7 juli 2010

- (6) **Het Wetenschappelijk Comité voor nieuwe gezondheidsrisico's (WCNG) van de Commissie heeft op 28 en 29 september 2005 een advies aangenomen waarin werd geconcludeerd dat er „grote leemten [bestaan] in de kennis die voor risicobeoordeling nodig is, onder andere wat betreft de karakterisering van nanodeeltjes, de detectie en meting van nanodeeltjes, de dosis-effectrelatie, het gedrag en de persistentie van nanodeeltjes in mensen en het milieu en alle aspecten van toxicologie en milieutoxicologie die verband houden met nanodeeltjes”; het advies van het WCNG concludeert verder dat „de bestaande toxicologische en ecotoxicologische methoden misschien niet volstaan om alle kwesties aan te pakken die door nanodeeltjes aan de orde worden gesteld”.**
- (7) Bij Verordening (EG) nr. 258/97 van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 1997 betreffende nieuwe voedingsmiddelen en nieuwe voedsel ingrediënten⁽¹⁾ en Verordening (EG) nr. 1852/2001 van de Commissie van 20 september 2001 houdende nadere regels voor de openbaarmaking van bepaalde gegevens en de bescherming van ingevolge Verordening (EG) nr. 258/97 van het Europees Parlement en de Raad verstrekte gegevens⁽²⁾ zijn de voorschriften van de Unie voor nieuwe voedingsmiddelen vastgesteld. Voor de duidelijkheid moeten Verordening (EG) nr. 258/97 en Verordening (EG) nr. 1852/2001 worden ingetrokken, en Verordening (EG) nr. 258/97 moet worden vervangen door de onderhavige verordening. Aanbeveling 97/618/EG van de Commissie van 29 juli 1997 betreffende de wetenschappelijke aspecten en de presentatie van de informatie die nodig is om aanvragen voor het in de handel brengen van nieuwe voedingsmiddelen en nieuwe voedsel ingrediënten te ondersteunen alsmede het opstellen van de verslagen van de eerste beoordeling uit hoofde van Verordening (EG) nr. 258/97 van het Europees Parlement en de Raad⁽³⁾ moet daarom worden ingetrokken wat betreft nieuwe voedingsmiddelen.
- (8) Om te zorgen voor continuïteit met Verordening (EG) nr. 258/97, moet voor nieuwe voedingsmiddelen het criterium blijven gelden dat zij niet vóór de datum waarop die verordening van toepassing werd, namelijk 15 mei 1997, in significante mate in de Unie voor menselijke voeding zijn gebruikt. Met gebruik binnen de Unie wordt bedoeld gebruik in de lidstaten, ongeacht de datum waarop deze tot de Europese Unie zijn toetreden.
- (9) **De bestaande definitie van nieuwe voedingsmiddelen moet worden verduidelijkt, aangevuld met een toelichting van de criteria voor nieuwheid, en geactualiseerd door in plaats van de huidige categorieën een verwijzing op te nemen naar de algemene definitie van levensmiddelen in Verordening (EG) nr. 178/2002.**
- (10) **Voedingsmiddelen met een nieuwe of opzettelijk gewijzigde molecuulstructuur, voedingsmiddelen bestaande uit of afgezonderd uit micro-organismen, schimmels of algen, nieuwe strengen van een micro-organisme waarvan niet bekend is dat zij veilig kunnen worden gebruikt en concentraten van stoffen die van nature in planten voorkomen, dienen volgens de definitie van deze verordening als nieuwe voedingsmiddelen te worden beschouwd.**
- (11) Bovendien moet worden verduidelijkt dat een voedingsmiddel als nieuw moet worden beschouwd wanneer daarop een productietechnologie is toegepast die **niet eerder werd gebruikt voor de productie van levensmiddelen die bestemd zijn voor afzet en consumptie.** Met name opkomende kweek-, fok- en levensmiddelenproductietechnologieën, die van invloed zijn op de levensmiddelen en dus mogelijk ook op de voedselveiligheid, moeten onder deze verordening vallen. Daarom moeten levensmiddelen die afkomstig zijn van **planten en dieren** die met niet-traditionele **kweek- en foktechnieken** zijn geproduceerd, **en levensmiddelen die zijn gemodificeerd met nieuwe productieprocedures, zoals nanotechnologie en nanowetenschap,** die van invloed kunnen zijn op de levensmiddelen, **ook als nieuwe voedingsmiddelen worden beschouwd.** Levensmiddelen die afkomstig zijn van nieuwe plantensoorten of van diersoorten die met traditionele foktechnieken zijn geproduceerd, dienen niet als nieuwe voedingsmiddelen te worden beschouwd. **■**
- (12) **Het klonen van dieren is onverenigbaar met punt 20 van de bijlage bij Richtlijn 98/58/EG van de Raad van 20 juli 1998 inzake de bescherming van voor landbouwdoeleinden gehouden dieren⁽⁴⁾, waarin gesteld wordt dat geen natuurlijke of kunstmatige fokmethoden worden toegepast die de betrokken dieren pijn of letsel toebrengen of kunnen toebrengen. Daarom mogen van gekloonde dieren of van hun nakomelingen afkomstige voedingsmiddelen niet op de Unielijst worden geplaatst.**

⁽¹⁾ PB L 43 van 14.2.1997, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 253 van 21.9.2001, blz. 17.

⁽³⁾ PB L 253 van 16.9.1997, blz. 1.

⁽⁴⁾ **PB L 221 van 8.8.1998, blz. 23.**

Woensdag 7 juli 2010

- (13) **De Europese Groep ethiek van de exacte wetenschappen en de nieuwe technologieën, opgericht bij besluit van de Commissie van 16 december 1997, heeft in zijn advies (nr. 23) van 16 januari 2008 inzake de ethische aspecten van het klonen ten behoeve van de voedselvoorziening verklaard „dat er geen overtuigende argumenten zijn die de productie van voedingsmiddelen uit klonen en hun nakomelingen rechtvaardigen”. Het Wetenschappelijk Comité van de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (de „Autoriteit”) is in zijn advies van 15 juli 2008 inzake het klonen van dieren ⁽¹⁾ tot de slotsom gekomen dat gebleken is dat de gezondheid en het welzijn van een beduidend aantal klonen in ongunstige zin, en soms ernstig en met dodelijke afloop worden beïnvloed.**
- (14) **Voedingsmiddelen die uit gekloonde dieren en de nakomelingen daarvan worden geproduceerd, dienen evenwel van de werkingssfeer van deze verordening te worden uitgesloten. Deze materie moet bij specifieke verordening worden geregeld die via de gewone wetgevingsprocedure wordt vastgesteld, en moet niet onderworpen worden aan de uniforme toelatingsprocedure. De Commissie moet hiertoe een wetgevingsvoorstel indienen voordat deze verordening in werking treedt. Tot de inwerkingtreding van een verordening over gekloonde dieren dient er een moratorium te gelden voor het in de handel brengen van voedingsmiddelen die uit gekloonde dieren of de nakomelingen daarvan worden geproduceerd.**
- (15) Er moeten uitvoeringsmaatregelen worden vastgesteld om **aanvullende** criteria te verschaffen voor de beoordeling van een levensmiddel vóór 15 mei 1997 in de Unie in significante mate voor menselijke voeding is gebruikt. Als een levensmiddel vóór die datum uitsluitend gebruikt is als of in een voedingsmiddel, zoals gedefinieerd in Richtlijn 2002/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 10 juni 2002 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake voedingsmiddelen ⁽²⁾, of als bestanddeel daarvan, mag het na die datum **voor hetzelfde gebruik in de handel worden gebracht zonder als nieuw voedingsmiddel te worden beschouwd**. Bij de beoordeling van het levensmiddel vóór 15 mei 1997 in de Unie in significante mate voor menselijke voeding is gebruikt, dient echter geen rekening te worden gehouden met het gebruik als voedingsmiddel of bestanddeel daarvan. Voor ander gebruik van het betrokken levensmiddel, dus niet als voedingsmiddel, moet toestemming overeenkomstig deze verordening vereist zijn.
- (16) Het gebruik van technisch vervaardigde nanomaterialen in de productie van levensmiddelen kan toenemen door de verdere ontwikkeling van de technologie. Met het oog op het waarborgen van een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid **moet een uniforme definitie van technisch vervaardigde nanomaterialen worden opgesteld.**
- (17) **De momenteel beschikbare testmethoden zijn niet geschikt voor de beoordeling van de risico's die verbonden zijn aan nanomaterialen. Er dienen met spoed niet op dierproeven gebaseerde testmethoden voor proeven met nanomaterialen te worden ontwikkeld.**
- (18) **In de verpakking van voedingsmiddelen mogen enkel nanomaterialen aanwezig zijn die werden opgenomen in een lijst van goedgekeurde nanomaterialen, en zij dienen vergezeld te gaan van een migratielimit in of op de voedingsproducten in deze verpakkingen.**
- (19) **Levensmiddelenproducten die worden geherformuleerd op basis van bestaande voedingsingrediënten die in de Unie in de handel zijn, in het bijzonder bij een herformulering door wijziging van de samenstelling of de hoeveelheden van deze ingrediënten, dienen niet te worden beschouwd als nieuwe voedingsmiddelen.**
- (20) De bepalingen van Richtlijn 2001/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 november 2001 tot vaststelling van een communautair wetboek betreffende geneesmiddelen voor menselijk gebruik ⁽³⁾, moeten gelden wanneer een product, gelet op al zijn eigenschappen, zowel onder de definitie van „geneesmiddel” kan vallen als onder de definitie van een product dat onder andere wetgeving van de Unie valt. In dit verband moet een lidstaat, wanneer hij overeenkomstig Richtlijn 2001/83/EG vaststelt dat een product een geneesmiddel is, het in de handel brengen van dat product kunnen beperken in overeenstemming met het recht van de Unie. Bovendien vallen geneesmiddelen niet onder de definitie van levensmiddel die in Verordening (EG) nr. 178/2002 wordt gegeven en mag deze verordening er niet op worden toegepast.

⁽¹⁾ *The EFSA Journal* (2008) 767, blz. 32.

⁽²⁾ PB L 183 van 12.7.2002, blz. 51.

⁽³⁾ PB L 311 van 28.11.2001, blz. 67.

Woensdag 7 juli 2010

- (21) Krachtens Verordening (EG) nr. 258/97 toegelaten nieuwe voedingsmiddelen moeten als nieuw voedingsmiddel beschouwd blijven worden, maar voor nieuwe toepassingen van die voedingsmiddelen moet toestemming vereist zijn.
- (22) Levensmiddelen die voor technologische toepassingen bestemd zijn of genetisch gemodificeerd zijn, moeten niet onder het toepassingsgebied van deze verordening vallen. Daarom vallen genetisch gemodificeerde levensmiddelen die onder het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 1829/2003 ⁽¹⁾ vallen, levensmiddelen die uitsluitend gebruikt worden als additieven die onder het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 1333/2008 ⁽²⁾ vallen, aroma's die onder het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 1334/2008 ⁽³⁾ vallen, enzymen die onder het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 1332/2008 ⁽⁴⁾ vallen en extractiemiddelen die onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2009/32/EG ⁽⁵⁾, buiten het toepassingsgebied van deze verordening.
- (23) Het gebruik van vitamines en mineralen is geregeld in specifieke sectorale levensmiddelenwetgeving. De vitamines en mineralen die vallen onder het toepassingsgebied van Richtlijn 2002/46/EG, Verordening (EG) nr. 1925/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 betreffende de toevoeging van vitamines en mineralen en bepaalde andere stoffen aan levensmiddelen ⁽⁶⁾ en Richtlijn 2009/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 betreffende voor bijzondere voeding bestemde levensmiddelen (herschikking) ⁽⁷⁾, moeten daarom buiten het toepassingsgebied van deze verordening blijven. Deze specifieke wetgevingen treffen evenwel geen regeling voor de gevallen waarin goedgekeurde verbindingen van vitamines en mineralen worden verkregen met productiemethoden of nieuwe bronnen waarmee geen rekening is gehouden toen die verbindingen werden goedgekeurd. In afwachting van de aanpassing van de specifieke wetgevingen mogen die verbindingen van vitamines en mineralen derhalve niet buiten het toepassingsgebied van deze verordening worden gehouden wanneer het gebruik van de productiemethode of van nieuwe bronnen wijzigingen in de samenstelling of de structuur van de vitamines of mineralen veroorzaakt die significant zijn voor hun voedingswaarde, hun metabolisme of hun gehalte aan ongewenste stoffen.
- (24) Voor bijzondere voeding, voor verrijking van levensmiddelen of voor gebruik als voedingssupplement bestemde nieuwe voedingsmiddelen, afgezien van vitamines en mineralen, moeten worden beoordeeld overeenkomstig deze verordening. Tegelijkertijd moeten hierop de voorschriften van Richtlijn 2002/46/EG, Verordening (EG) nr. 1925/2006, Richtlijn 2009/39/EG, en de in Richtlijn 2009/39/EG en bijlage I daarbij bedoelde bijzondere richtlijnen van toepassing blijven.
- (25) **De Commissie moet een eenvoudige en transparante procedure vaststellen voor situaties waarin zij geen informatie heeft** over het gebruik voor menselijke voeding vóór 15 mei 1997. **Bij deze procedure moeten de lidstaten worden betrokken. Deze procedure moet uiterlijk ... (*) worden vastgesteld.**
- (26) Nieuwe voedingsmiddelen mogen alleen in de Unie in de handel worden gebracht als zij veilig zijn en de consument niet misleiden. **De beoordeling van hun veiligheid dient te berusten op het voorzorgsbeginsel als neergelegd in artikel 7 van Verordening (EG) nr. 178/2002.** Bovendien **mogen zij** niet zodanig verschillen **van de levensmiddelen ter vervanging waarvan zij zijn bedoeld** dat de normale consumptie ervan uit voedingsoogpunt nadelig voor de consument is.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (PB L 268 van 18.10.2003, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1333/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 inzake levensmiddelenadditieven (PB L 354 van 31.12.2008, blz. 16).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1334/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 inzake aroma's en bepaalde voedsel ingrediënten met aromatiserende eigenschappen voor gebruik in levensmiddelen (PB L 354 van 31.12.2008, blz. 34).

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 1332/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 inzake voedingsenzymen (PB L 354 van 31.12.2008, blz. 7).

⁽⁵⁾ Richtlijn 2009/32/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake het gebruik van extractiemiddelen bij de productie van levensmiddelen en bestanddelen daarvan (herschikking) (PB L 141 van 6.6.2009, blz. 3).

⁽⁶⁾ PB L 404 van 30.12.2006, blz. 26.

⁽⁷⁾ PB L 124 van 20.5.2009, blz. 21.

^(*) **PB: datum invoegen: Zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening.**

Woensdag 7 juli 2010

- (27) Voor de veiligheidsbeoordeling en goedkeuring moet een geharmoniseerde gecentraliseerde procedure worden toegepast die doelmatig, aan termijnen gebonden en transparant is. Met het oog op verdere harmonisatie van de verschillende goedkeuringsprocedures voor levensmiddelen moeten de veiligheidsbeoordeling voor nieuwe voedingsmiddelen en de opname ervan op de Unielijst plaatsvinden in overeenstemming met de procedure van Verordening (EG) nr. 1331/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 tot vaststelling van een uniforme goedkeuringsprocedure voor levensmiddelenadditieven, voedingsenzymen en levensmiddelenaroma's⁽¹⁾, die van toepassing moet zijn behalve wanneer deze verordening er specifiek van afwijkt. Wanneer de Commissie een aanvraag tot goedkeuring van een product als nieuw voedingsmiddel ontvangt, dient zij de geldigheid en de toepasselijkheid van de aanvraag te onderzoeken. Bij de goedkeuring van een nieuw voedingsmiddel moet ook rekening worden gehouden met andere factoren die van belang zijn voor het onderwerp in kwestie, zoals ethiek, milieu en dierenwelzijn, en het voorzorgsbeginsel.
- (28) Ook moeten criteria voor de beoordeling van de potentiële risico's van nieuwe voedingsmiddelen worden vastgesteld. Met het oog op een geharmoniseerde wetenschappelijke beoordeling van nieuwe voedingsmiddelen moet die beoordeling door de Autoriteit worden verricht.
- (29) **Ethische en milieuaspecten moeten een onderdeel zijn van de risicobeoordeling tijdens de toelatingsprocedure. De beoordeling van deze aspecten dient respectievelijk plaats te vinden door de Europese groep ethiek van de wetenschappen en de nieuwe technologieën en het Europees Milieugentschap.**
- (30) De procedures moeten worden vereenvoudigd door aanvragers toe te staan één aanvraag in te dienen voor levensmiddelen die onder verschillende sectorale levensmiddelenwetgeving vallen. Verordening (EG) nr. 1331/2008 dient derhalve dienovereenkomstig te worden aangepast. Ingevolge de inwerking-treding van het Verdrag van Lissabon op 1 december 2009 is de Europese Unie in de plaats getreden van de Europese Gemeenschap, waarvan zij de opvolgster is, en moet het woord „Gemeenschap” in heel die verordening worden vervangen door het woord „Unie”.
- (31) Indien traditionele levensmiddelen uit derde landen voorkomen op de lijst van traditionele levensmiddelen uit derde landen mogen zij, onder soortgelijke voorwaarden als voor de levensmiddelen waarvan is aangetoond dat zij een geschiedenis van veilig gebruik hebben, in de Unie in de handel worden gebracht. Bij de beoordeling en het beheer van de veiligheid van traditionele levensmiddelen uit derde landen moet rekening worden gehouden met de geschiedenis van veilig gebruik als levensmiddel in hun land van oorsprong. Gebruik voor niet-voedingsdoeleinden of gebruik voor andere doeleinden dan een normaal voedingspatroon moet bij de vaststelling van een geschiedenis van veilig gebruik als levensmiddel buiten beschouwing blijven.
- (32) Zo nodig moeten op basis van de conclusies van de veiligheidsbeoordeling voorschriften worden vastgesteld voor monitoring van het gebruik van in de handel gebrachte nieuwe voedingsmiddelen voor menselijke voeding.
- (33) De opname van een nieuw voedingsmiddel op de Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen ■ moet de mogelijkheid onverlet laten om de effecten van de totale inname van een stof die aan dat voedingsmiddel is toegevoegd of voor de vervaardiging ervan is gebruikt, dan wel van een vergelijkbaar product, overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1925/2006 te beoordelen.
- (34) **Om onderzoek en ontwikkeling, en bijgevolg innovatie, in de landbouw- en levensmiddelenindustrie te stimuleren, dienen onder bepaalde omstandigheden de door innoverende ondernemers gedane investeringen voor het verzamelen van de informatie en gegevens ten behoeve van een aanvraag krachtens deze verordening te worden beschermd.** De nieuwe wetenschappelijke bewijzen en door eigendomsrecht beschermde gegevens die worden verstrekt om een aanvraag voor de opname van een nieuw voedingsmiddel op de Unielijst te ondersteunen, ■ mogen gedurende een beperkte periode niet zonder toestemming van de eerste aanvrager ten gunste van een *andere* aanvrager worden gebruikt. De bescherming van door een aanvrager ingediende wetenschappelijke gegevens mag voor andere aanvragers geen beletsel vormen om op basis van hun eigen wetenschappelijke gegevens te proberen nieuwe voedingsmiddelen op de Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen te laten opnemen. **Bovendien mag de bescherming van wetenschappelijke gegevens geen beletsel vormen voor transparantie en toegang tot informatie ten aanzien van de voor de veiligheidsbeoordeling van nieuwe voedingsmiddelen gebruikte gegevens. Intellectuele eigendomsrechten dienen desalniettemin te worden geëerbiedigd.**

(1) PB L 354 van 31.12.2008, blz. 1.

Woensdag 7 juli 2010

- (35) Voor nieuwe voedingsmiddelen gelden de algemene etiketteringsvoorschriften van Richtlijn 2000/13/EG **van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgeving der lidstaten inzake de etikettering en presentatie van levensmiddelen alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame** ⁽¹⁾. In bepaalde gevallen kan aanvullende informatie op het etiket nodig zijn, in het bijzonder in verband met de beschrijving, de oorsprong of de gebruiksvoorwaarden van de levensmiddelen. **Daarom kan het bij de opname van een nieuw voedingsmiddel op de Unielijst nodig zijn specifieke gebruiksvoorwaarden of etiketteringsvoorschriften vast te stellen.**
- (36) Bij Verordening (EG) nr. 1924/2006 **van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen** ⁽²⁾ zijn de bepalingen in de lidstaten op dit gebied geharmoniseerd. Claims voor nieuwe voedingsmiddelen moeten dan ook in overeenstemming zijn met die verordening. **Indien een aanvrager wenst dat op een nieuw voedingsmiddel een gezondheidsclaim vermeld staat waarvoor toestemming moet worden verleend overeenkomstig artikel 17 of 18 van Verordening (EG) nr. 1924/2006 en de aanvragen voor nieuwe voedingsmiddelen en gezondheidsclaims beiden verzoeken bevatten inzake de bescherming van eigendomsrechten, moeten de perioden van gegevensbescherming gelijk beginnen en samenvallen, indien de aanvrager hierom verzoekt.**
- (37) De Europese Groep ethiek van de wetenschappen en de nieuwe technologieën **moet in specifieke gevallen** worden geraadpleegd voor advies over ethische vraagstukken in verband met **het gebruik van nieuwe technologieën en** het **■** in de handel brengen van nieuwe voedingsmiddelen.
- (38) Nieuwe voedingsmiddelen die op grond van Verordening (EG) nr. 258/97 in de Unie in de handel worden gebracht, moeten in de handel gebracht blijven worden. Nieuwe voedingsmiddelen die overeenkomstig Verordening (EG) nr. 258/97 zijn toegelaten, moeten op de bij deze verordening ingestelde Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen worden opgenomen. Voorts moeten, **wanneer** het verslag van de eerste beoordeling bedoeld in **artikel 6, lid 3, van die verordening ■** nog niet aan de Commissie is toegezonden **en wanneer overeenkomstig artikel 6, lid 3 of 4, van deze verordening een aanvullend beoordelingsverslag nodig is vóór de datum waarop die verordening van toepassing wordt, uit hoofde van die verordening ingediende verzoeken als verzoeken uit hoofde van de onderhavige verordening worden beschouwd. Wanneer zij advies moeten uitbrengen, dienen de Autoriteit en de lidstaten rekening te houden met de uitkomsten van de eerste beoordeling.** Andere verzoeken krachtens artikel 4 van Verordening (EG) nr. 258/97 die vóór de datum van toepassing van onderhavige verordening zijn ingediend, worden behandeld volgens de bepalingen van Verordening (EG) nr. 258/97.
- (39) Bij Verordening (EG) nr. 882/2004 ⁽³⁾ zijn algemene regels vastgesteld voor het uitvoeren van officiële controles om de overeenstemming met de voedselwetgeving na te gaan. De lidstaten moet worden verzocht officiële controles uit te voeren overeenkomstig die verordening, teneinde een grotere overeenstemming met die verordening te bereiken.
- (40) De vereisten ten aanzien van de hygiëne van levensmiddelen als opgenomen in Verordening (EG) nr. 852/2004 ⁽⁴⁾ zijn van toepassing.
- (41) Aangezien de doelstelling van deze verordening, namelijk het vaststellen van geharmoniseerde regels voor het in de Unie in de handel brengen van nieuwe levensmiddelen, niet voldoende door de lidstaten kan worden verwezenlijkt en derhalve beter door de Unie kan worden verwezenlijkt, kan de Unie, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag betreffende de Europese Unie neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze verordening niet verder dan wat nodig is om die doelstelling te verwezenlijken.
- (42) De lidstaten moeten de regels vaststellen voor de sancties die van toepassing zijn op inbreuken op de bepalingen van deze verordening en moeten alle maatregelen nemen om te waarborgen dat zij worden toegepast. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikwekkend zijn.

⁽¹⁾ ■ PB L 109 van 6.5.2000, blz. 29. ■

⁽²⁾ ■ PB L 404 van 30.12.2006, blz. 9. ■

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 882/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake officiële controles op de naleving van de wetgeving inzake diervoeders en levensmiddelen en de voorschriften inzake diergezondheid en dierenwelzijn (PB L 165 van 30.4.2004, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 852/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 inzake levensmiddelenhygiëne (PB L 139 van 30.4.2004, blz. 1).

Woensdag 7 juli 2010

I

- (43) **De Commissie dient** de bevoegdheid te krijgen om overeenkomstig artikel 290 van het VWEU gedelegeerde handelingen vast te stellen met betrekking tot de criteria om te bepalen welke levensmiddelen vóór 15 mei 1997 in de Unie in significante mate voor menselijke voeding zijn gebruikt, **met betrekking tot de vraag of een soort voedingsmiddel al dan niet onder deze verordening valt, de aanpassing van de definitie van „technisch vervaardigd nanomateriaal” aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang en de in internationaal verband overeengekomen definities, de vaststelling van regels voor de handelwijze in het geval dat de Commissie geen informatie heeft over het gebruik voor menselijke voeding vóór 15 mei 1997, alsook met betrekking tot de regels voor de toepassing van artikel 4, lid 1, en artikel 9 en de bijwerking van de Unielijst.** Het is van bijzonder belang dat de Commissie **bij de voorbereiding advies inwint, onder meer van deskundigen,**

HEBLEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Hoofdstuk 1

Inleidende bepalingen

Artikel 1

Onderwerp

Deze verordening bevat geharmoniseerde voorschriften voor het in de Unie in de handel brengen van nieuwe voedingsmiddelen, die erop gericht zijn een hoog niveau van bescherming van **het leven en** de menselijke gezondheid, **de gezondheid en het welzijn van dieren, het milieu** en de consumentenbelangen te waarborgen en tegelijkertijd te zorgen voor **doorzichtigheid en** een goed werkende interne markt, **en innovatie in de voedingsmiddelensector te stimuleren.**

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op het in de Unie in de handel brengen van nieuwe voedingsmiddelen.
2. Deze verordening is niet van toepassing op:
 - a) levensmiddelen wanneer en voor zover zij gebruikt worden als:
 - i) levensmiddelenadditieven die binnen het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 1333/2008 vallen;
 - ii) levensmiddelenaroma's die binnen het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 1334/2008 vallen;
 - iii) extractiemiddelen, gebruikt bij de productie van levensmiddelen, die binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 2009/32/EG van de Raad vallen;
 - iv) voedingsenzymen die binnen het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 1332/2008 vallen;
 - v) vitamines en mineralen die binnen het toepassingsgebied van respectievelijk Richtlijn 2002/46/EG, Verordening (EG) nr. 1925/2006 of Richtlijn 2009/39/EG vallen, met uitzondering van reeds goedgekeurde verbindingen van vitamines en mineralen die worden verkregen door gebruik te maken van productiemethoden of nieuwe bronnen waarmee geen rekening is gehouden toen die verbindingen krachtens specifieke wetgeving werden goedgekeurd, wanneer dergelijke productiemethoden of nieuwe bronnen significante wijzigingen veroorzaken als bedoeld in artikel 3, lid 2, onder a), punt iii), van deze verordening;
 - b) levensmiddelen die binnen het toepassingsgebied van Verordening (EG) nr. 1829/2003 vallen;

Woensdag 7 juli 2010

c) **levensmiddelen afkomstig van gekloonde dieren en hun nakomelingen. Vóór ... (*) dient de Commissie een wetgevingsvoorstel in om het in de Unie op de markt brengen van levensmiddelen afkomstig van gekloonde dieren en hun nakomelingen te verbieden. Dit voorstel wordt voorgelegd aan het Europees Parlement en de Raad.**

3. **Waar nodig en met inachtneming van het in dit artikel omschreven toepassingsgebied kan de Commissie, door middel van gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 20 en onder de in de artikelen 21 en 22 vastgestelde voorwaarden, bepalen of een soort voedingsmiddel binnen het toepassingsgebied van deze verordening valt.**

Artikel 3

Definities

1. Voor de toepassing van deze verordening zijn de definities in Verordening (EG) nr. 178/2002 van toepassing.

2. Verder wordt verstaan onder:

a) „nieuw voedingsmiddelen”:

i) levensmiddelen die vóór 15 mei 1997 in de Unie niet **in significante mate voor menselijke voeding zijn gebruikt**;

ii) levensmiddelen afkomstig van planten **of dieren**, wanneer op die planten **of dieren** een niet-traditionele **kweek- of foktechniek** is toegepast die vóór 15 mei 1997 nog niet werd gebruikt, **met uitzondering van voedingsmiddelen afkomstig van gekloonde dieren en hun nakomelingen**;

iii) levensmiddelen waarop een nieuw productieprocedé is toegepast dat vóór 15 mei 1997 in de Unie nog niet in het kader van levensmiddelenproductie werd gebruikt, wanneer dit productieprocedé wijzigingen in de samenstelling of de structuur van de levensmiddelen veroorzaakt die significant zijn voor hun voedingswaarde, hoe zij worden gemetaboliseerd of hun gehalte aan ongewenste stoffen;

iv) levensmiddelen die geheel of gedeeltelijk uit technisch vervaardigde nanomaterialen bestaan;

b) „technisch vervaardigd nanomateriaal”: doelbewust geproduceerd materiaal dat een of meer dimensies heeft van 100 nm of minder of dat is samengesteld uit afzonderlijke functionele delen, intern of aan de oppervlakte, waarvan er vele een of meer dimensies hebben van 100 nm of minder, inclusief structuren, agglomeraten of aggregaten, die een omvang kunnen hebben van meer dan 100 nm, maar die eigenschappen behouden die kenmerkend voor de nanoschaal zijn.

Eigenschappen die kenmerkend voor de nanoschaal zijn, zijn onder andere:

i) eigenschappen die verband houden met het grote specifieke oppervlak van de materialen in kwestie; en/of

ii) specifieke fysisch-chemische eigenschappen die verschillen van degene van de niet-nanovorm van hetzelfde materiaal;

(*) **PB: datum invoegen: Zes maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening.**

Woensdag 7 juli 2010

- c) „gekloonde dieren”: dieren verwekt door een aseksuele, kunstmatige reproductiemethode met het oog op de productie van een genetisch identieke of bijna identieke kopie van een individueel dier;
- d) „nakomelingen van gekloonde dieren”: dieren verwekt door seksuele reproductie, waarbij ten minste één van de voorzaten een gekloond dier is;
- e) „traditionele levensmiddelen uit een derde land”: **natuurlijke, niet technisch vervaardigde** nieuwe voedingsmiddelen met een gebruiksgeschiedenis in een derde land, waarmee bedoeld wordt dat het levensmiddel gedurende ten minste 25 jaar **vóór** ... (*) voor een groot deel van de bevolking van het land een onderdeel van het normale voedingspatroon is geweest, en dat nog altijd is;
- f) „geschiedenis van veilig gebruik als levensmiddel in een derde land”: de veiligheid van het voedingsmiddel wordt bevestigd door gegevens over de samenstelling, door de ervaring met het gebruik en door het ten minste 25 jaar voortgezette gebruik voor het gebruikelijke voedingspatroon van een groot deel van de bevolking van een land.

3. *Gelet op de verschillende definities van nanomateriaal die door diverse instanties op internationaal niveau zijn gepubliceerd en op de permanente technische en wetenschappelijke ontwikkelingen op het gebied van nanotechnologie zorgt de Commissie, door middel van gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 20 en onder de in de artikelen 21 en 22 vastgestelde voorwaarden, voor de bijwerking van lid 2, onder b), en voor de aanpassing ervan aan de technische en wetenschappelijke vooruitgang en aan de definities die in internationaal verband zullen worden goedgekeurd.*

Artikel 4

Verzameling van informatie over de indeling van een nieuw voedingsmiddel

1. *De Commissie verzamelt informatie van de lidstaten en/of exploitanten van levensmiddelenbedrijven of andere belanghebbende partijen om te bepalen of een voedingsmiddel onder deze verordening valt. De lidstaten, de exploitanten en de andere belanghebbende partijen doen de Commissie informatie toekomen over de mate waarin een voedingsmiddel vóór 15 mei 1997 in de Unie voor menselijke voeding is gebruikt.*
2. *De Commissie publiceert deze gegevens en de conclusies van deze verzameling van gegevens en de ondersteunende niet-vertrouwelijke gegevens.*
3. *Ter waarborging van de volledigheid van de informatie over de indeling van een nieuw voedingsmiddel stelt de Commissie uiterlijk op ... (*), door middel van gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 20 en onder de in de artikelen 21 en 22 vastgestelde voorwaarden, regels vast voor de handelwijze in het geval dat de Commissie geen informatie heeft over het gebruik voor menselijke voeding vóór 15 mei 1997.*
4. *De Commissie kan, door middel van gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 20 en onder de in de artikelen 21 en 22 vastgestelde voorwaarden, gedetailleerde regels voor de toepassing van lid 1 vaststellen, met name wat betreft de door de lidstaten en/of exploitanten van levensmiddelenbedrijven te verstrekken informatie.*

Artikel 5

Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen

Nieuwe voedingsmiddelen mogen alleen in de handel worden gebracht als zij zijn opgenomen op de Unielijst van nieuwe voedingsmiddelen („de Unielijst”). De Unielijst wordt door de Commissie gepubliceerd en bijgehouden op een daarvoor bestemde publiekelijk toegankelijke pagina van de website van de Commissie.

(*) PB: datum invoegen: Zes maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

Woensdag 7 juli 2010

Hoofdstuk II

Vereisten voor het in de Unie in de handel brengen van nieuwe voedingsmiddelen

Artikel 6

Verbod op nieuwe voedingsmiddelen die niet aan de eisen voldoen

Nieuwe voedingsmiddelen worden niet in de handel gebracht, indien ze niet in overeenstemming zijn met de bepalingen van deze verordening. ▮

▮

Artikel 7

Algemene voorwaarden voor opname van nieuwe voedingsmiddelen op de Unielijst

1. Een nieuw voedingsmiddel kan alleen op de betrokken Unielijst worden opgenomen als het aan de volgende voorwaarden voldoet:

- a) het levert volgens de beschikbare wetenschappelijke gegevens geen gevaar voor de gezondheid van de consument **en van dieren op, hetgeen betekent dat cumulatieve en synergistische effecten alsmede mogelijke nadelige effecten op bepaalde bevolkingsgroepen bij de risicobeoordeling in aanmerking worden genomen;**
- b) het misleidt de consument niet;
- c) indien het bedoeld is ter vervanging van een ander levensmiddel, verschilt het daar niet zodanig van dat de normale consumptie ervan uit voedingsoogpunt nadelig voor de consument is;
- d) **het advies van het Europees Milieuagentschap over de mate waarin het productieproces en normale consumptie nadelige gevolgen hebben voor het milieu, dat niet later dan op de dag van publicatie van de beoordeling van de Autoriteit wordt gepubliceerd, wordt bij de risicobeoordeling in acht genomen;**
- e) **het advies van de Europese Groep ethiek van de wetenschappen en de nieuwe technologieën over de mate waarin er ethische bezwaren zijn, dat niet later dan op de dag van publicatie van de beoordeling van de Autoriteit wordt gepubliceerd, wordt bij de risicobeoordeling in acht genomen;**
- f) **een nieuw voedingsmiddel dat nadelige effecten op bepaalde bevolkingsgroepen kan hebben, wordt pas toegelaten als er specifieke maatregelen ter voorkoming van die ongewenste effecten zijn getroffen;**
- g) **het voedingsmiddel is niet afkomstig van een gekloond dier of nakomelingen daarvan;**
- h) **indien voor veilig gebruik vereist, worden er maximumwaarden voor inname van het nieuwe voedingsmiddel als zodanig of als deel van een ander voedingsmiddel of categorie voedingsmiddelen vastgelegd;**
- i) **cumulatieve effecten van nieuwe voedingsmiddelen die in verschillende voedingsmiddelen of categorieën voedingsmiddelen gebruikt worden, zijn geëvalueerd.**

2. Voedingsmiddelen waarvoor productieprocessen gebruikt zijn die specifieke risicobeoordelingsmethoden vereisen (zoals voedingsmiddelen waarbij nanotechnologie is gebruikt), kunnen pas op de communautaire lijst worden opgenomen als die specifieke methoden door de Autoriteit voor gebruik zijn goedgekeurd en er met een adequate veiligheidsbeoordeling op basis van die methoden is aangetoond dat het gebruik van de betrokken voedingsmiddelen veilig is.

3. Een nieuw voedingsmiddel mag alleen op de Unielijst worden opgenomen als de bevoegde instantie in een advies heeft bevestigd dat het geen gevaar voor de gezondheid oplevert.

Woensdag 7 juli 2010

4. In geval van twijfel, bijvoorbeeld als gevolg van onvoldoende wetenschappelijke zekerheid of bij gebrek aan gegevens, wordt het voorzorgsbeginsel gehanteerd en mag het betrokken voedingsmiddel niet op de Unielijst worden opgenomen.

Artikel 8

Inhoud van de Unielijst

1. **De Commissie werkt de Unielijst bij, onder andere in gevallen van gegevensbescherming als bedoeld in artikel 14, volgens de procedure van Verordening (EG) nr. 1331/2008. In afwijking van het bepaalde in artikel 7, leden 4, 5 en 6, van Verordening (EG) nr. 1331/2008 wordt de verordening houdende bijwerking van de Unielijst vastgesteld door middel van een gedelegeerde handeling overeenkomstig artikel 20 en onder de in de artikelen 21 en 22 vastgestelde voorwaarden. De Commissie publiceert de Unielijst op een speciaal daarvoor bestemde pagina van haar website.**

2. De vermelding van een nieuw voedingsmiddel op de Unielijst omvat:

- a) een specificatie van het **voedingsmiddel**;
- b) **het beoogde gebruik van het voedingsmiddel**;
- c) de gebruiksvoorwaarden;
- d) **in voorkomend geval, aanvullende specifieke etiketteringsvoorschriften om de eindgebruiker te informeren**;
- e) **de datum waarop het nieuwe voedingsmiddel op de Unielijst is opgenomen en de datum van ontvangst van de aanvraag**;
- f) **de naam en het adres van de aanvrager**;
- g) **de datum en het resultaat van de laatste inspectie overeenkomstig de in artikel 12 neergelegde voorschriften voor monitoring**;
- h) **het feit dat de vermelding gebaseerd is op nieuwe wetenschappelijke bewijzen en/of overeenkomstig artikel 14 door eigendomsrechten beschermde gegevens**;
- i) **het feit dat het nieuwe voedingsmiddel alleen door de aanvrager genoemd onder f) in de handel mag worden gebracht, tenzij een latere aanvrager toestemming voor het voedingsmiddel krijgt zonder verwijzing naar de door eigendomsrechten beschermde gegevens van de oorspronkelijke aanvrager.**

3. **Voor alle nieuwe voedingsmiddelen is monitoring na de marktintroductie vereist. Alle nieuwe voedingsmiddelen die zijn toegelaten worden opnieuw beoordeeld na 5 jaar en wanneer meer wetenschappelijke gegevens beschikbaar komen. Bij de monitoring wordt speciale aandacht geschonken aan de bevolkingsgroepen met de grootste inname.**

4. **Ingeval een nieuw voedingsmiddel een stof bevat die een risico voor de menselijke gezondheid kan inhouden in geval van buitensporige consumptie ervan, moet het met maximale waarden in bepaalde voedingsmiddelen of categorieën voedingsmiddelen voor gebruik worden toegelaten.**

5. **Elk ingrediënt dat in de vorm van een nanomateriaal in een product is verwerkt, dient duidelijk in de lijst van ingrediënten te worden vermeld. De naam van het ingrediënt moet worden gevolgd door het woord „nano” tussen haakjes.**

6. **Vóór het verstrijken van de in artikel 14, lid 1, bedoelde termijn wordt de Unielijst overeenkomstig lid 1 van dit artikel bijgewerkt, zodat, mits het toegelaten voedingsmiddel nog steeds aan de in deze verordening vastgestelde voorwaarden voldoet, de in lid 2, onder h), van dit artikel bedoelde specifieke vermeldingen er niet meer in opgenomen zijn.**

Woensdag 7 juli 2010

7. Voor bijwerking van de Unielijst door toevoeging van een nieuw voedingsmiddel dat niet uit ingrediënten bestaat of geen ingrediënten bevat die onderworpen zijn aan de in artikel 14 bedoelde gegevensbescherming, en

- a) dat overeenkomt met bestaande voedingsmiddelen wat betreft samenstelling, hoe zij worden gemetaboliseerd en gehalte aan ongewenste stoffen, of
- b) dat uit ingrediënten bestaat of ingrediënten bevat die reeds voor gebruik in de Unie vrijgegeven zijn, en waarvan redelijkerwijs aangenomen mag worden dat het nieuwe beoogde gebruik niet tot een verhoging van de inname door de consumenten leidt, met inbegrip van consumenten die tot een kwetsbare groep behoren,

is mutatis mutandis, en in afwijking van lid 1 van dit artikel, de in artikel 9 bedoelde kennisgevingsprocedure van toepassing.

Artikel 9

▮ Traditioneel levensmiddel uit een derde land

1. Een exploitant van een levensmiddelenbedrijf die een traditioneel levensmiddel uit een derde land in de Unie in de handel wil brengen, **brenkt de Commissie van dit voornemen op de hoogte en vermeldt hierbij** de benaming ▮ van het levensmiddel, de samenstelling ervan **en** het land van herkomst. ▮

Deze kennisgeving gaat vergezeld van gedocumenteerde gegevens die de geschiedenis van veilig gebruik in enig derde land aantonen.

2. De Commissie zendt de kennisgeving met de in lid 1 bedoelde bewijzen voor de geschiedenis van veilig gebruik onverwijld toe aan de lidstaten en aan de Autoriteit **en maakt deze via haar website openbaar.**

3. De lidstaten en de Autoriteit kunnen overeenkomstig lid 2 de Commissie binnen vier maanden na de toezending door de Commissie van de in lid 1 bedoelde kennisgeving mededelen dat zij wetenschappelijk gemotiveerde bezwaren in verband met de veiligheid tegen het in de handel brengen van het traditionele levensmiddel hebben.

In dat geval wordt het levensmiddel niet in de Unie in de handel gebracht, en zijn de artikelen 5 tot en met 8 van toepassing. De in lid 1 van dit artikel bedoelde kennisgeving wordt beschouwd als een aanvraag in de zin van artikel 3, lid 1, van Verordening (EG) nr. 1331/2008. Ook kan de aanvrager tot intrekking van de kennisgeving besluiten.

De Commissie brengt de betrokken exploitant van een levensmiddelenbedrijf hiervan zonder onnodige vertraging en op aantoonbare wijze uiterlijk vijf maanden na de datum van de in lid 1 bedoelde kennisgeving op de hoogte.

4. Als geen wetenschappelijk gemotiveerd bezwaar in verband met de veiligheid is aangetekend en de exploitant van een levensmiddelenbedrijf hierover geen informatie heeft ontvangen overeenkomstig lid 3, mag het traditionele levensmiddel in de Unie in de handel worden gebracht vanaf vijf maanden na de datum van de kennisgeving overeenkomstig lid 1.

5. Op een hiervoor bestemde pagina van haar website publiceert de Commissie een lijst van traditionele voedingsmiddelen uit derde landen die overeenkomstig lid 4 in de Unie in de handel mogen worden gebracht. Een link naar deze pagina is beschikbaar op de in artikel 5 bedoelde pagina met de Unielijst.

Woensdag 7 juli 2010

6. **Voor een vlot verloop van de in dit artikel bedoelde kennisgevingsprocedure stelt de Commissie uiterlijk op ... (*)**, door middel van gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 20 en onder de in de artikelen 21 en 22 vastgestelde voorwaarden, gedetailleerde bepalingen voor de toepassing van dit artikel vast.

Artikel 10

Technische richtsnoeren

Onverminderd **het bepaalde in artikel 9, lid 1, letter a)**, van Verordening (EG) nr. 1331/2008 verstrekt de Commissie in voorkomend geval **vóór ... (*)** in nauwe samenwerking met de Autoriteit, **de exploitanten van levensmiddelenbedrijven en de kleine en middelgrote ondernemingen**, technische richtsnoeren en hulpmiddelen om exploitanten van levensmiddelenbedrijven en met name **kleine en middelgrote ondernemingen**, te helpen bij het opstellen en indienen van aanvragen in het kader van deze verordening. **Aanbeveling 97/618/EG moet voor gebruik door aanvragers beschikbaar blijven, totdat zij vervangen wordt door bijgewerkte technische richtsnoeren, die overeenkomstig dit artikel worden uitgegeven.**

Deze technische richtsnoeren en hulpmiddelen worden uiterlijk ... (*) gepubliceerd op een daarvoor bestemde publiekelijk toegankelijke pagina van de website van de Commissie.

Artikel 11

Advies van de Autoriteit

Bij de beoordeling van de veiligheid van nieuwe voedingsmiddelen moet de Autoriteit in het bijzonder in voorkomend geval:

- a) nagaan of het **nieuwe levensmiddel, ongeacht of het bestemd is om een reeds op de markt aanwezig voedingsmiddel te vervangen, geen schadelijke of toxische gevolgen heeft voor de menselijke gezondheid, daarbij rekening houdend met eventuele nieuwe kenmerken;**
- b) **in geval van traditionele levensmiddelen uit een derde land**, rekening houden met de geschiedenis van veilig gebruik als levensmiddel.

Artikel 12

■ Verplichtingen van de exploitanten van levensmiddelenbedrijven

1. De Commissie **stelt** om redenen van voedselveiligheid en op basis van een advies van de Autoriteit voorschriften voor monitoring na het in de handel brengen **vast. Deze monitoring vindt plaats vijf jaar na de datum van opname van het nieuwe levensmiddel in de Unielijst.**

2. **De monitoringvoorschriften gelden ook voor nieuwe voedingsmiddelen die reeds in de handel zijn, met inbegrip van die welke zijn toegelaten krachtens de vereenvoudigde procedure van kennisgeving als bedoeld in artikel 5 van Verordening (EG) nr. 258/97.**

3. **De lidstaten wijzen bevoegde instanties aan die met de monitoring na de marktintroductie belast zijn.**

4. De producent **en de exploitant uit de voedingssector of de Autoriteit brengen** de Commissie onverwijld op de hoogte van:

- a) alle nieuwe wetenschappelijke of technische informatie die van invloed zou kunnen zijn op de beoordeling van de veiligheid van het gebruik van het nieuwe voedingsmiddel;
- b) verboden of beperkingen die zijn opgelegd door de bevoegde instantie van een derde land waar het nieuwe voedingsmiddel in de handel wordt gebracht.

(*) PB: datum invoegen: **Zes maanden** na de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

Woensdag 7 juli 2010

Iedere exploitant uit de voedingssector stelt de Commissie en de bevoegde instanties van de lidstaat waar hij zijn werkzaamheden uitoefent in kennis van de gezondheidsproblemen die hem door de consumenten of consumentenorganisaties zijn meegedeeld.

De bevoegde instanties van de lidstaten brengen binnen drie maanden na afronding van een inspectie verslag uit aan de Commissie. De Commissie dient uiterlijk een jaar na afloop van de in lid 1 bedoelde periode van vijf jaar verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad.

Artikel 13

Europese Groep ethiek van de wetenschappen en de nieuwe technologieën

In voorkomend geval kan de Commissie op eigen initiatief of op verzoek van een lidstaat de Europese Groep ethiek van de wetenschappen en de nieuwe technologieën raadplegen teneinde haar advies in te winnen over ethische vraagstukken in verband met wetenschappen en nieuwe technologieën met grote ethische implicaties.

De Commissie maakt *elk* advies *van de Europese Groep ethiek van de wetenschappen en de nieuwe technologieën* openbaar.

Artikel 14

■ Gegevensbescherming

1. Op verzoek van de aanvrager en op basis van passende en controleerbare informatie in het aanvraagdossier kan worden besloten dat recentelijk ontwikkelde wetenschappelijke bewijzen en **door eigendomsrechten beschermde** wetenschappelijke gegevens ter ondersteuning van de aanvraag gedurende vijf jaar vanaf de datum van opname van het nieuwe voedingsmiddel op de Unielijst niet voor een andere aanvraag mogen worden gebruikt, **tenzij de latere aanvrager met de eerdere aanvrager is overeengekomen dat die gegevens en informatie wel mogen worden gebruikt, en indien:**

- a) de aanvrager bij zijn eerste aanvraag heeft aangegeven dat de recentelijk ontwikkelde wetenschappelijke bewijzen en/of wetenschappelijke gegevens door eigendomsrechten waren beschermd; en
 - b) de vorige aanvrager ten tijde van **zijn** aanvraag het exclusieve recht had om naar de door eigendomsrechten beschermde ■ gegevens te verwijzen;
 - c) het nieuwe voedingsmiddel niet had kunnen worden toegelaten indien de vorige aanvrager de door eigendomsrechten beschermde ■ gegevens niet had verstrekt; **en**
- d) de eerdere aanvrager bij zijn aanvraag heeft aangegeven dat de wetenschappelijke gegevens en andere informatie door eigendomsrechten beschermd waren.**

Een vorige aanvrager mag echter met een volgende aanvrager overeenkomen dat de gegevens en de informatie mogen worden gebruikt.

2. *Gegevens verkregen uit onderzoeksprojecten die geheel of gedeeltelijk door de Unie en/of overheidsinstellingen betaald zijn, worden tegelijk met de aanvraag openbaar gemaakt en zijn vrijelijk beschikbaar voor gebruik door andere aanvragers.*

3. *Om een herhaling van onderzoek met gewervelde dieren te voorkomen, mag een latere aanvrager verwijzen naar studies op gewervelde dieren of andere studies die dierproeven kunnen voorkomen. De eigenaar van de gegevens mag voor het gebruik ervan een passende compensatie vragen.*

4. De Commissie bepaalt, in overleg met de aanvrager, welke informatie moet worden beschermd zoals bedoeld in lid 1 en deelt de aanvrager, de Autoriteit en de lidstaten haar besluit mee.

I

Artikel 15

Geharmoniseerde gegevensbescherming

Indien een vergunningsaanvraag voor een nieuw voedingsmiddel en een gezondheidsclaim voor dit voedingsmiddel worden ingediend en indien gegevensbescherming volgens de bepalingen van beide verordeningen gerechtvaardigd is en door de aanvrager wordt gevraagd, dienen, niettegenstaande de toelating van een nieuw voedingsmiddel overeenkomstig de artikelen 7 en 14 van Verordening (EG) nr. 1331/2008 of de vergunning voor een gezondheidsclaim overeenkomstig de artikelen 17, 18 en 25 van Verordening (EG) nr. 1924/2006, de gegevens betreffende de vergunning en die van de publicatie van de vergunning in het Publicatieblad van de Europese Unie identiek te zijn en dienen de gegevensbeschermingsperioden samen te vallen.

Artikel 16

Inspectie- en controlemaatregelen

Voor de handhaving van deze verordening worden officiële controles uitgevoerd overeenkomstig Verordening (EG) nr. 882/2004.

Hoofdstuk III

Algemene bepalingen

Artikel 17

Sancties

De lidstaten stellen de regels vast voor de sancties die van toepassing zijn op inbreuken op deze verordening en nemen alle nodige maatregelen om te waarborgen dat zij worden toegepast. De aldus vastgestelde sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn. De lidstaten stellen de Commissie uiterlijk ... (*) van deze bepalingen in kennis en delen haar onverwijld alle latere wijzigingen van die bepalingen mee.

Artikel 18

Voorrechten van lidstaten

- 1. Indien een lidstaat ingevolge nieuwe informatie of een nieuwe beoordeling van bestaande informatie gegronde redenen heeft om aan te nemen dat het gebruik van een voedingsmiddel of voedsel ingrediënt dat conform is aan deze verordening, gevaar voor de menselijke gezondheid of het milieu kan opleveren, kan die lidstaat de handel in en het gebruik van het betreffende voedingsmiddel of voedsel ingrediënt op zijn grondgebied tijdelijk schorsen of beperken. De betrokken lidstaat stelt de overige lidstaten en de Commissie daarvan onverwijld in kennis onder opgave van de redenen die tot zijn besluit hebben geleid.*
- 2. De Commissie onderzoekt de in lid 1 bedoelde redenen zo spoedig mogelijk in nauwe samenwerking met de Autoriteit en neemt de nodige maatregelen. De lidstaat die het in lid 1 bedoelde besluit heeft genomen, kan dit besluit handhaven tot op het tijdstip van inwerkingtreding van deze maatregelen.*

Artikel 19

Gedelegeerde handelingen

Met het oog op de verwezenlijking van de doelstellingen van de verordening, als bepaald in artikel 1, stelt de Commissie, uiterlijk ... (**), door middel van gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 20 en onder de in de artikelen 21 en 22 vastgestelde voorwaarden, verdere criteria vast voor het beoordelen van de vraag of een levensmiddel vóór 15 mei 1997 in de Unie in significante mate voor menselijke voeding is gebruikt, zoals bedoeld in artikel 3, lid 2, onder a).

(*) PB: datum invoegen: **12 maanden** na de inwerkingtreding van deze verordening.

(**) PB: datum invoegen: 24 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 20

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om de in **artikel 2, lid 3, artikel 3, lid 3, artikel 4, leden 3 en 4, artikel 8, lid 1, artikel 9, lid 6, en artikel 19** bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een periode van vijf jaar na de inwerkingtreding van deze verordening. De Commissie stelt uiterlijk zes maanden voor het einde van de periode van vijf jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt automatisch verlengd met dezelfde periode, tenzij het Europees Parlement of de Raad de bevoegdheid intrekt overeenkomstig artikel 21.
2. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft gesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.
3. De aan de Commissie toegekende bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, is onderworpen aan de voorwaarden die worden gesteld in de artikelen 21 en 22.

Artikel 21

Intrekking van de bevoegdheidsdelegatie

1. De in **artikel 2, lid 3, artikel 3, lid 3, artikel 4, leden 3 en 4, artikel 8, lid 1, artikel 9, lid 6, en artikel 19** bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken.
2. De instelling die een interne procedure is begonnen om te besluiten of zij de bevoegdheidsdelegatie wenst in te trekken, **streeft ernaar** de andere instelling en de Commissie **hierover binnen een redelijke tijdsperiode** voordat een definitief besluit wordt genomen **te informeren**, en geeft daarbij aan welke gedelegeerde bevoegdheden mogelijk worden ingetrokken en **wat de mogelijke redenen daarvoor zijn**.
3. Het besluit tot intrekking doet opgave van de redenen voor de intrekking en maakt een einde aan de delegatie van de bevoegdheden die in het besluit worden vermeld. Het besluit treedt onmiddellijk in werking of op een latere datum die in het besluit wordt vermeld. Het besluit laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet. Het besluit wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Artikel 22

Bezwaar tegen gedelegeerde handelingen

1. Het Europees Parlement of de Raad kunnen bezwaar aantekenen tegen een gedelegeerde handeling binnen **twee maanden** na de datum van kennisgeving.

Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad wordt deze termijn met twee maanden verlengd.

2. Indien noch het Europees Parlement noch de Raad bij het verstrijken van deze termijn bezwaar hebben aangetekend tegen de gedelegeerde handeling, **wordt deze in het Publicatieblad van de Europese Unie gepubliceerd en treedt zij** op de daarin bepaalde datum **in werking**.

De gedelegeerde handeling kan vóór het verstrijken van deze termijn in het Publicatieblad van de Europese Unie worden gepubliceerd en in werking treden, indien het Europees Parlement en de Raad de Commissie beide hebben laten weten geen bezwaar te zullen aantekenen.

3. Indien het Europees Parlement of de Raad bezwaar aantekent tegen **een** gedelegeerde handeling, treedt deze niet in werking. De instelling die bezwaar aantekent tegen de gedelegeerde handeling, geeft aan om welke redenen zij dit doet.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 23

Evaluatie

1. De Commissie zendt het Europees Parlement en de Raad uiterlijk ... (*) in het licht van de opgedane ervaring een verslag over de uitvoering van deze verordening, en in het bijzonder van de artikel 3, 9 en 14, dat in voorkomend geval vergezeld gaat van voorstellen.
2. **Uiterlijk ... (**)** zendt de Commissie het Europees Parlement en de Raad een verslag toe over alle aspecten van levensmiddelen die afkomstig zijn van door gebruik van een kloontechniek ontstane dieren en van de nakomelingen van deze dieren, en dient daarna eventueel wetgevingsvoorstellen in.
3. De verslagen en de eventuele voorstellen worden openbaar gemaakt.

Hoofdstuk IV

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 24

Intrekking

Verordening (EG) nr. 258/97 en Verordening (EG) nr. 1852/2001 worden ingetrokken met ingang van ... (***) , behalve wat betreft lopende aanvragen waarop artikel 26 van deze verordening van toepassing is.



Artikel 25

Vaststelling van de Unielijst

Uiterlijk ... (***) , stelt de Commissie de Unielijst vast door de krachtens de artikelen 4, 5 en 7 van Verordening (EG) nr. 258/97 toegelaten en/of aangemelde nieuwe voedingsmiddelen, met inbegrip van de eventuele toelatingsvoorwaarden, op deze EU-lijst op te nemen.

Artikel 26

Overgangsmaatregelen

1. **Uit hoofde van artikel 4 van Verordening (EG) nr. 258/97 bij een lidstaat ingediende aanvragen voor**  in de handel brengen van een nieuw voedingsmiddel **waarbij het verslag over de eerste beoordeling, als bedoeld in artikel 6, lid 3, van die verordening, vóór ... (***) nog niet aan de Commissie is toegezonden, gelden als aanvragen uit hoofde van deze verordening.**
2. Andere **aanvragen** die krachtens **artikel 3, lid 4, en de artikelen 4 en 5** van Verordening (EG) nr. 258/97 vóór ... (***) , zijn ingediend, worden behandeld volgens de bepalingen van  Verordening (EG) nr. 258/97.

I

Artikel 27

Wijzigingen van Verordening (EG) nr. 1331/2008

Verordening (EG) nr. 1331/2008 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) de titel wordt vervangen door:

(*) PB: datum invoegen: vijf jaar na de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

(**) PB: datum invoegen: **Drie jaar en zes maanden** na de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

(***) PB: datum invoegen: 24 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

Woensdag 7 juli 2010

„Verordening (EG) nr. 1331/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 tot vaststelling van een uniforme goedkeuringsprocedure voor levensmiddelenadditieven, voedingsenzymen, levensmiddelenaroma's en nieuwe voedingsmiddelen.”

2) artikel 1, leden 1 en 2, worden vervangen door:

„1. Bij deze verordening wordt een **■** evaluatie- en goedkeuringsprocedure (hierna de „uniforme procedure” genoemd) vastgesteld voor levensmiddelenadditieven, voedingsenzymen, levensmiddelenaroma's en uitgangsmaterialen van levensmiddelenaroma's, **■** gebruikt of bestemd om te worden gebruikt in of op levensmiddelen en nieuwe voedingsmiddelen (hierna de „stoffen of producten” genoemd), die bijdraagt tot het vrije verkeer van levensmiddelen in de Unie en tot een hoog niveau van bescherming van de menselijke gezondheid en **■** van consumentenbelangen. **■**

2. De uniforme procedure stelt de procedurele voorwaarden vast voor de bijwerking van de lijsten van stoffen en producten die in de Unie in de handel mogen worden gebracht krachtens Verordening (EG) nr. 1333/2008, Verordening (EG) nr. 1332/2008, Verordening (EG) nr. 1334/2008 en Verordening (EU) nr. .../... van het Europees Parlement en de Raad inzake nieuwe voedingsmiddelen van ... (*) (+) (hierna de „sectorale levensmiddelenverordeningen” genoemd).

■

(*) PB L ... (++)”.

(+) PB: datum en nummer van deze verordening invoegen.

(++) PB: publicatiegegevens van deze verordening invoegen.

3) in artikel 1, lid 3, artikel 2, leden 1 en 2, artikel 9, lid 2, artikel 12, lid 1, en artikel 13 **worden** „stof” **of** „**stoffen**” vervangen door „stof of product”, **of** „stoffen of producten”.

4) de titel van artikel 2 komt als volgt te luiden:

„Unielijst van stoffen of producten”.

5) in artikel 4 wordt het volgende lid toegevoegd:

„3. Voor een stof of product kan één aanvraag worden ingediend met het oog op de aanpassing van de verschillende EU-lijsten uit hoofde van verschillende sectorale levensmiddelenverordeningen, mits de aanvraag aan de voorschriften van elk van de sectorale levensmiddelenverordeningen voldoet.”

6) aan het begin van artikel 6, lid 1, wordt de volgende zin ingevoegd:

„Ingeval op wetenschappelijke gronden bezorgdheid over de veiligheid bestaat, wordt de aanvrager gevraagd bepaalde aanvullende informatie in verband met de risicobeoordeling te verstrekken.”

■

7) het woord „Gemeenschap” wordt in de ganse tekst vervangen door „Unie”.

Artikel 28

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Zij is van toepassing met ingang van ... (*).

(*) PB: datum invoegen: 24 maanden na de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

Woensdag 7 juli 2010

De artikelen 25, 26 en 27 zijn evenwel van toepassing met ingang van ... (*). In afwijking van de tweede alinea van dit artikel en in afwijking van artikel 16, tweede alinea, van Verordening (EG) nr. 1331/2008 kunnen aanvragen overeenkomstig deze verordening worden ingediend vanaf ... (*) wat betreft goedkeuringen voor levensmiddelen als bedoeld in artikel 3, lid 2, onder a), punt iv), van deze verordening vallen, wanneer die levensmiddelen op die datum reeds in de Unie in de handel zijn gebracht.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te

Voor het Europees Parlement
De voorzitter

Voor de Raad
De voorzitter

(*) PB: datum invoegen: de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

Industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (herschikking) *II**

P7_TA(2010)0267

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 betreffende het standpunt in eerste lezing van de Raad met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (herschikking) (11962/2/2009 – C7-0034/2010 – 2007/0286(COD))

(2011/C 351 E/33)

(Gewone wetgevingsprocedure: tweede lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het standpunt in eerste lezing van de Raad (11962/2/2009 – C7-0034/2010),
- gezien het voorstel van de Commissie aan het Parlement en de Raad (COM(2007)0844),
- gelet op artikel 251, lid 2, en artikel 175, lid 1, van het EG-Verdrag, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C6-0002/2008),
- gezien de mededeling van de Commissie, getiteld „Gevolgen van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon voor de lopende interinstitutionele besluitvormingsprocedures” (COM(2009)0665),
- gelet op artikel 294, lid 7, en artikel 192, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de EU,
- gezien zijn standpunt in eerste lezing ⁽¹⁾,
- gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 14 januari 2009 ⁽²⁾,

⁽¹⁾ PB C 87 E van 1.4.2010, blz. 191.

⁽²⁾ PB C 182 van 4.8.2009, blz. 46.

Woensdag 7 juli 2010

- gezien het advies van het Comité van de Regio's van 9 oktober 2008 ⁽¹⁾,
 - gelet op de artikel 66 van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling voor de tweede lezing van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (A7-0145/2010),
1. keurt onderstaand standpunt in tweede lezing goed;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 325 van 19.12.2008, blz. 60.

P7_TC2-COD(2007)0286

Standpunt van het Europees Parlement in tweede lezing vastgesteld op 7 juli 2010 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2010/.../EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (herschikking)

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met het definitieve wetsbesluit: Richtlijn 2010/75/EU.)

Verplichtingen van marktdeelnemers die hout en houtproducten op de markt brengen *II**

P7_TA(2010)0268

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 over het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de aanneming van een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de verplichtingen van marktdeelnemers die hout en houtproducten op de markt brengen (05885/4/2010 – C7-0053/2010 – 2008/0198(COD))

(2011/C 351 E/34)

(Gewone wetgevingsprocedure: tweede lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het standpunt van de Raad in eerste lezing (05885/4/2010 – C7-0053/2010),
- gezien het voorstel van de Commissie aan het Parlement en de Raad (COM(2008)0644),
- gelet op artikel 251, lid 2 en artikel 175, lid 1, van het EG-Verdrag, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C6-0373/2008),
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Parlement en de Raad getiteld „Gevolgen van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon voor de lopende interinstitutionele besluitvormingsprocedures” (COM(2009)0665),

Woensdag 7 juli 2010

- gelet op artikel 294, lid 7, en artikel 192, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien zijn standpunt in eerste lezing ⁽¹⁾,
- gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 1 oktober 2009 ⁽²⁾,
- na raadpleging van het Comité van de Regio's,
- gelet op artikel 66 van zijn Reglement,
- gezien de aanbeveling voor de tweede lezing van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (A7-0149/2010),

1. keurt onderstaand standpunt in tweede lezing goed;
2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ Aangenomen teksten van 22.4.2009, P6_TA(2009)0225.

⁽²⁾ PB C 318 van 23.12.2009, blz. 88.

P7_TC2-COD(2008)0198

Standpunt van het Europees Parlement in tweede lezing vastgesteld op 7 juli 2010 met het oog op de aanneming van Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de verplichtingen van marktdeelnemers die hout en houtproducten op de markt brengen

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met het definitieve wetsbesluit: Verordening (EU) nr. 995/2010.)

Bevoegdheden van de Europese Bankautoriteit, de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen en de Europese Autoriteit voor effecten en markten *I**

P7_TA(2010)0269

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2009/65/EG wat de bevoegdheden van de Europese Bankautoriteit, de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen en de Europese Autoriteit voor effecten en markten betreft (COM(2009)0576 – C7-0251/2009 – 2009/0161(COD))

(2011/C 351 E/35)

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

Dit voorstel werd op 7 juli 2010 als volgt gewijzigd ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ De zaak werd terugverwezen naar de commissie overeenkomstig artikel 57, lid 2, tweede alinea (A7-0163/2010).

Woensdag 7 juli 2010

AMENDEMENTEN VAN HET PARLEMENT (*)

op het voorstel van de Commissie voor een

RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot wijziging van de Richtlijnen 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2009/65/EG wat de bevoegdheden van de Europese Autoriteit Banken, de Europese Autoriteit Verzekeringen en Bedrijfspensioenen en de Europese Autoriteit Effecten en Markten betreft

(Voor de EER relevante tekst)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op artikel 50, artikel 53, lid 1 en de artikelen 62 en 114,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank ⁽¹⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽²⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De financiële crisis in 2007/2008 heeft grote tekortkomingen in het financiële toezicht aan het licht gebracht, zowel wat het toezicht op individuele instellingen als wat het toezicht op het financiële stelsel als geheel betreft. De **■** toezichtmodellen **op nationale grondslag** zijn niet meer berekend op de geïntegreerde en onderling verweven Europese financiële markten, waarop vele financiële ondernemingen grensoverschrijdend actief zijn **■**. De crisis heeft tekortkomingen op het gebied van samenwerking, coördinatie, consistente toepassing van het **Unierecht** en vertrouwen tussen nationale toezichthouders aan het licht gebracht.

(1 bis) **Het Europees Parlement heeft er met regelmaat toe opgeroepen om nog beter te zorgen voor een echt gelijk speelveld voor alle actoren op EU-niveau, en tegelijkertijd gewezen op omissies in het toezicht van de Unie op de steeds sterker geïntegreerde financiële markten.**

(2) De conclusie van een door de Commissie besteld en op 25 februari 2009 verschenen verslag van een deskundigengroep op hoog niveau onder voorzitterschap van **Jacques de Larosière (verslag-de Larosière)** luidde dat het toezichtkader **moest** worden versterkt om het risico en de ernst van toekomstige financiële crises te verminderen. Daartoe werden in het verslag verregaande hervormingen van de toezichtstructuur van de financiële sector in de **Europese Unie** aanbevolen. **In het verslag-de Larosière werd** tevens geconcludeerd dat een Europees Stelsel van Financiële Toezichthouders (**ESFT**), bestaande uit drie Europese toezichthoudende autoriteiten (**ETA's**), één voor de banksector, één voor de effectensector en één voor de sector verzekeringen en bedrijfspensioenen, en een Europees Comité voor systeemrisico's dienden te worden opgezet.

(*) Amendementen: nieuwe of vervangende tekst staat in **vet en cursief**, schrappingen zijn met het symbool **■** aangegeven.

⁽¹⁾ Advies van 18 maart 2010 (nog niet in het Publicatieblad verschenen).

⁽²⁾ Standpunt van het Europees Parlement van

Woensdag 7 juli 2010

- (3) De Commissie heeft in haar mededeling van 4 maart 2009 „Op weg naar Europees herstel” ⁽¹⁾ voorgesteld met ontwerpwetgeving te komen tot instelling van **het ESFT** en heeft in haar mededeling van 27 mei 2009 „Europees financieel toezicht” ⁽²⁾ nadere bijzonderheden verstrekt over de mogelijke architectuur van **dat nieuwe** toezichtkader.
- (4) De Europese Raad heeft in zijn conclusies van 19 juni 2009 aanbevolen om een Europees Systeem van Financiële Toezichthouders, bestaande uit drie nieuwe **ETA's**, in te stellen. Het systeem moet gericht zijn op het verbeteren van de kwaliteit en consistentie van het nationale toezicht, het versterken van de controle op grensoverschrijdende groepen, het opstellen van één Europees wetboek dat op alle financiële instellingen op de interne markt van toepassing is, **en het waarborgen van een adequate harmonisatie van de criteria en methoden die door de bevoegde autoriteiten worden gehanteerd om het risico van kredietinstellingen te beoordelen**. De Raad benadrukte dat de **ETA's** ook toezichtbevoegdheden voor ratingbureaus moeten krijgen en verzocht de Commissie concrete voorstellen voor te bereiden over hoe het **ESFT** een sterke rol kan spelen in crisissituaties.
- (5) Op 23 september 2009 keurde de Commissie voorstellen goed voor drie verordeningen tot oprichting van het **ESFT**, inclusief de oprichting van de drie **ETA's**.
- (6) Opdat het **ESFT** effectief zou kunnen werken, zijn wijzigingen van de **■** wetgeving **van de Unie** op de werkerreinen van de drie **ETA's** noodzakelijk. Deze wijzigingen betreffen de definitie van de reikwijdte van bepaalde bevoegdheden van de **ETA's** en de integratie van bepaalde bevoegdheden **■** die in de **■** wetgeving **van de Unie** zijn vastgelegd, alsook wijzigingen om te zorgen voor een vlotte en efficiënte werking ervan in de context van het **ESFT**.
- (7) De oprichting van de drie **■** **ETA's** moet onder meer vergezeld gaan van de opstelling van één **enkel wetboek** om **een consequente harmonisatie en** de eenvormige toepassing te garanderen en zo bij te dragen tot een efficiëntere werking van de interne markt. **■**
- (7 bis) *De verordeningen tot oprichting van het ESFT bepalen dat de ESA's voor de gebieden die specifiek in de relevante wetgeving worden vastgelegd, voorstellen voor technische normen kunnen ontwikkelen die vervolgens moeten worden voorgelegd aan de Commissie ter vaststelling door middel van gedelegeerde handelingen of uitvoeringshandelingen overeenkomstig de artikelen 290 en 291 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). In deze richtlijn wordt een eerste reeks van dergelijke gebieden bepaald, waarbij het mogelijk moet blijven om in de toekomst andere gebieden toe te voegen.*
- (7 ter) *De relevante wetgeving moet bepalen op welke gebieden de ETA's bevoegd zijn om voorstellen voor technische normen op te stellen en volgens welke procedure deze normen worden vastgesteld. In het geval van gedelegeerde handelingen moeten in de relevante wetgeving de in artikel 290 van het VWEU bedoelde elementen, voorwaarden en specificaties worden vastgesteld, terwijl in het geval van uitvoeringshandelingen de regels en algemene beginselen voor de wijze waarop controle wordt uitgeoefend gebaseerd moeten worden op Besluit 1999/468/EG totdat de verordening bedoeld in artikel 291 van het VWEU is goedgekeurd.*
- (8) Bij de identificatie van gebieden voor technische normen moet een geschikt evenwicht worden nagestreefd tussen de opstelling van één enkele reeks geharmoniseerde regels **en het voorkomen van onnodig ingewikkelde** regelgeving en **■** handhaving **■**. Er moet **uitsluitend** geopteerd worden voor gebieden waar consistente technische regels beduidend **en doeltreffend** zullen bijdragen tot **het verwezenlijken van de doelstellingen van de relevante wetgeving, waarbij gewaarborgd wordt dat beleidsbeslissingen door het Europees Parlement, de Raad en de Commissie genomen worden overeenkomstig hun gebruikelijke procedures.**

⁽¹⁾ COM(2009)0114.

⁽²⁾ COM(2009)0252.

Woensdag 7 juli 2010

- (9) De gebieden waarvoor technische normen worden opgesteld, moeten echt technisch van aard zijn, en voor de ontwikkeling ervan moet de expertise van toezichtdeskundigen vereist zijn. **■** De technische normen, **vastgesteld in de vorm van gedelegeerde handelingen, dienen ertoe** de voorwaarden voor **een consequente harmonisatie** van de regels die in de door het Europees Parlement en de Raad goedgekeurde basisinstrumenten zijn vervat, **verder te ontwikkelen, te specificeren en te bepalen, doordat zij bepaalde niet-essentiële onderdelen van de wetgevingshandeling aanvullen of wijzigen. Aan de andere kant dienen technische normen die in de vorm van uitvoeringshandelingen zijn vastgesteld, de voorwaarden te bepalen voor de eenvormige toepassing van wettelijk bindende handelingen van de Unie.** De technische normen mogen daarom geen beleidskeuzen tot gevolg hebben. **■**
- (9 bis) *In het geval van gedelegeerde handelingen is het aangewezen er de in artikel 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../.../2010 [EBA], Verordening (EU) nr. .../... [EAEM] en Verordening (EU) nr. .../.../2010 [EAVB] bedoelde procedure voor de vaststelling van technische normen in op te nemen. Uitvoeringsnormen dienen te worden goedgekeurd volgens de procedure van artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../.../2010 [EBA], Verordening (EU) nr. .../... [EAEM] en Verordening (EU) nr. .../.../2010 [EAVB]. De zogenoemde Lamfalussy-aanpak op vier niveaus, om het regelgevingsproces met betrekking tot de financiële wetgeving van de Unie efficiënter en transparanter te maken, is door de Europese Raad bekrachtigd. De Commissie is bevoegdheid verleend om op vele gebieden uitvoeringshandelingen vast te stellen, en een uitgebreide reeks Commissieverordeningen en -richtlijnen van niveau 2 is reeds van kracht. Ingeval de technische normen ontworpen zijn om de voorwaarden voor de toepassing van deze maatregelen van niveau 2 verder te ontwikkelen, te specificeren of te bepalen, mogen zij slechts worden vastgesteld nadat de maatregel van niveau 2 is vastgesteld, en dient de inhoud van die maatregel te worden gerespecteerd.*
- (9 ter) *Bindende technische normen dragen bij tot één enkel wetboek inzake financiële diensten, zoals is bekrachtigd door de Europese Raad in zijn conclusies van juni 2009. Voor zover bepaalde voorschriften in wetgevingshandelingen van de EU niet volledig geharmoniseerd zijn, mogen, overeenkomstig het voorzorgsbeginsel in het toezicht, bindende technische normen om de toepassingsvoorwaarden van deze voorschriften te ontwikkelen, te specificeren of te bepalen de lidstaten niet beletten extra informatie te eisen of strengere voorschriften vast te stellen. Technische normen moeten de lidstaten derhalve op bepaalde gebieden de mogelijkheid daartoe bieden, wanneer deze wetgevingshandelingen in een overeenkomstige discretionaire bevoegdheid voor de met het prudentieel toezicht belaste autoriteiten voorzien.*
- (10) Zoals bepaald in de verordeningen tot oprichting van het ESFT dienen de Europese toezichthoudende autoriteiten, alvorens de technische normen aan de Commissie voor te leggen, waar aangegeven daaromtrent openbare raadplegingen te houden en de potentiële kosten en voordelen ervan te analyseren.
- (11) De verordeningen tot oprichting van het ESFT voorzien in een mechanisme om geschillen tussen nationale bevoegde autoriteiten te regelen. Daar waar een bevoegde autoriteit in procedureel of inhoudelijk opzicht van mening verschilt over door een andere bevoegde autoriteit genomen/niet genomen maatregelen op **in de Uniewetgeving overeenkomstig Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] en Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB] bepaalde** gebieden waar de desbetreffende wetgeving samenwerking, coördinatie of gezamenlijke besluitvorming door nationale bevoegde autoriteiten van meer dan een lidstaat vereist, **zouden** de **ETA's** op verzoek van een van de betrokken bevoegde autoriteiten, de autoriteiten **moeten kunnen** bijstaan bij het bereiken van overeenstemming binnen de tijdslimiet die bepaald is door de **ETA**, die daarbij rekening houdt met eventuele relevante tijdslimieten in de desbetreffende wetgeving en met de dringendheid en complexiteit van het geschil. Indien een dergelijk geschil voortduurt, **zouden** de **ETA's** de kwestie **moeten kunnen** regelen.
- (12) Over het algemeen vereist **artikel 11, lid 1, van Verordening (EU) nr. .../.../2010 [EBA], Verordening (EU) nr. .../... [EAEM] en Verordening (EU) nr. .../.../2010 [EAVB], dat** voorziet in de in de verordeningen tot oprichting van het ESFT verstrekte mogelijkheid om geschillen te regelen, geen belangrijke wijzigingen van de desbetreffende wetgeving. Op gebieden waar in de desbetreffende wetgeving reeds één of andere vorm van niet-bindende bemiddeling bestaat of waar er tijdslimieten zijn vastgesteld voor gezamenlijke besluiten die door één of meer bevoegde nationale autoriteiten moeten worden genomen, zijn er echter wel wijzigingen nodig, niet alleen om ervoor te zorgen dat de procedure voor het nemen van een gemeenschappelijk besluit duidelijk is en zo min mogelijk verstoord wordt, maar ook om te garanderen dat, waar nodig, de **ETA's** geschillen kunnen regelen. **De bindende procedure voor de regeling van geschillen is erop gericht oplossingen te vinden in situaties waarin de bevoegde toezichthouders het niet eens kunnen worden over procedurele of inhoudelijke vraagstukken met betrekking tot de naleving van de wetgeving van de Unie.**

Woensdag 7 juli 2010

- (12 bis) *Deze richtlijn dient derhalve situaties aan te wijzen waarin eventueel procedurele of materiële vraagstukken met betrekking tot de naleving van het EU-recht moeten worden opgelost en de toezichthouders mogelijk niet in staat zijn om zelf tot een oplossing te komen. In een dergelijke situatie moet elk van de betrokken toezichthouders het vraagstuk kunnen voorleggen aan de bevoegde ETA. Deze ETA dient op te treden volgens de in haar oprichtingsverordening en in deze richtlijn omschreven procedure. Ten einde de zaak te schikken en de naleving van het recht van de Unie te waarborgen moet de ETA, met bindende werking voor de betrokken bevoegde autoriteiten, deze kunnen verzoeken bepaalde maatregelen te nemen of het treffen van bepaalde maatregelen na te laten. Ingeval de relevante wetgeving van de Unie de lidstaten discretionaire bevoegdheden verleent, mogen de door de Europese Toezichthoudende Autoriteit genomen besluiten geen beletsel vormen voor de uitoefening van discretionaire bevoegdheden door de bevoegde autoriteiten overeenkomstig het recht van de Unie.*
- (13) Richtlijn 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen⁽¹⁾ voorziet in bemiddeling of gezamenlijke besluiten voor het bepalen van belangrijke bijkantoren met het oog op het lidmaatschap van het college van toezichthouders, modelvalidatie en groepsrisicobeoordeling. Op elk van deze gebieden dient via een wijziging duidelijk te worden aangegeven dat in het geval van een geschil tijdens de gespecificeerde termijn, de Europese Bankautoriteit het geschil mag oplossen aan de hand van de in Verordening (EU) nr .../... /2010 [EBA] uiteengezette procedure. Deze benadering maakt duidelijk dat, **hoewel de Europese Bankautoriteit niet de plaats mag innemen van de uitoefening van discretionaire bevoegdheden door de bevoegde autoriteiten overeenkomstig het recht van de Unie**, geschillen kunnen worden opgelost en dat de samenwerking versterkt kan worden voordat een definitief besluit wordt genomen of megedeeld aan een instelling.
- (14) Om **■** te zorgen **voor een soepele overdracht van** de huidige taken van **■** het Comité van Europese banktoezichthouders (CEBT), het Comité van Europese toezichthouders op verzekeringen en bedrijfspensioenen (CETVB) en het Comité van Europese effectenregelgevers (CEER) **naar de ETA's, dienen de verwijzingen naar deze Comités** in alle desbetreffende wetgeving te worden vervangen door verwijzingen naar respectievelijk de Europese Bankautoriteit (EBA), de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EAVB) en de Europese Autoriteit voor effecten en markten (EAEM).
- (14 bis) *De aanpassing van comitéprocedures aan het VWEU en met name aan de artikelen 290 en 291 dient per geval te geschieden en moet binnen drie jaar volledig zijn afgerond. Om rekening te houden met de technische ontwikkelingen op de financiële markten en om de voorschriften in de gewijzigde richtlijnen te specificeren, dient aan de Commissie de bevoegdheid te worden verleend om gedelegeerde handelingen overeenkomstig artikel 290 van het VWEU vast te stellen.*
- (14 ter) *Het Europees Parlement en de Raad dienen te beschikken over een termijn van drie maanden vanaf de datum van kennisgeving om bezwaar aan te tekenen tegen een gedelegeerde handeling. Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad moet deze termijn in geval van significante problemen met drie maanden kunnen worden verlengd. Het Europees Parlement en de Raad kunnen de andere instellingen in kennis stellen van hun voornemen om geen bezwaar aan te tekenen. Vroegtijdige goedkeuring van gedelegeerde handelingen is met name aangewezen wanneer er termijnen moeten worden gehaald, bijvoorbeeld om te voldoen aan een tijdslimiet die de Commissie volgens de basishandeling moet respecteren voor het vaststellen van gedelegeerde handelingen.*
- (14 quater) *In verklaring nr. 39 bij artikel 290 van het VWEU, die gehecht is aan de op 13 december 2007 ondertekende Slotakte van de intergouvernementele conferentie tot aanneming van het Verdrag van Lissabon, nam de conferentie nota van het voornemen van de Commissie om de door de lidstaten aangewezen deskundigen te blijven raadplegen bij de voorbereiding van haar ontwerpen van gedelegeerde handelingen op het gebied van financiële diensten, overeenkomstig haar vaste praktijk.*
- (15) In de door het ESFT opgezette nieuwe toezichtarchitectuur zullen de nationale toezichthoudende autoriteiten nauw met de **ETA's** moeten samenwerken. Wijzigingen in de relevante wetgeving moeten ervoor zorgen dat er geen wettelijke obstakels bestaan voor de informatie-uitwisselingsverplichtingen in het kader van de **■** verordeningen tot oprichting van de **ETA's**.

(1) PB L 177 van 30.6.2006, blz. 1.

Woensdag 7 juli 2010

- (15 bis) *Vertrouwelijke informatie die wordt doorgezonden aan of uitgewisseld tussen de bevoegde autoriteiten en de Europese Autoriteit voor effecten en markten of het Europees Comité voor systeemrisico's dient te vallen onder de geheimhoudingsplicht waartoe eenieder gehouden is die werkzaam is of is geweest bij de bevoegde autoriteiten die de informatie ontvangen.*
- (16) De **II** verordeningen tot oprichting van het ESFT bepalen dat de **ETA's** contacten mogen leggen met de toezichthoudende autoriteiten van derde landen en ondersteuning dienen te verlenen bij de voorbereiding van gelijkwaardigheidsbesluiten betreffende de toezichtregimes in derde landen. Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten ⁽¹⁾ en Richtlijn 2006/48/EG dienen te worden gewijzigd om de **ETA's** de mogelijkheid te bieden samenwerkingsovereenkomsten met derde landen te sluiten en informatie uit te wisselen indien die derde landen het beroepsgeheim kunnen garanderen.
- (17) De totstandbrenging van één enkele geconsolideerde lijst of register voor elke categorie van financiële **ondernemingen in de Europese Unie**, wat momenteel toekomt aan de nationale bevoegde autoriteiten, zal de transparantie vergroten en de interne financiële markt beter weerspiegelen. De **ETA's** dienen te worden belast met de taak registers en lijsten van financiële actoren in de **Europese Unie** op te stellen, bekend te maken en regelmatig te actualiseren. Het betreft de lijst van vergunningen voor kredietinstellingen, die door de nationale toezichthouders zijn verleend. Het betreft eveneens het register van alle beleggingsondernemingen en de lijst van gereguleerde markten in het kader van Richtlijn 2004/39/EG. Zo dient ook aan de **EAEM** de taak te worden toebedeeld de lijst van goedgekeurde prospectussen en de goedkeuringscertificaten in het kader van Richtlijn 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende het prospectus dat gepubliceerd moet worden wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel worden toegelaten **II** ⁽²⁾, op te stellen, bekend te maken en regelmatig te actualiseren.
- (18) Binnen de gebieden waar de **ETA's** verplicht zijn voorstellen voor technische normen te ontwikkelen, dienen die voorstellen voor technische normen binnen drie jaar na de oprichting van de **ETA's** aan de Commissie te worden voorgelegd **tenzij in de desbetreffende wetgeving een andere termijn is vastgesteld**.
- (18 bis) *De taken van de EAEM met betrekking tot Richtlijn 98/26/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 1998 betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen ⁽³⁾ mogen geen afbreuk doen aan de bevoegdheid van het Europees Stelsel van centrale banken om, overeenkomstig artikel 127, lid 2, vierde streepje, van het VWEU, de goede werking van het betalingsverkeer te bevorderen.*
- (18 ter) *De technische normen die de EAVB dient op te stellen overeenkomstig deze richtlijn en met betrekking tot Richtlijn 2003/41/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 juni 2003 betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening ⁽⁴⁾ mogen geen afbreuk doen aan de bevoegdheden van de lidstaten wat betreft de prudentiële voorschriften voor die instellingen, zoals vastgesteld in Richtlijn 2003/41/EG.*
- (18 quater) *Krachtens artikel 13, lid 5, van Richtlijn 2003/71/EG betreffende het prospectus dat gepubliceerd moet worden wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel worden toegelaten, kan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst de goedkeuring van een prospectus aan de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat overdragen, mits deze bevoegde autoriteit daarmee instemt. Krachtens artikel 13, lid 3, van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] moeten, algemeen beschouwd, dergelijke delegatieovereenkomsten ten minste één maand voordat zij van kracht worden, ter kennis van de autoriteit worden gebracht. Gezien de ervaring met de overdracht van goedkeuringen in het kader van Richtlijn 2003/71/EG, die kortere termijnen omvat, is het evenwel passend artikel 13, lid 3, van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] niet op deze situatie toe te passen.*

⁽¹⁾ PB L 145 van 30.4.2004, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 345 van 31.12.2003, blz. 64.

⁽³⁾ PB L 166 van 11.6.1998, blz. 45.

⁽⁴⁾ PB L 235 van 23.9.2003, blz. 10.

Woensdag 7 juli 2010

- (18 *quinquies*) *De ETA's dienen in dit stadium geen voorstellen voor technische normen op te stellen inzake de bestaande vereisten dat de personen die het bedrijf van beleggingsondernemingen, kredietinstellingen en instellingen voor collectieve belegging in effecten feitelijk leiden en hun beheermaatschappijen als voldoende betrouwbaar bekend moeten staan en over voldoende ervaring moeten beschikken om een gezond en prudent beheer te waarborgen. Gezien het belang van deze vereisten dienen de ETA's evenwel bij voorrang richtsnoeren met de beste praktijken vast te stellen en ervoor te zorgen dat de prudentiële en toezichtspraktijken in die zin convergeren. Zij dienen op dezelfde wijze te handelen met betrekking tot de prudentiële vereisten voor het hoofdkantoor van deze instellingen.*
- (18 *sexies*) *De ontwikkeling van technische normen met betrekking tot de interne-ratingbenadering, de geavanceerde meetbenadering, alsook het interne model voor de markt-risicobenadering, die op grond van deze richtlijn zullen worden opgesteld, moet ervoor zorgen dat die benaderingen van hoge kwaliteit en deugdelijk zijn, en dat zij consequent door de bevoegde autoriteiten worden geëvalueerd. De bevoegde autoriteiten moeten op grond van deze normen instellingen kunnen toestaan om verschillende benaderingen te ontwikkelen die gebaseerd zijn op hun ervaring en specifieke kenmerken, met inachtneming van de voorschriften van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG, en onder voorbehoud van de vereisten in de technische normen.*
- (19) Daar de doelstellingen van onderhavige richtlijn, namelijk het verbeteren van de werking van de interne markt door een hoog, effectief en consistent niveau van prudentiële regelgeving en toezicht te verzekeren, het beschermen van depositohouders, beleggers en begunstigen en aldus van ondernemingen en consumenten, het beschermen van de integriteit, efficiëntie en ordelijke werking van de financiële markten, het handhaven van de stabiliteit **en duurzaamheid** van het financieel systeem, **de bescherming van de reële economie, de vrijwaring van de openbare financiën** en het versterken van de internationale coördinatie tussen toezichthouders, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve wegens de omvang en de gevolgen van het optreden, beter door de **Unie** kunnen worden verwezenlijkt, kan de **Unie**, overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze richtlijn niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (19 *bis*) *De Commissie dient uiterlijk op 1 januari 2014 verslag uit te brengen aan het Europees Parlement en de Raad over de indiening door de ETA's van de in deze richtlijn bedoelde voorstellen voor technische normen en eventueel passende voorstellen in te dienen.*
- (20) Richtlijn 98/26/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 1998 betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen⁽¹⁾, Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende het aanvullende toezicht op kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen en beleggingsondernemingen in een financieel conglomeraat⁽²⁾, Richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 betreffende handel met voorwetenschap en marktmanipulatie (marktmisbruik)⁽³⁾, Richtlijn 2003/41/EG⁽⁴⁾, Richtlijn 2003/71/EG, Richtlijn 2004/39/EG, Richtlijn 2004/109/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2004 betreffende de transparantievereisten die gelden voor informatie over uitgevende instellingen waarvan effecten tot de handel op een gereglementeerde markt zijn toegelaten⁽⁵⁾, Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme⁽⁶⁾, Richtlijn 2006/48/EG⁽⁷⁾, Richtlijn 2006/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 inzake de kapitaaltoereikendheid van beleggingsondernemingen en kredietinstellingen⁽⁸⁾ en Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van **13 juli 2009** tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's)⁽⁹⁾ moeten derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd,

(1) PB L 166 van 11.6.1998, blz. 45.

(2) PB L 35 van 11.2.2003, blz. 1.

(3) PB L 96 van 12.4.2003, blz. 16.

(4) PB L 235 van 23.9.2003, blz. 10.

(5) PB L 390 van 31.12.2004, blz. 38.

(6) PB L 309 van 25.11.2005, blz. 15.

(7) PB L 177 van 30.6.2006, blz. 1.

(8) PB L 177 van 30.6.2006, blz. 201.

(9) **PB L 302 van 17.11.2009, blz. 32.**

Woensdag 7 juli 2010

HEBBERN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Wijzigingen van Richtlijn 98/26/EG

Richtlijn 98/26/EG wordt als volgt gewijzigd:

(1) Artikel 6, lid 3, komt als volgt te luiden:

„3. De in lid 2 bedoelde lidstaat brengt **het Europees Comité voor systeemrisico's**, de overige lidstaten en de bij Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ opgerichte Europese Autoriteit voor effecten en markten (**EAEM**) onmiddellijk op de hoogte.

⁽¹⁾ PB L”.

(2) In artikel 10, lid 1, wordt de eerste alinea vervangen door:

„De lidstaten bepalen welke systemen en respectieve systeembeheerders onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen en melden deze bij de **EAEM** aan en delen haar mee welke autoriteiten zij overeenkomstig artikel 6, lid 2, hebben aangewezen. De **EAEM** maakt die informatie bekend op haar website.”.

(2 bis) Het volgende artikel 10 bis wordt ingevoegd:

„Artikel 10 bis

1. De bevoegde autoriteiten werken voor de toepassing van deze richtlijn samen met de Europese Autoriteit voor effecten en markten, overeenkomstig Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].

2. De bevoegde autoriteiten verstrekken de EAEM overeenkomstig artikel 20 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] alle informatie die zij nodig heeft voor de uitoefening van haar taken.”.

Artikel 2

Wijzigingen van Richtlijn 2002/87/EG

Richtlijn 2002/87/EG wordt als volgt gewijzigd:

(1) Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

(a) lid 2 wordt vervangen door:

„2. De overeenkomstig artikel 10 aangewezen coördinator stelt de moederonderneming aan het hoofd van een groep, of bij ontstentenis van een moederonderneming de gereglementeerde entiteit met het hoogste balanstotaal in de belangrijkste financiële sector in een groep, in kennis van het feit dat de groep als financieel conglomeraat is aangemerkt, alsmede van de aanwijzing van de coördinator. De coördinator informeert tevens de bevoegde autoriteiten die vergunningen hebben verleend aan gereglementeerde entiteiten in de groep en de bevoegde autoriteiten van de lidstaat waar de gemengde financiële holding haar hoofdkantoor heeft, alsook het bij **artikel 40** van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB] en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ opgericht Gemengd Comité van de Europese toezichhoudende autoriteiten (hierna „Gemengd Comité” genoemd).

⁽¹⁾ PB L”.

Woensdag 7 juli 2010

(b) het volgende lid **■** wordt toegevoegd:

„3. Het GCETA maakt de lijst van geïdentificeerde financiële conglomeraten bekend op zijn website en houdt deze actueel. Op de website van elk van de Europese toezicht-houdende autoriteiten wordt deze informatie via een hyperlink beschikbaar gemaakt.”.

(1 bis) In artikel 9, lid 2, wordt de volgende letter ingevoegd:

„(c bis) de ontwikkeling van een gedetailleerde, geregeld bij te stellen en ten minste jaarlijks te herziene afwikkelingsregeling die voorziet in een mechanisme voor vroegtijdige interventie, snelle corrigerende maatregelen en een rampenplan voor het geval van faillissementen.”.

(1 ter) De titel van afdeling 3 wordt vervangen door:

„MAATREGELEN TER VERGEMAKKELIJKING VAN HET AANVULLEND EN HET EUROPEES TOEZICHT”

(1 quater) Het volgende artikel wordt toegevoegd onder punt 3:

„Artikel -10

Het Gemengd Comité ziet overeenkomstig artikel 42 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB] en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] is toe op een samenhangend sector- en grensoverschrijdend toezicht op en naleving van de EU-wetgeving.”.

(1 quinquies) Artikel 10, lid 1, komt als volgt te luiden:

„1. Teneinde een adequaat aanvullend toezicht op de gereguleerde entiteiten in een financieel conglomeraat te verzekeren, wordt uit de kring van de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten, met inbegrip van die van de lidstaat waar de gemengde financiële holding haar hoofdkantoor heeft, één enkele coördinator aangewezen die verantwoordelijk is voor coördinatie en uitoefening van het aanvullende toezicht. De identiteit van de coördinator wordt bekendgemaakt op de website van het GCETA.”.

(1 sexies) In artikel 11, lid 1, wordt de tweede alinea vervangen door:

„De coördinator en de andere relevante bevoegde autoriteiten en, indien nodig, andere betrokken bevoegde autoriteiten treffen de nodige coördinatieregelingen om het aanvullende toezicht te vergemakkelijken en van een brede juridische basis te voorzien. Bij de coördinatieregelingen kan de coördinator met extra taken worden belast, en kunnen de procedures worden gespecificeerd voor de besluitvorming tussen de relevante bevoegde autoriteiten als bedoeld in de artikelen 3 en 4, artikel 5, lid 4, artikel 6, artikel 12, lid 2, en de artikelen 16 en 18, alsmede voor de samenwerking met andere bevoegde autoriteiten.

Overeenkomstig artikel 8 en volgens de in artikel 42 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB] en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] vermelde procedure ontwikkelt het GCETA richtsnoeren ten behoeve van de convergentie van de toezichtpraktijken met betrekking tot de samenhang tussen coördinatieregelingen voor het toezicht overeenkomstig artikel 131 bis van Richtlijn 2006/48/EG en artikel 248, lid 4, van Richtlijn 2009/138/EG.”.

Woensdag 7 juli 2010

(1 septies) *In artikel 12, lid 1, wordt de derde alinea vervangen door:*

„De bevoegde autoriteiten kunnen tevens, overeenkomstig het bepaalde in de sectorale voorschriften, met betrekking tot de gereglementeerde entiteiten in een financieel conglomeraat informatie uitwisselen met de volgende autoriteiten, indien zulks voor de uitoefening van hun respectieve taken nodig is: centrale banken, het Europees Stelsel van centrale banken, de Europese Centrale Bank en het Europees Comité voor systeemrisico's overeenkomstig artikel 21 van Verordening (EU) nr. .../2010 [ECSR].”

(1 octies) *Het volgende artikel wordt toegevoegd:*

„Artikel 12 bis

1. De bevoegde autoriteiten werken voor de toepassing van deze richtlijn samen met het GCETA, overeenkomstig Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB] en Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM]

2. De bevoegde autoriteiten verstrekken het GCETA overeenkomstig artikel 20 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB] en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] alle informatie die het nodig heeft voor de uitoefening van zijn taken.”

(1 nonies) *Artikel 14, lid 1, komt als volgt te luiden:*

„1. De lidstaten zorgen ervoor dat er in hun rechtsgebied geen juridische belemmeringen bestaan die de onder het toepassingsgebied van het aanvullende en Europese toezicht vallende natuurlijke en rechtspersonen, ongeacht of dat al dan niet gereglementeerde entiteiten zijn, beletten om onderling alle informatie uit te wisselen die voor dat aanvullende en Europese toezicht relevant is, en overeenkomstig deze richtlijn informatie uit te wisselen en met de ETA's overeenkomstig artikel 20 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB] en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM], zo nodig via het GCETA.”

(1 decies) *De tweede alinea van artikel 16 wordt vervangen door:*

„Onverminderd artikel 17, lid 2, kunnen het GCETA en de lidstaten bepalen welke maatregelen de bevoegde autoriteiten met betrekking tot gemengde financiële holdings kunnen nemen. Overeenkomstig artikel 8 en volgens de in artikel 42 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB] en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] vermelde procedure kan het GCETA richtsnoeren ontwikkelen voor maatregelen ten aanzien van gemengde financiële holdings.”

(2) *Artikel 18, lid 1, komt als volgt te luiden:*

*„Onverminderd de sectorale voorschriften verifiëren de bevoegde autoriteiten in het in artikel 5, lid 3, bedoelde geval of de gereglementeerde entiteiten waarvan de moederonderneming haar hoofdbestuur **in een derde land** heeft, onderworpen zijn aan door **de** bevoegde autoriteit van **dat** derde land uitgeoefend toezicht dat gelijkwaardig is met het toezicht uit hoofde van de bepalingen van deze richtlijn betreffende het aanvullende toezicht op gereglementeerde entiteiten als bedoeld in artikel 5, lid 2. De verificatie geschiedt door de bevoegde autoriteit die de coördinator zou zijn indien de in artikel 10, lid 2, bepaalde criteria van toepassing waren op verzoek van de moederonderneming of van een van de gereglementeerde entiteiten die in de **Unie** een vergunning hebben verkregen, dan wel op haar eigen initiatief.*

*Die bevoegde autoriteit raadpleegt de andere relevante bevoegde autoriteiten en **■** de eventuele toepasselijke richtsnoeren **■** die overeenkomstig **de artikelen 8 en 42 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB] en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM]** zijn opgesteld door het GCETA. De bevoegde autoriteit raadpleegt daartoe het GCETA voordat zij haar besluit neemt.”*

Woensdag 7 juli 2010

(2 bis) In artikel 18 wordt het volgende lid ingevoegd:

„1 bis. Wanneer een bevoegde autoriteit afwijkend van het oordeel van een andere bevoegde autoriteit besluit dat een derde land gelijkwaardig toezicht uitoefent, kan laatstgenoemde autoriteit de zaak onder de aandacht van het GCETA brengen dat overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB] en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] kan handelen.”.

(2 ter) Artikel 19, lid 2, komt als volgt te luiden:

„2. Onverminderd artikel 218, leden 1 en 2, van het VWEU onderzoekt de Commissie met de steun van het GCETA, het Europees Comité voor het bankwezen, het Europees Comité voor verzekeringen en bedrijfspensioenen en het Comité voor financiële conglomeraten het resultaat van de in lid 1 bedoelde onderhandelingen en de daaruit voortvloeiende situatie.”.

(3) De titel van hoofdstuk III vóór artikel 20 wordt vervangen door:

„GEDELEGEERDE BEVOEGDHEDEN ¶”

(4) In artikel 20, lid 1, wordt de eerste alinea vervangen door:

„1. De Commissie stelt bij wege van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 21, 21 bis en 21 ter de aanpassingen vast die op de volgende gebieden in deze richtlijn dienen te worden aangebracht:

- (a) preciseren van de in artikel 2 vervatte definities om bij de toepassing van deze richtlijn rekening te houden met de ontwikkelingen op de financiële markten;*
- (b) preciseren van de in artikel 2 vervatte definities teneinde een consequente harmonisatie en een eenvormige toepassing van deze richtlijn binnen de Unie te waarborgen;*
- (c) aanpassen van de terminologie en van de verwoording van de definities van de richtlijn aan latere besluiten van de Unie inzake gereguleerde entiteiten en aanverwante onderwerpen;*
- (d) preciseren van de in bijlage I beschreven berekeningsmethoden om rekening te houden met de ontwikkelingen op de financiële markten en inzake prudentiële technieken;*
- (e) coördineren van de overeenkomstig de artikelen 7 en 8 en bijlage II vastgestelde bepalingen om een consequente harmonisatie en een eenvormige toepassing in de Unie te bevorderen.”.*

(5) Artikel 21 wordt als volgt gewijzigd:

(a) lid 2 wordt vervangen door:

„2. De bevoegdheid om de in artikel 20 bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie verleend gedurende een periode van vier jaar, te rekenen vanaf de datum van inwerkingtreding van deze richtlijn. De Commissie stelt uiterlijk zes maanden voor het einde van de periode van vier jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt automatisch met dezelfde periode verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad de bevoegdheid intrekt overeenkomstig artikel 21 ter.”.

Woensdag 7 juli 2010

(b) de volgende leden worden ingevoegd:

„2 bis. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.

2 ter. De aan de Commissie toegekende bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, is onderworpen aan de voorwaarden die worden gesteld in de artikelen 21 bis en 21 ter.”.

(c) lid 3 wordt geschrapt.

(d) lid 4 wordt vervangen door:

„4. Het GCETA kan algemene richtsnoeren verstrekken over de vraag of de regelingen inzake aanvullend toezicht van de bevoegde autoriteiten in derde landen naar verwachting de doelstellingen van het aanvullend toezicht zullen verwezenlijken zoals die in deze richtlijn zijn bepaald voor de gereguleerde entiteiten in een financieel conglomeraat aan het hoofd waarvan een entiteit met hoofdkantoor buiten de Gemeenschap staat. Het GCETA werkt die richtsnoeren bij en houdt rekening met alle wijzigingen in het aanvullend toezicht dat door die bevoegde autoriteiten wordt uitgeoefend.”.

(e) lid 5 wordt geschrapt.

(6) De volgende artikelen worden ingevoegd:

„Artikel 21 bis

Intrekking van de bevoegdheidsdelegatie

1. De in artikel 20, lid 1, bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken.

2. De instelling die een interne procedure is begonnen om te besluiten of zij de bevoegdheidsdelegatie wenst in te trekken, beijvert zich om de andere instelling en de Commissie hiervan binnen een redelijke termijn voordat een definitief besluit wordt genomen, op de hoogte te stellen en geeft daarbij aan welke gedelegeerde bevoegdheden mogelijk worden ingetrokken.

3. Het besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie van de bevoegdheden die in dat besluit worden vermeld. Het besluit treedt onmiddellijk of op een latere datum die in het besluit wordt vermeld in werking. Het laat de geldigheid van de reeds in werking zijnde gedelegeerde handelingen onverlet. Het besluit wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Artikel 21 ter

Bezwaar tegen gedelegeerde handelingen

1. Het Europees Parlement en de Raad kunnen tegen een gedelegeerde handeling bezwaar aantekenen binnen drie maanden na de datum van kennisgeving daarvan. Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad kan deze termijn met drie maanden worden verlengd.

2. Indien noch het Europees Parlement noch de Raad bij het verstrijken van deze termijn bezwaar heeft aangetekend tegen de gedelegeerde handeling, wordt deze bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie en treedt zij in werking op de daarin vermelde datum.

Woensdag 7 juli 2010

De gedelegeerde handeling kan worden bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie en vóór het verstrijken van de betrokken periode in werking treden indien het Europees Parlement en de Raad beide de Commissie hebben doen weten geen bezwaar te zullen aantekenen.

3. Indien het Europees Parlement of de Raad bezwaar aantekent tegen de gedelegeerde handeling, treedt deze niet in werking. Overeenkomstig artikel 296 VWEU geeft de instelling die bezwaar aantekent aan om welke redenen zij dat doet.

Artikel 21 quater

Technische normen

1. Om **een consequente harmonisatie en** de eenvormige toepassing van deze richtlijn te garanderen, kunnen de Europese toezichthoudende autoriteiten, overeenkomstig artikel 42 van Verordening (EU) nr..../2010 [EBA], van Verordening (EU) nr..../2010 [EAVB], en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] **■**:

- (a) **voorstellen voor regelgevingsnormen opstellen met betrekking tot** artikel 2, lid 11, om de **toepassing** van artikel 17 van Richtlijn 78/660/EEG van de Raad ⁽²²⁾ in de context van deze richtlijn nader te bepalen;
- (b) **voorstellen voor regelgevingsnormen opstellen met betrekking tot** artikel 2, lid 17, om **■** de procedures voor de aanwijzing van de „relevante bevoegde autoriteiten” **vast te stellen of de desbetreffende criteria nader te bepalen;**
- (c) **voorstellen voor regelgevingsnormen opstellen met betrekking tot** artikel 3, lid 5, om **■** de alternatieve parameters voor de identificatie van een financieel conglomeraat **nader te bepalen;**
- (d) **voorstellen voor uitvoeringsnormen opstellen met betrekking tot** artikel 6, lid 2, om **te zorgen voor een eenvormige toepassing van** de in bijlage I, deel II, bedoelde berekeningsmethodes **■**, onverminderd artikel 6, lid 4;
- (e) **voorstellen voor uitvoeringsnormen opstellen met betrekking tot** artikel 7, lid 2, om **te zorgen voor een eenvormige toepassing van de procedures** voor het opnemen van elementen in het toepassingsgebied van de definitie van onder superviserende controle staande „risicoconcentraties” als bedoeld in de tweede alinea **van dat artikel;**
- (f) **voorstellen voor uitvoeringsnormen opstellen met betrekking tot** artikel 8, lid 2, om **te zorgen voor een eenvormige toepassing van de procedures** voor het opnemen van elementen in het toepassingsgebied van de definitie van onder superviserende controle staande „intragroeptransacties” als bedoeld in de derde alinea **van dat artikel;**

2. **Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in lid 1, onder (a), (b) en (c), bedoelde voorstellen voor regelgevingsnormen goed te keuren overeenkomstig de in de artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr..../2010 [EBA], van Verordening (EU) nr..../2010 [EAVB], en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] bedoelde procedure. Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in lid 1, onder (d), (e) en (f), bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr..../2010 [EBA], van Verordening (EU) nr..../2010 [EAVB], en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].”.**

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 3

Wijzigingen in Richtlijn 2003/6/EG

Richtlijn 2003/6/EG wordt als volgt gewijzigd:

(-1) Artikel 1 wordt als volgt gewijzigd:

(a) punt 5 komt als volgt te luiden:

„5. „Gebruikelijke marktpraktijken”: praktijken die op een of meer financiële markten redelijkerwijs verwacht worden en aanvaard worden door de bevoegde autoriteit in overeenstemming met de normen die de Commissie heeft goedgekeurd overeenkomstig de procedure voor gedelegeerde handelingen zoals omschreven in de artikelen 17, 17 bis en 17 ter.

De bij Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad opgerichte Europese Autoriteit voor effecten en markten (EAEM) kan voorstellen voor technische uitvoeringsnormen opstellen om te zorgen voor eenvormige voorwaarden voor de toepassing van de gedelegeerde handelingen die de Commissie overeenkomstig de eerste en derde alinea heeft goedgekeurd met betrekking tot gebruikelijke marktpraktijken.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de tweede alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].”.

(b) de tweede alinea komt als volgt te luiden:

„Om met de ontwikkelingen op de financiële markten rekening te houden en een eenvormige toepassing van deze richtlijn in de Unie te garanderen, stelt de Commissie middels gedelegeerde handelingen maatregelen vast betreffende de punten 1, 2 en 3 van dit artikel. Deze maatregelen worden vastgesteld volgens de in de artikelen 17, 17 bis en 17 ter bedoelde procedure voor gedelegeerde handelingen.”.

(-1 bis) Artikel 6 wordt als volgt gewijzigd:

(a) in lid 10 wordt de tweede alinea vervangen door:

„Deze maatregelen worden vastgesteld volgens de in de artikelen 17, 17 bis en 17 ter bedoelde procedure voor gedelegeerde handelingen.”.

(b) het volgende lid wordt toegevoegd:

„10 bis. De EAEM kan voorstellen voor technische uitvoeringsnormen opstellen om te zorgen voor een consequente harmonisering en eenvormige voorwaarden voor de toepassing van wettelijk bindende handelingen van de Unie die de Commissie overeenkomstig lid 10, eerste alinea, zesde streepje, goedkeurt.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].”.

Woensdag 7 juli 2010

(-1 ter) Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

(a) de bestaande tekst wordt als lid 1 aangeduid en komt als volgt te luiden:

„1. De in deze richtlijn vervatte verbodsbepalingen zijn niet van toepassing op de handel in eigen aandelen in het kader van „terugkoop”-activiteiten, noch op stabilisatie van een financieel instrument, mits die handel geschiedt overeenkomstig de uitvoeringsmaatregelen. Deze maatregelen worden vastgesteld volgens de in de artikelen 17, 17 bis en 17 ter bedoelde procedure voor gedelegeerde handelingen.”;

(b) het volgende lid wordt toegevoegd:

„1 bis. De EAEM kan voorstellen voor technische uitvoeringsnormen opstellen om te zorgen voor eenvormige voorwaarden voor de toepassing van de gedelegeerde handelingen die de Commissie overeenkomstig lid 1 goedkeurt.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].”.

(-1 quater) Artikel 14, lid 4, wordt vervangen door:

„(4) De lidstaten verstrekken de EAEM jaarlijks geaggregeerde informatie over alle administratieve maatregelen en sancties die overeenkomstig de leden 1 en 2 zijn getroffen respectievelijk opgelegd.

De bevoegde autoriteit deelt de EAEM tegelijkertijd alle sancties mee die overeenkomstig de eerste alinea openbaar zijn gemaakt. Wanneer een openbaar gemaakte sanctie betrekking heeft op een beleggingsonderneming waaraan overeenkomstig Richtlijn 2004/39/EG een vergunning is verleend, neemt de EAEM een verwijzing naar de openbaar gemaakte sanctie op in het register van beleggingsondernemingen dat op grond van artikel 5, lid 3, van Richtlijn 2004/39/EG is ingesteld.”.

(-1 quinquies) Het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 15 bis

1. De bevoegde autoriteiten werken voor de toepassing van deze richtlijn samen met de EAEM, overeenkomstig Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].

2. De bevoegde autoriteiten verstrekken de EAEM overeenkomstig artikel 20 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] onverwijld alle informatie die zij nodig heeft voor de uitoefening van haar taken.”.

(1) ■ Artikel 16 wordt als volgt gewijzigd:

(a) lid 2, vierde alinea, komt als volgt te luiden:

„Onverminderd het bepaalde in artikel 258 van het VWEU kan een bevoegde autoriteit waarvan een verzoek om inlichtingen niet binnen een redelijke termijn wordt gehonoreerd of waarvan een verzoek om inlichtingen wordt afgewezen, **deze afwijzing of** dit verzuim of binnen een redelijke termijn onder de aandacht brengen van de EAEM. **In dat geval kan de EAEM handelen overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM], zulks onverminderd de in de tweede alinea bedoelde mogelijkheid om te weigeren aan een verzoek om inlichtingen gevolg te geven, en de mogelijkheid dat de EAEM in die gevallen overeenkomstig artikel 9 van die verordening handelt.**”;

Woensdag 7 juli 2010

(b) in lid 4 komt de vijfde alinea als volgt te luiden:

„Onverminderd het bepaalde in **artikel 258 van het VWEU** kan een bevoegde autoriteit waarvan een verzoek om een onderzoek of een verzoek dat leden van haar personeel leden van het personeel van de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat vergezellen, niet binnen een redelijke termijn wordt gehonoreerd of wordt afgewezen, dit verzuim of deze afwijzing binnen een redelijke termijn onder de aandacht van de **EAEM** brengen. **In dat geval kan de EAEM handelen overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM], zulks onverminderd de in artikel 16, lid 4, vierde alinea, bedoelde mogelijkheid om te weigeren aan een verzoek om inlichtingen gevolg te geven, en de mogelijkheid dat de EAEM in die gevallen overeenkomstig artikel 9 van die verordening handelt.**”;

(c) lid 5 wordt vervangen door:

„5. Om **■** eenvormige **voorwaarden voor de** toepassing van de leden 2 en 4 te geranderen, kan de **EAEM** voorstellen voor technische **uitvoeringsnormen** ontwikkelen **inzake de procedures en de formulieren voor** de uitwisseling van informatie en grensoverschrijdende inspecties **als bedoeld in dit artikel.**

Aan de Commissie **wordt de bevoegdheid verleend** de in de eerste alinea bedoelde voorstellen voor technische **uitvoeringsnormen goed te keuren** overeenkomstig **artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].**”.

(1 bis) **Artikel 17 wordt als volgt gewijzigd:**

(a) lid 2 bis wordt vervangen door:

„2 bis. **De bevoegdheid tot vaststelling van de gedelegeerde handelingen bedoeld in artikel 1, artikel 6, lid 10, artikel 8, artikel 14, lid 2, en artikel 16, lid 5, wordt aan de Commissie verleend voor een periode van vier jaar na de inwerkingtreding van deze verordening. De Commissie stelt uiterlijk zes maanden voor het einde van de periode van vier jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De delegatie van bevoegdheden wordt automatisch met perioden van eenzelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad die bevoegdheid intrekt overeenkomstig artikel 17 bis.**”;

(b) de volgende leden worden ingevoegd:

„2 bis bis. **Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.**

2 bis ter. **De aan de Commissie toegekende bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, is onderworpen aan de voorwaarden die worden gesteld in de artikelen 17 bis en 17 ter.**”;

(c) lid 3 wordt geschrapt.

(1 ter) **De volgende artikelen worden ingevoegd:**

„Artikel 17 bis

Intrekking van de bevoegdheidsdelegatie

1. **De in artikel 1, artikel 6, lid 10, artikel 8, artikel 14, lid 2, en artikel 16, lid 5, bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken.**

Woensdag 7 juli 2010

2. De instelling die een interne procedure is begonnen om te besluiten of zij de bevoegdheidsdelegatie wenst in te trekken, beijvert zich om de andere instelling en de Commissie hiervan binnen een redelijke termijn voordat een definitief besluit wordt genomen, op de hoogte te stellen en geeft daarbij aan welke gedelegeerde bevoegdheden mogelijk worden ingetrokken.

3. Het besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie van de bevoegdheden die in dat besluit worden vermeld. Het besluit treedt onmiddellijk of op een latere datum die in het besluit wordt vermeld in werking. Het laat de geldigheid van de reeds in werking zijnde gedelegeerde handelingen onverlet. Het besluit wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Artikel 17 ter

Bezwaar tegen gedelegeerde handelingen

1. Het Europees Parlement en de Raad kunnen tegen een gedelegeerde handeling bezwaar aantekenen binnen drie maanden na de datum van kennisgeving daarvan. Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad kan deze termijn met drie maanden worden verlengd.

2. Indien noch het Europees Parlement noch de Raad bij het verstrijken van deze termijn bezwaar heeft aangetekend tegen de gedelegeerde handeling, wordt deze bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie en treedt zij in werking op de daarin vermelde datum.

De gedelegeerde handeling kan worden bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie en vóór het verstrijken van de betrokken periode in werking treden indien het Europees Parlement en de Raad beide de Commissie hebben doen weten geen bezwaar te zullen aantekenen.

3. Indien het Europees Parlement of de Raad bezwaar aantekent tegen de gedelegeerde handeling, treedt deze niet in werking. Overeenkomstig artikel 296 VWEU geeft de instelling die bezwaar aantekent aan om welke redenen zij dat doet.”.

Artikel 4

Wijzigingen in Richtlijn 2003/41/EG

Richtlijn 2003/41/EG wordt als volgt gewijzigd:

(-1) Artikel 9 wordt als volgt gewijzigd:

(a) punt a) wordt vervangen door:

„(a) de instelling door de bevoegde toezichthoudende instantie in een nationaal register is ingeschreven of over een vergunning beschikt; bij grensoverschrijdende activiteiten in de zin van artikel 20 worden daarbij ook de lidstaten waar de instelling werkzaam is, vermeld; deze gegevens worden meegedeeld aan de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EAVB), die ze publiceert op haar website;”;

(b) lid 5 wordt vervangen door:

„5. Bij grensoverschrijdende activiteiten als bedoeld in artikel 20 worden de voorwaarden van bedrijfsvoering van de instelling onderworpen aan de voorafgaande verlening van een vergunning door de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst. Wanneer een dergelijke vergunning wordt verstrekt, stelt de lidstaat de EAVB hiervan onverwijld in kennis.”.

Woensdag 7 juli 2010

- (1) Artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:
- (a) De bestaande tekst wordt genummerd als lid 1.
- (b) Het volgende lid **■** wordt toegevoegd:
- „2. De bij Verordening (EU) nr. .../2010 opgerichte EAVB kan voorstellen voor **uitvoeringsnormen ontwikkelen inzake de formulieren en formaten voor de in lid 1, onder (c), punten (i) tot (vi), genoemde documenten.**
- Aan de Commissie **wordt de bevoegdheid verleend** de in de eerste alinea bedoelde voorstellen voor technische **uitvoeringsnormen goed te keuren** overeenkomstig **artikel 7 sexies** van Verordening (EU) nr. .../2010.”.
- (1 bis) In artikel 14, lid 4, wordt de tweede alinea vervangen door:
- „Een eventueel besluit om activiteiten van een instelling te verbieden wordt nauwkeurig met redenen omkleed en de betrokken instelling wordt hiervan in kennis gesteld. Ook de EAVB wordt hiervan in kennis gesteld.”.
- (1 ter) In artikel 15, lid 6, wordt de eerste alinea vervangen door:
- „6. Met het oog op een verdere harmonisatie van de voorschriften voor de berekening van de technische voorzieningen die gerechtvaardigd kunnen worden - met name de rentepercentages en andere hypothesen die van invloed zijn op de hoogte van de technische voorzieningen - brengt de Commissie, gebruik makend van advies van de EAVB, om de twee jaar of op verzoek van een lidstaat verslag uit over de situatie met betrekking tot de ontwikkeling van de grensoverschrijdende activiteiten.”.
- (2) In artikel 20 wordt het volgende lid **■** toegevoegd:
- „11. **■** De lidstaten **stellen de EAVB in kennis van hun nationale** voorzieningen van prudentiële aard die relevant zijn voor het gebied van bedrijfspensioenregelingen die niet vallen onder de verwijzing naar nationale sociale en arbeidswetgeving als bedoeld in lid 1. **■**
- De lidstaten actualiseren die informatie regelmatig en ten minste om de twee jaar en de EAVB maakt deze informatie beschikbaar op haar website.**
- Om de eenvormige toepassing van dit lid te garanderen, stelt de EAVB voorstellen voor technische uitvoeringsnormen op inzake de procedures die de bevoegde autoriteiten van de lidstaten moeten volgen en de formulieren en templates die zij moeten gebruiken bij het bijwerken van relevante informatie en het toezenden ervan aan de EAVB. De Autoriteit legt deze voorstellen voor technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.**
- Aan de Commissie **wordt de bevoegdheid verleend** de in de derde alinea bedoelde voorstellen voor technische **uitvoeringsnormen goed te keuren** overeenkomstig **artikel 7 sexies** van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB] **■**.”.
- (2 bis) Artikel 21 wordt als volgt gewijzigd:
- (a) De titel komt als volgt te luiden:
- „Samenwerking tussen de lidstaten, de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen en de Commissie”.

Woensdag 7 juli 2010

(b) Het volgende lid wordt ingevoegd:

„2 bis. De bevoegde autoriteiten werken voor de toepassing van deze richtlijn samen met de EAVB, overeenkomstig Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB].

De bevoegde autoriteiten verstrekken de EAEM onverwijld alle informatie die zij nodig heeft voor de uitoefening van haar taken uit hoofde van deze richtlijn en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB], overeenkomstig artikel 20 van die verordening.”.

(c) Lid 3 wordt vervangen door:

„3. Elke lidstaat brengt de Commissie en de EAVB op de hoogte van belangrijke moeilijkheden die het gevolg zijn van de toepassing van deze richtlijn.

De Commissie, de EAVB en de bevoegde autoriteiten van de betrokken lidstaten onderzoeken deze moeilijkheden zo spoedig mogelijk ten einde een afdoende oplossing te vinden.”.

Artikel 5

Wijzigingen in Richtlijn 2003/71/EG

Richtlijn 2003/71/EG wordt als volgt gewijzigd:

(-1) In artikel 4 wordt het volgende lid ingevoegd:

„3 bis. Om een consequente harmonisatie van deze richtlijn te garanderen, kan de Europese Autoriteit voor effecten en markten (EAEM) voorstellen voor technische regelgevingsnormen ontwikkelen om de uitzonderingen betreffende lid 1, letters (a), (d) en (e), en lid 2, letters (a), (b), (e), (f), (g) en (h) nader te bepalen.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde voorstellen voor technische regelgevingsnormen goed te keuren overeenkomstig de artikelen 7 bis tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].”.

(-1 bis) Aan artikel 5, lid 2, worden de volgende alinea's toegevoegd:

„Om te zorgen voor eenvormige voorwaarden voor de toepassing van deze richtlijn, ontwikkelt de EAEM voorstellen voor technische uitvoeringsnormen, ten einde een eenvormige toepassing te garanderen van de gedelegeerde handelingen die de Commissie overeenkomstig lid 5 goedkeurt met betrekking tot een uniform template voor de presentatie van de samenvatting, en om beleggers in staat te stellen de betrokken effecten te vergelijken met andere relevante producten.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].”.

(-1 ter) Aan artikel 7 wordt het volgende lid toegevoegd:

„3 bis. De EAEM kan voorstellen voor technische uitvoeringsnormen opstellen om te zorgen voor een eenvormige toepassing van de gedelegeerde handelingen die de Commissie overeenkomstig lid 1 goedkeurt.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].”.

Woensdag 7 juli 2010

- (1) In artikel 8 wordt het volgende lid **■** toegevoegd:

„5. **De EAEM kan** voorstellen voor technische **uitvoeringsnormen opstellen om te zorgen voor eenvormige voorwaarden voor de toepassing van de gedelegeerde handelingen die** de Commissie overeenkomstig lid 4 **goedkeurt**. De Autoriteit legt die voorstellen voor technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] **■.**

- (2) Artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:

- (a) Aan lid 2 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„De bevoegde autoriteit brengt de **EAEM** op de hoogte van de goedkeuring van het prospectus **en het supplement daarop**, op hetzelfde moment dat deze goedkeuring wordt meegedeeld aan, **naargelang het geval, de uitgevende instelling**, de aanbieder of de persoon die heeft verzocht om toelating tot de handel op een gereguleerde markt **■**. **De bevoegde autoriteiten brengen tegelijkertijd de EAEM op de hoogte en bezorgen haar een exemplaar van het betrokken prospectus en het supplement daarop.**”

- (b) Lid 5 wordt vervangen door:

„5. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst kan de goedkeuring van een prospectus overdragen aan de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat, mits dit vooraf aan de **EAEM** wordt gemeld en de bevoegde autoriteit daarin toestemt. De uitgevende instelling, aanbieder of aanvrager van de toelating tot de handel wordt binnen de drie werkdagen te rekenen vanaf de datum van het besluit van de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst van deze overdracht in kennis gesteld. De in lid 2 vastgestelde termijn begint te lopen vanaf dezelfde datum. **Artikel 13, lid 3, van Verordening(EU) nr. .../2010 [EAEM] is niet van toepassing op de overdracht van de goedkeuring van het prospectus overeenkomstig dit lid.**

Om te zorgen voor eenvormige voorwaarden voor de toepassing van deze richtlijn en de communicatie tussen de toezichthouders en met de EAEM te vergemakkelijken, kan de EAEM voorstellen voor technische uitvoeringsnormen opstellen met het oog op de vaststelling van standaardformulieren, templates en procedures voor de in dit lid bedoelde kennisgevingen.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de tweede alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].”

- (3) **■** Artikel 14 wordt als volgt gewijzigd:

- (a) **Lid 1 wordt vervangen door:**

„1. **Na goedkeuring wordt het prospectus gedeponereerd bij de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst en is via de bevoegde autoriteit toegankelijk voor de EAEM en wordt door de uitgevende instelling, aanbieder of aanvrager van de toelating tot de handel voor het publiek beschikbaar gesteld zodra dit doenlijk is en in elk geval op een redelijk tijdstip voorafgaand aan en uiterlijk bij de aanvang van de aanbidding of de toelating van de betrokken effecten tot de handel op een gereguleerde markt. Daarenboven moet, in het geval van een eerste openbare aanbidding van een categorie van aandelen die nog niet tot de handel op een gereguleerde markt is toegelaten en die voor de eerste keer tot de handel moet worden toegelaten, het prospectus ten minste zes werkdagen voor het einde van de aanbidding ter beschikking worden gesteld.**”

Woensdag 7 juli 2010

(b) Het volgende lid ■ wordt ingevoegd:

„4 bis. De **EAEM** publiceert op haar website de lijst van overeenkomstig artikel 13 goedgekeurde prospectussen, met inbegrip van, waar van toepassing, een hyperlink naar het prospectus dat gepubliceerd is op de website van de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst, op de website van de uitgevende instelling, of op de website van de gereglementeerde markt. De gepubliceerde lijst wordt actueel gehouden en **elke vermelding** blijft op de website staan voor een periode van ten minste 12 maanden.”.

(4) In artikel 16 wordt het volgende lid ■ toegevoegd:

„3. Teneinde **te zorgen voor een consequente harmonisatie, de voorschriften van dit artikel nader te bepalen** en rekening **te houden** met de technische ontwikkelingen van de financiële markten, stelt de **EAEM** voorstellen voor technische **regelgevingsnormen** op, **waarin is bepaald in welke situaties** een belangrijke nieuwe factor, een materiële fout of een onnauwkeurigheid met betrekking tot de in het prospectus opgenomen informatie **vereist dat een supplement op het prospectus wordt bekendgemaakt**; de **EAEM** legt die voorstellen voor technische **regelgevingsnormen** uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde **ontwerpregelgevingsnormen** overeenkomstig de in **de artikelen 7 tot 7 quinquies** van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] bedoelde procedure **goed te keuren**”.

(5) Artikel 17 **wordt als volgt gewijzigd**:

(a) Lid 1 komt als volgt te luiden:

„1. Wanneer in één of meer lidstaten of in een lidstaat die niet de lidstaat van herkomst is, een aanbieding van effecten aan het publiek of een aanvraag voor de toelating van effecten tot de handel op een gereglementeerde markt wordt gepland, zijn, onverminderd het bepaalde in artikel 23, het door de lidstaat van herkomst goedgekeurde prospectus en alle documenten ter aanvulling van dat prospectus in een willekeurig aantal lidstaten van ontvangst geldig voor een openbare aanbieding of voor een toelating van de betrokken effecten tot de handel op een gereglementeerde markt, op voorwaarde dat **de EAEM en de bevoegde autoriteit van iedere lidstaat van ontvangst overeenkomstig artikel 18 een kennisgeving ontvangt**. De bevoegde autoriteiten van de lidstaten van ontvangst starten geen administratieve of goedkeuringsprocedures voor prospectussen.”.

(b) **Lid 2 komt als volgt te luiden**:

„2. **Indien er na de goedkeuring van het prospectus belangrijke nieuwe factoren, materiële fouten of onnauwkeurigheden zoals bedoeld in artikel 16 aan het licht komen, verlangt de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst de publicatie van een document ter aanvulling van het prospectus dat conform artikel 13, lid 1, moet worden goedgekeurd. De EAEM en de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst kan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst medelen dat nieuwe informatie vereist is.**”.

(6) In artikel 18 wordt de volgende leden ■ toegevoegd:

„3. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst brengt de **EAEM** op de hoogte van het certificaat van goedkeuring van het prospectus, op hetzelfde moment waarop het wordt gemeld aan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst.

De **EAEM** en de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst publiceren op hun website de overeenkomstig dit artikel gemelde lijst van certificaten van goedkeuring **van prospectussen (met inbegrip van, waar van toepassing, de supplementen daarop)** alsook, waar van toepassing, een hyperlink naar **deze vermeldingen die** gepubliceerd **worden** op de website van de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst, op de website van de **uitgevende instelling** of op de website van de gereglementeerde markt. De gepubliceerde lijst wordt actueel gehouden en **elke vermelding** blijft op de websites staan voor een periode van ten minste 12 maanden.

Woensdag 7 juli 2010

4. Om te zorgen voor een eenvormige toepassing van deze richtlijn en rekening te houden met de technische ontwikkelingen op de financiële markten, kan de **EAEM** voorstellen voor **uitvoeringsnormen** opstellen **met het oog op de vaststelling van de standaard-formulieren, templates en** procedures voor kennisgeving van het certificaat van goedkeuring, het exemplaar van het prospectus, de vertaling van de samenvatting en eventuele supplementen op het prospectus.

Aan de Commissie **wordt de bevoegdheid verleend** de in de eerste alinea bedoelde voorstellen voor technische **uitvoeringsnormen goed te keuren** overeenkomstig **artikel 7 sexies** van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] **■**”.

(7) Artikel 21 **■** wordts als volgt gewijzigd:

(a) **de volgende leden worden ingevoegd:**

„1 bis. De bevoegde autoriteiten werken voor de toepassing van deze richtlijn samen met de EAEM, overeenkomstig Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].

1 ter. De bevoegde autoriteiten verstrekken de EAEM overeenkomstig artikel 20 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] onverwijld alle informatie die zij nodig heeft voor de uitoefening van haar taken.”.

(b) **In** lid 2 **wordt de** derde alinea vervangen door:

„De lidstaten stellen de Commissie, de **EAEM** en de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten in kennis van alle met het oog op de delegatie van taken getroffen regelingen, inclusief de precieze voorwaarden voor het delegeren van taken.”

(c) **In** lid 4 **wordt de volgende alinea toegevoegd:**

„De Autoriteit kan deelnemen aan de onder (d) bedoelde inspecties ter plaatse die gezamenlijk worden uitgevoerd door twee of meer bevoegde autoriteiten.”.

(8) Artikel 22 wordt als volgt gewijzigd:

(a) Lid 3 komt als volgt te luiden:

„3. Lid 1 belet niet dat tussen de bevoegde autoriteiten uitwisseling van vertrouwelijke informatie plaatsvindt of dat vertrouwelijke informatie wordt bezorgd aan de **EAEM** of het Europees Comité voor systeemrisico's, **behoudens de beperkingen met betrekking tot bedrijfsspecifieke informatie en gevolgen voor derde landen, zoals bepaald in respectievelijk Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] en Verordening (EU) nr. .../2010 [ECSR]**. De tussen de bevoegde autoriteiten en de **EAEM** of het Europees Comité voor systeemrisico's uitgewisselde informatie is gebonden aan het beroepsgeheim, waaraan personen die tewerkgesteld zijn of waren bij de bevoegde autoriteiten die de informatie ontvangen, gebonden zijn.”.

(b) Het volgende lid **■** wordt toegevoegd:

„4. Teneinde **te zorgen voor een consequente harmonisatie van dit artikel** en rekening **te houden** met de technische ontwikkelingen van de financiële markten, **stelt de EAEM** voorstellen voor **regelgevingsnormen op om nader te bepalen welke informatie op grond van lid 2 vereist is**.

Aan de Commissie **wordt de bevoegdheid verleend** de in de eerste alinea bedoelde **ontwerpregelgevingsnormen** overeenkomstig de in **de artikelen 7 tot 7 quinquies** van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] bedoelde procedure **goed te keuren**”.

Woensdag 7 juli 2010

(8 bis) *Artikel 23 wordt vervangen door:*

„Artikel 23

Conservatoire maatregelen

1. *Wanneer de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst tot de bevinding komt dat de uitgevende instelling of de financiële instellingen die met de procedures voor de openbare aanbidding zijn belast, onregelmatigheden hebben begaan, dan wel dat de uitgevende instelling haar verplichtingen die voortvloeien uit het feit dat haar effecten tot de handel op een geregementeerde markt zijn toegelaten, niet is nagekomen, stelt zij de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst en de EAEM van deze bevindingen in kennis.*

2. *Wanneer de uitgevende instelling of de financiële instellingen die met de procedures voor de openbare aanbidding zijn belast, in weerwil van de door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst getroffen maatregelen, of omdat deze maatregelen ontoereikend zijn, inbreuk blijven plegen op de desbetreffende wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, neemt de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst, na de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst en de EAEM daarvan in kennis te hebben gesteld, alle passende maatregelen ter bescherming van de beleggers en stelt de Commissie en de EAEM daarvan zo spoedig mogelijk op de hoogte.”.*

Artikel 6

Wijzigingen in Richtlijn 2004/39/EG

Richtlijn 2004/39/EG wordt als volgt gewijzigd:

(-1) *Artikel 2, lid 3, komt als volgt te luiden:*

„3. Om met de ontwikkelingen op de financiële markten rekening te houden en om een eenvormige toepassing van deze richtlijn te garanderen, stelt de Commissie, bij wege van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter, met betrekking tot de in letter (c), onder (i), en letter (k) vermelde vrijstellingen de criteria vast aan de hand waarvan wordt vastgesteld wanneer een activiteit is aan te merken als een nevenactiviteit van het hoofdbedrijf op groepsniveau, en wanneer een dienst als incidentele activiteit wordt verricht.”.

(-1 bis) *Artikel 4, lid 2, komt als volgt te luiden:*

„2. Om met de ontwikkelingen op de financiële markten rekening te houden en een eenvormige toepassing van deze richtlijn te garanderen, verduidelijkt de Commissie middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter, de in lid 1 van dit artikel vervatte definities.”.

(1) *Artikel 5, lid 3, komt als volgt te luiden:*

*„3. De lidstaten **schrijven** alle beleggingsondernemingen **in**. Het register is toegankelijk voor het publiek en bevat informatie over de diensten of activiteiten die de beleggingsonderneming op grond van haar vergunning mag verrichten. Het register wordt regelmatig bijgewerkt. **Elke toekenning van een vergunning wordt ter kennis van de Europese Autoriteit voor effecten en markten gebracht.***

De EAEM stelt een lijst op van alle beleggingsondernemingen in de Unie. De lijst bevat informatie over de diensten of activiteiten die de beleggingsonderneming op grond van haar vergunning mag verrichten, en wordt regelmatig geactualiseerd. De EAEM publiceert deze lijst op haar website en houdt deze actueel.

Wanneer een bevoegde autoriteit een vergunning heeft ingetrokken overeenkomstig artikel 8, onder b) tot en met d), wordt de intrekking gedurende een periode van vijf jaar bekendgemaakt op de lijst.”.

Woensdag 7 juli 2010

(2) In artikel 7 wordt het volgende lid **■** toegevoegd:

„4. Om een *consequente harmonisatie* van dit artikel en van *artikel 9, leden 2 tot en met 4, artikel 10, leden 1 en 2, en artikel 12* te garanderen, ontwikkelt de EAEM voorstellen voor *regelgevingsnormen*:

(a) *ter specificatie van de informatie die aan de bevoegde autoriteiten moet worden verstrekt overeenkomstig artikel 7, lid 2, inclusief het programma van werkzaamheden;*

(b) *ter specificatie van de voorschriften die van toepassing zijn op de leiding van beleggingsondernemingen in de zin van artikel 9, lid 4, en de informatie in de in artikel 9, lid 2, bedoelde kennisgevingen;*

(c) *ter specificatie van de voorschriften die van toepassing zijn op de aandeelhouders en vennoten met gekwalificeerde deelnemingen, alsook de belemmeringen voor de effectieve uitoefening van de toezichthoudende taken van de bevoegde autoriteit, als omschreven in artikel 10, leden 1 en 2.*

De Autoriteit legt de onder (a) en (b) bedoelde voorstellen voor technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de onder (a), (b) en (c) bedoelde voorstellen voor technische regelgevingsnormen overeenkomstig de artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 goed te keuren.

Om eenvormige voorwaarden voor de toepassing van artikel 7, lid 2, en artikel 9, lid 2, te garanderen, kan de EAEM voorstellen voor technische uitvoeringsnormen opstellen met het oog op de vaststelling van de standaardformulieren, templates en procedures voor de in die artikelen bedoelde kennisgeving of informatieverstrekking.

De Autoriteit legt de in de vierde alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de vierde alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010.”.

(2 bis) Aan artikel 8 wordt het volgende lid toegevoegd:

„Elke intrekking van een vergunning wordt ter kennis van de EAEM gebracht.”

(3) Aan artikel 10 wordt het volgende lid **■** toegevoegd:

„8. „Om de *consequente harmonisatie* van dit artikel te garanderen, ontwikkelt de EAEM voorstellen voor *regelgevingsnormen ter vaststelling van een uitputtende lijst van de informatie, als bedoeld in lid 4, die kandidaat-verwervers in hun kennisgeving moeten opnemen, onverminderd artikel 10 bis, lid 2.*

De Autoriteit legt die voorstellen voor technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde voorstellen voor regelgevingsnormen overeenkomstig de artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 goed te keuren.

Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van de artikelen 10, 10 bis en 10 ter te garanderen, ontwikkelt de EAEM voorstellen voor technische uitvoeringsnormen met het oog op de vaststelling van standaardformulieren, templates en procedures voor de modaliteiten van het overlegproces tussen de relevante bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 10, lid 4.

Woensdag 7 juli 2010

De Autoriteit legt die voorstellen voor technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de derde alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] ¶.

(3 bis) *In artikel 10 ter, lid 1, wordt de tweede alinea vervangen door:*

„Om rekening te houden met de ontwikkelingen op de financiële markten en om te zorgen voor een eenvormige toepassing van deze richtlijn, stelt de Commissie middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter, maatregelen vast waarbij de in de eerste alinea van dit lid vastgestelde criteria worden aangepast.”.

(3 ter) *Artikel 13, lid 10, komt als volgt te luiden:*

„Om met de ontwikkelingen op de financiële markten rekening te houden en om een eenvormige toepassing van de leden 2 tot 9 te garanderen, stelt de Commissie bij wege van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter maatregelen vast die de concrete organisatorische eisen specificeren welke moeten worden opgelegd aan beleggingsondernemingen die verschillende beleggingsdiensten en/of beleggingsactiviteiten en nevendiensten of combinaties daarvan verrichten.”.

(3 quater) *Artikel 15 wordt als volgt gewijzigd:*

(a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. De lidstaten stellen de Commissie en de EAEM in kennis van de algemene moeilijkheden die hun beleggingsondernemingen ondervinden bij vestiging of het verrichten van beleggingsdiensten en/of -activiteiten in derde landen.”;

(b) lid 2 wordt vervangen door:

„2. Indien de Commissie op grond van de in lid 1 bedoelde informatie vaststelt dat een derde land de beleggingsondernemingen uit de Unie geen daadwerkelijke toegang tot de markt verleent die vergelijkbaar is met die welke de Unie toekent aan beleggingsondernemingen uit dat derde land, doet zij, rekening houdend met de richtsnoeren van de EAEM, aan de Raad voorstellen om een passend onderhandelingsmandaat te verkrijgen teneinde voor de beleggingsondernemingen uit de Unie vergelijkbare concurrentiemogelijkheden te verkrijgen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Het Europees Parlement wordt onverwijld en volledig op de hoogte gebracht in alle fasen van de procedure overeenkomstig artikel 217 van het VEU.

De Autoriteit staat de Commissie met het oog de uitvoering van dit artikel bij.”.

(3 quinquies) *Aan artikel 16, lid 2, wordt de volgende alinea toegevoegd:*

„De Europese Autoriteit voor effecten en markten kan richtsnoeren ontwikkelen met betrekking tot het in dit artikel bedoelde toezicht.”

Woensdag 7 juli 2010

- (3 sexies) De inleidende formule van artikel 18, lid 3, eerste alinea, komt als volgt te luiden:
- „3. Om met de ontwikkelingen op de financiële markten rekening te houden en een consequente harmonisatie en een uniforme toepassing van de leden 1 en 2 te garanderen, stelt de Commissie middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter maatregelen vast om:”.
- (3 septies) In artikel 19, lid 6, wordt het eerste streepje vervangen door:
- „– bovenbedoelde diensten houden verband met tot de handel op een gereguleerde markt of op een gelijkwaardige markt van een derde land toegelaten aandelen, geldmarktinstrumenten, obligaties of andere schuldinstrumenten (met uitzondering van obligaties of andere schuldinstrumenten die een afgeleid instrument behelzen), icbe's en andere niet-complexe financiële instrumenten. De markt van een derde land wordt geacht gelijkwaardig aan een gereguleerde markt te zijn als hij voldoet aan voorschriften die gelijkwaardig zijn aan de voorschriften in Titel III. De Commissie en de EAEM publiceren op hun website een lijst van de markten die als gelijkwaardig moeten worden aangemerkt. Deze lijst wordt periodiek bijgewerkt. De EAEM staat de Commissie bij in de beoordeling van de markten van derde landen.”.
- (3 octies) De inleidende formule van artikel 19, lid 10, eerste alinea, komt als volgt te luiden:
- „10. Om beleggers afdoende bescherming te bieden en een eenvormige toepassing van de leden 1 tot en met 8 te garanderen, stelt de Commissie er bij wege van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter maatregelen vast om ervoor te zorgen dat beleggingsondernemingen de daarin neergelegde beginselen in acht nemen wanneer zij beleggingsdiensten of nevendiensten voor hun cliënten verrichten. In deze maatregelen wordt rekening gehouden met het volgende:”.
- (3 nonies) De inleidende formule van artikel 21, lid 6, eerste alinea, komt als volgt te luiden:
- „6. Om de beleggers afdoende bescherming te bieden, de goede en ordelijke werking van de markten te waarborgen en een eenvormige toepassing van de leden 1, 3 en 4 te garanderen, stelt de Commissie middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter maatregelen vast betreffende:”.
- (3 decies) De inleidende formule van artikel 22, lid 3, eerste alinea, komt als volgt te luiden:
- „3. Om te waarborgen dat in de maatregelen ter bescherming van de beleggers en voor een billijke en ordelijke werking van de markten rekening wordt gehouden met de technische ontwikkelingen op de financiële markten en om een eenvormige toepassing van de leden 1 en 2 te garanderen, neemt de Commissie middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter maatregelen ter bepaling van:”.
- (3 undecies) In artikel 23, lid 3, wordt de eerste alinea vervangen door:
- „3. De lidstaten die besluiten beleggingsondernemingen toe te staan om verbonden agenten aan te wijzen, leggen een openbaar register aan. Verbonden agenten worden ingeschreven in het openbaar register in de lidstaat waar zij gevestigd zijn. De EAEM publiceert op haar website verwijzingen/hyperlinks naar de openbare registers die uit hoofde van dit artikel zijn aangelegd door de lidstaten die besluiten beleggingsondernemingen toe te staan om verbonden agenten aan te wijzen.”.
- (3 duodecies) De inleidende formule van artikel 24, lid 5, eerste alinea, komt als volgt te luiden:
- „5. Om een consequente harmonisatie en de eenvormige toepassing van de leden 2, 3 en 4 in het licht van de veranderende marktpraktijken te garanderen en de goede werking van de interne markt te bevorderen, omschrijft de Commissie bij wege van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter:”.

Woensdag 7 juli 2010

(3 terdecies) Artikel 25 wordt als volgt gewijzigd:

(a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. Onverminderd de verdeling van de verantwoordelijkheden voor het doen naleven van de bepalingen van Richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake handel met voorwetenschap en marktmanipulatie (marktmisbruik) zorgen de lidstaten, die worden gecoördineerd door de EAEM overeenkomstig artikel 16 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM], ervoor dat passende maatregelen zijn getroffen om de bevoegde autoriteit in staat te stellen toe te zien op de werkzaamheden van beleggingsondernemingen om te garanderen dat deze optreden op loyale, billijke en professionele wijze en op een manier die bevorderlijk is voor de integriteit van de markt.”.

(b) lid 2 wordt vervangen door:

„2. De lidstaten schrijven voor dat beleggingsondernemingen alle relevante gegevens over de door hen verrichte transacties in financiële instrumenten gedurende ten minste vijf jaar ter beschikking van de bevoegde autoriteit moeten houden, ongeacht of deze transacties voor eigen rekening dan wel voor rekening van een cliënt zijn verricht. In het geval van transacties voor rekening van cliënten omvatten de bijgehouden gegevens alle informatie en bijzonderheden over de identiteit van de cliënt en alle informatie die moet worden verstrekt op grond van Richtlijn 91/308/EEG van de Raad van 10 juni 1991 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld.

De EAEM kan om toegang tot die informatie verzoeken overeenkomstig de in artikel 20 van Verordening (EU) nr. .../2010 vermelde procedure en voorwaarden.”

(c) lid 7 wordt vervangen door:

„7. Om ervoor te zorgen dat de maatregelen ter bescherming van de marktintegriteit worden aangepast om rekening te houden met de technische ontwikkelingen op de financiële markten en om een consequente harmonisatie en de eenvormige toepassing van de leden 1 tot en met 5 te garanderen, bepaalt de Commissie middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter de methoden en regelingen voor het melden van financiële transacties, de vorm en inhoud van deze meldingen, en de criteria aan de hand waarvan wordt vastgesteld of een markt relevant is in de zin van lid 3.”.

(3 quaterdecies) Artikel 27 wordt als volgt gewijzigd:

(a) lid 2 wordt vervangen door:

„2. De bevoegde autoriteit van de in termen van liquiditeit voor elk aandeel meest relevante markt, zoals bepaald in artikel 25, bepaalt tenminste eenmaal per jaar, op basis van de rekenkundige gemiddelde waarde van de orders die op de markt voor dat aandeel zijn uitgevoerd, tot welke aandelenklasse het behoort. Deze informatie wordt voor alle marktdeelnemers openbaar gemaakt en doorgegeven aan de Europese Autoriteit voor effecten en markten. De Europese Autoriteit voor effecten en markten publiceert deze informatie op haar website.”;

(b) de inleidende formule van lid 7, eerste alinea, komt als volgt te luiden:

„7. Om te garanderen dat de leden 1 tot 6 eenvormig worden toegepast op een wijze die bevorderlijk is voor de efficiënte waardebeoordeling van aandelen en die beleggingsondernemingen de beste kansen biedt om de voordeligste voorwaarden voor hun cliënten te bedingen, stelt de Commissie bij wege van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter maatregelen vast die:”.

Woensdag 7 juli 2010

(3 quindicies) De inleidende formule van artikel 28, lid 3, eerste alinea, komt als volgt te luiden:

„3. Om de transparante en ordelijke werking van de markten alsmede de eenvormige toepassing van lid 1 te garanderen, stelt de Commissie bij wege van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter maatregelen vast die:”.

(3 sexdecies) De inleidende formule van artikel 29, lid 3, eerste alinea, komt als volgt te luiden:

„3. Om de eenvormige toepassing van de leden 1 en 2 te garanderen, stelt de Commissie bij wege van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter maatregelen vast betreffende:”.

(3 septdecies) De inleidende formule van artikel 30, lid 3, eerste alinea, komt als volgt te luiden:

„3. Om de goede en ordelijke werking van de financiële markten te waarborgen en de eenvormige toepassing van de leden 1 en 2 te garanderen, stelt de Commissie bij wege van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter maatregelen vast betreffende:”

(4) **■** Artikel 31 wordt als volgt gewijzigd:

(a) in lid 2 wordt de tweede alinea vervangen door:

„Ingeval de beleggingsonderneming voornemens is gebruik te maken van verbonden agenten deelt de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst van de beleggingsonderneming, op verzoek van de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst, binnen een redelijke termijn de identiteitsgegevens mee van de verbonden agenten die de beleggingsonderneming voornemens is in die lidstaat te gebruiken. De lidstaat van ontvangst kan die informatie openbaar maken. De Europese Autoriteit voor effecten en markten kan om toegang tot die informatie verzoeken overeenkomstig de in artikel 20 van Verordening (EU) nr. .../2010 vermelde procedure en voorwaarden.”.

(b) het volgende lid 7 wordt toegevoegd:

„7. Om een consequente harmonisatie van dit artikel te garanderen **■**, kan de EAEM voorstellen voor regelgevingsnormen ontwikkelen met het oog op de specificering van de informatie die overeenkomstig de leden 2, 4 en **■** 6 moet worden verstrekt.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde voorstellen voor regelgevingsnormen overeenkomstig de artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] goed te keuren.

Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te garanderen, kan de EAEM voorstellen voor technische uitvoeringsnormen ontwikkelen met het oog op de vaststelling van de standaardformulieren, templates en procedures voor de overzending van de informatie overeenkomstig de leden 3, 4 en 6.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de derde alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010.”.

(5) Aan artikel 32 wordt het volgende lid **■** toegevoegd:

„10. Om een consequente harmonisatie van dit artikel te garanderen **■**, kan de EAEM voorstellen voor regelgevingsnormen ontwikkelen met het oog op de specificering van de informatie die overeenkomstig de leden 2, 4 en **■** 9 moet worden verstrekt.

Woensdag 7 juli 2010

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde voorstellen voor regelgevingsnormen overeenkomstig de artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 goed te keuren.

Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te garanderen, kan de EAEM voorstellen voor technische uitvoeringsnormen ontwikkelen met het oog op de vaststelling van de standaardformulieren, templates en procedures voor de verzending van de informatie overeenkomstig de leden 3 en 9.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de derde alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010.” ¶.

(5 bis) *Aan artikel 36 wordt het volgende lid toegevoegd:*

„5 bis. Elke intrekking van een vergunning wordt ter kennis van de EAEM gebracht.”.

(5 ter) *Aan artikel 39 wordt het volgende lid toegevoegd:*

„1 bis. Om met de ontwikkelingen op de financiële en markten rekening te houden en een consequente harmonisering alsmede eenvormige toepassing van dit artikel te garanderen, ontwikkelt de EAEM voorstellen voor technische uitvoeringsnormen ter bepaling van de toepassingsvoorwaarden van het bepaalde onder (d). De Autoriteit legt die voorstellen voor technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de derde alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010.”.

(5 quater) *De inleidende formule van artikel 40, lid 6, eerste alinea, komt als volgt te luiden:*

„6. Om een consequente harmonisering en een eenvormige toepassing van de leden 1 tot 5 te garanderen, stelt de Commissie middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter maatregelen vast:”.

(5 quinquies) *Artikel 41, lid 2, komt als volgt te luiden:*

„2. Een bevoegde autoriteit die om opschorting van de handel in een financieel instrument of uitsluiting van een financieel instrument van de handel op één of meer gereglementeerde markten verzoekt, maakt haar beslissing onmiddellijk openbaar en stelt de Europese Autoriteit voor effecten en markten en de bevoegde autoriteiten van de overige lidstaten daarvan in kennis. Tenzij zulks de belangen van de beleggers of de ordelijke werking van de interne markt aanzienlijk zou kunnen schaden, verzoeken de bevoegde autoriteiten van de overige lidstaten om opschorting van de handel in dat financieel instrument of de uitsluiting van dat financieel instrument van de handel op de onder hun toezicht staande gereglementeerde markten en MTF's.”.

(5 sexies) *Artikel 42 wordt als volgt gewijzigd:*

(a) in lid 6 wordt de tweede alinea vervangen door:

„De gereglementeerde markt deelt aan de bevoegde autoriteit van zijn lidstaat van herkomst mee in welke lidstaat hij voornemens is dergelijke voorzieningen te treffen. De bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst deelt deze informatie binnen een maand mee aan de lidstaat waar de gereglementeerde markt voornemens is dergelijke voorzieningen te treffen. De EAEM kan om toegang tot die informatie verzoeken overeenkomstig de in artikel 20 van Verordening (EU) nr. .../2010 vermelde procedure en voorwaarden.”;

Woensdag 7 juli 2010

(b) *het volgende lid wordt toegevoegd:*

„7 bis. Om met de ontwikkelingen op de financiële en markten rekening te houden en een consequente harmonisering alsmede eenvormige toepassing van dit artikel te garanderen, ontwikkelt de EAEM voorstellen voor technische normen ter bepaling van de toepassingsvoorwaarden van het bepaalde in lid 1. De Autoriteit legt deze voorstellen voor technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de derde alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010.”.

(5 septies) *De inleidende formule van artikel 44, lid 3, eerste alinea, komt als volgt te luiden:*

„3. Om met de ontwikkelingen op de financiële markten rekening te houden en een consequente harmonisatie en een eenvormige toepassing van de leden 1 en 2 te garanderen, stelt de Commissie middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter maatregelen vast betreffende:”.

(5 octies) *De inleidende formule van artikel 45, lid 3, eerste alinea, komt als volgt te luiden:*

„3. Om de goede en ordelijke werking van de financiële markten te waarborgen, rekening te houden met de ontwikkelingen op de financiële markten en een consequente harmonisatie en een eenvormige toepassing van dit artikel te garanderen, stelt de Commissie bij wege van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter maatregelen vast betreffende:”.

(6) Artikel 47 wordt vervangen door:

„Artikel 47

Lijst van gereguleerde markten

Elke lidstaat stelt de lijst op van de gereguleerde markten waarvan hij de lidstaat van herkomst is en deelt deze lijst mede aan de overige lidstaten en aan de EAEM. Elke wijziging van deze lijst wordt op dezelfde wijze medegedeeld. De EAEM publiceert een lijst van alle gereguleerde markten op haar website en houdt deze actueel.”.

(7) Artikel 48 wordt als volgt gewijzigd:

(a) Lid 1 komt als volgt te luiden:

„1. Elke lidstaat wijst de bevoegde autoriteiten aan die elk van de in deze richtlijn bepaalde taken moeten uitvoeren. De lidstaten delen de Commissie, de EAEM en de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten mee welke bevoegde autoriteit verantwoordelijk is voor de vervulling van elk van deze taken, met vermelding van eventuele splitsingen van taken.”.

(b) In lid 2 wordt de *derde* alinea vervangen door:

„De lidstaten stellen de Commissie, de EAEM en de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten in kennis van alle met het oog op de delegatie van taken getroffen regelingen, inclusief de precieze voorwaarden voor het delegeren van taken.”.

(c) Lid 3 komt als volgt te luiden:

„3. De EAEM publiceert een lijst van de in de leden 1 en 2 bedoelde bevoegde autoriteiten op haar website en houdt deze actueel.”.

Woensdag 7 juli 2010

(7 bis) In artikel 51 worden de volgende leden ingevoegd:

„De lidstaten verstrekken de Europese Autoriteit voor effecten en markten jaarlijks geaggregeerde informatie over alle administratieve maatregelen en sancties die overeenkomstig de leden 1 en 2 zijn getroffen respectievelijk opgelegd.

De bevoegde autoriteit deelt de EAEM tegelijkertijd alle sancties mee die overeenkomstig de vorige alinea openbaar zijn gemaakt. Wanneer een openbaar gemaakte sanctie betrekking heeft op een beleggingsonderneming waaraan overeenkomstig deze richtlijn een vergunning is verleend, neemt de EAEM een verwijzing naar de openbaar gemaakte sanctie op in het register van beleggingsondernemingen dat op grond van artikel 5, lid 3, van deze richtlijn is aangelegd.”.

(8) Aan artikel 53 wordt het volgende lid **■** toegevoegd:

„3. De bevoegde autoriteiten brengen de EAEM op de hoogte van de in lid 1 bedoelde klachten- en beroepsprocedures die in haar rechtsgebieden beschikbaar zijn.

De EAEM publiceert een lijst van alle buitengerechtelijke procedures op haar website en houdt deze actueel.”.

(8 bis) De titel van hoofdstuk II komt als volgt te luiden:

„Samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van verschillende lidstaten en met de Europese Autoriteit voor effecten en markten”.

(8 ter) In artikel 56, lid 1, wordt de derde alinea vervangen door:

„Om de samenwerking en met name de uitwisseling van informatie te vergemakkelijken en te versnellen, wijzen de lidstaten één bevoegde autoriteit aan als contactpunt voor de toepassing van deze richtlijn. De lidstaten delen de Commissie, de EAEM en de overige lidstaten de namen mede van de autoriteiten die zijn aangewezen om uit hoofde van dit lid verzoeken om uitwisseling van gegevens of verzoeken om samenwerking in ontvangst te nemen. De EAEM publiceert een lijst van deze autoriteiten op haar website en houdt deze actueel.”.

(8 ter) Artikel 56, lid 4, komt als volgt te luiden:

„Wanneer een bevoegde autoriteit ervan overtuigd is dat er door niet onder haar toezicht staande entiteiten op het grondgebied van een andere lidstaat handelingen worden of zijn uitgevoerd die strijdig zijn met de bepalingen van deze richtlijn, geeft zij hiervan zo specifiek mogelijk kennis aan de bevoegde autoriteit van de andere lidstaat en aan de Europese Autoriteit voor effecten en markten. Laatstgenoemde autoriteit zal de vereiste maatregelen nemen. Zij zal de kennisgevende bevoegde autoriteit en de Europese Autoriteit voor effecten en markten op de hoogte stellen van het resultaat van haar opreden en, voor zover mogelijk, van belangrijke tussentijdse ontwikkelingen. Dit lid laat de bevoegdheden van de bevoegde autoriteit die de informatie heeft doorgegeven onverlet.”.

(8 quarter) Artikel 56, lid 5, komt als volgt te luiden:

„5. Om een uniforme toepassing van lid 2 te garanderen, omschrijft de Commissie bij wege van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 64, 64 bis en 64 ter de modaliteiten voor de samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten en bepaalt zij de criteria op grond waarvan de werkzaamheden van een gereguleerde markt in een lidstaat van ontvangst kunnen worden beschouwd als zijnde van aanzienlijk belang voor de werking van de effectenmarkten en de bescherming van de beleggers in die lidstaat van ontvangst.”.

Woensdag 7 juli 2010

(9) Aan artikel 56 wordt het volgende lid 6 toegevoegd:

„6. Om eenvormige **voorwaarden voor** de uitvoering van **dit artikel** te garanderen kan de **EAEM** ontwerpen van technische **uitvoeringsnormen** ontwikkelen met het oog op de **vaststelling van de standaardformulieren, templates en procedures voor de samenwerkingsregelingen zoals bedoeld in lid 2.**

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde **ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren** overeenkomstig **artikel 7 sexies** van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].”.

(10) Artikel 57 komt als volgt te luiden:

(a) de bestaande tekst wordt hernummerd als paragraaf 1.

(a bis) het volgende lid wordt toegevoegd:

„**1 bis. Om convergentie in de praktijk van het toezicht houden te brengen kan personeel van de Autoriteit deelnemen aan de activiteiten van de colleges van toezichthouders, inclusief inspecties ter plaatse, die gezamenlijk worden uitgevoerd door twee of meer bevoegde autoriteiten overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EU) nr. .../2010 EAEM van het Europees Parlement en de Raad.**”.

(b) het volgende lid 2 wordt toegevoegd:

„2. Met het oog op **een consequente harmonisatie** van lid 1 kan de **EAEM** voorstellen voor **regelgevende** normen opstellen **om te informatie te specificeren die tussen de bevoegde autoriteiten moet worden uitgewisseld wanneer wordt samengewerkt bij** toezichtwerkzaamheden, controles ter plaatse en onderzoeken.

Aan de Commissie wordt **de bevoegdheid gedelegeerd** de in de eerste alinea bedoelde ontwerp**regelgevings**normen overeenkomstig de artikelen **7 tot 7 quinquies** van Verordening (EU) nr. .../2010 goed te keuren. (EU) nr. .../2010 [EAEM].

Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van lid 1 te garanderen kan de EAEM ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ontwikkelen met het oog op de vaststelling van de standaardformulieren, templates en procedures voor de bevoegde autoriteiten met het oog op de samenwerking bij toezichtwerkzaamheden, controles ter plaatse en onderzoeken.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de derde alinea bedoelde **ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren** overeenkomstig **artikel 7 sexies** van Verordening (EU) nr. .../2010.”.

(11) Artikel 58 wordt als volgt gewijzigd:

(a) Lid 4 wordt vervangen door:

„4. Met het oog op eenvormige toepassings**voorwaarden voor** de leden 1 en 2 kan de **EAEM** voorstellen voor technische **uitvoeringsnormen** opstellen met het oog op **de vaststelling van de standaardformulieren, templates en procedures voor de uitwisseling van informatie.**

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde voorstellen voor technische **uitvoeringsnormen goed te keuren** overeenkomstig **artikel 7 sexies** van Verordening (EU) nr. .../2010.”.

Woensdag 7 juli 2010

(b) Lid 5 wordt vervangen door:

„5. De artikelen 54, 58 en 63 vormen geen belemmering voor een bevoegde autoriteit om aan de EAEM, het bij Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad* opgerichte Europees Comité voor systeemrisico's, de centrale banken, het Europees Stelsel van Centrale Banken en de Europese Centrale Bank in hun hoedanigheid van monetaire autoriteit, alsook, in voorkomend geval, aan andere overheidsinstanties die met het toezicht op betalings- en afwikkelingssystemen belast zijn, voor de uitoefening van hun taak dienstige vertrouwelijke gegevens mede te delen; evenzo wordt het deze autoriteiten of organen niet belet om aan de bevoegde autoriteiten de informatie te doen toekomen die deze voor het vervullen van de hun bij deze richtlijn opgelegde taken nodig kunnen hebben.”

(11 bis) **Artikel 59, lid 2, komt als volgt te luiden:**

„2. „In geval van een dergelijke weigering stelt de bevoegde autoriteit de verzoekende bevoegde autoriteit en de Europese Autoriteit voor effecten en markten daarvan in kennis, waarbij zij zo gedetailleerd mogelijke informatie verstrekt.”

(12) Aan artikel 60 wordt het volgende lid ■ toegevoegd:

„4. Met het oog op eenvormige toepassingsvoorwaarden voor de leden 1 en 2 kan de EAEM voorstellen voor technische normen opstellen met het oog op de vaststelling van de standaardformulieren, templates en procedures voor de raadpleging van andere bevoegde autoriteiten voordat een vergunning wordt verleend.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig ■ artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].”

(13) Artikel 62 wordt als volgt gewijzigd:

(a) In lid 1 komt de derde zin van de tweede alinea als volgt te luiden:

„De Commissie en EAEM worden onverwijld van deze maatregelen in kennis gesteld.”

(b) In lid 2, derde alinea, wordt de tweede zin vervangen door:

„De Commissie en EAEM worden onverwijld van deze maatregelen in kennis gesteld.”

c) In lid 3, tweede alinea, wordt de tweede zin vervangen door:

„De Commissie en EAEM worden onverwijld van deze maatregelen in kennis gesteld.”

(13 bis) **Het volgende artikel wordt toegevoegd:**

„Artikel 62 bis

1. De bevoegde autoriteiten werken voor de toepassing van deze richtlijn samen met de EAEM, overeenkomstig Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].

2. De bevoegde autoriteiten verstrekken de EAEM onverwijld alle informatie die zij nodig heeft voor de uitoefening van haar taken uit hoofde van deze richtlijn en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM], overeenkomstig artikel 20 van die verordening.”

Woensdag 7 juli 2010

(14) Artikel 63, lid 1, wordt vervangen door:

„1. De lidstaten en, **overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EU) nr. .../2010[EAEM], de EAEM** mogen met de bevoegde autoriteiten van derde landen alleen dan samenwerkingsovereenkomsten voor informatie-uitwisseling sluiten als met betrekking tot de verstrekte informatie ten minste gelijkwaardige waarborgen inzake het beroepsgeheim gelden als de in artikel 54 bedoelde waarborgen. Een dergelijke informatie-uitwisseling moet bestemd zijn voor de vervulling van de taken van die bevoegde autoriteiten.

De lidstaten en de **EAEM** mogen persoonsgegevens doorgeven aan een derde land in overeenstemming met hoofdstuk IV van Richtlijn 95/46/EG.

Ook mogen de lidstaten en de **EAEM** samenwerkingsovereenkomsten voor informatie-uitwisseling sluiten met de bevoegde autoriteiten of instanties van derde landen of met natuurlijke of rechtspersonen die belast zijn met **een of meer van de volgende punten**:

- (a) het toezicht op kredietinstellingen, andere financiële instellingen en verzekeringsondernemingen en het toezicht op de financiële markten;
- (b) de liquidatie en het faillissement van beleggingsondernemingen en andere soortgelijke procedures;
- (c) de wettelijke controle van de jaarrekening van beleggingsondernemingen en andere financiële instellingen, kredietinstellingen en verzekeringsondernemingen, zulks in het kader van de uitoefening van hun toezichttaken of, wat betreft het beheer van compensatiestelsels, in het kader van de uitoefening van hun taken;
- (d) het toezicht op de instanties die betrokken zijn bij de liquidatie en het faillissement van beleggingsondernemingen en andere soortgelijke procedures;
- (e) het toezicht op personen die belast zijn met de wettelijke controle van de jaarrekening van verzekeringsondernemingen, kredietinstellingen, beleggingsondernemingen en andere financiële instellingen.

De in de derde alinea bedoelde samenwerkingsovereenkomsten kunnen **alleen** worden gesloten als met betrekking tot de verstrekte gegevens ten minste gelijkwaardige waarborgen inzake het beroepsgeheim gelden als de in artikel 54 bedoelde waarborgen. Een dergelijke uitwisseling van informatie **moet** bestemd zijn voor de vervulling van de taken van die autoriteiten of instanties of natuurlijke of rechtspersonen.”.

(14 bis) **Artikel 64 wordt als volgt gewijzigd:**

(a) **Lid 2 wordt vervangen door:**

„2. **De bevoegdheid om de in artikel 13, lid 2, artikel 4, lid 1, artikel 10 ter lid 1, artikel 13, lid 10, artikelen 18, 19, 21, 22, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 40, 44, 45 en artikel 56, lid 2 bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een periode van vier jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn. De Commissie stelt uiterlijk zes maanden voor het einde van de periode van vier jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De delegatie van bevoegdheden wordt automatisch met perioden van eenzelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad die bevoegdheid intrekt overeenkomstig artikel 64 quater.**”;

(b) **de volgende leden worden ingevoegd:**

„-2 bis. **Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.**

Woensdag 7 juli 2010

-2 ter. *De aan de Commissie toegekende bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, is onderworpen aan de voorwaarden die worden gesteld in de artikelen 64 bis en 64 ter.*"

c) lid 2 bis wordt vervangen door:

„2 bis. De vastgestelde gedelegeerde handelingen mogen de essentiële bepalingen van deze richtlijn niet wijzigen.”

d) lid 4 wordt geschrapt.

(14 ter) De volgende artikelen worden ingevoegd:

„Artikel 64 bis

Intrekking van de bevoegdheidsdelegatie

1. *De in de artikel 2 en artikel 4, artikel 10 ter, lid 1, artikel 13, lid 10, de artikelen 18, 19, 21, 22, 24, 25, 27, 28, 29, 30, 40, 44 en 45 en artikel 56, lid 2, bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken.*

2. *De instelling die een interne procedure is begonnen om te besluiten of zij de bevoegdheidsdelegatie wenst in te trekken, beijvert zich om de andere instelling en de Commissie hiervan binnen een redelijke termijn voordat een definitief besluit wordt genomen, op de hoogte te stellen en geeft daarbij aan welke gedelegeerde bevoegdheden mogelijk worden ingetrokken.*

3. *Het besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie van de bevoegdheden die in dat besluit worden vermeld. Het besluit treedt onmiddellijk of op een latere datum die in het besluit wordt vermeld in werking. Het laat de geldigheid van de reeds in werking zijnde gedelegeerde handelingen onverlet. Het besluit wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie.*

Artikel 64 ter

Bezwaar tegen gedelegeerde handelingen

1. *Het Europees Parlement en de Raad kunnen tegen een gedelegeerde handeling bezwaar aantekenen binnen drie maanden na de datum van kennisgeving daarvan. Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad kan deze termijn met drie maanden worden verlengd.*

2. *Indien noch het Europees Parlement noch de Raad bij het verstrijken van deze termijn bezwaar heeft aangetekend tegen de gedelegeerde handeling, wordt deze bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie en treedt zij in werking op de daarin vermelde datum.*

De gedelegeerde handeling kan worden bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie en vóór het verstrijken van de betrokken periode in werking treden indien het Europees Parlement en de Raad beide de Commissie hebben doen weten geen bezwaar te zullen aantekenen.

3. *Indien het Europees Parlement of de Raad bezwaar aantekent tegen de gedelegeerde handeling, treedt deze niet in werking. Overeenkomstig artikel 296 VWEU geeft de instelling die bezwaar aantekent aan om welke redenen zij dat doet.”*

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 7

Wijzigingen in Richtlijn 2004/109/EG

Richtlijn 2004/109/EG wordt als volgt gewijzigd:

(-1) **Artikel 2, lid 3, wordt als volgt gewijzigd:**

(a) *de eerste alinea wordt vervangen door:*

„3. Teneinde rekening te houden met de technische ontwikkelingen op de financiële markten, om een consequente harmonisatie te garanderen en om de in lid 1 bedoelde eisen nader te omschrijven, stelt de Commissie volgens de in artikel 27, leden 2 en 2 bis, bedoelde procedure gedelegeerde handelingen vast voor de in lid 1 vervatte definities.”;

(b) *de derde alinea wordt vervangen door:*

„De in de tweede alinea, onder a) en b), genoemde maatregelen worden vastgesteld middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter.”.

(-1 bis) **Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:**

(a) *in lid 2 wordt het volgende punt ingevoegd:*

„(bis bis) een bijlage met inbegrip van een overzicht van de jaarrekeningen per land;”;

(b) *lid 6 wordt vervangen door:*

„6. De Commissie stelt middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter maatregelen vast om met de technische ontwikkelingen op de financiële markten rekening te houden en een consequente harmonisatie en een eenvormige toepassing van lid 1 te garanderen. De Commissie specificeert met name de technische omstandigheden waaronder een gepubliceerd jaarlijks financieel verslag, met inbegrip van het verslag van de externe accountant, beschikbaar moet blijven voor het publiek. Indien nodig, kan de Commissie ook de in het eerste lid bedoelde periode van vijf jaar aanpassen.”.

(-1 ter) **Artikel 5, lid 6, wordt als volgt gewijzigd:**

(a) *de eerste alinea wordt vervangen door:*

„6. De Commissie stelt volgens de in artikel 27, leden 2 en 2 bis, bedoelde procedures maatregelen vast om met de technische ontwikkelingen op de financiële markten rekening te houden, om een consequente harmonisatie te garanderen en de voorschriften nader te bepalen, alsmede een eenvormige toepassing van de leden 1 tot en met 5 van dit artikel te garanderen.”

(b) *de derde alinea wordt vervangen door:*

„De onder a) bedoelde maatregelen worden vastgesteld volgens de in artikel 27, lid 2, bedoelde regelgevingsprocedure. De maatregelen waarvan sprake in de punten b) en c), [...] worden vastgesteld via gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter.”;

Woensdag 7 juli 2010

c) *de vierde alinea wordt vervangen door:*

„Indien nodig, kan de Commissie ook de in het eerste lid bedoelde periode van vijf jaar aanpassen middels een gedelegeerde handeling overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter.”.

(-1 quater) Artikel 9, lid 7, wordt als volgt gewijzigd:

(a) *de eerste alinea wordt vervangen door:*

„7. De Commissie stelt middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter maatregelen vast om met de technische ontwikkelingen op de financiële markten rekening te houden, een consequente harmonisatie te garanderen en om de in de leden 2, 4 en 5 bedoelde voorschriften nader te omschrijven.”;

(b) *De tweede alinea wordt vervangen door:*

„De Commissie specificeert, via gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter, de maximale lengte van de „korte afwikkelingstermijn”, bedoeld in lid 4 van onderhavig artikel, alsmede de passende mechanismen voor de controle door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst.”.

(1) Artikel 12 wordt als volgt gewijzigd:

(a) in lid 8:

i) *In de eerste alinea komt de aanhef als volgt te luiden:*

„8. Teneinde rekening te houden met de technische ontwikkelingen op de financiële markten, om een consequente harmonisatie te garanderen en om een nadere omschrijving te geven van de voorschriften zoals bedoeld in de leden 1, 2, 4, 5 en 6 van dit artikel, stelt de Commissie door middel van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter maatregelen vast:”

ii) *punt a) wordt geschrapt;*

iii) *de tweede alinea wordt geschrapt;*

(b) Het volgende lid **■** toegevoegd:

*„9. Met het oog op eenvormige toepassingsvoorwaarden voor **■** dit artikel en om rekening te houden met de technische ontwikkelingen op de financiële markten, kan de EAEM voorstellen voor technische uitvoeringsnormen opstellen met het oog op de vaststelling **■** van de standaardformulieren, **templates en procedures** die moeten worden gebruikt om de uitgevende instelling kennis te geven van de overeenkomstig lid 1 vereiste informatie of om informatie in te dienen overeenkomstig artikel 19, lid 3.*

*Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig **■** artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].”.*

(2) Artikel 13 wordt als volgt gewijzigd:

(a) in lid 2 **■**:

i) *de eerste alinea wordt vervangen door:*

Woensdag 7 juli 2010

„2. De Commissie stelt middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter maatregelen vast om met de technische ontwikkelingen op de financiële markten rekening te houden, om een consequente harmonisatie te garanderen en om de in lid 1 bedoelde voorschriften nader te omschrijven. Zij bepaalt met name:”;

ii) punt c) wordt vervangen door:

„c) de inhoud van de te verrichten kennisgeving;”;

iii) de tweede alinea wordt geschrapt;

(b) het volgende lid wordt toegevoegd:

„3. Met het oog op **■** eenvormige toepassingsvoorwaarden voor lid 1 van dit artikel en om rekening te houden met de technische ontwikkelingen op de financiële markten, kan de EAEM voorstellen voor technische uitvoeringsnormen opstellen met het oog op de vaststelling **■** van de standaardformulieren, templates en procedures die moeten worden gebruikt om de uitgevende instelling kennis te geven van de overeenkomstig lid 1 van dit artikel vereiste informatie of om informatie in te dienen overeenkomstig artikel 19, lid 3.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig **■** artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].”.

(2 bis) Artikel 14, lid 2, komt als volgt te luiden:

„2. De Commissie stelt middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter maatregelen vast om met de technische ontwikkelingen op de financiële markten rekening te houden, om een consequente harmonisatie te garanderen en om de in lid 1 bedoelde voorschriften nader te omschrijven.”.

(2 ter) Artikel 17, lid 4, komt als volgt te luiden:

„4. De Commissie stelt middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter maatregelen vast om zowel met de technische ontwikkelingen op de financiële markten als met de ontwikkelingen in de informatie- en de communicatietechnologie rekening te houden, om een consequente harmonisatie te garanderen en de in de leden 1, 2 en 3 bedoelde voorschriften nader te omschrijven. Zij specificeert met name de categorieën financiële instellingen via welke een aandeelhouder de in lid 2, onder c), bedoelde financiële rechten kan uitoefenen.”.

(2 quater) Artikel 18, lid 5, komt als volgt te luiden:

„5. De Commissie stelt middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter maatregelen vast om zowel met de technische ontwikkelingen op de financiële markten als met de ontwikkelingen in de informatie- en de communicatietechnologie rekening te houden, om een consequente harmonisatie te garanderen en de in de leden 1 t/m 4 bedoelde voorschriften nader te omschrijven. Zij specificeert met name de categorieën financiële instellingen via welke een obligatiehouder de in lid 2, onder c), bedoelde financiële rechten kan uitoefenen.”.

(2 quinquies) Artikel 19, lid 4, komt als volgt te luiden:

„4. Om een consequente harmonisatie te garanderen en een nadere omschrijving te geven van de in de leden 1, 2 en 3 bedoelde voorschriften, stelt de Commissie door middel van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter maatregelen vast.

Woensdag 7 juli 2010

De Commissie specificeert met name de procedure volgens welke een uitgevende instelling of een houder van aandelen of andere financiële instrumenten, of een persoon als bedoeld in artikel 10, uit hoofde van respectievelijk de leden 1 of 3 informatie bij de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst moet indienen teneinde:

- (a) in de lidstaat van herkomst indiening langs elektronische weg mogelijk te maken;*
- (b) de indiening van het in artikel 4 van deze richtlijn bedoelde jaarlijks financieel verslag te coördineren met de indiening van de in artikel 10 van Richtlijn 2003/71/EG bedoelde jaarlijks te verstrekken informatie.”.*

(2 sexes) Artikel 21, lid 4, komt als volgt te luiden:

„4. De Commissie stelt middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter maatregelen vast om rekening te houden met de ontwikkelingen in de informatie- en communicatietechnologie en om de in de leden 1, 2 en 3 bedoelde voorschriften nader te omschrijven.

De Commissie specificeert met name:

- (a) minimumnormen voor de verspreiding van gereguleerde informatie als bedoeld in lid 1;*
- (b) minimumnormen voor de mechanismen voor centrale opslag als bedoeld in lid 2.*

De Commissie kan ook een lijst van media voor de verspreiding van informatie onder het publiek opstellen en bijhouden.”.

(2 septies) In artikel 22 wordt de eerste alinea van lid 1 vervangen door:

„1. De AEAM stelt overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EU) nr .../2010 [AEAM] richtsnoeren op ter verdere vergemakkelijking van de toegang van het publiek tot informatie die openbaar moet worden gemaakt op grond van Richtlijn 2003/6/EG, Richtlijn 2003/71/EG en onderhavige Richtlijn.”.

(2 octies) Artikel 23 wordt als volgt gewijzigd:

(a) Lid 1 komt als volgt te luiden:

„1. Wanneer de statutaire zetel van een uitgevende instelling in een derde land gelegen is, kan de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst deze uitgevende instelling ontheffing verlenen van de verplichtingen uit hoofde van de artikelen 4 tot en met 7, en de artikelen 12, lid 6, 14, 15, 16 tot en met 18, mits de wetgeving van het betrokken derde land gelijkwaardige verplichtingen oplegt of de uitgevende instelling zich houdt aan de verplichtingen krachtens de wetgeving van een derde land die door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst als gelijkwaardig wordt beschouwd.

Vervolgens brengt de bevoegde autoriteit de EAEM op de hoogte van de verleende ontheffing.”;

(b) Lid 4 komt als volgt te luiden:

„4. Om een consequente harmonisatie en een uniforme toepassing van lid 1 te garanderen, stelt de Commissie volgens de in artikel 27, lid 2, bedoelde procedure uitvoeringsmaatregelen vast waarin:

- i) wordt voorzien in een mechanisme voor het waarborgen van gelijkwaardigheid van de informatie vereist uit hoofde van deze richtlijn, met inbegrip van financiële verklaringen, en van de informatie, met inbegrip van financiële verklaringen, die uit hoofde van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van een derde land is vereist;*

Woensdag 7 juli 2010

- ii) wordt bepaald dat het derde land waar de uitgevende instelling haar statutaire zetel heeft, zorg draagt voor de gelijkwaardigheid met de informatievereisten uit hoofde van deze richtlijn door middel van zijn nationale wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen of doordat de aldaar gangbare praktijken of procedures gebaseerd zijn op door internationale organisaties opgestelde internationale standaarden.

In de context van alinea 1, sub ii), stelt de Commissie ook via gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter maatregelen vast betreffende de beoordeling van normen die relevant zijn voor de uitgevende instellingen van meer dan één land.

De Commissie neemt volgens de in artikel 27, lid 2, bedoelde procedure en uiterlijk vijf jaar na de in artikel 31 vermelde datum, de noodzakelijke besluiten inzake de gelijkwaardigheid van standaarden voor jaarrekeningen die overeenkomstig het bepaalde in artikel 30, lid 3, worden gehanteerd door uitgevende instellingen van derde landen. Indien de Commissie van oordeel is dat deze standaarden niet gelijkwaardig zijn, kan zij de betrokken uitgevende instellingen toestemming geven deze standaarden gedurende een gepaste overgangperiode te blijven hanteren.

In het kader van de derde alinea, stelt de Commissie middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter ook maatregelen vast met het oog op de vaststelling van algemene equivalentiecriteria voor boekhoudnormen van uitgevende instellingen in meer dan een land.

De ontwerpen van gedelegeerde handelingen worden opgesteld door de Europese Autoriteit voor effecten en markten.”* PB: 18 maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.”.

- c) Lid 5 komt als volgt te luiden:

„5. Met het oog op een consequente harmonisatie en ter specificering van de in lid 2 vastgelegde voorschriften kan de Commissie middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter maatregelen vaststellen die het soort in een derde land bekendgemaakte informatie omschrijven die van belang is voor het publiek in de Unie.”.

- d) In lid 7 wordt de tweede alinea vervangen door:

„De Commissie stelt via gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 27, 27 bis en 27 ter tevens maatregelen vast om algemene gelijkwaardigheidscriteria vast te stellen voor lid 1.”.

- e) het volgende lid wordt toegevoegd:

„7 bis. De AEAM staat de Commissie terzijde bij de uitvoering van haar taken in het kader van dit artikel, overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EU) nr. .../2010 [AEAM].”.

(2 nonies) Artikel 24 wordt als volgt gewijzigd:

- (a) lid 1, eerste alinea, wordt vervangen door:

„1. Elke lidstaat wijst de in artikel 21, lid 1, van Richtlijn 2003/71/EG bedoelde centrale autoriteit aan als de centrale bevoegde administratieve autoriteit die ervoor verantwoordelijk is dat de in deze richtlijn omschreven verplichtingen worden vervuld en ervoor moet zorgen dat de uit hoofde van deze richtlijn vastgestelde bepalingen worden toegepast. De lidstaten stellen de Commissie en de AEAM van deze aanwijzing in kennis.”.

Woensdag 7 juli 2010

(b) Lid 3 komt als volgt te luiden:

„3. De lidstaten stellen de Commissie, de EAEM overeenkomstig artikel 13, lid 3, van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM], en de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten in kennis van alle met het oog op de delegatie van taken getroffen regelingen, inclusief de precieze voorwaarden voor het delegeren van taken.”.

(3) ■ Artikel 25 wordt als volgt gewijzigd:

(a) de volgende leden worden ingevoegd:

„2 bis. De bevoegde autoriteiten werken voor de toepassing van deze richtlijn samen met de EAEM, overeenkomstig Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].

2 ter. De bevoegde autoriteiten verstrekken de EAEM onverwijld alle informatie die zij nodig heeft voor de uitoefening van haar taken uit hoofde van deze richtlijn en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM], overeenkomstig artikel 20 van die verordening.”;

(b) in lid 3 komt de eerste zin als volgt te luiden:

„Lid 1 belet niet dat tussen de bevoegde autoriteiten uitwisseling van vertrouwelijke informatie plaatsvindt of dat vertrouwelijke informatie wordt bezorgd aan de EAEM en het bij Verordening (EU) nr..../2010 van het Europees Parlement en de Raad* opgerichte Europees Comité voor systeemrisico's (ECSR).”

c) Lid 4 komt als volgt te luiden:

„4. De lidstaten en de Europese Autoriteit voor effecten en markten kunnen overeenkomstig artikel 18 van Verordening (.../... EAEM) samenwerkingsovereenkomsten voor de uitwisseling van gegevens sluiten met de bevoegde autoriteiten of instanties van derde landen die volgens hun wetgeving in staat zijn om haar taken in het kader van deze Richtlijn uit te voeren die overeenkomstig artikel 24 aan de bevoegde autoriteiten worden toegewezen. De lidstaten dienen de EAEM in kennis te stellen wanneer zij samenwerkingsovereenkomsten sluiten. Met betrekking tot die uitwisseling van gegevens gelden ten minste gelijkwaardige waarborgen inzake het beroepsgeheim als de in dit artikel bedoelde. Een dergelijke uitwisseling van gegevens moet bestemd zijn voor de vervulling van de toezichthoudende taak van de bedoelde autoriteiten of instanties. Gegevens die afkomstig zijn van een andere lidstaat mogen alleen worden doorgegeven met de uitdrukkelijke instemming van de bevoegde autoriteiten die de gegevens hebben meegedeeld en in voorkomend geval alleen worden gebruikt voor de doeleinden waarmee deze autoriteiten ingestemd hebben.”.

(3 bis) Artikel 26 wordt vervangen door:

„Artikel 26

Conservatoire maatregelen

1. Wanneer de bevoegde autoriteit van een lidstaat van ontvangst tot de bevinding komt dat de uitgevende instelling of de houder van aandelen of andere financiële instrumenten, of wanneer de in artikel 10 bedoelde persoon of entiteit onregelmatigheden heeft begaan, of aan verplichtingen niet heeft voldaan, stelt zij de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst en de EAEM van deze bevindingen in kennis.

2. Wanneer de uitgevende instelling of de effectenhouder in weerwil van de door de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst getroffen maatregelen, of omdat deze maatregelen ontoereikend zijn, inbreuk blijft plegen op de desbetreffende wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen, neemt de bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst, na de bevoegde autoriteit van de lidstaat van herkomst daarvan in kennis te hebben gesteld, overeenkomstig artikel 3, lid 2, alle passende maatregelen ter bescherming van de beleggers, waarbij zij de Commissie en de EAEM daarvan zo spoedig mogelijk op de hoogte stelt.”.

Woensdag 7 juli 2010

(3 ter) De titel van hoofdstuk VI wordt vervangen door:

„GEDELEGEERDE HANDELINGEN EN UITVOERINGSMAATREGELEN”

(3 quater) Artikel 27 wordt als volgt gewijzigd:

(a) lid 2 bis wordt vervangen door:

„2 bis. De bevoegdheid om de in artikel 2, lid 3, artikel 5, lid 6, artikel 9, lid 7, artikel 12, lid 8, artikel 13, lid 2, artikel 14, lid 2, artikel 17, lid 4, artikel 18, lid 5, artikel 19, lid 4, artikel 21, lid 4, artikel 23, lid 5, en artikel 23, lid 7 bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een periode van vier jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn. De Commissie stelt uiterlijk zes maanden voor het einde van de periode van vier jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt automatisch verlengd met dezelfde periode, tenzij het Europees Parlement of de Raad de delegatie intrekt overeenkomstig artikel 27 quater.”.

(b) de volgende leden worden ingevoegd:

„2 bis bis. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.

2 bis ter. De aan de Commissie toegekende bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, is onderworpen aan de voorwaarden die worden gesteld in de artikel 27 bis en 27 ter.”.

(3 quinques) De volgende artikelen worden ingevoegd:

„Artikel 27 bis

Intrekking van de bevoegdheidsdelegatie

1. De in artikel 2, lid 3, artikel 5, lid 6, artikel 9, lid 7, artikel 12, lid 8, artikel 13, lid 2, artikel 14, lid 2, artikel 17, lid 4, artikel 18, lid 5, artikel 19, lid 4, artikel 21, lid 4, artikel 23, lid 5, en artikel 23, lid 7 bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan door het Europees Parlement of de Raad te allen tijde worden ingetrokken.

2. De instelling die een interne procedure is begonnen om te besluiten of zij de bevoegdheidsdelegatie wenst in te trekken, beijvert zich om de andere instelling en de Commissie hiervan binnen een redelijke termijn voordat een definitief besluit wordt genomen, op de hoogte te stellen en geeft daarbij aan welke gedelegeerde bevoegdheden mogelijk worden ingetrokken.

3. Het besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie van de bevoegdheden die in dat besluit worden vermeld. Het besluit treedt onmiddellijk of op een latere datum die in het besluit wordt vermeld in werking. Het laat de geldigheid van de reeds in werking zijnde gedelegeerde handelingen onverlet. Het besluit wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Artikel 27 ter

Bezwaar tegen gedelegeerde handelingen

1. Het Europees Parlement en de Raad kunnen tegen een gedelegeerde handeling bezwaar aantekenen binnen drie maanden na de datum van kennisgeving daarvan. Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad kan deze termijn met drie maanden worden verlengd.

Woensdag 7 juli 2010

2. Indien noch het Europees Parlement noch de Raad bij het verstrijken van deze termijn bezwaar heeft aangetekend tegen de gedelegeerde handeling, wordt deze bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie en treedt zij in werking op de daarin vermelde datum.

De gedelegeerde handeling kan worden bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie en vóór het verstrijken van de betrokken periode in werking treden indien het Europees Parlement en de Raad beide de Commissie hebben doen weten geen bezwaar te zullen aantekenen.

3. Indien het Europees Parlement of de Raad bezwaar aantekent tegen de gedelegeerde handeling, treedt deze niet in werking. Overeenkomstig artikel 296 VWEU geeft de instelling die bezwaar aantekent aan om welke redenen zij dat doet.”.

Artikel 8

Wijzigingen in Richtlijn 2005/60/EG

Richtlijn 2005/60/EG wordt als volgt gewijzigd:

(-1 bis) Artikel 11, lid 4, komt als volgt te luiden:

„4. De lidstaten stellen elkaar, de ETA's en de Commissie in kennis van de gevallen waarin zij van mening zijn dat een derde land voldoet aan de in leden 1 en 2 bepaalde voorwaarden of van andere situaties die voldoen aan de overeenkomstig artikel 40, lid 1, onder b), vastgestelde technische criteria.”.

(-1 ter) Artikel 16, lid 2, komt als volgt te luiden:

„2. De lidstaten stellen elkaar, de ETA's voorzover dit relevant is voor de toepassing van deze Richtlijn en overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van Verordening (EU) nr .../2010 [EBA], van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB], en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM], alsmede de Commissie in kennis van de gevallen waarin zij van mening zijn dat een derde land voldoet aan de in lid 1, onder b), bedoelde voorwaarden.”.

(-1 quater) Artikel 28, lid 7, wordt vervangen door:

„7. De lidstaten stellen elkaar, de ETA's voorzover dit relevant is voor de toepassing van deze Richtlijn en overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van Verordening (EU) nr .../2010 [EBA], van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB], en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM], alsmede de Commissie in kennis van de gevallen waarin zij van mening zijn dat een derde land voldoet aan de in de leden 3, 4 of 5 bedoelde voorwaarden.”.

(-1 quinquies) Artikel 31, lid 2, komt als volgt te luiden:

„2. De lidstaten, de ETA's voorzover dit relevant is voor de toepassing van deze Richtlijn en overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van Verordening (EU) nr .../2010 [EBA], van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB], en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM], alsmede de Commissie stellen elkaar in kennis van gevallen waarin de wetgeving van het derde land de toepassing van de in lid 1 bedoelde maatregelen in de weg staat en waarin gecoördineerde actie kan worden overwogen om een oplossing te vinden.”.

Woensdag 7 juli 2010

- (1) Aan artikel 31 wordt het volgende lid **■** toegevoegd:

„4. **Om een consequente harmonisatie van dit artikel te waarborgen en** om rekening te houden met de technische ontwikkelingen in de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme kunnen de bij **Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA]** opgerichte Europese Bankautoriteit (EBA), de bij **Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM]** opgerichte Europese Autoriteit voor effecten en markten (EAEM) en de bij **Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB]** opgerichte Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EAVB), **rekening houdend met het bestaande kader en, in voorkomend geval, in samenwerking met andere bevoegde EU-organen op het gebied van de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme**, voorstellen voor technische normen opstellen overeenkomstig artikel 42 van **deze verordeningen**, ter nadere bepaling van het in **lid 3 van dit artikel ■** bedoelde type extra maatregelen, alsook van de minimale actie die door krediet- en financiële instellingen moet worden ondernomen indien de wetgeving van het derde land de toepassing van de in het kader van de eerste alinea van lid 1 **van dit artikel** vereiste maatregelen niet toelaat.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde **ontwerpregelgevingsnormen** overeenkomstig de **artikelen 7 tot 7 quinquies** van Verordening (EU) nr. .../2010 **goed te keuren**.”.

- (2) Aan artikel 34 wordt het volgende lid toegevoegd:

„3. Met het oog op een **consequente harmonisatie** van deze richtlijn en om rekening te houden met de technische ontwikkelingen in de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme kunnen **de EBA, de EAEM en de EAVB, rekening houdend met het bestaande kader en, in voorkomend geval, in samenwerking met andere bevoegde EU-organen op het gebied van de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme**, voorstellen voor **regelgevende** normen opstellen overeenkomstig artikel 42 van **Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA]**, van **Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM]** en van **Verordening nr .../2010 [EAVB]** van het Europees Parlement en de Raad om de minimale inhoud van de in lid 2 bedoelde mededeling **nader te bepalen**.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde **ontwerpregelgevingsnormen** overeenkomstig de **artikelen 7 tot 7 quinquies** van Verordening (EU) nr. .../2010 **goed te keuren**.”.

- (2 bis) **Het volgende artikel wordt ingevoegd:**

„Artikel 37 bis

1. **De bevoegde autoriteiten werken voor de toepassing van deze richtlijn samen met de ETA's, overeenkomstig Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB] en Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].**

2. **De bevoegde autoriteiten verstrekken de ETA's overeenkomstig artikel 20 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB] en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] alle informatie die het nodig heeft voor de uitoefening van zijn taken.**”.

- (2 ter) **De titel van hoofdstuk VI wordt vervangen door:**

„GEDELEGEERDE HANDELINGEN”

- (2 quater) **Artikel 40 wordt als volgt gewijzigd:**

(a) **In lid 1:**

- i) **wordt de eerste alinea vervangen door:**

„1. **Teneinde rekening te houden met de technische ontwikkelingen op het gebied van de bestrijding van het witwassen van geld of van financiering van terrorisme, om een consequente harmonisatie te garanderen en om de in deze richtlijn bedoelde voorschriften nader te bepalen, kan de Commissie de volgende maatregelen vaststellen:**”

Woensdag 7 juli 2010

(ii) wordt de tweede alinea vervangen door:

„De maatregelen worden vastgesteld middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 41, 41 bis en 41 ter.”.

(b) in lid 3 wordt de tweede alinea vervangen door:

„De maatregelen worden vastgesteld middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 41, 41 bis en 41 ter.”.

(2 quinquies) Artikel 41 wordt als volgt gewijzigd:

(a) lid 2, eerste alinea, wordt vervangen door:

„2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van de bepalingen van artikel 8 van dat besluit, met dien verstande dat de volgens deze procedure vastgestelde maatregelen de essentiële bepalingen van deze richtlijn niet mogen wijzigen.”.

(b) lid 2 bis wordt vervangen door:

„2 bis. De bevoegdheid tot vaststelling van de gedelegeerde handelingen bedoeld in artikel 40 wordt aan de Commissie verleend voor een periode van vier jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn. De Commissie stelt uiterlijk zes maanden voor het einde van de periode van vier jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De delegatie van bevoegdheden wordt automatisch met perioden van eenzelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad die bevoegdheid intrekt overeenkomstig artikel 41 bis.”.

c) de volgende leden worden ingevoegd:

„2 ter. Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft vastgesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.

2 quater. De bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend onder de voorwaarden die worden gesteld in de artikelen 41 bis en 41 ter.”.

d) lid 3 wordt geschrapt.

(2 sexies) De volgende artikelen worden ingevoegd:

„Artikel 41 bis

Intrekking van de bevoegdheidsdelegatie

1. De in artikel 40 bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan te allen tijde door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken.

2. De instelling die een interne procedure is begonnen om te besluiten of zij de bevoegdheidsdelegatie wenst in te trekken, beijvert zich om de andere instelling en de Commissie hiervan binnen een redelijke termijn voordat een definitief besluit wordt genomen, op de hoogte te stellen en geeft daarbij aan welke gedelegeerde bevoegdheden mogelijk worden ingetrokken.

Woensdag 7 juli 2010

3. *Het besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie van de bevoegdheden die in dat besluit worden vermeld. Het besluit treedt onmiddellijk of op een latere datum die in het besluit wordt vermeld in werking. Het laat de geldigheid van de reeds in werking zijnde gedelegeerde handelingen onverlet. Het besluit wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie.*”

‘Artikel 41 ter

Bezwaar tegen gedelegeerde handelingen

1. *Het Europees Parlement en de Raad kunnen tegen een gedelegeerde handeling bezwaar aantekenen binnen drie maanden na de datum van kennisgeving daarvan. Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad kan deze termijn met drie maanden worden verlengd.*

2. *Indien noch het Europees Parlement noch de Raad bij het verstrijken van deze termijn bezwaar heeft aangetekend tegen de gedelegeerde handeling, wordt deze bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie en treedt zij in werking op de daarin vermelde datum.*

De gedelegeerde handeling kan worden bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie en vóór het verstrijken van de betrokken periode in werking treden indien het Europees Parlement en de Raad beide de Commissie hebben doen weten geen bezwaar te zullen aantekenen.

3. *Indien het Europees Parlement of de Raad bezwaar aantekent tegen de gedelegeerde handeling, treedt deze niet in werking. Overeenkomstig artikel 296 VWEU geeft de instelling die bezwaar aantekent aan om welke redenen zij dat doet.”.*

Artikel 9

Wijzigingen in Richtlijn 2006/48/EG

(1) **Artikel 6 komt als volgt te luiden:**

„1. *De lidstaten schrijven voor dat de onder deze richtlijn vallende kredietinstellingen een vergunning moeten hebben verkregen alvorens hun werkzaamheden aan te vangen. Zij stellen daarvoor de voorwaarden vast, onverminderd de artikelen 7 tot en met 12 en brengen deze ter kennis van de Commissie en de bij Verordening (EU) .../2010 [EBA] van het Europees Parlement en van de Raad opgerichte Europese Bankautoriteit (EBA).*

2. *Om een consequente harmonisatie en de eenvormige toepassing van dit artikel te garanderen, ontwikkelt de EBA:*

- a) *ontwerpregelgevingsnormen met betrekking tot de informatie die aan de bevoegde autoriteiten moet worden bezorgd in de vergunningsaanvraag van kredietinstellingen, met inbegrip van het in artikel 7 bedoelde programma van werkzaamheden,*
- b) *ontwerpregelgevingsnormen met betrekking tot de voorwaarden om te voldoen aan het vereiste van artikel 8,*
- c) *voorstellen voor technische uitvoeringsnormen met betrekking tot standaardformulieren, templates en procedures voor dergelijke informatieverstrekking,*
- d) *ontwerpregelgevingsnormen met betrekking tot de voorschriften die van toepassing zijn op de aandeelhouders en vennoten met gekwalificeerde deelnemingen, alsook van de belemmeringen voor de effectieve uitoefening van de toezichhoudende taken van de bevoegde autoriteit, als omschreven in artikel 12.*

Woensdag 7 juli 2010

De EBA legt de onder letters a), b) en c) bedoelde voorstellen voor technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de onder letters a), c) en d) van het eerste lid bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de in artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA] bedoelde procedure goed te keuren.

Aan de Commissie wordt eveneens de bevoegdheid verleend de onder letter b) van het eerste lid bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA].”.

(1 bis) *In artikel 9, lid 2, wordt letter b) vervangen door:*

„b) de betrokken lidstaten de Commissie en de EBA in kennis stellen van de redenen waarom zij van deze mogelijkheid gebruikmaken; en”.

(2) *Artikel 14 wordt vervangen door:*

„Artikel 14

Elke toekenning van een vergunning wordt ter kennis van de EBA gebracht.

De namen van alle kredietinstellingen waaraan een vergunning is verleend worden vermeld op een lijst. De EBA publiceert deze lijst op haar website en houdt deze actueel.”.

(2 bis) *Artikel 17, lid 2, komt als volgt te luiden:*

„2. Elke intrekking van een vergunning wordt ter kennis van de Commissie en de EBA gebracht en met redenen omkleed. De betrokken personen worden in kennis gesteld van deze redenen.”.

(3) *Aan artikel 19 wordt het volgende lid ¶ toegevoegd:*

„Om de consequente harmonisatie van deze richtlijn te garanderen, ontwikkelt de EBA ontwerpregelgevingsnormen ter vaststelling van een uitputtende lijst van de informatie, als bedoeld in artikel 19 bis, lid 4, die kandidaat-verwerfers in hun kennisgeving moeten opnemen, onverminderd artikel 19, lid 3.

De EBA legt deze voorstellen voor technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 goed te keuren.

Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van deze richtlijn te garanderen, ontwikkelt de EBA voorstellen voor technische uitvoeringsnormen met het oog op de vaststelling van de gemeenschappelijke procedures, formulieren en templates voor het overlegproces tussen de relevante bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 19 ter.

De EBA legt deze voorstellen voor technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de vierde alinea bedoelde voorstellen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA].”.

Woensdag 7 juli 2010

(3 bis)

Aan artikel 22 worden de volgende leden toegevoegd:

„2 bis. Teneinde de voorschriften van dit artikel nader te bepalen en de toezichtpraktijken te harmoniseren, kan de EBA ontwerpregelgevingsnormen opstellen ter nadere bepaling van de in lid 1 bedoelde systemen en procedures, met inachtneming van de in lid 2 bedoelde beginselen inzake evenredigheid en gedetailleerde uitwerking.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de in artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 bedoelde procedure goed te keuren.

2 ter. Teneinde de toepassing van lid 2 bis van dit artikel en de beginselen inzake beloningsbeleid die zijn vastgelegd in punt 22 en punt 22 bis van bijlage V te vergemakkelijken, en om de consistentie van de in het kader hiervan verzamelde informatie te verzekeren, mag de EBA ontwerpregelgevingsnormen ontwikkelen om de in lid 1 bedoelde regelingen, procedures en mechanismen nader te bepalen, met inachtneming van de in lid 2 bedoelde beginselen inzake evenredigheid en gedetailleerde uitwerking.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de in artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 bedoelde procedure goed te keuren.

De EAEM werkt nauw met de EBA samen bij de uitwerking van dergelijke technische normen voor het beloningsbeleid van de categorieën van medewerkers die betrokken zijn bij het verrichten van beleggingsdiensten en -activiteiten in de zin van Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten.”.

(4)

Aan artikel 26 wordt het volgende lid **■** toegevoegd:

*„5. Om de eenvormige toepassing van artikel 25 en van dit artikel te garanderen **■**, ontwikkelt de EBA:*

- a) ontwerpregelgevingsnormen om de informatie te bepalen die moet worden verstrekt overeenkomstig artikel 25 en dit artikel, en*
- b) voorstellen voor technische uitvoeringsnormen met betrekking tot standaardformulieren, templates en procedures voor dergelijke informatieverstrekking.*

De EBA legt deze voorstellen voor technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de onder letter a) van de eerste alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de in artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA] bedoelde procedure goed te keuren. Aan de Commissie wordt eveneens de bevoegdheid verleend de onder letter b) van de eerste alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA].”.

(5)

Aan artikel 28 wordt het volgende lid **■** toegevoegd:

„4. Om een consequente harmonisatie en de eenvormige toepassing van dit artikel te garanderen, ontwikkelt de EBA:

- a) ontwerpregelgevingsnormen om de informatie te bepalen die moet worden verstrekt overeenkomstig dit artikel, en*
- b) voorstellen voor technische uitvoeringsnormen met betrekking tot standaardformulieren, templates en procedures voor dergelijke informatieverstrekking.*

Woensdag 7 juli 2010

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de onder letter a) van de eerste alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de in artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 bedoelde procedure goed te keuren. Aan de Commissie wordt eveneens de bevoegdheid verleend de onder letter b) van het eerste lid bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA]."

(6) In artikel 33 wordt de eerste alinea vervangen door:

„Alvorens de in artikel 30 bedoelde procedure toe te passen kunnen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst in spoedeisende gevallen de conservatoire maatregelen treffen die onontbeerlijk zijn voor de bescherming van de belangen van inleggers, beleggers of andere personen voor wie diensten worden verricht. De Commissie, de EBA en de bevoegde autoriteiten van de overige betrokken lidstaten moeten zo spoedig mogelijk van die maatregelen op de hoogte worden gebracht."

(6 bis) **Artikel 36 komt als volgt te luiden:**

„Artikel 36

De lidstaten stellen de Commissie en de EBA in kennis van het aantal en de aard van de gevallen waarin overeenkomstig de artikelen 25 en 26, leden 1 tot en met 3 een weigering is uitgesproken of waarin overeenkomstig artikel 30, lid 3, maatregelen zijn genomen."

(6 ter) **Artikel 38, lid 2, komt als volgt te luiden:**

„2. De bevoegde autoriteiten geven de Commissie, de EBA en het Europees Comité voor het bankwezen kennis van de vergunningen voor bijkantoren die aan de kredietinstellingen met hoofdkantoor buiten de Europese Unie zijn verleend."

(6 quater) **In artikel 39, lid 2, wordt de volgende letter ingevoegd:**

„(b bis) de EBA in staat is om van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten de informatie te verkrijgen die zij krijgen van de nationale autoriteiten van derde landen, overeenkomstig artikel 20 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA];"

(6 quinquies) **Aan artikel 39 wordt het volgende lid toegevoegd:**

„3 bis. De EBA staat de Commissie bij voor de toepassing van dit artikel, overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA]."

(7) Aan artikel 42 wordt het volgende lid toegevoegd:

„Om de eenvormige toepassing van dit artikel te garanderen, ontwikkelt de EBA:

a) ontwerpregelgevingsnormen **om de informatie die erin is opgenomen te bepalen,**

b) **voorstellen voor technische uitvoeringsnormen om standaardformulieren, templates en procedures vast te stellen voor de informatie-uitwisselingsvereisten** ¶ die waarschijnlijk een bevorderlijk effect **zullen** hebben op het toezicht op de kredietinstellingen.

De EBA legt die voorstellen voor technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Woensdag 7 juli 2010

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de onder letter a) van de tweede alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de in artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 bedoelde procedure goed te keuren. Aan de Commissie wordt eveneens de bevoegdheid verleend de onder letter a) van de tweede alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA].”

- (8) In artikel 42 bis, lid 1, wordt na de vierde alinea het volgende toegevoegd:

„Indien **een van de betrokken** bevoegde **autoriteiten aan** het einde van de **eerste** periode van twee maanden, de zaak heeft doorverwezen naar de Europese Bankautoriteit overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], **schorten de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst hun beslissing op en wachten zij** het door de Europese Bankautoriteit overeenkomstig artikel 11, lid 3, van die verordening genomen besluit af. **De bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst nemen hun besluit** in overeenstemming met **het besluit van de Autoriteit**. De periode van twee maanden wordt beschouwd als verzoeningsperiode in de zin van die verordening. De Europese Bankautoriteit neemt haar besluit binnen één maand. De zaak wordt niet meer doorverwezen naar de Autoriteit na het einde van de **eerste** periode van twee maanden of nadat een gezamenlijk besluit is genomen.”.

- (9) Artikel 42 ter wordt als volgt gewijzigd:

(a) lid 1 wordt vervangen door:

„1. Bij de uitoefening van hun taken houden de bevoegde autoriteiten rekening met de convergentie van de toezichtinstrumenten en -praktijken bij de toepassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die overeenkomstig deze richtlijn zijn vastgesteld. Daartoe zorgen de lidstaten ervoor dat:

- a) de bevoegde autoriteiten deelnemen aan de werkzaamheden van de **EBA**,
- b) de bevoegde autoriteiten rekening houden met de richtsnoeren en aanbevelingen van de **EBA**, en de redenen geven indien zij dit niet doen,
- c) nationale mandaten die aan de bevoegde autoriteiten worden toegekend, hun taakvervulling als leden van **de EBA** in het kader van deze richtlijn niet in de weg staan.”.

(b) lid 2 wordt geschrapt.

- (10) Artikel 44, lid 2, wordt vervangen door:

„2. Lid 1 belet niet dat overeenkomstig deze richtlijn en andere richtlijnen die van toepassing zijn op kredietinstellingen, **alsook artikelen 16 en 20 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA]**, tussen de bevoegde autoriteiten van de verschillende lidstaten informatie wordt uitgewisseld of bezorgd aan de **EBA**. Deze informatie valt onder het in lid 1 bedoelde beroepsgeheim.”.

- (11) **Artikel 46** wordt vervangen door:

„Artikel 46

De lidstaten en de **EBA kunnen overeenkomstig artikel 18 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA]** met de bevoegde autoriteiten van derde landen of met de autoriteiten of instanties van derde landen, zoals gedefinieerd in artikel 47 en artikel 48, lid 1, **van deze richtlijn** alleen dan samenwerkingsovereenkomsten voor de uitwisseling van gegevens sluiten, als met betrekking tot de meegedeelde gegevens ten minste gelijkwaardige waarborgen inzake het beroepsgeheim gelden als de in artikel 44, lid 1, **van deze richtlijn** bedoelde waarborgen. **Dergelijke uitwisseling van informatie moet geschieden ten behoeve van het uitoefenen van de toezichthoudende taken van de genoemde autoriteiten of instanties.**

Woensdag 7 juli 2010

Informatie die afkomstig is van een andere lidstaat mag alleen worden doorgegeven met de uitdrukkelijke instemming van de autoriteiten die de informatie hebben meegegeeld en in voorkomend geval alleen worden gebruikt voor de doeleinden waarmee deze autoriteiten hebben ingestemd.”.

(12) Artikel 49 wordt als volgt gewijzigd:

(a) **■** De eerste alinea *komt als volgt te luiden:*

„De bepalingen van deze afdeling houden geen belemmering voor een bevoegde autoriteit in om voor de uitoefening van hun taak dienstige gegevens mede te delen aan:

a) de centrale banken van het Europese stelsel van centrale banken en andere instanties met een soortgelijke taak in hun hoedanigheid van monetaire autoriteit als deze informatie van belang is voor de uitoefening van hun wettelijke taken, waaronder het voeren van monetair beleid en de daarmee samenhangende beschikbaarstelling van liquide middelen, de uitoefening van toezicht op betalings-, clearing- en afwikkelingssystemen en de waarborging van de stabiliteit van het financiële stelsel;

b) in voorkomend geval, andere overheidsinstanties die verantwoordelijk zijn voor het toezicht op betalingssystemen;

*c) het Europees Comité voor systeemrisico's (ECSR), als die informatie van belang is voor de uitoefening van zijn wettelijke taken in het kader van Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad **■**.*

De bepalingen van deze afdeling houden voor de in de eerste alinea bedoelde autoriteiten of instanties geen belemmering in om aan de bevoegde autoriteiten de informatie toe te zenden die deze nodig hebben ter uitvoering van artikel 45.”;

(b) De vierde alinea komt als volgt te luiden:

*„In een noodsituatie als bedoeld in artikel 130, lid 1, staan de lidstaten de bevoegde autoriteiten toe dat zij **onverwijld** gegevens toezenden aan centrale banken van het Europese stelsel van centrale banken als die gegevens van belang zijn voor de uitoefening van hun wettelijke taken, waaronder het voeren van monetair beleid en de daarmee samenhangende beschikbaarstelling van liquide middelen, de uitoefening van toezicht op betalings-, clearing- en afwikkelingssystemen en waarborging van de stabiliteit van het financiële stelsel, en aan het **ECSR krachtens Verordening (EU) nr. .../2010 [ECSR]** als die gegevens van belang zijn voor de uitoefening van zijn wettelijke taken.”.*

(13) Artikel 63 bis wordt als volgt gewijzigd:

(a) Lid 4 komt als volgt te luiden:

*„4. De bepalingen die voor het instrument gelden, schrijven voor dat de hoofdsom en niet-uitgekeerde rente of dividend van dien aard moeten zijn dat verliezen ermee worden opgevangen en dat ze geen beletsel vormen voor de herkapitalisatie van de kredietinstelling met passende, door de **EBA** krachtens lid 6 uit te werken mechanismen.”.*

(b) Lid 6 komt als volgt te luiden:

*„6. Om de **te zorgen voor een consequente harmonisatie** en om de convergentie van de toezichtpraktijken te garanderen, ontwikkelt de **EBA** voorstellen voor technische **regelgevingsnormen ter nadere bepaling van de voorschriften die van toepassing zijn op** de in lid 1 van dit artikel bedoelde instrumenten. De Autoriteit legt die voorstellen voor technische **regelgevingsnormen** uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.*

*Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de voorgaande alinea bedoelde voorstellen voor technische **regelgevingsnormen** overeenkomstig de in **artikelen 7 tot 7 quinquies** van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA] bedoelde procedure goed te keuren.*

Woensdag 7 juli 2010

De **EBA** geeft ook richtsnoeren met betrekking tot de in artikel 57, lid 1, onder a), bedoelde instrumenten.

De **EBA** houdt toezicht op de toepassing van *deze richtsnoeren*.”.

(14) In artikel 74, lid 2, wordt de tweede alinea vervangen door:

„Met het oog op een eenvormige toepassing van deze richtlijn gebruiken de bevoegde autoriteiten vanaf 31 december 2012 voor de mededeling van deze berekeningen van kredietinstellingen eenvormige formaten, frequenties, talen en data. Om de eenvormige toepassing van de richtlijn te garanderen, ontwikkelt de EBA voorstellen voor technische uitvoeringsnormen om in de Europese Unie eenvormige formaten (met desbetreffende instructies), frequenties en data te introduceren vóór 1 januari 2012. De rapporteringsformaten dienen in verhouding te staan tot de aard, de schaal en de complexiteit van de activiteiten van de kredietinstellingen.

Met het oog op een eenvormige toepassing van deze richtlijn, stelt de EBA tevens voorstellen voor uitvoeringsnormen op met betrekking tot de op deze rapportage toe te passen IT-oplossingen.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de tweede en derde alinea bedoelde voorstellen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA].”.

(15) Aan artikel 81, lid 2, worden de volgende alinea's toegevoegd:

„Om de consequente harmonisatie van dit artikel te garanderen, ontwikkelt de EBA, in overleg met de EAEM, ontwerpregelgevingsnormen om de beoordelingsmethode voor kredietbeoordelingen te bepalen. De EBA legt deze voorstellen voor technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de onder letter a) van de tweede alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de in artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA] bedoelde procedure goed te keuren.”.

(16) Aan artikel 84, lid 2, worden de volgende alinea's toegevoegd:

„Om de consequente harmonisatie van dit artikel te garanderen, ontwikkelt de EBA, in overleg met de EAEM, ontwerpregelgevingsnormen om de beoordelingsmethode voor kredietbeoordelingen te bepalen. De EBA legt deze voorstellen voor technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de onder letter a) van de eerste alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de in artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA] bedoelde procedure goed te keuren.”.

(17) Aan artikel 97, lid 2, worden de volgende alinea's toegevoegd:

„Om de consequente harmonisatie van dit artikel te garanderen, ontwikkelt de EBA, in overleg met de EAEM, ontwerpregelgevingsnormen om de beoordelingsmethode voor kredietbeoordelingen te bepalen. De EBA legt deze voorstellen voor technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de onder letter a) van de eerste alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de in artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA] bedoelde procedure goed te keuren.”.

Woensdag 7 juli 2010

- (18) Aan artikel 105, lid 1, worden de volgende alinea's toegevoegd:

„Om de **consequente harmonisatie** van dit artikel te garanderen, kan de **EBA ontwerpregelgevingsnormen** ontwikkelen om de **beoordelingsmethode** te bepalen aan de hand waarvan de bevoegde autoriteiten kredietinstellingen toestaan de geavanceerde meetbenadering te gebruiken.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de onder letter a) van de tweede alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de in **artikelen 7 tot 7 quinquies** van Verordening (EU) nr. .../2010 **bedoelde procedure goed te keuren.**”.

- (19) In artikel 106, lid 2, wordt de **tweede** alinea vervangen door:

„Om de **consequente harmonisatie** van dit lid te garanderen, ontwikkelt de **EBA ontwerpregelgevingsnormen ter nadere bepaling** van de vrijstellingen in punt c) en d), **alsook van de voorwaarden die worden gebruikt om uit te maken of er sprake is van een groep van verbonden cliënten, als omschreven in lid 3.** De **EBA** legt **deze** voorstellen voor technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de onder letter a) van de tweede alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de in **artikelen 7 tot 7 quinquies** van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA] **bedoelde procedure goed te keuren.**”.

- (20) Artikel 110, lid 2, wordt vervangen door:

„2. De lidstaten schrijven voor dat de mededeling ten minste tweemaal per jaar moet plaatsvinden. De bevoegde autoriteiten gebruiken vanaf 31 december 2012 eenvormige formaten, frequenties **en** data voor de mededeling. Om de eenvormige toepassing van de richtlijn te garanderen, ontwikkelt de **EBA** voorstellen voor technische **uitvoeringsnormen om in de Europese Unie** eenvormige formaten (**met desbetreffende instructies**), frequenties **en** data te introduceren vóór 1 januari 2012. De rapporteringsformaten dienen in verhouding te staan tot de aard, de schaal en de complexiteit van de activiteiten van de kredietinstellingen.

Met het oog op een eenvormige toepassing van deze richtlijn stelt de EBA tevens voorstellen voor technische uitvoeringsnormen op met betrekking tot de op deze rapportage toe te passen IT-oplossingen.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste en tweede alinea bedoelde voorstellen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig **artikel 7 sexies** van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA].”.

- (20 bis) **In artikel 111, lid 1, wordt de vierde alinea vervangen door:**

„De lidstaten kunnen een limiet vaststellen die lager is dan 150 miljoen euro, en stellen de EBA daarvan in kennis.”.

- (21) Artikel 122 bis, lid 10, wordt vervangen door:

„10. De **EBA** brengt jaarlijks aan de Commissie verslag uit over de naleving van dit artikel door de bevoegde autoriteiten.

Om de **consequente harmonisatie** van dit artikel te garanderen, ontwikkelt de **EBA ontwerpregelgevingsnormen ten behoeve van de convergentie van de toezichtspraktijken met betrekking tot** dit artikel, met inbegrip van de maatregelen die worden genomen in het geval van een inbreuk op de verplichtingen inzake zorgvuldigheid en risicobeheer. De **EBA** legt **deze** voorstellen voor technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Woensdag 7 juli 2010

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de onder letter a) van de tweede alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de in artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA] bedoelde procedure goed te keuren.”.

(22) Aan artikel 124 wordt het volgende lid **■** toegevoegd:

„6. Om de *consequente harmonisatie* van dit artikel te garanderen, **kan** de **EBA** voorstellen *ontwikkelen* voor *ontwerpregelgevingsnormen* om dit artikel en een gemeenschappelijke risicobeoordelingsprocedure *en -methodologie* te bepalen.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de onder letter a) van de eerste alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de in artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA] bedoelde procedure goed te keuren.”.

(22 bis) *Artikel 126, lid 4, wordt vervangen door:*

„4. *Als de bevoegde autoriteiten in het kader van lid 3 onderling afspraken hebben gemaakt, brengen zij de EBA en de Commissie daarvan op de hoogte.”.*

(22 ter) *In artikel 129, lid 1, wordt na de eerste alinea de volgende alinea ingevoegd:*

„*Indien de consoliderende toezichthouder nalaat de in de eerste alinea bedoelde taken uit te voeren, of indien de bevoegde autoriteiten onvoldoende samenwerken met de consoliderende toezichthouder om de in de eerste alinea bedoelde taken uit te voeren, mag iedere betrokken bevoegde autoriteit de zaak onder de aandacht van de EBA brengen, die kan optreden in overeenstemming met artikel 11 van Verordening .../2010 [EBA].”.*

(23) In artikel 129, lid 2, komt de vijfde alinea als volgt te luiden:

„ **■**

Indien een *van de betrokken* bevoegde *autoriteiten* aan het einde van de periode van zes maanden, de zaak heeft doorverwezen naar de **EBA** overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], *stelt* de consoliderende toezichthouder *zijn besluit uit en wacht hij* een eventueel door de **EBA** overeenkomstig artikel 11, lid 3, van die verordening genomen besluit *over zijn besluit* af en *neemt hij een besluit* in overeenstemming met *het* besluit *van de EBA*. De periode van zes maanden wordt beschouwd als verzoeningsperiode in de zin van die verordening. De **EBA** neemt haar besluit binnen één maand. De zaak wordt niet meer doorverwezen naar de **EBA** na het einde van de periode van zes maanden of nadat een gezamenlijk besluit is genomen.”.

(23 bis) *Aan artikel 129, lid 2, wordt de volgende alinea toegevoegd:*

„*Met het oog op eenvormige toepassingsvoorwaarden voor het in dit lid omschreven gezamenlijke besluitproces, kan de EBA voorstellen voor technische uitvoeringsnormen opstellen, met betrekking tot de verzoeken om toestemming die zijn bedoeld in artikel 84, lid 1, artikel 87, lid 9, en artikel 105, alsook in bijlage III, deel 6, met het oog op het faciliteren van de gezamenlijke besluiten.*

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de twee voorgaande alinea's bedoelde voorstellen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA].”.

(24) Artikel 129, lid 3, wordt als volgt gewijzigd:

(a) In de derde alinea wordt *de benaming* „het Comité van Europese banktoezichthouders” vervangen door „de Europese Bankautoriteit”.

Woensdag 7 juli 2010

(b) De vierde alinea komt als volgt te luiden:

„Als de bevoegde autoriteiten niet binnen vier maanden tot een gezamenlijk besluit komen, wordt het besluit over de toepassing van de artikelen 123 en 124 en artikel 136, lid 2, op geconsolideerde basis genomen door de consoliderende toezichthouder nadat hij de door de relevante bevoegde autoriteiten verrichte risicobeoordeling van de dochterondernemingen naar behoren in overweging heeft genomen. Indien **een van de betrokken bevoegde autoriteiten** op het einde van de periode van vier maanden de zaak overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA] naar de **EBA** heeft doorverwezen, **stelt** de consoliderende toezichthouder **zijn besluit uit** en wacht **hij** een eventueel door de **EBA** overeenkomstig artikel 11, lid 3, van die verordening genomen besluit af, en **neemt hij zijn besluit** in overeenstemming met **het** besluit **van de EBA**. De periode van vier maanden wordt beschouwd als verzoeningsperiode in de zin van die verordening. De **EBA** neemt haar besluit binnen één maand. De zaak wordt niet meer doorverwezen naar de **EBA** na het einde van de periode van vier maanden of nadat een gezamenlijk besluit is genomen.”

(c) De vijfde alinea komt als volgt te luiden:

„Het besluit over de toepassing van de artikelen 123 en 124 en artikel 136, lid 2, wordt op individuele of gesubconsolideerde basis genomen door de respectieve bevoegde autoriteiten die belast zijn met het toezicht op dochterondernemingen van een EU-moederkredietinstelling of een financiële EU-moederholding, nadat naar behoren rekening is gehouden met de standpunten en reserves van de consoliderende toezichthouder. Indien **een van de betrokken bevoegde autoriteiten** op het einde van de periode van vier maanden de zaak overeenkomstig artikel 11 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA] naar de **EBA** heeft doorverwezen, **stellen** de bevoegde autoriteiten **hun besluit uit** en wachten **zij** een eventueel door de **EBA** overeenkomstig artikel 11, lid 3, van die verordening genomen besluit af, en **nemen zij hun besluit** in overeenstemming met **het** besluit **van de EBA**. De periode van vier maanden wordt beschouwd als verzoeningsperiode in de zin van die verordening. De **EBA** neemt haar besluit binnen één maand. De zaak wordt niet meer doorverwezen naar de **EBA** na het einde van de periode van vier maanden of nadat een gezamenlijk besluit is genomen.”

(d) De zevende alinea komt als volgt te luiden:

„Indien de **EBA** werd geraadpleegd, houden alle bevoegde autoriteiten rekening met haar advies en geven zij de redenen voor elke significante afwijking daarvan.”

(e) De tiende alinea komt als volgt te luiden:

„**■** De **EBA kan** voorstellen voor technische **uitvoeringsnormen ontwikkelen om te zorgen voor eenvormige** toepassingsvoorwaarden **voor** het in dit lid bedoelde gezamenlijke besluitproces, met betrekking tot de toepassing van artikel 123, artikel 124 en **artikel 136, lid 2**, met het oog op het faciliteren van gezamenlijke besluiten. **■**

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde voorstellen van technische **uitvoeringsnormen goed te keuren** overeenkomstig **artikel 7 sexies** van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA].”

(25)

In artikel 130, lid 1, worden de eerste twee alinea's vervangen door:

„130. Als zich in een bankgroep een noodsituatie voordoet, **met inbegrip van een situatie als bedoeld in artikel 10 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA]**, waaronder ongunstige ontwikkelingen op de **■** markten, die de liquiditeit van de markt en de stabiliteit van het financiële stelsel kan ondermijnen in een van de lidstaten waar aan entiteiten van de groep vergunning is verleend of significante bijkantoren als bedoeld in artikel 42 bis zijn gevestigd, waarschuwt de consoliderende toezichthouder, behoudens hoofdstuk 1, afdeling 2, zo spoedig mogelijk de **EBA, het ECSR** en de in artikel 49, vierde alinea, en artikel 50 genoemde autoriteiten en deelt hij alle informatie mee die voor de uitoefening van hun taken van essentieel belang is. Dit geldt voor alle bevoegde autoriteiten die in de artikelen 125 en 126 worden genoemd, alsmede voor de bevoegde autoriteit die in lid 1 van artikel 129 wordt genoemd.

Als de in artikel 49, vierde alinea, genoemde autoriteit kennis krijgt van een situatie als beschreven in de eerste alinea van dit lid, waarschuwt zij zo spoedig mogelijk de in de artikelen 125 en 126 bedoelde bevoegde autoriteiten en de **EBA**.”

Woensdag 7 juli 2010

(26) In artikel 131 wordt de derde alinea vervangen door:

„De bevoegde autoriteiten die vergunning hebben verleend aan de dochteronderneming van een moederonderneming die een kredietinstelling is, mogen bij **bilaterale** overeenkomst **en in overeenstemming met artikel 13 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA]** hun toezichthoudende verantwoordelijkheden overdragen aan de bevoegde autoriteiten die vergunning hebben verleend aan en toezicht uitoefenen op de moederonderneming, opdat deze autoriteiten het toezicht op de dochteronderneming op zich nemen overeenkomstig deze richtlijn. De **EBA** wordt op de hoogte gebracht van het bestaan en de inhoud van dergelijke overeenkomsten. Zij licht de bevoegde autoriteiten van de overige lidstaten en het Europees Comité voor het bankwezen hierover in.”.

(27) **Artikel 131 bis** wordt als volgt gewijzigd:

(a) **Lid 1** wordt vervangen door:

„1. De consoliderende toezichthouder richt colleges van toezichthouders op om de uitoefening van de in artikel 129 en artikel 130, lid 1, genoemde taken te vergemakkelijken, onverminderd het confidentiële karakter van de vereisten van lid 2 van dit artikel en in overeenstemming met de EU-wetgeving, om, waar dat nodig is, te zorgen voor passende coördinatie en samenwerking met relevante bevoegde autoriteiten van derde landen.

De EBA neemt initiatief om de efficiënte, effectieve en consistente werking van de colleges van toezichthouders waarvan sprake is in dit artikel te verzekeren, te bevorderen en te volgen, in overeenstemming met artikel 12 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA]. Daarvoor neemt de EBA voor zover zij dit passend acht deel, en wordt ze in het kader daarvan beschouwd als „bevoegde autoriteit”.

Colleges van toezichthouders bieden een kader waarbinnen de consoliderende toezichthouder, de EBA en de andere betrokken bevoegde autoriteiten de volgende taken verrichten:

- a) **onderling uitwisselen van informatie overeenkomstig artikel 12 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA];**
- b) **in voorkomend geval tot overeenstemming komen over een toewijzing van taken en overdracht van verantwoordelijkheden op basis van vrijwilligheid;**
- c) **op basis van een overeenkomstig artikel 124 verrichte risicobeoordeling van de groep programma's voor toezichtonderzoek vaststellen;**
- d) **de efficiëntie van het toezicht vergroten door te snoeien in onnodige duplicatie van toezichtvereisten, ook met betrekking tot gevraagde informatie als bedoeld in artikel 130, lid 2, en artikel 132, lid 2;**
- e) **de prudentiële vereisten in het kader van de richtlijn consequent toepassen op alle entiteiten in een bankgroep, onverminderd de keuzemogelijkheden en de speelruimte die de EU-wetgeving biedt;**
- f) **bij de toepassing van artikel 129, lid 1, punt c), rekening houden met het werk van andere fora die eventueel op dit gebied zijn opgericht.**

De bevoegde autoriteiten en de EBA die deelnemen aan de colleges van toezichthouders, werken nauw samen. De geheimhoudingsvereisten uit hoofde van hoofdstuk 1, afdeling 2, beletten de bevoegde autoriteiten niet binnen colleges van toezichthouders vertrouwelijke informatie uit te wisselen. De oprichting en werking van colleges doen geen afbreuk aan de rechten en plichten van de bevoegde autoriteiten in het kader van deze richtlijn.”.

Woensdag 7 juli 2010

(b) In lid 2:**(i)** wordt de tweede alinea vervangen door:

„Om de **consequente harmonisatie** van dit artikel en van artikel 42 bis, lid 3, te garanderen, **kan** de **EBA** voorstellen **ontwikkelen** voor **ontwerpregelgevingsnormen** om **algemene voorwaarden** voor het functioneren van colleges **vast te leggen**.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de onder letter a) van de tweede alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de in artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA] bedoelde procedure goed te keuren.”.

(ii) wordt de **zesde** alinea vervangen door:

„De consoliderende toezichthouder stelt, onverminderd de geheimhoudingsvereisten in het kader van hoofdstuk 1, afdeling 2, de **EBA** in kennis van de activiteiten van het college van toezichthouders, met inbegrip van de activiteiten in noodsituaties, en deelt de **EBA** alle informatie mee die voor de convergentie van het toezicht van bijzonder belang is.”.

(27 bis) **In artikel 132, lid 1, worden na de eerste alinea de volgende alinea's ingevoegd:**

„De bevoegde autoriteiten werken voor de toepassing van deze richtlijn samen met de EBA, overeenkomstig Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA].

De bevoegde autoriteiten verstrekken de EBA alle informatie die zij nodig heeft voor de uitoefening van haar taken uit hoofde van deze richtlijn en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], overeenkomstig artikel 20 van die verordening.”.

(27 ter) **In artikel 140 wordt de derde alinea vervangen door:**

„3. De met het toezicht op geconsolideerde basis belaste bevoegde autoriteiten stellen een lijst op van de in artikel 71, lid 2, bedoelde financiële holdings. Deze lijsten worden aan de bevoegde autoriteiten van de andere lidstaten, aan de EBA en aan de Commissie gezonden.”.

(28) Artikel 143, lid 2, wordt als volgt gewijzigd:**(a)** De volgende zin wordt aan het einde van de eerste alinea toegevoegd:

„De **EBA** staat de Commissie en het Europees Comité voor het bankwezen bij het uitvoeren van die taken bij, ook wat betreft de vraag of die richtsnoeren dienen te worden bijgewerkt.”.

(b) De tweede alinea komt als volgt te luiden:

„De bevoegde autoriteit die de in de eerste alinea van lid 1 bedoelde verificatie uitvoert, houdt rekening met die richtsnoeren. De bevoegde autoriteit raadpleegt daartoe de **EBA** voordat zij een besluit neemt.”.

(28 bis) **De vierde alinea van artikel 143, lid 3, wordt vervangen door:**

„De toezichtmethoden moeten de mogelijkheid bieden de doeleinden van het toezicht op geconsolideerde basis als omschreven in dit hoofdstuk te verwezenlijken, en moeten aan de overige betrokken bevoegde autoriteiten, de EBA en de Commissie worden medegedeeld.”.

Woensdag 7 juli 2010

(29) Aan artikel 144 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Om de eenvormige toepassing van dit artikel te garanderen, ontwikkelt de Europese Bankautoriteit voorstellen voor technische **uitvoeringsnormen** om **■** het formaat, de structuur, de inhoudsopgave en de jaarlijkse publicatiedatum van de in dit artikel bedoelde openbaarmaking **te bepalen**. De Autoriteit legt die voorstellen voor technische normen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de derde alinea bedoelde voorstellen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA].”.

(30) Artikel 150 wordt als volgt gewijzigd:

(a) Het volgende lid 3 wordt toegevoegd:

„3. **Met het oog op een eenvormige toepassing van deze richtlijn stelt de EBA voorstellen voor technische uitvoeringsnormen op ter bepaling van:**

- a) de toepassingsvoorwaarden voor de punten 15 tot en met 17 van bijlage V;
- b) de toepassingsvoorwaarden voor deel 2 van bijlage VI met betrekking tot de in punt 12 bedoelde kwantitatieve factoren, de in punt 13 bedoelde kwalitatieve factoren en de in punt 14 bedoelde referentiewaarde;

De EBA legt deze voorstellen voor technische **uitvoeringsnormen** uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde voorstellen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA].”.

(31) **■** Artikel 156 wordt **als volgt gewijzigd:**

(a) De benaming „het Comité van Europese banktoezichthouders” wordt vervangen door „de Europese Bankautoriteit”.

(b) De eerste alinea wordt vervangen door:

„De Commissie onderzoekt in samenwerking met de EBA en de lidstaten en rekening houdend met de bijdrage van de Europese Centrale Bank op gezette tijden of deze richtlijn, in combinatie met Richtlijn 2006/49/EG, van grote invloed is op de conjuncturele cyclus, en gaat in het licht van dat onderzoek na of maatregelen om dit te verhelpen gerechtvaardigd zijn.”.

Artikel 10

Wijzigingen in Richtlijn 2006/49/EG

Richtlijn 2006/49/EG wordt als volgt gewijzigd:

(1) Aan artikel 18 **■** wordt het volgende lid toegevoegd:

„5. **■** De bij Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad opgerichte Europese Bankautoriteit (EBA) kan **ontwerpregelgevingsnormen opstellen ter nadere bepaling van de beoordelingsmethode aan de hand waarvan** de bevoegde autoriteiten kredietinstellingen toestaan interne modellen te gebruiken voor de berekening van het kapitaalvereiste in het kader van deze richtlijn.

Woensdag 7 juli 2010

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de onder letter a) van de eerste alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de in artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 bedoelde procedure goed te keuren.

(1 bis) **Aan artikel 22, lid 1, wordt de volgende alinea toegevoegd:**

„Wanneer de bevoegde autoriteiten ontheffing verlenen van de toepassing van kapitaalvereisten op geconsolideerde basis als bedoeld in dit artikel, stellen zij de EBA en de Commissie daarvan in kennis.”.

(1 ter) **Artikel 32, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:**

(a) **De tweede alinea wordt vervangen door:**

„De bevoegde autoriteiten geven de EBA, de Raad en de Commissie kennis van die procedures.”.

(b) **Het volgende lid wordt toegevoegd:**

„3 bis. De Europese Bankautoriteit geeft richtsnoeren met betrekking tot de in het eerste lid van dit artikel bedoelde procedures.”.

(1 quater) **Artikel 36, lid 1, komt als volgt te luiden:**

„1. De lidstaten wijzen de autoriteiten aan die bevoegd zijn om de in deze richtlijn omschreven taken te vervullen. Zij stellen de EBA en de Commissie van deze aanwijzing in kennis, onder vermelding van een eventuele taakverdeling.”.

(1 quinquies) **Aan artikel 38, lid 1, worden de volgende alinea's toegevoegd:**

„1. De bevoegde autoriteiten werken voor de toepassing van deze richtlijn samen met de EBA, overeenkomstig Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA].

2. De bevoegde autoriteiten verstrekken de EBA onverwijld alle informatie die zij nodig heeft voor de uitoefening van haar taken uit hoofde van deze richtlijn en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], overeenkomstig artikel 20 van die verordening.”.

Artikel 11

Wijzigingen in Richtlijn 2009/65/EG (icbe's)

Richtlijn 2009/65/EG wordt als volgt gewijzigd:

(1) **Aan artikel 5 wordt het volgende lid ■ toegevoegd:**

„8. Om een consequente harmonisatie van dit artikel te garanderen, kan de ■ EAEM ontwerpregelgevingsnormen ontwikkelen met het oog op de specificering van de informatie die aan de bevoegde autoriteiten moet worden bezorgd bij de aanvraag van een vergunning voor een icbe.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de in artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 bedoelde procedure goed te keuren.”.

Woensdag 7 juli 2010

(1 bis) Aan artikel 6, lid 1, wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Elke vergunning die wordt verleend, wordt ter kennis gebracht van de Europese Autoriteit voor effecten en markten, die op haar website een lijst publiceert en bijwerkt van beheermaatschappijen waaraan een vergunning is verleend.”.

(2) Aan artikel 7 wordt het volgende lid **■** toegevoegd:

„6. Om een consequente harmonisatie van dit artikel te garanderen, kan de EAEM ontwerpregelgevingsnormen ontwikkelen om:

- a) de informatie te bepalen die bij de bevoegde autoriteiten moet worden ingediend in de aanvraag voor de vergunning van de beheermaatschappij, inclusief het programma van werkzaamheden;*
- b) de voorschriften vast te leggen die van toepassing zijn op de beheermaatschappij in de zin van artikel 7, lid 2, alsook de informatie voor de in artikel 7, lid 2, bedoelde kennisgevingen;*
- c) de voorschriften te bepalen die van toepassing zijn op de aandeelhouders en vennoten met gekwalificeerde deelnemingen, alsook de belemmeringen voor de effectieve uitoefening van de toezichhoudende taken van de bevoegde autoriteit, in de zin van artikel 8, lid 1, en artikel 10, leden 1 en 2, van Richtlijn 2004/39/EG, en zoals bedoeld in artikel 11 van deze richtlijn.*

De Autoriteit legt de onder a) en b) bedoelde voorstellen voor technische regelgevingsnormen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de onder a), b) en c) bedoelde voorstellen voor technische regelgevingsnormen overeenkomstig de artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 goed te keuren.

Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te garanderen ontwikkelt de EAEM ontwerpen van technische uitvoeringsnormen om standaardformulieren, templates en procedures voor de kennisgeving of informatieverstrekking in alinea 1, onder a) en b) vast te stellen.

De Autoriteit legt deze ontwerpen van technische uitvoeringsnormen uiterlijk op 1 januari 2014 voor aan de Commissie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in alinea 4 bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010.”.

(2 bis) Artikel 9, lid 2, komt als volgt te luiden:

„2. De lidstaten stellen de Europese Autoriteit voor effecten en markten en de Commissie in kennis van de algemene moeilijkheden die de icbe's ondervinden bij het in de handel brengen van hun rechten van deelneming in enig derde land.

De Commissie bekijkt deze moeilijkheden zo snel mogelijk, om er een passende oplossing voor te vinden. Europese Autoriteit voor effecten en markten staat haar in de uitvoering van deze taak bij.”.

Woensdag 7 juli 2010

(2 ter) Aan artikel 11 wordt het volgende lid toegevoegd:

„3. Om een consequente harmonisatie van deze richtlijn te garanderen kunnen de ETA's ontwerpregelgevingsnormen ontwikkelen met het oog op de vaststelling van een uitputtende lijst van de informatie die kandidaat-verwerfers krachtens dit artikel, onder verwijzing naar artikel 10 ter, lid 4, van Richtlijn 2004/39/EG, in hun kennisgeving moeten opnemen, onverminderd artikel 10 bis, lid 2, van die richtlijn.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 goed te keuren.

Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te garanderen kan de EAEM ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ontwikkelen voor de vaststelling van standaardformulieren, templates en procedures voor de modaliteiten van het overlegproces tussen de relevante bevoegde autoriteiten als bedoeld in dit artikel, onder verwijzing naar artikel 10, lid 4, van Richtlijn 2004/39/EG.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde voorstellen voor technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010.”.

(2 quater) Artikel 12, lid 3, wordt als volgt gewijzigd:

a) de eerste alinea wordt vervangen door:

„3. Onverminderd de bepalingen van artikel 116 stelt de Commissie uiterlijk 1 juli 2010 middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 112, 112 bis en 112 ter maatregelen vast ter specificering van de procedures en regelingen zoals bepaald in lid 1, tweede alinea, onder a), alsook van structuren en organisatorische eisen ter beperking van belangenconflicten zoals bepaald in lid 1, tweede alinea, onder b).”;

b) de tweede alinea wordt geschrapt.

(3) In artikel 12 wordt het volgende lid ■ toegevoegd:

„4. Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te garanderen kan de EAEM ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ontwikkelenter bepaling van de gedelegeerde handelingen die de Commissie vaststelt met betrekking tot de in lid 3 bedoelde procedures, schikkingen, structuren en organisatorische vereisten.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010.”.

(3 bis) Artikel 14, lid 2, wordt als volgt gewijzigd:

a) in de eerste alinea wordt de inleidende formule vervangen door:

„2. Onverminderd de bepalingen van artikel 116 stelt de Commissie bij wege van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 112, 112 bis en 112 ter maatregelen vast om ervoor te zorgen dat de beheermaatschappij voldoet aan de in lid 1 geschetste taken, met name om:”;

b) de tweede alinea wordt geschrapt.

Woensdag 7 juli 2010

(4) Aan artikel 14 wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

„3. Om **eenvormige voorwaarden voor de uitvoering** van dit artikel te garanderen kan de EAEM ontwerpen van technische **uitvoeringsnormen** ontwikkelen **ter bepaling van de gedelegeerde handelingen die de Commissie vaststelt met betrekking tot de in de lid 2, onder a), b) en c) bedoelde criteria, beginselen en maatregelen.**

Aan de Commissie wordt de **bevoegdheid verleend de** in de eerste alinea bedoelde **ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren** overeenkomstig artikel 7 **sexies** van Verordening (EU) nr. .../2010.”.

(4 bis) Aan artikel 17 wordt het volgende lid toegevoegd:

„10. Om een consequente harmonisatie van dit artikel te garanderen kan de EAEM ontwerpregelgevingsnormen ontwikkelen met het oog op de specificering van de informatie die overeenkomstig de leden 1, 2, 3, 8 en 9 moet worden verstrekt.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 goed te keuren.

Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te garanderen kan de EAEM ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ontwikkelen met het oog op de vaststelling van de standaardformulieren, templates en procedures voor de verzending van de informatie overeenkomstig de leden 3 en 9.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de derde alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 **sexies** van Verordening (EU) nr. .../2010.”.

(4 ter) Aan artikel 18 wordt het volgende lid toegevoegd:

„4 bis. Om een consequente harmonisatie van dit artikel te garanderen kan de EAEM ontwerpregelgevingsnormen ontwikkelen met het oog op de specificering van de informatie die overeenkomstig de leden 1, 2 en 4 moet worden verstrekt.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 goed te keuren.

Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te garanderen kan de EAEM ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ontwikkelen met het oog op de vaststelling van de standaardformulieren, templates en procedures voor de verzending van de informatie overeenkomstig de leden 2 en 4.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de derde alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 **sexies** van Verordening (EU) nr. .../2010.”.

(4 quater) Aan artikel 20 wordt het volgende lid toegevoegd:

„4 bis. Om een consequente harmonisatie en een eenvormige toepassing van dit artikel te garanderen ontwikkelt de bij Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad opgerichte Europese Autoriteit voor effecten en markten ontwerpen (kan zij die ontwikkelen) van technische regelgevingsnormen ter bepaling van de informatie die bij de bevoegde autoriteiten moet worden ingediend in de aanvraag voor een vergunning voor het beheer van een icbe die in een andere lidstaat is gevestigd.

Woensdag 7 juli 2010

De Commissie kan de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische normen goedkeuren overeenkomstig de in artikel 7 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] bedoelde procedure.

Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te garanderen kan de EAEM ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ontwikkelen met het oog op de vaststelling van de standaardformulieren, templates en procedures voor de verstrekking van deze informatie.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de derde alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010."

(5) In artikel 21, lid 7, wordt de eerste alinea vervangen door:

„7. Alvorens de in de leden 3, 4 of 5 bedoelde procedure toe te passen, kunnen de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van ontvangst van een beheermaatschappij in spoedeisende gevallen de conservatoire maatregelen treffen die noodzakelijk zijn ter bescherming van de belangen van de beleggers en andere personen voor wie diensten worden verricht. De Commissie, de EAEM en de bevoegde autoriteiten van de overige betrokken lidstaten moeten zo spoedig mogelijk van die maatregelen op de hoogte worden gebracht."

(5 bis) In artikel 21, lid 7, wordt de tweede alinea vervangen door:

„De Commissie kan, na raadpleging van de bevoegde autoriteiten van de belanghebbende lidstaten, besluiten dat de betrokken lidstaat deze maatregelen moet wijzigen of intrekken, onverminderd de bevoegdheden van de EAEM op grond van artikel 9 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM]"

(5 ter) In artikel 21 wordt de eerste alinea van lid 9 vervangen door:

„9. De lidstaten stellen de Europese Autoriteit voor effecten en markten en de Commissie in kennis van het aantal en de aard van de gevallen waarin zij een vergunning op grond van artikel 17 of een aanvraag op grond van artikel 20 weigeren en van alle maatregelen die overeenkomstig lid 5 van dit artikel zijn genomen."

(5 quater) Artikel 23, lid 6, wordt als volgt gewijzigd:

a) de eerste alinea wordt vervangen door:

„6. De Commissie kan middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 112, 112 bis en 112 ter maatregelen vaststellen met betrekking tot de maatregelen die door een bewaarder moeten worden genomen om te voldoen aan zijn verplichtingen met betrekking tot een icbe die wordt beheerd door een in een andere lidstaat gevestigde beheermaatschappij, en die ook de gegevens dienen te omvatten welke moeten worden opgenomen in de standaardovereenkomst die overeenkomstig lid 5 door de bewaarder en de beheermaatschappij moeten worden gebruikt;"

b) In artikel 23, lid 6, wordt de tweede alinea geschrapt.

(6) Aan artikel 29 worden de volgende alinea's toegevoegd:

„5. Om een consequente harmonisatie van deze richtlijn te garanderen kunnen de ETA's ontwerpregelgevingsnormen ontwikkelen ter specificering van:

a) *de informatie die bij de bevoegde autoriteiten moet worden ingediend in de aanvraag voor de vergunning van de beleggingsmaatschappij, inclusief het programma van werkzaamheden, en*

b) *de belemmeringen voor de effectieve uitoefening van de toezichthoudende taken van de bevoegde autoriteit, als omschreven in artikel 29, lid 1, onder c).*

Woensdag 7 juli 2010

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 goed te keuren.

6. Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te garanderen kan de EAEM ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ontwikkelen met het oog op de vaststelling van de standaardformulieren, templates en procedures voor de verstrekking van de informatie in lid 5, onder a).

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].

(6 bis) Artikel 32, lid 6, komt als volgt te luiden:

„6. De lidstaten delen de Europese Autoriteit voor effecten en markten en de Commissie de identiteit mede van de beleggingsmaatschappijen waarvoor de in de leden 4 en 5 bedoelde afwijkingen gelden.”

(6 ter) Artikel 33, lid 6, wordt als volgt gewijzigd:

a) de eerste alinea wordt vervangen door:

„6. De Commissie kan middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 112, 112 bis en 112 ter maatregelen vaststellen met betrekking tot de maatregelen die door een bewaarder moeten worden genomen om te voldoen aan zijn verplichtingen met betrekking tot een icbe die wordt beheerd door een in een andere lidstaat gevestigde beheermaatschappij, en die ook de gegevens dienen te omvatten welke moeten worden opgenomen in de standaardovereenkomst die overeenkomstig lid 5 door de bewaarder en de beheermaatschappij moeten worden gebruikt.”

b) de tweede alinea wordt geschrapt.

(6 quater) Artikel 43, lid 5, wordt als volgt gewijzigd:

a) de eerste alinea wordt vervangen door:

„5. De Commissie kan middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 112, 112 bis en 112 ter maatregelen vaststellen voor de inhoud, de vorm en de wijze waarop de in de leden 1 en 3 bedoelde informatie wordt verstrekt.”

b) de tweede alinea wordt geschrapt.

(7) Aan artikel 43 wordt het volgende lid 6 toegevoegd:

6. Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te garanderen kan de EAEM ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ontwikkelen **ter bepaling van de gedelegeerde handelingen die de Commissie vaststelt met betrekking tot** de inhoud, het formaat en de methode waarop de in de leden 1 en 3 van dit artikel bedoelde informatie moet worden verstrekt.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].

(8) Aan artikel 50 wordt het volgende lid 4 toegevoegd:

4. Om een consequente harmonisatie van dit artikel te garanderen kan de EAEM ontwerpregelgevingsnormen ontwikkelen **ter nadere omschrijving van** de bepalingen betreffende de categorieën van activa waarin icbe's overeenkomstig dit artikelen **de door de Commissie in verband met die bepalingen vastgestelde gedelegeerde handelingen** kunnen beleggen.

Woensdag 7 juli 2010

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid gedelegeerd de in de eerste alinea bedoelde ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] goed te keuren”.

(9) Artikel 51 wordt als volgt gewijzigd:

a) Aan lid 1 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„De nationale bevoegde autoriteiten zorgen ervoor dat alle ingevolge lid 1 ontvangen informatie voor alle beheermaatschappijen en beleggingsondernemingen waarop zij toezicht houden, in geaggregeerde vorm kan worden ingezien door de EAEM en het ECSR ten behoeve van het toezicht op systeemrisico's op Unieniveau.”;

b) De vierde alinea wordt door de volgende tekst vervangen:

„4. Onverminderd de bepalingen van artikel 116 stelt de Commissie bij wege van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 112, 112 bis en 112 ter maatregelen vast voor:

a) criteria voor de beoordeling van de deugdelijkheid van de door de beheermaatschappij overeenkomstig de eerste alinea van lid 1 hierboven toegepaste risicobeheerprocedure;

b) gedetailleerde voorschriften voor de accurate en onafhankelijke evaluatie van de waarde van OTC-derivaten; en

c) gedetailleerde regels betreffende de inhoud van en de procedure voor de kennisgeving van de informatie als bedoeld in de derde alinea van lid 1 aan de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst van de beheermaatschappij.”;

c) Het volgende lid 5 wordt toegevoegd:

„5. Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te garanderen kan de EAEM ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ontwikkelen ter bepaling van de gedelegeerde handelingen die de Commissie vaststelt met betrekking tot de in de punten a), b) en c) van lid 4 bedoelde criteria en regels.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig artikel 7 sexies van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].”.

(9 bis) Artikel 52, lid 4, derde alinea, komt als volgt te luiden:

„De lidstaten delen de Commissie en de Europese Autoriteit voor effecten en markten de lijst mede van de categorieën van de in de eerste alinea bedoelde obligaties, samen met een lijst van de categorieën uitgevende instellingen die krachtens de wet en de in die alinea genoemde voorschriften inzake toezicht, bevoegd zijn obligaties uit te geven die aan de bovengenoemde criteria voldoen. Bij deze lijsten wordt een nota gevoegd waarin de juridische aard van de geboden garanties wordt toegelicht. De Commissie en de Europese Autoriteit voor effecten en markten sturen deze informatie onmiddellijk door naar de andere lidstaten, zo nodig voorzien van hun opmerkingen, en stellen de informatie ter beschikking van het publiek op hun website. Over deze mededeling kan in het in artikel 112, lid 1, bedoelde Europees Comité voor het effectenbedrijf van gedachten worden gewisseld.”.

Woensdag 7 juli 2010

(10) ■ Artikel 60 wordt **als volgt gewijzigd**:

a) in lid 6

i) de eerste alinea wordt vervangen door:

„6. De Commissie kan middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 112, 112 bis en 112 ter maatregelen vaststellen ter specificering van:”;

ii) de tweede alinea wordt geschrapt;

b) Het volgende lid 7 toegevoegd:

„7. Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te garanderen kan de EAEM ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ontwikkelen ter bepaling van de gedelegeerde handelingen die de Commissie vaststelt betreffende de in de punten a), b) en c) van lid 6 bedoelde overeenkomst, maatregelen en procedures.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig ■ artikel 7 *sexies* van Verordening (EU) nr. .../2010.”.

(11) ■ Artikel 61 wordt **als volgt gewijzigd**:

a) lid 3 wordt vervangen door:

„3. De Commissie kan middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 112, 112 bis en 112 ter maatregelen vaststellen voor:

a) de gegevens die moeten worden opgenomen in de in lid 1 bedoelde overeenkomst;
en

b) de soorten onregelmatigheden als bedoeld in lid 2, die geacht worden een ongunstig effect te sorteren op de feeder-icbe”.

b) Het volgende lid ■ toegevoegd:

„4. Om eenvormige voorwaarden voor de uitvoering van dit artikel te garanderen kan de EAEM ontwerpen van technische uitvoeringsnormen ontwikkelen ter bepaling van de gedelegeerde handelingen die de Commissie vaststelt betreffende de in de punten a) en b) van lid 3 bedoelde overeenkomst, maatregelen en soorten onregelmatigheden.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren overeenkomstig ■ artikel 7 *sexies* van Verordening (EU) nr. .../2010.”.

(11 bis) Artikel 62, lid 4, komt als volgt te luiden:

„4. De Commissie kan bij wege van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 112, 112 bis en 112 ter maatregelen vaststellen voor de inhoud van de in lid 1, eerste alinea, bedoelde overeenkomst.”.

Woensdag 7 juli 2010

(11 ter) Artikel 64, lid 4, komt als volgt te luiden:

„4. De Commissie kan middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 112, 112 bis en 112 ter maatregelen vaststellen ter specificering van:

- a) de vorm waarin en de wijze waarop de in lid 1 genoemde informatie moet worden verstrekt; of
- b) de procedure die in het geval dat de activa van de feeder-icbe in hun geheel overgaan op de master-icbe in ruil voor rechten van deelneming, moet worden gevolgd voor de beoordeling en auditing van zo'n bijdrage in natura en de rol van de bewaarder van de feedericbe in deze procedure.”.

(12) Aan artikel 64 wordt het volgende lid **■** toegevoegd:

„5. Om voor de uitvoering van dit artikel **eenvormige voorwaarden** te garanderen **waarin de informatie wordt verstrekt**, kan de EAEM ontwerpen van technische **uitvoeringsnormen** ontwikkelen **ter bepaling van de gedelegeerde handelingen die de Commissie vaststelt** betreffende **vorm en wijze van de verstrekte informatie en de procedure** in de punten a) en b) van lid 4 **■**.

Aan de Commissie wordt de **bevoegdheid verleend de** in de eerste alinea bedoelde **ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren** overeenkomstig **■** artikel 7 **sexies** van Verordening (EU) nr. .../2010.”.

(13) Aan artikel 69 wordt het volgende lid **■** toegevoegd:

„5. Om **een consequente harmonisatie** van dit artikel te garanderen **■** kan de EAEM **ontwerpen van regelgevende** normen ontwikkelen **ter nadere omschrijving van** de bepalingen betreffende de inhoud van het prospectus, het jaarverslag en het halfjaarlijks verslag als bedoeld in bijlage I, en het formaat van deze documenten.

Aan de Commissie wordt de **bevoegdheid gedelegeerd de** in de eerste alinea bedoelde **ontwerpregelgevingsnormen** overeenkomstig de **artikelen 7 tot 7 quinquies** van Verordening (EU) nr. .../2010 **goed te keuren**.”.

(13 bis) Artikel 75, lid 4, komt als volgt te luiden:

„4. De Commissie kan middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 112, 112 bis en 112 ter maatregelen vaststellen **waarin wordt aangegeven aan welke voorwaarden moet worden voldaan als het prospectus wordt verstrekt op een andere duurzame drager dan papier of via een website die geen duurzame drager vormt**.”.

(13 ter) Artikel 78, lid 7, komt als volgt te luiden:

„7. De Commissie stelt bij wege van gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 112, 112 bis en 112 ter maatregelen vast voor het volgende:

- a) de gedetailleerde en volledige inhoud van de aan beleggers te verstrekken essentiële beleggersinformatie als bedoeld in de leden 2, 3 en 4;
- b) de gedetailleerde en volledige inhoud van de essentiële beleggersinformatie die in de volgende gevallen aan beleggers moet worden verstrekt:
 - i) voor icbe's met verschillende beleggingscompartimenten: de essentiële beleggersinformatie die moet worden verstrekt aan beleggers die op een bepaald beleggingscompartiment inschrijven, waaronder informatie over de wijze waarop van het ene naar het andere beleggingscompartiment kan worden overgestapt, en over de kosten die daaraan verbonden zijn;

Woensdag 7 juli 2010

- ii) voor icbe's die verschillende categorieën van aandelen aanbieden: de essentiële beleggersinformatie die moet worden verstrekt aan beleggers die op een bepaalde aandelencategorie inschrijven;
 - iii) de essentiële beleggersinformatie die moet worden verstrekt aan beleggers die inschrijven op een icbe die zelf belegt in andere icbe's of andere instellingen voor collectieve belegging als bedoeld in artikel 50, lid 1, onder e);
 - iv) voor master-feederconstructies: de essentiële beleggersinformatie die moet worden verstrekt aan beleggers die op een feeder-icbe inschrijven; en
 - v) voor gestructureerde icbe's, icbe's met kapitaalbescherming en andere vergelijkbare icbe's: de essentiële beleggersinformatie die moet worden verstrekt aan beleggers in verband met de bijzondere kenmerken van dergelijke icbe's; en
- c) de specifieke details betreffende de vorm en inhoud van de essentiële beleggersinformatie die overeenkomstig lid 5 aan beleggers moet worden verstrekt.”.

(14) Aan artikel 78 wordt het volgende lid 8 toegevoegd:

„8. Om **eenvormige voorwaarden voor de uitvoering** van dit artikel te garanderen **■** kan de EAEM **ontwerpen van** technische **uitvoeringsnormen** ontwikkelen **ter bepaling van de gedelegeerde handelingen die** de Commissie **overeenkomstig lid 7 vaststelt** betreffende de in lid 3 bedoelde informatie.

Aan de Commissie **wordt de bevoegdheid verleend de** in de eerste alinea bedoelde **ontwerpen van** technische **uitvoeringsnormen goed te keuren** overeenkomstig **■** artikel 7 **sexies** van Verordening (EU) nr. .../20100.”.

(14 bis) Artikel 81, lid 2, komt als volgt te luiden:

„2. De Commissie kan **middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 112, 112 bis en 112 ter maatregelen vaststellen** waarin wordt aangegeven aan welke voorwaarden moet worden voldaan als de essentiële beleggersinformatie wordt verstrekt op een andere duurzame drager dan papier of via een website die geen duurzame drager vormt.”.

(14 ter) Aan artikel 83 wordt het volgende lid toegevoegd:

„3. Om een **consequente harmonisatie van dit artikel te garanderen** kan de EAEM **ontwerpregelgevingsnormen ontwikkelen ter specificering van de voorschriften van dit artikel betreffende het aangaan van leningen**.

Aan de Commissie **wordt de bevoegdheid gedelegeerd de** in de eerste alinea bedoelde **ontwerpregelgevingsnormen overeenkomstig de artikelen 7 tot 7 quinquies van Verordening (EU) nr. .../2010 goed te keuren**.”.

(15) Aan artikel 84 wordt het volgende lid **■** toegevoegd:

„4. Om een **consequente harmonisatie** van dit artikel te garanderen **■** kan de EAEM **ontwerpregelgevingsnormen** ontwikkelen **ter nadere bepaling van de voorwaarden waaraan de icbe's moeten voldoen na goedkeuring van de in lid 2, onder a), bedoelde** tijdelijke opschorting van de inkoop of terugbetaling van **hun** rechten van deelneming **■** zodra besloten is tot opschorting over te gaan.

Aan de Commissie **wordt de bevoegdheid gedelegeerd de** in de eerste alinea bedoelde **ontwerpregelgevingsnormen** overeenkomstig de **artikelen 7 tot 7 quinquies** van Verordening (EU) nr. .../2010 **goed te keuren**.”.

Woensdag 7 juli 2010

(15 bis) Artikel 95, lid 1, komt als volgt te luiden:

„1. De Commissie kan middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 112, 112 bis en 112 ter maatregelen vaststellen ter specificering van:

- a) het toepassingsgebied van de in artikel 91, lid 3, bedoelde informatie, en
- b) de vergemakkelijking overeenkomstig artikel 93, lid 7, van de toegang van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten van ontvangst van icbe's tot de informatie en/of documenten als bedoeld in artikel 93, leden 1, 2 en 3.”.

(16) Artikel 95, lid 2, komt als volgt te luiden:

„2. Om *eenvormige voorwaarden voor de uitvoering* van artikel 93 te garanderen kan de EAEM *ontwerpen van* technische *uitvoeringsnormen* ontwikkelen *ter bepaling van*:

- a) vorm en inhoud van een door een icbe te gebruiken standaardmodel voor de in artikel 93, lid 1, bedoelde kennisgeving, met inbegrip van een vermelding naar welke documenten de vertalingen verwijzen;
- b) de vorm en inhoud van een door de bevoegde autoriteiten van de lidstaten te gebruiken standaardmodel voor de in artikel 93, lid 3, bedoelde verklaring;
- c) de procedure voor de uitwisseling van informatie en voor de gebruikmaking van elektronische communicatie tussen de bevoegde autoriteiten in verband met de kennisgeving ingevolge artikel 93.

Aan de Commissie *wordt de bevoegdheid verleend* de in de eerste alinea bedoelde *ontwerpen van* technische *uitvoeringsnormen goed te keuren* overeenkomstig **artikel 7 sexies** van Verordening (EU) nr. .../2010.”.

(16 bis) Artikel 97, lid 1, komt als volgt te luiden:

„1. De lidstaten wijzen de bevoegde autoriteiten aan die de in deze richtlijn vermelde taken moeten uitoefenen. Zij stellen de Europese Autoriteit voor effecten en markten en de Commissie daarvan in kennis onder opgave van de eventuele verdeling van hun bevoegdheden.”.

(16 ter) In artikel 101 wordt het volgende lid ingevoegd:

„2 bis. De bevoegde autoriteiten werken voor de toepassing van deze richtlijn samen met de EAEM, overeenkomstig Verordening .../... [EAEM].

De bevoegde autoriteiten verstrekken de EAEM overeenkomstig artikel 20 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] onverwijld alle informatie die zij nodig heeft voor de uitoefening van haar taken.”.

(17) In artikel 101 komen de leden 8 en 9 als volgt te luiden:

„8. De bevoegde autoriteiten kunnen de EAEM op de hoogte brengen indien een verzoek:

- a) om uitwisseling van informatie overeenkomstig artikel 109 is afgewezen of niet binnen een redelijke termijn is gehonoreerd;
- b) om een onderzoek of een verificatie ter plaatse overeenkomstig artikel 110 is afgewezen of niet binnen een redelijke termijn is gehonoreerd; of

Woensdag 7 juli 2010

- c) om toestemming dat hun eigen functionarissen de functionarissen van de bevoegde autoriteit van de andere lidstaat vergezellen, is afgewezen of niet binnen een redelijke termijn is gehonoreerd.

Onverminderd het bepaalde in artikel 258 van het VWEU, kan de EAEM in dergelijke gevallen handelen overeenkomstig de haar bij artikel 11 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] verleende bevoegdheden, zulks onverlet de mogelijkheid om een verzoek om informatie of een onderzoek, bedoeld in lid 6, af te wijzen en de mogelijkheid voor de EAEM om in deze gevallen op te treden overeenkomstig artikel 9 van de genoemde verordening."

9. **Met het oog op een** eenvormige toepassing van dit artikel **■** kan de EAEM **ontwerpen van technische uitvoeringsnormen opstellen met het oog op de vaststelling van gemeenschappelijke procedures voor de bevoegde autoriteiten betreffende de samenwerking bij de verificaties** en **■** onderzoeken ter plaatse, bedoeld in de leden 4 en 5.

Aan de Commissie wordt de bevoegdheid verleend de in de eerste alinea bedoelde **ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren** overeenkomstig **■** artikel 7 **sexies** van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] **■**."

(18) Artikel 102 wordt als volgt gewijzigd:

a) In lid 2 wordt de eerste alinea vervangen door:

„2. Lid 1 belet niet dat tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten overeenkomstig deze richtlijn of andere **■** wetgeving **van de Unie** die van toepassing is op icbe's of ondernemingen die bij hun bedrijf betrokken zijn, informatie wordt uitgewisseld of bezorgd aan de **EAEM overeenkomstig Verordening (EU) nr. .../2010** of **aan** het bij Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad opgerichte Europees Comité voor systeemrisico's. Deze gegevens vallen onder het in lid 1 **van dit artikel** bedoelde beroepsgeheim.”;

b) In lid 5 wordt het volgende punt **■** toegevoegd:

„d) de bij Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad opgerichte Europese Autoriteit voor effecten en markten (EAEM), de bij Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad opgerichte Europese Bankautoriteit (EBA), de bij Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad opgerichte Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (EAVB), en het ECSR.”.

(18 bis) **Artikel 103, lid 3, komt als volgt te luiden:**

„3. **De lidstaten delen de Europese Autoriteit voor effecten en markten, de Commissie en de overige lidstaten de identiteit mede van de autoriteiten die op grond van lid 1 informatie mogen ontvangen.”.**

(18 ter) **Artikel 103, lid 7, komt als volgt te luiden:**

„7. **De lidstaten delen de Europese Autoriteit voor effecten en markten, de Commissie en de overige lidstaten de identiteit mede van de autoriteiten of instanties die op grond van lid 4 informatie mogen ontvangen.”.**

(19) Artikel 105 wordt vervangen door:

„Artikel 105

Om de eenvormige toepassing van de bepalingen betreffende de uitwisseling van informatie in deze richtlijn te garanderen, kan de Europese Autoriteit voor effecten en markten voorstellen voor technische normen ontwikkelen om de toepassingsvoorwaarden te bepalen met betrekking tot de procedures voor de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten onderling en tussen de bevoegde autoriteiten en de Europese Autoriteit voor effecten en markten.

Woensdag 7 juli 2010

Aan de Commissie **wordt de bevoegdheid verleend** de in de eerste alinea bedoelde **ontwerpen van technische uitvoeringsnormen goed te keuren** overeenkomstig **artikel 7 sexies** van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] **■**”.

(20) In artikel 108, lid 5, onder b) worden de eerste en de tweede alinea vervangen door:

„b) zij brengen de zaak zo nodig onder de aandacht van de **EAEM**, die kan handelen overeenkomstig de haar bij **artikel 11 van** Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM] toevertrouwde bevoegdheden.

De Commissie en de Europese Autoriteit voor effecten en markten worden onverwijld op de hoogte gebracht van alle overeenkomstig punt a) van de eerste alinea genomen maatregelen.”.

(20 bis) **De titel van hoofdstuk XIII wordt vervangen door:**

„GEDELEGEERDE HANDELINGEN EN BEVOEGDHEDEN INZAKE UITVOERING”.

(20 ter) **Artikel 111 komt als volgt te luiden:**

„Artikel 111

De Commissie kan technische wijzigingen van deze richtlijn vaststellen op de hierna genoemde gebieden:

a) **verduidelijking van de definities om overal in de Gemeenschap een consequente harmonisatie en de eenvormige toepassing van de richtlijn te waarborgen, of**

b) **aanpassing van de terminologie en formulering van de definities aan latere voorschriften inzake icbe's en aanverwante zaken.**

Deze maatregelen worden vastgesteld middels gedelegeerde handelingen overeenkomstig de artikelen 112, 112 bis en 112 ter.”.

(20 quater) **Artikel 112 komt als volgt te luiden:**

„Artikel 112

1. **De Commissie wordt bijgestaan door het bij Besluit 2001/528/EG van de Commissie ingestelde Europees Comité voor het effectenbedrijf.**

2. **De bevoegdheid om de in de artikelen 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 en 111 bedoelde gedelegeerde handelingen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een periode van vier jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn. De Commissie stelt uiterlijk zes maanden voor het einde van de periode van vier jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De delegatie van bevoegdheden wordt automatisch met perioden van eenzelfde duur verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad die bevoegdheid intrekt overeenkomstig artikel 64 quater.**

2 bis. **Zodra de Commissie een gedelegeerde handeling heeft gesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.**

2 ter. **De aan de Commissie toegekende bevoegdheid om gedelegeerde handelingen vast te stellen, is onderworpen aan de voorwaarden die worden gesteld in de artikelen 112 bis en 112 ter.**

3. **Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 5 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van de bepalingen van artikel 8 van dat besluit.”.**

Woensdag 7 juli 2010

(20 quinquies) *De volgende artikelen worden ingevoegd:*

„Artikel 112 bis

Intrekking van de bevoegdheidsdelegatie

1. *De in de artikelen 12, 14, 23, 33, 43, 51, 60, 61, 62, 64, 75, 78, 81, 95 en 111 bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan op elk moment door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken.*

2. *De instelling die een interne procedure is begonnen om te besluiten of zij de bevoegdheidsdelegatie wenst in te trekken, beijvert zich om de andere instelling en de Commissie hiervan binnen een redelijke termijn voordat een definitief besluit wordt genomen, op de hoogte te stellen en geeft daarbij aan welke gedelegeerde bevoegdheden mogelijk worden ingetrokken.*

3. *Het besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie van de bevoegdheden die in dat besluit worden vermeld. Het besluit treedt onmiddellijk of op een latere datum die in het besluit wordt vermeld in werking. Het besluit laat de geldigheid van de reeds van kracht zijnde gedelegeerde handelingen onverlet. Het besluit wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie.*

Artikel 112 ter

Bezwaar tegen gedelegeerde handelingen

1. *Het Europees Parlement en de Raad kunnen tegen een gedelegeerde handeling bezwaar aantekenen binnen drie maanden na de datum van kennisgeving daarvan. Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad kan deze termijn met drie maanden worden verlengd.*

2. *Indien noch het Europees Parlement noch de Raad bij het verstrijken van deze termijn bezwaar heeft aangetekend tegen de gedelegeerde handeling, wordt deze bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie en treedt zij in werking op de daarin vermelde datum.*

De gedelegeerde handeling kan worden bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie en vóór het verstrijken van de betrokken periode in werking treden indien het Europees Parlement en de Raad beide de Commissie hebben doen weten geen bezwaar te zullen aantekenen.

3. *Indien het Europees Parlement of de Raad bezwaar aantekent tegen de gedelegeerde handeling, treedt deze niet in werking. Overeenkomstig artikel 296 VWEU geeft de instelling die bezwaar aantekent aan om welke redenen zij dat doet.”.*

Artikel 11 bis

Herziening

Uiterlijk op 1 januari 2014 legt de Commissie een verslag voor aan het Europees Parlement en de Raad waarin wordt gespecificeerd of de ETA's de ontwerpen van technische normen waarin deze richtlijn voorziet, hebben ingediend, waar deze indiening verplicht of facultatief is, met eventuele adequate voorstellen.

Artikel 12

Omzetting

1. *De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2010 aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mede, alsmede een tabel ter weergave van het verband tussen die bepalingen en deze richtlijn.*

Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Woensdag 7 juli 2010

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van internrecht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 13

Inwerkingtreding

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Artikel 14

Adressaten

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te

Voor het Europees Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

Europese Autoriteit voor effecten en markten ***I

P7_TA(2010)0270

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europese Autoriteit voor effecten en markten (COM(2009)0503 – C7-0167/2009 – 2009/0144(COD))

(2011/C 351 E/36)

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

Dit voorstel werd op 7 juli 2010 als volgt gewijzigd ⁽¹⁾:

AMENDEMENTEN VAN HET PARLEMENT (*)

op het voorstel van de Commissie

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot oprichting van een Europese **Toezichthoudende** Autoriteit (**Europese Autoriteit Effecten en Markten**)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op artikel 114,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

⁽¹⁾ De zaak werd terugverwezen naar de commissie overeenkomstig artikel 57, lid 2, tweede alinea (A7-0169/2010).

(*) Wijzigingen: nieuwe of vervangende tekst staat in **vet en cursief**, schrappingen zijn met het symbool **■** aangegeven.

Woensdag 7 juli 2010

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽²⁾,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank ⁽³⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De financiële crisis in 2007/2008 heeft grote tekortkomingen in het financiële toezicht aan het licht gebracht, zowel wat het toezicht op individuele instellingen als wat het toezicht op het financiële stelsel als geheel betreft. Nationale toezichtmodellen zijn dan ook niet meer berekend op de **financiële globalisering en de** geïntegreerde en vervlochten Europese financiële markten waarop tal van financiële instellingen over de grenzen heen actief zijn. De crisis heeft tekortkomingen op het gebied van samenwerking, coördinatie, consistente toepassing van het **Unierecht** en vertrouwen tussen nationale toezichthouders aan het licht gebracht.

(1 bis) ***Geruime tijd voor de financiële crisis riep het Europees Parlement er al met regelmaat toe op om nog beter te zorgen voor een echt gelijk speelveld voor alle actoren op Unieniveau. Tegelijkertijd liet het niet na te wijzen op aanzienlijke omissies in het Unietoezicht op de steeds sterker geïntegreerde financiële markten (in zijn resoluties van 13 april 2000 over de mededeling van de Commissie – Tenuitvoerlegging van het kader voor financiële markten: een actieplan ⁽⁵⁾, van 21 november 2002 over de regels inzake bedrijfseconomisch toezicht in de Europese Unie ⁽⁶⁾, van 11 juli 2007 over het beleid op het gebied van financiële diensten (2005-2010) – Witboek ⁽⁷⁾, van 23 september 2008 met aanbevelingen aan de Commissie inzake hedgefondsen en private equity ⁽⁸⁾ en van 9 oktober 2008 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende de Lamfalussy follow-up: de toekomstige toezichtstructuur ⁽⁹⁾, van 22 april 2009 over het gewijzigde voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) ⁽¹⁰⁾ en van 23 april 2009 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad over ratingbureaus) ⁽¹¹⁾***

(2) De conclusie van een door de Commissie besteld en op 25 februari 2009 verschenen verslag van een deskundigengroep op hoog niveau onder voorzitterschap van J. de Larosière (**het verslag-de Larosière**) luidde dat het toezichtkader moest worden versterkt om het risico en de ernst van toekomstige financiële crises te verminderen. In het verslag zijn **■** hervormingen van de toezichtstructuur voor de financiële sector in de **Unie** aanbevolen. Die groep van deskundigen heeft tevens geconcludeerd dat een Europees Stelsel van Financiële Toezichthouders, bestaande uit drie Europese toezichthoudende autoriteiten, **één voor de banksector, één voor de sector verzekeringen en bedrijfspensioenen en één voor de effectensector**, en een Europees Comité voor systeemrisico's dienden te worden gecreëerd. **De aanbevelingen in het verslag hadden betrekking op het minimale wijzigingsniveau dat de deskundigen noodzakelijk achtten om te voorkomen dat een dergelijke crisis zich in de toekomst opnieuw voordoet.**

(3) De Commissie heeft in haar mededeling van 4 maart 2009 „Op weg naar Europees herstel” voorgesteld met ontwerpwetgeving te komen tot instelling van een Europees Stelsel van Financiële Toezichthouders en een Europees Comité voor systeemrisico's (**ECSR**) en heeft in haar mededeling van 27 mei 2009 „Europees financieel toezicht” nadere bijzonderheden verstrekt over de mogelijke architectuur van een dergelijk nieuw toezichtkader, **maar niet alle aanbevelingen die in het verslag-de Larosière waren gedaan opgenomen.**

⁽¹⁾ Advies van 22 januari 2010 (nog niet in het Publicatieblad bekendgemaakt).

⁽²⁾ PB C ...

⁽³⁾ PB C 13 van 20.1.2010, blz. 1.

⁽⁴⁾ Standpunt van het Europees Parlement van

⁽⁵⁾ **PB C 40 van 7.2.2001, blz. 453.**

⁽⁶⁾ **PB C 25 E van 29.1.2004, blz. 394.**

⁽⁷⁾ **PB C 175 E van 10.7.2008, blz. 392.**

⁽⁸⁾ **PB C 8 E van 14.1.2010, blz. 26.**

⁽⁹⁾ **PB C 9 E van 15.1.2010, blz. 48.**

⁽¹⁰⁾ **Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0251.**

⁽¹¹⁾ **Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0279.**

Woensdag 7 juli 2010

- (4) De Europese Raad heeft in zijn conclusies van 19 juni 2009 aanbevolen om een Europees Stelsel van Financiële Toezichthouders, bestaande uit drie nieuwe Europese toezichthoudende autoriteiten, in te stellen. Het systeem moet gericht zijn op het verbeteren van de kwaliteit en consistentie van het nationale toezicht, het versterken van de controle op grensoverschrijdende groepen en het opstellen van één Europees wetboek dat op alle financiële marktdeelnemers op de interne markt van toepassing is. De Europese Raad heeft beklemtoond dat de Europese toezichthoudende autoriteiten tevens toezichthoudende bevoegdheden voor ratingbureaus moeten bezitten, heeft de Commissie uitgenodigd concrete voorstellen op te stellen over de wijze waarop het Europees Stelsel van Financiële Toezichthouders een sterke rol kan spelen in crisissituaties en heeft bovendien benadrukt dat besluiten van de Europese toezichthoudende autoriteiten geen afbreuk mogen doen aan de budgettaire verantwoordelijkheden van de lidstaten. **De Europese Toezichthoudende Autoriteit (Europese Autoriteit Effecten en Markten) moet ook de toezichthouder zijn voor de transactieregisters. De Commissie wordt verzocht met een voorstel te komen voor het toezicht op Centrale tegenpartijen door de Autoriteit, analoog aan de oplossing die gevonden is in Verordening (EG) nr. 1060/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 inzake ratingbureaus ⁽¹⁾.**
- (4 bis) *In het rapport dat het Internationaal Monetair Fonds (IMF) op 16 april 2010 op verzoek van de G20 van Pittsburgh heeft uitgebracht onder de titel „A Fair and Substantial Contribution by the Financial Sector” staat onder meer dat „de directe fiscale kosten die te wijten zijn aan de nalatigheden van de financiële sector binnen de perken moeten worden gehouden en moeten worden gefinancierd door middel van een financiële stabiliteitsbijdrage (FSC), die moet zijn gekoppeld aan een deugdelijk en effectief liquidatiemechanisme. Mits zij goed zijn gedefinieerd, kunnen dergelijke liquidatiemechanismen helpen voorkomen dat regeringen in de toekomst nog worden gedwongen instellingen die te belangrijk, te groot of te onderling verweven zijn om failliet te kunnen gaan te redden”.*
- (4 ter) *In de mededeling van de Commissie van 3 maart 2010 met als titel „Europa 2020” staat voorts dat het een cruciale prioriteit voor de korte termijn is „in de toekomst mogelijke financiële crises beter te kunnen voorkomen en zo nodig te beheersen en dat daarbij ook moet worden gekeken naar passende bijdragen vanuit de financiële sector, rekening houdend met de specifieke verantwoordelijkheid van die sector in de huidige crisis”.*
- (4 quater) *De Europese Raad heeft op 25 maart 2010 duidelijk verklaard dat „er vooral vooruitgang moet worden geboekt op terreinen zoals ... systeemrelevante instellingen, de financiering van crisisbeheersingsinstrumenten, ...”.*
- (4 quinquies) *Ook verklaarde de Europese Raad op 17 juni 2010 dat „de lidstaten een stelsel voor fiscale heffingen op financiële instellingen zouden moeten invoeren om een eerlijke lastenverdeling te waarborgen en het indammen van systeemrisico's te stimuleren. Dergelijke heffingen zouden deel moeten uitmaken van een geloofwaardig afwikkelingskader”.*
- (5) De financiële en economische crisis heeft reële en serieuze risico's voor de stabiliteit van **het financiële stelsel en de werking van** de interne markt teweeggebracht. Het herstellen en in stand houden van een stabiel en betrouwbaar financieel stelsel is een absoluut noodzakelijke voorwaarde om het vertrouwen in en de samenhang van de interne markt te bewaren en aldus betere voorwaarden te scheppen voor de instelling van een volledig geïntegreerde en goed functionerende interne markt voor financiële diensten. Bovendien bieden diepere en sterker geïntegreerde financiële markten meer mogelijkheden voor financiering en risicospreiding, waardoor zij ertoe bijdragen dat economieën beter in staat zijn om schokken op te vangen.
- (6) De **Unie** heeft de grenzen bereikt van hetgeen haalbaar is met de huidige status van de comités van Europese toezichthouders ■. Het is op termijn onhoudbaar dat in de **Unie** een situatie blijft bestaan waarin geen mechanisme voorhanden is om ervoor te zorgen dat nationale toezichthouders tot de best mogelijke toezichtbeslissingen komen met betrekking tot grensoverschrijdende instellingen, waarin onvoldoende samenwerking en informatie-uitwisseling tussen nationale toezichthoudende autoriteiten plaatsvindt, waarin een gezamenlijk optreden van nationale autoriteiten ingewikkelde regelingen vereist omdat met een lappendeken van regelgevings- en toezichtisen rekening moet worden gehouden, waarin nationale oplossingen veelal de enige haalbare optie zijn om op Europese problemen te reageren en waarin uiteenlopende interpretaties van dezelfde wetteksten bestaan. Met de oprichting van het Europees Stelsel voor **Financieel Toezicht (ESFT)** wordt beoogd deze tekortkomingen te verhelpen en te komen tot een systeem dat aansluit bij de doelstelling om in de **Unie** een stabiele interne markt voor financiële diensten tot stand te brengen en dat de nationale toezichthouders verenigt in een sterk **Unienetwerk**.

(1) PB L 302 van 17.11.2009, blz. 1.

Woensdag 7 juli 2010

- (7) Het ESFT moet **een geïntegreerd** netwerk zijn van nationale en **op Unieniveau** toezichthoudende autoriteiten, waarbij het dagelijkse toezicht op **financiële instellingen** op nationaal niveau blijft. **De Autoriteit moet een leidende rol spelen in de colleges van toezichthouders die toezicht houden op grensoverschrijdende financiële marktdeelnemers, en voor die colleges moeten duidelijke toezichtnormen worden vastgesteld. De Autoriteit dient, wanneer de desbetreffende nationale instantie aan haar bevoegdheden heeft verzaakt, speciale aandacht te schenken aan financiële marktdeelnemers die een systeemrisico kunnen opleveren, aangezien hun faillissement een bedreiging kan vormen voor de stabiliteit van het financiële systeem van de Unie.** Tevens moet een grotere harmonisatie en de coherente toepassing van de regels voor de **financiële instellingen** en markten in de gehele Unie worden bereikt. **In aanvulling op de Autoriteit** moeten er een **Europese Toezichthoudende Autoriteit (Europese Autoriteit Verzekeringen en Bedrijfspensioenen)** en een **Europese Toezichthoudende Autoriteit (Europese Bankautoriteit)** worden opgericht, alsook een **Europese Toezichthoudende Autoriteit (Gemengd Comité)**. **Het ESFT dient ook een Europese Comité voor systeemrisico's te omvatten.**
- (8) De Europese Toezichthoudende **Autoriteit moet** het Comité van Europese banktoezichthouders, opgericht bij Besluit 2009/78/EG van de Commissie ⁽¹⁾, het Comité van Europese toezichthouders op verzekeringen en bedrijfspensioenen, opgericht bij Besluit 2009/79/EG van de Commissie ⁽²⁾, en het Comité van Europese effectenregelgevers, opgericht bij Besluit 2009/77/EG van de Commissie ⁽³⁾ **vervangen** en alle taken en bevoegdheden van deze comités **overnemen, inclusief, voor zover van toepassing, de voortzetting van lopende werkzaamheden en projecten.** Het werkkterrein van elke Autoriteit moet duidelijk worden afgebakend. Wanneer institutionele redenen en de in het **Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU)** toegewezen verantwoordelijkheden dit vereisen, moet de Commissie eveneens deel uitmaken van het netwerk van toezichthoudende activiteiten.
- (9) De Autoriteit dient te handelen met het oog op het verbeteren van de werking van de interne markt, **in het bijzonder** door een hoog, effectief en consistent niveau van regelgeving en toezicht te verzekeren, rekening houdend met de verschillende belangen van alle lidstaten **en de diverse aard van de financiële marktdeelnemers. De Autoriteit moet collectieve waarden zoals de stabiliteit van het financiële stelsel, de solvabiliteit en liquiditeit van financiële instellingen, de transparantie van markten en financiële producten en de bescherming van depositohouders en beleggers garanderen. De Autoriteit moet ook toezichtsarbitrage voorkomen en zorgen voor billijke concurrentieverhoudingen en een betere coördinatie van het internationaal toezicht en de internationale toezichthoudende coördinatie versterken, ten voordele van de economie in het algemeen, daaronder begrepen de financiële marktdeelnemers en andere stakeholders, consumenten en werknemers.** Tot haar taken behoort ook het bevorderen van toezichtconvergentie en het verstrekken van adviezen aan de instellingen van de Unie op het gebied van regelgeving en toezicht inzake effecten en markten **en desbetreffende kwesties in verband met corporate governance en financiële verslaggeving. Ook moet de Autoriteit worden belast met een algemene toezichtverantwoordelijkheid voor bestaande en nieuwe financiële producten en soorten financiële transacties.**
- (9 bis) **De Autoriteit houdt naar behoren rekening met de gevolgen van haar activiteiten voor de mededinging en de innovatie op de interne markt, het concurrentievermogen van de EU in mondiaal perspectief, financiële inclusie en de nieuwe strategie voor banen en groei.**
- (9 ter) **Om haar doelstellingen te kunnen verwezenlijken, dient de Autoriteit rechtspersoonlijkheid en administratieve en financiële autonomie te bezitten. De Autoriteit moet „over de nodige bevoegdheden beschikken met betrekking tot de naleving van de wetgeving, met name ten aanzien van systeem- en grensoverschrijdende risico's” (Bazels Comité voor het banktoezicht).**
- (9 quater) **Systeemrisico wordt door de internationale autoriteiten (IMF, RFS, BIB) gedefinieerd als „het risico op verstoring van de financiële dienstverlening dat (i) veroorzaakt wordt door een verzwakking van het gehele financiële stelsel of van delen daarvan en (ii) mogelijk ernstige gevolgen heeft voor de reële economie. Alle soorten financiële intermediairs, markten en structuren kunnen tot op zekere hoogte systeemkritische proporties aannemen”.**
- (9 quinques) **Grensoverschrijdend risico omvat, aldus die instellingen, alle risico's als gevolg van economische onevenwichtigheden of financiële tekortkomingen in de gehele Unie of delen daarvan, die significante consequenties kunnen hebben voor de transacties tussen marktdeelnemers in twee of meer lidstaten, voor de werking van de interne markt of voor de openbare financiën van de Unie of een of meer van haar lidstaten.**

⁽¹⁾ PB L 25 van 29.1.2009, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 25 van 29.1.2009, blz. 28.

⁽³⁾ PB L 25 van 29.1.2009, blz. 18.

Woensdag 7 juli 2010

- (10) Het Hof van Justitie van de Europese **Unie** heeft in zijn arrest van 2 mei 2006 **Verenigd Koninkrijk/Europees Parlement en Raad** ⁽¹⁾ **geoordeeld dat: „uit de bewoordingen van artikel 95 EG [nu artikel 114 van het VWEU] kan niet worden afgeleid dat de door de communautaire wetgever op basis van deze bepaling vastgestelde maatregelen zich, wat de adressaat ervan betreft, tot de lidstaten moeten beperken. Naar het oordeel van deze wetgever kan de oprichting van een communautair orgaan namelijk nodig zijn om bij te dragen aan de verwezenlijking van een harmonisatieproces in situaties waarin, ter eenvormige uitvoering en toepassing van op deze bepaling gebaseerde handelingen, de vaststelling van niet-bindende begeleidende en ondersteunende maatregelen gepast lijkt.**”. Het doel en de taken van de Autoriteit – bijstaan van de bevoegde nationale toezichthoudende autoriteiten bij de consistente interpretatie en toepassing van de regels **van de Unie** en bijdragen tot de financiële stabiliteit die nodig is voor financiële integratie – knopen nauw aan bij de doelstellingen van het acquis **van de Unie** betreffende de interne markt voor financiële diensten. De Autoriteit moet bijgevolg op basis van **artikel 114** van het **VWEU** worden opgericht.
- (11) De taken van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, met inbegrip van de wijze van samenwerking met elkaar en met de Commissie, worden bij de volgende wetsbesluiten vastgesteld: Richtlijn 97/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 maart 1997 inzake de beleggerscompensatiestelsels ⁽²⁾, Richtlijn 98/26/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 mei 1998 betreffende het definitieve karakter van de afwikkeling van betalingen en effectentransacties in betalings- en afwikkelingssystemen ⁽³⁾, Richtlijn 2001/34/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 mei 2001 betreffende de toelating van effecten tot de officiële notering aan een effectenbeurs en de informatie die over deze effecten moet worden gepubliceerd ⁽⁴⁾, Richtlijn 2002/47/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juni 2002 betreffende financiëlezekerheidsovereenkomsten ⁽⁵⁾, Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende het aanvullende toezicht op kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen en beleggingsondernemingen in een financieel conglomeraat ⁽⁶⁾, Richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 betreffende handel met voorwetenschap en marktmanipulatie (marktmisbruik) ⁽⁷⁾, Richtlijn 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende het prospectus dat gepubliceerd moet worden wanneer effecten aan het publiek worden aangeboden of tot de handel worden toegelaten en tot wijziging van Richtlijn 2001/34/EG ⁽⁸⁾, Richtlijn 2004/25/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende het openbaar overnamebod ⁽⁹⁾, Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 betreffende markten voor financiële instrumenten ⁽¹⁰⁾, Richtlijn 2004/109/EG van het Europees Parlement en de Raad van 15 december 2004 betreffende de transparantievereisten die gelden voor informatie over uitgevende instellingen waarvan effecten tot de handel op een gereglementeerde markt zijn toegelaten en tot wijziging van Richtlijn 2001/34/EG ⁽¹¹⁾, Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme ⁽¹²⁾, Richtlijn 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 betreffende de verkoop op afstand van financiële diensten aan consumenten ⁽¹³⁾, Richtlijn 2006/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 inzake de kapitaaltoereikendheid van beleggingsondernemingen en kredietinstellingen (herschikking), onverminderd de bevoegdheid van de Europese Bankautoriteit inzake het prudentieel toezicht ⁽¹⁴⁾, Richtlijn 2009/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende bepaalde instellingen voor collectieve belegging in effecten (icbe's) ⁽¹⁵⁾, Richtlijn ... (toekomstige AIFM-richtlijn), en Verordening ... (toekomstige CRA-verordening), met inbegrip van alle Commissierichtlijnen, verordeningen en besluiten die gebaseerd zijn op deze handelingen, en van verdere communautaire besluiten waarbij taken worden toevertrouwd aan de Autoriteit.

⁽¹⁾ Punt 44 nog niet gepubliceerd.

⁽²⁾ PB L 84 van 26.3.1997, blz. 22.

⁽³⁾ PB L 166 van 11.6.1998, blz. 45.

⁽⁴⁾ PB L 184 van 6.7.2001, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 168 van 27.6.2002, blz. 43.

⁽⁶⁾ PB L 35 van 11.2.2003, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 96 van 12.4.2003, blz. 16.

⁽⁸⁾ PB L 345 van 31.12.2003, blz. 64.

⁽⁹⁾ PB L 142 van 30.4.2004, blz. 12.

⁽¹⁰⁾ PB L 145 van 30.4.2004, blz. 1.

⁽¹¹⁾ PB L 390 van 31.12.2004, blz. 38.

⁽¹²⁾ PB L 309 van 25.11.2005, blz. 15.

⁽¹³⁾ PB L 271 van 9.10.2002, blz. 16.

⁽¹⁴⁾ PB L 177 van 30.6.2006, blz. 201.

⁽¹⁵⁾ PB L 302 van 17.11.2009, blz. 32.

Woensdag 7 juli 2010

- (12) De term financiëlemarktdeelnemers moet betrekking hebben op een verscheidenheid van deelnemers die aan de communautaire wetgeving op dit gebied onderworpen zijn. Hij kan zowel op rechtspersonen als op natuurlijke personen doelen. Hij kan bijvoorbeeld slaan op beleggingsondernemingen, icbe's en hun beheermaatschappijen, beheerders van alternatieve beleggingsfondsen, marktdeelnemers, clearinghouses, afwikkelingsystemen, ratingbureaus, emittenten, aanbieders, beleggers, personen die zeggenschap hebben over of een belang hebben in deelnemers, personen die betrokken zijn bij het beheer van deelnemers alsmede andere personen ten aanzien van wie een wettelijk eis van toepassing is. Hij dient ook van toepassing te zijn op financiële instellingen zoals kredietinstellingen en verzekeringsmaatschappijen wanneer zij activiteiten uitoefenen die onder de communautaire wetgeving op dit gebied vallen. Bevoegde autoriteiten in de EU en van derde landen alsmede de Commissie vallen niet binnen deze definitie.
- (13) Het is wenselijk dat de Autoriteit een consistente aanpak op het gebied van beleggerscompensatiestelsels bevordert om te verzekeren dat aan iedereen dezelfde eisen worden gesteld en de beleggers over geheel de *Unie* billijk worden behandeld. Aangezien beleggerscompensatiestelsels in een lidstaat aan controle en niet aan prudentieel toezicht onderworpen zijn, is het passend dat de Autoriteit op grond van deze verordening haar bevoegdheden ten aanzien van het beleggerscompensatiestelsel zelf en de betrokken onderneming ■ moet kunnen uitoefenen. ***De rol van de Autoriteit moet worden geëvalueerd zodra er een Europees beleggersgarantiefonds is opgericht.***
- (14) Er dient een effectief instrument te worden ingevoerd om geharmoniseerde technische ***regelgevingsnormen*** op het gebied van financiële diensten in te stellen teneinde, mede door middel van één wetboek, ervoor te zorgen dat aan iedereen dezelfde eisen worden gesteld en de ***depositohouders***, beleggers en consumenten in geheel Europa adequaat worden beschermd. Het is efficiënt en passend om de Autoriteit, als orgaan met hooggespecialiseerde expertise, op bij het ***Unierecht*** vastgestelde gebieden te belasten met de uitwerking van voorstellen voor technische ***regelgevingsnormen*** die geen beleidskeuzen inhouden. De Commissie moet deze voorstellen voor technische ***regelgevings- en uitvoeringsnormen*** bevestigen overeenkomstig ***artikel 290 VWEU***, om er bindende rechtskracht aan te geven. ■
- (15) ***De Commissie moet deze voorstellen voor technische regelgevingsnormen bevestigen om er bindende rechtskracht aan te geven. Zij moeten slechts in zeer beperkte en uitzonderlijke gevallen kunnen worden gewijzigd, mits de Autoriteit degene is die in nauw contact staat met en inzicht heeft in het dagelijkse werk van financiële markten. Zij zijn aan wijziging onderworpen indien zij bijvoorbeeld onverenigbaar zijn met het Unierecht, het evenredigheidsbeginsel niet respecteren of indruisen tegen de fundamentele beginselen van de interne markt voor financiële diensten zoals weergegeven in het acquis van de communautaire wetgeving inzake financiële diensten. De Commissie mag de inhoud van de door de Autoriteit opgestelde technische normen niet wijzigen zonder voorafgaande coördinatie met de Autoriteit. Om een vlot en snel vaststellingsproces voor deze normen te verzekeren, moet de Commissie voor haar bevestigingsbesluit aan een termijn onderworpen worden.***
- (15 bis) ***De Commissie moet tevens de bevoegdheid krijgen rechtshandelingen te implementeren overeenkomstig artikel 291 VWEU.***
- (15 ter) ***Bij technische regelgevings- en uitvoeringsnormen moet rekening worden gehouden met het evenredigheidsbeginsel, hetgeen betekent dat de in die normen neergelegde voorschriften in verhouding moeten staan tot de aard, de omvang en de complexiteit van de aan de verrichtingen van de betrokken financiële instellingen verbonden risico's.***
- (16) Op niet door technische ***regelgevingsnormen*** geregelde gebieden moet de Autoriteit bevoegd zijn om ■ richtsnoeren te geven en aanbevelingen te doen betreffende de toepassing van de ***Uniewetgeving***. Om transparantie te verzekeren en naleving door de nationale toezichthoudende autoriteiten van die richtsnoeren en aanbevelingen te verbeteren, moeten nationale autoriteiten, als zij zich niet aan die richtsnoeren en aanbevelingen houden, ***de redenen openbaar maken om volledige transparantie ten opzichte van de marktdeelnemers te waarborgen.***
- (17) Het verzekeren van de juiste en volledige toepassing van het ***Unierecht*** is een basisvoorwaarde voor de integriteit, ***transparantie***, efficiëntie en ordelijke werking van de financiële markten, de stabiliteit van het financieel systeem en voor neutrale concurrentievoorwaarden voor de ***financiële instellingen*** in de *Unie*. Bijgevolg moet een mechanisme worden ingesteld waarbij de Autoriteit gevallen van ***niet-naleving of*** onjuiste ■ toepassing aanpakt ***die een inbreuk vormen op het Unierecht***. Dit mechanisme moet van toepassing zijn op gebieden waar de communautaire wetgeving duidelijke en onvoorwaardelijke verplichtingen vaststelt.

Woensdag 7 juli 2010

- (18) Om een evenredige reactie op gevallen van onjuiste of ontoereikende toepassing van communautair recht mogelijk te maken, moet een drietrapsmechanisme van toepassing zijn. Op **het** eerste niveau moet de Autoriteit gemachtigd zijn gevallen waarin nationale autoriteiten in hun toezichtpraktijk verplichtingen van communautair recht op onjuiste of ontoereikende wijze zouden hebben toegepast, te onderzoeken en te besluiten met een **■** aanbeveling. **Indien een bevoegde nationale autoriteit geen gevolg geeft aan de aanbeveling, moet de Commissie gemachtigd zijn om, rekening houdend met de aanbeveling van de Autoriteit, een formeel advies uit te brengen waarin zij de bevoegde autoriteit opdraagt de nodige actie te ondernemen om ervoor te zorgen dat het Unierecht wordt nageleefd.**
- (19) Indien de nationale autoriteit de aanbeveling **binnen een door de Autoriteit vastgestelde termijn** niet naleeft, moet de **Autoriteit ■**, teneinde de naleving van het **Unierecht** te verzekeren, tot de nationale toezichthoudende autoriteit **onverwijld** een besluit **kunnen** richten dat directe juridische gevolgen creëert waarop men zich voor nationale rechtbanken en autoriteiten kan beroepen en dat gehandhaafd kan worden op grond van **artikel 258 VWEU**.
- (20) Om te voorzien in uitzonderlijke situaties waarin maatregelen van de betrokken bevoegde autoriteit uitblijven, moet de Autoriteit in laatste instantie gemachtigd zijn besluiten te nemen die tot individuele financiële instellingen worden gericht. Deze bevoegdheid moet zich beperken tot uitzonderlijke omstandigheden waarin een bevoegde autoriteit het tot haar gerichte **formele advies** niet naleeft en waarin het **Unierecht** krachtens bestaande⁽¹⁾ of toekomstige EU-verordeningen op de financiële instellingen rechtstreeks van toepassing is. **Het Europees Parlement en de Raad zien in dit verband uit naar de implementatie van het programma van de Commissie voor 2010, met name voor wat betreft het voorstel voor herziening van de richtlijn inzake kapitaalvereisten.**
- (21) Ernstige bedreigingen van de ordelijke werking en integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het financieel systeem in de **Unie** vereisen een snelle en gezamenlijke reactie op **Unieniveau**. De Autoriteit moet bijgevolg de nationale toezichthoudende autoriteiten kunnen verplichten tot het nemen van bepaalde maatregelen om een noodsituatie te verhelpen. **Gezien de delicate aard van deze kwestie moet de bevoegdheid om te bepalen of er sprake is van een noodsituatie ■, berusten bij de Commissie, op haar eigen initiatief of op verzoek van het Europees Parlement, de Raad, het ECSR of de Autoriteit. Indien het Europees Parlement, de Raad, het ECSR of de Europese Toezichthoudende Autoriteit (ETA) het waarschijnlijk achten dat er een noodsituatie zal ontstaan, dienen zij contact op te nemen met de Commissie. In dit proces is eerbiediging van de vertrouwelijkheid van het grootste belang. Wanneer de Commissie bepaalt dat er sprake is van een noodsituatie, moet zij het Europees Parlement en de Raad daarvan naar behoren in kennis stellen.**
- (22) Om een efficiënt en effectief toezicht en een evenwichtige afweging van de standpunten van de bevoegde autoriteiten in de verschillende lidstaten te verzekeren, moet de Autoriteit in staat zijn om meningsverschillen tussen die bevoegde autoriteiten, daaronder begrepen binnen de colleges van toezichthouders, met bindend effect te schikken. Er dient voorzien te worden in een verzoeningsfase, tijdens welke de bevoegde autoriteiten tot overeenstemming kunnen komen. **Wanneer die overeenstemming niet wordt bereikt, moet de Autoriteit de betrokken bevoegde autoriteiten opdragen specifieke maatregelen te nemen of van het nemen van maatregelen af te zien teneinde de zaak te schikken en naleving van het Unierecht te waarborgen, met bindend gevolg voor de betrokken bevoegde autoriteiten.** Wanneer maatregelen van de betrokken nationale toezichthoudende autoriteiten uitblijven, moet de Autoriteit gemachtigd zijn in laatste instantie rechtstreeks tot **financiële instellingen** gerichte besluiten te nemen op gebieden van **Unierecht** die rechtstreeks op hen van toepassing zijn.

⁽¹⁾ De volgende bestaande verordeningen vallen binnen het werkkterrein van de Autoriteit: Verordening (EG) nr. 1287/2006 van de Commissie van 10 augustus 2006 tot uitvoering van Richtlijn 2004/39/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de voor beleggingsondernemingen geldende verplichtingen betreffende het bijhouden van gegevens, het melden van transacties, de markttransparantie, de toelating van financiële instrumenten tot de handel en de definitie van begrippen voor de toepassing van genoemde richtlijn betreft (PB L 241 van 2.9.2006, blz. 1); Verordening (EG) nr. 809/2004 van de Commissie van 29 april 2004 tot uitvoering van Richtlijn 2003/71/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de in het prospectus te verstrekken informatie, de vormgeving van het prospectus, de opneming van informatie door middel van verwijzing, de publicatie van het prospectus en de verspreiding van advertenties betreft (PB L 149 van 30.4.2004, blz. 1); Verordening (EG) nr. 2273/2003 van de Commissie van 22 december 2003 tot uitvoering van Richtlijn 2003/6/EG van het Europees Parlement en de Raad wat de uitzonderingsregeling voor terugkoopprogramma's en voor de stabilisatie van financiële instrumenten betreft (PB L 336 van 23.12.2003, blz. 33); Verordening (EG) nr. 1569/2007 van de Commissie van 21 december 2007 waarbij ter uitvoering van de Richtlijnen 2003/71/EG en 2004/109/EG van het Europees Parlement en de Raad een mechanisme wordt opgezet voor het nemen van een besluit over de gelijkwaardigheid van standaarden voor jaarrekeningen die door effectenuitgevende instellingen van derde landen worden toegepast (PB L 340 van 22.12.2007, blz. 66).

Woensdag 7 juli 2010

- (22 bis) *De crisis heeft aangetoond dat samenwerking tussen nationale autoriteiten wier jurisdicties ophouden bij de nationale grenzen duidelijk niet kan volstaan om toezicht te houden op financiële instellingen die grensoverschrijdend opereren.*
- (22 ter) *Voorts vormen „de huidige regelingen, een combinatie van recht van vestiging en dienstverlening, toezicht van het gastland en louter nationale depositogaranties, geen gezonde basis voor de toekomstige regulering en controle van Europese grensoverschrijdende retailbanken” (rapport-Turner).*
- (22 quater) *In het rapport-Turner wordt geconcludeerd dat „gezondere regelingen ofwel meer nationale bevoegdheden vergen, wat een minder open interne markt zou betekenen, ofwel een hogere mate van Europese integratie”.*
- (22 quinquies) *De „nationale” oplossing houdt in dat het gastland buitenlandse instellingen zou kunnen dwingen om uitsluitend via dochterondernemingen en niet via vestigingen op te treden, en dat het toezicht houdt op het kapitaal en de liquiditeit van op zijn grondgebied opererende banken, hetgeen zou neerkomen op meer protectionisme.*
- (22 sexies) *De „Europese” oplossing vereist een sterkere rol van de Autoriteit in het college van toezichthouders en versterking van het toezicht op financiële instellingen die een systeemrisico opleveren.*
- (23) *De colleges van toezichthouders spelen een belangrijke rol in het efficiënte, effectieve en consistente toezicht op **financiële instellingen** die grensoverschrijdend opereren. De Autoriteit moet **een leidende rol spelen** en het recht hebben in alle opzichten aan de colleges van toezichthouders deel te nemen om de werking van en het informatie-uitwisselingsproces in de colleges te stroomlijnen en in de colleges convergentie en consistentie in de toepassing van het **Unierecht** te bevorderen. **In het verslag-de Larosière wordt gesteld dat „concurrentieverstoring en regelgevingsarbitrage als gevolg van verschillen in toezichtcultuur moeten worden voorkomen, omdat zij de financiële stabiliteit kunnen ondermijnen, onder meer doordat daarmee het verplaatsen van financiële activiteiten naar landen met minder streng toezicht in de hand wordt gewerkt. Het toezicht-systeem moet als eerlijk en evenwichtig worden ervaren.”***
- (23 bis) *De Autoriteit en de nationale toezichthouders moeten het toezicht op financiële instellingen die voldoen aan de systeemrisicocriteria opvoeren, aangezien het faillissement van die instellingen een bedreiging kan vormen voor de stabiliteit van het financiële systeem van de Unie en de reële economie kan schaden.*
- (23 ter) *Systeemrisicocriteria moeten worden gedefinieerd aan de hand van internationale normen, zoals die met name zijn vastgesteld door de Raad voor financiële stabiliteit, het Internationaal Monetair Fonds, de International Association of Insurance Supervisors en de G20. Onderlinge verbondenheid, substitueerbaarheid en timing zijn de meest courante criteria om systeemrisico's te identificeren.*
- (23 quater) *Er dient een kader te worden vastgesteld voor instellingen die zich in de problemen bevinden om ze te stabiliseren of te liquideren aangezien „duidelijk is aangetoond dat de risico's van een bankcrisis voor regeringen en samenlevingen als geheel zeer groot zijn omdat ze de financiële stabiliteit en de reële economie kunnen ondermijnen” (verslag-de Larosière). De Commissie dient passende voorstellen te doen voor de vaststelling van een nieuw kader voor het beheer van financiële crises. Tot de essentiële componenten van crisismanagement behoort de vaststelling van een gemeenschappelijk pakket van regels en liquidatievehikels (voor de uitvoering en financiering van oplossingen voor crisissituaties met grote grensoverschrijdende en/of met elkaar verbonden instellingen).*
- (23 quinquies) *Om de gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van grensoverschrijdende financiële instellingen te garanderen, de belangen van Europese depositohouders te beschermen en de kosten van een systeembrede financiële crisis voor de belastingbetalers te beperken, moet er een Europees Depositogarantiefonds worden opgericht. Een Uniefonds lijkt de meest doeltreffende manier om de belangen van depositohouders te beschermen en concurrentieverstoringen te voorkomen. Het is duidelijk dat EU-benaderingen complexer zijn en dat sommige landen liever vasthouden aan hun nationale regelingen. De Autoriteit moet derhalve ten minste de belangrijkste onderdelen van de nationale regelingen harmoniseren. Zij kan er tevens voor zorgen dat de financiële instellingen slechts hoeven bij te dragen aan één regeling.*

Woensdag 7 juli 2010

- (23 *sexies*) **Het Europees Stabiliteitsfonds voor Effecten en Markten zou dienen ter financiering van de op een ordentelijke liquidatie of redding van financiële instellingen gerichte interventies wanneer deze met moeilijkheden te kampen hebben die een bedreiging zouden kunnen vormen voor de financiële stabiliteit van de interne financiële markt van de Unie. Het Fonds moet worden gefinancierd met adequate bijdragen van de financiële instellingen. De bijdragen aan het Fonds moeten in de plaats komen van de bijdragen aan de gelijksoortige nationale fondsen.**
- (24) De delegatie van taken en verantwoordelijkheden kan in verband met de werking van het netwerk van toezichthouders een nuttig instrument zijn om overlapping in toezichttaken te vermijden, samenwerking te bevorderen en aldus het toezichtproces te stroomlijnen alsmede de last die aan de financiële instellingen wordt opgelegd, te verminderen, **met name wat financiële instellingen zonder Uniedimensie betreft**. De verordening moet bijgevolg in een duidelijke rechtsgrondslag voor een dergelijke delegatie voorzien. Delegatie van taken betekent dat taken door een andere toezichthoudende autoriteit dan de verantwoordelijke autoriteit worden uitgevoerd, terwijl de verantwoordelijkheid voor de toezichtbesluiten bij de delegerende autoriteit blijft. Door delegatie van verantwoordelijkheden moet een nationale toezichthoudende autoriteit, de gedelegeerde, over een bepaalde toezichtaangelegenheid in haar naam in plaats van **de Autoriteit of van** een andere nationale toezichthoudende autoriteit kunnen beslissen. Voor delegaties moet het principe gelden dat toezichthoudende bevoegdheid wordt toegewezen aan een toezichthouder die in de juiste positie verkeert om in de betrokken aangelegenheid maatregelen te nemen. Een hertoewijzing van verantwoordelijkheden **zou** passend zijn, bijvoorbeeld om redenen van schaalvoordelen of toepassingsgebied, van coherentie bij groepstoezicht en van optimaal gebruik van bij de nationale toezichthoudende autoriteiten aanwezige expertise. De beginselen voor hertoewijzing van verantwoordelijkheden bij overeenkomst kunnen in desbetreffende **Uniewetgeving** nader worden vastgesteld. De Autoriteit dient delegatieovereenkomsten tussen nationale toezichthoudende autoriteiten op alle passende manieren te vergemakkelijken **en te toetsen**. De Autoriteit moet vooraf van voorgenomen delegatieovereenkomsten op de hoogte worden gebracht om in voorkomend geval een advies te kunnen formuleren. De publicatie van dergelijke overeenkomsten dient bij de Autoriteit te worden gecentraliseerd om ervoor te zorgen dat informatie over overeenkomsten tijdig, transparant en gemakkelijk toegankelijk voor alle betrokken partijen beschikbaar is. **Tenslotte dient de Autoriteit beste praktijken met betrekking tot delegatie en delegatieovereenkomsten vast te stellen en te verspreiden.**
- (25) De Autoriteit dient de toezichtconvergentie in geheel de **Unie** actief te bevorderen met het doel een gemeenschappelijke toezichtcultuur tot stand te brengen.
- (26) Collegiale toetsingen zijn een efficiënt en effectief instrument om consistentie binnen het netwerk van financiële toezichthouders te bevorderen. De Autoriteit dient bijgevolg het methodologische kader voor dergelijke toetsingen te ontwikkelen en regelmatig dergelijke toetsingen te houden. Bij toetsingen dienen niet alleen convergentie van toezichthoudende praktijken, maar tevens de capaciteit van toezichthouders om kwalitatief hoogstaande toezichtresultaten te bereiken alsmede de onafhankelijkheid van de bevoegde autoriteiten centraal te staan. **De resultaten van collegiale toetsingen dienen bekend te worden gemaakt en beste praktijken dienen geïdentificeerd en eveneens bekend gemaakt te worden.**
- (27) De Autoriteit dient een gecoördineerde **toezichtreactie van de Unie** actief te bevorderen, in het bijzonder **om** de ordelijke werking en integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het financieel systeem in de **Europese Unie te waarborgen**. De Autoriteit dient, naast haar bevoegdheden om in noodsituaties maatregelen te nemen, bijgevolg met een algemene coördinerende functie binnen het **ESFT** te worden belast. De doorstroming van alle relevante informatie tussen bevoegde autoriteiten moet centraal staan bij de maatregelen die de Autoriteit neemt.
- (28) Om de financiële stabiliteit te bewaren, dienen in een vroeg stadium over de grenzen en sectoren heen trends, potentiële risico's en zwakke plekken die van het microprudentiële niveau afkomstig zijn, te worden aangewezen. De Autoriteit moet dergelijke ontwikkelingen op haar bevoegdheidsgebied volgen en beoordelen en, waar nodig, het Europees Parlement, de Raad, de Commissie, de andere Europese toezichthoudende autoriteiten en het **ECSR** regelmatig en in voorkomend geval ad hoc op de hoogte brengen. De Autoriteit moet eveneens stresstests **in de gehele Unie initiëren en** coördineren om de veerkracht van **financiële instellingen** bij ongunstige marktontwikkelingen te beoordelen en ervoor te zorgen dat op nationaal niveau bij het houden van dergelijke tests een zo consistent mogelijke methode wordt gevolgd. **Om zich naar behoren van haar taken te kwijten, moet de Autoriteit economische analyses verrichten van de markten en de gevolgen van potentiële marktontwikkelingen.**
- (29) Gezien de mondialisering van de financiële diensten en het toegenomen belang van internationale normen, dient de Autoriteit **de Europese Unie te vertegenwoordigen in** de dialoog en de samenwerking met toezichthouders **in derde landen**.

Woensdag 7 juli 2010

- (30) De Autoriteit dient op haar bevoegdheidsgebied als een onafhankelijk adviesorgaan van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie op te treden. De Autoriteit moet haar advies kunnen verstrekken over de prudentiële beoordeling van fusies en overnames op grond van Richtlijn 2004/39/EG, gewijzigd bij Richtlijn 2007/44/EG ⁽¹⁾.
- (31) Om haar verplichtingen doeltreffend te kunnen uitvoeren, moet de Autoriteit het recht hebben alle nodige informatie **in verband met het prudentieel toezicht** op te vragen. Om dubbele rapportageverplichtingen voor financiëlemarktdeelnemers te vermijden, moet die informatie normaal gesproken door de nationale toezichthoudende autoriteiten die het dichtst bij de financiële markten en financiëlemarktdeelnemers staan, worden verstrekt **en moet rekening worden gehouden met reeds beschikbare statistieken. In laatste instantie** moet de Autoriteit evenwel **op naar behoren gemotiveerd en met redenen omkleed verzoek** bij een financiëlemarktdeelnemer rechtstreeks informatie **kunnen opvragen** indien een nationale bevoegde autoriteit dergelijke informatie niet tijdig verstrekt of kan verstrekken. De autoriteiten van de lidstaten moeten verplicht worden de Autoriteit bij te staan bij de tenuitvoerlegging van rechtstreekse opvragingen. **Het overleg over gemeenschappelijke modellen voor verslaglegging is in dit verband van essentieel belang.**
- (31 bis) **De maatregelen met het oog op het verzamelen van informatie mogen geen afbreuk doen aan het rechtskader van het Europees statistisch systeem (ESS) en het Europees Stelsel van centrale banken (ESCB) op statistisch gebied. Deze verordening laat derhalve Verordening (EG) nr. 223/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 betreffende de Europese statistiek ⁽²⁾ en Verordening (EG) nr. 2533/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot het verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank ⁽³⁾ onverlet.**
- (32) Nauwe samenwerking tussen de Autoriteit en het Europees Comité voor systeemrisico's is van essentieel belang voor een volkomen doeltreffende werking van het Europees Comité voor systeemrisico's en de follow-up van zijn waarschuwingen en aanbevelingen. De Autoriteit **en het Europees Comité voor systeemrisico's moeten** alle relevante informatie **met elkaar** delen. Gegevens in verband met afzonderlijke ondernemingen mogen alleen op met redenen omkleed verzoek worden verstrekt. Bij ontvangst van de waarschuwingen of aanbevelingen die het Europees Comité voor systeemrisico's tot de Autoriteit of een nationale toezichthoudende autoriteit richt, moet de Autoriteit ■ hieraan een follow-up geven.
- (33) De Autoriteit moet ■ over **regelgevingsnormen**, richtsnoeren en aanbevelingen met belanghebbende partijen overleggen en hen in redelijke mate de mogelijkheid bieden over voorgestelde maatregelen opmerkingen te maken. **Alvorens regelgevingsnormen, richtsnoeren en aanbevelingen vast te stellen, dient de Autoriteit een effectbeoordeling te verrichten.** Om redenen van efficiëntie moet hiertoe een Stakeholdersgroep effecten en markten worden opgericht die evenwichtig is samengesteld uit financiële marktdeelnemers **uit de Unie (die de financiële instellingen en ondernemingen in al hun variaties qua omvang en bedrijfsmodel vertegenwoordigen**, daaronder begrepen in voorkomend geval institutionele beleggers en andere financiële instellingen die zelf financiële diensten gebruiken), **kmo's, vakbonden, academici**, en consumenten en andere retailgebruikers van financiële diensten, daaronder begrepen kmo's. De Stakeholdersgroep effecten en markten moet actief als schakel fungeren met andere door de Commissie of de **Uniewetgeving** ingestelde gebruikersgroepen op het gebied van financiële diensten.
- (33 bis) **Organisaties zonder winstoogmerk verkeren in vergelijking met de goed gefinancierde en ingevoerde bedrijfsvertegenwoordigers in een marginale positie in de discussie over de toekomst van financiële diensten en het besluitvormingsproces daarover. Dit nadeel moet worden gecompenseerd door afdoende financiering van hun vertegenwoordigers in de Stakeholdersgroep effecten en markten.**
- (34) De lidstaten hebben een centrale verantwoordelijkheid in **het zorgen voor gecoördineerd crisismanagement en** het bewaren van financiële stabiliteit **in crisissituaties**, in het bijzonder met betrekking tot de stabilisering en sanering van afzonderlijke noodlijdende financiëlemarktdeelnemers. **Hun optreden dient nauw te worden gecoördineerd met het kader van de EMU en op basis van de beginselen van de EMU.** Maatregelen door de Autoriteit in nood- of schikkingsituaties die de stabiliteit van een **financiële instelling** beïnvloeden, mogen **niet in aanzienlijke mate** afbreuk doen aan de budgettaire verantwoordelijkheden van de lidstaten. Er moet een mechanisme worden ingesteld waarbij de lidstaten zich op deze vrijwaringsclausule kunnen beroepen en in laatste instantie de zaak ter beslechting aan de Raad kunnen voorleggen. Het is passend op dit gebied de Raad een rol toe te wijzen gezien de bijzondere verantwoordelijkheden die de lidstaten in dat verband bezitten.

⁽¹⁾ PB L 247 van 21.9.2007, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 87 van 31.3.2009, blz. 164.

⁽³⁾ PB L 318 van 27.11.1998, blz. 8.

Woensdag 7 juli 2010

- (34 bis) *Binnen drie jaar na de inwerkingtreding van een verordening waarbij een dergelijk mechanisme wordt ingesteld, moet de Commissie op basis van de opgedane ervaring voor de hele Unie duidelijke en deugdelijke richtsnoeren uitvaardigen over de omstandigheden waaronder de lidstaten zich op de vrijwaringsclausule kunnen beroepen. Wanneer een lidstaat zich op de vrijwaringsclausule wil beroepen, moet dat aan die richtsnoeren worden getoetst.*
- (34 ter) *Onverminderd de bijzondere verantwoordelijkheden van de lidstaten in crisissituaties moet een lidstaat die een beroep wil doen op de vrijwaringsclausule, het Europees Parlement daarvan gelijktijdig met de Autoriteit, de Raad en Commissie in kennis stellen. Bovendien dient de lidstaat de redenen voor het inroepen van de vrijwaringsclausule op te geven. De Autoriteit dient in samenwerking met de Commissie de volgende stappen te bepalen.*
- (35) De Autoriteit moet in haar besluitvormingsprocedures gebonden zijn aan de communautaire regels en algemene beginselen inzake behoorlijke procedure en transparantie. Het recht **om** de adressaten van de besluiten van de Autoriteit **te horen** moet ten volle worden gerespecteerd. De besluiten van de Autoriteit vormen een integrerend deel van het **Unierecht**.
- (36) Een raad van toezichthouders, die bestaat uit de hoofden van de desbetreffende bevoegde autoriteit in elke lidstaat en voorgezeten wordt door de voorzitter van de Autoriteit, dient het voornaamste besluitvormingsorgaan van de Autoriteit te zijn. Vertegenwoordigers van de Commissie, het Europees Comité voor systeemrisico's, de Europese **■ Autoriteit Verzekeringen en bedrijfspensioenen en de Europese Bankautoriteit** dienen als waarnemer deel te nemen. De leden van de raad van toezichthouders dienen onafhankelijk en alleen in het belang van de **Unie** op te treden. Voor algemene besluiten, daaronder begrepen besluiten betreffende de vaststelling van technische **regelgevingsnormen**, richtsnoeren en aanbevelingen, alsmede begrotingsaangelegenheden, **zou het** passend **zijn** de regels inzake gekwalificeerde meerderheid toe te passen zoals vastgesteld in **artikel 16 VWEU**, terwijl voor alle andere besluiten eenvoudige meerderheid van de leden moet gelden. Zaken betreffende de schikking van meningsverschillen tussen nationale toezichthoudende autoriteiten moeten door een beperkt panel worden onderzocht.
- (36 bis) *De raad van toezichthouders dient in de regel te besluiten met gewone meerderheid van stemmen, volgens het beginsel van het enkelvoudig persoonsgebonden stemrecht. Voor handelingen betreffende de vaststelling van technische normen, richtsnoeren en aanbevelingen, alsmede begrotingsaangelegenheden is het echter passend de regels inzake gekwalificeerde meerderheid toe te passen zoals vastgesteld in het Verdrag betreffende de Europese Unie, het VWEU en het hieraan gehechte Protocol (nr. 36) betreffende de overgangsbepalingen. Zaken betreffende de schikking van meningsverschillen tussen nationale toezichthoudende autoriteiten moeten worden onderzocht door een beperkt, objectief panel, bestaande uit leden die geen vertegenwoordiger zijn van de bevoegde autoriteiten die bij het meningsverschil betrokken zijn en geen belang bij het conflict noch een directe band met de betrokken bevoegde autoriteiten hebben. De samenstelling van het panel moet op een passend evenwicht berusten. De besluiten van het panel moeten met gewone meerderheid van stemmen door de raad van toezichthouders worden goedgekeurd, waarbij elk lid één stem heeft. Wat de door de groepstoezichthouder genomen besluiten betreft, kan het door het panel voorgestelde besluit worden verworpen door een aantal leden die een blokeringsminderheid van de stemmen vertegenwoordigen, in de zin van artikel 16, lid 4, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en artikel 3 van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het VWEU gehechte Protocol (nr. 36) betreffende de overgangsbepalingen.*
- (37) Een raad van bestuur, samengesteld uit de voorzitter van de Autoriteit, vertegenwoordigers van de nationale toezichthoudende autoriteiten en de Commissie moeten verzekeren dat de Autoriteit haar opdracht vervult en de haar opgedragen taken verricht. De raad van bestuur moet over de nodige bevoegdheden beschikken om onder meer het jaar- en meerjarenwerkprogramma voor te stellen, bepaalde budgettaire bevoegdheden uit te oefenen, het personeelsbeleidsplan van de Autoriteit vast te stellen, speciale bepalingen betreffende het recht van toegang tot documenten vast te stellen en het jaarverslag vast te stellen.
- (38) Een voltijdse voorzitter, die via een openbaar vergelijkend onderzoek, **dat door de Commissie wordt beheerd en na afloop waarvan de Commissie een voordrachtlijst opstelt, door het Europees Parlement** wordt geselecteerd, moet de Autoriteit vertegenwoordigen. Het management van de Autoriteit moet worden toevertrouwd aan een uitvoerend directeur, die het recht moet hebben zonder stemrecht aan de vergaderingen van de raad van toezichthouders en de raad van bestuur deel te nemen.

Woensdag 7 juli 2010

- (39) Om sectoroverschrijdende consistentie in de activiteiten van de Europese toezichthoudende autoriteiten te verzekeren, moeten deze autoriteiten nauw samenwerken *via de* Europese Toezichthoudende **Autoriteit (Gemengd Comité) (het „Gemengd Comité”)** en in voorkomend geval gemeenschappelijke standpunten bereiken. Het Gemengd Comité van Europese Toezichthoudende Autoriteiten dient **de taken van de drie Europese toezichthoudende autoriteiten met betrekking tot financiële conglomeraten te coördineren**. Waar dit relevant is, moeten besluiten die eveneens binnen het bevoegdheidsgebied van de **Europese Toezichthoudende Autoriteit** (Verzekeringen en Bedrijfspensioenen) **of de Europese Toezichthoudende Autoriteit** (Bankwezen) liggen, parallel door de betrokken Europese toezichthoudende autoriteiten worden vastgesteld. **Het Gemengd Comité moet voor een termijn van 12 maanden op basis van een rouleersysteem worden voorgezeten door de voorzitters van de drie Europese toezichthoudende autoriteiten. De voorzitter van het Gemengd Comité moet ondervoorzitter van de Europese raad voor systeemrisico's zijn. Het Gemengd Comité moet een permanent secretariaat hebben dat bestaat uit gedetacheerd personeel van de drie Europese toezichthoudende autoriteiten, ten einde informele informatiedeling en de totstandbrenging van een gemeenschappelijke cultuur binnen de drie Europese toezichthoudende autoriteiten mogelijk te maken.**
- (40) Het is nodig ervoor te zorgen dat de partijen waarop door de Autoriteit vastgestelde besluiten invloed hebben, de nodige rechtsmiddelen kunnen uitoefenen. Om doeltreffend de rechten van partijen te beschermen en om redenen van proceseconomie moeten, indien de Autoriteit over besluitvormingsbevoegdheden beschikt, partijen het recht hebben om beroep in te stellen bij een raad van beroep. Om redenen van efficiëntie en consistentie moet de raad van beroep een gemengd orgaan zijn van de drie Europese toezichthoudende autoriteiten, onafhankelijk van hun administratieve en regelgevende structuren. Tegen beslissingen van de raad van beroep moet bij het Gerecht van eerste aanleg en het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen beroep openstaan.
- (41) Om haar autonomie en onafhankelijkheid geheel en al te waarborgen, moet de Autoriteit de beschikking krijgen over een autonome begroting met inkomsten uit hoofdzakelijk verplichte bijdragen van de nationale toezichthoudende autoriteiten en uit **een specifieke begrotingslijn van de algemene begroting van de Europese Unie. Over de EU-financiering van de Autoriteit moet overeenstemming worden bereikt door de begrotingsautoriteit, zoals bepaald in punt 47 van het Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 17 mei 2006 betreffende de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer (IIA) ⁽¹⁾**. De **begrotingsprocedure van de Unie** moet van toepassing zijn wat de **bijdrage van de Europese Unie** betreft. De controle van de rekeningen moet worden verricht door de Rekenkamer. **Op de algemene begroting is de kwijtingsprocedure van toepassing.**
- (42) Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) ⁽²⁾ moet op de Autoriteit van toepassing zijn. De Autoriteit dient eveneens toe te treden tot het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) ⁽³⁾.
- (43) Om openbare en transparante arbeidsvoorwaarden en gelijke behandeling van het personeel te verzekeren, dient het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of van de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen ⁽⁴⁾ op het personeel van de Autoriteit van toepassing te zijn.
- (44) Het is van essentieel belang dat bedrijfsgeheimen en andere vertrouwelijke informatie worden beschermd. De **aan de Autoriteit verstrekte en** in het netwerk uitgewisselde informatie **moet** worden **onderworpen aan strikte en doeltreffende vertrouwelijkheidsvoorschriften**.

⁽¹⁾ PB C 139 van 14.6.2006, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15.

⁽⁴⁾ PB L 56 van 4.3.1968, blz. 1.

Woensdag 7 juli 2010

- (45) De bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens wordt geregeld bij Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽¹⁾ en bij Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens⁽²⁾, die geheel van toepassing zijn op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze verordening.
- (46) Om de transparante werking van de Autoriteit te verzekeren, moet Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie⁽³⁾ op de Autoriteit van toepassing zijn.
- (47) Landen die geen lid zijn van de Europese Unie, moeten aan de werkzaamheden van de Autoriteit kunnen deelnemen op grond van door de **Unie** te sluiten passende overeenkomsten.
- (48) Daar de doelstellingen van deze verordening, namelijk het verbeteren van de werking van de interne markt door een hoog, effectief en consistent niveau van prudentiële regelgeving en toezicht te verzekeren, het beschermen van depositohouders en beleggers, het beschermen van de integriteit, efficiëntie en ordelijke werking van de financiële markten, het bewaren van de stabiliteit van het financieel systeem en het versterken van de internationale toezichthoudende coördinatie, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve wegens de omvang en de gevolgen van het optreden, beter door de **Unie** kunnen worden verwezenlijkt, kan de **Unie**, overeenkomstig het in artikel 5 van het **Verdrag betreffende de Europese Unie** neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (49) De Autoriteit neemt alle huidige taken en bevoegdheden van het Comité van Europese effectenregelgevers over. Besluit 2009/77/EG van de Commissie van 23 januari 2009 tot instelling van het Comité van Europese effectenregelgevers moet bijgevolg worden ingetrokken, en Besluit **nr. 716/2009/EG** van het Europees Parlement en de Raad **van 16 september 2009** tot vaststelling van een Gemeenschapsprogramma ter ondersteuning van specifieke activiteiten op het gebied van financiële diensten, financiële verslaggeving en controle van jaarrekeningen⁽⁴⁾ moet dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (50) Het is passend een termijn vast te stellen voor de toepassing van onderhavige verordening om ervoor te zorgen dat de Autoriteit bij de aanvang van haar activiteiten voldoende is voorbereid en om een vlotte overgang van het Comité van Europese effectenregelgevers te verzekeren,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

OPRICHTING EN RECHTSSTATUS

Artikel 1

Oprichting en werkerrein

1. Deze verordening richt een **Europese Toezichthoudende Autoriteit** (Europese Autoriteit Effecten en Markten) op („de Autoriteit”).

⁽¹⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽²⁾ PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

⁽⁴⁾ PB L 253 van 25.9.2009, blz. 8.

Woensdag 7 juli 2010

2. De Autoriteit treedt op **binnen de bevoegdheden van deze verordening** en binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 97/9/EG, Richtlijn 98/26/EG, Richtlijn 2001/34/EG, Richtlijn 2002/47/EG, Richtlijn 2002/87/EG, Richtlijn 2003/6/EG, Richtlijn 2003/71/EG, Richtlijn 2004/39/EG, Richtlijn 2004/109/EG, Richtlijn 2009/65/EG en van Richtlijn 2006/49/EG, onverminderd de bevoegdheid van de **Europese Toezichthoudende Autoriteit** (Europese Bankautoriteit) op het stuk van prudentieel toezicht, Richtlijn ... [toekomstige richtlijn inzake beheerders van alternatieve beleggingsfondsen] en Verordening (EG) nr. 1060/2009, en de desbetreffende onderdelen van Richtlijn 2005/60/EG en van Richtlijn 2002/65/EG, voor zover deze wetgevingshandelingen van toepassing zijn voor ondernemingen die beleggingsdiensten verstrekken of voor instellingen voor collectieve beleggingen die hun rechten van deelneming of aandelen aanbieden en de bevoegde autoriteiten die toezicht op hen uitoefenen, met inbegrip van alle op deze handelingen gebaseerde richtlijnen, verordeningen en besluiten/beschikkingen en alle verdere rechtshandelingen van de Unie die taken aan de Autoriteit verlenen.

2 bis. De Autoriteit treedt ook op in het werkerterrein van de activiteiten die door de in lid 2 bedoelde wetgeving worden bestreken, met inbegrip van aangelegenheden inzake corporate governance, auditing en financiële verslaggeving, voor zover haar optreden noodzakelijk is om de effectieve en consistente toepassing van de in lid 2 genoemde wetgeving te waarborgen.

3. De bepalingen van deze verordening doen geen afbreuk aan de bevoegdheden van de Commissie, in het bijzonder op grond van artikel 258 VWEU, om de naleving van het **Unierecht** te verzekeren.

4. De doelstelling van de Autoriteit is **de collectieve belangen te beschermen door bij te dragen tot de stabiliteit en doeltreffendheid van het financiële stelsel op de korte, middellange en lange termijn, in het belang van de economie, de burgers en het bedrijfsleven van de Unie. De Autoriteit draagt bij** tot: (i) het verbeteren van de werking van de interne markt, daaronder begrepen met name een gezond, effectief en consistent niveau van regelgeving en toezicht, (ii) het verzekeren van de integriteit, transparantie, efficiëntie en ordelijke werking van de financiële markten, (iii) de versterking van de internationale toezichthoudende coördinatie, (iv) het voorkomen van toezichtarbitrage en bijdragen aan billijke concurrentieverhoudingen, (v) het ervoor zorgen dat beleggen en het nemen van andere risico's op passende wijze wordt gereguleerd en dat er op passende wijze toezicht op wordt uitgeoefend, en (vi) het bijdragen tot betere consumentenbescherming. Te dien einde draagt de Autoriteit bij tot het verzekeren van de consistente, efficiënte en effectieve toepassing van de in lid 2 genoemde wetgevingshandelingen van de Unie, het bevorderen van toezichthoudende convergentie, het verstrekken van adviezen aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie en het verrichten van economische analyses van de markten om de verwezenlijking van de doelstelling van de Autoriteit te bevorderen.

Bij de uitoefening van de taken die haar bij deze verordening worden toevertrouwd besteedt de Autoriteit bijzondere aandacht aan systeemrisico's die veroorzaakt worden door marktdeelnemers wier faillissement de werking van het financieel systeem of de reële economie kan aantasten.

Bij de uitvoering van haar taken handelt de Autoriteit onafhankelijk en objectief in het uitsluitend belang van de Unie.

Artikel 1 bis

Het Europees Stelsel voor Financieel Toezicht

1. De Autoriteit maakt deel uit van een Europees Stelsel voor Financieel Toezicht (ESFT). Het hoofddoel van het ESFT is erop toe te zien dat de regels die van toepassing zijn op de financiële sector naar behoren worden uitgevoerd, de financiële stabiliteit te bewaren en te zorgen voor vertrouwen in het financiële stelsel als geheel, met voldoende bescherming voor gebruikers van financiële diensten.

2. Het ESFT bestaat uit de volgende instanties:

(a) het Europees Comité voor systeemrisico's voor de in Verordening (EU) nr. .../2010 (ECSR) en deze verordening omschreven taken;

(b) de Autoriteit;

Woensdag 7 juli 2010

- (c) *de Europese Toezichthoudende Autoriteit (Europese Bankautoriteit), opgericht bij Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA];*
- (d) *de Europese Toezichthoudende Autoriteit (Europese Autoriteit Verzekeringen en Bedrijfspensioenen), opgericht bij Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB];*
- (e) *de Europese Toezichthoudende Autoriteit (Gemengd Comité) voor de uitvoering van de in de artikelen 40 t/m 43 omschreven taken (het „Gemengd Comité”);*
- (f) *de autoriteiten in de lidstaten als bedoeld in artikel 2, lid 2, van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM], Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB] en Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA];*
- (g) *de Commissie, voor de uitvoering van de in de artikelen 7 en 9 bedoelde taken.*

3. *De Autoriteit werkt regelmatig en nauw samen met het Europees Comité voor systeemrisico's, alsook met de Europese Toezichthoudende Autoriteit (Europese Autoriteit Verzekeringen en Bedrijfspensioenen) en de Europese Toezichthoudende Autoriteit (Europese Bankautoriteit) via het Gemengd Comité, zorgt voor de intersectorale samenhang van de werkzaamheden en bepaalt gemeenschappelijke standpunten op het gebied van het toezicht op financiële conglomeraten en andere sectoroverschrijdende kwesties.*

4. *Krachtens het beginsel van loyale samenwerking van artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie werken de partijen bij het ESFT met vertrouwen en met het volste wederzijdse respect samen, met name om te zorgen voor een passende en betrouwbare onderlinge informatiestroom.*

5. *De toezichthoudende autoriteiten die deel uitmaken van het ESFT zijn gehouden overeenkomstig de in artikel 1, lid 2, bedoelde wetgevingshandelingen toezicht uit te oefenen op financiële instellingen die in de Unie opereren.*

Artikel 1 ter

De in artikel 1 bis, lid 2, bedoelde autoriteiten leggen verantwoording af aan het Europees Parlement.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- (1) „Financiële marktdeelnemer”: iedere persoon op wie een eis in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgeving of nationale wetgeving tot uitvoering van die wetgeving van toepassing is;
- (2) „Bevoegde autoriteiten”: bevoegde autoriteiten en/of toezichthoudende autoriteiten als omschreven in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen. **Wat de Richtlijnen 2002/65/EG en 2005/60/EG betreft, wordt onder „bevoegde autoriteiten” verstaan, de autoriteiten die de naleving moeten verzekeren van de voorschriften van deze richtlijnen door de ondernemingen die beleggingsdiensten verstrekken en door instellingen voor collectieve beleggingen die hun rechten van deelneming of aandelen aanbieden. Wat beleggerscompensatiestelsels betreft, wordt onder „bevoegde autoriteiten” verstaan, organen die nationale compensatiestelsels beheren ingevolge Richtlijn 97/9/EG of, ingeval de activiteit van het beleggerscompensatiestelsel door een particuliere onderneming wordt beheerd, de overheidsinstantie die ingevolge die richtlijn toezicht houdt op deze stelsels.**

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 3

Rechtsstatus

1. De Autoriteit is een **■ orgaan van de Unie** met rechtspersoonlijkheid.
2. In elke lidstaat geniet de Autoriteit de ruimste handelingsbevoegdheid die op grond van het nationale recht aan rechtspersonen wordt toegekend. Het kan in het bijzonder roerende en onroerende zaken verwerven of vervreemden en kan in rechte optreden.
3. De Autoriteit wordt vertegenwoordigd door haar voorzitter.

Artikel 4

Samenstelling

De Autoriteit bestaat uit:

- (1) een raad van toezichthouders, die de in artikel 28 vastgestelde taken uitoefent;
- (2) een raad van bestuur, die de in artikel 32 vastgestelde taken uitoefent;
- (3) een voorzitter, die de in artikel 33 vastgestelde taken uitoefent;
- (4) een uitvoerend directeur, die de in artikel 38 vastgestelde taken uitoefent;
- (5) een raad van beroep, als bedoeld in artikel 44, die de in artikel 46 vastgestelde taken uitoefent.

Artikel 5

Hoofdkwartier

De Autoriteit heeft haar **hoofdkwartier in Frankfurt**.

Zij kan vertegenwoordigingen hebben in de belangrijkste financiële centra van de Europese Unie.

HOOFDSTUK II

TAKEN EN BEVOEGDHEDEN VAN DE AUTORITEIT

Artikel 6

Taken en bevoegdheden van de Autoriteit

1. De Autoriteit heeft de volgende taken:
 - (a) bijdragen tot de invoering van kwalitatief hoogstaande gemeenschappelijke regelgevings- en toezichtnormen en -praktijken, met name door het verstrekken van adviezen aan de **■ instellingen van de Unie** en door het ontwikkelen van richtsnoeren, aanbevelingen en voorstellen voor technische **regelgevings- en uitvoeringsnormen** op basis van de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen**;

Woensdag 7 juli 2010

- (b) bijdragen tot een consistente toepassing van de **■ wetgevingshandelingen van de Unie**, met name door tot een gemeenschappelijke toezichtpraktijk bij te dragen, de consistente, efficiënte en effectieve toepassing van de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** te verzekeren, regelgevingsarbitrage te voorkomen, bij meningsverschillen tussen de bevoegde autoriteiten te bemiddelen en een schikking te treffen, **een doeltreffend en consistent toezicht op financiële-marktdeelnemers en** een coherente werking van de colleges van toezichthouders te **waarborgen** en maatregelen te nemen in **onder meer** noodsituaties;
- (c) **stimuleren en** vergemakkelijken van de delegatie van taken en verantwoordelijkheden tussen de bevoegde autoriteiten;
- (d) nauw samenwerken met het ECSR, met name door het ECSR de nodige informatie te verstrekken voor het uitvoeren van zijn taken en door een behoorlijke follow-up te geven aan de waarschuwingen en aanbevelingen van het ECSR;
- (e) **organiseren en verrichten** van collegiale toetsingen van de bevoegde autoriteiten, **met inbegrip van adviesverstrekking, met de bedoeling** de consistentie in de toezichtresultaten te verhogen;
- (f) volgen en beoordelen van marktontwikkelingen op haar bevoegdheidsgebied;
- (f bis) **verrichten van analyses van markten om aan te tonen dat de Autoriteit zich van haar taken heeft gekweten;**
- (f ter) **bevorderen van de bescherming van depositohouders en beleggers;**
- (f quater) **behulpzaam zijn bij het beheer van grensoverschrijdende instellingen die een systeemrisico als bedoeld in artikel 12 ter kunnen opleveren, daarbij het initiatief nemend tot en uitvoering gevend aan alle vroegtijdige interventies, liquiderings- of insolventieprocedures voor dergelijke instellingen via zijn Eenheid afwikkeling als bedoeld in artikel 12 quater;**
- (g) vervullen van alle andere specifieke taken die in onderhavige verordening of in de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen van de Unie** zijn vastgesteld;
- (g bis) **toezicht uitoefenen op die financiëlemarktdeelnemers die niet onder het toezicht vallen van bevoegde autoriteiten;**
- (g ter) **bekendmaken op haar website en regelmatig bijwerken van informatie op haar website over haar activiteiten, met name, binnen haar bevoegdheden, ten aanzien van geregistreerde financiëlemarktdeelnemers, teneinde gemakkelijk toegankelijke informatie voor het publiek te garanderen;**
- (g quater) **overnemen, voor zover van toepassing, van de huidige, lopende taken van het Comité van Europese effectenregelgevers.**

2. Om de in lid 1 vastgestelde taken uit te voeren, beschikt de Autoriteit over de in onderhavige verordening vastgestelde bevoegdheden, met name **■** om:

- (a) voorstellen voor technische **regelgevingsnormen** te ontwikkelen in de in artikel 7 bedoelde specifieke gevallen;
- (a bis) **voorstellen voor technische uitvoeringsnormen te ontwikkelen, in de in artikel 7 sexies bedoelde specifieke gevallen;**
- (b) richtsnoeren en aanbevelingen te geven, als vastgesteld in artikel 8;
- (c) aanbevelingen te *doen*, als bedoeld in artikel 9, lid 3;

Woensdag 7 juli 2010

- (d) in de in de **artikelen** 10 en 11 genoemde specifieke gevallen individuele besluiten te nemen die gericht zijn tot bevoegde autoriteiten;
- (e) in de specifieke gevallen als bedoeld in artikel 9, lid 6, artikel 10, lid 3 en artikel 11, lid 4, individuele besluiten te nemen die tot financiëlemarktdeelnemers gericht zijn;
- (f) adviezen te verstrekken aan het Europees Parlement, de Raad of de Commissie als bepaald in artikel 19;
- (f bis) overeenkomstig artikel 20 de nodige informatie over financiëlemarktdeelnemers te verzamelen;*
- (f ter) de ontwikkeling van gemeenschappelijke methoden ter beoordeling van het effect van bepaalde productkenmerken en distributieprocessen op de financiële positie van financiëlemarktdeelnemers en op de cliëntenbescherming;*
- (f quater) opzetten van een gegevensbank van geregistreerde financiëlemarktdeelnemers in haar ambtsgebied en, indien dat in de in artikel 1, lid 2 genoemde wetgeving is gespecificeerd, op centraal niveau;*
- (f quinquies) een regelgevingsnorm te ontwikkelen waarin wordt bepaald welke gegevens over transacties en financiële instellingen er minimaal aan de Autoriteit ter beschikking moeten worden gesteld, hoe de verzameling van die gegevens moet worden gecoördineerd en hoe bestaande nationale gegevensbestanden aan elkaar moeten worden gekoppeld om te waarborgen dat de Autoriteit altijd toegang kan hebben tot de vereiste relevante gegevens over transacties en marktdeelnemers.*

3. De Autoriteit oefent over entiteiten met een **Uniebrede** reikwijdte of economische activiteiten met een **Uniebrede** reikwijdte alle exclusieve toezichtbevoegdheden uit die haar in de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** toevertrouwd zijn.

3 bis. *Voor de uitoefening van haar exclusieve toezichtbevoegdheden overeenkomstig lid 3, beschikt de Autoriteit over passende onderzoeks- en handhavingbevoegdheden als bepaald in de desbetreffende wetgeving, alsmede over de mogelijkheid om vergoedingen aan te rekenen. De Autoriteit werkt nauw met de bevoegde autoriteiten samen en maakt gebruik van hun deskundigheid, faciliteiten en bevoegdheden om haar taken uit te voeren.*

Artikel 6 bis

Consumentenbescherming en financiële activiteit

1. Ten einde de bescherming van depositohouders en beleggers te bevorderen, neemt de Autoriteit het voortouw bij het bevorderen van transparantie, eenvoud en billijkheid op de markt voor financiële producten of diensten in de gehele interne markt, o.a. door:

- (i) het verzamelen en analyseren van en het verslag uitbrengen over consumententrends,
- (ii) het evalueren en coördineren van financiële kennis en educatieve initiatieven,
- (iii) de ontwikkeling van opleidingsnormen voor de industrie,
- (iv) bij te dragen aan de ontwikkeling van gemeenschappelijke openbaarmakingsregels, en
- (v) in het bijzonder de toegankelijkheid, beschikbaarheid en de kosten te beoordelen van krediet voor huishoudens en ondernemingen, met name kmo's.

Woensdag 7 juli 2010

2. *De Autoriteit oefent toezicht uit op nieuwe en bestaande financiële activiteiten en kan richtsnoeren vaststellen en aanbevelingen doen om de veiligheid en de gezondheid van markten te bevorderen, alsmede convergentie van de regelgevingspraktijk.*
3. *De Autoriteit kan tevens waarschuwingen geven wanneer een financiële activiteit een ernstige bedreiging vormt van de doelstellingen die zijn vastgelegd in artikel 1, lid 4.*
4. *De Autoriteit richt, als een integraal onderdeel van de Autoriteit, een Commissie financiële innovatie op, waarin alle relevante bevoegde nationale toezichthoudende autoriteiten zitting hebben met het oog op een gecoördineerde benadering ten aanzien van de regelgeving voor en het toezicht op nieuwe of innoverende financiële activiteiten, en die advies uitbrengt aan het Europees Parlement, de Raad en de Europese Commissie.*
5. *De Autoriteit kan bepaalde soorten financiële activiteiten tijdelijk verbieden of beperken als zij een bedreiging vormen voor het ordelijk functioneren en de integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het gehele financiële systeem van de Unie of een deel ervan in de gevallen die gespecificeerd zijn en onder de voorwaarden die zijn vastgelegd in de wetgevingshandelingen als bedoeld in artikel 1, lid 2 of, indien dit vereist is in het geval van een noodsituatie, overeenkomstig artikel 10 en de daarin bepaalde voorwaarden.*

De Autoriteit evalueert dit besluit met regelmatige tussenpozen.

De Autoriteit kan ook beoordelen of het nodig is bepaalde soorten financiële activiteiten te verbieden of te beperken en, wanneer die noodzaak bestaat, de Commissie daarvan in kennis stellen om de vaststelling van een verbod of beperking te vergemakkelijken.

Artikel 7

Technische **regelgevingsnormen**

1. *Het Europees Parlement en de Raad kunnen overeenkomstig artikel 290 VWEU bevoegdheden delegeren aan de Commissie voor de vaststelling van technische regelgevingsnormen teneinde consistente harmonisatie te waarborgen op de gebieden die met name in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen zijn vastgesteld. Die regelgevingsnormen zijn van technische aard, houden geen strategische beslissingen in en vallen inhoudelijk onder de wetgevingshandelingen waarop zij gebaseerd zijn. De Autoriteit stelt voorstellen voor technische regelgevingsnormen op en legt die ter bevestiging voor aan de Commissie. Wanneer de Autoriteit binnen de in artikel 1, lid 2, bedoelde wetgevingshandelingen gestelde tijdslimieten geen voorstel voorlegt aan de Commissie, kan de Commissie zelf een technische regelgevingsnorm vaststellen.*

1 bis. *De Autoriteit houdt publieksraadplegingen over technische regelgevingsnormen en analyseert de mogelijke kosten en baten daarvan, tenzij de raadplegingen en analyses niet in verhouding staan tot de werkingssfeer en de gevolgen van de betrokken technische regelgevingsnormen of tot de urgentie van de aangelegenheid. Ook verzoekt de Autoriteit de in artikel 22 bedoelde Stakeholdersgroep effecten en markten om haar opinie of advies.*

1 ter. *Wanneer de Commissie voorstellen voor technische regelgevingsnormen van de Autoriteit ontvangt, doet zij deze onmiddellijk aan het Europees Parlement en de Raad toekomen. De Commissie kan die termijn met één maand verlengen. De Commissie kan besluiten de voorstellen voor technische normen slechts gedeeltelijk of gewijzigd te bevestigen daar waar het belang van de Unie dit vereist.*

■

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 7 bis

Niet-bevestiging of wijziging van voorstellen voor technische regelgevingsnormen

1. Indien de Commissie voornemens is de voorstellen voor technische regelgevingsnormen niet, slechts gedeeltelijk of in gewijzigde vorm te bevestigen, zendt zij de ontwerpnormen terug naar de Autoriteit en stelt zij gemotiveerde wijzigingen voor.
2. De Autoriteit kan het voorstel voor een technische regelgevingsnorm binnen zes weken wijzigen op basis van de door de Commissie voorgestelde wijzigingen en het voorstel opnieuw ter bevestiging voorleggen aan de Commissie. De Autoriteit stelt het Europees Parlement, de Raad en de Commissie in kennis van haar besluit.
3. Wanneer de Autoriteit het niet eens is met het besluit van de Commissie om haar oorspronkelijke voorstel te verwerpen of te wijzigen, kunnen het Europees Parlement of de Raad de verantwoordelijke commissaris, samen met de voorzitter van de Autoriteit, binnen een termijn van een maand oproepen voor een ad hoc-vergadering van de bevoegde commissie van het Europees Parlement om hun meningsverschillen voor te leggen en toe te lichten.

Artikel 7 ter

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om de in artikel 7 bedoelde technische regelgevingsnormen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een periode van vier jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van deze verordening. De Commissie stelt uiterlijk zes maanden voor het einde van de periode van vier jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt automatisch met dezelfde periode verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad deze intrekt overeenkomstig artikel 7 quater.
2. Zodra de Commissie een technische regelgevingsnorm heeft vastgesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.
3. In het in artikel 35, lid 2, bedoelde verslag stelt de voorzitter van de Autoriteit het Europees Parlement en de Raad in kennis van de regelgevingsnormen die zijn vastgesteld en waaraan de bevoegde autoriteiten niet hebben voldaan.

Artikel 7 quater

Bezwaar tegen technische regelgevingsnormen

1. Het Europees Parlement of de Raad kunnen binnen drie maanden na de datum van kennisgeving door de Commissie tegen een technische regelgevingsnorm bezwaar aantekenen. Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad kan deze termijn met nogmaals drie maanden worden verlengd.
2. Indien zowel het Europees Parlement als de Raad de Commissie hebben meegedeeld dat zij voornemens zijn geen bezwaar aan te tekenen, wordt de technische regelgevingsnorm vóór het verstrijken van de termijn gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie en treedt zij in werking. Indien noch het Europees Parlement noch de Raad bij het verstrijken van deze periode bezwaar heeft aangetekend tegen de technische regelgevingsnorm, wordt deze bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie.
3. Zodra het voorstel hun door de Commissie is toegezonden, kunnen het Europees Parlement en de Raad een voortijdige en voorwaardelijke verklaring vaststellen dat zij geen bezwaar maken, die van kracht wordt zodra de Commissie de technische regelgevingsnorm vaststelt zonder wijzigingen te hebben aangebracht in het voorstel.
4. Indien het Europees Parlement of de Raad bezwaar aantekent tegen een technische regelgevingsnorm, treedt deze niet in werking. Overeenkomstig artikel 296 VWEU geeft de instelling die bezwaar aantekent aan om welke redenen zij dat doet.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 7 quinquies**Intrekking van de bevoegdheidsdelegatie**

1. De in artikel 7 bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken.
2. Het besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie.
3. De instelling die een interne procedure is begonnen om te besluiten of zij de bevoegdheidsdelegatie wenst in te trekken, beijvert zich om de andere instelling en de Commissie hiervan binnen redelijke termijn voordat een definitief besluit wordt genomen, op de hoogte te stellen en geeft daarbij aan welke bevoegdheden in verband met technische regelgevingsnormen mogelijk worden ingetrokken.

Artikel 7 sexies**Technische uitvoeringsnormen**

1. Wanneer het Europees Parlement en de Raad de Commissie overeenkomstig artikel 291 VWEU bevoegdheden verlenen tot het vaststellen van technische uitvoeringsnormen in gevallen waarin eenvormige voorwaarden nodig zijn om juridisch bindende handelingen van de Unie te implementeren op de gebieden die specifiek in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgeving zijn vastgesteld, zijn de volgende bepalingen van toepassing:

- (a) wanneer de Autoriteit overeenkomstig de bovengenoemde wetgeving voorstellen voor technische uitvoeringsnormen opstelt die aan de Commissie zullen worden voorgelegd, zijn die normen technisch, omvatten zij geen beleidskeuzes en zijn zij beperkt tot het vaststellen van de toepassingsvoorwaarden voor juridisch bindende handelingen van de Unie;
- (b) Wanneer de Autoriteit geen voorstel voorlegt aan de Commissie binnen de in de in artikel 1, lid 2, bedoelde wetgeving vastgestelde termijnen, of wanneer de Autoriteit geen voorstel voorlegt aan de Commissie binnen de termijn die is aangegeven in het verzoek aan de Autoriteit van de Commissie overeenkomstig artikel 19, kan de Commissie een technische uitvoeringsnorm vaststellen door middel van een uitvoeringshandeling.

2. Alvorens technische uitvoeringsnormen aan de Commissie voor te leggen, houdt de Autoriteit publieksraadplegingen daarover en analyseert zij de mogelijke kosten en baten daarvan, tenzij dergelijke raadplegingen en analyses niet in een evenredige verhouding staan tot het toepassingsgebied en het effect van de technische uitvoeringsnorm in kwestie of tot de specifieke urgentie van de zaak.

Ook verzoekt de Autoriteit de in artikel 22 bedoelde Stakeholdersgroep effecten en markten om haar opinie of advies.

3. De Autoriteit legt haar voorstel voor technische uitvoeringsnorm overeenkomstig artikel 291 VWEU ter bevestiging aan de Commissie voor, en gelijktijdig ook aan het Europees Parlement en de Raad.

4. Binnen drie maanden na ontvangst van een voorstel voor een technische uitvoeringsnorm besluit de Commissie of zij dat voorstel bevestigt. De Commissie kan die termijn met één maand verlengen. De Commissie kan een voorstel voor een technische uitvoeringsnorm slechts gedeeltelijk of in gewijzigde vorm bevestigen indien het belang van de Unie dit vereist.

Wanneer de Commissie technische uitvoeringsnormen vaststelt tot wijziging van de voorstellen voor technische uitvoeringsnormen die zijn ingediend door de Autoriteit, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan in kennis.

Woensdag 7 juli 2010

5. De normen worden door de Commissie bij verordening of besluit vastgesteld en worden in het Publicatieblad van de Europese Unie bekendgemaakt.

Artikel 8

Richtsnoeren en aanbevelingen

1. Met het oog op het invoeren van consistente, efficiënte en effectieve toezichtpraktijken binnen het ESFT en het verzekeren van de gemeenschappelijke, uniforme en consistente toepassing van de **Uniewetgeving** geeft de Autoriteit tot bevoegde autoriteiten of financiëlemarktdeelnemers gerichte richtsnoeren en aanbevelingen.

1 bis. *In voorkomend geval houdt de Autoriteit openbare raadplegingen over richtsnoeren en aanbevelingen en analyseert zij de potentiële kosten en baten daarvan. Ook verzoekt de Autoriteit, indien nodig, de in artikel 22 bedoelde Stakeholdersgroep effecten en markten om haar opinie of advies. Die raadplegingen, analyses, opinies en adviezen staan in verhouding tot reikwijdte, aard en effect van het richtsnoer of de aanbeveling.*

2. De bevoegde autoriteiten **en de financiëlemarktdeelnemers** spannen zich tot het uiterste in om aan die richtsnoeren en aanbevelingen te voldoen.

Binnen twee maanden nadat een richtsnoer of aanbeveling is gegeven, bevestigt elke bevoegde autoriteit of zij voornemens is dat richtsnoer of die aanbeveling op te volgen. Wanneer een bevoegde autoriteit niet voornemens is daaraan te voldoen, stelt zij de Autoriteit daarvan in kennis, met opgave van redenen. De Autoriteit maakt deze redenen bekend.

Wanneer een bevoegde autoriteit een richtsnoer of aanbeveling niet opvolgt, maakt de Autoriteit dit bekend.

De Autoriteit kan per geval besluiten of zij de redenen bekend maakt die een bevoegde autoriteit aanvoert om niet te voldoen aan een richtsnoer of aanbeveling. De bevoegde autoriteit ontvangt vooraf een kennisgeving van deze bekendmaking.

Wanneer een richtsnoer of aanbeveling dit vereist, brengen de financiëlemarktdeelnemers jaarlijks op duidelijke en gedetailleerde wijze verslag uit, als zij voldoen aan dat richtsnoer of die aanbeveling.

2 bis. *In het in artikel 28, lid 4 bis, bedoelde verslag stelt de Autoriteit het Europees Parlement, de Raad en de Commissie in kennis van de gegeven richtsnoeren en aanbevelingen en vermeldt zij welke bevoegde autoriteit daaraan niet heeft voldaan, alsook hoe de Autoriteit ervoor denkt te zorgen dat de bevoegde autoriteit in de toekomst haar aanbevelingen en richtsnoeren zal opvolgen.*

Artikel 9

Inbreuk op het Unierecht

1. Ingeval een bevoegde autoriteit de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen, waaronder begrepen de overeenkomstig artikel 7 en 7 sexies vastgestelde technische regelgevings- en uitvoeringsnormen**, niet **■** heeft toegepast **of heeft toegepast op een wijze die in strijd is met het Unierecht**, met name door niet te verzekeren dat een financiële instelling de in die wetgeving vastgestelde eisen vervult, beschikt de Autoriteit over de in de leden 2, 3 en 6 van dit artikel genoemde bevoegdheden.

2. Op verzoek van een of meer bevoegde autoriteiten, van de Commissie, **het Europees Parlement, de Raad of de Stakeholdersgroep effecten en markten**, of op eigen initiatief en na de betrokken bevoegde autoriteit op de hoogte te hebben gebracht, kan de Autoriteit de vermeende **schending of niet-toepassing** van het **Unierecht** onderzoeken.

Woensdag 7 juli 2010

2 bis. Onverminderd de in artikel 20 vastgestelde bevoegdheden verstrekt de bevoegde autoriteit aan de Autoriteit onverwijld alle informatie die de Autoriteit nodig acht voor haar onderzoek.

3. De Autoriteit kan, uiterlijk binnen twee maanden na de aanvang van haar onderzoek, tot de betrokken bevoegde autoriteit een aanbeveling richten waarin wordt uiteengezet welke maatregelen nodig zijn om aan het **Unierecht** te voldoen.

De bevoegde autoriteit brengt de Autoriteit binnen tien werkdagen na ontvangst van de aanbeveling op de hoogte van de stappen die zij heeft gedaan of voornemens is te doen om de inachtneming van het Gemeenschapsrecht te verzekeren.

4. Ingeval de bevoegde autoriteit binnen één maand na ontvangst van de aanbeveling van de Autoriteit niet aan het **Unierecht** heeft voldaan, kan de Commissie, na door de Autoriteit op de hoogte te zijn gebracht of op eigen initiatief, **een formeel advies uitbrengen** op grond waarvan de bevoegde autoriteit de maatregelen dient te nemen die nodig zijn om het **Unierecht** na te leven. **De Commissie houdt in haar formeel advies rekening met de aanbeveling van de Autoriteit.**

De Commissie **brengt een dergelijk formeel advies uit** uiterlijk drie maanden na het geven van de aanbeveling. De Commissie kan die termijn met één maand verlengen.

■

De Autoriteit en de bevoegde autoriteiten verstrekken de Commissie alle nodige informatie.

5. Binnen tien werkdagen na ontvangst van het in lid 4 bedoelde **formeel advies** informeert de **bevoegde** autoriteit de Commissie en de Autoriteit over de stappen die zij heeft gedaan of zal doen om het **formeel advies** van de Commissie **na te leven**.

6. Onverminderd de bevoegdheden van de Commissie volgens **artikel 258 VWEU** kan, ingeval een bevoegde autoriteit het in lid 4 ■ bedoelde **formeel advies** niet binnen de daarin bepaalde termijn naleeft en het nodig is de niet-naleving ■ tijdig te verhelpen om neutrale concurrentievoorwaarden op de markt te behouden of te herstellen of de ordelijke werking en de integriteit van het financieel systeem te verzekeren, de Autoriteit, indien de desbetreffende eisen van de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** op de financiëlemarktdelnemers rechtstreeks toepasselijk zijn, **ingevolge de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen** een tot een financiëlemarktdelnemer gericht individueel besluit nemen op grond waarvan deze de nodige maatregelen dient te nemen om te voldoen aan zijn verplichtingen volgens het **Unierecht**, met inbegrip van de stopzetting van alle activiteiten.

Het besluit van de Autoriteit dient in overeenstemming te zijn met het door de Commissie ingevolge lid 4 uitgebrachte **formeel advies**.

7. Op grond van lid 6 vastgestelde besluiten hebben voorrang op eerdere besluiten die door de bevoegde autoriteiten over dezelfde aangelegenheid zijn vastgesteld.

Bij het nemen van maatregelen ■ met betrekking tot **aangelegenheden** die onderworpen worden aan een **formeel advies** ingevolge lid 4 **of aan een besluit ingevolge lid 6 conformeren de bevoegde autoriteiten zich aan het formeel advies of het besluit, al naar het geval.**

7 bis. De Autoriteit vermeldt in het in artikel 28, lid 4 bis, bedoelde verslag welke bevoegde autoriteiten en financiëlemarktdelnemers de in lid 4 bedoelde formele adviezen of de in lid 6 bedoelde besluiten niet hebben nageleefd.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 10

Maatregelen in noodsituaties

1. Ingeval van ongunstige ontwikkelingen die de ordelijke werking en de integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het financieel systeem in de **Europese Unie** geheel of gedeeltelijk ernstig in gevaar kunnen brengen, **faciliteert de Autoriteit metterdaad de door de bevoegde nationale toezichhoudende autoriteiten genomen maatregelen en coördineert zij deze voor zover dit nodig wordt geacht.**

Om haar faciliterende en coördinerende rol te kunnen vervullen, wordt de Autoriteit volledig geïnformeerd over relevante ontwikkelingen, en wordt zij verzocht als waarnemer deel te nemen aan de desbetreffende bijeenkomsten van de relevante bevoegde nationale toezichhoudende autoriteiten.

1 bis. De Commissie kan op eigen initiatief of op verzoek van het Europees Parlement, de Raad, het ECSR of de Autoriteit een tot de Autoriteit gericht besluit nemen waarin bepaald wordt dat er sprake is van een noodsituatie in de zin van deze verordening. De Commissie evalueert haar besluit elke maand en ten minste één maal per maand en verklaart zodra dit passend is de noodsituatie voor beëindigd.

Indien de Commissie bepaalt dat er sprake is van een noodsituatie, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan onverwijld naar behoren in kennis.

2. Ingeval de Commissie een besluit heeft vastgesteld ingevolge **lid 1 bis, alsook in uitzonderlijke gevallen waarin gecoördineerde actie van de nationale autoriteiten nodig is om het hoofd te bieden aan ongunstige ontwikkelingen die de ordelijke werking en de integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het geheel of een deel het financiële systeem in de Europese Unie in gevaar kunnen brengen**, kan de Autoriteit individuele besluiten nemen op grond waarvan bevoegde autoriteiten overeenkomstig de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgeving de nodige maatregelen dienen te nemen om **deze ontwikkelingen** aan te pakken door te verzekeren dat financiëlemarktdeelnemers en bevoegde autoriteiten aan de in die wetgeving vastgestelde eisen voldoen.

3. Onverminderd de bevoegdheden van de Commissie volgens **artikel 258 VWEU** kan, wanneer een bevoegde autoriteit het in lid 2 bedoelde besluit van de Autoriteit niet binnen de daarin vastgestelde termijn naleeft, de Autoriteit, ingeval de desbetreffende eisen die zijn vastgesteld in de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** op de financiëlemarktdeelnemers rechtstreeks toepasselijk zijn, een tot een financiëlemarktdeelnemer gericht individueel besluit nemen op grond waarvan de deze de nodige maatregelen dient te nemen om te voldoen aan zijn verplichtingen volgens die wetgevingshandelingen, met inbegrip van de stopzetting van alle activiteiten.

4. Op grond van lid 3 vastgestelde besluiten hebben voorrang op eerdere besluiten die door de bevoegde autoriteiten over dezelfde aangelegenheid zijn vastgesteld.

Maatregelen van de bevoegde autoriteiten met betrekking tot **aangelegenheden** die onderworpen worden aan een besluit ingevolge lid 2 of 3 dienen verenigbaar te zijn met die besluiten.

Artikel 11

Schikking van meningsverschillen tussen bevoegde autoriteiten

1. Onverminderd de in artikel 9 vastgestelde bevoegdheden **neemt** de Autoriteit, indien een bevoegde autoriteit in procedureel of inhoudelijk opzicht van mening verschilt over door een andere bevoegde autoriteit genomen/niet genomen maatregelen op gebieden waar de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** samenwerking, coördinatie of gezamenlijke besluitvorming door bevoegde autoriteiten van meer dan een lidstaat vereisen, **op eigen initiatief of** op verzoek van een of meer betrokken bevoegde autoriteiten **het initiatief om** de autoriteiten **bij te staan** in het tot overeenstemming komen overeenkomstig de in **de leden 2 tot 4** vastgestelde procedure.

Woensdag 7 juli 2010

2. De Autoriteit stelt een termijn vast voor verzoening tussen de bevoegde autoriteiten rekening houdend met desbetreffende termijnen die in de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** worden bepaald en met de complexiteit en urgentie van de aangelegenheid. **In dat stadium treedt de Autoriteit als bemiddelaar op.**

3. Indien aan het einde van de verzoeningsfase de bevoegde autoriteiten er niet in geslaagd zijn tot overeenstemming te komen, **neemt** de Autoriteit **overeenkomstig de procedure van artikel 29, lid 1, derde alinea, een besluit** om de zaak te schikken **en** de bevoegde autoriteiten **op te dragen** overeenkomstig het **Unierecht specifieke maatregelen te nemen, met bindende werking voor de betrokken bevoegde autoriteiten.**

4. Onverminderd de bevoegdheden van de Commissie volgens **artikel 258 VWEU neemt**, wanneer een bevoegde autoriteit het besluit van de Autoriteit niet naleeft en er daardoor niet in slaagt te verzekeren dat een financielemarktdeelnemer voldoet aan de eisen die krachtens de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** rechtstreeks op die instelling toepasselijk zijn, de Autoriteit een tot die financielemarktdeelnemer gericht individueel besluit op grond waarvan deze de nodige maatregelen dient te nemen om te voldoen aan zijn verplichtingen op grond van het **Unierecht**, met inbegrip van de stopzetting van alle activiteiten.

4 bis. **Op grond van lid 4 vastgestelde besluiten hebben voorrang op eerdere besluiten die door de bevoegde autoriteiten over dezelfde aangelegenheid zijn vastgesteld. Maatregelen van de bevoegde autoriteiten met betrekking tot feiten die onderworpen worden aan een besluit ingevolge lid 3 of 4 dienen verenigbaar te zijn met die besluiten.**

4 ter. **De voorzitter vermeldt in het in artikel 35, lid 2, bedoelde verslag de meningsverschillen tussen bevoegde autoriteiten, de bereikte overeenkomsten en het besluit dat genomen is om die meningsverschillen te schikken.**

Artikel 11 bis

Schikking van intersectorale meningsverschillen tussen bevoegde autoriteiten

Het Gemengd Comité schikt overeenkomstig de procedure van de artikelen 11 en 42 intersectorale meningsverschillen die kunnen ontstaan tussen twee of meer bevoegde autoriteiten als gedefinieerd in artikel 2, lid 2 van deze verordening en van Verordening (EU) nr. .../2010 (EBA) en van Verordening (EU) nr. .../2010 (EAVB).

Artikel 12

Colleges van toezichthouders

1. De Autoriteit draagt bij tot de bevordering **en monitoring** van de efficiënte, **doelmatige** en consistente werking van de in Richtlijn 2006/48/EG bedoelde colleges van toezichthouders en bevordert de consistente toepassing van **het Unierecht** door alle colleges. **Personeel van de Autoriteit kan deelnemen aan alle activiteiten, inclusief inspecties ter plaatse, die gezamenlijk worden uitgevoerd door twee of meer bevoegde autoriteiten.**

2. De Autoriteit **geeft**, voor zover zij dit passend acht, **leiding aan** de colleges van toezichthouders. In het kader **daarvan** wordt zij beschouwd als een „bevoegde autoriteit” in de zin van de desbetreffende wetgeving. **Zij is belast met ten minste de volgende taken:**

(a) **het verzamelen en delen van alle relevante informatie in normale en noodsituaties om het werk van de colleges van toezichthouders te vergemakkelijken en een centraal systeem op te zetten en te beheren om deze informatie beschikbaar te stellen aan de bevoegde autoriteiten in de colleges van toezichthouders;**

(b) **het initiëren en coördineren van Uniebrede stresstests om de veerkracht van met name de in artikel 12 ter bedoelde financiële instellingen bij ongunstige marktontwikkelingen te beoordelen en ervoor te zorgen dat op nationaal niveau bij het houden van dergelijke tests een zo consistent mogelijke methode wordt gevolgd;**

Woensdag 7 juli 2010

- (c) het plannen en initiëren van toezichtactiviteiten in zowel normale als noodsituaties, inclusief het evalueren van de risico's waaraan financiële instellingen blootgesteld zijn of zouden kunnen zijn; en
- (d) het uitoefenen van toezicht op de taken die worden uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten.

3 bis. De Autoriteit kan regelgevings- en uitvoeringsnormen, richtsnoeren en aanbevelingen formuleren, die overeenkomstig de artikelen 7, 7 sexies en 8 worden vastgesteld, om de werking van het toezicht en door de colleges van de toezichthouders vastgestelde beste praktijken te harmoniseren. De autoriteiten hechten hun goedkeuring aan schriftelijke regelingen voor het functioneren van ieder college om het convergente functioneren van alle colleges te waarborgen.

3 ter. De Autoriteit kan met wettelijk bindende kracht bemiddelend optreden om geschillen tussen bevoegde autoriteiten te beslechten overeenkomstig de in artikel 11 omschreven procedure. Indien er geen overeenstemming kan worden bereikt binnen het relevante college van toezichthouders is de Autoriteit gemachtigd toezichtbesluiten te nemen die rechtstreeks toepasselijk zijn voor de betrokken instelling.

Artikel 12 bis

Algemene bepalingen

1. De Autoriteit besteedt bijzondere aandacht aan en treedt op bij risico op verstoring van de financiële dienstverlening dat i) veroorzaakt wordt door een verzwakking van het gehele financiële stelsel of van delen daarvan en ii) mogelijk ernstige gevolgen heeft voor de interne markt en de reële economie (systeemrisico). Alle soorten financiële intermediairs, markten en infrastructuur zijn tot op zekere hoogte potentieel systeemrelevant.
2. De Autoriteit ontwikkelt in samenwerking met het Europees Comité voor systeemrisico's een gemeenschappelijke reeks kwantitatieve en kwalitatieve indicatoren (een zgn. „risk dashboard”) op grond waarvan een toezichtrating wordt toegekend aan de in artikel 12 ter bedoelde grensoverschrijdende financiëlemarktdeelnemers die een systeemrisico kunnen opleveren. Die rating wordt met regelmatige tussenpozen getoetst om rekening te houden met materiële wijzigingen in het risicoprofiel van een instelling. De toezichtrating vormt een kritiek element bij het besluit om rechtstreeks toezicht uit te oefenen op of te interveniëren in een noodlijdende instelling.
3. Onverminderd de in artikel 1, lid 2, bedoelde wetgevingshandelingen, stelt de Autoriteit zo nodig aanvullende ontwerpregelgevings- en uitvoeringsnormen voor, alsmede richtsnoeren en aanbevelingen voor de in artikel 12 ter bedoelde instellingen die een systeemrisico kunnen opleveren.
4. De Autoriteit oefent toezicht uit op grensoverschrijdende instellingen die een systeemrisico kunnen opleveren als bepaald in artikel 12 ter. In dergelijke gevallen treedt de Autoriteit op via de bevoegde autoriteiten.
5. De Autoriteit richt een Eenheid afwikkeling op met een mandaat om het duidelijk gedefinieerde governance- en operationele model voor crisismanagement in de praktijk te brengen, vanaf het vroegtijdige interventie- tot het liquidatie- en insolventiestadium, en om de daartoe strekkende procedures te initiëren.

Artikel 12 ter

Identificatie van grensoverschrijdende financiëlemarktdeelnemers die mogelijk een systeemrisico opleveren

1. De raad van toezichthouders kan, na raadpleging van het ECSR, overeenkomstig de in artikel 29, lid 1, beschreven procedure grensoverschrijdende financiëlemarktdeelnemers identificeren die, vanwege het systeemrisico dat zij kunnen opleveren, onder rechtstreeks toezicht van de Autoriteit of onder het gezag van de Eenheid afwikkeling als bedoeld in artikel 12 quater moeten worden geplaatst.
2. De criteria voor het identificeren van die financiëlemarktdeelnemers moeten in overeenstemming zijn met de door de FSB, het IMF en de BIB vastgestelde criteria.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 12 quater

Eenheid afwikkeling

1. De Eenheid afwikkeling handhaaft de financiële stabiliteit, minimaliseert het besmettingsgevaar dat van de in artikel 12 ter bedoelde, in moeilijkheden verkerende instellingen uitgaat voor de rest van het systeem en de economie in ruimere zin, en beperkt de kosten voor de belastingbetaler met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel en de volgorde van crediteuren, terwijl zij tevens garant staat voor grensoverschrijdende gelijke behandeling.
2. De Eenheid afwikkeling is gemachtigd de in lid 1 bepaalde taken uit te voeren om in moeilijkheden verkerende instellingen te rehabiliteren of om te besluiten niet-levensvatbare instellingen te liquideren (hetgeen cruciaal is voor het beperken van „moral hazard”, zgn. „moreel risico”). Zij kan onder andere opdracht geven tot kapitaal- of liquiditeitsaanpassingen, zakelijke bijstellingen of procesverbeteringen, benoemingen of vervangingen op managementniveau doorvoeren, aanbevelingen doen voor garanties, leningen en liquiditeitsassistentie, alsmede voor volledige of gedeeltelijke verkopen, een good bank/ bad bank of een „brugbank” creëren, schulden in eigen vermogen omzetten (onder aftrek van de nodige surpluspercentages) of de betrokken instelling tijdelijk in overheidshanden brengen.
3. De Eenheid afwikkeling bestaat uit door de raad van toezichthouders van de Autoriteit benoemde deskundigen met kennis van en ervaring met herstructureringen, turnaround-operaties en liquidatie van financiële instellingen.

Artikel 12 quinquies

Europees systeem van beleggersgarantiestelsels

1. De Autoriteit draagt bij tot versterking van nationale beleggerscompensatiestelsels (BCS) door ervoor te zorgen dat zij van adequate financiering worden voorzien via bijdragen van financiële instellingen, met inbegrip van financiëlemarktdeelnemers die hun hoofdzetel in derde landen hebben, en een hoog beschermingsniveau bieden voor alle beleggers in een voor de gehele Unie geharmoniseerd kader, wat de stabiliserende waarborgende rol van wederzijdse garantiestelsels intact laat, mits zij voldoen aan de normen van de Europese Unie.
2. Op beleggersgarantiestelsels is artikel 8 betreffende de bevoegdheid van de Autoriteit tot het geven van richtsnoeren en aanbevelingen van toepassing.
3. De Commissie kan overeenkomstig de procedure van de artikelen 7 tot en met 7 quinquies van deze verordening technische regelgevings- en uitvoeringsnormen vaststellen als omschreven in de in artikel 1, lid 2, bedoelde wetgevingshandelingen.

Artikel 12 septies

Europees systeem van afwikkelings- en financieringsregelingen

1. Er dient een Europees Stabiliteitsfonds voor effecten en markten te worden opgericht om de internalisatie van de kosten van het financieel systeem te versterken, en om te assisteren bij crisisbeslechting in grensoverschrijdende financiëlemarktdeelnemers die failliet dreigen te gaan. Financiëlemarktdeelnemers die slechts in één enkele lidstaat opereren hebben de mogelijkheid zich aan te sluiten bij het fonds. Het Europees Stabiliteitsfonds voor effecten en markten treft de nodige maatregelen om te voorkomen dat de beschikbaarheid van steun „moral hazard” genereert.
2. Het Europees Stabiliteitsfonds voor effecten en markten wordt gefinancierd uit de rechtstreekse bijdragen van alle in artikel 12 ter bedoelde grensoverschrijdende financiëlemarktdeelnemers en de financiëlemarktdeelnemers die er overeenkomstig lid 1 voor gekozen hebben zich aan te sluiten bij dit fonds. Die bijdragen staan in verhouding tot de mate van risico die elk van de financiëlemarktdeelnemers oplevert. Bij de vaststelling van het niveau van de vereiste bijdragen wordt rekening gehouden met de bredere economische omstandigheden, bijvoorbeeld de uitleencapaciteit aan de industrie en het MKB, en de noodzaak voor financiëlemarktdeelnemers om kapitaal aan te houden voor andere regelgevings- en bedrijfsvereisten.

Woensdag 7 juli 2010

3. *Het Europees Stabiliteitsfonds wordt beheerd door een comité, dat door de Autoriteit voor een mandaatsperiode van vijf jaar wordt benoemd. De leden van het comité worden geselecteerd uit kandidaten die worden voorgedragen door de nationale autoriteiten. Het Fonds stelt tevens een raadgevend comité in met vertegenwoordigers, zonder stemrecht, van de aan het Fonds deelnemende financiëlemarktedeelnemers. Het comité van het Fonds kan voorstellen dat de Autoriteit het beheer van zijn liquide middelen uitbesteedt aan gerenommeerde instellingen (zoals de EIB). Deze middelen moeten worden belegd in veilige en liquide instrumenten.*

Artikel 13

Delegatie van taken en verantwoordelijkheden

1. Bevoegde autoriteiten kunnen, **met instemming van de gedelegeerde**, bij bilaterale overeenkomst taken en verantwoordelijkheden aan andere bevoegde autoriteiten delegeren **overeenkomstig het bepaalde in dit artikel. De lidstaten kunnen specifieke regelingen betreffende de delegatie van verantwoordelijkheden vaststellen waaraan moet zijn voldaan voordat hun bevoegde autoriteiten dergelijke overeenkomsten sluiten, en kunnen de werkingssfeer van de delegatie beperken tot hetgeen nodig is om effectief toezicht op grensoverschrijdende financiëlemarktedeelnemers of groepen mogelijk te maken.**

2. De Autoriteit **stimuleert en** vergemakkelijkt de delegatie van taken en verantwoordelijkheden tussen bevoegde autoriteiten door de taken en verantwoordelijkheden aan te wijzen welke kunnen worden gedelegeerd of gezamenlijk uitgeoefend en door beste praktijken te bevorderen.

2 bis. De delegatie van verantwoordelijkheden resulteert in een nieuwe toewijzing van de bevoegdheden die in de in artikel 1, lid 2, bedoelde wetgevingshandelingen zijn neergelegd. Het recht van de gedelegeerde autoriteit is van toepassing op de procedure, de handhaving en de administratieve en gerechtelijke toetsing van de gedelegeerde verantwoordelijkheden.

3. De bevoegde autoriteiten brengen de Autoriteit op de hoogte van delegatieovereenkomsten die zij voornemens zijn te sluiten. Zij voeren de overeenkomsten niet eerder dan één maand na het op de hoogte brengen van de Autoriteit uit.

De Autoriteit kan binnen één maand na op de hoogte te zijn gebracht een advies over de voorgenomen overeenkomst geven.

De Autoriteit publiceert op passende manieren elke delegatieovereenkomst zoals door de bevoegde autoriteiten gesloten om te verzekeren dat alle betrokken partijen op passende wijze op de hoogte worden gebracht.

Artikel 14

Gemeenschappelijke toezichtcultuur

1. De Autoriteit speelt een actieve rol in het opbouwen van een gemeenschappelijke Europese toezichtcultuur en consistente toezichtpraktijken en in het verzekeren van uniforme procedures en consistente benaderingen in geheel de **Europese Unie** en voert ten minste de volgende activiteiten uit:

- (a) verlenen van adviezen aan bevoegde autoriteiten;
- (b) bevorderen van een effectieve bilaterale en multilaterale uitwisseling van informatie tussen bevoegde autoriteiten, met inachtneming van de toepasselijke bepalingen inzake vertrouwelijkheid en gegevensbescherming waarin de desbetreffende Gemeenschapswetgeving voorziet;
- (c) bijdragen tot de ontwikkeling van kwalitatief hoogstaande en uniforme toezichtnormen, daaronder begrepen rapportagenormen **en internationale standaarden voor jaarrekeningen overeenkomstig artikel 1, lid 2 bis**;
- (d) evalueren van de toepassing van de door de Commissie vastgestelde desbetreffende technische **regelgevings- en uitvoeringsnormen** en de door de Autoriteit gegeven richtsnoeren en aanbevelingen, en in voorkomend geval voorstellen van wijzigingen;

Woensdag 7 juli 2010

- (e) opzetten van sectorale en sectoroverschrijdende opleidingsprogramma's, vergemakkelijken van de uitwisseling van personeelsleden en aanmoedigen van de bevoegde autoriteiten om intensiever gebruik te maken van detacheringsregelingen en andere instrumenten.
2. De Autoriteit kan in voorkomend geval nieuwe praktische instrumenten en convergentiehulpmiddelen ontwikkelen ter bevordering van gemeenschappelijke toezichtbenaderingen en -praktijken.

Artikel 15

Collegiale toetsing van bevoegde autoriteiten

1. De Autoriteit **organiseert en** houdt periodiek collegiale toetsingen van sommige of alle activiteiten van bevoegde autoriteiten om de consistentie in de toezichtresultaten verder te verbeteren. Hiertoe ontwikkelt de Autoriteit methoden om een objectieve beoordeling en vergelijking tussen de geëvalueerde autoriteiten mogelijk te maken. **Bij de collegiale toetsingen wordt rekening gehouden met beschikbare informatie en evaluaties over de betrokken bevoegde autoriteit.**
2. De collegiale toetsing omvat een beoordeling van met name:
- (a) de adequaatheid van de **middelen en governanceregelingen**, inrichting en personeelexpertise van de bevoegde autoriteit, vooral met het oog op de effectieve toepassing van de **in de artikelen 7 en 7 sexies genoemde technische regelgevings- en uitvoeringsnormen** en de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** en de capaciteit om op marktontwikkelingen te reageren;
- (b) de mate van convergentie die in de toepassing van het **Unierecht** en in de toezichtpraktijk, daaronder begrepen de op grond van de artikelen 7 en 8 vastgestelde technische **regelgevings- en uitvoeringsnormen**, richtsnoeren en aanbevelingen, is bereikt, en de mate waarin de toezichtpraktijk de in het **Unierecht** vastgestelde doelstellingen bereikt;
- (c) door sommige bevoegde autoriteiten ontwikkelde goede praktijken die voor andere bevoegde autoriteiten nuttig om te volgen kunnen zijn;
- (d) de doelmatigheid en de mate van convergentie die bereikt zijn met betrekking tot de handhaving van de ter uitvoering van het Unierecht vastgestelde voorschriften, met inbegrip van administratieve maatregelen en sancties tegen verantwoordelijke personen in gevallen waarin niet aan die voorschriften is voldaan.**
3. Op basis van de collegiale toetsing kan de Autoriteit tot de **bevoegde autoriteiten richtsnoeren en aanbevelingen richten ingevolge artikel 8. Bij het opstellen van voorstellen voor technische regelgevings- of uitvoeringsnormen overeenkomstig de artikelen 7 tot en met 7 sexies houdt de Autoriteit rekening met het resultaat van de collegiale toetsing. De bevoegde autoriteiten spannen zich in om gevolg te geven aan het advies van de Autoriteit. Ingeval een bevoegde autoriteit geen gevolg geeft aan dit advies, motiveert zij dit voor de Autoriteit.**

De Autoriteit maakt de goede praktijken die uit het resultaat van die collegiale toetsingen kunnen worden gedistilleerd, openbaar. Daarenboven kunnen alle andere resultaten van collegiale toetsingen bekend worden gemaakt, voor zover de bevoegde autoriteit die het voorwerp uitmaakt van de collegiale toetsing, daarmee instemt.

Artikel 16

Coördinerende functie

De Autoriteit vervult een algemene coördinerende rol tussen bevoegde autoriteiten, daaronder begrepen in omstandigheden waar ongunstige ontwikkelingen de ordelijke werking en de integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het financieel systeem in de **Europese Unie** in gevaar kunnen brengen.

Woensdag 7 juli 2010

De Autoriteit bevordert een gecoördineerde **■** reactie **van de Unie**, onder meer door:

- (1) de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten te vergemakkelijken;
- (2) van informatie die voor alle betrokken bevoegde autoriteiten beschikbaar moet worden gesteld de omvang te bepalen en, **voor zover dit mogelijk en passend is**, de betrouwbaarheid te controleren;
- (3) onverminderd artikel 11, op verzoek van de bevoegde autoriteiten of op eigen initiatief **niet-bindende bemiddeling te verrichten**;
- (4) het ECSR onverwijld van mogelijke noodsituaties in kennis te stellen;

(4 bis) alle passende maatregelen te treffen ingeval van ontwikkelingen die de werking van de financiële markten in gevaar kunnen brengen om de coördinatie van de acties van de relevante bevoegde autoriteiten te faciliteren;

(4 ter) de informatie die overeenkomstig de artikelen 12 en 20 van de bevoegde autoriteiten is ontvangen tengevolge van de rapportageverplichtingen voor instellingen die actief zijn in meer dan één lidstaat, centraal te verzamelen. De Autoriteit deelt die informatie met de overige betrokken bevoegde autoriteiten.

Artikel 17

Beoordeling van marktontwikkelingen

1. De Autoriteit volgt en beoordeelt de marktontwikkelingen op haar bevoegdheidsgebied en brengt waar nodig de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen, de Europese Bankautoriteit, het ECSR en het Europees Parlement, de Raad en de Commissie op de hoogte van trends, potentiële risico's en zwakke plekken. **De Autoriteit neemt in haar beoordeling een economische analyse op van de markten waarop financiëlemarktdelnemers opereren, en een beoordeling van de gevolgen van mogelijke marktontwikkelingen voor hen.**

1 bis. **■**De Autoriteit **neemt**, in samenwerking met het ECSR, het initiatief tot het op **■** schaal **van de Unie** beoordelen van de veerkracht van **■** financiëlemarktdelnemers bij ongunstige marktontwikkelingen en treedt zij daarbij als coördinator op. Hiertoe ontwikkelt zij voor toepassing door de bevoegde autoriteiten:

- (a) gemeenschappelijke methoden voor het beoordelen van het effect van economische scenario's op de financiële posities van een belangrijke financiëlemarktdelnemer;
- (b) gemeenschappelijke benaderingen voor communicatie over de resultaten van deze beoordelingen van de veerkracht van **■** financiëlemarktdelnemers;

(b bis) gemeenschappelijke methoden ter beoordeling van het effect van bepaalde producten en distributieprocessen voor de financiële positie van marktdelnemers en voor de informatie aan deponitohouders, beleggers en cliënten.

2. Onverminderd de in Verordening (EG) nr. .../2010 [ECSR] vastgestelde taken van het ECSR verstrekt de Autoriteit op haar bevoegdheidsgebied ten minste eenmaal per jaar en voor zover nodig vaker aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en het ECSR beoordelingen van trends, potentiële risico's en zwakke plekken.

De Autoriteit neemt in deze beoordelingen een indeling van de voornaamste risico's en zwakke plekken op en beveelt in voorkomend geval preventieve of remediërende maatregelen aan.

Woensdag 7 juli 2010

3. De Autoriteit brengt over sectoroverschrijdende ontwikkelingen, risico's en zwakke plekken adequaat verslag uit door nauw samen te werken met de **Europese Autoriteit Verzekeringen en Bedrijfspensioenen** en de Europese Bankautoriteit **via het Gemengd Comité**.

Artikel 18

Internationale betrekkingen

1. Onverminderd de bevoegdheden van de ▯ instellingen **van de Unie en de lidstaten** kan de Autoriteit contacten met **toezichhoudende autoriteiten** uit derde landen, met internationale organisaties en overheidsinstanties van derde landen ontwikkelen **en** met hen administratieve regelingen sluiten. **Deze regelingen scheppen geen wettelijke verplichtingen voor de Europese Unie en haar lidstaten, en zij beletten lidstaten en hun bevoegde autoriteiten niet om bilaterale en multilaterale regelingen te sluiten met derde landen.**

2. De Autoriteit verleent bijstand bij het opstellen van equivalentiebesluiten betreffende toezichhoudende regelingen in derde landen overeenkomstig de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen**.

3. **De Autoriteit vermeldt in het in artikel 28, lid 4 bis, bedoelde verslag de administratieve regelingen die met internationale organisaties of overheidsinstanties in derde landen zijn overeengekomen en de bijstand die verleend is bij de voorbereiding van equivalentiebesluiten.**

Artikel 19

Andere taken

1. De Autoriteit kan op verzoek van het Europees Parlement, de Raad of de Commissie of op eigen initiatief aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie advies verstrekken over alle aangelegenheden die verband houden met haar bevoegdheidsgebied.

1 bis. Wanneer de Autoriteit geen voorstel voor een technische regelgevings- of uitvoeringsnorm heeft ingediend binnen de termijn die is vastgelegd in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen of wanneer er geen termijn is vastgesteld, kan de Commissie verzoeken om een dergelijk voorstel en een termijn vaststellen voor de indiening ervan.

De Commissie kan, naar gelang het spoedeisende karakter van de aangelegenheid, verzoeken om indiening van een voorstel voor een technische regelgevings- of uitvoeringsnorm vóór de termijn die is vastgelegd in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgeving. In een dergelijk geval geeft de Commissie een passende motivering.

2. Met betrekking tot prudentiële beoordelingen van fusies en overnames die onder **de werkingssfeer van Richtlijn 2007/44/EG** vallen **en waarvoor op grond van die richtlijn overleg tussen de bevoegde autoriteiten van twee of meer lidstaten vereist is**, kan de Autoriteit ▯ op verzoek van **een van de betrokken bevoegde autoriteiten** een advies verlenen en publiceren over een prudentiële beoordeling, **behalve wat betreft de criteria genoemd in artikel 19 bis, lid 1, onder e), van Richtlijn 2006/48/EG**. Het advies wordt terstond en in ieder geval voor het einde van de beoordelingsperiode uitgebracht overeenkomstig Richtlijn 2007/44/EG. Artikel 20 is van toepassing **op alle vlakken waarop de Autoriteit advies kan uitbrengen**.

Artikel 20

Verzamelen van informatie

1. Op verzoek van de Autoriteit verstrekken de bevoegde autoriteiten ▯ van de lidstaten aan de Autoriteit alle nodige informatie om de haar bij onderhavige verordening opgedragen verplichtingen uit te voeren, **op voorwaarde dat de adressaat rechtens inzage van de desbetreffende gegevens kan krijgen en op voorwaarde dat het verzoek om informatie nodig is gezien de aard van de desbetreffende verplichting**.

Woensdag 7 juli 2010

1 bis. De Autoriteit kan tevens verzoeken op gezette tijden informatie te verstrekken. **Bij deze verzoeken wordt, waar mogelijk, van gemeenschappelijke modellen voor verslaglegging gebruik gemaakt.**

1 ter. **Op een naar behoren met redenen omkleed verzoek van een bevoegde autoriteit van een lidstaat, kan de Autoriteit informatie verstrekken die nodig is om de bevoegde autoriteit in staat te stellen haar taken uit te voeren overeenkomstig de verplichtingen inzake beroepsgeheim als vastgelegd in sectorale wetgeving en artikel 56.**

1 quater. **Voordat er overeenkomstig dit artikel om informatie wordt gevraagd en om dubbele rapportageverplichtingen te vermijden, maakt de Autoriteit eerst gebruik van de bestaande statistieken, zoals opgemaakt, verspreid en ontwikkeld door het Europees statistisch systeem en het Europees Stelsel van centrale banken.**

2. Ingeval de bevoegde autoriteiten informatie niet of niet tijdig beschikbaar stellen, kan de Autoriteit een **naar behoren gemotiveerd en met redenen omkleed verzoek richten tot andere toezichthoudende autoriteiten, het ministerie van Financiën, voor zover dit over prudentiële informatie beschikt, de centrale bank of het bureau voor de statistiek van de betrokken lidstaat.**

2 bis. **Ingeval informatie niet beschikbaar is of niet tijdig beschikbaar wordt gesteld ingevolge lid 1, lid 1 bis, lid 1 ter, lid 1 quater of lid 2 kan de Autoriteit rechtstreeks tot de desbetreffende financiële-marktdeelnemers een naar behoren gemotiveerd en met redenen omkleed verzoek richten. In het met redenen omkleed verzoek wordt toegelicht waarom de gegevens over de verschillende individuele financiëlemarktdeelnemers benodigd zijn.**

De Autoriteit brengt de desbetreffende bevoegde autoriteiten op de hoogte van verzoeken ingevolge lid 2 of lid 2 bis.

Op verzoek van de Autoriteit verlenen de bevoegde autoriteiten ■ aan de Autoriteit bijstand bij het verzamelen van deze informatie.

3. De Autoriteit kan **ingevolge dit artikel** ontvangen vertrouwelijke informatie alleen gebruiken voor het uitvoeren van de haar bij onderhavige verordening opgedragen verplichtingen.

Artikel 21

Verhouding met het ECSR

1. De ■ Autoriteit werkt **nauw en op regelmatige basis** met het ECSR samen.

2. **De Autoriteit** verstrekt het ECSR regelmatig actuele informatie die nodig is voor de vervulling van zijn taken. Alle voor de vervulling van zijn taken benodigde gegevens die niet in een samengevatte of geaggregeerde vorm beschikbaar zijn, worden na een met redenen omkleed verzoek onverwijld aan het ECSR verstrekt, als bepaald in artikel [15] van Verordening (EU) nr. .../2010 [ECSR]. **De Autoriteit beschikt, in samenwerking met het ECSR, over adequate interne procedures voor de verzending van vertrouwelijke informatie, met name betreffende individuele financiëlemarktdeelnemers.**

3. De Autoriteit geeft, overeenkomstig de leden 4 en 5, een behoorlijke follow-up aan waarschuwingen en aanbevelingen van het ECSR als bedoeld in artikel [16] van Verordening (EG) nr. .../2010 [ECSR].

4. Bij ontvangst van een tot de Autoriteit gerichte waarschuwing of aanbeveling van het ECSR roept de Autoriteit onverwijld een vergadering van de raad van toezichthouders bijeen en beoordeelt zij de implicaties van een dergelijke waarschuwing of aanbeveling voor de vervulling van haar taken.

Woensdag 7 juli 2010

Zij neemt, volgens de toepasselijke besluitvormingsprocedure, een besluit over **alle** maatregelen die moeten worden genomen overeenkomstig de bij deze verordening aan haar verleende bevoegdheden voor de behandeling van de in de waarschuwingen en aanbevelingen aangewezen kwesties.

Indien de Autoriteit aan een aanbeveling geen gevolg geeft, motiveert zij dit voor **het Europees Parlement, de Raad en** het ECSR.

5. Bij ontvangst van een tot een bevoegde nationale toezichthoudende autoriteit gerichte waarschuwing of aanbeveling van het ECSR maakt de Autoriteit in voorkomend geval van de bij deze verordening aan haar verleende bevoegdheden gebruik om een tijdige follow-up te verzekeren.

Daar waar de adressaat voornemens is de aanbevelingen van het ECSR niet op te volgen, motiveert hij dit voor en bespreekt hij dit met de raad van toezichthouders.

De bevoegde autoriteit houdt naar behoren met de zienswijzen van de raad van toezichthouders rekening wanneer zij **de Raad en** het ECSR informeert overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EU) nr. .../2010 [ECSR].

6. Bij het vervullen van haar in onderhavige verordening vastgestelde taken houdt de Autoriteit zoveel mogelijk rekening met de waarschuwingen en aanbevelingen van het ECSR.

Artikel 22

Stakeholdersgroep effecten en markten

1. **Ter bevordering van** overleg met stakeholders op gebieden die relevant zijn voor de taken van de Autoriteit wordt een Stakeholdersgroep effecten en markten opgericht. **De Stakeholdersgroep effecten en markten wordt geraadpleegd over maatregelen die getroffen worden overeenkomstig artikel 7 inzake de technische regelgevings- en uitvoeringsnormen, en voorzover zij niet betrekking hebben op individuele financiëlemarktdeelnemers, overeenkomstig artikel 8 inzake richtsnoeren en aanbevelingen. Indien er dringend moet worden opgetreden en overleg onmogelijk blijkt, wordt de Stakeholdersgroep markten en effecten daarvan zo spoedig mogelijk op de hoogte gesteld.**

De Stakeholdersgroep effecten en markten komt ten minste vier maal per jaar bijeen.

2. In de Stakeholdersgroep effecten en markten, die uit 30 leden is samengesteld, zijn de **beleggingsinstellingen in de Unie, hun werknemersvertegenwoordigers** alsmede consumenten, ■ gebruikers van financiële diensten **en vertegenwoordigers van kmo's** evenwichtig vertegenwoordigd. **Ten minste vijf van zijn leden zijn onafhankelijke vooraanstaande academici. Het aantal leden dat financiëlemarktdeelnemers vertegenwoordigt, mag niet hoger zijn dan 10.**

3. De leden van de Stakeholdersgroep effecten en markten worden na voorstellen van de desbetreffende stakeholders door de raad van toezicht van de Autoriteit aangesteld.

Bij het nemen van zijn besluit verzekert de raad van toezichthouders, rekening houdend met de mogelijkheden, een passende geografische **en genderbalans** en vertegenwoordiging van de ■ stakeholders **in de Europese Unie.**

4. De Autoriteit **verstrekt informatie en** verzekert toereikende secretariaatsondersteuning voor de Stakeholdersgroep effecten en markten.

Voor leden van de Stakeholdersgroep die een organisatie zonder winstoogmerk vertegenwoordigen, wordt een toereikende vergoeding van de reiskosten vastgesteld. De groep mag werkgroepen voor technische aangelegenheden instellen. De ambtstermijn van de leden van de Stakeholdersgroep effecten en markten bedraagt twee en een half jaar, waarna een nieuwe selectieprocedure plaatsvindt.

Woensdag 7 juli 2010

De leden kunnen twee opeenvolgende ambtstermijnen vervullen.

5. De Stakeholdersgroep effecten en markten verstrekt aan de Autoriteit opinies en advies over alle kwesties die verband houden met de taken van de Autoriteit, **met name wat betreft de in de artikelen 7 tot en met 7 sexies en de in de artikelen 8, 14, 15 en 17 vermelde taken.**

6. De Stakeholdersgroep effecten en markten stelt zijn reglement van orde **met een tweederde meerderheid van de leden** vast.

7. De Autoriteit maakt de opinies en het advies van de Stakeholdersgroep effecten en markten en de resultaten van haar raadplegingen openbaar.

Artikel 23

Vrijwaringsmaatregelen

1. **¶** Wanneer een lidstaat meent dat een op grond van artikel 10, lid 2, of artikel 11 genomen besluit **rechtstreeks en in aanzienlijke mate** afbreuk doet aan zijn budgettaire verantwoordelijkheden, **stelt hij binnen tien werkdagen na kennisgeving aan de bevoegde autoriteit van het besluit van de Autoriteit**, de Autoriteit, de Commissie **en het Europees Parlement ervan in kennis. In zijn kennisgeving rechtvaardigt de lidstaat waarom en legt hij een effectbeoordeling voor om aan te tonen in hoeverre het besluit aan zijn budgettaire verantwoordelijkheden afbreuk doet.**

2. **¶** Binnen een termijn van één maand na kennisgeving door de lidstaat brengt de Autoriteit de lidstaat ervan op de hoogte of zij haar besluit handhaaft dan wel wijzigt of herroept.

Indien de Autoriteit haar besluit handhaaft **of wijzigt**, besluit de Raad **¶** of **het besluit van de Autoriteit** wordt gehandhaafd of herroepen. **Het besluit tot handhaving van het besluit van de Autoriteit wordt bij eenvoudige meerderheid van de leden genomen. Het besluit tot herroeping van het besluit van de Autoriteit wordt bij gekwalificeerde meerderheid van de leden genomen. In geen van deze gevallen wordt de stem van de betrokken leden in aanmerking genomen.**

3. **¶** Wanneer de Raad binnen tien werkdagen **in het geval van artikel 10 en binnen één maand in het geval van artikel 11** geen besluit neemt, wordt het besluit van de Autoriteit geacht gehandhaafd te worden.

3 bis. **Indien een krachtens artikel 10 genomen besluit leidt tot gebruikmaking van de overeenkomstig de artikelen 12 quinquies of 12 sexies ingestelde fondsen, mogen de lidstaten de Raad niet verzoeken om handhaving of herroeping van een door de Autoriteit genomen besluit.**

Artikel 24

Besluitvormingsprocedures

1. Alvorens de besluiten te nemen waarin **deze verordening** voorziet brengt de Autoriteit **alle individuele adressaten** op de hoogte van haar voornemen om het besluit te nemen en stelt zij een termijn vast waarbinnen de adressaat, terdege rekening houdend met de urgentie, **complexiteit en mogelijke consequenties** van de zaak, zijn standpunten over de zaak duidelijk kan maken. **Dit geldt mutatis mutandis voor de in artikel 9, lid 4, bedoelde aanbevelingen.**

2. De besluiten van de Autoriteit worden gemotiveerd.

3. Adressaten van de besluiten van de Autoriteit worden op de hoogte gebracht van de op grond van deze verordening beschikbare rechtsmiddelen.

4. Daar waar de Autoriteit een besluit ingevolge artikel 10, leden 2 of 3, heeft genomen, evalueert het dat besluit met passende tussenpozen.

Woensdag 7 juli 2010

5. Besluiten die de Autoriteit neemt ingevolge de artikelen 9, 10 en 11 worden bekendgemaakt en vermelden de identiteit van de bevoegde autoriteit of financiëlemarktdeelnemer in kwestie en de inhoud van het besluit, **tenzij de bekendmaking daarvan in strijd is met** het legitieme belang van financiëlemarktdeelnemers bij de bescherming van hun bedrijfsgeheimen **of de ordelijke werking en de integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het financieel systeem in de Europese Unie geheel of gedeeltelijk ernstig in gevaar zou kunnen brengen.**

HOOFDSTUK III

ORGANISATIE

Afdeling 1

Raad van toezichthouders

Artikel 25

Samenstelling

1. De raad van toezichthouders bestaat uit:

- (a) de voorzitter, zonder stemrecht;
- (b) de hoofden van de nationale overheidsinstanties **die** in elke lidstaat **bevoegd zijn voor het toezicht op financiëlemarktdeelnemers; zij ontmoeten elkaar ten minste tweemaal per jaar persoonlijk;**
- (c) één vertegenwoordiger, zonder stemrecht, van de Commissie;
- (d) één vertegenwoordiger, zonder stemrecht, van het ECSR;
- (e) één vertegenwoordiger, zonder stemrecht, van elk van beide andere Europese toezichthoudende autoriteiten.

1 bis. De raad van toezichthouders belegt regelmatig vergaderingen met de Stakeholdersgroep effecten en markten, en ten minste tweemaal per jaar.

2. Elke bevoegde autoriteit **■** is verantwoordelijk voor de voordracht uit haar midden van een plaatsvervanger op hoog niveau die het in lid 1, onder b), bedoelde lid van de raad van toezichthouders kan vervangen wanneer die persoon niet aanwezig kan zijn.

2 bis. In lidstaten waar meer dan een autoriteit bevoegd is voor het toezicht op grond van deze verordening, dienen deze autoriteiten het eens te worden over een gemeenschappelijke vertegenwoordiger. Ingeval een door de raad van toezichthouders te behandelen aangelegenheid niet onder de bevoegdheid valt van de nationale autoriteit die door het in lid 1, onder b), bedoelde lid wordt vertegenwoordigd, kan dat lid zich echter laten vergezellen door een, niet stemgerechtigde, vertegenwoordiger van de nationale autoriteit in kwestie.

3. Om binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 97/9/EG op te treden, kan het in lid 1, onder b), bedoelde lid van de raad van toezichthouders in voorkomend geval vergezeld worden door een, niet stemgerechtigde, vertegenwoordiger van de desbetreffende organen die in elke lidstaat de **beleggersgarantiestelsels** beheert.

4. De raad van toezichthouders kan besluiten waarnemers toe te laten.

De uitvoerend directeur kan zonder stemrecht aan de vergaderingen van de raad van toezichthouders deelnemen.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 26

Interne comités en panels

1. De raad van toezichthouders kan voor bepaalde aan de raad van toezichthouders toegekende taken interne comités of panels oprichten en kan voorzien in de delegatie van bepaalde welomschreven taken en besluiten aan interne comités of panels, aan de raad van bestuur of aan de voorzitter.

2. Voor de toepassing van artikel 11 roept de raad van toezichthouders om **een onpartijdige** schikking van het meningsverschil te vergemakkelijken, een **onafhankelijk** panel bijeen **dat een evenwichtige leden-samenstelling heeft**, en dat bestaat uit de voorzitter en twee van zijn leden die geen vertegenwoordiger zijn van de bevoegde autoriteiten welke betrokken zijn bij het meningsverschil, **noch een belang hebben bij het conflict of directe banden hebben met de betrokken bevoegde autoriteiten**.

2 bis. *Onverminderd artikel 11, lid 2, legt het panel een besluit ter definitieve vaststelling voor aan de raad van toezichthouders, overeenkomstig de procedure van artikel 29, lid 1, derde alinea.*

2 ter. *De raad van toezichthouders stelt een reglement van orde op voor het in lid 2 bedoelde panel.*

Artikel 27

Onafhankelijkheid

Bij de uitvoering van de bij onderhavige verordening aan hen opgedragen taken handelen de voorzitter en de stemgerechtigde leden van de raad van toezichthouders onafhankelijk en objectief **uitsluitend** in het belang **van de Unie in haar geheel** en vragen noch aanvaarden zij instructies van instellingen of organen van de Unie, van een regering van een lidstaat of van een ander publiek of privaat orgaan.

De lidstaten, de instellingen van de Unie en andere publieke of private organen doen geen pogingen invloed uit te oefenen op de leden van de raad van toezichthouders bij het vervullen van hun taken.

Artikel 28

Taken

1. De raad van toezichthouders stuurt de werkzaamheden van de Autoriteit en is belast met het nemen van de in hoofdstuk II bedoelde besluiten.

2. De raad van toezichthouders stelt de adviezen, aanbevelingen en besluiten vast en geeft het advies als bedoeld in hoofdstuk II.

3. De raad van toezichthouders benoemt de voorzitter.

4. De raad van toezichthouders stelt vóór 30 september van elk jaar op basis van een voorstel van de raad van bestuur het werkprogramma van de Autoriteit voor het komende jaar vast en zendt het ter informatie aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.

Het werkprogramma wordt vastgesteld onverminderd de jaarlijkse begrotingsprocedure en wordt bekendgemaakt.

Woensdag 7 juli 2010

4 bis. *De raad van toezichthouders keurt, op basis van een voorstel van de raad van bestuur, het jaarverslag inzake de werkzaamheden van de Autoriteit, met inbegrip van de uitvoering van de taken van de voorzitter, goed op grond van het in artikel 38, lid 7, genoemde ontwerpverslag en doet dit verslag uiterlijk op 15 juni van ieder jaar toekomen aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie, de Europese Rekenkamer en het Europees Economisch en Sociaal Comité. Dit verslag wordt openbaar gemaakt.*

5. De raad van toezichthouders stelt het meerjarenwerkprogramma van de Autoriteit vast en zendt het ter informatie toe aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.

Het meerjarenwerkprogramma wordt vastgesteld onverminderd de jaarlijkse begrotingsprocedure en wordt bekendgemaakt.

6. De raad van toezichthouders stelt de ■ begroting vast overeenkomstig artikel 49.

7. De raad van toezichthouders oefent tuchtrechtelijk gezag over de voorzitter en de uitvoerend directeur uit en kan hen respectievelijk overeenkomstig artikel 33, lid 5, of artikel 36, lid 5, uit hun ambt ontslaan.

Artikel 29

Besluitvorming

1. De raad van toezichthouders **besluit met gewone** meerderheid van zijn leden, **waarbij elk lid één stem heeft**.

Met betrekking tot de in de artikelen 7 en 8 genoemde besluiten en de ingevolge hoofdstuk VI en in afwijking van de eerste alinea aangenomen maatregelen en besluiten, besluit de raad van toezichthouders op basis van een gekwalificeerde meerderheid van zijn leden, als bepaald in artikel 16, lid 4, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en artikel 3 van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het VWEU gehechte Protocol (nr. 36) betreffende de overgangsbepalingen.

Met betrekking tot besluiten ingevolge artikel 11, lid 3, inzake besluiten van de consoliderende toezichthouder wordt het door het panel voorgestelde besluit geacht te zijn aangenomen indien het is goedgekeurd door een gewone meerderheid van de leden, tenzij het wordt verworpen door leden die samen een blokkerende minderheid vormen in de zin van artikel 16, lid 4, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en van artikel 3 van Protocol Nr. 36 betreffende de overgangsbepalingen, geacht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Met betrekking tot alle andere besluiten overeenkomstig artikel 11, lid 3, wordt het door het panel voorgestelde besluit aangenomen met een gewone meerderheid van de leden van de raad van toezichthouders, waarbij elk lid één stem heeft.

2. De vergaderingen van de raad van toezichthouders worden door de voorzitter, op eigen initiatief of op verzoek van ten minste één derde van zijn leden bijeengeroepen, en worden door de voorzitter voorgezeten.

3. De raad van toezichthouders stelt zijn reglement van orde vast en maakt dit bekend.

4. Het reglement van orde omvat de nadere regelingen voor de stemming, daaronder begrepen in voorkomend geval de quorumregeling. De niet-stemgerechtigde leden en de waarnemers, met uitzondering van de voorzitter en de uitvoerend directeur, wonen geen besprekingen binnen de raad van toezichthouders bij die betrekking hebben op individuele financiëlemarktdelnemers, behoudens andersluidende bepaling in artikel 61 of in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgeving.

Woensdag 7 juli 2010

Afdeling 2

Raad van bestuur

Artikel 30

Samenstelling

1. De raad van bestuur is samengesteld uit de voorzitter **■** en **zes andere** leden van de raad van toezichthouders **die door en uit de stemgerechtigde leden van de raad van toezichthouders worden verkozen.**

Elk lid, uitgezonderd de voorzitter, heeft een plaatsvervanger, die het lid van de raad van bestuur vervangt als dat lid niet aanwezig kan zijn.

Het mandaat van de door de raad van toezichthouders verkozen leden bedraagt twee en een half jaar. De ambtstermijn kan één keer worden verlengd. **De samenstelling van de raad van bestuur is evenwichtig en proportioneel en vormt een weerspiegeling van de gehele Europese Unie. De mandaten zijn overlappend en er geldt een passend roulatiesysteem.**

2. Beslissingen van de raad van bestuur worden genomen met een meerderheid van de aanwezige leden. Elk lid heeft één stem.

De uitvoerend directeur **en een vertegenwoordiger van de Commissie nemen** deel aan de bijeenkomsten van de raad van bestuur, maar **hebben** geen stemrecht.

De vertegenwoordiger van de Commissie is stemgerechtigd voor de in artikel 49 bedoelde aangelegenheden.

De raad van bestuur stelt zijn reglement van orde vast en maakt het bekend.

3. De vergaderingen van de raad van bestuur worden door de voorzitter op zijn initiatief of op verzoek van ten minste een derde van de leden samengeroepen en worden voorgezeten door de voorzitter.

De raad van bestuur komt voorafgaand aan iedere vergadering van de raad van toezichthouders bijeen en zo vaak als de raad van bestuur dit nodig acht. De raad van bestuur komt ten minste **vijf keer per jaar** in **■** zitting bijeen.

4. De leden van de raad van bestuur kunnen zich op de door het reglement van orde van de raad bepaalde wijze laten bijstaan door adviseurs of deskundigen. **De niet-stemgerechtigde leden, met uitzondering van de uitvoerend directeur, wonen de besprekingen in de raad van bestuur over individuele financiële instellingen niet bij.**

Artikel 31

Onafhankelijkheid

De leden van de raad van bestuur handelen onafhankelijk en objectief **uitsluitend** in het **■** belang **van de Unie als geheel** en vragen noch aanvaarden instructies van instellingen of organen van de Unie, van een regering van een lidstaat of van een ander publiek of privaat orgaan.

Lidstaten, instellingen of organen van de Unie of andere publieke of private organen doen geen pogingen invloed uit te oefenen op de leden van de raad van bestuur.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 32

Taken

1. De raad van bestuur ziet erop toe dat de Autoriteit haar opdracht vervult en de haar opgedragen werkzaamheden verricht overeenkomstig de in deze verordening vastgelegde voorwaarden.
2. De raad van bestuur legt een jaarlijks en een meerjarig werkprogramma ter goedkeuring voor aan de raad van toezichthouders.
3. De raad van bestuur oefent zijn begrotingsbevoegdheden uit overeenkomstig de artikelen 49 en 50.
4. De raad van bestuur stelt het personeelsbeleidsplan van de Autoriteit vast en treft overeenkomstig artikel 54, lid 2, de noodzakelijke uitvoeringsmaatregelen van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen (hierna „het Statuut” genoemd).
5. De raad van bestuur stelt de bijzondere bepalingen vast inzake het recht van toegang tot de documenten van de Autoriteit overeenkomstig artikel 58.
6. De raad van bestuur **legt een** jaarverslag over de activiteiten van de Autoriteit, **met inbegrip van de uitvoering van de taken van de voorzitter**, op basis van het in artikel 38, lid 7, bedoelde ontwerpverslag, **ter goedkeuring voor aan de raad van toezichthouders** en **doet het toekomen aan** het Europees Parlement **■**.
7. De raad van bestuur stelt zijn reglement van orde vast en maakt het bekend.
8. De raad van bestuur benoemt en ontslaat de leden van de raad van beroep overeenkomstig artikel 44, leden 3 en 5.

Afdeling 3

Voorzitter

Artikel 33

Benoeming en taken

1. De Autoriteit wordt vertegenwoordigd door een voorzitter, die een voltijds, onafhankelijk deskundige is.

De voorzitter is verantwoordelijk voor het voorbereiden van de werkzaamheden van de raad van toezichthouders en zit de vergaderingen van de raad van toezichthouders en de raad van bestuur voor.

2. De voorzitter wordt na een **door de Commissie georganiseerde en beheerde** open selectieprocedure benoemd op basis van verdienste, bekwaamheid, kennis van financiële instellingen en markten en relevante ervaring met betrekking tot financieel toezicht en financiële regelgeving.

De Commissie legt een voordrachtlijst van drie kandidaten voor aan het Europees Parlement. Na die kandidaten te hebben gehoord, kiest het Europees Parlement een van die kandidaten. De op deze wijze gekozen kandidaat wordt benoemd door de raad van toezichthouders.

De raad van toezichthouders kiest uit zijn leden tevens een vervanger die de functies van de voorzitter uitoefent als deze afwezig is. **Die vervanger is geen lid van de raad van bestuur.**

3. Het mandaat van de voorzitter bedraagt vijf jaar en kan één keer worden verlengd.

Woensdag 7 juli 2010

4. In de loop van de negen maanden die voorafgaan aan het einde van het vijfjarige mandaat van de voorzitter, beoordeelt de raad van toezichthouders:

(a) de in de eerste ambtstermijn behaalde resultaten en de wijze waarop die zijn bereikt;

(b) de taken en de behoeften van de Autoriteit in de komende jaren.

Rekening houdend met deze beoordeling kan de raad van toezichthouders het mandaat van de voorzitter één keer verlengen, behoudens bevestiging van het Europees Parlement.

5. De voorzitter kan slechts uit zijn functie worden ontheven door **het Europees Parlement na** een besluit van de raad van toezichthouders **■**.

De voorzitter mag de raad van toezichthouders niet beletten kwesties met betrekking tot de voorzitter te bespreken, in het bijzonder de noodzaak van zijn ontslag, en mag niet betrokken zijn bij de beraadslaging daaromtrent.

Artikel 34

Onafhankelijkheid

Onverminderd de rol van de raad van toezichthouders met betrekking tot de taken van de voorzitter, vraagt noch aanvaardt de voorzitter instructies van **instellingen of organen van de Unie, van de regering** van een lidstaat of van enige andere openbare of particuliere instelling.

De lidstaten, de instellingen van de Unie of andere publieke of private organen doen geen pogingen invloed uit te oefenen op de voorzitter bij het vervullen van zijn taken.

Overeenkomstig het in artikel 54 bedoelde Statuut blijft de voorzitter na vertrek uit de dienst verplicht zich met betrekking tot de aanvaarding van bepaalde benoemingen of gunsten integer en discreet op te stellen.

Artikel 35

Verslaglegging

1. Het Europees Parlement **en de Raad kunnen** de voorzitter of de vervanger van de voorzitter, met volledige inachtneming van zijn onafhankelijkheid, verzoeken **■** een verklaring af te leggen **■**. ***De voorzitter legt een verklaring af voor het Europees Parlement en beantwoordt desgevraagd alle vragen van zijn leden.***

2. ***Indien daarom wordt verzocht en ten minste 15 dagen voordat hij de in lid 1 bedoelde verklaring aflegt, brengt de voorzitter schriftelijk verslag uit aan het Europees Parlement over de belangrijkste werkzaamheden van de Autoriteit.***

2 bis. ***Afgezien van de informatie als bedoeld in de artikelen 7 bis t/m 7 sexies, 8, 9, 10, 11 bis en 18, bevat het verslag tevens alle door het Europees Parlement ad hoc opgevraagde relevante informatie.***

Woensdag 7 juli 2010

Afdeling 4

Uitvoerend directeur

Artikel 36

Benoeming

1. De Autoriteit wordt geleid door de uitvoerend directeur, die een voltijds, onafhankelijk deskundige is.
2. De uitvoerend directeur wordt na een open selectieprocedure **en na de bevestiging door het Europees Parlement** door de raad van toezichhouders benoemd op basis van verdienste, bekwaamheid, kennis van financiële marktdeelnemers en financiële markten, relevante ervaring met betrekking tot financieel toezicht en financiële regelgeving en managementervaring.
3. Het mandaat van de uitvoerend directeur bedraagt vijf jaar en kan één keer worden verlengd.
4. In de loop van de negen maanden die voorafgaan aan het einde van het vijfjarige mandaat van de uitvoerend directeur, voert de raad van toezichhouders een beoordeling uit.

Daarbij beoordeelt de raad van toezichhouders in het bijzonder:

- (a) de in de eerste ambtstermijn behaalde resultaten en de wijze waarop die zijn bereikt;
- (b) de taken en de behoeften van de Autoriteit in de komende jaren.

Rekening houdend met deze beoordeling kan de raad van toezichhouders het mandaat van de uitvoerend directeur één keer verlengen.

5. De uitvoerend directeur kan slechts uit zijn functie worden ontheven door een besluit van de raad van toezichhouders.

Artikel 37

Onafhankelijkheid

Onverminderd de respectieve rol van de raad van bestuur en van de raad van toezichhouders met betrekking tot de taken van de uitvoerend directeur, vraagt noch aanvaardt de uitvoerend directeur instructies van overheden, instanties, organen of personen buiten de Autoriteit.

De lidstaten, de instellingen en organen van de Unie of andere publieke of private organen doen geen pogingen invloed uit te oefenen op de uitvoerend directeur bij het vervullen van zijn taken.

Overeenkomstig het in artikel 54 bedoelde Statuut blijft de uitvoerend directeur na zijn vertrek uit de dienst verplicht zich met betrekking tot de aanvaarding van bepaalde benoemingen of gunsten integer en discreet op te stellen.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 38

Taken

1. De uitvoerend directeur is verantwoordelijk voor het beheer van de Autoriteit en bereidt de werkzaamheden van de raad van bestuur voor.
2. De uitvoerend directeur zorgt voor de tenuitvoerlegging van het jaarlijks werkprogramma van de Autoriteit, volgens de aanwijzingen van de raad van toezichthouders en onder toezicht van de raad van bestuur.
3. De uitvoerend directeur neemt de nodige maatregelen, met name de vaststelling van interne administratieve instructies en de publicatie van nota's, om ervoor te zorgen dat de Autoriteit overeenkomstig deze verordening functioneert.
4. De uitvoerend directeur bereidt een meerjarig werkprogramma voor, als bedoeld in artikel 32, lid 2.
5. Elk jaar bereidt de uitvoerend directeur tegen 30 juni een werkprogramma voor het volgende jaar voor, als bedoeld in artikel 32, lid 2.
6. De uitvoerend directeur stelt een voorlopige ontwerpbegroting van de Autoriteit op overeenkomstig artikel 49 en voert de begroting van de Autoriteit uit overeenkomstig artikel 50.
7. De uitvoerend directeur stelt jaarlijks een **ontwerpverslag** op met een hoofdstuk over de regelgevings- en toezichtwerkzaamheden van de Autoriteit en een hoofdstuk over financiële en administratieve aangelegenheden.
8. De uitvoerend directeur voert de in artikel 54 bepaalde bevoegdheden uit met betrekking tot het personeel van de Autoriteit en beheert personeelskwesties.

HOOFDSTUK IV

EUROPEES SYSTEEM VAN FINANCIËLE TOEZICHTHOUDERS

Afdeling 1

■ Europese Toezichthoudende Autoriteit (Gemengd Comité)

Artikel 40

Oprichting

1. Hierbij wordt een **Europese Toezichthoudende Autoriteit** (Gemengd Comité ■) opgericht.
2. Het Gemengd Comité dient als forum waarmee de **Autoriteit** regelmatig en nauw **samenwerkt** en zorgt voor de intersectorale samenhang met de **andere ETA's, in het bijzonder met betrekking tot:**
 - **financiële conglomeraten;**
 - **financiële verslaglegging en controle;**
 - **microprudentiële analyses van sectoroverstijgende ontwikkelingen, risico's en kwetsbaarheden voor de financiële stabiliteit;**
 - **retail-investeringsproducten;**

Woensdag 7 juli 2010

- *maatregelen tegen witwaspraktijken; en*
- informatie-uitwisseling met het Europees Comité voor systeemrisico's en de opbouw van betrekkingen tussen het Europees Comité voor systeemrisico's en de Europese Toezichthoudende Autoriteiten.

3. **Het Gemengd Comité beschikt over een toegewijde staf die ter beschikking wordt gesteld door de drie Europese toezichthoudende autoriteiten en die als secretariaat optreedt.** De Autoriteit stelt adequate middelen ter beschikking voor de administratieve, ▯ infrastructuur- en operationele kosten.

Artikel 40 bis

Toezicht

Ingeval een financiële instelling opereert in verschillende sectoren, lost het Gemengd Comité meningsverschillen op in overeenstemming met artikel 42 van deze verordening.

Artikel 41

Samenstelling

1. Het Gemengd Comité bestaat uit de ▯ voorzitters van de Europese toezichthoudende autoriteiten en, waar van toepassing, de voorzitter van een overeenkomstig artikel 43 opgericht subcomité.
2. De uitvoerend directeur, **een vertegenwoordiger van de Commissie en een vertegenwoordiger van het ECSR** worden uitgenodigd om als waarnemer de vergaderingen van ▯ het Gemengd Comité en van de in artikel 43 bedoelde subcomités bij te wonen.
3. Het voorzitterschap van het Gemengd Comité ▯ wordt via een jaarlijks rotatiesysteem toegekend aan **één der** voorzitters van de **Europese Bankautoriteit, de Europese Autoriteit Verzekeringen en Bedrijfspensioenen en de Europese Autoriteit Effecten en Markten. De krachtens dit lid benoemde voorzitter van het Gemengd Comité wordt tevens benoemd tot vice-voorzitter van het Europees Comité voor systeemrisico's.**
4. Het Gemengd Comité ▯ stelt zijn reglement van orde vast en maakt het bekend. In het reglement kunnen verdere details worden bepaald over extra deelnemers aan de vergaderingen van het Gemengd Comité.

Het Gemengd Comité van Europese toezichthoudende autoriteiten vergadert ten minste om de twee maanden.

Artikel 42

Gemeenschappelijke standpunten en gemeenschappelijke besluiten

Binnen de draagwijdte van haar in hoofdstuk II bepaalde taken en in voorkomend geval, met name met betrekking tot de tenuitvoerlegging van Richtlijn 2002/87/EG, bepaalt de Autoriteit gemeenschappelijke standpunten met de Europese **Toezichthoudende** Autoriteit (**Verzekeringen en Bedrijfspensioenen**) en de Europese **Toezichthoudende** Autoriteit (**Bankwezen**).

In het kader van de artikelen 7, 9, 10 of 11 van deze verordening genomen besluiten met betrekking tot de toepassing van Richtlijn 2002/87/EG en van andere in artikel 1, lid 2, bedoelde wetgeving, die ook binnen de bevoegdheid van de ▯ Europese **Toezichthoudende** Autoriteit (**Verzekeringen en Bedrijfspensioenen**) of de Europese **Toezichthoudende** Autoriteit (**Bankwezen**) valt, worden, indien zulks passend is, gezamenlijk vastgesteld door de Autoriteit, ▯ de Europese **Toezichthoudende** Autoriteit (**Verzekeringen en Bedrijfspensioenen**) en de Europese **Toezichthoudende** Autoriteit (**Bankwezen**).

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 43

Subcomités

1. In het kader van artikel 42 wordt bij het Gemengd Comité **■** een Subcomité financiële conglomeraten opgericht.
2. Dit subcomité is samengesteld uit de in artikel 41, lid 1, bedoelde personen en één vertegenwoordiger op hoog niveau van het huidige personeel van de relevante bevoegde autoriteit van elke lidstaat.
3. Het subcomité kiest uit zijn leden een voorzitter, die ook lid is van het Gemengd Comité **■**.
4. Het Gemengd Comité kan aanvullende subcomités oprichten.

Afdeling 3

Raad van beroep

Artikel 44

Samenstelling

1. De raad van beroep is een gemeenschappelijk orgaan van de **drie** Europese **toezichhoudende autoriteiten**.
2. De raad van beroep bestaat uit zes leden en zes vervangers, allen personen **van hoog aanzien die bewezen hebben op een voldoende hoog niveau over relevante kennis en beroepservaring, ook op het vlak van toezicht, te beschikken in de sectoren banken, verzekeringen, effectenmarkten of op het gebied van andere financiële diensten**, en geen deel uitmaken van het huidige personeel van de bevoegde autoriteiten of van andere nationale instellingen of **■** instellingen **van de Unie** die bij de activiteiten van de Autoriteit betrokken zijn. **Een aanzienlijk aantal leden van de raad van beroep beschikt over voldoende juridische expertise om deskundig juridisch advies te geven over de wetmatigheid van de wijze waarop de Autoriteit haar bevoegdheden uitoefent.**

De raad van beroep wijst zelf zijn voorzitter aan.

De besluiten van de raad van beroep worden genomen met een meerderheid van de stemmen van ten minste vier van de zes leden. **Indien het aangevochten besluit onder de werkingssfeer van deze verordening valt, bestaat de meerderheid van vier leden uit ten minste een van de twee door de Autoriteit benoemde leden van de raad van beroep.**

De raad van beroep wordt door de voorzitter samengeroepen wanneer dat noodzakelijk is.

3. Twee leden van de raad van beroep en twee vervangers worden na een in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakte oproep tot het indienen van voorstellen en na raadpleging van de raad van toezichhouders uit een door de Commissie voorgestelde lijst benoemd door de raad van bestuur van de Autoriteit.

De andere leden worden benoemd overeenkomstig Verordening (EG) nr. .../2010 [EBA] en Verordening (EG) nr. .../2010 [EAEM].

4. De ambtstermijn van de leden van de raad van beroep bedraagt vijf jaar. Deze termijn kan één keer worden verlengd.

Woensdag 7 juli 2010

5. Een lid van de raad van beroep, dat door de raad van bestuur van de Autoriteit is benoemd, kan tijdens zijn mandaat niet ontslagen worden, tenzij het op ernstige wijze is tekortgeschoten en de raad van bestuur daartoe na raadpleging van de raad van toezichthouders een besluit neemt.

6. De **Europese Bankautoriteit** de **Europese Autoriteit Verzekeringen en Bedrijfspensioenen en de Europese Autoriteit Effecten en Markten** zorgen *via het Gemengd Comité* voor adequate operationele en secretariële ondersteuning van de raad van beroep.

Artikel 45

Onafhankelijkheid en onpartijdigheid

1. De leden van de raad van beroep zijn onafhankelijk bij het nemen van hun besluiten. Zij zijn niet gebonden aan enige instructie. Zij mogen geen enkele andere taak verrichten in de Autoriteit zelf of in de raad van bestuur of de raad van toezichthouders van de Autoriteit.

2. De leden van de raad van beroep mogen niet deelnemen aan de behandeling van een beroepsprocedure als zij daarbij een persoonlijk belang hebben, als zij eerder als vertegenwoordiger van een van de partijen bij de behandeling betrokken zijn geweest of als zij een rol hebben gespeeld bij het besluit waartegen beroep is ingesteld.

3. Indien een lid van de raad van beroep om een van de in de leden 1 en 2 genoemde redenen of om enige andere reden meent dat een medelid niet aan een beroepsprocedure zou mogen deelnemen, stelt het de raad van beroep daarvan in kennis.

4. Een lid van de raad van beroep kan om een van de in de leden 1 en 2 genoemde redenen of als aan zijn onpartijdigheid wordt getwijfeld, door een partij in de beroepsprocedure worden gewraakt.

Wraking kan niet zijn gegrond op de nationaliteit van leden en is niet ontvankelijk als de partij in de beroepsprocedure, terwijl zij op de hoogte was van een reden tot het maken van het bezwaar, toch reeds een andere procedurehandeling heeft verricht dan het maken van bezwaar tegen de samenstelling van de raad van beroep.

5. De raad van beroep beslist in de in de leden 1 en 2 bedoelde gevallen zonder deelname van het betrokken lid over de te nemen maatregelen.

Voor het nemen van deze beslissing wordt het betrokken lid in de raad van beroep vervangen door zijn plaatsvervanger, tenzij deze in een vergelijkbare situatie verkeert. In dat geval wijst de voorzitter een van de andere beschikbare plaatsvervangers aan.

6. De leden van de raad van beroep verbinden zich ertoe in het openbaar belang en onafhankelijk op te treden.

Daartoe leggen zij een verbintenisverklaring af alsmede een verklaring omtrent hun belangen, waarin zij hetzij verklaren dat zij geen belangen hebben die geacht zouden kunnen worden afbreuk te doen aan hun onafhankelijkheid, hetzij al hun directe en indirecte belangen vermelden die geacht zouden kunnen worden afbreuk te doen aan hun onafhankelijkheid.

Deze verklaringen worden jaarlijks schriftelijk openbaar gemaakt.

Woensdag 7 juli 2010

HOOFDSTUK V

RECHTSMIDDELEN

Artikel 46

Beroepsprocedures

1. Elke natuurlijke of rechtspersoon, inclusief een bevoegde autoriteit, kan beroep instellen tegen een besluit van de Autoriteit als bedoeld in de artikelen 9, 10 en 11 en tegen enigerlei ander besluit van de Autoriteit, overeenkomstig de in artikel 1, lid 2, bedoelde wetgeving, dat gericht is tot die persoon, of tegen een besluit dat van rechtstreeks en individueel belang is voor die persoon, ook als het tot een andere persoon is gericht.

2. Het beroep wordt tezamen met de uiteenzetting van de gronden voor het beroep binnen twee maanden na de kennisgeving van het besluit aan de betrokken persoon, dan wel bij gebreke daarvan, binnen twee maanden na de dag van publicatie van het besluit door de Autoriteit, schriftelijk bij de Autoriteit ingediend.

De raad van beroep neemt binnen twee maanden na instelling van het beroep een besluit ter zake.

3. Een ingevolge lid 1 van dit artikel ingesteld beroep heeft geen schorsende werking.

De raad van beroep kan echter, indien hij van oordeel is dat de omstandigheden dit vereisen, de toepassing van het bestreden besluit opschorten.

4. Indien het beroep ontvankelijk is, onderzoekt de raad van beroep of het gegrond is. De raad nodigt de partijen in de beroepsprocedure uit om binnen een bepaalde termijn opmerkingen te maken naar aanleiding van de kennisgevingen van de raad zelf of de mededelingen van de andere partijen in de beroepsprocedure. Het is partijen in de beroepsprocedure toegestaan een mondelinge uiteenzetting te geven.

5. De raad van beroep kan **het door het bevoegde orgaan van de Autoriteit genomen besluit bekrachtigen**, dan wel de zaak terugverwijzen naar het bevoegde orgaan van de Autoriteit. Dit bevoegde orgaan van de Autoriteit is gebonden aan de beslissing van de raad van beroep **en neemt een gewijzigd besluit met betrekking tot de betrokken zaak**.

6. De raad van beroep stelt zijn reglement van orde vast en maakt het bekend.

7. De door de raad van beroep genomen besluiten worden met redenen omkleed en door de Autoriteit bekendgemaakt.

Artikel 47

Beroep bij het Gerecht en het Hof van Justitie

1. Overeenkomstig **artikel 263 VWEU** kan bij het Gerecht of het Hof van Justitie beroep worden ingesteld tegen beslissingen van de raad van beroep of, bij ontbreken van recht op beroep bij de raad van beroep, tegen beslissingen van de Autoriteit.

1 bis. *Overeenkomstig artikel 263 VWEU kunnen de lidstaten en de instellingen van de Europese Unie, alsmede iedere natuurlijke of rechtspersoon, rechtstreeks beroep instellen bij het Hof van Justitie tegen besluiten van de Autoriteit.*

2. Ingeval de Autoriteit verplicht is een besluit te nemen en dat nalaat, kan overeenkomstig **artikel 265 VWEU** bij het Gerecht of bij het Hof van Justitie beroep wegens nalating worden ingesteld.

Woensdag 7 juli 2010

3. De Autoriteit moet de noodzakelijke maatregelen treffen ter uitvoering van het arrest van het Gerecht **■** of het Hof van Justitie.

HOOFDSTUK VI

FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 48

Begroting van de Autoriteit

1. De ontvangsten van de Autoriteit, **een Europees orgaan in de zin van artikel 185 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad**, bestaan met name uit **een of meer van de volgende elementen**:
 - (a) verplichte bijdragen van de **voor toezicht op de financiële instellingen** bevoegde nationale **openbare** autoriteiten, **die worden bepaald overeenkomstig een formule die gebaseerd is op de stemmenweging van artikel 3, lid 3, van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het VWEU gehechte Protocol (nr. 36) betreffende de overgangsbepalingen**;
 - (b) een subsidie van de **Unie** uit de algemene begroting van de Europese Unie (afdeling Commissie); **de financiering van de Autoriteit door de Unie is afhankelijk van een akkoord van de begrotingsautoriteit, zoals bepaald in punt 47 van het Interinstitutioneel Akkoord van 17 mei 2006 betreffende de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer**;
 - (c) vergoedingen die aan de Autoriteit worden betaald in de gevallen als bedoeld in de relevante **■** rechtsinstrumenten **van de Unie**.
2. De uitgaven van de Autoriteit bestaan ten minste uit personele, administratieve, loon- en infrastructuurkosten, **kosten van beroepsopleiding** en werkingskosten.
3. De ontvangsten en uitgaven moeten in evenwicht zijn.
4. Voor elk begrotingsjaar, dat samenvalt met het kalenderjaar, worden alle ontvangsten en uitgaven van de Autoriteit geraamd en vervolgens opgenomen in de begroting van de Autoriteit.

Artikel 49

Vaststelling van de begroting

1. Voor 15 februari van ieder jaar stelt de uitvoerend directeur een ontwerp op van de raming van de ontvangsten en uitgaven voor het volgende begrotingsjaar en stuurt hij dit voorontwerp van begroting samen met de personeelsformatie naar de raad van bestuur **en de raad van toezichthouders**. De **raad van toezichthouders** stelt jaarlijks, op basis van het voorontwerp van de uitvoerend directeur **dat door de raad van bestuur is goedgekeurd**, de raming van de ontvangsten en uitgaven van de Autoriteit voor het volgende begrotingsjaar vast. De **raad van toezichthouders** dient deze raming, die tevens een ontwerp-personeelsformatie bevat, uiterlijk op 31 maart bij de Commissie in. Alvorens de raming wordt vastgesteld, wordt het voorontwerp van de uitvoerend directeur goedgekeurd door de **raad van bestuur**.
2. De raming wordt door de Commissie samen met het voorontwerp van de algemene begroting van de Europese Unie aan het Europees Parlement en de Raad (hierna „de begrotingsautoriteit” genoemd) gezonden.
3. Op basis van de ramingen voert de Commissie in het voorontwerp van de algemene begroting van de Europese Unie de ramingen in die zij noodzakelijk acht met betrekking tot de personeelsformatie en het bedrag van de subsidie ten laste van de algemene begroting van de Europese Unie overeenkomstig de **artikelen 313 en 314** van het Verdrag.

Woensdag 7 juli 2010

4. De begrotingsautoriteit stelt de personeelsformatie voor de Autoriteit vast. De begrotingsautoriteit keurt de kredieten voor de subsidie aan de Autoriteit goed.

5. De begroting van de Autoriteit wordt vastgesteld door de **raad van toezichthouders**. Deze wordt definitief na de definitieve vaststelling van de algemene begroting van de Europese Unie. Indien nodig wordt de begroting dienovereenkomstig aangepast.

6. De raad van bestuur stelt de begrotingsautoriteit onverwijld op de hoogte van de projecten die hij voornemens is te realiseren en die aanzienlijke financiële gevolgen voor de financiering van de begroting kunnen hebben, met name onroerendgoedprojecten zoals de huur of aankoop van gebouwen. Het licht de Commissie hierover in. Als een van de takken van de begrotingsautoriteit advies wil uitbrengen, stelt deze de Autoriteit binnen twee weken na ontvangst van de informatie over het project in kennis van zijn voornemen om een dergelijk advies uit te brengen. Indien de Autoriteit geen antwoord ontvangt, kan zij doorgaan met haar plannen.

6 bis. *In het op 31 december 2011 eindigende eerste jaar waarin de Autoriteit functioneert, wordt haar begroting goedgekeurd door de leden van het niveau 3-comité na raadpleging van de Commissie, en vervolgens voor bekrachtiging toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad.*

Artikel 50

Uitvoering van en toezicht op de begroting

1. De uitvoerend directeur treedt op als ordonnateur en voert de begroting van de Autoriteit uit.
2. Uiterlijk op 1 maart na afloop van het boekjaar deelt de rekenplichtige van de Autoriteit de voorlopige rekeningen, vergezeld van het verslag over het financieel en begrotingsbeheer in het boekjaar, mee aan de rekenplichtige van de Commissie en aan de Rekenkamer. De rekenplichtige van de Autoriteit stuurt het verslag over het financieel en begrotingsbeheer tegen 31 maart van het volgende jaar ook naar de leden van de raad van toezichthouders, het Europees Parlement en de Raad.

De rekenplichtige van de Commissie consolideert de voorlopige rekeningen van de instellingen en de gedecentraliseerde organen overeenkomstig artikel 128 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad ⁽¹⁾ (hierna „het Financieel Reglement” genoemd).

3. Na ontvangst van de door de Rekenkamer geformuleerde opmerkingen over de voorlopige rekeningen van de Autoriteit overeenkomstig artikel 129 van het Financieel Reglement stelt de uitvoerend directeur op eigen verantwoordelijkheid de definitieve rekeningen van de Autoriteit op en zendt ze voor advies toe aan de raad van bestuur.

4. De raad van bestuur brengt advies uit over de definitieve rekeningen van de Autoriteit.

5. De uitvoerend directeur stuurt de definitieve rekeningen, vergezeld van het advies van de raad van bestuur, tegen 1 juli na afloop van het boekjaar naar de leden van de raad van toezichthouders, het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de Rekenkamer.

6. De definitieve rekeningen worden gepubliceerd.

⁽¹⁾ PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.

Woensdag 7 juli 2010

7. De uitvoerend directeur zendt de Rekenkamer uiterlijk op 30 september een antwoord op haar opmerkingen. Hij stuurt dit antwoord ook door naar de raad van bestuur en de Commissie.
8. Overeenkomstig artikel 146, lid 3, van het Financieel Reglement verstrekt de uitvoerend directeur het Europees Parlement op verzoek alle inlichtingen die nodig zijn voor een goed verloop van de kwijtingsprocedure voor het betrokken boekjaar.
9. Het Europees Parlement verleent op aanbeveling van de Raad, die bij gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluit, vóór 15 mei van het jaar N + 2, kwijting aan de Autoriteit voor de uitvoering van de begroting (**met inbegrip van alle uitgaven en ontvangsten van de Autoriteit**) van het boekjaar N.

Artikel 51

Financiële regeling

De financiële regeling die van toepassing is op de Autoriteit wordt vastgesteld door de raad van bestuur, na raadpleging van de Commissie. Deze voorschriften mogen niet afwijken van Verordening (EG, Euratom) nr. 2343/2002 van de Commissie⁽¹⁾, tenzij de specifieke eisen van de werking van de Autoriteit dit noodzakelijk maken en de Commissie vooraf toestemming heeft verleend.

Artikel 52

Fraudebestrijdingsmaatregelen

1. Met het oog op de bestrijding van fraude, corruptie en andere onwettige handelingen is Verordening (EG) nr. 1073/1999 zonder enige beperking op de Autoriteit van toepassing.
2. De Autoriteit treedt toe tot het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF)⁽²⁾ en treft onverwijld passende voorzieningen die op alle werknemers van de Autoriteit van toepassing zijn.
3. In de financieringsbesluiten en de overeenkomsten en tenuitvoerleggingsinstrumenten wordt uitdrukkelijk bepaald dat de Rekenkamer en het OLAF indien nodig controles ter plaatse mogen uitvoeren bij de begunstigden van door de Autoriteit toegekende financiering en bij het personeel dat verantwoordelijk is om de financiering toe te kennen.

HOOFDSTUK VII

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 53

Voorrechten en immuniteiten

Het Protocol inzake voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen is van toepassing op de Autoriteit en haar personeel.

⁽¹⁾ PB L 357 van 31.12.2002, blz. 72.

⁽²⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 54

Personeel

1. Het Statuut, de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden en de regels die gezamenlijk door de instellingen van de Europese **Unie** zijn vastgesteld ter uitvoering van genoemd Statuut en van genoemde Regeling zijn van toepassing op het personeel van de Autoriteit, met inbegrip van de uitvoerend directeur **en de voorzitter**.
2. De raad van bestuur stelt in overeenstemming met de Commissie de nodige uitvoeringsmaatregelen vast volgens de regelingen van artikel 110 van het Statuut.
3. De Autoriteit oefent ten aanzien van haar personeel de bevoegdheden uit die krachtens het Statuut zijn verleend aan het tot aanstelling bevoegde gezag, alsook die welke krachtens de Regeling die van toepassing is op de andere personeelsleden zijn verleend aan het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegde gezag.
4. De raad van bestuur stelt bepalingen vast waardoor nationale deskundigen van de lidstaten kunnen worden gedetacheerd bij de Autoriteit.

Artikel 55

Aansprakelijkheid van de Autoriteit

1. In geval van niet-contractuele aansprakelijkheid vergoedt de Autoriteit overeenkomstig de algemene beginselen die de wetgevingen van de lidstaten gemeen hebben, alle schade die door de Autoriteit zelf of door het personeel ervan bij de uitoefening van hun taken is veroorzaakt. Het Hof van Justitie heeft rechtsbevoegdheid in geschillen over de vergoeding van dergelijke schade.
2. De persoonlijke geldelijke en tuchtrechtelijke aansprakelijkheid van de personeelsleden van de Autoriteit ten aanzien van de Autoriteit wordt beheerst door de desbetreffende voor het personeel van de Autoriteit geldende voorschriften.

Artikel 56

Beroepsgeheim

1. De leden van de raad van toezichthouders en van de raad van bestuur, de uitvoerend directeur en de personeelsleden van de Autoriteit, met inbegrip van door de lidstaten tijdelijk gedetacheerde ambtenaren **en de andere personen die op contractuele basis taken uitvoeren voor de Autoriteit**, zijn onderworpen aan de vereisten van het beroepsgeheim overeenkomstig **artikel 339 VWEU** en de desbetreffende bepalingen in de **Uniewetgeving**, zelfs na beëindiging van hun functie.

Overeenkomstig het in artikel 54 bedoelde Statuut blijft de voorzitter na vertrek uit de dienst verplicht zich met betrekking tot de aanvaarding van bepaalde benoemingen of gunsten integer en discreet op te stellen.

Lidstaten, instellingen of organen van de Unie of andere publieke of private organen doen geen pogingen invloed uit te oefenen op de personeelsleden van de Autoriteit.

2. Onverminderd de gevallen die onder het strafrecht vallen, mag vertrouwelijke informatie die de in lid 1 bedoelde personen ontvangen tijdens de uitvoering van hun taken, aan geen enkele persoon of autoriteit worden bekendgemaakt, behalve in samengevatte of geaggregeerde vorm, zodat de individuele **financiële instellingen** niet kunnen worden geïdentificeerd.

De verplichting in het kader van lid 1 en van de eerste alinea van dit lid verhindert de Autoriteit en de nationale toezichthoudende autoriteiten niet de informatie te gebruiken voor de handhaving van de in artikel 1, lid 2, bedoelde wetgeving, en met name voor procedures voor de vaststelling van besluiten.

Woensdag 7 juli 2010

3. De leden 1 en 2 verhinderen de Autoriteit niet informatie uit te wisselen met nationale toezichthoudende autoriteiten overeenkomstig deze verordening en andere **Uniewetgeving** die op financiëlemarktdeelnemers van toepassing is.

I

Artikel 57

Gegevensbescherming

Deze verordening laat de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens in het kader van Richtlijn 95/46/EG of de verplichtingen van de Autoriteit met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens in het kader van Verordening (EG) nr. 45/2001 bij het uitoefenen van haar taken, onverlet.

Artikel 58

Toegang tot documenten

1. Verordening (EG) nr. 1049/2001 is van toepassing op de documenten van de Autoriteit.
2. De raad van bestuur stelt de praktische maatregelen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1049/2001 uiterlijk op 31 mei 2011 vast.
3. Tegen besluiten van de Autoriteit uit hoofde van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 kan, na beroep bij de raad van beroep, een klacht worden ingediend bij de Ombudsman of beroep worden ingesteld bij het Hof van Justitie, al naargelang het geval, onder de voorwaarden van respectievelijk **artikel 228 en artikel 263 VWEU**.

Artikel 59

Talenregeling

1. De bepalingen van Verordening nr. 1 van de Raad ⁽¹⁾ zijn van toepassing op de Autoriteit.
2. De raad van bestuur besluit over de interne talenregeling van de Autoriteit.
3. De voor het functioneren van de Autoriteit vereiste vertaaldiensten worden geleverd door het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie.

Artikel 60

Overeenkomst over het hoofdkwartier

De vereiste bepalingen betreffende de huisvesting van de Autoriteit in de lidstaat waar de zetel is gevestigd en de door deze lidstaat ter beschikking gestelde installaties, alsook de specifieke voorschriften die in die lidstaat gelden voor de uitvoerend directeur, de leden van de raad van bestuur, het personeel van de Autoriteit en hun gezinsleden, worden vastgesteld in een vestigingsovereenkomst tussen de Autoriteit en die lidstaat, die wordt gesloten nadat de raad van bestuur daarmee heeft ingestemd.

De gastlidstaat zorgt ervoor dat de Autoriteit in optimale omstandigheden kan werken, onder andere door het aanbieden van meertalig onderwijs met een Europese dimensie en adequate vervoersverbindingen.

⁽¹⁾ PB 17 van 6.10.1958, blz. 385/58.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 61

Deelneming van derde landen

1. Landen die geen lid zijn van de Europese Unie en die met de **Europese Unie** overeenkomsten hebben gesloten waardoor zij het **Unierecht** binnen het in artikel 1, lid 2, bedoelde bevoegdheidsgebied van de Autoriteit hebben vastgesteld en toepassen, mogen deelnemen aan de werkzaamheden van de Autoriteit.

1 bis. *De Autoriteit kan derde landen die wetgeving toepassen welke binnen de in artikel 1, lid 2, genoemde bevoegdheidsgebieden van de Autoriteit als gelijkwaardig is erkend, toestaan deel te nemen, als bepaald in overeenkomstig artikel 216 VWEU door de Unie gesloten internationale overeenkomsten.*

2. Op basis van de desbetreffende bepalingen van deze overeenkomsten worden afspraken gemaakt over met name de aard, omvang en procedurele aspecten van de betrokkenheid van deze landen bij de werkzaamheden van de Autoriteit, waaronder afspraken over de financiële en personele bijdrage. Zij kunnen zorgen voor een vertegenwoordiger, als waarnemer, bij de raad van toezichthouders, maar zorgen ervoor dat deze landen niet deelnemen aan besprekingen met betrekking tot individuele **financiële instellingen**, behalve in gevallen waarbij zij rechtstreeks belang hebben.

HOOFDSTUK VIII

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 62

Vorbereidende maatregelen

-1. *In de periode tussen de inwerkingtreding van deze verordening en de oprichting van de Autoriteit werkt het Comité van Europese effectenregelgevers nauw met de Commissie samen teneinde de opvolging van het Comité van Europese effectenregelgevers door de Autoriteit voor te breiden.*

1. **Zodra de Autoriteit is opgericht, is** de Commissie **■** verantwoordelijk voor het opzetten en de initiële werkzaamheden van de Autoriteit, totdat de Autoriteit voldoende operationele capaciteit heeft om haar eigen begroting uit te voeren.

Daartoe kan de Commissie, totdat de uitvoerend directeur zijn/**haar** functie opneemt na benoeming door de raad van toezichthouders overeenkomstig artikel 36, één ambtenaar ad interim aanstellen om de taken van de uitvoerend directeur uit te oefenen. **[Deze periode is beperkt tot het moment waarop de Autoriteit voldoende operationele capaciteit heeft om haar eigen begroting uit te voeren.]**

2. De uitvoerend directeur ad interim mag alle betalingen goedkeuren die worden gedekt door de kredieten van de begroting van de Autoriteit, na goedkeuring door de raad van bestuur, en mag contracten sluiten, met inbegrip van personeelscontracten, na goedkeuring van de personeelsformatie van de Autoriteit.

3. De leden 1 en 2 laten de bevoegdheden van de raad van toezichthouders en de raad van bestuur onverlet.

3 bis. *De Autoriteit wordt beschouwd als de rechtsopvolger van het Comité van Europese effectenregelgevers. Alle in aanmerking komende activa en passiva en alle lopende operaties van het Comité van Europese effectenregelgevers kunnen naar de Autoriteit worden overgeheveld. Een onafhankelijk financieel controleur stelt een verklaring op waaruit de afsluiting van de activa en passiva van het Comité van Europese effectenregelgevers blijkt. Die verklaring wordt aan een audit onderworpen en goedgekeurd door de leden van het Comité van Europese effectenregelgevers en door de Commissie voordat er activa of passiva worden overgedragen.*

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 63

Overgangsbepalingen voor het personeel

1. In afwijking van artikel 54 blijven alle door het Comité van Europese effectenregelgevers of het secretariaat daarvan gesloten arbeidsovereenkomsten **en detachingsregelingen** die van kracht zijn op de datum van inwerkingtreding van deze verordening tot hun einddatum geldig. Zij kunnen niet worden verlengd.

2. Alle in lid 1 bedoelde personeelsleden wordt de mogelijkheid geboden een tijdelijk contract te sluiten overeenkomstig artikel 2, onder a), van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, in de graad als bepaald in de personeelsformatie van de Autoriteit.

Na de inwerkingtreding van deze verordening organiseert de voor het sluiten van contracten bevoegde Autoriteit een interne selectie voor het personeel van het Comité van Europese effectenregelgevers of het **in lid 1 bedoelde** secretariaat daarvan om te peilen naar de bekwaamheid, efficiëntie en integriteit van de in dienst te nemen personen. **In de interne selectieprocedure wordt ten volle rekening gehouden met de vaardigheden en ervaring die de individuele werknemer voor de aanwerving heeft laten zien.**

3. Afhankelijk van het type en het niveau van de uit te oefenen functies wordt de geslaagde kandidaten een contract als tijdelijk ambtenaar aangeboden, met een duur die ten minste de resterende tijd van het vroegere contract bedraagt.

4. De relevante nationale wetgeving met betrekking tot arbeidsovereenkomsten en andere relevante instrumenten blijven van toepassing op de voormalige contractuele personeelsleden die niet voor een contract als tijdelijk ambtenaar solliciteren of geen tijdelijk contract aangeboden krijgen overeenkomstig lid 2.

Artikel 63 bis

Nationale bepalingen

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze verordening metterdaad wordt toegepast.

Artikel 64

Wijzigingen

Besluit nr. 716/2009/EG van het Europees Parlement en de Raad wordt hierbij gewijzigd in zoverre dat het Comité van Europese effectenregelgevers verwijderd wordt uit de lijst van begunstigden in afdeling B van de bijlage bij dat besluit.

Artikel 65

Intrekkingen

Besluit 2009/77/EG van de Commissie tot instelling van het Comité van Europese effectenregelgevers wordt hierbij ingetrokken **met ingang van 1 januari 2011**.

Artikel 66

Toetsing

-1. Uiterlijk op ... (*) legt de Commissie het Europees Parlement en de Raad de nodige voorstellen voor om het toezicht op instellingen die een systeemrisico als bedoeld in artikel 12 ter kunnen opleveren, te versterken en om een nieuw kader voor het beheer van financiële crisis op te zetten, daaronder begrepen overeenkomsten inzake de financiering ervan.

(*) Zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening.

Woensdag 7 juli 2010

1. **Uiterlijk op ... (*)** en vervolgens om de drie jaar **legt de Commissie het Europees Parlement en de Raad de nodige voorstellen voor om te waarborgen dat er een betrouwbaar kader van resoluties wordt vastgesteld, met inbegrip van systemen voor bijdragen van financiëlemarktdelnemers voor het beperken van systeemrisico's** en publiceert zij een algemeen verslag over de opgedane ervaring met de werkzaamheden van de Autoriteit en met de in deze verordening vastgestelde procedures.

In dat verslag **worden onder meer de volgende zaken beoordeeld:**

- (a) **de mate van convergentie in toezichtpraktijken die de bevoegde autoriteiten hebben bereikt;**
- (b) **de werking van de colleges van toezichthouders;**
- (c) **de vooruitgang die geboekt is in het streven naar convergentie op gebieden als crisispreventie, -beheersing en -beslechting, daaronder begrepen Europese financieringsmechanismen;**
- (d) **of, met name in het licht van de geboekte vooruitgang met betrekking op de in punt (c) genoemde gebieden, de rol van de Autoriteit in het toezicht op financiëlemarktdelnemers die mogelijk een systeemrisico opleveren moet worden versterkt en of de Autoriteit meer toezichtbevoegdheden zou moeten uitoefenen ten aanzien van die marktdeelnemers;**
- (e) **de toepassing van de vrijwaringsmaatregelen als bepaald in artikel 23 en met name of deze maatregelen de Autoriteit op onrechtmatige wijze kunnen belemmeren haar rol als vastgelegd in deze verordening te vervullen.**

1 bis. In het in lid 1 bedoelde verslag wordt ook onderzocht:

- (a) **of het passend is de Autoriteiten met het oog op een betere onderlinge coördinatie naar één vestigingsplaats over te brengen;**
- (b) **of het toezicht op bankwezen, verzekeringen en bedrijfspensioenen, effecten en financiële markten gescheiden moet blijven;**
- (c) **of het prudentieel toezicht en het toezicht op de zakelijke activiteiten moeten worden gecombineerd dan wel gescheiden;**
- (d) **of de architectuur van het ESFT moet worden vereenvoudigd en versterkt om de samenhang tussen het macro- en het microniveau en tussen de Europese toezichthoudende autoriteiten te vergroten;**
- (e) **of de ontwikkeling van het ESFT gelijke tred houdt met de wereldwijde ontwikkeling;**
- (f) **of er binnen het ESFT voldoende diversiteit en topkwaliteit beschikbaar is;**
- (g) **of er een behoorlijke verhouding is tussen verantwoordingsplicht en transparantie enerzijds en publicatievoorschriften anderzijds;**
- (h) **of de vestigingsplaats van de Autoriteit passend is;**
- (i) **of er op het niveau van de EU een Stabiliteitsfonds voor effecten en markten moet worden opgericht als ultieme verdediging tegen concurrentievervalsing en meest efficiënte manier voor het omgaan met het faillissement van een grensoverschrijdend opererende marktdeelnemers.**

(*) Drie jaar na de inwerkingtreding van deze verordening.

Woensdag 7 juli 2010

2. Het verslag en, in voorkomend geval, eventuele begeleidende voorstellen worden bij het Europees Parlement en de Raad ingediend.

Artikel 67

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2011, **uitgezonderd artikel 62 en artikel 63, leden 1 en 2, die van toepassing zijn met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze verordening. De Autoriteit wordt opgericht op de datum van toepassing van deze verordening.**

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te,

Voor het Europees Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

Macroprudentieel toezicht op het financiële stelsel en de instelling van een Europees Comité voor systeemrisico's ***I

P7_TA(2010)0271

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende communautair macroprudentieel toezicht op het financiële stelsel en tot oprichting van een Europees Comité voor systeemrisico's (COM(2009)0499 – C7-0166/2009 – 2009/0140(COD))

(2011/C 351 E/37)

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

Dit voorstel werd op 7 juli 2010 als volgt gewijzigd ⁽¹⁾:

AMENDEMENTEN VAN HET PARLEMENT (*)

op het voorstel van de Commissie

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende macroprudentieel toezicht van de Europese Unie op het financiële stelsel en tot oprichting van een Europees Comité voor systeemrisico's

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op artikel 114,

⁽¹⁾ De zaak werd terugverwezen naar de commissie overeenkomstig artikel 57, lid 2, tweede alinea (A7-0168/2010).

(*) Politieke amendementen: nieuwe of vervangende tekst staat in **vet en cursief**, schrappingen zijn met het symbool ■ aangegeven.

Woensdag 7 juli 2010

Gelet op het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank ⁽¹⁾,

Gezien het advies van Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽³⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) **Het bieden van banen, krediet en groei door de reële economie kan alleen plaatsvinden indien er sprake is van financiële stabiliteit.** De financiële crisis heeft grote tekortkomingen aan het licht gebracht in het financiële toezicht, dat er niet is in geslaagd de accumulatie van buitensporige risico's binnen het financiële stelsel te voorkomen. **De crisis heeft enorme gevolgen voor de belastingbetalers, voor vele burgers van de Unie die hun baan zijn kwijtgeraakt, alsmede voor een groot aantal kleine en middelgrote ondernemingen (KMO's). De lidstaten kunnen het zich niet veroorloven om bij een nieuwe crisis van vergelijkbare omvang de financiële instellingen opnieuw te redden, zonder de regels van het stabiliteits- en groeipact te overtreden.**
- (1 bis) **Reeds geruime tijd voor de financiële crisis heeft het Europees Parlement er met regelmaat toe opgeroepen om nog beter te zorgen voor een echt gelijk speelveld voor alle actoren op EU-niveau. Tegelijkertijd heeft het niet nagelaten te wijzen op belangrijke omissies in het toezicht van de Unie op de steeds sterker geïntegreerde financiële markten (in zijn resoluties van 13 april 2000 over de mededeling van de Commissie – Tenuitvoerlegging van het kader voor financiële markten: een actieplan ⁽⁴⁾, van 21 november 2002 over de regels inzake bedrijfseconomisch toezicht in de Europese Unie ⁽⁵⁾, van 11 juli 2007 over het beleid op het gebied van financiële diensten (2005-2010) – Witboek ⁽⁶⁾, van 23 september 2008 met aanbevelingen aan de Commissie inzake hedgefondsen en private equity ⁽⁷⁾, van 9 oktober 2008 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende de Lamfalussy follow-up: de toekomstige toezichtstructuur ⁽⁸⁾, van 22 april 2009 over het gewijzigde voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) ⁽⁹⁾ en van 23 april 2009 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad over ratingbureaus ⁽¹⁰⁾).**
- (2) In november 2008 heeft de Commissie een groep op hoog niveau onder voorzitterschap van de heer Jacques de Larosière (de „groep de Larosière”) opdracht gegeven aanbevelingen te doen over de wijze waarop de Europese toezichtregelingen kunnen worden versterkt teneinde EU-burgers beter te beschermen en het vertrouwen in het financiële stelsel te herstellen.
- (3) In zijn op 25 februari 2009 gepresenteerde eindrapport (**het verslag De Larosière**) heeft de groep De Larosière onder meer aanbevolen een orgaan op **Unieniveau** op te richten dat belast is met het toezicht op het risico in het financiële stelsel als geheel.
- (4) In haar mededeling met als titel „Op weg naar Europees herstel” van 4 maart 2009 heeft de Commissie zich verheugd getoond over deze aanbevelingen van de groep de Larosière en de strekking ervan grotendeels onderschreven. Op zijn bijeenkomst van 19 en 20 maart 2009 heeft de Europese Raad overeenstemming bereikt over de noodzaak de regulering van en het toezicht op financiële instellingen binnen de EU te verbeteren en het rapport van de groep de Larosière als uitgangspunt voor te nemen maatregelen te hanteren.

⁽¹⁾ PB C 270 van 11.11.2009, blz. 1.

⁽²⁾ Advies van 22 januari 2010 (nog niet in het Publicatieblad bekendgemaakt).

⁽³⁾ Standpunt van het Europees Parlement van

⁽⁴⁾ **PB C 40 van 07.02.2001, blz. 453.**

⁽⁵⁾ **PB C 25 E van 29.01.2004, blz. 394.**

⁽⁶⁾ **PB C 175 E van 10.7.2008, blz. 392.**

⁽⁷⁾ **PB C 8 E van 14.01.2010, blz. 26.**

⁽⁸⁾ **PB C 9 E van 15.1.2010, blz. 48.**

⁽⁹⁾ **Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0251.**

⁽¹⁰⁾ **Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0279.**

Woensdag 7 juli 2010

- (5) In haar mededeling met als titel „Europees financieel toezicht” van 27 mei 2009 beschreef de Commissie een reeks hervormingen van de huidige regelingen voor het waarborgen van de financiële stabiliteit op Unieniveau, met name de oprichting van een Europees Comité voor systeemrisico's (ECSR) dat verantwoordelijk is voor het macroprudentiële toezicht. De Raad van 9 juni 2009 en de Europese Raad van 18 en 19 juni hebben het standpunt van de Commissie onderschreven en hebben zich verheugd getoond over het voornemen van de Commissie om met wetsvoorstellen te komen zodat het nieuwe kader in de loop van 2010 in werking kan treden. In overeenstemming met het standpunt van de Commissie concludeerde de Raad onder meer dat „de ECB de ESRB analytische, statistische, administratieve en logistieke ondersteuning dient te verlenen en daarbij ook dient te putten uit technisch advies van de nationale centrale banken en toezichthouders”. **De ondersteuning van het ECSR door de ECB, alsook de aan het ECSR toegewezen taken moeten het beginsel van onafhankelijkheid van de ECB bij de uitoefening van haar taken uit hoofde van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) onverlet laten.**
- (5 bis) *Gelet op de integratie van de internationale financiële markten dient de Unie zich op wereldwijd niveau sterk te laten gelden. Het ECSR moet gebruik maken van de expertise van een wetenschappelijk comité op hoog niveau en moet de mondiale verantwoordelijkheden op zich nemen die nodig zijn om te waarborgen dat de stem van de Unie wordt gehoord op het vlak van financiële stabiliteit, met name door nauw samen te werken met het Internationaal Monetair Fonds (IMF), de Raad voor financiële stabiliteit (FSB) en alle partners van de Groep van 20 (G-20).*
- (5 ter) *Het ECSR moet onder meer meewerken aan de opname van de aanbevelingen van het IMF, de FSB en de Bank voor internationale betalingen (BIB) aan de G-20 in de inleidende overwegingen van hun rapport „Guidance to Assess the Systemic Importance of Financial Institutions, Markets and Instruments”, van oktober 2009, waarin wordt gesteld dat systeemrisico dynamisch moet worden benaderd teneinde rekening te houden met de ontwikkeling van de financiële sector en de wereldeconomie. Systeemrisico kan worden beschouwd als het risico op versterking van de financiële dienstverlening door een verzwakking van het gehele financiële stelsel of van delen daarvan, met mogelijk ernstige gevolgen voor de reële economie.*
- (5 quater) *In het rapport „Guidance to Assess the Systemic Importance of Financial Institutions, Markets and Instruments” wordt eveneens gesteld dat de beoordeling van systeemrisico's waarschijnlijk varieert afhankelijk van de economische context. Daarbij wordt tevens een rol gespeeld door de financiële infrastructuur en de regelingen voor crisisbeheer, alsmede door de mate waarin gebreken kunnen worden opgevangen wanneer die zich voordoen. Instellingen kunnen systematisch belangrijk zijn voor lokale, nationale of internationale financiële stelsels en economieën. De belangrijkste criteria die het mogelijk maken het systematisch belang van markten en instellingen te bepalen zijn omvang (het volume van de verleende financiële diensten door de afzonderlijke component van het financiële stelsel), substitueerbaarheid (de mate waarin andere componenten van het stelsel dezelfde diensten kunnen aanbieden in het geval van falen) en onderlinge vervlechting (verbanden met andere componenten van het stelsel). Een beoordeling aan de hand van deze drie criteria moet worden aangevuld met onderzoek naar de financiële kwetsbaarheid en de mate waarin het institutionele kader in staat is financiële klappen op te vangen.*
- (5 quinquies) *Het is de taak van het ECSR om de systeemrisico's in normale omstandigheden te controleren en te beoordelen met het oog op enerzijds het beperken van de blootstelling van het systeem aan het risico dat de systeemcomponenten falen, en anderzijds het verbeteren van de veerkracht van het systeem in geval van economische schokken. In dit opzicht moet het ECSR de financiële stabiliteit waarborgen en de negatieve gevolgen voor de interne markt en de reële economie beperken. Om deze doelstellingen te bereiken, dient het ECSR alle relevante informatie te analyseren, met name de wetgeving die potentiële gevolgen voor de financiële stabiliteit heeft, zoals de voorschriften ten aanzien van de boekhouding, en op het gebied van faillissementen en financiële reddingsoperaties.*
- (6) *Voor een goede werking van de financiële stelsels van de Unie en wereldwijd en de beperking van bedreigingen daarvan is een verbeterde samenhang tussen macro- en microtoezicht onontbeerlijk. Zoals gesteld in de Turner review: „A regulatory response to the global banking crisis” van maart 2009 „zijn voor betere regelingen ofwel versterkte nationale bevoegdheden nodig, met als gevolg een interne markt die minder open is, ofwel een grotere mate van Europese integratie”. Gezien het belang van een deugdelijk financieel stelsel voor wat betreft de bijdrage daarvan aan het concurrentievermogen en de groei in de Unie en de gevolgen ervan voor de reële economie, hebben de instellingen van de Unie, zoals aanbevolen in het rapport van de Groep De Larosière, gekozen voor een grotere mate van Europese integratie.*

Woensdag 7 juli 2010

- (6 bis) Dit nieuw ontworpen stelsel van macrotoezicht vereist een geloofwaardige en duidelijk zichtbare leiding. Om die reden, en met het oog op de essentiële rol en de internationale en interne geloofwaardigheid van het ECSR, en tevens in de geest van het rapport-de Larosière, moet het voorzitterschap van het ECSR bekleed worden door de president van de ECB. Bovendien moeten de verantwoordingsverplichtingen worden uitgebreid en moet de omvang van de ECSR-organen worden vergroot, zodat er ruimte ontstaat voor een brede waaier aan ervaringen, achtergronden en meningen.
- (6 ter) In het rapport-de Larosière wordt tevens gesteld dat macroprudentieel toezicht zinloos is als dit niet van invloed is op toezicht op microniveau, terwijl microprudentieel toezicht alleen doeltreffend kan zijn voor het waarborgen van financiële stabiliteit indien daarbij in afdoende mate rekening wordt gehouden met ontwikkelingen op macroniveau.
- (6 quater) Er moet een Europees systeem van financiële toezichthouders (ESFT) worden ingevoerd waarbij actoren op het gebied van financieel toezicht op zowel nationaal als Unieniveau bijeen worden gebracht om als netwerk op te treden. Krachtens het beginsel van loyale samenwerking overeenkomstig artikel 4, lid 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie dienen de partijen bij het ESFT samen te werken en elkaar te vertrouwen en te respecteren, in het bijzonder waar het gaat om de uitwisseling van passende en betrouwbare informatie. Op Unieniveau omvat het netwerk het ECSR en drie microtoezichthoudende autoriteiten: de Europese toezichthoudende autoriteit (Bankwezen), opgericht bij Verordening (EU) nr. .../2010, de Europese toezichthoudende autoriteit (Effecten en markten), opgericht bij Verordening (EU) nr. .../2010 en de Europese toezichthoudende autoriteit (Verzekeringen en bedrijfspensioenen), opgericht bij Verordening (EU) nr. .../2010.
-
- (7 bis) Het ECSR dient uit een algemene raad, een stuurcomité, een secretariaat en een raadgevend wetenschappelijk comité te bestaan.
- (8) Het ECSR moet, indien nodig, waarschuwingen en aanbevelingen afgeven **en openbaar maken** die van algemene aard zijn en op de Unie als geheel, individuele lidstaten of groepen van lidstaten betrekking hebben, met een welbepaalde termijn voor de beleidsreactie op de waarschuwingen en aanbevelingen. **Indien dergelijke waarschuwingen of aanbevelingen gericht zijn aan individuele lidstaten of groepen van lidstaten heeft het ECSR te mogelijkheid adequate ondersteunende maatregelen voor te stellen. In voorkomend geval kan de Commissie op eigen initiatief of op verzoek van het ECSR, een autoriteit, het Europees Parlement of de Raad een tot de Autoriteit gericht besluit nemen waarin bepaald wordt dat er sprake is van een noodsituatie.**
- (8 bis) Het ECSR moet uitmaken of een aanbeveling vertrouwelijk moet blijven dan wel openbaar moet worden gemaakt, rekening houdend met het feit dat openbaarmaking in bepaalde omstandigheden kan bijdragen tot het opvolgen van aanbevelingen.
- (8 ter) Het ECSR moet een kleurencode ontwikkelen om belanghebbenden beter in staat te stellen de aard van het risico te beoordelen.
- (9) Om het gewicht en de legitimiteit ervan te vergroten, moeten dergelijke waarschuwingen en aanbevelingen via **het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en degenen tot wie de aanbevelingen zijn gericht** worden uitgebracht en, indien nodig, **de ETA's**.
- (10) Om ervoor te zorgen dat zijn waarschuwingen en aanbevelingen daadwerkelijk worden opgevolgd, moet het ECSR ook toezicht houden op de naleving van zijn aanbevelingen op basis van verslagen van degenen tot wie zijn aanbevelingen zijn gericht. Degenen tot wie aanbevelingen zijn gericht, moeten **elk verzuim om gevolg te geven aan een aanbeveling van het ECSR** afdoende **motiveren** (het „pas toe of leg uit“-mechanisme). **Het ECSR dient een beroep te kunnen doen op het Europees Parlement en de Raad wanneer het niet tevreden is met de reactie op de aanbevelingen door degenen tot wie de aanbevelingen zijn gericht.**

Woensdag 7 juli 2010

- I
- (12) Het ECSR brengt ten minste om het jaar verslag uit aan het Europees Parlement en aan de Raad, en vaker in geval van wijdverspreide financiële onrust.
- (13) Vanwege hun expertise en hun bestaande verantwoordelijkheden op het gebied van financiële stabiliteit moeten de ECB en de nationale centrale banken een hoofdrol spelen in het macroprudentiële toezicht. Het is van essentieel belang dat de microprudentiële toezichthouders deelnemen aan de werkzaamheden van het ECSR om ervoor te zorgen dat de beoordeling van het macroprudentiële risico gebaseerd is op volledige en accurate informatie over ontwikkelingen in het financiële stelsel. Daarom moeten de voorzitters van de Europese toezichthoudende autoriteiten stemgerechtigde leden zijn. *In een geest van openheid moeten van de algemene raad zes onafhankelijke personen deel uitmaken die geen lid mogen zijn van de ETA en die zijn gekozen op basis van hun algemene competentie en toewijding aan de Unie, alsmede op basis van hun diverse achtergronden op academische terreinen of in de particuliere sector, met name in KMO's, vakbonden of als aanbieders van consumenten- of financiële diensten, rekening houdend met de nodige garanties op het gebied van onafhankelijkheid en vertrouwelijkheid.* Eén vertegenwoordiger van de nationale toezichthouder van elke lidstaat moet *de vergaderingen van de algemene raad bijwonen* als niet-stemgerechtigd lid.
- (14) De deelname van een lid van de Commissie helpt een verband te leggen met het macro-economische en financiële toezicht van de **Unie**, terwijl de aanwezigheid van de voorzitter van het Economisch en Financieel Comité de rol weerspiegelt die ministeries van Financiën spelen in het handhaven van de financiële stabiliteit.
- (14 bis) *Omdat banken en financiële instellingen van derde landen die lid zijn van de Europese Economische Ruimte of de Europese Vrijhandelsassociatie activiteiten in de Unie mogen verrichten, moet de mogelijkheid bestaan om van elk van die landen een vertegenwoordiger op hoog niveau uit te nodigen om aan de vergaderingen van de algemene raad van het ECSR deel te nemen, mits hun thuisland hier toestemming voor geeft.*
- (15) Het is van essentieel belang dat de leden van het ECSR hun taken op onpartijdige wijze vervullen en alleen de financiële stabiliteit van de Europese Unie als geheel voor ogen hebben. **Indien geen consensus wordt bereikt, mag** het stemmen over waarschuwingen en aanbevelingen binnen het ECSR niet worden gewogen en **moeten** besluiten als regel bij gewone meerderheid worden genomen.
- (16) De onderlinge vervlechting van financiële instellingen en markten houdt in dat bij het opsporen en beoordelen van mogelijke systeemrisico's moet worden uitgegaan van een uitgebreide reeks relevante macro-economische en microfinanciële gegevens en indicatoren. **Deze systeemrisico's omvatten het risico op een verstoring van de financiële diensten veroorzaakt door een significante beschadiging van het financiële stelsel (of delen daarvan) van de Unie, met potentiële ernstige negatieve gevolgen voor de interne markt en de reële economie. Alle soorten instellingen, intermediairs, markten, infrastructuren en instrumenten op financieel gebied kunnen van significante invloed op dat stelsel zijn.** Het ECSR moet daarom toegang hebben tot alle nodige informatie voor het vervullen van zijn taken, waarbij de verplichte vertrouwelijkheid van deze gegevens in acht wordt genomen.
- (17) Marktdeelnemers kunnen een waardevolle bijdrage leveren aan het inzicht in de ontwikkelingen die van invloed zijn op het financiële stelsel. In voorkomend geval moet het ECSR daarom belanghebbenden uit de particuliere sector raadplegen (vertegenwoordigers van de financiële sector, consumentenorganisaties, door de Commissie of door **Uniewetgeving** opgerichte gebruikersgroepen op het gebied van financiële diensten, ...) en hun een eerlijke kans geven om hun standpunt te vertolken. **Bovendien moet het ECSR, gezien het feit dat er geen strikte definitie bestaat van systeemrisico en dat de beoordeling van systeemrisico's waarschijnlijk varieert afhankelijk van de economische context, erop toezien dat zijn personeel en adviseurs beschikken over brede ervaring en vaardigheden.**
- I

Woensdag 7 juli 2010

- (19) De oprichting van het ECSR moet rechtstreeks bijdragen aan het verwezenlijken van de doelstellingen van de interne markt. Het macroprudentieel toezicht **van de Europese Unie** op het financiële stelsel vormt een integrerend deel van de overwegend nieuwe toezichtsregelingen in de **Unie**, aangezien het macroprudentiële aspect nauw verbonden is met de aan de Europese toezichthoudende autoriteiten toegewezen microprudentiële toezichthoudende taken. Alleen regelingen die recht doen aan de onderlinge samenhang tussen micro- en macroprudentiële risico's kunnen ervoor zorgen dat alle belanghebbenden voldoende vertrouwen hebben om grensoverschrijdende financiële activiteiten te ontplooiën. Het ECSR wordt belast met het toezicht op en de beoordeling van risico's voor de financiële stabiliteit die voortvloeien uit ontwikkelingen waarvan effecten kunnen uitgaan op het niveau van de sector of op het niveau van het financiële stelsel in zijn geheel. Door dergelijke risico's aan te pakken moet het ECSR rechtstreeks bijdragen tot een geïntegreerde toezichtstructuur **van de Europese Unie**, die noodzakelijk is om tijdige en consistente beleidsreacties van de lidstaten in de hand te werken en op die manier uiteenlopende benaderingen te voorkomen en aldus de werking van de interne markt te verbeteren.
- (20) Aangezien vanwege de integratie van de Europese financiële markten een effectief macroprudentieel toezicht op het financiële stelsel **van de Europese Unie** niet op toereikende wijze door de lidstaten kan worden verwezenlijkt, kan de **Unie** overeenkomstig het in artikel 5 van het Verdrag vastgelegde subsidiariteitsbeginsel maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (20 bis) *Zoals aanbevolen in het rapport-De Larosière is een stapsgewijze aanpak noodzakelijk en moeten het Europees Parlement en de Raad uiterlijk ... (*) een grondige evaluatie uitvoeren van het ESFT, het ECSR en de ETA's,*

HEBBERN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 ■

I. Er wordt een Europees Comité voor systeemrisico's opgericht, hierna het „ECSR” genoemd. **Het ECSR heeft zijn zetel in Frankfurt.**

1 bis. *Het ECSR vormt een onderdeel van het Europees Stelsel van Financiële Toezichthouders (ESFT), dat tot doel heeft het toezicht op het financiële stelsel van de Unie te waarborgen.*

1 ter. *Het ESFT bestaat uit:*

- (a) *het ECSR;*
- (b) *de Europese toezichthoudende autoriteit (Effecten en markten), opgericht bij Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM];*
- (c) *de Europese toezichthoudende autoriteit (Verzekeringen en bedrijfspensioenen), opgericht bij Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB];*
- (d) *de Europese toezichthoudende autoriteit (Bankwezen), opgericht bij Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA];*
- (e) *het gemengd comité van Europese toezichthoudende autoriteiten, als bedoeld in artikel 40 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], van Verordening nr. .../2010 [EAEM] en van Verordening nr. .../2010 [EAVB];*

(*) Drie jaar na de inwerkingtreding van deze verordening.

Woensdag 7 juli 2010

- (f) *de autoriteiten in de lidstaten als bedoeld in artikel 1, lid 2 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], van Verordening nr. .../2010 [EAEM] en van Verordening nr. .../2010 [EAVB];*
- (g) *de Commissie, met het oog op de uitvoering van de taken bedoeld in de artikelen 7 en 9 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], van Verordening nr. .../2010 [EAEM] en van Verordening nr. .../2010 [EAVB].*

De onder de letters (b), (c) en (d) genoemde ETA's hebben hun hoofdkwartier in Frankfurt.

Zij kunnen vertegenwoordigingen hebben in de belangrijkste financiële centra van de Europese Unie.

1 quater. Krachtens het beginsel van loyale samenwerking overeenkomstig artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie werken de partijen bij het ESFT samen en vertrouwen en respecteren zij elkaar, in het bijzonder waar het gaat om de uitwisseling van passende en betrouwbare informatie.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- (a) *financiële instelling: een onderneming vallend onder de wetgeving als bedoeld in artikel 1, lid 2 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], van Verordening nr. .../2010 [EAEM] en van Verordening nr. .../2010 [EAVB] en alle andere ondernemingen of entiteiten die actief zijn in de Europese Unie waarvan de financiële activiteiten systeemrisico's met zich mee kunnen brengen, zelfs als zij niet direct te maken hebben met het grote publiek;*
- (b) *financieel stelsel: alle financiële instellingen, markten, producten en de marktinfrastructuren.*
- (b bis) systeemrisico: het risico op verstoring van het financiële stelsel met mogelijk ernstige negatieve gevolgen voor de interne markt en de reële economie. Alle soorten financiële intermediairs, markten en infrastructuur kunnen tot op zekere hoogte potentieel systeemrelevant zijn.*

Artikel 3

Opdracht, doelstellingen en taken

1. Het ECSR is verantwoordelijk voor het macroprudentiële toezicht op het financiële stelsel in de Unie teneinde *bij te dragen tot het voorkomen of beperken van systeemrisico's voor de financiële stabiliteit in de EU die voortvloeien uit ontwikkelingen* binnen het financiële stelsel, *waarbij rekening moet worden gehouden met macro-economische ontwikkelingen*, zodat perioden van wijdverbreide financiële onrust worden voorkomen *en wordt bijgedragen* tot een soepele werking van de interne markt en *daarmee tot* een duurzame bijdrage van de financiële sector aan de economische groei.

2. Voor de toepassing van lid 1 vervult het ECSR de volgende taken:

- (a) *het bepalen en/of vergaren, naar gelang van het geval, en analyseren van alle relevante informatie, met inbegrip van wetgeving die van invloed kan zijn op de financiële stabiliteit, zoals regels op het gebied van accounting, reorganisatie, en liquidatie, die van belang is voor de in lid 1 beschreven doelstellingen;*
- (b) *signaleren en prioriteren van systeemrisico's;*

Woensdag 7 juli 2010

- (c) het uitbrengen van waarschuwingen ingeval **dergelijke systeemrisico's significant lijken te zijn en, in voorkomend geval, het openbaar maken van dergelijke waarschuwingen;**
- (d) het aanbevelen van corrigerende maatregelen **in reactie op de onderkende risico's en, indien nodig, het openbaar maken van de betreffende maatregelen;**
- (d bis) **een vertrouwelijke waarschuwing uitbrengen aan de Commissie indien het ECSR van oordeel is dat er sprake kan zijn van een noodsituatie als omschreven in artikel 10 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], van Verordening nr. .../2010 [EAEM] en van Verordening nr. .../2010 [EAVB]. Het ECSR levert een beoordeling van de situatie, zodat de Commissie kan bepalen of er een tot de ETA's gericht besluit moet worden genomen waarin wordt bepaald dat er sprake is van een noodsituatie;**
- (e) het volgen van de follow-up van waarschuwingen en aanbevelingen;
- (f) nauw samenwerken met **alle andere partijen in het ESFT** en, indien nodig, de **ETA's** voorzien van de informatie over systeemrisico's die zij nodig hebben voor het vervullen van hun taken; **in het bijzonder moet het ECSR, in samenwerking met de ETA's, een aantal gemeenschappelijke kwantitatieve en kwalitatieve indicatoren („risk dashboard”) opzetten, die moeten dienen als basis voor de toewijzing van een score inzake toezicht aan grensoverschrijdende instellingen die een systeemrisico kunnen veroorzaken.**

Deze score wordt regelmatig geëvalueerd, waarbij rekening wordt gehouden met inhoudelijke wijzigingen van het risicoprofiel van een instelling. De score inzake het toezicht vormt een cruciaal element voor het besluit om rechtstreeks toezicht te houden op of te interveniëren in een instelling in nood;

- (f bis) **indien nodig deelnemen aan het gemengd comité;**
- (g) voor coördinatie zorgen met internationale instellingen, in het bijzonder het Internationaal Monetair fonds en de Raad voor financiële stabiliteit, alsook met de bevoegde organen in derde landen, in aan het macroprudentiële toezicht gerelateerde aangelegenheden;
- h) andere daarmee verband houdende taken uitvoeren, zoals bepaald in de **Uniewetgeving**.

HOOFDSTUK II

ORGANISATIE

Artikel 4

Structuur

1. Het ECSR heeft een algemene raad, een stuurcomité, een secretariaat **en een raadgevend wetenschappelijk comité.**
2. De algemene raad neemt de besluiten die nodig zijn om te garanderen dat de aan het ECSR toevertrouwde taken worden vervuld.
3. Het stuurcomité ondersteunt het besluitvormingsproces van het ECSR door de vergaderingen van de algemene raad voor te bereiden, de te bespreken documenten door te nemen en de voortgang van de lopende werkzaamheden van het ECSR te volgen.

Woensdag 7 juli 2010

4. **Het secretariaat is verantwoordelijk voor de dagelijkse werkzaamheden van het ECSR en alle personeelsaangelegenheden.** Overeenkomstig **Verordening (EU) nr. .../2010 [ECSR]** van de Raad verleent het secretariaat analytische, statistische, administratieve en logistieke ondersteuning **van hoge kwaliteit** aan het ECSR onder leiding van de voorzitter van de algemene raad. **Tevens doet het een beroep op technisch advies van ETA's, nationale centrale banken en nationale toezichhouders.**

5. **Het in artikel 12 bedoelde raadgevend wetenschappelijk comité verleent** advies en bijstand over aangelegenheden die van belang zijn voor de werkzaamheden van het ECSR.

Artikel 5

Voorzitterschap

1. **Het voorzitterschap** van het ECSR **wordt bekleed door de president van de ECB.**

1 bis. *De eerste vicevoorzitter wordt door de stemgerechtigde leden van de Algemene Raad van de ECB uit hun midden gekozen voor een termijn van 5 jaar, waarbij wordt gestreefd naar een evenwichtige vertegenwoordiging van de lidstaten en van de landen binnen en buiten de eurozone. Hij of zij kan éénmaal worden herkozen.*

1 ter. *De tweede vicevoorzitter bekleedt het voorzitterschap van het gemengd comité, overeenkomstig artikel [XX] van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], van Verordening nr. .../2010 [EAEM] en van Verordening nr. .../2010 [EAVB].*

1 quater. *De voorzitter en vicevoorzitters lichten op een openbare hoorzitting van het Europees Parlement toe hoe zij voornemens zijn hun taken uit hoofde van deze verordening uit te oefenen.*

2. De voorzitter zit de vergaderingen van de algemene raad en het stuurcomité voor.

3. Als de voorzitter een vergadering niet kan bijwonen, **zitten de vicevoorzitters, in volgorde van rangorde**, de vergaderingen van de algemene raad en/of van het stuurcomité voor.

4. Als de ambtstermijn van de leden van de Algemene Raad van de ECB die als **eerste** vicevoorzitter zijn verkozen, verstrijkt vóór het einde van de termijn van vijf jaar, of als de **eerste** vicevoorzitter om welke reden ook zijn taken niet kan vervullen, wordt overeenkomstig **lid 1 bis** een nieuwe **eerste** vicevoorzitter verkozen.

5. De voorzitter vertegenwoordigt het ECSR naar buiten toe.

Artikel 6

Algemene raad

1. De stemgerechtigde leden van de algemene raad zijn:

- (a) de president en de vicepresident van de ECB;
- (b) de presidenten van de nationale centrale banken;
- (c) een lid van de Europese Commissie;
- (d) de voorzitter van de Europese Bankautoriteit;

Woensdag 7 juli 2010

- (e) de voorzitter van de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen;
 - (f) de voorzitter van de Europese Autoriteit voor effecten en markten;
- (f bis) zes onafhankelijke personen die worden benoemd door de leden van de algemene raad met stemrecht, op voorstel van het gemengd comité; deze personen mogen geen lid zijn van de ETA's en worden gekozen op basis van hun algemene competentie, alsmede op basis van hun diverse achtergronden op academische terreinen of in andere sectoren, met name in KMO's, vakbonden of als aanbieders van consumenten- of financiële diensten; bij hun benoeming geeft het gemengd comité aan welke personen zijn aangewezen om tevens lid te zijn van het stuurcomité; bij de vervulling van hun taken vragen noch aanvaarden de benoemde leden instructies van enige regering, instelling, orgaan, dienst, entiteit of particulier persoon; zij onthouden zich van iedere handeling die onverenigbaar is met het karakter van hun ambt of met de uitvoering van hun taak.*
- 2. De niet-stemgerechtigde leden van de algemene raad zijn:
 - (a) een vertegenwoordiger per lidstaat op hoog niveau van de bevoegde nationale toezichhoudende autoriteiten, **overeenkomstig lid 3**;
 - (b) de voorzitter van het Economisch en Financieel Comité.
 - 3. **Met betrekking tot de vertegenwoordiging van nationale toezichhoudende autoriteiten zullen de desbetreffende vertegenwoordigers op hoog niveau, afhankelijk van de te bespreken onderwerpen, rouleren tenzij de nationale toezichhoudende autoriteiten besloten hebben om een gezamenlijke vertegenwoordiger aan te wijzen.**
 - 4. De algemene raad stelt het reglement van orde van het ECSR vast.

Artikel 7

Onpartijdigheid

1. Bij hun deelname aan de activiteiten van de algemene raad en van het stuurcomité of bij het verrichten van andere met het ECSR verband houdende werkzaamheden vervullen de leden van het ECSR hun taken op onpartijdige wijze **en uitsluitend in het belang van de Europese Unie in haar geheel**. Zij vragen noch aanvaarden instructies van lidstaten, **communautaire instellingen of andere publieke of private organen**.

1 bis. Leden van de algemene raad die tevens lid zijn van de Algemene Raad van de ECB stellen zich bij de uitvoering van hun taken onafhankelijk op.

2. Lidstaten, **de instellingen van de Europese Unie of andere publieke of private organen doen geen pogingen** invloed uit te oefenen op de leden bij het vervullen van hun met het ECSR verband houdende taken.

Artikel 8

Beroepsgeheim

1. Leden van de algemene raad van het ECSR en welke andere personen ook die voor of in verband met het ECSR werkzaamheden verrichten of hebben verricht (onder meer het desbetreffende personeel van centrale banken, het raadgevend **wetenschappelijk** comité, ETA's en bevoegde nationale toezichhoudende autoriteiten van de lidstaten), worden gehouden informatie die onder het beroepsgeheim valt, niet openbaar te maken, zelfs na afloop van hun functie.

Woensdag 7 juli 2010

2. Door leden van het ECSR verkregen informatie mag alleen bij de uitoefening van de in artikel 3, lid 2, bedoelde taken worden gebruikt.
3. Onverminderd artikel 16 en de toepassing van het strafrecht, mogen vertrouwelijke gegevens waarvan de in lid 1 bedoelde personen beroepshalve kennis krijgen, aan geen enkele persoon of autoriteit worden vrijgegeven, behalve in een samengevatte of geaggregeerde vorm, zodat individuele financiële instellingen niet kunnen worden geïdentificeerd.
4. Het ECSR stelt **samen** met de Europese toezichthoudende autoriteiten specifieke vertrouwelijkheidsprocedures **vast en voert deze in**, ter beveiliging van informatie over individuele financiële instellingen of informatie waarbij individuele financiële instellingen kunnen worden geïdentificeerd.

Artikel 9

Vergaderingen van de algemene raad

1. Gewone plenaire vergaderingen van de algemene raad worden door de voorzitter van de algemene raad bijeengeroepen en hebben ten minste vier maal per jaar plaats. Buitengewone vergaderingen kunnen worden bijeengeroepen op initiatief van de voorzitter van de algemene raad, of op verzoek van ten minste een derde van de stemgerechtigde leden.
 2. Elk lid is persoonlijk op de vergaderingen van de algemene raad aanwezig en mag niet worden vertegenwoordigd.
 3. In afwijking van lid 2 mag een lid dat gedurende lange tijd de vergaderingen niet kan bijwonen, een vervanger aanwijzen. Dat lid mag ook worden vervangen door een persoon die formeel is aangesteld overeenkomstig de voor de desbetreffende instelling geldende regels aangaande het tijdelijk vervangen van vertegenwoordigers.
- 3 bis. In voorkomend geval kunnen vertegenwoordigers op hoog niveau van internationale instellingen die soortgelijke taken vervullen uitgenodigd worden om de vergaderingen van de algemene raad bij te wonen.**
- 3 ter. In voorkomend geval en op ad-hocbasis kan een vertegenwoordiger op hoog niveau van een derde land, met name een lidstaat van de Europese economische ruimte of de Europese Vrijhandelsassociatie, worden uitgenodigd om de vergaderingen van de algemene raad bij te wonen, afhankelijk van de agendapunten.**
4. De besprekingen van de vergaderingen zijn vertrouwelijk.

Artikel 10

Stemregelingen voor de algemene raad

1. De stemgerechtigde leden van de algemene raad hebben elk één stem.
2. **Zonder afbreuk te doen aan de stemprocedures in artikel 18, lid 1, neemt** de algemene raad zijn besluiten met een gewone meerderheid van de aanwezige stemgerechtigde leden. Bij staking van stemmen is de stem van de voorzitter beslissend.
3. Voor elke stemming in de algemene raad is een quorum van tweederde van de stemgerechtigde leden vereist. Indien het quorum niet bereikt is, kan de voorzitter een buitengewone vergadering bijeenroepen waarin besluiten kunnen worden genomen **met een quorum van een derde van de stemgerechtigde leden. Het reglement van orde bevat een passende kennisgeving voor het bijeenroepen van een buitengewone vergadering.**

Woensdag 7 juli 2010

3 bis. *In afwijking van lid 2 is een meerderheid van tweederde van de stemmen nodig om een waarschuwing of aanbeveling openbaar te maken.*

Artikel 11

Stuurcomité

1. Het stuurcomité bestaat uit de volgende leden:

- (a) de voorzitter van het ECSR;
- (b) de *eerste* vice-voorzitter van het ECSR;

(b bis) de vicepresident van de ECB;

- (c) **vier** andere leden van de algemene raad die ook lid zijn van de Algemene Raad van de ECB, **rekening houdend met de noodzakelijke evenwichtige vertegenwoordiging van lidstaten onderling en van lidstaten binnen en buiten de eurozone.** Zij worden voor een termijn van **drie** jaar verkozen **door en** onder de leden van de algemene raad die ook lid zijn van de Algemene Raad van de ECB;
- (d) een lid van de Europese Commissie;
- (e) de voorzitter van de Europese **toezichthoudende autoriteit (Bankwezen)**;
- (f) de voorzitter van de Europese **toezichthoudende autoriteit (Verzekeringen en bedrijfspensioenen)**;
- (g) de voorzitter van de Europese **toezichthoudende autoriteit (Effecten en markten)**;

■

(h bis) drie van de in artikel 6, lid 1, letter f bis, bedoelde zes onafhankelijke personen.

Elke vacature voor een verkozen lid van het stuurcomité wordt vervuld via verkiezing van een nieuw lid door de algemene raad.

2. De vergaderingen van het stuurcomité worden door de voorzitter ten minste één keer per kwartaal bijeengeroepen, vóór elke vergadering van de algemene raad. De voorzitter kan ook ad-hocvergaderingen bijeenroepen.

Artikel 12

Raadgevend **wetenschappelijk** comité

1. Het raadgevend **wetenschappelijk** comité bestaat uit de volgende leden:

- (a) **negen deskundigen met erkende bekwaamheid en gegarandeerde onafhankelijkheid, voorgesteld door het stuurcomité, die beschikken over brede ervaring en vaardigheden en worden goedgekeurd door de algemene raad voor een verlengbare ambtstermijn van vier jaar. bij de vervulling van hun taken vragen noch aanvaarden de benoemde leden instructies van enige regering, instelling, orgaan, dienst, entiteit of particulier persoon; zij onthouden zich van iedere handeling die onverenigbaar is met het karakter van hun ambt of met de uitvoering van hun taak;**

■

Woensdag 7 juli 2010

- (c) een vertegenwoordiger van de Europese **toezichthoudende** autoriteit (**Bankwezen**);
- (d) een vertegenwoordiger van de Europese **toezichthoudende** autoriteit (**Verzekeringen en bedrijfspensioenen**);
- (e) een vertegenwoordiger van de Europese **toezichthoudende** autoriteit (**Effecten en markten**);
- (f) twee vertegenwoordigers van de Commissie;
- (g) een vertegenwoordiger van het Economisch en Financieel Comité.

I

2. De voorzitter van het raadgevend **wetenschappelijk** comité wordt op voorstel van de voorzitter van de algemene raad door de algemene raad aangesteld.
3. Het comité vervult de in artikel 4, lid 5, genoemde taken op verzoek van de voorzitter van de algemene raad.
4. Het secretariaat van het ECSR ondersteunt de werkzaamheden van het raadgevend **wetenschappelijk** comité en het hoofd van het secretariaat neemt aan de vergaderingen deel.

4 bis. *In voorkomend geval pleegt het raadgevend wetenschappelijk comité in een vroeg stadium overleg met belanghebbenden zoals marktdeelnemers, consumentenorganisaties en academici, waarbij openheid en transparantie wordt nagestreefd, tegelijkertijd rekening houdend met het vereiste van vertrouwelijkheid.*

4 ter. *Het raadgevend wetenschappelijk comité krijgt de beschikking over de nodige middelen om zijn taken succesvol af te ronden, met name in de vorm van analyse- en ICT-instrumenten.*

Artikel 13

Andere bronnen van advies

Bij het vervullen van zijn taken **informeert** het ECSR indien nodig ook **naar de mening van** belanghebbenden uit de particuliere **of publieke** sector, **met name, maar niet beperkt tot, de leden van de ETA's**.

Artikel 14

Toegang tot documenten

1. Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 **inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie** ⁽¹⁾ is van toepassing op de documenten die bij het ECSR berusten.
2. De algemene raad stelt uiterlijk zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening de praktische regelingen voor de uitvoering van Verordening (EG) nr. 1049/2001 vast.
3. Tegen de beslissingen van het Agentschap uit hoofde van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 kan beroep worden ingesteld door middel van een klacht bij de Ombudsman of door middel van een beroep bij het Hof van Justitie, volgens de voorwaarden van respectievelijk **artikel 228 en 263 VWEU**.

⁽¹⁾ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

Woensdag 7 juli 2010

HOOFDSTUK III

TAKEN

Artikel 15

Vergaring en uitwisseling van informatie

1. Het ECSR voorziet de Europese toezichhoudende autoriteiten van de informatie over systeemrisico's die zij nodig hebben voor het vervullen van hun taken.

2. Overeenkomstig de wetgeving **van de Europese Unie** werken de Europese toezichhoudende autoriteiten, **het ESCB, de Commissie, de nationale toezichhoudende autoriteiten en de nationale statistische autoriteiten** nauw met het ECSR samen en verstrekken zij alle nodige informatie voor het vervullen van zijn taken.

3. **Onverminderd artikel 21, lid 2, van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], van Verordening nr. .../2010 [EAEM] en van Verordening nr. .../2010 [EAVB] mag** het ECSR de Europese toezichhoudende autoriteiten om informatie **vragen, in de regel** in samengevatte of geaggregeerde vorm, zodat de individuele financiële instellingen niet kunnen worden geïdentificeerd. █

3 bis. *Alvorens overeenkomstig dit artikel om informatie te verzoeken, gaat het ECSR eerst na welke bestaande statistieken reeds door het Europees statistisch systeem en door het ESCB zijn opgesteld, verspreid en ontwikkeld.*

3 ter. *Als deze autoriteiten niet over de gevraagde gegevens beschikken of als deze niet tijdig beschikbaar worden gesteld, mag het ECSR de gegevens opvragen bij het ESCB, de nationale toezichhoudende autoriteiten of de nationale statistische autoriteiten. Als deze autoriteiten niet over de gegevens beschikken, kan het ECSR de betrokken lidstaat om de gegevens verzoeken.*

3 quater. *Als het ECSR verzoekt om gegevens in niet-samengevatte of niet-geaggregeerde vorm, moet in het met redenen omklede verzoek worden uitgelegd waarom gegevens over de desbetreffende individuele financiële instelling systeemrelevant en noodzakelijk worden geacht in het licht van de bestaande marktsituatie.*

█

5. *Alvorens in te gaan op een verzoek om informatie in niet-samengevatte of -geaggregeerde vorm, raadpleegt het ECSR de bevoegde Europese toezichhoudende autoriteit om zeker te zijn dat het verzoek gerechtvaardigd en evenredig is. Indien de bevoegde Europese toezichhoudende autoriteit het verzoek niet gerechtvaardigd en evenredig acht, zal zij het verzoek onverwijld aan het ECSR retourneren en om een aanvullende motivering vragen. Nadat het ECSR de aanvullende motivering heeft verstrekt aan de bevoegde Europese toezichhoudende autoriteit, worden de gevraagde gegevens aan het ECSR toegezonden door degene tot wie het verzoek is gericht, mits deze rechtmatige toegang heeft tot de betreffende gegevens.*

Artikel 16

Waarschuwingen en aanbevelingen

1. Indien er significante risico's voor de verwezenlijking van het in artikel 3, lid 1, genoemde doel zijn gedetecteerd, geeft het ECSR vroegtijdige waarschuwingen en doet het indien nodig aanbevelingen voor het nemen van corrigerende maatregelen, **inclusief, waar van toepassing, aanbevelingen voor wetgevingsinitiatieven.**

2. De waarschuwingen en aanbevelingen die het ECSR overeenkomstig artikel 3, lid 2, onder c) en d), afgeeft, kunnen van algemene of van specifieke aard zijn en worden **met name** gericht tot de **Unie** als geheel of aan een of meer lidstaten, een of meer **ETA's**, of aan een of meer Europese toezichhoudende autoriteiten, of aan een of meer nationale toezichhoudende autoriteiten. **Indien een waarschuwing of aanbeveling tot een of meer toezichhoudende autoriteiten is gericht, wordt de desbetreffende lidstaat daarvan op de hoogte gebracht.** Bij aanbevelingen wordt een welbepaalde termijn voor beleidsreactie vermeld. Aanbevelingen kunnen ook tot de Commissie worden gericht met betrekking tot de desbetreffende wetgeving van de Unie.

Woensdag 7 juli 2010

3. De waarschuwingen en aanbevelingen worden ook **toegezonden aan het Europees Parlement**, de Raad, **de Commissie, de instanties die in lid 2 worden genoemd**, en, wanneer zij tot een of meer **nationale** toezichthoudende autoriteiten zijn gericht, ook aan de **ETA's**.

4. **Teneinde de alertheid op risico's in de Europese economie te vergroten en dergelijke risico's prioriteit te verlenen stelt het ECSR in nauwe samenwerking met het ESFT een kleurensysteem op dat de verschillende risiconiveaus kan weergeven.**

Na het opstellen van criteria voor een dergelijke classificatie kan met waarschuwingen en aanbevelingen van geval tot geval en waar passend worden aangegeven tot welke categorie een risico behoort.

Artikel 16 bis

Maatregelen in noodsituaties

Indien zich negatieve ontwikkelingen voordoen die de goede werking en de integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het gehele financiële stelsel van de Europese Unie of een deel daarvan ernstig bedreigt, kan het ECSR een noodwaarschuwing afgeven.

De Commissie kan op eigen initiatief of op verzoek van het ECSR, een autoriteit, het Europees Parlement of de Raad een tot de Autoriteit gericht besluit nemen waarin bepaald wordt dat er sprake is van een noodsituatie. De Commissie evalueert haar besluit te gepasten tijde en ten minste elke maand, en verklaart zodra dit passend is, de noodsituatie voor beëindigd.

Indien de Commissie bepaalt dat er sprake is van een noodsituatie, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan onverwijld naar behoren in kennis.

Artikel 17

Follow-up van de aanbevelingen van het ECSR

1. Indien een in artikel 3, lid 2, onder d), bedoelde aanbeveling is gericht tot een of meer lidstaten, een of meer Europese toezichthoudende autoriteiten of een of meer nationale toezichthoudende autoriteiten, delen degenen tot wie de aanbeveling is gericht, het ECSR mee welke maatregelen zij in reactie op de aanbevelingen hebben genomen of leggen zij uit waarom zij geen maatregelen hebben genomen. **Het Europees Parlement**, de Raad en, indien van toepassing, de Europese toezichthoudende autoriteiten worden hiervan op de hoogte gebracht.

2. Als het ECSR besluit dat **degene tot wie een van zijn aanbevelingen is gericht deze** aanbeveling niet **of op ontoereikende wijze heeft** opgevolgd **en deze nalatigheid niet heeft uitgelegd**, stelt het **ECSR het Europees Parlement**, de Raad, **de Commissie** en, indien van toepassing, de betrokken Europese toezichthoudende autoriteiten hiervan in kennis.

2 bis. Na het nemen door het ECSR van een besluit als bedoeld in lid 2, kan het Europees Parlement, waar passend, degene tot wie de aanbeveling is gericht uitnodigen voor een gedachtewisseling met een van zijn bevoegde commissies. Deze gedachtewisseling, in aanwezigheid van het ECSR, is met name van belang waar het gaat om nationale besluiten die gevolgen hebben voor een of meerder lidstaten (spill over effect).

Artikel 18

Openbare waarschuwingen en aanbevelingen

1. De algemene raad van het ECSR maakt per afzonderlijk geval uit of een waarschuwing of aanbeveling openbaar moet worden gemaakt. In afwijking van artikel 10, lid 2, is een tweederdemeerderheid nodig om een waarschuwing of aanbeveling openbaar te maken. **Niettegenstaande artikel 10, lid 3, is een quorum van tweederde vereist voor beslissingen die overeenkomstig dit lid worden genomen.**

Woensdag 7 juli 2010

2. Als de algemene raad van het ECSR beslist een waarschuwing of aanbeveling openbaar te maken, moet hij degene(n) tot wie deze is gericht, hiervan vooraf in kennis stellen.

2 bis. *Degenen tot wie een aanbeveling of waarschuwing van het ECSR is gericht, dienen hun standpunten en argumentatie openbaar te kunnen maken in reactie op de door het ECSR gepubliceerde waarschuwing en aanbeveling.*

3. Als de algemene raad van het ECSR besluit een waarschuwing of aanbeveling niet openbaar te maken, neemt degene tot wie de waarschuwing of aanbeveling is gericht en, indien van toepassing, de Raad en de Europese toezichthoudende autoriteiten alle nodige maatregelen ter bescherming van het vertrouwelijke karakter ervan. ■

3 bis. *Alle gegevens waarop de algemene raad van het ECSR zijn analyse baseert alvorens een waarschuwing of aanbeveling uit te brengen, zullen op een gepaste anonieme vorm openbaar worden gemaakt. In het geval van vertrouwelijke waarschuwingen wordt de betreffende informatie beschikbaar gesteld na een passende periode, die wordt vastgesteld in het reglement van het ECSR.*

HOOFDSTUK IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 19

Verantwoordings- en rapportageverplichtingen

1. Ten minste elk jaar, **maar vaker in geval van wijdverspreide financiële onrust, wordt de voorzitter van het ECSR uitgenodigd voor een jaarlijkse hoorzitting van het Europees Parlement ter gelegenheid van de presentatie van het jaarverslag van het ECSR** aan het Europees Parlement en de Raad. **Deze hoorzittingen vinden plaats buiten het kader van de monetaire dialoog tussen het Europees Parlement en de president van de ECB.**

1 bis. *De in dit artikel bedoelde verslagen bevatten de informatie die overeenkomstig artikel 18 op besluit van de algemene raad van het ECSR openbaar moet worden gemaakt. De verslagen worden toegankelijk gemaakt voor het publiek.*

2. Het ECSR onderzoekt ook specifieke kwesties op verzoek van **het Europees Parlement**, de Raad of de Commissie.

2 bis. *Het Europees Parlement kan de voorzitter van het ECSR en de overige leden van het stuurcomité verzoeken te worden gehoord door de bevoegde commissies van het Europees Parlement.*

Artikel 20

Evaluatieclausule

Het Europees Parlement en de Raad onderzoeken ... (*) deze verordening op basis van een verslag van de Commissie en bepalen, na het advies van de ECB te hebben ingewonnen, of de **doelstellingen** en de organisatie van het ECSR moeten worden herzien.

In het verslag wordt in het bijzonder beoordeeld of:

(a) **de architectuur van het ESFT moet worden vereenvoudigd of versterkt, teneinde de samenhang tussen de macro- en microniveaus, alsmede tussen de ETA's, te vergroten;**

(b) **de regelgevende bevoegdheden van de ETA's moeten worden uitgebreid;**

(*) Drie jaar na de inwerkingtreding van deze verordening.

Woensdag 7 juli 2010

- (c) *de ontwikkeling van het ESFT gelijke tred houdt met de wereldwijde ontwikkelingen op dit gebied;*
 (d) *er binnen het ESFT afdoende diversiteit en topkwaliteit voorhanden is;*
 (e) *er in voldoende mate sprake is van verantwoording en transparantie met betrekking tot publicatievoorschriften.*

Artikel 21

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag die volgt op die van haar bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te

Voor het Europees Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

Europese Bankautoriteit *I**

P7_TA(2010)0272

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europese Bankautoriteit (COM(2009)0501 – C7-0169/2009 – 2009/0142(COD))

(2011/C 351 E/38)

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

Dit voorstel werd op 7 juli 2010 als volgt gewijzigd ⁽¹⁾:

AMENDEMENTEN VAN HET PARLEMENT (*)

op het voorstel van de Commissie voor een

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot oprichting van een Europese **Toezichthoudende** Autoriteit (**Europese Bankautoriteit**)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op artikel 114,

⁽¹⁾ De zaak werd terugverwezen naar de commissie overeenkomstig artikel 57, lid 2, tweede alinea (A7-0166/2010).

(*) Amendementen: nieuwe of vervangende tekst staat in **vet cursief**, schrappingen zijn met het symbool ■ aangegeven.

Woensdag 7 juli 2010

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽²⁾,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank ⁽³⁾,

Handelend volgens de gewone wetgevingsprocedure ⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De financiële crisis in 2007/2008 heeft grote tekortkomingen in het financiële toezicht aan het licht gebracht, zowel wat het toezicht op individuele instellingen als wat het toezicht op het financiële stelsel als geheel betreft. Nationale toezichtmodellen zijn dan ook niet meer berekend op de **financiële globalisering en de** geïntegreerde en vervlochten Europese financiële markten waarop tal van financiële instellingen over de grenzen heen actief zijn. De crisis heeft tekortkomingen op het gebied van samenwerking, coördinatie, consistente toepassing van het **Unierecht** en vertrouwen tussen nationale toezichthouders aan het licht gebracht.

(1 bis) *Geruime tijd voor de financiële crisis riep het Europees Parlement er al met regelmaat toe op om nog beter te zorgen voor een echt gelijk speelveld voor alle actoren op Unieniveau. Tegelijkertijd liet het niet na te wijzen op aanzienlijke omissies in het Unietoezicht op de steeds sterker geïntegreerde financiële markten (in zijn resoluties van 13 april 2000 over de mededeling van de Commissie – Tenuitvoerlegging van het kader voor financiële markten: een actieplan ⁽⁵⁾, van 21 november 2002 over de regels inzake bedrijfseconomisch toezicht in de Europese Unie ⁽⁶⁾, van 11 juli 2007 over het beleid op het gebied van financiële diensten (2005-2010) – Witboek ⁽⁷⁾, van 23 september 2008 met aanbevelingen aan de Commissie inzake hedgefondsen en private equity ⁽⁸⁾, van 9 oktober 2008 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende de Lamfalussy follow-up: de toekomstige toezichtstructuur ⁽⁹⁾, van 22 april 2009 over het gewijzigde voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) ⁽¹⁰⁾ en van 23 april 2009 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad over ratingbureaus ⁽¹¹⁾).*

(2) De conclusie van een door de Commissie besteld en op 25 februari 2009 verschenen verslag van een deskundigengroep op hoog niveau onder voorzitterschap van J. de Larosière (**verslag-de Larosière**) luidde dat het toezichtkader moest worden versterkt om het risico en de ernst van toekomstige financiële crises te verminderen. In het verslag zijn hervormingen van de toezichtsstructuur voor de financiële sector in de **Unie** aanbevolen. Die groep van deskundigen heeft tevens geconcludeerd dat een Europees Stelsel van Financiële Toezichthouders, bestaande uit drie Europese toezichthoudende autoriteiten, één voor de banksector, één voor de effectensector en één voor de sector verzekeringen en bedrijfspensioenen, en een Europees Comité voor systeemrisico's dienen te worden gecreëerd. **De aanbevelingen in het verslag hadden betrekking op het minimale wijzigingsniveau dat de deskundigen noodzakelijk achtten om te voorkomen dat een dergelijke crisis zich in de toekomst opnieuw voordoet.**

⁽¹⁾ Advies van 22 januari 2010 (nog niet in het Publicatieblad gepubliceerd).

⁽²⁾ PB C ..., blz.

⁽³⁾ PB C 13 van 20.1.2010, blz. 1.

⁽⁴⁾ Standpunt van het Europees Parlement van

⁽⁵⁾ **PB C 40 van 7.2.2001, blz. 453.**

⁽⁶⁾ **PB C 25 E van 29.1.2004, blz. 394.**

⁽⁷⁾ **PB C 175 E van 10.7.2008, blz. 392.**

⁽⁸⁾ **PB C 8 E van 14.1.2010, blz. 26.**

⁽⁹⁾ **PB C 9 E van 15.1.2010, blz. 48.**

⁽¹⁰⁾ **Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0251.**

⁽¹¹⁾ **Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0279.**

Woensdag 7 juli 2010

- (3) **■** In haar mededeling van 4 maart 2009 „Op weg naar Europees herstel” **stelde de Commissie voor** met ontwerpwetgeving te komen tot instelling van een Europees Systeem van Financiële Toezichthouders en een Europees Comité voor systeemrisico's (**ECSR**), en in haar mededeling van 27 mei 2009 „Europees financieel toezicht” **verstrekte zij** nadere bijzonderheden over de mogelijke architectuur van een dergelijk nieuw toezichtkader, **maar nam daarin niet alle aanbevelingen over die in het verslag-de Larosière waren gedaan.**
- (4) De Europese Raad heeft in zijn conclusies van 19 juni 2009 aanbevolen om een Europees Systeem van Financiële Toezichthouders, bestaande uit drie nieuwe Europese toezichthoudende autoriteiten, in te stellen. Het systeem moet gericht zijn op het verbeteren van de kwaliteit en consistentie van het nationale toezicht, het versterken van de controle op grensoverschrijdende groepen en het opstellen van één Europees wetboek dat op alle financiële instellingen op de interne markt van toepassing is. De Europese Raad heeft beklemtoond dat de Europese toezichthoudende autoriteiten tevens toezichthoudende bevoegdheden voor ratingbureaus moeten bezitten, heeft de Commissie uitgenodigd concrete voorstellen op te stellen over de wijze waarop het Europees Systeem van Financiële Toezichthouders een sterke rol kan spelen in crisissituaties en heeft bovendien benadrukt dat besluiten van de Europese toezichthoudende autoriteiten geen afbreuk mogen doen aan de budgettaire verantwoordelijkheden van de lidstaten.
- (4 bis) *In het rapport dat het Internationaal Monetair Fonds (IMF) op 16 april 2010 op verzoek van de G20 van Pittsburgh heeft uitgebracht onder de titel „A Fair and Substantial Contribution by the Financial Sector” staat onder meer dat „de directe fiscale kosten die te wijten zijn aan de nalatigheden van de financiële sector binnen de perken moeten worden gehouden en moeten worden gefinancierd door middel van een financiële stabiliteitsbijdrage (FSC), die moet zijn gekoppeld aan een deugdelijk en effectief liquidatiemechanisme. Mits zij goed zijn gedefinieerd, kunnen dergelijke liquidatiemechanismen helpen voorkomen dat regeringen in de toekomst nog worden gedwongen instellingen die te belangrijk, te groot of te onderling verweven zijn om failliet te kunnen gaan te redden”.*
- (4 ter) *In de mededeling van de Commissie van 3 maart 2010 met als titel „Europa 2020” staat voorts dat het een cruciale prioriteit voor de korte termijn is „in de toekomst mogelijke financiële crises beter te kunnen voorkomen en zo nodig te beheersen en dat daarbij ook moet worden gekeken naar passende bijdragen vanuit de financiële sector, rekening houdend met de specifieke verantwoordelijkheid van die sector in de huidige crisis”.*
- (4 quater) *De Europese Raad heeft op 25 maart 2010 duidelijk verklaard dat „er vooral vooruitgang moet worden geboekt op terreinen zoals ... systeemrelevante instellingen, de financiering van crisisbeheersingsinstrumenten, ...”.*
- (4 quinquies) *Ook verklaarde de Europese Raad op 17 juni 2010 dat „de lidstaten een stelsel voor fiscale heffingen op financiële instellingen zouden moeten invoeren om een eerlijke lastenverdeling te waarborgen en het indammen van systeemrisico's te stimuleren. Dergelijke heffingen zouden deel moeten uitmaken van een geloofwaardig afwikkelingskader”.*
- (5) De financiële en economische crisis heeft reële en serieuze risico's voor de stabiliteit van **het financiële stelsel en de werking van** de interne markt teweeggebracht. Het herstellen en in stand houden van een stabiel en betrouwbaar financieel stelsel is een absoluut noodzakelijke voorwaarde om het vertrouwen in en de samenhang van de interne markt te bewaren en aldus betere voorwaarden te scheppen voor de instelling van een volledig geïntegreerde en goed functionerende interne markt voor financiële diensten. Bovendien bieden diepere en sterker geïntegreerde financiële markten meer mogelijkheden voor financiering en risicospreiding, waardoor zij ertoe bijdragen dat economieën beter in staat zijn om schokken op te vangen.
- (6) De **Unie** heeft de grenzen bereikt van hetgeen haalbaar is met de huidige status van de comités van Europese toezichthouders **■**. Het is op termijn onhoudbaar dat in de **Unie** een situatie blijft bestaan waarin geen mechanisme voorhanden is om ervoor te zorgen dat nationale toezichthouders tot de best mogelijke toezichtbeslissingen komen met betrekking tot grensoverschrijdende instellingen, waarin onvoldoende samenwerking en informatie-uitwisseling tussen nationale toezichthoudende autoriteiten plaatsvindt, waarin een gezamenlijk optreden van nationale autoriteiten ingewikkelde regelingen vereist omdat met een lappendeken van regelgevings- en toezichtseisen rekening moet worden gehouden, waarin nationale oplossingen veelal de enige haalbare optie zijn om op Europese problemen te reageren en waarin uiteenlopende interpretaties van dezelfde wettekst bestaan. Met de oprichting van het Europees Systeem **voor Financieel Toezicht (ESFT)** wordt beoogd deze tekortkomingen te verhelpen en te komen tot een systeem dat aansluit bij de doelstelling om in de **Unie** een stabiele interne markt voor financiële diensten tot stand te brengen en dat de nationale toezichthouders verenigt in een sterk **Unienetwerk**.

Woensdag 7 juli 2010

- (7) Het ESFT moet een **geïntegreerd** netwerk zijn van nationale en **op Unieniveau** toezichthoudende autoriteiten, waarbij het dagelijkse toezicht op financiële instellingen op nationaal niveau blijft. **Een Europese Toezichthoudende Autoriteit (de Autoriteit) moet een leidende rol spelen in de colleges van toezichthouders die toezicht houden op grensoverschrijdende financiële instellingen, en voor die colleges moeten duidelijke toezichtnormen worden vastgesteld. De Autoriteit dient, wanneer de desbetreffende nationale instantie aan haar bevoegdheden heeft verzaakt, speciale aandacht te schenken aan financiële instellingen die een systeemrisico kunnen opleveren, aangezien hun faillissement een bedreiging kan vormen voor de stabiliteit van het financiële systeem van de Unie.** Tevens moet een grotere harmonisatie en de coherente toepassing van de regels voor de financiële instellingen en markten in de gehele Unie worden bereikt. **Naast de Autoriteit moet ook een Europese Toezichthoudende Autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen) en een Europese Toezichthoudende Autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) worden opgericht, alsook een Europese Toezichthoudende Autoriteit (Gemengd Comité). Het ECSR moet deel uitmaken van het ESFT.**
- (8) De Europese Toezichthoudende **Autoriteit moet** het Comité van Europese banktoezichthouders, opgericht bij Besluit 2009/78/EG van de Commissie ⁽¹²⁾, het Comité van Europese toezichthouders op verzekeringen en bedrijfspensioenen, opgericht bij Besluit 2009/79/EG van de Commissie ⁽¹³⁾, en het Comité van Europese effectenregelgevers, opgericht bij Besluit 2009/77/EG van de Commissie ⁽¹⁴⁾ **vervangen** en alle taken en bevoegdheden van deze comités **overnemen, inclusief, voor zover van toepassing, de voortzetting van lopende werkzaamheden en projecten.** Het werkteerrein van elke Autoriteit moet duidelijk worden afgebakend. Wanneer institutionele redenen en de in het Verdrag **betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU)** toegewezen verantwoordelijkheden dit vereisen, moet de Commissie eveneens deel uitmaken van het netwerk van toezichthoudende activiteiten.
- (9) De **■** Autoriteit **■** dient **■** te handelen met het oog op het verbeteren van de werking van de interne markt, **in het bijzonder** door een hoog, effectief en consistent niveau van regelgeving en toezicht te verzekeren, rekening houdend met de verschillende belangen van alle lidstaten **en de diverse aard van financiële instellingen. De Autoriteit moet collectieve waarden zoals de stabiliteit van het financiële stelsel, de solvabiliteit en liquiditeit van financiële instellingen, de transparantie van markten en financiële producten en de bescherming van depositohouders en beleggers garanderen. De Autoriteit moet ook toezichtsarbitrage voorkomen en zorgen voor billijke concurrentieverhoudingen en een betere coördinatie van het internationaal toezicht en ■ de internationale toezichthoudende coördinatie versterken, ten voordele van de economie in het algemeen, daaronder begrepen de financiële instellingen en andere stakeholders, consumenten en werknemers. Tot haar taken behoort ook het bevorderen van toezichtconvergentie en het versterken van adviezen aan de instellingen van de Unie op het gebied van het bankwezen, betalingsverkeer, regelgeving en toezicht inzake elektronisch geld en daarmee verband houdende kwesties op het gebied van ondernemingsbestuur, auditing en financiële verslaglegging. Ook moet de Autoriteit worden belast met een algemene toezichtverantwoordelijkheid voor bestaande en nieuwe financiële producten en soorten financiële transacties.**
- (9 bis) **De Autoriteit houdt naar behoren rekening met de gevolgen van haar activiteiten voor de mededinging en de innovatie op de interne markt, het concurrentievermogen van de Unie in mondiaal perspectief, financiële inclusie en de nieuwe Uniestrategie voor banen en groei.**
- (9 ter) **Om haar doelstellingen te kunnen verwezenlijken, dient de Autoriteit rechtspersoonlijkheid en administratieve en financiële autonomie te bezitten. De Autoriteit moet „over de nodige bevoegdheden beschikken met betrekking tot de naleving van de wetgeving, met name ten aanzien van systeem- en grensoverschrijdende risico’s” (Bazels Comité voor het banktoezicht).**
- (9 quater) **Systeemrisico is door internationale autoriteiten (het IMF, de Raad voor financiële stabiliteit (FSB) en de Bank voor internationale betalingen (BIS) gedefinieerd als “het risico op verstoring van de financiële dienstverlening dat i) veroorzaakt wordt door een verzwakking van het gehele financiële stelsel of van delen daarvan en ii) mogelijk ernstige gevolgen heeft voor de reële economie. Alle soorten financiële intermediairs, markten en infrastructuur zijn tot op zekere hoogte potentieel systeemrelevant.**

⁽¹²⁾ PB L 25 van 29.1.2009, blz. 23.

⁽¹³⁾ PB L 25 van 29.1.2009, blz. 28.

⁽¹⁴⁾ PB L 25 van 29.1.2009, blz. 18.

Woensdag 7 juli 2010

- (9) *quinquies*) **Grensoverschrijdend risico omvat, aldus die instellingen, alle risico's als gevolg van economische onevenwichtigheden of financiële tekortkomingen in de gehele Unie of delen daarvan, die significante consequenties kunnen hebben voor de transacties tussen marktdeelnemers in twee of meer lidstaten, voor de werking van de interne markt of voor de openbare financiën van de Unie of een of meer van haar lidstaten.**
- (10) Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 2 mei 2006 in zaak C-217/04 (Verenigd Koninkrijk/Europees Parlement en Raad) **geoordeeld dat „uit de bewoordingen van artikel 95 EG [nu artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie] niet kan worden afgeleid dat de door de communautaire wetgever op basis van deze bepaling vastgestelde maatregelen zich, wat de adressaat ervan betreft, tot de lidstaten moeten beperken. Naar het oordeel van deze wetgever kan de oprichting van een communautair orgaan namelijk nodig zijn om bij te dragen aan de verwezenlijking van een harmonisatieproces in situaties waarin, ter eenvormige uitvoering en toepassing van op deze bepaling gebaseerde handelingen, de vaststelling van niet-bindende begeleidende en ondersteunende maatregelen gepast lijkt**”. Het doel en de taken van de Autoriteit – bijstaan van de bevoegde nationale toezichhoudende autoriteiten bij de consistente interpretatie en toepassing van de **Unieregels** en bijdragen tot de financiële stabiliteit die nodig is voor financiële integratie – knopen nauw aan bij de doelstellingen van het acquis **van de Unie** betreffende de interne markt voor financiële diensten. De Autoriteit moet bijgevolg op basis van **artikel 114** van het Verdrag **betreffende de werking van de Europese Unie** worden opgericht.
- (11) De taken van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, met inbegrip van de wijze van samenwerking met elkaar en met de Commissie, worden bij de volgende wetsbesluiten vastgesteld: Richtlijn 2006/48/EG van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van kredietinstellingen⁽¹⁵⁾, Richtlijn 2006/49/EC van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 inzake de kapitaaltoereikendheid van beleggingsondernemingen en kredietinstellingen⁽¹⁶⁾ en Richtlijn 94/19/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 inzake de depositogarantiestelsels⁽¹⁷⁾.
- (12) Tot de bestaande **Uniewetgeving** die het door deze verordening bestreken gebied regelt, behoren eveneens Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende het aanvullende toezicht op kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen en beleggingsondernemingen in een financieel conglomeraat⁽¹⁸⁾, **Verordening (EG) nr. 1781/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2006 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie over de betaler**⁽¹⁹⁾, **Richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld**⁽²⁰⁾ en **relevante gedeelten van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme**⁽²¹⁾, **Richtlijn 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 betreffende de verkoop op afstand van financiële diensten aan consumenten**⁽²²⁾ en **Richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt**⁽²³⁾.
- (13) Het is wenselijk dat de Autoriteit een consistente aanpak op het gebied van depositogaranties bevordert om te verzekeren dat aan iedereen dezelfde eisen worden gesteld en de depositohouders over geheel de **Unie** billijk worden behandeld. Aangezien depositogarantiestelsels in een lidstaat aan controle en niet aan prudentieel toezicht onderworpen zijn, is het passend dat de Autoriteit op grond van deze verordening haar bevoegdheden ten aanzien van het depositogarantiestelsel zelf en de betrokken onderneming moet kunnen uitoefenen. **De rol van de Autoriteit moet worden geëvalueerd zodra er een Europees depositogarantiefonds is opgericht.**

⁽¹⁵⁾ PB L 177 van 30.6.2006, blz. 1.⁽¹⁶⁾ PB L 177 van 30.6.2006, blz. 201.⁽¹⁷⁾ PB L 135 van 31.5.1994, blz. 5.⁽¹⁸⁾ PB L 35 van 11.2.2003, blz. 1.⁽¹⁹⁾ **PB L 345 van 8.12.2006, blz. 1.**⁽²⁰⁾ **PB L 267 van 10.10.2009, blz. 7.**⁽²¹⁾ PB L 309 van 25.11.2005, blz. 15.⁽²²⁾ PB L 271 van 9.10.2002, blz. 16.⁽²³⁾ **PB L 319 van 5.12.2007, blz. 1.**

Woensdag 7 juli 2010

- (14) Er dient een effectief instrument te worden ingevoerd om geharmoniseerde technische **regelgevingsnormen** op het gebied van financiële diensten in te stellen om, mede door de invoering één enkel wetboek, te zorgen voor een vlak speelveld en adequate bescherming van verzekeringnemers, andere begunstigen en consumenten in **de Unie**. Het is efficiënt en passend om de Autoriteit, als orgaan met hooggespecialiseerde expertise, op bij het **Unierecht** vastgestelde gebieden te belasten met de uitwerking van voorstellen voor technische **regelgevingsnormen** die geen beleidskeuzen inhouden. **De Commissie moet deze voorstellen voor technische regelgevings- en uitvoeringsnormen bevestigen overeenkomstig artikel 290 VWEU, om er bindende rechtskracht aan te geven.**
- (15) **Ontwerpen van technische regelgevingsnormen moeten slechts in zeer beperkte en uitzonderlijke gevallen kunnen worden gewijzigd, vooropgesteld dat de Autoriteit degene is die in nauw contact staat met en inzicht heeft in het dagelijkse werk van financiële markten. Zij zijn aan wijziging onderworpen indien zij bijvoorbeeld onverenigbaar zijn met het Unierecht, het evenredigheidsbeginsel niet respecteren of indruisen tegen de fundamentele beginselen van de interne markt voor financiële diensten zoals weergegeven in het acquis van de Uniewetgeving inzake financiële diensten. De Commissie mag de inhoud van de door de Autoriteit opgestelde technische normen niet wijzigen zonder voorafgaande coördinatie met de Autoriteit. Om een vlot en snel vaststellingsproces voor deze normen te verzekeren, moet de Commissie voor haar bevestigingsbesluit aan een termijn onderworpen worden.**
- (15 bis) **De Commissie moet tevens de bevoegdheid krijgen juridisch bindende Uniehandelingen te implementeren overeenkomstig artikel 291 VWEU. Bij technische regelgevings- en uitvoeringsnormen moet rekening worden gehouden met het evenredigheidsbeginsel, hetgeen betekent dat de in die normen neergelegde voorschriften in verhouding moeten staan tot de aard, de omvang en de complexiteit van de aan de verrichtingen van de betrokken financiële instellingen verbonden risico's.**
- (16) Op niet door technische **regelgevingsnormen** geregelde gebieden moet de Autoriteit bevoegd zijn om **richtsnoeren** te geven en aanbevelingen te doen betreffende de toepassing van de **Uniewetgeving**. Om transparantie te verzekeren en naleving door de nationale toezichthoudende autoriteiten van die richtsnoeren en aanbevelingen te verbeteren, moeten nationale autoriteiten, als zij zich niet aan die richtsnoeren en aanbevelingen houden, **de redenen openbaar maken om volledige transparantie ten opzichte van de marktdeelnemers te waarborgen.**
- (17) Het verzekeren van de juiste en volledige toepassing van het **Unierecht** is een basisvoorwaarde voor de integriteit, **transparantie**, efficiëntie en ordelijke werking van de financiële markten, de stabiliteit van het financieel systeem en voor neutrale concurrentievoorwaarden voor de financiële instellingen in de **Unie**. Bijgevolg moet een mechanisme worden ingesteld waarbij de Autoriteit gevallen van **niet-naleving of** onjuiste **toepassing** aanpakt **die een inbreuk vormen op het Unierecht**. Dit mechanisme moet van toepassing zijn op gebieden waar de **Uniewetgeving** duidelijke en onvoorwaardelijke verplichtingen vaststelt.
- (18) Om een evenredige reactie op gevallen van onjuiste of ontoereikende toepassing van **Unierecht** mogelijk te maken, moet een drietrapsmechanisme van toepassing zijn. Op een eerste niveau moet de Autoriteit gemachtigd zijn gevallen waarin nationale autoriteiten in hun toezichtpraktijk verplichtingen van **Unierecht** op onjuiste of ontoereikende wijze zouden hebben toegepast, te onderzoeken en te besluiten met een aanbeveling. **Indien een bevoegde nationale autoriteit geen gevolg geeft aan de aanbeveling, moet de Commissie gemachtigd zijn om, rekening houdend met de aanbeveling van de Autoriteit, een formeel advies uit te brengen waarin zij de bevoegde autoriteit opdraagt de nodige actie te ondernemen om ervoor te zorgen dat het Unierecht wordt nageleefd.**
- (19) Indien de nationale autoriteit de aanbeveling **binnen een door de Autoriteit vastgestelde termijn** niet naleeft, moet de **Autoriteit**, teneinde de naleving van het **Unierecht** te verzekeren, tot de nationale toezichthoudende autoriteit **onverwijld** een besluit **kunnen** richten dat directe juridische gevolgen creëert waarop men zich voor nationale rechtbanken en autoriteiten kan beroepen en dat gehandhaafd kan worden op grond van **artikel 258 VWEU**.
- (20) Om te voorzien in uitzonderlijke situaties waarin maatregelen van de betrokken bevoegde autoriteit uitblijven, moet de Autoriteit in laatste instantie gemachtigd zijn besluiten te nemen die tot individuele financiële instellingen worden gericht. Deze bevoegdheid moet zich beperken tot uitzonderlijke omstandigheden waarin een bevoegde autoriteit **het** tot haar gerichte **formele advies** niet naleeft en waarin het **Unierecht** krachtens bestaande of toekomstige EU-verordeningen op de financiële instellingen rechtstreeks van toepassing is. **Het Europees Parlement en de Raad zien in dit verband uit naar de implementatie van het programma van de Commissie voor 2010, met name voor wat betreft het voorstel voor herziening van de richtlijn inzake kapitaalvereisten.**

Woensdag 7 juli 2010

- (21) Ernstige bedreigingen van de ordelijke werking en integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het financieel systeem in de **Unie** vereisen een snelle en gezamenlijke reactie op **Unieniveau**. De Autoriteit moet bijgevolg de nationale toezichthoudende autoriteiten kunnen verplichten tot het nemen van bepaalde maatregelen om een noodsituatie te verhelpen. **Gezien de delicate aard van deze kwestie moet de bevoegdheid om te bepalen of er sprake is van een noodsituatie, berusten bij de Commissie, op haar eigen initiatief of op verzoek van het Europees Parlement, de Raad, het ECSR of de Autoriteit. Indien het Europees Parlement, de Raad, het ECSR of de Europese Toezichthoudende Autoriteit (ETA) het waarschijnlijk achten dat er een noodsituatie zal ontstaan, dienen zij contact op te nemen met de Commissie. In dit proces is eerbiediging van de vertrouwelijkheid van het grootste belang. Wanneer de Commissie bepaalt dat er sprake is van een noodsituatie, moet zij het Europees Parlement en de Raad daarvan naar behoren in kennis stellen.**
- (22) Om een efficiënt en effectief toezicht en een evenwichtige afweging van de standpunten van de bevoegde autoriteiten in de verschillende lidstaten te verzekeren, moet de Autoriteit in staat zijn om meningsverschillen tussen die bevoegde autoriteiten, daaronder begrepen binnen de colleges van toezichthouders, met bindend effect te schikken. Er dient voorzien te worden in een verzoeningsfase, tijdens welke de bevoegde autoriteiten tot overeenstemming kunnen komen. **Wanneer die overeenstemming niet wordt bereikt, moet de Autoriteit de betrokken bevoegde autoriteiten opdragen specifieke maatregelen te nemen of van het nemen van maatregelen af te zien teneinde de zaak te schikken en naleving van het Unierecht te waarborgen, met bindend gevolg voor de betrokken bevoegde autoriteiten. Indien de relevante Uniewetgeving de bevoegde autoriteiten van de lidstaten discretionaire bevoegdheden verleent, mogen de door de ETA genomen besluiten geen beletsel vormen voor de uitoefening conform het Unierecht van die discretionaire bevoegdheden. Wanneer maatregelen van de betrokken nationale toezichthoudende autoriteiten uitblijven, moet de Autoriteit gemachtigd zijn in laatste instantie rechtstreeks tot financiële instellingen gerichte besluiten te nemen op gebieden van het Unierecht die rechtstreeks op hen van toepassing zijn.**
- (22 bis) **De crisis heeft aangetoond dat samenwerking tussen nationale autoriteiten wier jurisdictie ophoudt bij de nationale grenzen duidelijk niet kan volstaan om toezicht te houden op financiële instellingen die grensoverschrijdend opereren.**
- (22 ter) Voorts vormen „de huidige regelingen, een combinatie van recht van vestiging en dienstverlening, toezicht van het gastland en louter nationale depositogaranties, geen gezonde basis voor de toekomstige regulering en controle van Europese grensoverschrijdende retailbanken” (rapport-Turner).
- (22 quater) **In het rapport-Turner wordt geconcludeerd dat „gezondere regelingen ofwel meer nationale bevoegdheden vergen, wat een minder open interne markt zou betekenen, ofwel een hogere mate van Europese integratie”. De „nationale” oplossing houdt in dat het gastland lokale vestigingen het recht zou kunnen weigeren om op zijn grondgebied te opereren, dat het buitenlandse instellingen zou kunnen dwingen om uitsluitend via dochterondernemingen en niet via vestigingen op te treden, en dat het toezicht houdt op het kapitaal en de liquiditeit van op zijn grondgebied opererende banken, hetgeen zou neerkomen op meer protectionisme. De „Europese” oplossing vereist een sterkere rol van de Autoriteit in het college van toezichthouders en versterking van het toezicht op financiële instellingen die een systeemrisico inhouden.**
- (23) De colleges van toezichthouders spelen een belangrijke rol in het efficiënte, effectieve en consistente toezicht op financiële instellingen die grensoverschrijdend opereren. De Autoriteit moet **een leidende rol spelen en** het recht hebben in alle opzichten aan de colleges van toezichthouders deel te nemen om de werking van en het informatie-uitwisselingsproces in de colleges te stroomlijnen en in de colleges convergentie en consistentie in de toepassing van het **Unierecht** te bevorderen. **In het verslag-de Larosière wordt gesteld dat „concurrentieverstoring en regelgevingsarbitrage als gevolg van verschillen in toezichtcultuur moeten worden voorkomen, omdat zij de financiële stabiliteit kunnen ondermijnen, onder meer doordat daarmee het verplaatsen van financiële activiteiten naar landen met minder streng toezicht in de hand wordt gewerkt. Het toezicht-systeem moet als eerlijk en evenwichtig worden ervaren.”**
- (23 bis) **De Autoriteit en de nationale toezichthouders moeten het toezicht op financiële instellingen die voldoen aan de systeemrisicocriteria opvoeren, aangezien het faillissement van die instellingen een bedreiging kan vormen voor de stabiliteit van het financiële systeem van de Unie en de reële economie kan schaden.**

Woensdag 7 juli 2010

- (23 ter) *Bij de definitie van systeemrisico moet rekening worden gehouden met internationale normen, zoals die met name zijn vastgesteld door de FSB, het IMF, de International Association for Insurance Supervisors en de G20. Onderlinge verbondenheid, substitueerbaarheid en timing zijn de meest courante criteria om systeemrisico's te identificeren.*
- (23 quater) *Er dient een kader te worden vastgesteld voor instellingen die in problemen verkeren om ze te stabiliseren of te liquideren aangezien „duidelijk is aangetoond dat de risico's van een bankcrisis voor regeringen en samenlevingen als geheel zeer groot zijn omdat ze de financiële stabiliteit en de reële economie kunnen ondermijnen” (verslag-de Larosière). De Commissie dient passende voorstellen te doen voor de vaststelling van een nieuw kader voor het beheer van financiële crises. Tot de essentiële componenten van crisismanagement behoort de vaststelling van een gemeenschappelijk pakket van regels en liquidatievehikels (voor de uitvoering en financiering van oplossingen voor crisissituaties met grote grensoverschrijdende en/of met elkaar verbonden instellingen).*
- (23 quinquies) *Om de gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van grensoverschrijdende financiële instellingen te garanderen, de belangen van Europese depositohouders te beschermen en de kosten van een systeembrede financiële crisis voor de belastingbetalers te beperken, moet er een Europees Depositogarantiefonds worden opgericht. Een Uniefonds lijkt de meest doeltreffende manier om de belangen van depositohouders te beschermen en concurrentievervalsingen te voorkomen. Het is echter duidelijk dat een Uniebrede aanpak per definitie complexer is en dat sommige lidstaten reeds een aanvang hebben gemaakt met het ontwerpen van dergelijke stelsels of deze zelfs al toepassen. Alleen al daarom moet de Autoriteit zorgen voor harmonisatie van de belangrijkste aspecten van nationale stelsels. Ook moet zij ervoor kunnen zorgen dat de financiële instellingen aan slechts één regeling hoeven deel te nemen.*
- (23 sexies) *Het Europees Stabiliteitsfonds voor het bankwezen moet de op een ordentelijke liquidatie of gezondheidsherstel gerichte interventies bij financiële instellingen die in moeilijkheden verkeren financieren, wanneer die een bedreiging zouden kunnen vormen voor de financiële stabiliteit van de interne financiële markt van de Unie. Het Fonds moet worden gefinancierd met adequate bijdragen van de financiële instellingen. De bijdragen aan het Fonds moeten in de plaats komen van de bijdragen aan de gelijksoortige nationale fondsen.*
- (24) De delegatie van taken en verantwoordelijkheden kan in verband met de werking van het netwerk van toezichthouders een nuttig instrument zijn om overlapping in toezichttaken te vermijden, samenwerking te bevorderen en aldus het toezichtproces te stroomlijnen alsmede de last die aan de financiële instellingen wordt opgelegd, te verminderen, **met name wat financiële instellingen zonder Uniedimensie betreft**. Deze verordening moet bijgevolg in een duidelijke rechtsgrondslag voor een dergelijke delegatie voorzien. Delegatie van taken betekent dat taken door een andere toezichthoudende autoriteit dan de verantwoordelijke autoriteit worden uitgevoerd, terwijl de verantwoordelijkheid voor de toezichtbesluiten bij de delegerende autoriteit blijft. Door delegatie van verantwoordelijkheden **moet** een nationale toezichthoudende autoriteit, de gedelegeerde, over een bepaalde toezichtaangelegenheid in haar naam in plaats van **de Autoriteit of** van een andere nationale toezichthoudende autoriteit **kunnen** beslissen. Voor delegaties moet het principe gelden dat toezichthoudende bevoegdheid wordt toegewezen aan een toezichthouder die in de juiste positie verkeert om in de betrokken aangelegenheid maatregelen te nemen. Een hertoewijzing van verantwoordelijkheden **zou** passend zijn, bijvoorbeeld om redenen van schaalvoordelen of toepassingsgebied, van coherentie bij groepstoezicht en van optimaal gebruik van bij de nationale toezichthoudende autoriteiten aanwezige expertise. De beginselen voor hertoewijzing van verantwoordelijkheden bij overeenkomst kunnen in desbetreffende **Uniewetgeving** nader worden vastgesteld. De Autoriteit dient delegatieovereenkomsten tussen nationale toezichthoudende autoriteiten op alle passende manieren te vergemakkelijken **en te toetsen**. De Autoriteit moet vooraf van voorgenomen delegatieovereenkomsten op de hoogte worden gebracht om in voorkomend geval een advies te kunnen formuleren. De publicatie van dergelijke overeenkomsten dient bij de Autoriteit te worden gecentraliseerd om ervoor te zorgen dat informatie over overeenkomsten tijdig, transparant en gemakkelijk toegankelijk voor alle betrokken partijen beschikbaar is. **Ten slotte dient de Autoriteit beste praktijken met betrekking tot delegatie en delegatieovereenkomsten vast te stellen en te verspreiden.**
- (25) De Autoriteit dient de toezichtconvergentie in geheel de **Europese Unie** actief te bevorderen met het doel een gemeenschappelijke toezichtcultuur tot stand te brengen.

Woensdag 7 juli 2010

- (26) Collegiale toetsingen zijn een efficiënt en effectief instrument om consistentie binnen het netwerk van financiële toezichthouders te bevorderen. De Autoriteit dient bijgevolg het methodologische kader voor dergelijke toetsingen te ontwikkelen en regelmatig dergelijke toetsingen te houden. Bij toetsingen dienen niet alleen convergentie van toezichthoudende praktijken, maar tevens de capaciteit van toezichthouders om kwalitatief hoogstaande toezichtresultaten te bereiken alsmede de onafhankelijkheid van de bevoegde autoriteiten centraal te staan. **De resultaten van collegiale toetsingen dienen bekend te worden gemaakt en beste praktijken dienen geïdentificeerd en eveneens bekend gemaakt te worden.**
- (27) De Autoriteit dient een gecoördineerde toezichtreactie **van de Unie** actief te bevorderen, in het bijzonder **om** de ordelijke werking en integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het financieel systeem in de **Unie te waarborgen**. De Autoriteit dient, naast haar bevoegdheden om in noodsituaties maatregelen te nemen, bijgevolg met een algemene coördinerende functie binnen het **ESFT** te worden belast. De doorstroming van alle relevante informatie tussen bevoegde autoriteiten moet centraal staan bij de maatregelen die de Autoriteit neemt.
- (28) Om de financiële stabiliteit te bewaren, dienen in een vroeg stadium over de grenzen en sectoren heen trends, potentiële risico's en zwakke plekken die van het microprudentiële niveau afkomstig zijn, te worden aangewezen. De Autoriteit moet dergelijke ontwikkelingen op haar bevoegdheidsgebied volgen en beoordelen en, waar nodig, het Europees Parlement, de Raad, de Commissie, de andere Europese toezichthoudende autoriteiten en het **ECSR** regelmatig en in voorkomend geval ad hoc op de hoogte brengen. De Autoriteit moet eveneens stresstests **in de hele Unie initiëren en coördineren** om de veerkracht van financiële instellingen bij ongunstige marktontwikkelingen te beoordelen en ervoor te zorgen dat op nationaal niveau bij het houden van dergelijke tests een zo consistent mogelijke methode wordt gevolgd. **Om zich naar behoren van haar taken te kwijten, moet de Autoriteit economische analyses verrichten van de markten en de gevolgen van potentiële marktontwikkelingen.**
- (29) Gezien de mondialisering van de financiële diensten en het toegenomen belang van internationale normen, dient de Autoriteit **de Unie te vertegenwoordigen in** de dialoog en de samenwerking met toezichthouders **in derde landen**.
- (30) De Autoriteit dient op haar bevoegdheidsgebied als een onafhankelijk adviesorgaan van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie op te treden. De Autoriteit moet haar advies kunnen verstrekken over de prudentiële beoordeling van fusies en overnames op grond van Richtlijn 2006/48/EG.
- (31) Om haar verplichtingen doeltreffend te kunnen uitvoeren, moet de Autoriteit het recht hebben alle nodige informatie **in verband met het prudentieel toezicht** op te vragen. Om dubbele rapportageverplichtingen voor financiële instellingen te vermijden, moet die informatie normaal gesproken door de nationale toezichthoudende autoriteiten die het dichtst bij de financiële markten en instellingen staan, worden verstrekt **en moet rekening worden gehouden met reeds beschikbare statistieken. In laatste instantie moet de Autoriteit evenwel op naar behoren gemotiveerd en met redenen omkleed verzoek** bij een financiële instelling rechtstreeks informatie **kunnen opvragen** indien een nationale bevoegde autoriteit dergelijke informatie niet tijdig verstrekt of kan verstrekken. De autoriteiten van de lidstaten moeten verplicht worden de Autoriteit bij te staan bij de tenuitvoerlegging van rechtstreekse opvragingen. **Overleg over gemeenschappelijke modellen voor verslaglegging is in dit verband van essentieel belang.**
- (31 bis) **De maatregelen met het oog op het verzamelen van informatie mogen geen afbreuk doen aan het rechtskader van het Europees statistisch systeem (ESS) en het Europees Stelsel van centrale banken (ESCB) op statistisch gebied. Deze verordening laat derhalve Verordening (EG) nr. 223/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 betreffende de Europese Statistiek⁽²⁴⁾ en Verordening (EG) nr. 2533/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot het verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank⁽²⁵⁾ onverlet.**

⁽²⁴⁾ PB L 87 van 31.3.2009, blz. 164.

⁽²⁵⁾ PB L 318 van 27.11.1998, blz. 8.

Woensdag 7 juli 2010

- (32) Nauwe samenwerking tussen de Autoriteit en het **ECSR** is van essentieel belang voor een volkomen doeltreffende werking van het **ECSR** en de follow-up van zijn waarschuwingen en aanbevelingen. De Autoriteit **en het ECSR moeten** alle relevante informatie met het Europees Comité voor systeemrisico's **met elkaar** delen. Gegevens in verband met afzonderlijke ondernemingen mogen alleen op met redenen omkleed verzoek worden verstrekt. Bij ontvangst van waarschuwingen of aanbevelingen die het **ECSR** tot de Autoriteit of een nationale toezichthoudende autoriteit richt, moet de Autoriteit hieraan **waar nodig** een follow-up geven.
- (33) De Autoriteit moet **■** over **regelgevingsnormen**, richtsnoeren en aanbevelingen met belanghebbende partijen overleggen en hen in redelijke mate de mogelijkheid bieden over voorgestelde maatregelen opmerkingen te maken. **Alvorens regelgevingsnormen, richtsnoeren of aanbevelingen vast te stellen, dient de Autoriteit een effectbeoordeling te verrichten.** Om redenen van efficiëntie moet hiertoe een Bankstakeholdersgroep worden opgericht die evenwichtig is samengesteld uit **■** krediet- en beleggingsinstellingen **uit de Unie (die de financiële instellingen en ondernemingen in al hun variaties qua omvang en bedrijfsmodel vertegenwoordigen)**, daaronder begrepen in voorkomend geval institutionele beleggers en andere financiële instellingen die zelf financiële diensten gebruiken), **kmo's, vakbonden, academici**, en consumenten en andere retailgebruikers van bankdiensten **■**. De Bankstakeholdersgroep moet actief als schakel fungeren met andere door de Commissie of de **Uniewetgeving** ingestelde gebruikersgroepen op het gebied van financiële diensten.
- (33 bis) **Organisaties zonder winstoogmerk verkeren in vergelijking met de goed gefinancierde en ingevoerde bedrijfsvertegenwoordigers in een marginale positie in de discussie over de toekomst van financiële diensten en het besluitvormingsproces daarover. Dit nadeel moet worden gecompenseerd door afdoende financiering van hun vertegenwoordigers in de Bankstakeholdersgroep.**
- (34) De lidstaten hebben een centrale verantwoordelijkheid in **het zorgen voor gecoördineerd crisismanagement en** het bewaren van financiële stabiliteit **in crisissituaties**, in het bijzonder met betrekking tot de stabilisering en sanering van afzonderlijke noodlijdende financiële instellingen. **Hun optreden dient nauw te worden gecoördineerd met het kader en de beginselen van de Economische en Monetaire Unie.** Maatregelen door de Autoriteit in nood- of schikkingssituaties die de stabiliteit van een financiële instelling beïnvloeden, mogen geen afbreuk doen aan de budgettaire verantwoordelijkheden van de lidstaten. Er moet een mechanisme worden ingesteld waarbij de lidstaten zich op deze vrijwaringsclausule kunnen beroepen en in laatste instantie de zaak ter beslechting aan de Raad kunnen voorleggen. Het is passend op dit gebied de Raad een rol toe te wijzen gezien de bijzondere verantwoordelijkheden die de lidstaten in dat verband bezitten.
- (34 bis) **Binnen drie jaar na de inwerkingtreding van een verordening waarbij een dergelijk mechanisme wordt ingesteld, moet de Commissie op basis van de opgedane ervaring voor de hele Unie duidelijke en deugdelijke richtsnoeren uitvaardigen over de omstandigheden waaronder de lidstaten zich op de vrijwaringsclausule kunnen beroepen. Wanneer een lidstaat zich op de vrijwaringsclausule wil beroepen, moet dat aan die richtsnoeren worden getoetst.**
- (34 ter) **Onverminderd de bijzondere verantwoordelijkheden van de lidstaten in crisissituaties moet een lidstaat die een beroep wil doen op de vrijwaringsclausule het Europees Parlement daarvan gelijktijdig met de Autoriteit, de Raad en Commissie in kennis stellen. Bovendien dient de lidstaat de redenen voor het inroepen van de vrijwaringsclausule op te geven. De Autoriteit dient in samenwerking met de Commissie de volgende stappen te bepalen.**
- (35) De Autoriteit moet in haar besluitvormingsprocedures gebonden zijn aan de communautaire regels en algemene beginselen inzake behoorlijke procedure en transparantie. Het recht van de adressaten van de besluiten van de Autoriteit om te worden gehoord moet ten volle worden gerespecteerd. De besluiten van de Autoriteit vormen een integrerend deel van het **Unierecht**.

Woensdag 7 juli 2010

- (36) Een raad van toezichthouders, die bestaat uit de hoofden van de desbetreffende bevoegde autoriteit in elke lidstaat en voorgezeten wordt door de voorzitter van de Autoriteit, dient het voornaamste besluitvormingsorgaan van de Autoriteit te zijn. Vertegenwoordigers van de Commissie, het ECSR, de Europese Centrale Bank, de Europese **Toezichthoudende Autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen)** en de Europese **Toezichthoudende Autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten)** dienen als waarnemer deel te nemen. De leden van de raad van toezichthouders dienen onafhankelijk en alleen in het belang van de **Unie** op te treden. Voor algemene besluiten, daaronder begrepen besluiten betreffende de vaststelling van technische **regelgevingsnormen**, richtsnoeren en aanbevelingen, alsmede begrotingsaangelegenheden, **zou het passend zijn** de regels inzake gekwalificeerde meerderheid toe te passen zoals vastgesteld in **artikel 16 VWEU**, terwijl voor alle andere besluiten eenvoudige meerderheid van de leden moet gelden. Zaken betreffende de schikking van meningsverschillen tussen nationale toezichthoudende autoriteiten moeten door een beperkt panel worden onderzocht.
- (36 bis) *De raad van toezichthouders dient in de regel te besluiten met gewone meerderheid van stemmen, volgens het beginsel van het enkelvoudig persoonsgebonden stemrecht. Voor handelingen betreffende de vaststelling van technische normen, richtsnoeren en aanbevelingen, alsmede begrotingsaangelegenheden is het echter passend de regels inzake gekwalificeerde meerderheid toe te passen zoals vastgesteld in het Verdrag betreffende de Europese Unie, het VWEU en het aan deze Verdragen gehechte Protocol (nr. 36) betreffende de overgangsbepalingen. Zaken betreffende de schikking van meningsverschillen tussen nationale toezichthoudende autoriteiten moeten worden onderzocht door een beperkt, objectief panel, bestaande uit leden die geen vertegenwoordiger zijn van de bevoegde autoriteiten die bij het meningsverschil betrokken zijn en geen belang bij het conflict noch een directe band met de betrokken bevoegde autoriteiten hebben. De samenstelling van het panel moet op een passend evenwicht berusten. De besluiten van het panel moeten met gewone meerderheid van stemmen door de raad van toezichthouders worden goedgekeurd, waarbij elk lid één stem heeft. Wat de door de groepstoezichthouder genomen besluiten betreft, kan het door het panel voorgestelde besluit worden verworpen door een aantal leden die een blokkeringsminderheid van de stemmen vertegenwoordigen, in de zin van artikel 16, lid 4, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en artikel 3 van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het VWEU gehechte Protocol (nr. 36) betreffende de overgangsbepalingen.*
- (37) Een raad van bestuur, samengesteld uit de voorzitter van de Autoriteit, vertegenwoordigers van de nationale toezichthoudende autoriteiten en de Commissie moeten verzekeren dat de Autoriteit haar opdracht vervult en de haar opgedragen taken verricht. De raad van bestuur moet over de nodige bevoegdheden beschikken om onder meer het jaar- en meerjarenwerkprogramma voor te stellen, bepaalde budgettaire bevoegdheden uit te oefenen, het personeelsbeleidsplan van de Autoriteit vast te stellen, speciale bepalingen betreffende het recht van toegang tot documenten vast te stellen en het jaarverslag vast te stellen.
- (38) Een voltijdse voorzitter, die via een openbaar vergelijkend onderzoek, **dat door de Commissie wordt beheerd en na afloop waarvan de Commissie een voordrachtlijst opstelt, door het Europees Parlement** wordt geselecteerd, moet de Autoriteit vertegenwoordigen. Het management van de Autoriteit moet worden toevertrouwd aan een uitvoerend directeur, die het recht moet hebben zonder stemrecht aan de vergaderingen van de raad van toezichthouders en de raad van bestuur deel te nemen.
- (39) Om sectoroverschrijdende consistentie in de activiteiten van de Europese toezichthoudende autoriteiten te verzekeren, moeten deze autoriteiten nauw samenwerken **via de Europese Toezichthoudende Autoriteit (Gemengd Comité)** en in voorkomend geval gemeenschappelijke standpunten bereiken. Het Gemengd Comité **dient de taken van de drie Europese toezichthoudende autoriteiten met betrekking tot financiële conglomeraten te coördineren**. Waar dit relevant is, moeten besluiten die eveneens binnen het bevoegdheidsgebied van de **Europese Toezichthoudende Autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen)** of de **Europese Toezichthoudende Autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten)** liggen, parallel door de betrokken Europese toezichthoudende autoriteiten worden vastgesteld. **Het Gemengd Comité moet voor een termijn van 12 maanden op basis van een rotatiesysteem worden voorgezeten door de voorzitters van de drie Europese toezichthoudende autoriteiten. De voorzitter van het Gemengd Comité moet ondervoorzitter zijn van het ECSR. Het Gemengd Comité moet een permanent secretariaat hebben dat bestaat uit gedetacheerd personeel van de drie Europese toezichthoudende autoriteiten, ten einde informele informatiedeling en de totstandbrenging van een gemeenschappelijke cultuur binnen de drie Europese toezichthoudende autoriteiten mogelijk te maken.**

Woensdag 7 juli 2010

- (40) Het is nodig ervoor te zorgen dat de partijen waarop door de Autoriteit vastgestelde besluiten invloed hebben, de nodige rechtsmiddelen kunnen uitoefenen. Om doeltreffend de rechten van partijen te beschermen en om redenen van proceseconomie moeten, indien de Autoriteit over besluitvormingsbevoegdheden beschikt, partijen het recht hebben om beroep in te stellen bij een raad van beroep. Om redenen van efficiëntie en consistentie moet de raad van beroep een gemengd orgaan zijn van de drie Europese toezichthoudende autoriteiten, onafhankelijk van hun administratieve en regelgevende structuren. Tegen beslissingen van de raad van beroep moet bij het Gerecht van eerste aanleg en het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen beroep openstaan.
- (41) Om haar autonomie en onafhankelijkheid volledig te waarborgen, moet de Autoriteit de beschikking krijgen over een autonome begroting met inkomsten uit hoofdzakelijk verplichte bijdragen van de nationale toezichthoudende autoriteiten en uit de algemene begroting van de Europese Unie. **Over de financiering van de Autoriteit door de Unie moet overeenstemming worden bereikt door de begrotingsautoriteit, zoals bepaald in punt 47 van het Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 17 mei 2006 betreffende de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer** ⁽²⁶⁾ (IIA). De begrotingsprocedure **van de Unie** moet van toepassing zijn. De controle van de rekeningen moet worden verricht door de Rekenkamer. **Op de algemene begroting moet de kwijtingsprocedure van toepassing zijn.**
- (42) Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) ⁽²⁷⁾ moet op de Autoriteit van toepassing zijn. De Autoriteit dient eveneens toe te treden tot het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) ⁽²⁸⁾.
- (43) Om openbare en transparante arbeidsvoorwaarden en gelijke behandeling van het personeel te verzekeren, dient het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of van de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen ⁽²⁹⁾ op het personeel van de Autoriteit van toepassing te zijn.
- (44) Het is van essentieel belang dat bedrijfsgeheimen en andere vertrouwelijke informatie worden beschermd. De **aan de Autoriteit verstrekte en** in het netwerk uitgewisselde informatie **moet** worden **onderworpen aan strikte en doeltreffende vertrouwelijkheidsvoorschriften.**
- (45) De bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens wordt geregeld bij Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽³⁰⁾ en bij Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽³¹⁾, die geheel van toepassing zijn op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze verordening.
- (46) Om de transparante werking van de Autoriteit te verzekeren, moet Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie ⁽³²⁾ op de Autoriteit van toepassing zijn.
- (47) Landen die geen lid zijn van de Europese Unie, moeten aan de werkzaamheden van de Autoriteit kunnen deelnemen op grond van door de **Unie** te sluiten passende overeenkomsten.

⁽²⁶⁾ PB C 139 van 14.6.2006, blz. 1.

⁽²⁷⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 1.

⁽²⁸⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15.

⁽²⁹⁾ PB L 56 van 4.3.1968, blz. 1.

⁽³⁰⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽³¹⁾ PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.

⁽³²⁾ PB L 145 van 31-5-2001, blz. 43.

Woensdag 7 juli 2010

- (48) Daar de doelstellingen van deze verordening, namelijk het verbeteren van de werking van de interne markt door een hoog, effectief en consistent niveau van prudentiële regelgeving en toezicht te verzekeren, het beschermen van depositohouders en beleggers, het beschermen van de integriteit, efficiëntie en ordelijke werking van de financiële markten, het bewaren van de stabiliteit van het financieel systeem en het versterken van de internationale toezichthoudende coördinatie, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve wegens de omvang en de gevolgen van het optreden, beter door de **Unie** kunnen worden verwezenlijkt, kan de **Europese Unie**, overeenkomstig het in artikel 5 van het **Verdrag betreffende de Europese Unie** neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.
- (49) **■** De Autoriteit **neemt** alle huidige taken en bevoegdheden van het Comité van Europese bankentoezichthouders **over**. Besluit 2009/78/EG van de Commissie van 23 januari 2009 tot instelling van het Comité van Europese effectenregelgevers moet bijgevolg worden ingetrokken, en **■** Besluit 716/2009/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot vaststelling van een Gemeenschapsprogramma ter ondersteuning van specifieke activiteiten op het gebied van financiële diensten, financiële verslaggeving en controle van jaarrekeningen ⁽³³⁾ **moet** dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (50) Het is passend een termijn vast te stellen voor de toepassing van deze verordening om ervoor te zorgen dat de Autoriteit bij de aanvang van haar activiteiten voldoende is voorbereid en om een vlotte overgang van het Comité van Europese bankentoezichthouders te verzekeren,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

OPRICHTING EN RECHTSSTATUS

Artikel 1

Oprichting en werkerrein

1. Bij deze verordening wordt een Europese **Toezichthoudende Autoriteit (Europese Bankautoriteit)** („de Autoriteit”) opgericht.
2. De Autoriteit treedt op **overeenkomstig de haar bij deze verordening toegekende bevoegdheden en** binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 2006/48/EG, Richtlijn 2006/49/EG, Richtlijn 2002/87/EG, **Verordening (EG) nr. 1781/2006, Richtlijn 94/19/EG en van bepaalde onderdelen van Richtlijn 2005/60/EG, Richtlijn 2002/65/EG, Richtlijn 2007/64/EG en Richtlijn 2009/110/EG voor zover deze handelingen van toepassing zijn op kredietinstellingen en financiële instellingen alsook op de daarop toezicht houdende bevoegde autoriteiten**, met inbegrip van alle op deze handelingen gebaseerde richtlijnen, verordeningen en besluiten/beschikkingen en alle andere **wetgevingshandelingen van de Unie** die taken aan de Autoriteit toekennen.

2 bis. De Autoriteit treedt ook op in het werkerrein van kredietinstellingen, financiële conglomeraten, beleggingsondernemingen, betalingsinstellingen en instellingen voor elektronisch geld, onder meer op het vlak van ondernemingsbestuur, auditing en financiële verslaggeving, om de effectieve en consistente toepassing van de in lid 2 genoemde wetgevingshandelingen te waarborgen.
3. De bepalingen van deze verordening doen geen afbreuk aan de bevoegdheden van de Commissie, in het bijzonder op grond van artikel 258 **VWEU**, om de naleving van het **Unierecht** te verzekeren.
4. De doelstelling van de Autoriteit is **de collectieve belangen te beschermen door bij te dragen tot de stabiliteit en doeltreffendheid van het financiële stelsel op de korte, middellange en lange termijn, in het belang van de economie, de burgers en het bedrijfsleven van de Unie. De Autoriteit draagt bij tot:**

⁽³³⁾ PB L 253 van 25.9.2009, blz. 8.

Woensdag 7 juli 2010

- i) de verbetering van de werking en het concurrentievermogen van de interne markt, daaronder begrepen met name een **hoog**, effectief en consistent niveau van regelgeving en toezicht,

■

- iii) de bescherming van de integriteit, **transparantie**, efficiëntie en ordelijke werking van de financiële markten,

■

- v) de versterking van de internationale toezichthoudende coördinatie,

v bis) het voorkomen van regelgevingsarbitrage en bijdragen aan gelijke concurrentieverhoudingen,

v ter) het waarborgen van behoorlijke regelgeving en toezicht met betrekking tot het opnemen van krediet en andere risico's,

v quater) het bijdragen tot betere consumentenbescherming.

Te dien einde draagt de Autoriteit bij tot het verzekeren van de consistente, efficiënte en effectieve toepassing van de in **lid 2** genoemde **wetgevingshandelingen van de Unie**, het bevorderen van toezichthoudende convergentie, het verstrekken van adviezen aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie **en het verrichten van economische analyses van de markten om de verwezenlijking van de doelstelling van de Autoriteit te bevorderen.**

Bij de uitoefening van de taken die haar bij deze verordening worden toevertrouwd besteedt de Autoriteit bijzondere aandacht aan systeemrisico's die veroorzaakt worden door instellingen wier faillissement de werking van het financieel systeem of de reële economie kan aantasten.

Bij de uitvoering van haar taken handelt de Autoriteit onafhankelijk en objectief in het uitsluitend belang van de Unie.

Artikel 1 bis

Het Europees Stelsel voor Financieel Toezicht

1. De Autoriteit maakt deel uit van een Europees Stelsel voor Financieel Toezicht (ESFT). Het hoofddoel van het ESFT is erop toe te zien dat de regels die van toepassing zijn op de financiële sector naar behoren worden uitgevoerd, de financiële stabiliteit te bewaren en te zorgen voor vertrouwen in het financiële stelsel als geheel, met voldoende bescherming voor gebruikers van financiële diensten.

2. Het ESFT bestaat uit de volgende instanties:

a) het Europees Comité voor systeemrisico's (ECSR) voor de in Verordening(EG) nr. .../2010 (ECSR) en deze verordening omschreven taken;

b) de Autoriteit;

c) de Europese Toezichthoudende Autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten), opgericht bij Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM];

d) de Europese Toezichthoudende Autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen), opgericht bij Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB];

Woensdag 7 juli 2010

- e) *de Europese Toezichthoudende Autoriteit (Gemengd Comité) voor de uitvoering van de in de artikelen 40 t/m 43 omschreven taken (het „Gemengd Comité”);*
- f) *de autoriteiten in de lidstaten als bedoeld in artikel 2, lid 2 van Verordening (EU) nr. .../2010 (EAEM), Verordening (EU) nr. .../2010 (EAVB) en in deze verordening;*
- g) *de Commissie, voor de uitvoering van de in de artikelen 7 en 9 bedoelde taken.*

3. *De Autoriteit werkt regelmatig en nauw via het Gemengd Comité samen met het ECSR alsook met de EAVB en de EAEM en zorgt daarmee voor de intersectorale samenhang van de werkzaamheden en het bereiken van gemeenschappelijke standpunten op het gebied van het toezicht op financiële conglomeraten en andere intersectorale kwesties.*

4. *Krachtens het beginsel van loyale samenwerking van artikel 4, lid 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie werken de partijen bij het ESFT met vertrouwen en met het volste wederzijdse respect samen, met name om te zorgen voor een passende en betrouwbare onderlinge informatiestroom.*

5. *De toezichthoudende autoriteiten die deel uitmaken van het ESFT zijn gehouden overeenkomstig de in artikel 1, lid 2 bedoelde wetgevingshandelingen toezicht uit te oefenen op financiële instellingen die in de Europese Unie opereren.*

Artikel 1 ter

Verantwoording aan het Europees Parlement

De in artikel 1 bis, lid 2 bedoelde autoriteiten leggen verantwoording af aan het Europees Parlement.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

- (1) „financiële instellingen”: „kredietinstellingen” in de zin van **artikel 4, lid 1 van Richtlijn 2006/48/EG**, „beleggingsondernemingen” in de zin van **artikel 3, lid 1, onder b) van Richtlijn 2006/49/EG** en „financiële conglomeraten” in de zin van **artikel 2, lid 14 van Richtlijn 2002/87/EG**, **met dien verstande dat, wat Richtlijn 2005/60/EG betreft, onder „financiële instellingen” uitsluitend wordt verstaan, de kredietinstellingen en financiële instellingen als gedefinieerd in artikel 3, leden 1 en 2 van die richtlijn.**
- (2) „bevoegde autoriteiten”:
 - i) **bevoegde autoriteiten in de zin van de Richtlijnen 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2007/64/EG en als bedoeld in Richtlijn 2009/110/EG;**
 - ii) **wat de Richtlijnen 2002/65/EG en 2005/60/EG betreft, de autoriteiten die de naleving van de voorschriften van deze richtlijnen door de kredietinstellingen en financiële instellingen moeten garanderen;**
 - iii) **wat depositogarantiestelsels betreft, organen die depositogarantiestelsels beheren ingevolge Richtlijn 94/19/EG of, ingeval de activiteit van het depositogarantiestelsel door een particuliere onderneming wordt beheerd, de overheidsinstantie die ingevolge Richtlijn 94/19/EG toezicht houdt op deze stelsels.**

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 3

Rechtsstatus

1. De Autoriteit is een **orgaan van de Unie** met rechtspersoonlijkheid.
2. In elke lidstaat geniet de Autoriteit de ruimste handelingsbevoegdheid die op grond van het nationale recht aan rechtspersonen wordt toegekend. Het kan in het bijzonder roerende en onroerende zaken verwerven of vervreemden en kan in rechte optreden.
3. De Autoriteit wordt vertegenwoordigd door haar voorzitter.

Artikel 4

Samenstelling

De Autoriteit bestaat uit:

- 1) een raad van toezichthouders, die de in artikel 28 vastgestelde taken uitoefent;
- 2) een raad van bestuur, die de in artikel 32 vastgestelde taken uitoefent;
- 3) een voorzitter, die de in artikel 33 vastgestelde taken uitoefent;
- 4) een uitvoerend directeur, die de in artikel 38 vastgestelde taken uitoefent;
- 5) een raad van beroep, als bedoeld in artikel 44, die de in artikel 46 vastgestelde taken uitoefent.

Artikel 5

Hoofdkwartier en zetel

De Autoriteit heeft haar hoofdkwartier in Frankfurt.

Zij kan vertegenwoordigingen hebben in de belangrijkste financiële centra van de Europese Unie.

HOOFDSTUK II

TAKEN EN BEVOEGDHEDEN VAN DE AUTORITEIT

Artikel 6

Taken en bevoegdheden van de Autoriteit

1. De Autoriteit heeft de volgende taken:
 - a) bijdragen tot de invoering van kwalitatief hoogstaande gemeenschappelijke regelgevings- en toezichtnormen en -praktijken, met name door het verstrekken van adviezen aan de ▯ instellingen **van de Unie** en door het ontwikkelen van richtsnoeren, aanbevelingen en voorstellen voor technische **regelgevings- en uitvoeringsnormen** op basis van de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen**;

Woensdag 7 juli 2010

- b) bijdragen tot een consistente toepassing van de **wetgevingshandelingen van de Unie**, met name door tot een gemeenschappelijke toezichtpraktijk bij te dragen, de consistente, efficiënte en effectieve toepassing van de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** te verzekeren, regelgevingsarbitrage te voorkomen, bij meningsverschillen tussen de bevoegde autoriteiten te bemiddelen en een schikking te treffen, **een doeltreffend en consistent toezicht op financiële instellingen** en een coherente werking van de colleges van toezichthouders **te waarborgen** en maatregelen te nemen in **onder meer** noodsituaties;
- c) **stimuleren en** vergemakkelijken van de delegatie van taken en verantwoordelijkheden tussen de bevoegde autoriteiten;
- d) nauw samenwerken met het ECSR, met name door het ECSR de nodige informatie te verstrekken voor het uitvoeren van zijn taken en door een behoorlijke follow-up te geven aan de waarschuwingen en aanbevelingen van het ECSR;
- e) **organiseren en verrichten** van collegiale toetsingen van de bevoegde autoriteiten, **met inbegrip van adviesverstrekking, met de bedoeling** de consistentie in de toezichtresultaten te verhogen;
- f) volgen en beoordelen van marktontwikkelingen op haar bevoegdheidsgebied;
- f bis) verrichten van economische marktanalyses om aan te tonen dat de Autoriteit zich van haar taken heeft gekweten;**
- f ter) bevorderen van de bescherming van depositohouders en beleggers;**
- f quater) bijdragen tot het beheer van grensoverschrijdende instellingen die een systeemrisico als bedoeld in artikel 12 ter kunnen inhouden, daarbij het initiatief nemend tot en uitvoering gevend aan alle vroegtijdige interventies, liquiderings- of insolventieprocedures voor dergelijke instellingen via zijn Eenheid afwikkeling voor het bankwezen als bedoeld in artikel 12 quater;**
- g) vervullen van alle andere specifieke taken die in deze verordening of in de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen van de Unie** zijn vastgesteld;
- g bis) toezicht uitoefenen op financiële instellingen die niet onder het toezicht vallen van bevoegde autoriteiten;**
- g ter) bekendmaken en regelmatig bijwerken van informatie op haar website over haar activiteiten, teneinde gemakkelijk toegankelijke informatie voor het publiek te garanderen;**
- g quater) overnemen, voor zover van toepassing, van de huidige, lopende taken van het Comité van Europese banktoezichthouders (CEBT).**
2. Om de in lid 1 vastgestelde taken uit te voeren, beschikt de Autoriteit over de in deze verordening vastgestelde bevoegdheden, met name de bevoegdheid om:
- a) voorstellen voor technische **regelgevingsnormen** te ontwikkelen in de in artikel 7 bedoelde specifieke gevallen;
- a bis) voorstellen voor technische uitvoeringsnormen te ontwikkelen, in de in artikel 7 sexies bedoelde specifieke gevallen;**
- b) richtsnoeren en aanbevelingen te geven, als vastgesteld in artikel 8;

Woensdag 7 juli 2010

- c) aanbevelingen te geven, als bedoeld in artikel 9, lid 3;
- d) in de in de artikelen 10 en 11 genoemde specifieke gevallen individuele besluiten te nemen die gericht zijn tot bevoegde autoriteiten;
- e) individuele besluiten te nemen die gericht zijn tot financiële instellingen, in de in artikel 9, lid 6, artikel 10, lid 3, en artikel 11, lid 4, bedoelde specifieke gevallen;
- f) adviezen te verstrekken aan het Europees Parlement, de Raad of de Commissie als bepaald in artikel 19;
- f bis) overeenkomstig artikel 20 de nodige informatie over financiële instellingen te verzamelen;*
- f ter) gemeenschappelijke methoden ter beoordeling van het effect van bepaalde productkenmerken en distributieprocessen op de financiële positie van instellingen en op de cliëntenbescherming te ontwikkelen;*
- f quater) een gegevensbank op te zetten van geregistreerde financiële instellingen in haar ambtsgebied en, indien dat in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen is gespecificeerd, op centraal niveau;*
- f quinquies) een technische regelgevingsnorm te ontwikkelen waarin wordt bepaald welke gegevens over transacties en financiële instellingen er minimaal aan de Autoriteit ter beschikking moeten worden gesteld, hoe de verzameling van die gegevens moet worden gecoördineerd en hoe bestaande nationale gegevensbestanden aan elkaar moeten worden gekoppeld om te waarborgen dat de Autoriteit altijd toegang kan hebben tot de vereiste relevante gegevens over transacties en marktdeelnemers.*

3. De Autoriteit oefent over entiteiten met een **Uniebrede** reikwijdte of economische activiteiten met een **Uniebrede** reikwijdte alle exclusieve toezichtbevoegdheden uit die haar in de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** toevertrouwd zijn.

4. **Voor de uitoefening van haar exclusieve toezichtbevoegdheden overeenkomstig lid 3** beschikt de Autoriteit over passende onderzoeks- en handhavingbevoegdheden als bepaald in de desbetreffende wetgeving, alsmede over de mogelijkheid om vergoedingen aan te rekenen. **De Autoriteit werkt nauw met de bevoegde autoriteiten samen en maakt gebruik van hun deskundigheid, faciliteiten en bevoegdheden om haar taken uit te voeren.**

Artikel 6 bis

Taken in verband met consumentenbescherming en financiële activiteiten

1. **Ten einde de bescherming van depositohouders en beleggers te bevorderen, neemt de Autoriteit het voortouw bij het bevorderen van transparantie, eenvoud en billijkheid op de markt voor financiële producten of diensten in de gehele interne markt, o.a. door:**

- i) **het verzamelen en analyseren van en het verslag uitbrengen over consumententrends,**
- ii) **het evalueren en coördineren van financiële kennis en educatieve initiatieven,**
- iii) **de ontwikkeling van opleidingsnormen voor de industrie,**
- iv) **bij te dragen aan de ontwikkeling van gemeenschappelijke openbaarmakingsregels, en**
- v) **in het bijzonder de toegankelijkheid, beschikbaarheid en de kosten te beoordelen van krediet voor huishoudens en ondernemingen, met name kmo's.**

Woensdag 7 juli 2010

2. *De Autoriteit oefent toezicht uit op nieuwe en bestaande financiële activiteiten en kan richtsnoeren vaststellen en aanbevelingen om de veiligheid en de gezondheid van markten te bevorderen, alsmede convergentie van de regelgevingspraktijk.*
3. *De Autoriteit kan tevens waarschuwingen geven wanneer een financiële activiteit een ernstige bedreiging vormt van de doelstellingen die zijn vastgelegd in artikel 1, lid 4.*
4. *De Autoriteit richt, als een integrerend onderdeel van de Autoriteit, een Commissie financiële innovatie op, waarin alle relevante bevoegde nationale toezichthoudende autoriteiten zitting hebben met het oog op een gecoördineerde benadering ten aanzien van de regelgeving voor en het toezicht op nieuwe of innoverende financiële activiteiten, en die advies uitbrengt aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.*
5. *De Autoriteit kan bepaalde soorten financiële activiteiten tijdelijk verbieden of beperken als zij een bedreiging vormen voor het ordelijk functioneren en de integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het gehele financiële systeem van de Unie of een deel ervan in de gevallen die gespecificeerd zijn en onder de voorwaarden die zijn vastgelegd in de wetgevingshandelingen als bedoeld in artikel 1, lid 2 of, indien dit vereist is in het geval van een noodsituatie, overeenkomstig artikel 10 en de daarin bepaalde voorwaarden.*

De Autoriteit evalueert dit besluit met regelmatige tussenpozen.

De Autoriteit kan ook beoordelen of het nodig is bepaalde soorten financiële activiteiten te verbieden of te beperken en, wanneer die noodzaak bestaat, de Commissie daarvan in kennis stellen om de vaststelling van een verbod of beperking te vergemakkelijken.

Artikel 7

Technische regelgevingsnormen

1. *Het Europees Parlement en de Raad kunnen overeenkomstig artikel 290 VWEU bevoegdheden delegeren aan de Commissie voor de vaststelling van technische normen ten einde consistente harmonisatie te waarborgen op de gebieden die met name in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen zijn vastgesteld. De regelgevingsnormen zijn van technische aard, houden geen strategische beslissingen in en vallen inhoudelijk onder de wetgevingshandelingen waarop zij gebaseerd zijn. De Autoriteit stelt voorstellen voor regelgevingsnormen op en legt die ter bevestiging voor aan de Commissie. Wanneer de Autoriteit binnen de in artikel 1, lid 2 bedoelde wetgevingshandelingen gestelde tijdslimieten geen voorstel voorlegt aan de Commissie, kan de Commissie zelf een technische regelgevingsnorm vaststellen.*
2. *Alvorens voorstellen voor technische regelgevingsnormen aan de Commissie voor te leggen, houdt de Autoriteit publieksraadplegingen daarover en analyseert zij de mogelijke kosten en baten daarvan, tenzij dergelijke raadplegingen en analyses niet in een evenredige verhouding staan tot het toepassingsgebied en het effect van de technische regelgevingsnorm in kwestie of tot de specifieke urgentie van de zaak. Ook wint de Autoriteit het standpunt of advies in van de in artikel 22 bedoelde Bankstakeholdersgroep.*
3. *Wanneer de Commissie een voorstel voor een technische regelgevingsnorm van de Autoriteit ontvangt, doet zij dat onmiddellijk aan het Europees Parlement en de Raad toekomen.*
4. *Binnen drie maanden na ontvangst van een voorstel voor een technische regelgevingsnorm besluit de Commissie of zij dat voorstel bevestigt. De technische regelgevingsnorm wordt vastgesteld bij verordening of besluit. Indien de Commissie de norm niet wil vaststellen, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan in kennis, met opgave van redenen.*

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 7 bis

Niet-bevestiging of wijziging van voorstellen voor technische regelgevingsnormen

1. Indien de Commissie voornemens is de voorstellen voor technische regelgevingsnormen niet, slechts gedeeltelijk of in gewijzigde vorm te bevestigen, zendt zij de ontwerpnormen terug naar de Autoriteit en stelt zij gemotiveerde wijzigingen voor.
2. De Autoriteit kan het voorstel voor een technische regelgevingsnorm binnen zes weken wijzigen op basis van de door de Commissie voorgestelde wijzigingen en het voorstel opnieuw ter bevestiging voorleggen aan de Commissie. De Autoriteit stelt het Europees Parlement, de Raad en de Commissie in kennis van haar besluit.
3. Wanneer de Autoriteit het niet eens is met het besluit van de Commissie om haar oorspronkelijke voorstel te verwerpen of te wijzigen, kunnen het Europees Parlement of de Raad de verantwoordelijke commissaris, samen met de voorzitter van de Autoriteit, binnen een termijn van een maand oproepen voor een ad hoc-vergadering van de bevoegde commissie van het Europees Parlement om hun meningsverschillen voor te leggen en toe te lichten.

Artikel 7 ter

Uitoefening van de bevoegdheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om de in artikel 7 bedoelde regelgevingsnormen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een periode van vier jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van deze verordening. De Commissie stelt uiterlijk zes maanden voor het einde van de periode van vier jaar een verslag op over de bevoegdheidsdelegatie. De bevoegdheidsdelegatie wordt automatisch met dezelfde periode verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad de bevoegdheid intrekt overeenkomstig artikel 7 quater.
2. Zodra de Commissie een regelgevingsnorm heeft vastgesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.
3. In het in artikel 35, lid 2, bedoelde verslag stelt de voorzitter van de Autoriteit het Europees Parlement en de Raad in kennis van de regelgevingsnormen die zijn vastgesteld en waaraan de bevoegde autoriteiten niet hebben voldaan.

Artikel 7 quater

Bezwaar tegen regelgevingsnormen

1. Wanneer de Commissie een gedelegeerde handeling vaststelt op de gebieden die specifiek in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen zijn vastgesteld, zijn de volgende bepalingen van toepassing:
 - a) het Europees Parlement of de Raad kunnen binnen drie maanden na de datum van kennisgeving van de door de Commissie vastgestelde regelgevingsnorm tegen de gedelegeerde handeling bezwaar aantekenen. Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad wordt deze termijn met nogmaals drie maanden verlengd;
 - b) indien zowel het Europees Parlement als de Raad de Commissie heeft meegedeeld voornemens te zijn geen bezwaar aan te tekenen, wordt de gedelegeerde handeling vóór het verstrijken van die termijn gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie en treedt zij in werking. Indien noch het Europees Parlement noch de Raad bij het verstrijken van deze periode bezwaar heeft aangetekend tegen de gedelegeerde handeling, wordt deze bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie;
 - c) indien het Europees Parlement of de Raad bezwaar aantekent tegen een gedelegeerde handeling, treedt deze niet in werking. Overeenkomstig artikel 296 VWEU geeft de instelling die bezwaar aantekent aan om welke redenen zij dat doet.

Woensdag 7 juli 2010

2. Wanneer de Commissie een regelgevingsnorm vaststelt die identiek is aan het door de Autoriteit ingediende voorstel voor een regelgevingsnorm, zijn lid 1, letters a), b) en c) van toepassing, met dien verstande dat de termijn waarover het Europees Parlement en de Raad beschikken om bezwaar aan te tekenen een maand bedraagt te rekenen vanaf het verstrijken van de in artikel 7, lid 4 bedoelde termijn van drie maanden. Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad wordt deze termijn met een maand verlengd.

3. Zodra het voorstel hun door de Commissie is toegezonden, kunnen het Europees Parlement en de Raad een voortijdige en voorwaardelijke verklaring afgeven dat zij geen bezwaar maken, welke verklaring van kracht wordt zodra de Commissie de technische regelgevingsnorm vaststelt zonder wijzigingen te hebben aangebracht in het voorstel.

4. Indien het Europees Parlement of de Raad bezwaar aantekent tegen een regelgevingsnorm, treedt deze niet in werking. Overeenkomstig artikel 296 VWEU geeft de instelling die tegen de technische regelgevingsnorm bezwaar aantekent aan om welke redenen zij dat doet.

Artikel 7 quinquies

Intrekking van de bevoegdheidsdelegatie

1. De in artikel 7 bedoelde bevoegdheidsdelegatie kan door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken.

2. Het besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie.

3. De instelling die een interne procedure is begonnen om te besluiten of zij de bevoegdheidsdelegatie wenst in te trekken, beijvert zich om de andere instelling en de Commissie hiervan binnen een redelijke termijn voordat een definitief besluit wordt genomen, op de hoogte te stellen en geeft daarbij aan welke bevoegdheden in verband met technische regelgevingsnormen mogelijk worden ingetrokken.

Artikel 7 sexies

Technische uitvoeringsnormen

1. Wanneer het Europees Parlement en de Raad de Commissie overeenkomstig artikel 291 VWEU bevoegdheden verlenen tot het vaststellen van technische uitvoeringsnormen in gevallen waarin eenvormige voorwaarden nodig zijn om juridisch bindende handelingen van de Unie te implementeren op de gebieden die specifiek in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen zijn vastgesteld, zijn de volgende bepalingen van toepassing

a) wanneer de Autoriteit overeenkomstig de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen voorstellen voor technische uitvoeringsnormen opstelt die aan de Commissie zullen worden voorgelegd, zijn die normen technisch, omvatten zij geen beleidskeuzes en zijn zij beperkt tot het vaststellen van de toepassingsvoorwaarden voor juridisch bindende handelingen van de Unie;

b) wanneer de Autoriteit binnen de in artikel 1, lid 2 bedoelde wetgevingshandelingen gestelde tijds-limieten of binnen de termijn die vermeld is in een verzoek dat de Commissie overeenkomstig artikel 19 tot de Autoriteit richt, geen voorstel voorlegt aan de Commissie, kan de Commissie zelf een technische uitvoeringsnorm vaststellen door middel van een uitvoeringshandeling.

2. Alvorens technische uitvoeringsnormen aan de Commissie voor te leggen, houdt de Autoriteit publieksraadplegingen daarover en analyseert zij de mogelijke kosten en baten daarvan, tenzij dergelijke raadplegingen en analyses niet in een evenredige verhouding staan tot het toepassingsgebied en het effect van de technische uitvoeringsnorm in kwestie of tot de specifieke urgentie van de zaak.

Ook wint de Autoriteit het standpunt of advies in van de in artikel 22 bedoelde Bankstakeholdersgroep.

Woensdag 7 juli 2010

3. *De Autoriteit legt haar voorstel voor technische uitvoeringsnorm overeenkomstig artikel 291 VWEU ter bevestiging aan de Commissie voor, en gelijktijdig ook aan het Europees Parlement en de Raad.*

4. *Binnen drie maanden na ontvangst van een voorstel voor een technische uitvoeringsnorm besluit de Commissie of zij dat voorstel bevestigt. De Commissie kan die termijn met één maand verlengen. De Commissie kan een voorstel voor een technische uitvoeringsnorm slechts gedeeltelijk of in gewijzigde vorm bevestigen indien het belang van de Unie dit vereist.*

In alle gevallen waarin de Commissie technische uitvoeringsnormen vaststelt die afwijken van het door de Autoriteit ingediende voorstel, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan in kennis

5. *De normen worden door de Commissie bij verordening of besluit vastgesteld en worden in het Publicatieblad van de Europese Unie bekendgemaakt.*

Artikel 8

Richtsnoeren en aanbevelingen

1. Met het oog op het invoeren van consistente, efficiënte en effectieve toezichtpraktijken binnen het ESFT en het verzekeren van de gemeenschappelijke, uniforme en consistente toepassing van de **Uniewetgeving** geeft de Autoriteit tot bevoegde autoriteiten of financiële instellingen gerichte richtsnoeren en aanbevelingen.

1 bis. In voorkomend geval houdt de Autoriteit openbare raadplegingen over richtsnoeren en aanbevelingen en analyseert zij de potentiële kosten en baten daarvan. Ook wint de Autoriteit in voorkomend geval het standpunt of advies in van de in artikel 22 bedoelde Bankstakeholdersgroep. Die raadplegingen, analyses, opinies en adviezen staan in verhouding tot reikwijdte, aard en effect van het richtsnoer of de aanbeveling.

2. De bevoegde autoriteiten **en financiële instellingen** spannen zich tot het uiterste in om aan die richtsnoeren en aanbevelingen te voldoen. **Binnen twee maanden nadat een richtsnoer of aanbeveling is gegeven, bevestigt elke bevoegde autoriteit of zij voornemens is dat richtsnoer of die aanbeveling op te volgen. Wanneer een bevoegde autoriteit niet voornemens is daaraan te voldoen, stelt zij de Autoriteit daarvan in kennis, met opgave van redenen. De Autoriteit maakt deze redenen bekend.**

Wanneer een bevoegde autoriteit **een richtsnoer of aanbeveling** niet opvolgt, **maakt** de Autoriteit **dit bekend**.

De Autoriteit kan per geval besluiten of zij de redenen bekend maakt die een bevoegde autoriteit aanvoert om niet te voldoen aan een richtsnoer of aanbeveling. De bevoegde autoriteit ontvangt vooraf een kennisgeving van deze bekendmaking.

Wanneer zulks in dat richtsnoer of die aanbeveling is voorgeschreven, brengen de financiële instellingen jaarlijks op duidelijke en gedetailleerde wijze verslag uit indien zij zich aan dat richtsnoer of die aanbeveling houden.

2 bis. *In het in artikel 28, lid 4 bis bedoelde verslag stelt de Autoriteit het Europees Parlement, de Raad en de Commissie in kennis van de gegeven richtsnoeren en aanbevelingen en vermeldt zij welke bevoegde nationale autoriteit daaraan niet heeft voldaan, alsook hoe de Autoriteit ervoor denkt te zorgen dat de bevoegde autoriteiten in de toekomst haar aanbevelingen en richtsnoeren zullen opvolgen.*

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 9

Inbreuk op het Unierecht

1. Ingeval een bevoegde autoriteit de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen, waaronder begrepen de overeenkomstig artikel 7 en 7 sexies vastgestelde technische regelgevings- en uitvoeringsnormen**, niet **█** heeft toegepast **of heeft toegepast op een wijze die in strijd is met het Unierecht**, met name door niet te verzekeren dat een financiële instelling de in die **wetgevingshandelingen** vastgestelde eisen vervult, **treedt** de Autoriteit **op overeenkomstig** de in de leden 2, 3 en 6 van dit artikel genoemde bevoegdheden.

2. Op verzoek van een of meer bevoegde autoriteiten, **het Europees Parlement, de Raad**, de Commissie, **of de Bankstakeholdersgroep** of op eigen initiatief en na de betrokken bevoegde autoriteit op de hoogte te hebben gebracht, kan de Autoriteit de aangevoerde inbreuk op of niet-toepassing van het **Unierecht** onderzoeken.

2 bis. Onverminderd de in artikel 20 vastgestelde bevoegdheden verstrekt de bevoegde autoriteit aan de Autoriteit **onverwijld** alle informatie die de Autoriteit nodig acht voor haar onderzoek.

3. De Autoriteit kan, uiterlijk binnen twee maanden na de aanvang van haar onderzoek, tot de betrokken bevoegde autoriteit een aanbeveling richten waarin wordt uiteengezet welke maatregelen nodig zijn om aan het **Unierecht** te voldoen.

3 bis. De bevoegde autoriteit brengt de Autoriteit binnen tien werkdagen na ontvangst van de aanbeveling op de hoogte van de stappen die zij heeft gedaan of voornemens is te doen om de inachtneming van het **Unierecht** te verzekeren.

4. Ingeval de bevoegde autoriteit binnen één maand na ontvangst van de aanbeveling van de Autoriteit niet aan het **Unierecht** heeft voldaan, kan de Commissie, na door de Autoriteit op de hoogte te zijn gebracht of op eigen initiatief, **een formeel advies uitbrengen** op grond waarvan de bevoegde autoriteit de maatregelen dient te nemen die nodig zijn om het communautair recht na te leven. **De Commissie houdt in haar formeel advies rekening met de aanbeveling van de Autoriteit.**

De Commissie **brengt een dergelijk formeel advies uit** uiterlijk drie maanden na het geven van de aanbeveling. De Commissie kan die termijn met één maand verlengen.

█

De Autoriteit en de bevoegde autoriteiten verstrekken de Commissie alle nodige informatie.

5. Binnen tien werkdagen na ontvangst van het in lid 4 bedoelde **formeel advies** informeert de bevoegde autoriteit de Commissie en de Autoriteit over de stappen die zij heeft gedaan of zal doen om het **formeel advies** van de Commissie **na te leven**.

6. Onverminderd de bevoegdheden van de Commissie volgens **artikel 258 VWEU** kan, ingeval een bevoegde autoriteit het in lid 4 **█** bedoelde **formeel advies** niet binnen de daarin bepaalde termijn naleeft en het nodig is de niet-naleving **█** tijdig te verhelpen om neutrale concurrentievoorwaarden op de markt te behouden of te herstellen of de ordelijke werking en de integriteit van het financieel systeem te verzekeren, de Autoriteit, indien de desbetreffende eisen van de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** op de financiële instellingen rechtstreeks toepasselijk zijn, **ingevolge de in artikel 1, lid 2 genoemde wetgevingshandelingen** een tot een financiële instelling gericht individueel besluit nemen op grond waarvan de financiële instelling de nodige maatregelen dient te nemen om te voldoen aan haar verplichtingen volgens het **Unierecht**, met inbegrip van de stopzetting van haar activiteiten.

Het besluit van de Autoriteit dient in overeenstemming te zijn met het door de Commissie ingevolge lid 4 uitgebrachte **formeel advies**.

Woensdag 7 juli 2010

7. Op grond van lid 6 vastgestelde besluiten hebben voorrang op eerdere besluiten die door de bevoegde autoriteiten over dezelfde aangelegenheid zijn vastgesteld.

Bij het nemen van maatregelen met betrekking tot aangelegenheden die onderworpen worden aan een **formeel advies** ingevolge lid 4 **of aan een besluit ingevolge lid 6 conformeren de bevoegde autoriteiten zich aan het formeel advies of het besluit, al naar het geval.**

7 bis. De Autoriteit vermeldt in het in artikel 28, lid 4 bis bedoelde verslag welke bevoegde autoriteiten en financiële instellingen de in lid 4 bedoelde formele adviezen of de in lid 6 bedoelde besluiten niet hebben nageleefd.

Artikel 10

Maatregelen in noodsituaties

1. Ingeval van ongunstige ontwikkelingen die de ordelijke werking en de integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het financieel systeem in de **Europese Unie** geheel of gedeeltelijk ernstig in gevaar kunnen brengen, **faciliteert de Autoriteit metterdaad de door de bevoegde nationale toezichhoudende autoriteiten genomen maatregelen en coördineert zij deze voor zover dit nodig wordt geacht.**

Om haar faciliterende en coördinerende rol te kunnen vervullen, wordt de Autoriteit volledig geïnformeerd over relevante ontwikkelingen, en wordt zij verzocht als waarnemer deel te nemen aan de desbetreffende bijeenkomsten van de bevoegde nationale toezichhoudende autoriteiten.

1 bis. De Commissie kan op eigen initiatief of op verzoek van het Europees Parlement, de Raad, het ECSR of de Autoriteit een tot de Autoriteit gericht besluit nemen waarin bepaald wordt dat er sprake is van een noodsituatie in de zin van deze verordening. De Commissie evalueert haar besluit elke maand en verklaart zodra dit passend is de noodsituatie voor beëindigd.

Indien de Commissie bepaalt dat er sprake is van een noodsituatie, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan onverwijld naar behoren in kennis.

2. Ingeval de Commissie een besluit heeft vastgesteld ingevolge lid 1 bis, **alook in uitzonderlijke gevallen waarin gecoördineerde actie van de nationale autoriteiten nodig is om het hoofd te bieden aan ongunstige ontwikkelingen die de ordelijke werking en de integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het geheel of een deel het financiële systeem in de Europese Unie in gevaar kunnen brengen**, kan de Autoriteit individuele besluiten nemen op grond waarvan bevoegde autoriteiten overeenkomstig de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** de nodige maatregelen dienen te nemen om **deze ontwikkelingen** aan te pakken door te verzekeren dat financiële instellingen en bevoegde autoriteiten aan de in die **wetgevingshandelingen** vastgestelde eisen voldoen.

3. Onverminderd de bevoegdheden van de Commissie volgens **artikel 258 VWEU** kan, wanneer een bevoegde autoriteit het in lid 2 bedoelde besluit van de Autoriteit niet binnen de daarin vastgestelde termijn naleeft, de Autoriteit, ingeval de desbetreffende eisen die zijn vastgesteld in de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** op de financiële instellingen rechtstreeks toepasselijk zijn, een tot een financiële instelling gericht individueel besluit nemen op grond waarvan de financiële instelling de nodige maatregelen dient te nemen om te voldoen aan haar verplichtingen volgens die **wetgevingshandelingen**, met inbegrip van de stopzetting van haar activiteiten.

4. Op grond van lid 3 vastgestelde besluiten hebben voorrang op eerdere besluiten die door de bevoegde autoriteiten over dezelfde aangelegenheid zijn vastgesteld.

Maatregelen van de bevoegde autoriteiten met betrekking tot feiten die onderworpen worden aan een besluit ingevolge lid 2 of 3 dienen verenigbaar te zijn met die besluiten.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 11

Schikking van meningsverschillen tussen bevoegde autoriteiten

1. Onverminderd de in artikel 9 vastgestelde bevoegdheden **neemt** de Autoriteit, indien een bevoegde autoriteit in procedureel of inhoudelijk opzicht van mening verschilt over door een andere bevoegde autoriteit genomen/niet genomen maatregelen op gebieden waar de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** samenwerking, coördinatie of gezamenlijke besluitvorming door bevoegde autoriteiten van meer dan een lidstaat vereisen, **op eigen initiatief of op verzoek van een of meer betrokken bevoegde autoriteiten het initiatief om de autoriteiten bij te staan in** het tot overeenstemming komen overeenkomstig de in de **leden 2 tot 4** vastgestelde procedure.

2. De Autoriteit stelt een termijn vast voor verzoening tussen de bevoegde autoriteiten rekening houdend met desbetreffende termijnen die in de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** worden bepaald en met de complexiteit en urgentie van de aangelegenheid. **In dat stadium treedt de Autoriteit als bemiddelaar op.**

3. Indien aan het einde van de verzoeningsfase de bevoegde autoriteiten er niet in geslaagd zijn tot overeenstemming te komen, **neemt** de Autoriteit **overeenkomstig de procedure van artikel 29, lid 1, derde alinea, een besluit** om de zaak te schikken **en** de bevoegde autoriteiten **op te dragen** overeenkomstig het **Unierecht specifieke maatregelen te nemen, met bindende werking voor de betrokken bevoegde autoriteiten.**

4. Onverminderd de bevoegdheden van de Commissie volgens **artikel 258 VWEU** kan, wanneer een bevoegde autoriteit het besluit van de Autoriteit niet naleeft en er daardoor niet in slaagt te verzekeren dat een financiële instelling voldoet aan de eisen die krachtens de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** rechtstreeks op die instelling toepasselijk zijn, de Autoriteit een tot die financiële instelling gericht individueel besluit nemen op grond waarvan die financiële instelling de nodige maatregelen dient te nemen om te voldoen aan haar verplichtingen op grond van het **Unierecht**, met inbegrip van de stopzetting van haar activiteiten.

4 bis. **Op grond van lid 4 vastgestelde besluiten hebben voorrang op eerdere besluiten die door de bevoegde autoriteiten over dezelfde aangelegenheid zijn vastgesteld. Maatregelen van de bevoegde autoriteiten met betrekking tot feiten die onderworpen worden aan een besluit ingevolge lid 3 of 4 dienen verenigbaar te zijn met die besluiten.**

4 ter **De voorzitter vermeldt in het in artikel 28, lid 4 bis bedoelde verslag de meningsverschillen tussen bevoegde autoriteiten, de bereikte overeenkomsten en het besluit dat genomen is om die meningsverschillen te schikken.**

Artikel 11 bis

Schikking van intersectorale meningsverschillen tussen bevoegde autoriteiten

Het Gemengd Comité schikt overeenkomstig de procedure van de artikelen 11 en 42 intersectorale meningsverschillen die kunnen ontstaan tussen twee of meer bevoegde autoriteiten als gedefinieerd in artikel 2, lid 2 van deze verordening en van Verordening (EU) nr. .../2010 (EAEM) en van Verordening (EU) nr. .../2010 (EAVB).

Artikel 12

Colleges van toezichthouders

1. De Autoriteit draagt bij tot de bevordering **en monitoring** van de efficiënte, **doelmatige** en consistente werking van de in Richtlijn 2006/48/EG bedoelde colleges van toezichthouders en bevordert de consistente toepassing van **het Unierecht door alle colleges van toezichthouders. Personeel van de Autoriteit kan deelnemen aan alle activiteiten, inclusief inspecties ter plaatse, die gezamenlijk worden uitgevoerd door twee of meer bevoegde autoriteiten.**

Woensdag 7 juli 2010

2. De Autoriteit **geeft**, voor zover zij dit passend acht, **leiding aan** de colleges van toezichthouders **■**.

Voor die doeleinden wordt de Autoriteit beschouwd als een „bevoegde autoriteit” in de zin van de desbetreffende wetgeving.

3. **De Autoriteit verricht ten minste de volgende taken:**

- a) **het verzamelen en delen van alle relevante informatie in normale en noodsituaties om het werk van de colleges van toezichthouders te vergemakkelijken en een centraal systeem op te zetten en te beheren om deze informatie beschikbaar te stellen aan de bevoegde autoriteiten in de colleges van toezichthouders;**
- b) **het initiëren en coördineren van Uniebrede stresstests om de veerkracht van met name de in artikel 12 ter bedoelde financiële instellingen bij ongunstige marktontwikkelingen te beoordelen en ervoor te zorgen dat op nationaal niveau bij het houden van dergelijke tests een zo consistent mogelijke methode wordt gevolgd;**
- c) **het plannen en initiëren van toezichtactiviteiten in zowel normale als noodsituaties, inclusief het evalueren van de risico's waaraan financiële instellingen blootgesteld zijn of zouden kunnen zijn; en**
- d) **het uitoefenen van toezicht op de taken die worden uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten.**

3 bis. **De Autoriteit kan regelgevings- en uitvoeringsnormen, richtsnoeren en aanbevelingen formuleren, die overeenkomstig de artikelen 7, 7 sexies en 8 worden vastgesteld, om de werking van het toezicht en door de colleges van de toezichthouders vastgestelde beste praktijken te harmoniseren. De autoriteiten hechten hun goedkeuring aan schriftelijke regelingen voor het functioneren van ieder college om het convergente functioneren van alle colleges te waarborgen.**

3 ter. **De Autoriteit kan met wettelijk bindende kracht bemiddelend optreden om geschillen tussen bevoegde autoriteiten te beslechten overeenkomstig de in artikel 11 omschreven procedure. Indien er geen overeenstemming kan worden bereikt binnen het relevante college van toezichthouders is de Autoriteit gemachtigd toezichtbesluiten te nemen die rechtstreeks toepasselijk zijn voor de betrokken instellingen.**

Artikel 12 bis

Algemene bepalingen

1. **De Autoriteit besteedt bijzondere aandacht aan en treedt op bij risico op verstoring van de financiële dienstverlening dat i) veroorzaakt wordt door een verzwakking van het gehele financiële stelsel of van delen daarvan en ii) mogelijk ernstige gevolgen heeft voor de interne markt en de reële economie (systeemrisico). Alle soorten financiële intermediairs, markten en infrastructuur zijn tot op zekere hoogte potentieel systeemrelevant.**
2. **De Autoriteit ontwikkelt in samenwerking met het ECSR een gemeenschappelijke reeks kwantitatieve en kwalitatieve indicatoren (een zgn. „risk dashboard”) op grond waarvan een toezichtrating wordt toegekend aan de in artikel 12 ter bedoelde grensoverschrijdende instellingen die een systeemrisico kunnen opleveren. Die rating wordt met regelmatige tussenpozen getoetst om rekening te houden met materiële wijzigingen in het risicoprofiel van een instelling. De toezichtrating vormt een kritiek element bij het besluit om rechtstreeks toezicht uit te oefenen op of te interveniëren in een noodlijdende instelling.**
3. **Onverminderd de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen, stelt de Autoriteit zo nodig aanvullende voorstellen voor regelgevings- en uitvoeringsnormen voor, alsmede richtsnoeren en aanbevelingen voor de in artikel 12 ter bedoelde instellingen.**
4. **De Autoriteit oefent toezicht uit op grensoverschrijdende instellingen die een systeemrisico kunnen opleveren als bepaald in artikel 12 ter. In dergelijke gevallen treedt de Autoriteit op via de bevoegde autoriteiten.**

Woensdag 7 juli 2010

5. De Autoriteit richt een Eenheid afwikkeling voor het bankwezen op met een mandaat om het duidelijk gedefinieerde governance- en operationele model voor crisismanagement in de praktijk te brengen, vanaf het vroegtijdige interventie- tot het liquidatie- en insolventiestadium, en om de daartoe strekkende procedures te initiëren.

Artikel 12 ter

Identificatie van grensoverschrijdende instellingen die mogelijk een systeemrisico opleveren

1. De raad van toezichthouders kan, na raadpleging van het ECSR overeenkomstig de in artikel 29, lid 1, beschreven procedure grensoverschrijdende instellingen identificeren die, vanwege het systeemrisico dat zij kunnen opleveren of omdat zij op Uniebrede schaal opereren, onder rechtstreeks toezicht van de Autoriteit of onder het gezag van de Eenheid afwikkeling voor het bankwezen als bedoeld in artikel 12 quater moeten worden geplaatst.

2. De criteria voor het identificeren van die financiële instellingen moeten in overeenstemming zijn met de door de FSB, het IMF en de BIB vastgestelde criteria.

Artikel 12 quater

Eenheid afwikkeling voor het bankwezen

1. De Eenheid afwikkeling voor het bankwezen handhaaft de financiële stabiliteit, minimaliseert het besmettingsgevaar dat van de in artikel 12 ter bedoelde, in moeilijkheden verkerende instellingen uitgaat voor de rest van het systeem en de economie in ruimere zin, en beperkt de kosten voor de belastingbetaler met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel en de volgorde van crediteuren, terwijl zij tevens garant staat voor grensoverschrijdende gelijke behandeling.

2. De Eenheid afwikkeling voor het bankwezen is gemachtigd de in lid 1 bepaalde taken uit te voeren om de in moeilijkheden verkerende instellingen te rehabiliteren of om te besluiten niet-levensvatbare instellingen te liquideren (cruciaal voor het beperken van „moral hazard”(moreel risico)). Zij kan onder andere opdracht geven tot kapitaal- of liquiditeitsaanpassingen, zakelijke bijstellingen of procesverbeteringen, benoemingen of vervangingen op managementniveau doorvoeren, aanbevelingen doen voor garanties, leningen en liquiditeitsassistentie, alsmede voor volledige of gedeeltelijke verkopen, een good bank/ bad bank of een „brugbank” creëren, schulden in eigen vermogen omzetten (onder aftrek van de nodige surpluspercentages) of de betrokken instelling tijdelijk in overheidshanden brengen.

3. De Eenheid afwikkeling voor het bankwezen bestaat uit door de raad van toezichthouders van de Autoriteit benoemde deskundigen met kennis van en ervaring met herstructureringen, turnaround-operaties en liquidatie van financiële instellingen.

Artikel 12 quinquies

Europese depositogarantiestelsels

1. De Autoriteit draagt bij tot de versterking van het Europees Systeem van nationale depositogarantiestelsels (ESD) door op te treden ingevolge de bevoegdheden die haar bij deze verordening worden toegekend, ten einde de juiste toepassing van Richtlijn 94/19/EG te waarborgen en er zo voor te zorgen dat de nationale depositogarantiestelsels naar behoren worden gefinancierd uit bijdragen van de financiële instellingen, met inbegrip van financiële instellingen die binnen de Unie vestigingen hebben en deposito's in ontvangst nemen maar hun hoofdkantoor buiten de Unie hebben, als bedoeld in richtlijn 94/19/EG, en een hoog niveau van bescherming te bieden aan alle depositohouders binnen een op Unieniveau geharmoniseerd kader dat de stabiliserende en waarborgende rol van onderlinge waarborgregelingen intact laat, voor zover deze beantwoorden aan de normen van de Unie.

2. Op depositogarantiestelsels is artikel 8 betreffende de bevoegdheid van de Autoriteit tot het geven van richtsnoeren en aanbevelingen van toepassing.

3. De Commissie kan overeenkomstig de procedure van de artikelen 7 t/m 7 quinquies van deze verordening technische regelgevings- en uitvoeringsnormen vaststellen als omschreven in de in artikel 1, lid 2 bedoelde wetgevingshandelingen.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 12 *sexies*

Europees Stabiliteitsfonds voor het bankwezen

1. Er wordt een Europees Stabiliteitsfonds voor het bankwezen (het Fonds) opgericht om de aan het financieel bestel verbonden kosten beter te kunnen internaliseren en om te assisteren bij de crisisbeslechting ten behoeve van noodlijdende grensoverschrijdende instellingen. Financiële instellingen die slechts in één enkele lidstaat opereren hebben de mogelijkheid zich aan te sluiten bij het Fonds. Het Fonds treft de nodige maatregelen om te voorkomen dat de beschikbaarheid van steun „moral hazard” genereert.
2. Het Europees Stabiliteitsfonds voor het bankwezen wordt gefinancierd uit rechtstreekse bijdragen van alle in artikel 12 ter, lid 1 bedoelde financiële instellingen. Deze bijdragen staan in verhouding tot het risiconiveau en de mate waarin elk van hen een systeemrisico kan opleveren en de totale risicobalans in de loop der tijd – zoals aangegeven door de „risk dashboard” – kan doen fluctueren. Het niveau van de vereiste bijdragen houdt rekening met de bredere economische omstandigheden en de noodzaak voor financiële instellingen om kapitaal aan te houden voor andere regelgevings- en bedrijfsvereisten.
3. Het Europees Stabiliteitsfonds voor het bankwezen wordt beheerd door een comité, dat door de Autoriteit voor een mandaatperiode van vijf jaar wordt benoemd. De leden van het comité worden geselecteerd uit kandidaten die worden voorgedragen door de nationale autoriteiten. Het Fonds stelt tevens een raadgevend comité in met vertegenwoordigers, zonder stemrecht, van de aan het Fonds deelnemende financiële instellingen. Het comité van het Fonds kan voorstellen dat de Autoriteit het beheer van zijn liquide middelen uitbesteedt aan gerenommeerde instellingen (zoals de EIB), welke middelen worden belegd in veilige en liquide instrumenten.
4. Indien de geaccumuleerde middelen uit de bijdragen van de banken niet volstaan om de problemen op te lossen, kan het Fonds zijn middelen verhogen door middel van schuldemissies of andere financiële middelen.

Artikel 13

Delegatie van taken en verantwoordelijkheden

1. Bevoegde autoriteiten kunnen, **met instemming van de gedelegeerde**, bij bilaterale overeenkomst taken en verantwoordelijkheden aan andere bevoegde autoriteiten delegeren **overeenkomstig het bepaalde in dit artikel**. De lidstaten kunnen specifieke regelingen betreffende de delegatie van verantwoordelijkheden vaststellen waaraan moet zijn voldaan voordat hun bevoegde autoriteiten dergelijke overeenkomsten sluiten, en kunnen de werkingssfeer van de delegatie beperken tot hetgeen nodig is om effectief toezicht op grensoverschrijdende financiële instellingen of groepen mogelijk te maken.
 2. De Autoriteit **stimuleert en** vergemakkelijkt de delegatie van taken en verantwoordelijkheden tussen bevoegde autoriteiten door de taken en verantwoordelijkheden aan te wijzen welke kunnen worden gedelegeerd of gezamenlijk uitgeoefend en door beste praktijken te bevorderen.
- 2 bis.** De delegatie van verantwoordelijkheden resulteert in een nieuwe toewijzing van de bevoegdheden die in de in artikel 1, lid 2, bedoelde wetgevingshandelingen zijn neergelegd. Het recht van de gedelegeerde autoriteit is van toepassing op de procedure, de handhaving en de administratieve en gerechtelijke toetsing van de gedelegeerde verantwoordelijkheden.
3. De bevoegde autoriteiten brengen de Autoriteit op de hoogte van delegatieovereenkomsten die zij voornemens zijn te sluiten. Zij voeren de overeenkomsten niet eerder dan één maand na het op de hoogte brengen van de Autoriteit uit.

De Autoriteit kan binnen één maand na op de hoogte te zijn gebracht een advies over de voorgenomen overeenkomst geven.

De Autoriteit publiceert op passende manieren elke delegatieovereenkomst zoals door de bevoegde autoriteiten gesloten om te verzekeren dat alle betrokken partijen op passende wijze op de hoogte worden gebracht.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 14

Gemeenschappelijke toezichtcultuur

1. De Autoriteit speelt een actieve rol in het opbouwen van een gemeenschappelijke Europese toezichtcultuur en consistente toezichtpraktijken en in het verzekeren van uniforme procedures en consistente benaderingen in geheel de **Europese Unie** en voert ten minste de volgende activiteiten uit:

- a) verlenen van adviezen aan bevoegde autoriteiten;
- b) bevorderen van een effectieve bilaterale en multilaterale uitwisseling van informatie tussen bevoegde autoriteiten, met inachtneming van de toepasselijke bepalingen inzake vertrouwelijkheid en gegevensbescherming waarin de desbetreffende **Uniewetgeving** voorziet;
- c) bijdragen tot de ontwikkeling van kwalitatief hoogstaande en uniforme toezichtnormen, daaronder begrepen rapportagenormen **en internationale standaarden voor jaarrekeningen overeenkomstig artikel 1, lid 2 bis**;
- d) evalueren van de toepassing van de door de Commissie vastgestelde desbetreffende **regelgevings- en uitvoeringsnormen** en de door de Autoriteit gegeven richtsnoeren en aanbevelingen, en in voorkomend geval voorstellen van wijzigingen;
- e) opzetten van sectorale en sectoroverschrijdende opleidingsprogramma's, vergemakkelijken van de uitwisseling van personeelsleden en aanmoedigen van de bevoegde autoriteiten om intensiever gebruik te maken van detacheringsregelingen en andere instrumenten.

2. De Autoriteit kan in voorkomend geval nieuwe praktische instrumenten en convergentiehulpmiddelen ontwikkelen ter bevordering van gemeenschappelijke toezichtbenaderingen en -praktijken.

Artikel 15

Collegiale toetsing van bevoegde autoriteiten

1. De Autoriteit **organiseert en** houdt periodiek collegiale toetsingen van sommige of alle activiteiten van bevoegde autoriteiten om de consistentie in de toezichtresultaten verder te verbeteren. Hiertoe ontwikkelt de Autoriteit methoden om een objectieve beoordeling en vergelijking tussen de geëvalueerde autoriteiten mogelijk te maken. **Bij de collegiale toetsingen wordt rekening gehouden met beschikbare informatie en evaluaties over de betrokken bevoegde autoriteit.**

2. De collegiale toetsing omvat een beoordeling van met name:
 - a) de adequaatheid van de **■** regelingen van de bevoegde autoriteit **op het gebied van hulpmiddelen en bestuur**, vooral met het oog op de effectieve toepassing van de in **de artikelen 7 t/m 7 sexies genoemde regelgevings- en uitvoeringsnormen** en de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** en de capaciteit om op marktontwikkelingen te reageren;
 - b) de mate van convergentie die in de toepassing van het **Unierecht** en in de toezichtpraktijk, daaronder begrepen de op grond van de artikelen 7 en 8 vastgestelde technische **regelgevings- en uitvoeringsnormen**, richtsnoeren en aanbevelingen, is bereikt, en de mate waarin de toezichtpraktijk de in het **Unierecht** vastgestelde doelstellingen bereikt;
 - c) door sommige bevoegde autoriteiten ontwikkelde goede praktijken die voor andere bevoegde autoriteiten nuttig om te volgen kunnen zijn;

Woensdag 7 juli 2010

c bis) de doelmatigheid en de mate van convergentie die bereikt zijn met betrekking tot de handhaving van de ter uitvoering van het Unierecht vastgestelde voorschriften, met inbegrip van administratieve maatregelen en sancties tegen verantwoordelijke personen in gevallen waarin niet aan die voorschriften is voldaan.

3. Op basis van de collegiale toetsing kan de Autoriteit tot de betrokken bevoegde autoriteiten **richtsnoeren en aanbevelingen** richten **ingevolge artikel 8**. **Bij het opstellen van voorstellen voor technische regelgevings- of uitvoeringsnormen overeenkomstig de artikelen 7 t/m 7 sexies houdt de Autoriteit rekening met het resultaat van de collegiale toetsing. De bevoegde autoriteiten spannen zich in om gevolg te geven aan het advies van de Autoriteit. Ingeval een bevoegde autoriteit geen gevolg geeft aan dit advies, motiveert zij dit voor de Autoriteit.**

De Autoriteit maakt de goede praktijken die uit het resultaat van die collegiale toetsingen kunnen worden gedistilleerd, openbaar. Daarenboven kunnen alle andere resultaten van collegiale toetsingen bekend worden gemaakt, voorzover de bevoegde autoriteit die het voorwerp uitmaakt van de collegiale toetsing, daarmee instemt.

Artikel 16

Coördinerende functie

De Autoriteit vervult een algemene coördinerende rol tussen bevoegde autoriteiten, daaronder begrepen in omstandigheden waar ongunstige ontwikkelingen de ordelijke werking en de integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het financieel systeem in de **Unie** in gevaar kunnen brengen.

De Autoriteit bevordert een gecoördineerde **reactie van de Unie**, onder meer door:

- 1) de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten te vergemakkelijken;
- 2) van informatie die voor alle betrokken bevoegde autoriteiten beschikbaar moet worden gesteld de omvang te bepalen en, **voor zover dit mogelijk en passend is**, de betrouwbaarheid te controleren;
- 3) onverminderd artikel 11, op verzoek van de bevoegde autoriteiten of op eigen initiatief niet-bindende bemiddeling te verrichten;
- 4) het ECSR onverwijld van mogelijke noodsituaties in kennis te stellen;

4 bis) alle passende maatregelen te treffen ingeval van ontwikkelingen die de werking van de financiële markten in gevaar kunnen brengen om de coördinatie van de acties van de relevante bevoegde autoriteiten te faciliteren;

4 ter) de informatie die overeenkomstig de artikelen 12 en 20 van de bevoegde autoriteiten is ontvangen tengevolge van de rapportageverplichtingen voor instellingen die actief zijn in meer dan één lidstaat, centraal te verzamelen. De Autoriteit deelt die informatie met de overige betrokken bevoegde autoriteiten.

Artikel 17

Beoordeling van marktontwikkelingen

1. De Autoriteit volgt en beoordeelt de marktontwikkelingen op haar bevoegdheidsgebied en brengt waar nodig de **EAVB**, de **EAEM**, het ECSR en het Europees Parlement, de Raad en de Commissie op de hoogte van trends, potentiële risico's en zwakke plekken. **De Autoriteit neemt in haar beoordeling een economische analyse op van de markten waarop financiële instellingen opereren, en een beoordeling van de gevolgen van mogelijke marktontwikkelingen voor die instellingen.**

Woensdag 7 juli 2010

1 bis. De Autoriteit neemt, in samenwerking met het ECSR, het initiatief tot het op **■** schaal **van de Unie** beoordelen van de veerkracht van financiële instellingen bij ongunstige marktontwikkelingen en treedt daarbij als coördinator op. Hiertoe ontwikkelt zij voor toepassing door de bevoegde autoriteiten:

- a) gemeenschappelijke methoden voor het beoordelen van het effect van economische scenario's op de financiële posities van een instelling;
- b) gemeenschappelijke benaderingen voor communicatie over de resultaten van deze beoordelingen van de veerkracht van financiële instellingen;

b bis) gemeenschappelijke methoden ter beoordeling van het effect van bepaalde producten en distributieprocessen op de financiële positie van instellingen en op de informatie aan depositohouders, beleggers en cliënten.

2. Onverminderd de in Verordening (EU) nr. .../2010 (ECSR) vastgestelde taken van het ECSR verstrekt de Autoriteit op haar bevoegdheidsgebied ten minste eenmaal per jaar en voor zover nodig vaker aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en het ECSR beoordelingen van trends, potentiële risico's en zwakke plekken.

De Autoriteit neemt in deze beoordelingen een indeling van de voornaamste risico's en zwakke plekken op en beveelt in voorkomend geval preventieve of remediërende maatregelen aan.

3. De Autoriteit brengt over sectoroverschrijdende ontwikkelingen, risico's en zwakke plekken adequaat verslag uit door **via het Gemengd Comité** nauw samen te werken met de **EAVB** en de **EAEM**.

Artikel 18

Internationale betrekkingen

1. Onverminderd de bevoegdheden van de **■** instellingen **van de Unie en de lidstaten** kan de Autoriteit contacten met toezichthoudende autoriteiten uit derde landen **ontwikkelen en** administratieve regelingen **sluiten** met **toezichthoudende autoriteiten**, internationale organisaties en overheidsinstanties van derde landen. **Deze regelingen scheppen geen wettelijke verplichtingen voor de Europese Unie en haar lidstaten, en zij beletten lidstaten en hun bevoegde autoriteiten niet om bilaterale en multilaterale regelingen te sluiten met derde landen.**

2. De Autoriteit verleent bijstand bij het opstellen van equivalentiebesluiten betreffende toezichthoudende regelingen in derde landen overeenkomstig de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen**.

3. **De Autoriteit vermeldt in het in artikel 28, lid 4 bis, bedoelde verslag de administratieve regelingen die met internationale organisaties of overheidsinstanties in derde landen zijn overeengekomen en de bijstand die verleend is bij de voorbereiding van equivalentiebesluiten.**

Artikel 19

Andere taken

1. De Autoriteit kan op verzoek van het Europees Parlement, de Raad of de Commissie of op eigen initiatief aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie advies verstrekken over alle aangelegenheden die verband houden met haar bevoegdheidsgebied.

1 bis. **Wanneer de Autoriteit geen voorstel voor een technische regelgevings- of uitvoeringsnorm heeft ingediend binnen de termijn die is vastgelegd in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen of wanneer er geen termijn is vastgesteld, kan de Commissie verzoeken om een dergelijk voorstel en een termijn vaststellen voor de indiening ervan.**

Woensdag 7 juli 2010

De Commissie kan, naar gelang het spoedeisende karakter van de aangelegenheid, verzoeken om indiening van een voorstel voor een technische regelgevings- of uitvoeringsnorm vóór de termijn die is vastgelegd in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen. In een dergelijk geval geeft de Commissie een passende motivering.

2. Met betrekking tot prudentiële beoordelingen van fusies en overnames die onder *de werkingssfeer van Richtlijn 2007/44/EG vallen en waarvoor op grond van die richtlijn overleg tussen de bevoegde autoriteiten van twee of meer lidstaten vereist is*, kan de Autoriteit **■** op verzoek van *een van de betrokken bevoegde autoriteiten* een advies verlenen en publiceren over een prudentiële beoordeling, *behalve wat betreft de criteria genoemd in artikel 19 bis, lid 1, onder e), van Richtlijn 2006/48/EG. Het advies wordt snel en in elk geval voor het einde van de in Richtlijn 2007/44/EG bedoelde beoordelingsperiode uitgebracht.* Artikel 20 is van toepassing *op alle vlakken waarop de Autoriteit advies kan uitbrengen.*

Artikel 20

Verzamelen van informatie

1. Op verzoek van de Autoriteit verstrekken de bevoegde autoriteiten **■** van de lidstaten aan de Autoriteit alle nodige informatie om de haar bij deze verordening opgedragen verplichtingen uit te voeren, *op voorwaarde dat de adressaat rechtens inzage in de desbetreffende gegevens kan krijgen en dat het verzoek om informatie nodig is gezien de aard van de desbetreffende verplichting.*

1 bis. De Autoriteit kan tevens verzoeken op gezette tijden informatie te verstrekken. *Bij deze verzoeken wordt, waar mogelijk, van gemeenschappelijke modellen voor verslaglegging gebruik gemaakt.*

1 ter. *Op een naar behoren met redenen omkleed verzoek van een bevoegde autoriteit van een lidstaat, kan de Autoriteit informatie verstrekken die nodig is om de bevoegde autoriteit in staat te stellen haar taken uit te voeren overeenkomstig de verplichtingen inzake beroepsgeheim als vastgelegd in sectorale wetgeving en artikel 56.*

1 quater. *Voordat er overeenkomstig dit artikel om informatie wordt gevraagd en om dubbele rapportageverplichtingen te vermijden, maakt de Autoriteit eerst gebruik van de bestaande statistieken, zoals opgemaakt, verspreid en ontwikkeld door het Europees statistisch systeem en het Europees Stelsel van centrale banken.*

2. Ingeval de bevoegde autoriteiten **■** informatie niet of niet tijdig beschikbaar stellen, kan de Autoriteit *een naar behoren gemotiveerd en met redenen omkleed verzoek richten tot andere toezichthoudende autoriteiten, het ministerie van Financiën, voor zover dit over toezichtinformatie beschikt, de centrale bank of het bureau voor de statistiek van de betrokken lidstaat.*

2 bis. *Ingeval informatie niet beschikbaar is of niet tijdig beschikbaar wordt gesteld ingevolge lid 1 of lid 2, kan de Autoriteit rechtstreeks tot de desbetreffende financiële instellingen een naar behoren gemotiveerd en met redenen omkleed verzoek richten. In het met redenen omkleed verzoek wordt toegelicht waarom de gegevens over de verschillende individuele financiële instellingen benodigd zijn.*

De Autoriteit brengt de desbetreffende bevoegde autoriteiten op de hoogte van verzoeken ingevolge lid 2 en dit lid.

Op verzoek van de Autoriteit verlenen de bevoegde autoriteiten **■** aan de Autoriteit bijstand bij het verzamelen van deze informatie.

3. De Autoriteit kan *ingevolge dit artikel* ontvangen vertrouwelijke informatie alleen gebruiken voor het uitvoeren van de haar bij deze verordening opgedragen verplichtingen.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 21

Verhouding met het ECSR

1. De Autoriteit werkt **nauw en op regelmatige basis** met het ECSR samen.
2. **De Autoriteit** verstrekt het ECSR regelmatig actuele informatie die nodig is voor de vervulling van zijn taken. Alle voor de vervulling van zijn taken benodigde gegevens die niet in een samengevatte of geaggregeerde vorm beschikbaar zijn, worden na een met redenen omkleed verzoek onverwijld aan het ECSR verstrekt, als bepaald in artikel [15] van Verordening (EU) nr. .../2010 (ECSR). **De Autoriteit beschikt, in samenwerking met het ECSR, over adequate interne procedures voor de verzending van vertrouwelijke informatie, met name betreffende individuele financiële instellingen.**
3. De Autoriteit geeft, overeenkomstig de leden 4 en 5, een behoorlijke follow-up aan waarschuwingen en aanbevelingen van het ECSR als bedoeld in artikel [16] van Verordening (EU) nr. .../2010 (ECSR).
4. Bij ontvangst van een tot de Autoriteit gerichte waarschuwing of aanbeveling van het ECSR roept de Autoriteit onverwijld een vergadering van de raad van toezichthouders bijeen en beoordeelt zij de implicaties van een dergelijke waarschuwing of aanbeveling voor de vervulling van haar taken.

Zij neemt, volgens de toepasselijke besluitvormingsprocedure, een besluit over **alle** maatregelen die moeten worden genomen overeenkomstig de bij deze verordening aan haar verleende bevoegdheden voor de behandeling van de in de waarschuwingen en aanbevelingen aangewezen kwesties.

Indien de Autoriteit aan een aanbeveling geen gevolg geeft, motiveert zij dit voor **het Europees Parlement, de Raad en** het ECSR.

5. Bij ontvangst van een tot een bevoegde nationale toezichthoudende autoriteit gerichte waarschuwing of aanbeveling van het ECSR maakt de Autoriteit in voorkomend geval van de bij deze verordening aan haar verleende bevoegdheden gebruik om een tijdige follow-up te verzekeren.

Daar waar de adressaat voornemens is de aanbevelingen van het ECSR niet op te volgen, motiveert hij dit voor en bespreekt hij dit met de raad van toezichthouders.

De bevoegde autoriteit houdt naar behoren met de zienswijzen van de raad van toezichthouders rekening wanneer zij **het Europees Parlement, de Raad en** het ECSR informeert overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EU) nr. .../2010 (ECSR).

6. Bij het vervullen van haar in deze verordening vastgestelde taken houdt de Autoriteit zoveel mogelijk rekening met de waarschuwingen en aanbevelingen van het ECSR.

Artikel 22

Bankstakeholdersgroep

1. **Ter bevordering van** het overleg met stakeholders op gebieden die relevant zijn voor de taken van de Autoriteit, wordt er een Bankstakeholdersgroep opgericht. **De Stakeholdersgroep voor het bankwezen wordt geraadpleegd over maatregelen die getroffen worden overeenkomstig artikel 7 inzake de technische regelgevings- en uitvoeringsnormen en, indien nodig en voor zover zij niet betrekking hebben op individuele financiële instellingen, overeenkomstig artikel 8 inzake richtsnoeren en aanbevelingen. Indien er dringend moet worden opgetreden en overleg onmogelijk blijkt, wordt de Bankstakeholdersgroep daarvan zo spoedig mogelijk op de hoogte gesteld.**

De Bankstakeholdersgroep komt ten minste viermaal per jaar bijeen.

Woensdag 7 juli 2010

2. In de Bankstakeholdersgroep, die uit 30 leden is samengesteld, zijn de ■ krediet- en beleggingsinstellingen **die in de Unie opereren**, hun **werknemersvertegenwoordigers** alsmede consumenten, gebruikers van bankdiensten **en vertegenwoordigers van kmo's** evenwichtig vertegenwoordigd. **Ten minste vijf van zijn leden zijn onafhankelijke vooraanstaande academici. Tien leden van de groep vertegenwoordigen financiële instellingen en drie van hen coöperatieve banken en spaarbanken.**

■

3. De leden van de Bankstakeholdersgroep worden na voorstellen van de desbetreffende stakeholders door de raad van toezichthouders van de Autoriteit aangesteld. Bij het nemen van zijn besluit verzekert de raad van toezichthouders, rekening houdend met de mogelijkheden, een passende geografische **en genderbalans** en vertegenwoordiging van de ■ stakeholders **in de Europese Unie**.

■

4. **De Autoriteit verstrekt alle nodige informatie en zorgt voor adequate secretariële ondersteuning van de Bankstakeholdersgroep. Voor leden van de Stakeholdersgroep die een organisatie zonder winst oogmerk vertegenwoordigen, wordt een toereikende reiskostenvergoeding vastgesteld. De groep mag werkgroepen voor technische aangelegenheden instellen.** De ambtstermijn van de leden van de Bankstakeholdersgroep bedraagt twee en een half jaar, waarna een nieuwe selectieprocedure plaatsvindt.

De leden kunnen twee opeenvolgende ambtstermijnen vervullen.

5. De Bankstakeholdersgroep verstrekt aan de Autoriteit opinies en advies over alle kwesties die verband houden met de taken van de Autoriteit, **met name wat betreft de in de artikelen 7 t/m 7 sexies, 8, 14, 15 en 17 vermelde taken.**

6. De Bankstakeholdersgroep stelt zijn reglement van orde **op basis van overeenstemming onder een tweederdemeerderheid van de leden** vast.

7. De Autoriteit maakt de opinies en het advies van de Bankstakeholdersgroep en de resultaten van haar raadplegingen openbaar.

Artikel 23

Vrijwaringsmaatregelen

■

2. Wanneer een lidstaat meent dat een op grond van artikel 10, lid 2, of artikel 11 genomen besluit **rechtstreeks en in aanzienlijke mate** afbreuk doet aan zijn budgettaire verantwoordelijkheden, **stelt hij binnen tien werkdagen na kennisgeving aan de bevoegde autoriteit van het besluit van de Autoriteit, de Autoriteit, de Commissie en het Europees Parlement** ervan in kennis.

In zijn kennisgeving rechtvaardigt de lidstaat waarom en **legt hij een effectbeoordeling voor om aan te tonen in hoeverre** het besluit aan zijn budgettaire verantwoordelijkheden afbreuk doet.

2 bis. Binnen een termijn van één maand na kennisgeving door de lidstaat brengt de Autoriteit de lidstaat ervan op de hoogte of zij haar besluit handhaaft dan wel wijzigt of herroept.

Woensdag 7 juli 2010

3. *Indien de Autoriteit haar besluit handhaaft of wijzigt, beslist de Raad of het besluit van de Autoriteit wordt gehandhaafd of herroepen. Het besluit tot handhaving van het besluit van de Autoriteit wordt bij eenvoudige meerderheid van de leden genomen. Het besluit tot herroeping van het besluit van de Autoriteit wordt bij gekwalificeerde meerderheid van de leden genomen. In geen van deze gevallen wordt de stem van de betrokken leden in aanmerking genomen.*

3 bis. *Wanneer de Raad binnen tien werkdagen in het geval van artikel 10 en binnen één maand in het geval van artikel 11 geen besluit neemt, wordt het besluit van de Autoriteit geacht gehandhaafd te worden.*

3 ter. *Indien een krachtens artikel 10 genomen besluit leidt tot gebruikmaking van de overeenkomstig de artikelen 12 quinquies of 12 sexies ingestelde fondsen, verzoeken de lidstaten de Raad niet om handhaving of herroeping van een door de Autoriteit genomen besluit.*

Artikel 24

Besluitvormingsprocedures

1. Alvorens de besluiten te nemen waarin **deze verordening** voorziet brengt de Autoriteit **alle individuele adressaten** op de hoogte van haar voornemen om het besluit te nemen en stelt zij een termijn vast waarbinnen de adressaat, terdege rekening houdend met de urgentie, **complexiteit en mogelijke consequenties** van de zaak, zijn standpunten over de zaak duidelijk kan maken. **Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing op de in artikel 9, lid 4, bedoelde aanbevelingen.**

2. De besluiten van de Autoriteit worden gemotiveerd.

3. Adressaten van de besluiten van de Autoriteit worden op de hoogte gebracht van de op grond van deze verordening beschikbare rechtsmiddelen.

4. Daar waar de Autoriteit een besluit ingevolge artikel 10, leden 2 of 3, heeft genomen, evalueert het dat besluit met passende tussenpozen.

5. Besluiten die de Autoriteit neemt ingevolge de artikelen 9, 10 en 11 worden bekendgemaakt en vermelden de identiteit van de bevoegde autoriteit of financiële instelling in kwestie en de hoofdinhoud van het besluit, **tenzij een dergelijke openbaarmaking in strijd is met** het legitieme belang van financiële instellingen bij de bescherming van hun bedrijfsgeheimen, **dan wel met het ordentelijk functioneren en de integriteit van de financiële markten of een serieuze bedreiging vormt voor de stabiliteit van het gehele financiële stelsel van de Unie of een deel daarvan.**

HOOFDSTUK III

ORGANISATIE

AFDELING 1

RAAD VAN TOEZICHTHOUDERS

Artikel 25

Samenstelling

1. De raad van toezichthouders bestaat uit:

a) de voorzitter, zonder stemrecht;

b) het hoofd van de nationale overheidsinstantie die bevoegd is voor het toezicht op kredietinstellingen in elke lidstaat; **deze hoofden ontmoeten elkaar ten minste tweemaal per jaar persoonlijk;**

Woensdag 7 juli 2010

- c) één vertegenwoordiger, zonder stemrecht, van de Commissie;
- d) één vertegenwoordiger, zonder stemrecht, van de Europese Centrale Bank;
- e) één vertegenwoordiger, zonder stemrecht, van het ECSR;
- f) één vertegenwoordiger, zonder stemrecht, van elk van beide andere Europese toezichthoudende autoriteiten.

1 bis. *De raad van toezichthouders belegt regelmatig vergaderingen met de Bankstakeholdersgroep, en wel ten minste tweemaal per jaar.*

2. Elke bevoegde autoriteit is verantwoordelijk voor de voordracht uit haar midden van een plaatsvervanger op hoog niveau die het in lid 1, onder b), bedoelde lid van de raad van toezichthouders kan vervangen wanneer die persoon niet aanwezig kan zijn.

3. Ingeval de in lid 1, onder b), bedoelde autoriteit geen centrale bank is, kan het in lid 1, onder b), bedoelde lid van de raad van toezichthouders **besluiten zich te laten vergezellen** door een, niet stemgerechtigde, vertegenwoordiger van de centrale bank van de lidstaat.

3 bis. *In lidstaten waar meer dan een autoriteit bevoegd is voor het toezicht op grond van deze verordening, dienen deze autoriteiten het eens te worden over een gemeenschappelijke vertegenwoordiger. Ingeval een door de raad van toezichthouders te behandelen aangelegenheid niet onder de bevoegdheid valt van de nationale autoriteit die door het in lid 1, onder b), bedoelde lid wordt vertegenwoordigd, kan dat lid zich echter laten vergezellen door een, niet stemgerechtigde, vertegenwoordiger van de nationale autoriteit in kwestie.*

4. Om binnen het toepassingsgebied van Richtlijn 94/19/EG op te treden, kan het in lid 1, onder b), bedoelde lid van de raad van toezichthouders in voorkomend geval vergezeld worden door een, niet stemgerechtigde, vertegenwoordiger van de desbetreffende organen die in elke lidstaat de depositogarantieregelingen beheert.

5. De raad van toezichthouders kan besluiten waarnemers toe te laten.

De uitvoerend directeur kan zonder stemrecht aan de vergaderingen van de raad van toezichthouders deelnemen.

Artikel 26

Interne comités en panels

1. De raad van toezichthouders kan voor bepaalde aan de raad van toezichthouders toegekende taken interne comités of panels oprichten en kan voorzien in de delegatie van bepaalde welomschreven taken en besluiten aan interne comités of panels, aan de raad van bestuur of aan de voorzitter.

2. Voor de toepassing van artikel 11 roept de raad van toezichthouders om **een onpartijdige** schikking van het meningsverschil te vergemakkelijken, een **onafhankelijk** panel bijeen **dat een evenwichtige leden-samenstelling heeft** en dat bestaat uit de voorzitter en twee van zijn leden die geen vertegenwoordiger zijn van de bevoegde autoriteiten welke **betrokken zijn bij het meningsverschil, noch een belang hebben bij het conflict of directe banden hebben met de betrokken bevoegde autoriteiten.**

2 bis. *Onverminderd artikel 11, lid 2, legt het panel een besluit ter definitieve vaststelling voor aan de raad van toezichthouders, overeenkomstig de procedure van artikel 29, lid 1, derde alinea.*

Woensdag 7 juli 2010

2 ter. De raad van toezichthouders stelt een reglement van orde op voor het in lid 2 bedoelde panel.

Artikel 27

Onafhankelijkheid

1. Bij de uitvoering van de bij deze verordening aan hen opgedragen taken handelen de voorzitter en de stemgerechtigde leden van de raad van toezichthouders onafhankelijk en objectief uitsluitend in het belang **van de Unie in haar geheel** en vragen noch aanvaarden zij instructies van instellingen of organen **van de Unie**, van een **regering** van een lidstaat of van een ander publiek of privaat orgaan.

2. De lidstaten, de instellingen van de Unie en andere publieke of private organen doen geen pogingen invloed uit te oefenen op de leden van de raad van toezichthouders bij het vervullen van hun taken.

Artikel 28

Taken

1. De raad van toezichthouders stuurt de werkzaamheden van de Autoriteit en is belast met het nemen van de in hoofdstuk II bedoelde besluiten.

2. De raad van toezichthouders stelt de adviezen, aanbevelingen en besluiten vast en geeft het advies als bedoeld in hoofdstuk II.

3. De raad van toezichthouders benoemt de voorzitter.

4. De raad van toezichthouders stelt vóór 30 september van elk jaar op basis van een voorstel van de raad van bestuur het werkprogramma van de Autoriteit voor het komende jaar vast en zendt het ter informatie aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.

Het werkprogramma wordt vastgesteld onverminderd de jaarlijkse begrotingsprocedure en wordt bekendgemaakt.

4 bis. De raad van toezichthouders keurt, op basis van een voorstel van de raad van bestuur, het jaarverslag inzake de werkzaamheden van de Autoriteit, met inbegrip van de uitvoering van de taken van de voorzitter, goed op grond van het in artikel 38, lid 7, genoemde ontwerpverslag en doet dit verslag uiterlijk op 15 juni van ieder jaar toekomen aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie, de Europese Rekenkamer en het Europees Economisch en Sociaal Comité. Dit verslag wordt openbaar gemaakt.

5. De raad van toezichthouders stelt het meerjarenwerkprogramma van de Autoriteit vast en zendt het ter informatie toe aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.

Het meerjarenwerkprogramma wordt vastgesteld onverminderd de jaarlijkse begrotingsprocedure en wordt bekendgemaakt.

6. De raad van toezichthouders **stelt** de begroting **vast** overeenkomstig artikel 49.

7. De raad van toezichthouders oefent tuchtrechtelijk gezag over de voorzitter en de uitvoerend directeur uit en kan hen respectievelijk overeenkomstig artikel 33, lid 5, of artikel 36, lid 5, uit hun ambt ontslaan.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 29

Besluitvorming

1. De raad van toezichthouders **besluit met gewone** meerderheid van zijn leden, **waarbij elk lid één stem heeft.**

Met betrekking tot de in de artikelen 7 en 8 genoemde besluiten en de ingevolge hoofdstuk VI en in afwijking van de eerste alinea aangenomen maatregelen en besluiten, besluit de raad van toezichthouders op basis van een gekwalificeerde meerderheid van zijn leden, als bepaald in artikel 16, lid 4, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en artikel 3 van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het VWEU gehechte Protocol (nr. 36) betreffende de overgangsbepalingen.

Met betrekking tot besluiten ingevolge artikel 11, lid 3, inzake besluiten van de consoliderende toezichthouder wordt het door het panel voorgestelde besluit geacht te zijn aangenomen indien het is goedgekeurd door een gewone meerderheid van de leden van de raad van toezichthouders, tenzij het wordt verworpen door leden die samen een blokkerende minderheid vormen in de zin van artikel 16, lid 4 VWEU en van artikel 3 van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het VWEU gehechte Protocol (nr. 36) betreffende de overgangsbepalingen.

Met betrekking tot alle andere besluiten overeenkomstig artikel 11, lid 3, wordt het door het panel voorgestelde besluit aangenomen met een gewone meerderheid van de leden van de raad van toezichthouders, waarbij elk lid één stem heeft.

2. De vergaderingen van de raad van toezichthouders worden door de voorzitter, op eigen initiatief of op verzoek van ten minste één derde van zijn leden bijeengeroepen, en worden door de voorzitter voorgezeten.

3. De raad van toezichthouders stelt zijn reglement van orde vast en maakt dit bekend.

4. Het reglement van orde omvat de nadere regelingen voor de stemming, daaronder begrepen in voorkomend geval de quorumregeling. De niet-stemgerechtigde leden en de waarnemers, met uitzondering van de voorzitter en de uitvoerend directeur, wonen geen besprekingen binnen de raad van toezichthouders bij die betrekking hebben op individuele financiële instellingen, behoudens andersluidende bepaling in artikel 61 of in de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen.**

AFDELING 2

RAAD VAN BESTUUR

Artikel 30

Samenstelling

1. De raad van bestuur is samengesteld uit de voorzitter **■** en **zes andere** leden van de raad van toezichthouders die door **en uit de stemgerechtigde leden van de raad van toezichthouders** worden verkozen.

Elk lid, uitgezonderd de voorzitter, heeft een plaatsvervanger, die het lid van de raad van bestuur vervangt als dat lid niet aanwezig kan zijn.

Het mandaat van de door de raad van toezichthouders verkozen leden bedraagt twee en een half jaar. Het kan één keer worden verlengd. **De samenstelling van de raad van bestuur is evenwichtig en proportioneel en vormt een weerspiegeling van de gehele Europese Unie. De mandaten zijn overlappend en er geldt een passend roulatiesysteem.**

2. Beslissingen van de raad van bestuur worden genomen met een meerderheid van de aanwezige leden. Elk lid heeft één stem.

Woensdag 7 juli 2010

De uitvoerend directeur **en een vertegenwoordiger van de Commissie nemen** deel aan de bijeenkomsten van de raad van bestuur, maar **hebben** geen stemrecht.

De vertegenwoordiger van de Commissie is stemgerechtigd voor de in artikel 49 bedoelde aangelegenheden.

De raad van bestuur stelt zijn reglement van orde vast en maakt het bekend.

3. De vergaderingen van de raad van bestuur worden door de voorzitter op zijn initiatief of op verzoek van ten minste een derde van de leden samengeroepen en worden voorgezeten door de voorzitter.

De raad van bestuur komt voorafgaand aan iedere vergadering van de raad van toezichthouders bijeen en zo vaak als de raad van bestuur dit nodig acht. De raad van bestuur komt ten minste **vijf keer per jaar** in **■** zitting bijeen.

4. De leden van de raad van bestuur kunnen zich op de door het reglement van orde van de raad bepaalde wijze laten bijstaan door adviseurs of deskundigen. **De niet-stemgerechtigde leden, met uitzondering van de uitvoerend directeur, wonen de besprekingen in de raad van bestuur over individuele financiële instellingen niet bij.**

Artikel 31

Onafhankelijkheid

De leden van de raad van bestuur handelen onafhankelijk en objectief **uitsluitend** in het **■** belang **van de Unie als geheel** en vragen noch aanvaarden instructies van instellingen of organen van de Unie, van een regering van een lidstaat of van een ander publiek of privaat orgaan.

Lidstaten, instellingen of organen van de Unie of andere publieke of private organen doen geen pogingen invloed uit te oefenen op de leden van de raad van bestuur.

Artikel 32

Taken

1. De raad van bestuur ziet erop toe dat de Autoriteit haar opdracht vervult en de haar opgedragen werkzaamheden verricht overeenkomstig de in deze verordening vastgelegde voorwaarden.

2. De raad van bestuur legt een jaarlijks en een meerjarig werkprogramma ter goedkeuring voor aan de raad van toezichthouders.

3. De raad van bestuur oefent zijn begrotingsbevoegdheden uit overeenkomstig de artikelen 49 en 50.

4. De raad van bestuur stelt het personeelsbeleidsplan van de Autoriteit vast en treft overeenkomstig artikel 54, lid 2, de noodzakelijke uitvoeringsmaatregelen van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen („het Statuut”).

5. De raad van bestuur stelt de bijzondere bepalingen vast inzake het recht van toegang tot de documenten van de Autoriteit overeenkomstig artikel 58.

■

6 bis. **De raad van bestuur legt een jaarverslag over de activiteiten van de Autoriteit, met inbegrip van de uitvoering van de taken van de voorzitter, op basis van het in artikel 38, lid 7, bedoelde ontwerpverslag, ter goedkeuring voor aan de raad van toezichthouders en doet het toekomen aan het Europees Parlement.**

Woensdag 7 juli 2010

7. De raad van bestuur stelt zijn reglement van orde vast en maakt het bekend.

8. De raad van bestuur benoemt en ontslaat de leden van de raad van beroep overeenkomstig artikel 44, leden 3 en 5.

AFDELING 3

VOORZITTER

Artikel 33

Benoeming en taken

1. De Autoriteit wordt vertegenwoordigd door een voorzitter, die een voltijds, onafhankelijk deskundige is.

De voorzitter is verantwoordelijk voor het voorbereiden van de werkzaamheden van de raad van toezichthouders en zit de vergaderingen van de raad van toezichthouders en de raad van bestuur voor.

2. De voorzitter wordt na een **door de raad van toezichthouders georganiseerde en beheerde** open selectieprocedure benoemd op basis van verdienste, bekwaamheid, kennis van financiële instellingen en markten en relevante ervaring met betrekking tot financieel toezicht en financiële regelgeving.

De Commissie legt een voordrachtlijst van drie kandidaten voor aan het Europees Parlement. Na die kandidaten te hebben gehoord, kiest het Europees Parlement een van die kandidaten. De op deze wijze gekozen kandidaat wordt benoemd door de raad van toezichthouders.

De raad van toezichthouders kiest uit zijn leden tevens een vervanger die de functies van de voorzitter uitoefent als deze afwezig is. **Die vervanger wordt niet gekozen uit de leden van de raad van bestuur.**

3. Het mandaat van de voorzitter bedraagt vijf jaar en kan één keer worden verlengd.

4. In de loop van de negen maanden die voorafgaan aan het einde van het vijfjarige mandaat van de voorzitter, beoordeelt de raad van toezichthouders:
 - a) de in de eerste ambtstermijn behaalde resultaten en de wijze waarop die zijn bereikt;

 - b) de taken en de behoeften van de Autoriteit in de komende jaren.

Rekening houdend met deze beoordeling kan de raad van toezichthouders het mandaat van de voorzitter één keer verlengen, behoudens bevestiging van het Europees Parlement.

5. De voorzitter kan slechts uit zijn functie worden ontheven door **het Europees Parlement na** een besluit van de raad van toezichthouders ■.

De voorzitter mag de raad van toezichthouders niet beletten kwesties met betrekking tot de voorzitter te bespreken, in het bijzonder de noodzaak van zijn ontslag, en mag niet betrokken zijn bij de beraadslaging daaromtrent.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 34

Onafhankelijkheid

Onverminderd de rol van de raad van toezichthouders met betrekking tot de taken van de voorzitter, vraagt noch aanvaardt de voorzitter instructies van **instellingen of organen van de Unie, van de regering** van een lidstaat of van enige andere openbare of particuliere instelling.

De lidstaten, de instellingen van de Unie of andere publieke of private organen doen geen pogingen invloed uit te oefenen op de voorzitter bij het vervullen van zijn taken.

Overeenkomstig het in artikel 54 bedoelde Statuut blijft de voorzitter na vertrek uit de dienst verplicht zich met betrekking tot de aanvaarding van bepaalde benoemingen of gunsten integer en discreet op te stellen.

Artikel 35

Verslag

1. Het Europees Parlement **en de Raad kunnen** de voorzitter of de vervanger van de voorzitter, met volledige inachtneming van zijn onafhankelijkheid, verzoeken **■** een verklaring af te leggen **■**. **De voorzitter legt een verklaring af voor het Europees Parlement en beantwoordt desgevraagd alle vragen van de leden van het Europees Parlement.**

2. **Indien daarom wordt verzocht en ten minste 15 dagen voordat hij de in lid 1 bedoelde verklaring aflegt, brengt de voorzitter schriftelijk verslag uit aan het Europees Parlement over de belangrijkste werkzaamheden van de Autoriteit.**

2 bis. Afgezien van de informatie als bedoeld in de artikelen 7 bis t/m 7 sexies, 8, 9, 10, 11 bis en 18, bevat het verslag tevens alle door het Europees Parlement ad hoc opgevraagde relevante informatie.

AFDELING 4

UITVOEREND DIRECTEUR

Artikel 36

Benoeming

1. De Autoriteit wordt geleid door een uitvoerend directeur, die een voltijds, onafhankelijk deskundige is.
2. De uitvoerend directeur wordt na een open selectieprocedure **en na de bevestiging door het Europees Parlement** door de raad van toezichthouders benoemd op basis van verdienste, bekwaamheid, kennis van financiële instellingen en markten, relevante ervaring met betrekking tot financieel toezicht en financiële regelgeving en managementervaring.
3. Het mandaat van de uitvoerend directeur bedraagt vijf jaar en kan één keer worden verlengd.
4. In de loop van de negen maanden die voorafgaan aan het einde van het vijfjarige mandaat van de uitvoerend directeur, voert de raad van toezichthouders een beoordeling uit.

Daarbij beoordeelt de raad van toezichthouders in het bijzonder:

- a) de in de eerste ambtstermijn behaalde resultaten en de wijze waarop die zijn bereikt;
- b) de taken en de behoeften van de Autoriteit in de komende jaren.

Woensdag 7 juli 2010

Rekening houdend met deze beoordeling kan de raad van toezichthouders het mandaat van de uitvoerend directeur één keer verlengen.

5. De uitvoerend directeur kan slechts uit zijn functie worden ontheven door een besluit van de raad van toezichthouders.

Artikel 37

Onafhankelijkheid

1. Onverminderd de respectieve rol van de raad van bestuur en van de raad van toezichthouders met betrekking tot de taken van de uitvoerend directeur, vraagt noch aanvaardt de uitvoerend directeur instructies van overheden, instanties, organen of personen buiten de Autoriteit.

1 bis. De lidstaten, de instellingen en organen van de Unie of andere publieke of private organen doen geen pogingen invloed uit te oefenen op de uitvoerend directeur bij het vervullen van zijn taken.

Overeenkomstig het in artikel 54 bedoelde Statuut blijft de uitvoerend directeur na zijn vertrek uit de dienst verplicht zich met betrekking tot de aanvaarding van bepaalde benoemingen of gunsten integer en discreet op te stellen.

Artikel 38

Taken

1. De uitvoerend directeur is verantwoordelijk voor het beheer van de Autoriteit en bereidt de werkzaamheden van de raad van bestuur voor.

2. De uitvoerend directeur zorgt voor de tenuitvoerlegging van het jaarlijks werkprogramma van de Autoriteit, volgens de aanwijzingen van de raad van toezichthouders en onder toezicht van de raad van bestuur.

3. De uitvoerend directeur neemt de nodige maatregelen, met name de vaststelling van interne administratieve instructies en de publicatie van nota's, om ervoor te zorgen dat de Autoriteit overeenkomstig deze verordening functioneert.

4. De uitvoerend directeur bereidt een meerjarig werkprogramma voor, als bedoeld in artikel 32, lid 2.

5. Elk jaar bereidt de uitvoerend directeur tegen 30 juni een werkprogramma voor het volgende jaar voor, als bedoeld in artikel 32, lid 2.

6. De uitvoerend directeur stelt een voorlopige ontwerpbegroting van de Autoriteit op overeenkomstig artikel 49 en voert de begroting van de Autoriteit uit overeenkomstig artikel 50.

7. De uitvoerend directeur stelt jaarlijks een **ontwerpverslag** op met een hoofdstuk over de regelgevings- en toezichtwerkzaamheden van de Autoriteit en een hoofdstuk over financiële en administratieve aangelegenheden.

8. De uitvoerend directeur voert de in artikel 54 bepaalde bevoegdheden uit met betrekking tot het personeel van de Autoriteit en beheert personeelskwesties.

Woensdag 7 juli 2010

HOOFDSTUK IV

EUROPEES SYSTEEM VAN FINANCIËLE TOEZICHTHOUDERS I

AFDELING 2

EUROPESE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEITEN (GEMENGD COMITÉ)

Artikel 40

Oprichting

1. Hierbij wordt een **Europese Toezichthoudende Autoriteit (Gemengd Comité)** opgericht.
2. Het Gemengd Comité dient als forum waarmee de **Autoriteit** regelmatig en nauw **samenwerkt** en zorgt voor de intersectorale samenhang met de **andere ETA's, in het bijzonder met betrekking tot:**
 - **financiële conglomeraten;**
 - **financiële verslaglegging en controle;**
 - **microprudentiële analyses van sectoroverstijgende ontwikkelingen, risico's en kwetsbaarheden voor de financiële stabiliteit;**
 - **retail-investeringsproducten;**
 - **maatregelen tegen witwaspraktijken; en**
 - **informatie-uitwisseling met het ECSR en ontwikkeling van de betrekkingen tussen het ECSR en de Europese toezichthoudende autoriteiten.**
3. **Het Gemengd Comité beschikt over specifiek personeel dat ter beschikking wordt gesteld door de drie Europese toezichthoudende autoriteiten en dat als secretariaat optreedt.** De Autoriteit stelt adequate middelen ter beschikking voor de administratieve, I infrastructuur- en operationele kosten.

Artikel 40 bis

Toezicht

Ingeval een financiële instelling opereert in verschillende sectoren, beslecht het Gemengd Comité meningsverschillen overeenkomstig artikel 42.

Artikel 41

Samenstelling

1. Het Gemengd Comité bestaat uit de voorzitters van de Europese **toezichthoudende autoriteiten** en, waar van toepassing, de voorzitter van een overeenkomstig artikel 43 opgericht subcomité.
2. De uitvoerend directeur, **een vertegenwoordiger van** de Commissie en **een vertegenwoordiger van** het ECSR worden uitgenodigd om als waarnemer de vergaderingen van het Gemengd Comité I en van de in artikel 43 bedoelde subcomités bij te wonen.
3. Het voorzitterschap van het Gemengd Comité I wordt via een jaarlijks rotatiesysteem toegekend aan één der voorzitters van de Europese Bankautoriteit, de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen en de Europese Autoriteit voor effecten en markten. **De overeenkomstig dit lid benoemde voorzitter van het Gemengd Comité wordt ook tot ondervoorzitter van het ECSR benoemd.**

Woensdag 7 juli 2010

4. Het Gemengd Comité **■** stelt zijn reglement van orde vast en maakt het bekend. In het reglement kunnen verdere details worden bepaald over extra deelnemers aan de vergaderingen van het Gemengd Comité.

Het Gemengd Comité **■** vergadert ten minste om de twee maanden.

Artikel 42

Gemeenschappelijke standpunten en gemeenschappelijke besluiten

Binnen de draagwijdte van haar in hoofdstuk II bepaalde taken en, in voorkomend geval, met name met betrekking tot de uitvoering van Richtlijn 2002/87/EG, bepaalt de Autoriteit gemeenschappelijke standpunten met de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen en de Europese Autoriteit voor effecten en markten.

In het kader van de artikelen 7, 9, 10 of 11 van deze verordening genomen besluiten met betrekking tot de toepassing van Richtlijn 2002/87/EG en van andere in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** die ook binnen de bevoegdheid van de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen en de Europese Autoriteit voor effecten en markten valt, worden, indien zulks passend is, gezamenlijk vastgesteld door de Autoriteit, de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen en de Europese Autoriteit voor effecten en markten.

Artikel 43

Subcomités

1. In het kader van artikel 42 wordt bij het Gemengd Comité **■** een Subcomité financiële conglomeraten opgericht.
2. Dit subcomité is samengesteld uit de in artikel 41, lid 1, bedoelde personen en één vertegenwoordiger op hoog niveau van het huidige personeel van de relevante bevoegde autoriteit van elke lidstaat.
3. Het subcomité kiest uit zijn leden een voorzitter, die ook lid is van het Gemengd Comité **■**.
4. Het Gemengd Comité kan aanvullende subcomités oprichten.

AFDELING 3

RAAD VAN BEROEP

Artikel 44

Samenstelling

1. De raad van beroep is een gemeenschappelijk orgaan van de **drie** Europese **toezichhoudende autoriteiten**.
2. De raad van beroep bestaat uit zes leden en zes vervangers, allen personen **van hoog aanzien die bewezen hebben op een voldoende hoog niveau over** relevante kennis en **beroepservaring, ook op het vlak van toezicht, te beschikken in de sectoren banken, verzekeringen, effectenmarkten of op het gebied van andere financiële diensten**, en geen deel uitmaken van het huidige personeel van de bevoegde autoriteiten of van andere nationale instellingen of **■** instellingen **van de Unie** die bij de activiteiten van de Autoriteit betrokken zijn. **Een aanzienlijk aantal leden van de raad van beroep beschikt over voldoende juridische expertise om deskundig juridisch advies te geven over de wetmatigheid van de wijze waarop de Autoriteit haar bevoegdheden uitoefent.**

De raad van beroep wijst zelf zijn voorzitter aan.

De besluiten van de raad van beroep worden genomen met een meerderheid van de stemmen van ten minste vier van de zes leden. **Indien het aangevochten besluit onder de werkingssfeer van deze verordening valt, bestaat de meerderheid van vier leden uit ten minste een van de twee door de Autoriteit benoemde leden van de raad van beroep.**

Woensdag 7 juli 2010

De raad van beroep wordt door de voorzitter samengeroepen wanneer dat noodzakelijk is.

3. Twee leden van de raad van beroep en twee vervangers worden na een in het Publicatieblad van de Europese Unie bekendgemaakte oproep tot het indienen van voorstellen en na raadpleging van de raad van toezichthouders uit een door de Commissie voorgestelde lijst benoemd door de raad van bestuur van de Autoriteit.

De andere leden worden benoemd overeenkomstig Verordening (EU) nr. .../2010 (EAVB) en Verordening (EU) nr. .../2010 (EAEM).

4. De ambtstermijn van de leden van de raad van beroep bedraagt vijf jaar. Deze termijn kan één keer worden verlengd.

5. Een lid van de raad van beroep, dat door de raad van bestuur van de Autoriteit is benoemd, kan tijdens zijn mandaat niet ontslagen worden, tenzij het op ernstige wijze is tekortgeschoten en de raad van bestuur daartoe na raadpleging van de raad van toezichthouders een besluit neemt.

6. De **Europese Bankautoriteit**, de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen en de Europese Autoriteit voor effecten en markten zorgen **via het Gemengd Comité** voor adequate operationele en secretariële ondersteuning van de raad van beroep.

Artikel 45

Onafhankelijkheid en onpartijdigheid

1. De leden van de raad van beroep zijn onafhankelijk bij het nemen van hun besluiten. Zij zijn niet gebonden aan enige instructie. Zij mogen geen enkele andere taak verrichten in de Autoriteit zelf of in de raad van bestuur of de raad van toezichthouders van de Autoriteit.

2. De leden van de raad van beroep mogen niet deelnemen aan de behandeling van een beroepsprocedure als zij daarbij een persoonlijk belang hebben, als zij eerder als vertegenwoordiger van een van de partijen bij de behandeling betrokken zijn geweest of als zij een rol hebben gespeeld bij het besluit waartegen beroep is ingesteld.

3. Indien een lid van de raad van beroep om een van de in de leden 1 en 2 genoemde redenen of om enige andere reden meent dat een medelid niet aan een beroepsprocedure zou mogen deelnemen, stelt het de raad van beroep daarvan in kennis.

4. Een lid van de raad van beroep kan om een van de in de leden 1 en 2 genoemde redenen of als aan zijn onpartijdigheid wordt getwijfeld, door een partij in de beroepsprocedure worden gewraakt.

Wraking kan niet zijn gegrond op de nationaliteit van leden en is niet ontvankelijk als de partij in de beroepsprocedure, terwijl zij op de hoogte was van een reden tot het maken van het bezwaar, toch reeds een andere procedurehandeling heeft verricht dan het maken van bezwaar tegen de samenstelling van de raad van beroep.

5. De raad van beroep beslist in de in de leden 1 en 2 bedoelde gevallen zonder deelname van het betrokken lid over de te nemen maatregelen.

Voor het nemen van deze beslissing wordt het betrokken lid in de raad van beroep vervangen door zijn plaatsvervanger, tenzij deze in een vergelijkbare situatie verkeert. In dat geval wijst de voorzitter een van de andere beschikbare plaatsvervangers aan.

6. De leden van de raad van beroep verbinden zich ertoe in het openbaar belang en onafhankelijk op te treden.

Woensdag 7 juli 2010

Daartoe leggen zij een verbintenisverklaring af alsmede een verklaring omtrent hun belangen, waarin zij hetzij verklaren dat zij geen belangen hebben die geacht zouden kunnen worden afbreuk te doen aan hun onafhankelijkheid, hetzij al hun directe en indirecte belangen vermelden die geacht zouden kunnen worden afbreuk te doen aan hun onafhankelijkheid.

Deze verklaringen worden jaarlijks schriftelijk openbaar gemaakt.

HOOFDSTUK V

RECHTSMIDDELEN

Artikel 46

Beroepsprocedures

1. Elke natuurlijke of rechtspersoon, inclusief een bevoegde autoriteit, kan beroep instellen tegen een in de artikelen 9, 10 en 11 bedoeld besluit van de Autoriteit en tegen andere besluiten van de Autoriteit, overeenkomstig de in artikel 1, lid 2, bedoelde **wetgevingshandelingen**, gericht tot die persoon, of tegen een besluit dat van rechtstreeks en individueel belang is voor die persoon, ook als het tot een andere persoon is gericht.

2. Het beroep wordt tezamen met de uiteenzetting van de gronden voor het beroep binnen twee maanden na de kennisgeving van het besluit aan de betrokken persoon, dan wel bij gebreke daarvan, binnen twee maanden na de dag van publicatie van het besluit door de Autoriteit, schriftelijk bij de Autoriteit ingediend.

De raad van beroep neemt binnen twee maanden na instelling van het beroep een besluit ter zake.

3. Een ingevolge lid 1 van dit artikel ingesteld beroep heeft geen schorsende werking.

De raad van beroep kan echter, indien hij van oordeel is dat de omstandigheden dit vereisen, de toepassing van het bestreden besluit opschorten.

4. Indien het beroep ontvankelijk is, onderzoekt de raad van beroep of het gegrond is. De raad nodigt de partijen in de beroepsprocedure uit om binnen een bepaalde termijn opmerkingen te maken naar aanleiding van de kennisgevingen van de raad zelf of de mededelingen van de andere partijen in de beroepsprocedure. Het is partijen in de beroepsprocedure toegestaan een mondelinge uiteenzetting te geven.

5. De raad van beroep kan **het door het bevoegde orgaan van de Autoriteit genomen besluit bekrachtigen**, dan wel de zaak terugverwijzen naar het bevoegde orgaan van de Autoriteit. Dit bevoegde orgaan van de Autoriteit is gebonden aan de beslissing van de raad van beroep **en neemt een gewijzigd besluit met betrekking tot de betrokken zaak**.

6. De raad van beroep stelt zijn reglement van orde vast en maakt het bekend.

7. De door de raad van beroep genomen besluiten worden met redenen omkleed en door de Autoriteit bekendgemaakt.

Artikel 47

Beroep bij het Gerecht en het Hof van Justitie

1. Overeenkomstig **artikel 263 VWEU** kan bij het Gerecht of het Hof van Justitie beroep worden ingesteld tegen beslissingen van de raad van beroep of, bij ontbreken van recht op beroep bij de raad van beroep, tegen beslissingen van de Autoriteit.

Woensdag 7 juli 2010

1 bis. *Overeenkomstig artikel 263 VWEU kunnen de lidstaten en de instellingen van de Europese Unie, alsmede iedere natuurlijke of rechtspersoon, rechtstreeks beroep instellen bij het Hof van Justitie tegen besluiten van de Autoriteit.*

2. Ingeval de Autoriteit verplicht is een besluit te nemen en dat nalaat, kan overeenkomstig **artikel 265 VWEU** bij het Gerecht ■ of bij het Hof van Justitie beroep wegens nalating ■ worden ingesteld.

3. De Autoriteit moet de noodzakelijke maatregelen treffen ter uitvoering van het arrest van het Gerecht ■ of het Hof van Justitie.

HOOFDSTUK VI

FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 48

Begroting van de Autoriteit

1. De ontvangsten van de Autoriteit, **een orgaan van de Unie in de zin van artikel 185 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad**, bestaan met name uit **een of meer van de volgende elementen**:

a) verplichte bijdragen van de voor toezicht op de financiële instellingen bevoegde nationale openbare autoriteiten, **die worden bepaald overeenkomstig een formule die gebaseerd is op de stemmenweging van artikel 3, lid 3, van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het VWEU gehechte Protocol (nr. 36) betreffende de overgangsbepalingen**;

b) een subsidie van de **Unie** uit de algemene begroting van de Europese Unie (afdeling Commissie); **De financiering van de Autoriteit door de Europese Unie is afhankelijk van een akkoord van de begrotingsautoriteit, zoals bepaald in punt 47 van het Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 17 mei 2006 betreffende de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer**;

c) vergoedingen die aan de Autoriteit worden betaald in de gevallen als bedoeld in de relevante ■ rechtsinstrumenten **van de Unie**.

2. De uitgaven van de Autoriteit bestaan ten minste uit personele, administratieve, loon- **en infrastructuurkosten, kosten van beroepsopleiding** en werkingskosten.

3. De ontvangsten en uitgaven zijn in evenwicht.

4. Voor elk begrotingsjaar, dat samenvalt met het kalenderjaar, worden alle ontvangsten en uitgaven van de Autoriteit geraamd en vervolgens opgenomen in de begroting van de Autoriteit.

Artikel 49

Vaststelling van de begroting

1. Voor 15 februari van ieder jaar stelt de uitvoerend directeur een ontwerp op van de raming van de ontvangsten en uitgaven voor het volgende begrotingsjaar en stuurt hij dit voorontwerp van begroting samen met de personeelsformatie naar de raad van bestuur **en de raad van toezichthouders**. De **raad van toezichthouders** stelt jaarlijks, op basis van het voorontwerp van de uitvoerend directeur **dat door de raad van bestuur is goedgekeurd**, de raming van de ontvangsten en uitgaven van de Autoriteit voor het volgende begrotingsjaar vast. De **raad van toezichthouders** dient deze raming, die tevens een ontwerppersonneelsformatie bevat, uiterlijk op 31 maart bij de Commissie in. Alvorens de raming wordt vastgesteld, wordt het voorontwerp van de uitvoerend directeur goedgekeurd door de **raad van bestuur**.

Woensdag 7 juli 2010

2. De raming wordt door de Commissie samen met het voorontwerp van de algemene begroting van de Europese Unie aan het Europees Parlement en de Raad („de begrotingsautoriteit”) gezonden.
3. Op basis van de ramingen voert de Commissie in het voorontwerp van de algemene begroting van de Europese Unie de ramingen in die zij noodzakelijk acht met betrekking tot de personeelsformatie en het bedrag van de subsidie ten laste van de algemene begroting van de Europese Unie overeenkomstig **de artikelen 313 en 314 VWEU**.
4. De begrotingsautoriteit stelt de personeelsformatie voor de Autoriteit vast. De begrotingsautoriteit keurt de kredieten voor de subsidie aan de Autoriteit goed.
5. De begroting van de Autoriteit wordt vastgesteld door de **raad van toezichthouders**. Deze wordt definitief na de definitieve vaststelling van de algemene begroting van de Europese Unie. Indien nodig wordt de begroting dienovereenkomstig aangepast.
6. De raad van bestuur stelt de begrotingsautoriteit onverwijld op de hoogte van de projecten die hij voornemens is te realiseren en die aanzienlijke financiële gevolgen voor de financiering van de begroting kunnen hebben, met name onroerendgoedprojecten zoals de huur of aankoop van gebouwen. Hij brengt de Commissie daarvan op de hoogte. Als een van de takken van de begrotingsautoriteit advies wil uitbrengen, stelt deze de Autoriteit binnen twee weken na ontvangst van de informatie over het project in kennis van zijn voornemen om een dergelijk advies uit te brengen. Indien de Autoriteit geen antwoord ontvangt, kan zij doorgaan met haar plannen.

6 bis. *In het op 31 december 2011 eindigende eerste jaar waarin de Autoriteit functioneert, wordt haar begroting goedgekeurd door de leden van het niveau 3-comité na raadpleging van de Commissie, en vervolgens voor bekrachtiging toegezonden aan het Europees Parlement en de Raad.*

Artikel 50

Uitvoering van en toezicht op de begroting

1. De uitvoerend directeur treedt op als ordonnateur en voert de begroting van de Autoriteit uit.
2. Uiterlijk op 1 maart na afloop van het boekjaar deelt de rekenplichtige van de Autoriteit de voorlopige rekeningen, vergezeld van het verslag over het financieel en begrotingsbeheer in het boekjaar, mee aan de rekenplichtige van de Commissie en aan de Rekenkamer. De rekenplichtige van de Autoriteit stuurt het verslag over het financieel en begrotingsbeheer tegen 31 maart van het volgende jaar ook naar de leden van de raad van toezichthouders, het Europees Parlement en de Raad.

De rekenplichtige van de Commissie consolideert de voorlopige rekeningen van de instellingen en de gedecentraliseerde organen overeenkomstig artikel 128 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad ⁽³⁴⁾ (hierna „het Financieel Reglement” genoemd).

3. Na ontvangst van de door de Rekenkamer geformuleerde opmerkingen over de voorlopige rekeningen van de Autoriteit overeenkomstig artikel 129 van het Financieel Reglement stelt de uitvoerend directeur op eigen verantwoordelijkheid de definitieve rekeningen van de Autoriteit op en zendt ze voor advies toe aan de raad van bestuur.
4. De raad van bestuur brengt advies uit over de definitieve rekeningen van de Autoriteit.

⁽³⁴⁾ PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.

Woensdag 7 juli 2010

5. De uitvoerend directeur stuurt de definitieve rekeningen, vergezeld van het advies van de raad van bestuur, tegen 1 juli na afloop van het boekjaar naar de leden van de raad van toezichthouders, het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de Rekenkamer.
6. De definitieve rekeningen worden gepubliceerd.
7. De uitvoerend directeur zendt de Rekenkamer uiterlijk op 30 september een antwoord op haar opmerkingen. Hij stuurt dit antwoord ook door naar de raad van bestuur en de Commissie.
8. Overeenkomstig artikel 146, lid 3, van het Financieel Reglement verstrekt de uitvoerend directeur het Europees Parlement op verzoek alle inlichtingen die nodig zijn voor een goed verloop van de kwijtingsprocedure voor het betrokken boekjaar.
9. Het Europees Parlement verleent op aanbeveling van de Raad, die bij gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluit, vóór 15 mei van het jaar N + 2, kwijting aan de Autoriteit voor de uitvoering van de begroting **met inbegrip van alle uitgaven en ontvangsten van de Autoriteit** van het boekjaar N.

Artikel 51

Financiële regeling

De financiële regeling die van toepassing is op de Autoriteit wordt vastgesteld door de raad van bestuur, na raadpleging van de Commissie. Deze voorschriften mogen niet afwijken van Verordening (EG, Euratom) nr. 2343/2002 van de Commissie⁽³⁵⁾, tenzij de specifieke eisen van de werking van de Autoriteit dit noodzakelijk maken en de Commissie vooraf toestemming heeft verleend.

Artikel 52

Fraudebestrijdingsmaatregelen

1. Met het oog op de bestrijding van fraude, corruptie en andere onwettige handelingen is Verordening (EG) nr. 1073/1999 zonder enige beperking op de Autoriteit van toepassing.
2. De Autoriteit treedt toe tot het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF)⁽³⁶⁾ en treft onverwijld passende voorzieningen die op alle werknemers van de Autoriteit van toepassing zijn.
3. In de financieringsbesluiten en de overeenkomsten en tenuitvoerleggingsinstrumenten wordt uitdrukkelijk bepaald dat de Rekenkamer en het OLAF indien nodig controles ter plaatse mogen uitvoeren bij de begunstigden van door de Autoriteit toegekende financiering en bij het personeel dat verantwoordelijk is om de financiering toe te kennen.

HOOFDSTUK VII

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 53

Voorrechten en immuniteiten

Het Protocol inzake voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen is van toepassing op de Autoriteit en haar personeel.

⁽³⁵⁾ PB L 357 van 31.12.2002, blz. 72.

⁽³⁶⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 54

Personeel

1. Het Statuut, de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden en de regels die gezamenlijk door de instellingen van de Europese **Unie** zijn vastgesteld ter uitvoering van genoemd Statuut en van genoemde Regeling zijn van toepassing op het personeel van de Autoriteit, met inbegrip van de uitvoerend directeur **en de voorzitter**.
2. De raad van bestuur stelt in overeenstemming met de Commissie de nodige uitvoeringsmaatregelen vast volgens de regelingen van artikel 110 van het Statuut.
3. De Autoriteit oefent ten aanzien van haar personeel de bevoegdheden uit die krachtens het Statuut zijn verleend aan het tot aanstelling bevoegde gezag, alsook die welke krachtens de Regeling die van toepassing is op de andere personeelsleden zijn verleend aan het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegde gezag.
4. De raad van bestuur stelt bepalingen vast waardoor nationale deskundigen van de lidstaten kunnen worden gedetacheerd bij de Autoriteit.

Artikel 55

Aansprakelijkheid van de Autoriteit

1. In geval van niet-contractuele aansprakelijkheid vergoedt de Autoriteit overeenkomstig de algemene beginselen die de wetgevingen van de lidstaten gemeen hebben, alle schade die door de Autoriteit zelf of door het personeel ervan bij de uitoefening van hun taken is veroorzaakt. Het Hof van Justitie heeft rechtsbevoegdheid in geschillen over de vergoeding van dergelijke schade.
2. De persoonlijke geldelijke en tuchtrechtelijke aansprakelijkheid van de personeelsleden van de Autoriteit ten aanzien van de Autoriteit wordt beheerst door de desbetreffende voor het personeel van de Autoriteit geldende voorschriften.

Artikel 56

Beroepsgeheim

1. De leden van de raad van toezichthouders en van de raad van bestuur, de uitvoerend directeur en de personeelsleden van de Autoriteit, met inbegrip van door de lidstaten tijdelijk gedetacheerde ambtenaren **en de andere personen die op contractuele basis taken uitvoeren voor de Autoriteit**, zijn onderworpen aan de vereisten van het beroepsgeheim overeenkomstig artikel 339 VWEU en de desbetreffende bepalingen in de **Uniewetgeving**, zelfs na beëindiging van hun functie.

Overeenkomstig het in artikel 54 bedoelde Statuut blijft de voorzitter na vertrek uit de dienst verplicht zich met betrekking tot de aanvaarding van bepaalde benoemingen of gunsten integer en discreet op te stellen.

Lidstaten, instellingen of organen van de Unie of andere publieke of private organen doen geen pogingen invloed uit te oefenen op de leden van de raad van bestuur.

2. Onverminderd de gevallen die onder het strafrecht vallen, mag vertrouwelijke informatie die de in lid 1 bedoelde personen ontvangen tijdens de uitvoering van hun taken, aan geen enkele persoon of autoriteit worden bekendgemaakt, behalve in samengevatte of geaggregeerde vorm, zodat de individuele financiële instellingen niet kunnen worden geïdentificeerd.

De verplichting in het kader van lid 1 en van de eerste alinea van dit lid verhindert de Autoriteit en de nationale toezichthoudende autoriteiten niet de informatie te gebruiken voor de handhaving van de in artikel 1, lid 2, bedoelde **wetgevingshandelingen**, en met name voor procedures voor de vaststelling van besluiten.

Woensdag 7 juli 2010

3. De leden 1 en 2 verhinderen de Autoriteit niet informatie uit te wisselen met nationale toezichthoudende autoriteiten overeenkomstig deze verordening en andere Gemeenschapswetgeving die op financiële instellingen van toepassing is.

Deze gegevens vallen onder het in de leden 1 en 2 bedoelde beroepsgeheim. De Autoriteit legt in haar huishoudelijk reglement de praktische regelingen voor de uitvoering van de in de leden 1 en 2 vermelde geheimhoudingsregels vast.

4. De Autoriteit past Besluit 2001/844/EG, EGKS, Euratom van de Commissie ⁽³⁷⁾ toe.

Artikel 57

Gegevensbescherming

Deze verordening laat de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens in het kader van Richtlijn 95/46/EG of de verplichtingen van de Autoriteit met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens in het kader van Verordening (EG) nr. 45/2001 bij het uitoefenen van haar taken, onverlet.

Artikel 58

Toegang tot documenten

1. Verordening (EG) nr. 1049/2001 is van toepassing op de documenten van de Autoriteit.
2. De raad van bestuur stelt de praktische maatregelen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1049/2001 uiterlijk op 31 mei 2011 vast.
3. Tegen besluiten van de Autoriteit uit hoofde van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 kan, na beroep bij de raad van beroep, een klacht worden ingediend bij de Ombudsman of beroep worden ingesteld bij het Hof van Justitie, al naargelang het geval, onder de voorwaarden van respectievelijk **artikel 228 en artikel 263 VWEU**.

Artikel 59

Talenregeling

1. De bepalingen van Verordening nr. 1 ⁽³⁸⁾ van de Raad zijn van toepassing op de Autoriteit.
2. De raad van bestuur besluit over de interne talenregeling van de Autoriteit.
3. De voor het functioneren van de Autoriteit vereiste vertaaldiensten worden geleverd door het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie.

Artikel 60

Zetelovereenkomst

De vereiste bepalingen betreffende de huisvesting van de Autoriteit in de lidstaat waar de zetel is gevestigd en de door deze lidstaat ter beschikking gestelde installaties, alsook de specifieke voorschriften die in die lidstaat gelden voor de uitvoerend directeur, de leden van de raad van bestuur, het personeel van de Autoriteit en hun gezinsleden, worden vastgesteld in een vestigingsovereenkomst tussen de Autoriteit en die lidstaat, die wordt gesloten nadat de raad van bestuur daarmee heeft ingestemd.

⁽³⁷⁾ PB L 317 van 3.12.2001, blz. 1.

⁽³⁸⁾ PB 17 van 6.10.1958, blz. 385.

Woensdag 7 juli 2010

De gastlidstaat zorgt ervoor dat de Autoriteit in optimale omstandigheden kan werken, onder andere door het aanbieden van meertalig onderwijs met een Europese dimensie en adequate vervoersverbindingen.

Artikel 61

Deelname van derde landen

1. Landen die geen lid zijn van de Europese Unie en die met de **Europese Unie** overeenkomsten hebben gesloten waardoor zij het **Unierecht** binnen het in artikel 1, lid 2, bedoelde bevoegdheidsgebied van de Autoriteit hebben vastgesteld en toepassen, mogen deelnemen aan de werkzaamheden van de Autoriteit.

1 bis. *De Autoriteit kan derde landen die wetgeving toepassen welke binnen de in artikel 1, lid 2, genoemde bevoegdheidsgebieden van de Autoriteit als gelijkwaardig is erkend, toestaan deel te nemen, als bepaald in overeenkomstig artikel 216 VWEU door de Unie gesloten internationale overeenkomsten.*

2. Op basis van de desbetreffende bepalingen van deze overeenkomsten worden afspraken gemaakt over met name de aard, omvang en procedurele aspecten van de betrokkenheid van deze landen bij de werkzaamheden van de Autoriteit, waaronder afspraken over de financiële en personele bijdrage. Zij kunnen zorgen voor een vertegenwoordiger, als waarnemer, bij de raad van toezichthouders, maar zorgen ervoor dat deze landen niet deelnemen aan besprekingen met betrekking tot individuele financiële instellingen, behalve in gevallen waarbij zij rechtstreeks belang hebben.

HOOFDSTUK VIII

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 62

Vorbereidende maatregelen

-1. *In de periode na de inwerkingtreding van deze verordening en voorafgaand aan de oprichting van de Autoriteit, werkt het CEBT in nauwe samenwerking met de Commissie aan de voorbereiding van de vervanging van het CEBT door de Autoriteit.*

1. **Zodra de Autoriteit is opgericht, is** de Commissie ▯ verantwoordelijk voor het opzetten en de initiële werkzaamheden van de Autoriteit, totdat de Autoriteit voldoende operationele capaciteit heeft om haar eigen begroting uit te voeren.

Daartoe kan de Commissie, totdat de uitvoerend directeur zijn functie opneemt na benoeming door de raad van toezichthouders overeenkomstig artikel 36, één ambtenaar ad interim aanstellen om de taken van de uitvoerend directeur uit te oefenen. **Deze periode is beperkt tot het moment waarop de Autoriteit voldoende operationele capaciteit heeft om haar eigen begroting uit te voeren.**

2. De uitvoerend directeur ad interim mag alle betalingen goedkeuren die worden gedekt door de kredieten van de begroting van de Autoriteit, na goedkeuring door de raad van bestuur, en mag contracten sluiten, met inbegrip van personeelscontracten, na goedkeuring van de personeelsformatie van de Autoriteit.

3. De leden 1 en 2 laten de bevoegdheden van de raad van toezichthouders en de raad van bestuur onverlet.

Woensdag 7 juli 2010

3 bis. *De Autoriteit wordt als de wettige opvolger van het CEBT beschouwd. Alle in aanmerking komende activa en passiva en alle lopende operaties van het CEBT kunnen naar de Autoriteit worden overgeheveld. Een onafhankelijk financieel controleur stelt een verklaring op waaruit de afsluiting van de activa en passiva van het CEBT blijkt. Die verklaring wordt aan een audit onderworpen en goedgekeurd door de leden van het CEBT en door de Commissie voordat er activa of passiva worden overgedragen.*

Artikel 63

Overgangsbepalingen voor het personeel

1. In afwijking van artikel 54 blijven alle door het **CEBT** of het secretariaat daarvan gesloten arbeidsovereenkomsten **en detachingsregelingen** die van kracht zijn op de datum van inwerkingtreding van deze verordening tot hun einddatum geldig. Zij kunnen niet worden verlengd.

2. Alle in lid 1 bedoelde contractuele personeelsleden wordt de mogelijkheid geboden een tijdelijk contract te sluiten overeenkomstig artikel 2, onder a), van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, in de graad als bepaald in de personeelsformatie van de Autoriteit.

Na de inwerkingtreding van deze verordening organiseert de voor het sluiten van contracten bevoegde Autoriteit een interne selectie voor het contractueel personeel van het **CEBT** of het **in lid 1 bedoelde** secretariaat daarvan om te peilen naar de bekwaamheid, efficiëntie en integriteit van de in dienst te nemen personen. **In de interne selectieprocedure wordt ten volle rekening gehouden met de vaardigheden en ervaring die de individuele werknemer voor de aanwerving heeft laten zien.**

3. Afhankelijk van het type en het niveau van de uit te oefenen functies wordt de geslaagde kandidaten een contract als tijdelijk ambtenaar aangeboden, met een duur die ten minste de resterende tijd van het vroegere contract bedraagt.

4. De relevante nationale wetgeving met betrekking tot arbeidsovereenkomsten en andere relevante instrumenten blijven van toepassing op de voormalige contractuele personeelsleden die niet voor een contract als tijdelijk ambtenaar solliciteren of geen tijdelijk contract aangeboden krijgen overeenkomstig lid 2.

Artikel 63bis

Nationale bepalingen

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze verordening metterdaad wordt toegepast.

Artikel 64

Wijzigingen

Besluit nr. 716/2009/EG wordt hierbij gewijzigd in zoverre dat het **CEBT** verwijderd wordt uit de lijst van begunstigen in afdeling B van de bijlage bij dat besluit.

Artikel 65

Intrekking

Besluit 2009/78/EG van de Commissie tot instelling van het **CEBT** wordt hierbij ingetrokken **met ingang van 1 januari 2011.**

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 66

Herzieningsclausule

-1. Uiterlijk op ... ⁽¹⁾ legt de Commissie het Europees Parlement en de Raad de nodige voorstellen voor om het toezicht op instellingen die een systeemrisico als bedoeld in artikel 12 ter kunnen inhouden, te versterken en om een nieuw kader voor het beheer van financiële crisis op te zetten, daaronder begrepen overeenkomsten inzake de financiering ervan.

1. **Uiterlijk op ... ^(*) en vervolgens om de drie jaar publiceert de Commissie een algemeen verslag over de opgedane ervaring met de werkzaamheden van de Autoriteit en met de in deze verordening vastgestelde procedures. In dat verslag worden onder meer de volgende zaken beoordeeld:**

- a) **de mate van convergentie in standaardtoezichtpraktijken die de bevoegde autoriteiten hebben bereikt;**
- b) **de werking van de colleges van toezichthouders;**
- c) **de geboekte vooruitgang met betrekking tot convergentie op gebieden als crisispreventie, - beheersing en -beslechting, daaronder begrepen Europese financieringsmechanismen;**
- d) **of, met name in het licht van de geboekte vooruitgang met betrekking op de in punt c) genoemde gebieden, de rol van de Autoriteit in het toezicht op financiële instellingen die mogelijk een systeemrisico opleveren moet worden versterkt en of de Autoriteit meer toezichtbevoegdheden zou moeten uitoefenen ten aanzien van die instellingen;**
- e) **de toepassing van de bij artikel 23 ingestelde vrijwaringsclausule.**

1 bis.

In het in lid 1 bedoelde verslag wordt ook onderzocht:

- a) **of het toezicht op bankwezen, verzekeringen en bedrijfspensioenen, effecten en financiële markten gescheiden moet blijven;**
- b) **of het prudentieel toezicht en het toezicht op de zakelijke activiteiten moeten worden gecombineerd dan wel gescheiden;**
- c) **of de architectuur van het ESFT moet worden vereenvoudigd en versterkt om de samenhang tussen het macro- en het microniveau en tussen de ETA's te vergroten;**
- d) **of de ontwikkeling van het ESFT gelijke tred houdt met de wereldwijde ontwikkeling;**
- e) **of er binnen het ESFT voldoende diversiteit en topkwaliteit beschikbaar is;**
- f) **of er een behoorlijke verhouding is tussen verantwoordingsplicht en transparantie enerzijds en publicatievoorschriften anderzijds;**
- g) **of de zetel van de Autoriteit in Frankfurt moet blijven.**

⁽¹⁾ Zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening.

^(*) Drie jaar na de van datum van toepassing van deze verordening.

Woensdag 7 juli 2010

2. Het verslag en, in voorkomend geval, eventuele begeleidende voorstellen worden bij het Europees Parlement en de Raad ingediend.

Artikel 67

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2011, **uitgezonderd artikel 62 en artikel 63, leden 1 en 2, die van toepassing zijn met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze verordening. De Autoriteit wordt opgericht op de datum van toepassing van deze verordening.**

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te

Voor het Europees Parlement
De Voorzitter

Voor de Raad
De Voorzitter

Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen ***I

P7_TA(2010)0273

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (COM(2009)0502 – C7-0168/2009 – 2009/0143(COD))

(2011/C 351 E/39)

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

Dit voorstel werd op 7 juli 2010 als volgt gewijzigd ⁽¹⁾:

AMENDEMENTEN VAN HET PARLEMENT (*)

op het voorstel van de Commissie

VERORDENING VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

tot oprichting van een Europese **Toezichthoudende** Autoriteit (**Verzekeringen en Bedrijfspensioenen**)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name op artikel 114,

⁽¹⁾ De zaak werd terugverwezen naar de commissie overeenkomstig artikel 57, lid 2, tweede alinea (A7-0170/2010).

(*) Amendementen: nieuwe of vervangende tekst staat in **vet en cursief**, schrappingen zijn met het symbool ■ aangegeven.

Woensdag 7 juli 2010

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Comité van de Regio's ⁽²⁾,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank ⁽³⁾,

Handelend overeenkomstig de gewone wetgevingsprocedure ⁽⁴⁾,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De financiële crisis in 2007/2008 heeft grote tekortkomingen in het financiële toezicht aan het licht gebracht, zowel wat het toezicht op individuele instellingen als wat het toezicht op het financiële stelsel als geheel betreft. Nationale toezichtmodellen zijn dan ook niet meer berekend op de **financiële globalisering en de** geïntegreerde en vervlochten Europese financiële markten waarop tal van financiële instellingen over de grenzen heen actief zijn. De crisis heeft tekortkomingen op het gebied van samenwerking, coördinatie, consistente toepassing van het **Unierecht** en vertrouwen tussen nationale toezichthouders aan het licht gebracht.

(1 bis) Geruime tijd voor de financiële crisis riep het Europees Parlement er al met regelmaat toe op om nog beter te zorgen voor een echt gelijk speelveld voor alle actoren op Unieniveau. Tegelijkertijd liet het niet na te wijzen op aanzienlijke omissies in het Unietoezicht op de steeds sterker geïntegreerde financiële markten (in zijn resoluties van 13 april 2000 over de mededeling van de Commissie – Tenuitvoerlegging van het kader voor financiële markten: een actieplan ⁽⁵⁾, van 21 november 2002 over de regels inzake bedrijfseconomisch toezicht in de Europese Unie ⁽⁶⁾, van 11 juli 2007 over het beleid op het gebied van financiële diensten (2005-2010) – Witboek ⁽⁷⁾, van 23 september 2008 met aanbevelingen aan de Commissie inzake hedgefondsen en private equity ⁽⁸⁾ en van 9 oktober 2008 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende de Lamfalussy follow-up: de toekomstige toezichtstructuur ⁽⁹⁾, van 22 april 2009 over het gewijzigde voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) ⁽¹⁰⁾ en van 23 april 2009 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad over ratingbureaus ⁽¹¹⁾).

(2) De conclusie van een door de Commissie besteld en op 25 februari 2009 verschenen verslag van een deskundigengroep op hoog niveau onder voorzitterschap van J. de Larosière (**verslag-de Larosière**) luidde dat het toezichtkader moest worden versterkt om het risico en de ernst van toekomstige financiële crises te verminderen. In het verslag zijn hervormingen van de toezichtstructuur voor de financiële sector in de **Unie** aanbevolen. Die groep van deskundigen heeft tevens geconcludeerd dat een Europees Systeem van Financiële Toezichthouders, bestaande uit drie Europese toezichthoudende autoriteiten, één voor de banksector, één voor de effectensector en één voor de sector verzekeringen en bedrijfspensioenen, en een Europees Comité voor systeemrisico's dienden te worden gecreëerd. **De aanbevelingen in het verslag hadden betrekking op het minimale wijzigingsniveau dat de deskundigen noodzakelijk achtten om te voorkomen dat een dergelijke crisis zich in de toekomst opnieuw voordoet.**

⁽¹⁾ Advies van 22 januari 2010 (nog niet in het Publicatieblad bekendgemaakt).

⁽²⁾ PB C ..., blz...

⁽³⁾ PB C 13 van 20.1.2010, blz. 1.

⁽⁴⁾ Standpunt van het Europees Parlement van

⁽⁵⁾ **PB C 40 van 7.2.2001, blz. 453.**

⁽⁶⁾ **PB C 25 E van 29.1.2004, blz. 394.**

⁽⁷⁾ **PB C 175 E van 10.7.2008, blz. 392.**

⁽⁸⁾ **PB C 8 E van 14.1.2010, blz. 26.**

⁽⁹⁾ **PB C 9 E van 15.1.2010, blz. 48.**

⁽¹⁰⁾ **Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0251.**

⁽¹¹⁾ **Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0279.**

Woensdag 7 juli 2010

- (3) **█** In haar mededeling van 4 maart 2009 „Op weg naar Europees herstel” **stelde de Commissie voor** met ontwerpwetgeving te komen tot instelling van een Europees Systeem van Financiële Toezichthouders en een Europees Comité voor systeemrisico's (**ECSR**), en in haar mededeling van 27 mei 2009 „Europees financieel toezicht” **verstrekke zij** nadere bijzonderheden over de mogelijke architectuur van een dergelijk nieuw toezichtkader, **maar nam daarin niet alle aanbevelingen over die in het verslag-de Larosière waren gedaan.**
- (4) De Europese Raad heeft in zijn conclusies van 19 juni 2009 aanbevolen om een Europees Systeem van Financiële Toezichthouders, bestaande uit drie nieuwe Europese toezichthoudende autoriteiten, in te stellen. Het systeem moet gericht zijn op het verbeteren van de kwaliteit en consistentie van het nationale toezicht, het versterken van de controle op grensoverschrijdende groepen en het opstellen van één Europees wetboek dat op alle financiële instellingen op de interne markt van toepassing is. De Europese Raad heeft beklemtoond dat de Europese toezichthoudende autoriteiten tevens toezichthoudende bevoegdheden voor ratingbureaus moeten bezitten, heeft de Commissie uitgenodigd concrete voorstellen op te stellen over de wijze waarop het Europees Systeem van Financiële Toezichthouders een sterke rol kan spelen in crisissituaties en heeft bovendien benadrukt dat besluiten van de Europese toezichthoudende autoriteiten geen afbreuk mogen doen aan de budgettaire verantwoordelijkheden van de lidstaten.
- (4 bis) *In het rapport dat het Internationaal Monetair Fonds (IMF) op 16 april 2010 op verzoek van de G20 van Pittsburgh heeft uitgebracht onder de titel „A Fair and Substantial Contribution by the Financial Sector” staat onder meer dat „de directe fiscale kosten die te wijten zijn aan de nalatigheden van de financiële sector binnen de perken moeten worden gehouden en moeten worden gefinancierd door middel van een financiële stabiliteitsbijdrage (FSC), die moet zijn gekoppeld aan een deugdelijk en effectief liquidatiemechanisme. Mits zij goed zijn gedefinieerd, kunnen dergelijke liquidatiemechanismen helpen voorkomen dat regeringen in de toekomst nog worden gedwongen instellingen die te belangrijk, te groot of te onderling verweven zijn om failliet te kunnen gaan te redden”.*
- (4 ter) *In de mededeling van de Commissie van 3 maart 2010 met als titel „Europa 2020” staat voorts dat het een cruciale prioriteit voor de korte termijn is „in de toekomst mogelijke financiële crises beter te kunnen voorkomen en zo nodig te beheersen en dat daarbij ook moet worden gekeken naar passende bijdragen vanuit de financiële sector, rekening houdend met de specifieke verantwoordelijkheid van die sector in de huidige crisis”.*
- (4 quater) *De Europese Raad heeft op 25 maart 2010 duidelijk verklaard dat „er vooral vooruitgang moet worden geboekt op terreinen zoals ... systeemrelevante instellingen, de financiering van crisisbeheersingsinstrumenten, ...”.*
- (4 quinquies) *Ook verklaarde de Europese Raad op 17 juni 2010 dat „de lidstaten stelsel voor fiscale heffingen op financiële instellingen zouden moeten invoeren om een eerlijke lastenverdeling te waarborgen en het indammen van systeemrisico's te stimuleren. Dergelijke heffingen zouden deel moeten uitmaken van een geloofwaardig afwikkelingskader”.*
- (5) De financiële en economische crisis heeft reële en serieuze risico's voor de stabiliteit van **het financiële stelsel en de werking van** de interne markt teweeggebracht. Het herstellen en in stand houden van een stabiel en betrouwbaar financieel stelsel is een absoluut noodzakelijke voorwaarde om het vertrouwen in en de samenhang van de interne markt te bewaren en aldus betere voorwaarden te scheppen voor de instelling van een volledig geïntegreerde en goed functionerende interne markt voor financiële diensten. Bovendien bieden diepere en sterker geïntegreerde financiële markten meer mogelijkheden voor financiering en risicospreiding, waardoor zij ertoe bijdragen dat economieën beter in staat zijn om schokken op te vangen.
- (6) De **Unie** heeft de grenzen bereikt van hetgeen haalbaar is met de huidige status van de comités van Europese toezichthouders **█**. Het is op termijn onhoudbaar dat in de **Unie** een situatie blijft bestaan waarin geen mechanisme voorhanden is om ervoor te zorgen dat nationale toezichthouders tot de best mogelijke toezichtbeslissingen komen met betrekking tot grensoverschrijdende instellingen, waarin onvoldoende samenwerking en informatie-uitwisseling tussen nationale toezichthoudende autoriteiten plaatsvindt, waarin een gezamenlijk optreden van nationale autoriteiten ingewikkelde regelingen vereist omdat met een lappendeken van regelgevings- en toezichteisen rekening moet worden gehouden, waarin nationale oplossingen veelal de enige haalbare optie zijn om op Europese problemen te reageren en waarin uiteenlopende interpretaties van dezelfde wetteksten bestaan. Met de oprichting van het Europees Systeem **voor Financieel Toezicht (ESFT)** wordt beoogd deze tekortkomingen te verhelpen en te komen tot een systeem dat aansluit bij de doelstelling om in de **Unie** een stabiele interne markt voor financiële diensten tot stand te brengen en dat de nationale toezichthouders verenigt in een sterk **Unienetwerk**.

Woensdag 7 juli 2010

- (7) Het **ESFT** moet een **geïntegreerd** netwerk zijn van nationale en **op Unieniveau** toezichthoudende autoriteiten, waarbij het dagelijkse toezicht op financiële instellingen op nationaal niveau blijft. **De Autoriteit moet een leidende rol spelen in de colleges van toezichthouders die toezicht houden op grensoverschrijdende financiële instellingen, en voor die colleges moeten duidelijke toezichtnormen worden vastgesteld. De Autoriteit dient, wanneer de desbetreffende nationale instantie aan haar bevoegdheden heeft verzaakt, speciale aandacht te schenken aan financiële instellingen die een systeemrisico kunnen opleveren, aangezien hun faillissement een bedreiging kan vormen voor de stabiliteit van het financiële systeem van de Unie.** Tevens moet een grotere harmonisatie en de coherente toepassing van de regels voor de financiële instellingen en markten in de gehele Unie worden bereikt. **Naast de Autoriteit moet ook een Europese Toezichthoudende Autoriteit (Banken) en een Europese Toezichthoudende Autoriteit (Effecten en Markten) worden opgericht, alsook een Europese toezichthoudende autoriteit (het „Gemengd Comité”). Het ECSR moet deel uitmaken van het ESFT.**
- (8) De Europese Toezichthoudende **Autoriteit** moet het Comité van Europese banktoezichthouders, opgericht bij Besluit 2009/78/EG ⁽¹⁾ van de Commissie, het Comité van Europese toezichthouders op verzekeringen en bedrijfspensioenen, opgericht bij Besluit 2009/79/EG ⁽²⁾ van de Commissie, en het Comité van Europese effectenregelgevers, opgericht bij Besluit 2009/77/EG ⁽³⁾ van de Commissie **vervangen** en alle taken en bevoegdheden van deze comités **overnemen, inclusief, voor zover van toepassing, de voortzetting van lopende werkzaamheden en projecten.** Het werkteerrein van elke Autoriteit moet duidelijk worden afgebakend. Wanneer institutionele redenen en de in het Verdrag **betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU)** toegewezen verantwoordelijkheden dit vereisen, moet de Commissie eveneens deel uitmaken van het netwerk van toezichthoudende activiteiten.
- (9) De **Autoriteit** dient **te handelen met het oog op het verbeteren van de werking van de interne markt, in het bijzonder** door een hoog, effectief en consistent niveau van regelgeving en toezicht te verzekeren, rekening houdend met de verschillende belangen van alle lidstaten **en de diverse aard van financiële instellingen. De Autoriteit moet collectieve waarden zoals de stabiliteit van het financiële stelsel, de solvabiliteit en liquiditeit van financiële instellingen, de transparantie van markten en financiële producten en de bescherming van depositohouders en beleggers garanderen. De Autoriteit moet ook toezichtsarbitrage voorkomen en zorgen voor billijke concurrentieverhoudingen en een betere coördinatie van het internationaal toezicht en de internationale toezichthoudende coördinatie versterken, ten voordele van de economie in het algemeen, daaronder begrepen de financiële instellingen en andere stakeholders, consumenten en werknemers. Tot haar taken behoort ook het bevorderen van toezichtconvergentie en het verstrekken van adviezen aan de instellingen van de Unie op het gebied van verzekering, herverzekering, bedrijfspensioenvoorziening en verzekeringsbemiddeling, en daarmee verband houdende kwesties op het gebied van ondernemingsbestuur, auditing en financiële verslaglegging. Ook moet de Autoriteit worden belast met een algemene toezichtverantwoordelijkheid voor bestaande en nieuwe financiële producten en soorten financiële transacties.**
- (9 bis) **De Autoriteit houdt naar behoren rekening met de gevolgen van haar activiteiten voor de mededinging en de innovatie op de interne markt, het concurrentievermogen van de EU in mondiaal perspectief, financiële inclusie en de nieuwe EU-strategie voor banen en groei.**
- (9 ter) **Om haar doelstellingen te kunnen vervullen, dient de Autoriteit rechtspersoonlijkheid en administratieve en financiële autonomie te bezitten. De Autoriteit moet over „bevoegdheden beschikken met betrekking tot de naleving van de wetgeving, met name ten aanzien van systeem- en grensoverschrijdende risico's”.**
- (9 quater) **Systeemrisico is door internationale autoriteiten (het IMF, de Raad voor financiële stabiliteit (FSB) en de Bank voor internationale betalingen (BIS) gedefinieerd als „het risico op verstoring van de financiële dienstverlening dat i) veroorzaakt wordt door een verzwakking van het gehele financiële stelsel of van delen daarvan en ii) mogelijk ernstige gevolgen heeft voor de reële economie. Alle soorten financiële intermediairs, markten en infrastructuur zijn tot op zekere hoogte potentieel systeemrelevant”.**

⁽¹⁾ PB L 25 van 29.1.2009, blz. 23.

⁽²⁾ PB L 25 van 29.1.2009, blz. 28.

⁽³⁾ PB L 25 van 29.1.2009, blz. 18.

Woensdag 7 juli 2010

- (9 *quinquies*) *Grensoverschrijdend risico omvat, aldus die instellingen, alle risico's als gevolg van economische onevenwichtigheden of financiële tekortkomingen in de gehele Unie of delen daarvan, die significante consequenties kunnen hebben voor de transacties tussen marktdeelnemers in twee of meer lidstaten, voor de werking van de interne markt of voor de openbare financiën van de Unie of een of meer van haar lidstaten.*
- (10) Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 2 mei 2006 in zaak C-217/04 (Verenigd Koninkrijk/Europees Parlement en Raad) **geoordeeld dat „uit de bewoordingen van artikel 95 EG [nu artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie] kan niet worden afgeleid dat de door de communautaire wetgever op basis van deze bepaling vastgestelde maatregelen zich, wat de adressaat ervan betreft, tot de lidstaten moeten beperken. Naar het oordeel van deze wetgever kan de oprichting van een communautair orgaan namelijk nodig zijn om bij te dragen aan de verwezenlijking van een harmonisatieproces in situaties waarin, ter eenvormige uitvoering en toepassing van op deze bepaling gebaseerde handelingen, de vaststelling van niet-bindende begeleidende en ondersteunende maatregelen gepast lijkt”**. Het doel en de taken van de Autoriteit – bijstaan van de bevoegde nationale toezichthoudende autoriteiten bij de consistente interpretatie en toepassing van de **Unieregels** en bijdragen tot de financiële stabiliteit die nodig is voor financiële integratie – knopen nauw aan bij de doelstellingen van het acquis **van de Unie** betreffende de interne markt voor financiële diensten. De Autoriteit moet bijgevolg op basis van **artikel 114** van het Verdrag **betreffende de werking van de Europese Unie** worden opgericht.
- (11) De taken van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten, met inbegrip van de wijze van samenwerking met elkaar en met de Commissie, worden bij de volgende wetsbesluiten vastgesteld ⁽¹⁾: Richtlijn 64/225/EEG van 25 februari 1964 ter opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging en van het vrij verrichten van diensten, voor wat betreft herverzekering en retrocessie ⁽²⁾, Eerste Richtlijn 73/239/EEG van de Raad van 24 juli 1973 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan ⁽³⁾, Richtlijn 73/240/EEG van de Raad van 24 juli 1973 inzake de opheffing van de beperkingen van de vrijheid van vestiging op het gebied van het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche ⁽⁴⁾, Richtlijn 76/580/EEG van de Raad van 29 juni 1976 tot wijziging van Richtlijn 73/239/EEG tot coördinatie van de wettelijke bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan ⁽⁵⁾, Richtlijn 78/473/EEG van de Raad van 30 mei 1978 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen op het gebied van de communautaire co-assurantie ⁽⁶⁾, Richtlijn 84/641/EEG van de Raad van 10 december 1984 houdende wijziging, inzonderheid wat de hulpverlening op reis betreft, van de Eerste Richtlijn (73/239/EEG) tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de toegang tot het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, en de uitoefening daarvan ⁽⁷⁾, Richtlijn 87/344/EEG van de Raad van 22 juni 1987 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de rechtsbijstandverzekering ⁽⁸⁾, Tweede Richtlijn 88/357/EEG van de Raad van 22 juni 1988 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, tot vaststelling van bepalingen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het vrij verrichten van diensten en houdende wijziging van Richtlijn 73/239/EEG ⁽⁹⁾, Richtlijn 92/49/EEG van de Raad van 18 juni 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche (derde richtlijn schadeverzekering) ⁽¹⁰⁾, Richtlijn 98/78/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 oktober 1998

⁽¹⁾ Er wordt opgemerkt dat de Richtlijnen 64/225/EEG, 73/239/EEG, 73/240/EEG, 76/580/EEG, 78/473/EEG, 84/641/EEG, 87/344/EEG, 88/357/EEG, 92/49/EEG, 98/78/EG, 2001/17/EG, 2002/83/EG en 2005/68/EG deel uitmaken van de Solvency II-herschikking (Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende levensverzekering betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (herschikking) (COM(2008)0119 – C6-0231/2007 – 2007/0143(COD))) en derhalve worden ingetrokken met ingang van 1 november 2012.

⁽²⁾ PB 56 van 4.4.1964, blz. 878.

⁽³⁾ PB L 228 van 16.8.1973, blz. 3.

⁽⁴⁾ PB L 228 van 16.8.1973, blz. 20.

⁽⁵⁾ PB L 189 van 13.7.1976, blz. 13.

⁽⁶⁾ PB L 151 van 7.6.1978, blz. 25.

⁽⁷⁾ PB L 339 van 27.12.1984, blz. 21.

⁽⁸⁾ PB L 185 van 4.7.1987, blz. 77.

⁽⁹⁾ PB L 172 van 4.7.1988, blz. 1.

⁽¹⁰⁾ PB L 228 van 11.8.1992, blz. 1.

Woensdag 7 juli 2010

betreffende het aanvullend toezicht op verzekeringsondernemingen in een verzekeringsgroep ⁽¹⁾, Richtlijn 2001/17/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 maart 2001 betreffende de sanering en de liquidatie van verzekeringsondernemingen ⁽²⁾, Richtlijn 2002/83/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 november 2002 betreffende levensverzekering ⁽³⁾, Richtlijn 2002/92/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 december 2002 betreffende verzekeringsbemiddeling ⁽⁴⁾, en Richtlijn 2003/41/EG van het Europees Parlement en de Raad van 3 juni 2003 betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening ⁽⁵⁾.

- (12) Tot de bestaande **Uniewetgeving** die het door *deze* verordening bestreken gebied regelt, behoren eveneens Richtlijn 2002/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende het aanvullende toezicht op kredietinstellingen, verzekeringsondernemingen en beleggingsondernemingen in een financieel conglomeraat ⁽⁶⁾, **Verordening (EG) nr. 1781/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 15 november 2006 betreffende bij geldovermakingen te voegen informatie over de betaler** ⁽⁷⁾, **Richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld** ⁽⁸⁾ en **relevante gedeelten van Richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 oktober 2005 tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld en de financiering van terrorisme** ⁽⁹⁾, **Richtlijn 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 september 2002 betreffende de verkoop op afstand van financiële diensten aan consumenten** ⁽¹⁰⁾ en **Richtlijn 2007/64/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 november 2007 betreffende betalingsdiensten in de interne markt** ⁽¹¹⁾.

(12 bis) *Het is wenselijk dat de Autoriteit een consistente aanpak op het gebied van depositogaranties bevordert om te verzekeren dat aan iedereen dezelfde eisen worden gesteld en de depositohouders over geheel de Unie billijk worden behandeld. Aangezien depositogarantiestelsels in een lidstaat aan controle en niet aan prudentieel toezicht onderworpen zijn, is het passend dat de Autoriteit op grond van deze verordening haar bevoegdheden ten aanzien van het depositogarantiestelsel zelf en de betrokken onderneming moet kunnen uitoefenen. De rol van de Autoriteit moet worden geëvalueerd zodra er een Europees depositogarantiefonds is opgericht.*

- (13) Er dient een effectief instrument te worden ingevoerd om geharmoniseerde **regelgevingsnormen** op het gebied van financiële diensten in te stellen om, mede door de invoering één enkel wetboek, te zorgen voor een vlak speelveld en adequate bescherming van verzekeringnemers, andere begunstigen en consumenten in *de Unie*. Het is efficiënt en passend om de Autoriteit, als orgaan met hooggespecialiseerde expertise, op bij het **Unierecht** vastgestelde gebieden te belasten met de uitwerking van voorstellen voor **regelgevingsnormen** die geen beleidskeuzen inhouden. **De Commissie moet deze voorstellen voor technische regelgevingsnormen en technische uitvoeringsnormen bevestigen artikel 290 VWEU, om er bindende rechtskracht aan te geven.**

- (14) **Ontwerpen van technische regelgevingsnormen moeten slechts in zeer beperkte en uitzonderlijke gevallen kunnen worden gewijzigd, mits de Autoriteit degene is die in nauw contact staat met en inzicht heeft in het dagelijkse werk van financiële markten. Zij zijn aan wijziging onderworpen indien zij bijvoorbeeld onverenigbaar zijn met het EU-recht, het evenredigheidsbeginsel niet respecteren of indruisen tegen de fundamentele beginselen van de interne markt voor financiële diensten zoals weergegeven in het acquis van de Uniewetgeving inzake financiële diensten. De Commissie mag de inhoud van de door de Autoriteit opgestelde technische normen niet wijzigen zonder voorafgaande coördinatie met de Autoriteit. Om een vlot en snel vaststellingsproces voor deze normen te verzekeren, moet de Commissie voor haar bevestigingsbesluit aan een termijn onderworpen worden.**

⁽¹⁾ PB L 330 van 5.12.1998, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 110 van 20.4.2001, blz. 28.

⁽³⁾ PB L 345 van 19.12.2002, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 9 van 15.1.2003, blz. 3.

⁽⁵⁾ PB L 235 van 23.9.2003, blz. 10.

⁽⁶⁾ PB L 35 van 11.2.2003, blz. 1.

⁽⁷⁾ **PB L 345 van 8.12.2006, blz. 1.**

⁽⁸⁾ **PB L 267 van 10.10.2009, blz. 7.**

⁽⁹⁾ PB L 309 van 25.11.2005, blz. 15.

⁽¹⁰⁾ PB L 271 van 9.10.2002, blz. 16.

⁽¹¹⁾ **PB L 319 van 5.12.2007, blz. 1.**

Woensdag 7 juli 2010

- (14 bis) *De Commissie moet tevens de bevoegdheid krijgen juridisch bindende Uniehandelingen te implementeren overeenkomstig artikel 291 VWEU. Bij regelgevingsnormen en technische uitvoeringsnormen moet rekening worden gehouden met het evenredigheidsbeginsel, hetgeen betekent dat de in die normen neergelegde voorschriften in verhouding moeten staan tot de aard, de omvang en de complexiteit van de aan de verrichtingen van de betrokken financiële instellingen verbonden risico's.*
- (15) Op niet door technische **regelgevingsnormen** geregelde gebieden moet de Autoriteit bevoegd zijn om **richtsnoeren** te geven en aanbevelingen te doen betreffende de toepassing van de **Uniewetgeving**. Om transparantie te verzekeren en naleving door de nationale toezichthoudende autoriteiten van die richtsnoeren en aanbevelingen te verbeteren, moeten nationale autoriteiten, als zij zich niet aan die richtsnoeren en aanbevelingen houden, **de redenen openbaar maken om volledige transparantie ten opzichte van de marktdeelnemers te waarborgen**.
- (16) Het verzekeren van de juiste en volledige toepassing van het **Unierecht** is een basisvoorwaarde voor de integriteit, **transparantie**, efficiëntie en ordelijke werking van de financiële markten, de stabiliteit van het financieel systeem en voor neutrale concurrentievoorwaarden voor de financiële instellingen in de **Unie**. Bijgevolg moet een mechanisme worden ingesteld waarbij de Autoriteit gevallen van **niet-naleving of** onjuiste **toepassing** aanpakt **die een inbreuk vormen op het Unierecht**. Dit mechanisme moet van toepassing zijn op gebieden waar de **Uniewetgeving** duidelijke en onvoorwaardelijke verplichtingen vaststelt.
- (17) Om een evenredige reactie op gevallen van onjuiste of ontoereikende toepassing van **Unierecht** mogelijk te maken, moet een drietrapsmechanisme van toepassing zijn. Op een eerste niveau moet de Autoriteit gemachtigd zijn gevallen waarin nationale autoriteiten in hun toezichtpraktijk verplichtingen van **Unierecht** op onjuiste of ontoereikende wijze zouden hebben toegepast, te onderzoeken en te besluiten met een aanbeveling. **Indien een bevoegde nationale autoriteit geen gevolg geeft aan de aanbeveling, moet de Commissie gemachtigd zijn om, rekening houdend met de aanbeveling van de Autoriteit, een formeel advies uit te brengen waarin zij de bevoegde autoriteit opdraagt de nodige actie te ondernemen om ervoor te zorgen dat het Unierecht wordt nageleefd.**
- (18) Indien de nationale autoriteit de aanbeveling **binnen een door de Autoriteit vastgestelde termijn** niet naleeft, moet de **Autoriteit**, teneinde de naleving van het **Unierecht** te verzekeren, tot de nationale toezichthoudende autoriteit **onverwijld** een besluit **kunnen** richten dat directe juridische gevolgen creëert waarop men zich voor nationale rechtbanken en autoriteiten kan beroepen en dat gehandhaafd kan worden op grond van **artikel 258 VWEU**.
- (19) Om te voorzien in uitzonderlijke situaties waarin maatregelen van de betrokken bevoegde autoriteit uitblijven, moet de Autoriteit in laatste instantie gemachtigd zijn besluiten te nemen die tot individuele financiële instellingen worden gericht. Deze bevoegdheid moet zich beperken tot uitzonderlijke omstandigheden waarin een bevoegde autoriteit **het** tot haar gerichte **formele advies** niet naleeft en waarin het **Unierecht** krachtens bestaande of toekomstige EU-verordeningen op de financiële instellingen rechtstreeks van toepassing is. **Het Europees Parlement en de Raad zien in dit verband uit naar de implementatie van het programma van de Commissie voor 2010, met name voor wat betreft het voorstel voor herziening van de richtlijn inzake kapitaalvereisten.**
- (20) Ernstige bedreigingen van de ordelijke werking en integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het financieel systeem in de **Unie** vereisen een snelle en gezamenlijke reactie op **Unieniveau**. De Autoriteit moet bijgevolg de nationale toezichthoudende autoriteiten kunnen verplichten tot het nemen van bepaalde maatregelen om een noodsituatie te verhelpen. **Gezien de delicate aard van deze kwestie moet de bevoegdheid om te bepalen of er sprake is van een noodsituatie, worden overgedragen op de Commissie, op haar eigen initiatief of op verzoek van de Raad, het ECSR, het Europees Parlement of de Autoriteit. Indien het Europees Parlement, de Raad, het ECSR of de Europese Toezichthoudende Autoriteit het waarschijnlijk achten dat er een noodsituatie zal ontstaan, dienen zij contact op te nemen met de Commissie. In dit proces is eerbiediging van de vertrouwelijkheid van het grootste belang. Indien de Commissie bepaalt dat er sprake is van een noodsituatie, moet zij het Europees Parlement en de Raad daarvan naar behoren in kennis stellen.**

Woensdag 7 juli 2010

- (21) Om een efficiënt en effectief toezicht en een evenwichtige afweging van de standpunten van de bevoegde autoriteiten in de verschillende lidstaten te verzekeren, moet de Autoriteit in staat zijn om meningsverschillen tussen die bevoegde autoriteiten, daaronder begrepen binnen de colleges van toezichthouders, met bindend effect te schikken. Er dient voorzien te worden in een verzoeningsfase, tijdens welke de bevoegde autoriteiten tot overeenstemming kunnen komen. **Wanneer die overeenstemming niet wordt bereikt, moet de Autoriteit de betrokken bevoegde autoriteiten opdragen specifieke maatregelen te nemen of van het nemen van maatregelen af te zien teneinde de zaak te schikken en naleving van het Unierecht te waarborgen, met bindend gevolg voor de betrokken bevoegde autoriteiten. Wanneer maatregelen van de betrokken nationale toezichthoudende autoriteiten uitblijven, moet de Autoriteit gemachtigd zijn in laatste instantie rechtstreeks tot financiële instellingen gerichte besluiten te nemen op gebieden van Unierecht die rechtstreeks op hen van toepassing zijn.**
- (21 bis) **De crisis heeft aangetoond dat samenwerking tussen nationale autoriteiten wier jurisdictie ophoudt bij de nationale grenzen duidelijk niet kan volstaan om toezicht te houden op financiële instellingen die grensoverschrijdend opereren.**
- (21 ter) **Voorts vormen „de huidige regelingen, een combinatie van recht van vestiging en dienstverlening, toezicht van het gastland en louter nationale depositogaranties, geen gezonde basis voor de toekomstige regulering en controle van Europese grensoverschrijdende retailbanken” (rapport-Turner).**
- (21 quater) **In het rapport-Turner wordt geconcludeerd dat „gezondere regelingen ofwel meer nationale bevoegdheden vergen, wat een minder open interne markt zou betekenen, ofwel een hogere mate van Europese integratie”.**
- (21 quinquies) **De „nationale” oplossing houdt in dat het gastland buitenlandse instellingen zou kunnen dwingen om uitsluitend via dochterondernemingen en niet via vestigingen op te treden, en dat het toezicht houdt op het kapitaal en de liquiditeit van op zijn grondgebied opererende banken, hetgeen zou neerkomen op meer protectionisme.**
- (21 sexies) **De „Europese” oplossing vereist een sterkere rol van de Autoriteit in het college van toezichthouders en versterking van het toezicht op financiële instellingen die een systeemrisico inhouden.**
- (22) De colleges van toezichthouders spelen een belangrijke rol in het efficiënte, effectieve en consistente toezicht op financiële instellingen die grensoverschrijdend opereren. De Autoriteit moet **een leidende rol spelen en** het recht hebben in alle opzichten aan de colleges van toezichthouders deel te nemen om de werking van en het informatie-uitwisselingsproces in de colleges te stroomlijnen en in de colleges convergentie en consistentie in de toepassing van het **Unierecht** te bevorderen. **In het verslag-de Larosière wordt gesteld dat „concurrentieverstoring en regelgevingsarbitrage als gevolg van verschillen in toezichtcultuur moeten worden voorkomen, omdat zij de financiële stabiliteit kunnen ondermijnen, onder meer doordat daarmee het verplaatsen van financiële activiteiten naar landen met minder streng toezicht in de hand wordt gewerkt. Het toezichtstelsel moet als eerlijk en evenwichtig worden ervaren”.**
- (22 bis) **De Autoriteit en de nationale toezichthouders moeten het toezicht op financiële instellingen die voldoen aan de systeemrisicocriteria opvoeren, aangezien het faillissement van die instellingen een bedreiging kan vormen voor de stabiliteit van het financiële systeem van de Unie en de reële economie kan schaden.**
- (22 ter) **Bij de definitie van systeemrisico moet rekening worden gehouden met internationale normen, zoals die met name zijn vastgesteld door de FSB, het IMF, de International Association for Insurance Supervisors en de G20. Onderlinge verbondenheid, substitueerbaarheid en timing zijn de meest courante criteria om systeemrisico's te identificeren.**
- (22 quater) **Er dient een kader te worden vastgesteld voor instellingen die zich in de problemen bevinden om ze te stabiliseren of te liquideren aangezien „duidelijk is aangetoond dat de risico's van een bankcrisis voor regeringen en samenlevingen als geheel zeer groot zijn omdat ze de financiële stabiliteit en de reële economie kunnen ondermijnen” (verslag-de Larosière). De Commissie dient passende voorstellen te doen voor de vaststelling van een nieuw kader voor het beheer van financiële crises. Tot de essentiële componenten van crisismanagement behoort de vaststelling van een gemeenschappelijk pakket van regels en liquidatievehikels (voor de uitvoering en financiering van oplossingen voor crisissituaties met grote grensoverschrijdende en/of met elkaar verbonden instellingen).**

Woensdag 7 juli 2010

- (22 *quinquies*) *Om de gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van grensoverschrijdende financiële instellingen te garanderen, de belangen van Europese verzekeringnemers te beschermen en de kosten van een systeembrede financiële crisis voor de belastingbetalers te beperken, wordt er een Europees financieel beschermingsfonds (het Fonds) opgericht. Het Europees verzekeringsgarantiestelsel (het Fonds) moet worden opgericht ter financiering van de op een ordentelijke liquidatie of gezondheidsherstel gerichte interventies bij noodlijdende grensoverschrijdende financiële instellingen met een dermate grote impact dat zij een bedreiging zouden vormen voor de financiële stabiliteit van de interne financiële markt van de Unie, alsook om de kosten van dergelijke interventies te internaliseren, voor zover hun bijdrage aan de nationale verzekeringsgarantiestelsels ontoereikend is. Het Fonds dient te worden gefinancierd met bijdragen van die instellingen, via schuldemissies van het Fonds of, in buitengewone omstandigheden, door bijdragen van de betrokken lidstaten overeenkomstig vooraf overeengekomen criteria (gewijzigd memorandum van overeenstemming). De bijdragen aan het Fonds moeten in de plaats komen van de bijdragen aan de nationale verzekeringsgarantieregelingen.*
- (22 *sexies*) *Er wordt een Europees Stabiliteitsfonds voor verzekeringen en bedrijfspensioenen opgericht ter financiering van de op een ordentelijke liquidatie van of gezondheidsherstel bij financiële instellingen gerichte interventies wanneer deze met moeilijkheden te kampen hebben die een bedreiging zouden kunnen vormen voor de financiële stabiliteit van de interne financiële markt van de Unie. Het Stabiliteitsfonds dient te worden gefinancierd via adequate bijdragen uit de verzekerings- en bedrijfspensioensector. De bijdragen aan het Fonds moeten in de plaats komen van de bijdragen aan de gelijksoortige nationale fondsen.*
- (23) De delegatie van taken en verantwoordelijkheden kan in verband met de werking van het netwerk van toezichthouders een nuttig instrument zijn om overlapping in toezichttaken te vermijden, samenwerking te bevorderen en aldus het toezichtproces te stroomlijnen alsmede de last die aan de financiële instellingen wordt opgelegd, te verminderen, **met name wat financiële instellingen zonder Uniedimensie betreft. Deze** verordening moet bijgevolg in een duidelijke rechtsgrondslag voor een dergelijke delegatie voorzien. Delegatie van taken betekent dat taken door een andere toezichthoudende autoriteit dan de verantwoordelijke autoriteit worden uitgevoerd, terwijl de verantwoordelijkheid voor de toezichtbesluiten bij de delegerende autoriteit blijft. Door delegatie van verantwoordelijkheden **moet** een nationale toezichthoudende autoriteit, de gedelegeerde, over een bepaalde toezichtaangelegenheid in haar naam in plaats van **de Autoriteit of** van een andere nationale toezichthoudende autoriteit **kunnen** beslissen. Voor delegaties moet het principe gelden dat toezichthoudende bevoegdheid wordt toegewezen aan een toezichthouder die in de juiste positie verkeert om in de betrokken aangelegenheid maatregelen te nemen. Een hertoewijzing van verantwoordelijkheden **zou** passend zijn, bijvoorbeeld om redenen van schaalvoordelen of toepassingsgebied, van coherentie bij groepstoezicht en van optimaal gebruik van bij de nationale toezichthoudende autoriteiten aanwezige expertise. De beginselen voor hertoewijzing van verantwoordelijkheden bij overeenkomst kunnen in desbetreffende **Uniewetgeving** nader worden vastgesteld. De Autoriteit dient delegatieovereenkomsten tussen nationale toezichthoudende autoriteiten op alle passende manieren te vergemakkelijken **en te toetsen**. De Autoriteit moet vooraf van voorgenomen delegatieovereenkomsten op de hoogte worden gebracht om in voorkomend geval een advies te kunnen formuleren. De publicatie van dergelijke overeenkomsten dient bij de Autoriteit te worden gecentraliseerd om ervoor te zorgen dat informatie over overeenkomsten tijdig, transparant en gemakkelijk toegankelijk voor alle betrokken partijen beschikbaar is. **Ten slotte dient de Autoriteit beste praktijken met betrekking tot delegatie en delegatieovereenkomsten vast te stellen en te verspreiden.**
- (24) De Autoriteit dient de toezichtconvergentie in geheel de **Europese Unie** actief te bevorderen met het doel een gemeenschappelijke toezichtcultuur tot stand te brengen.
- (25) Collegiale toetsingen zijn een efficiënt en effectief instrument om consistentie binnen het netwerk van financiële toezichthouders te bevorderen. De Autoriteit dient bijgevolg het methodologische kader voor dergelijke toetsingen te ontwikkelen en regelmatig dergelijke toetsingen te houden. Bij toetsingen dienen niet alleen convergentie van toezichthoudende praktijken, maar tevens de capaciteit van toezichthouders om kwalitatief hoogstaande toezichtresultaten te bereiken alsmede de onafhankelijkheid van de bevoegde autoriteiten centraal te staan. **De resultaten van collegiale toetsingen dienen bekend te worden gemaakt en beste praktijken dienen geïdentificeerd en eveneens bekend gemaakt te worden.**

Woensdag 7 juli 2010

- (26) De Autoriteit dient een gecoördineerde toezichtreactie **van de Europese Unie** actief te bevorderen, in het bijzonder **om** de ordelijke werking en integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het financieel systeem in de **Europese Unie te waarborgen**. De Autoriteit dient, naast haar bevoegdheden om in noodsituaties maatregelen te nemen, bijgevolg met een algemene coördinerende functie binnen het **ESFT** te worden belast. De doorstroming van alle relevante informatie tussen bevoegde autoriteiten moet centraal staan bij de maatregelen die de Autoriteit neemt.
- (27) Om de financiële stabiliteit te bewaren, dienen in een vroeg stadium over de grenzen en sectoren heen trends, potentiële risico's en zwakke plekken die van het microprudentiële niveau afkomstig zijn, te worden aangewezen. De Autoriteit moet dergelijke ontwikkelingen op haar bevoegdheidsgebied volgen en beoordelen en, waar nodig, het Europees Parlement, de Raad, de Commissie, de andere Europese toezichthoudende autoriteiten en het **ECSR** regelmatig en in voorkomend geval ad hoc op de hoogte brengen. De Autoriteit moet eveneens stresstests **in de hele Unie initiëren en coördineren** om de veerkracht van financiële instellingen bij ongunstige marktontwikkelingen te beoordelen en ervoor te zorgen dat op nationaal niveau bij het houden van dergelijke tests een zo consistent mogelijke methode wordt gevolgd. **Om aan te tonen dat zij zich van haar taken gekwetend heeft, moet de Autoriteit economische analyses verrichten van de markten en de gevolgen van potentiële marktontwikkelingen.**
- (28) Gezien de mondialisering van de financiële diensten en het toegenomen belang van internationale normen, dient de Autoriteit **de Europese Unie te vertegenwoordigen in** de dialoog en de samenwerking met toezichthouders **in derde landen**.
- (29) De Autoriteit dient op haar bevoegdheidsgebied als een onafhankelijk adviesorgaan van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie op te treden. De Autoriteit moet haar advies kunnen verstrekken over de prudentiële beoordeling van fusies en overnames op grond van Richtlijn 2006/48/EG.
- (30) Om haar verplichtingen doeltreffend te kunnen uitvoeren, moet de Autoriteit het recht hebben alle nodige informatie **in verband met het prudentieel toezicht** op te vragen. Om dubbele rapportageverplichtingen voor financiële instellingen te vermijden, moet die informatie normaal gesproken door de nationale toezichthoudende autoriteiten die het dichtst bij de financiële markten en instellingen staan, worden verstrekt **en moet rekening worden gehouden met reeds beschikbare statistieken. In laatste instantie moet de Autoriteit evenwel op naar behoren gemotiveerd en met redenen omkleed verzoek** bij een financiële instelling **rechtstreeks informatie kunnen opvragen** indien een nationale bevoegde autoriteit dergelijke informatie niet tijdig verstrekt of kan verstrekken. De autoriteiten van de lidstaten moeten verplicht worden de Autoriteit bij te staan bij de tenuitvoerlegging van rechtstreekse opvragingen. **Overleg over gemeenschappelijke modellen voor verslaggeving is in dit verband van essentieel belang.**
- (30 bis) **De maatregelen met het oog op het verzamelen van informatie mogen geen afbreuk doen aan het rechtskader van het Europees statistisch systeem (ESS) en het Europees Stelsel van centrale banken (ESCB) op statistisch gebied. Deze verordening laat derhalve Verordening (EG) nr. 223/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 betreffende de Europese Statistiek ⁽¹⁾ en Verordening (EG) nr. 2533/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot het verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank ⁽²⁾ onverlet.**
- (31) Nauwe samenwerking tussen de Autoriteit en het **ECSR** is van essentieel belang voor een volkomen doeltreffende werking van het **ECSR** en de follow-up van zijn waarschuwingen en aanbevelingen. De Autoriteit **en het ECSR moeten** alle relevante informatie met het Europees Comité voor systeemrisico's **met elkaar** delen. Gegevens in verband met afzonderlijke ondernemingen mogen alleen op met redenen omkleed verzoek worden verstrekt. Bij ontvangst van waarschuwingen of aanbevelingen die het **ECSR** tot de Autoriteit of een nationale toezichthoudende autoriteit richt, moet de Autoriteit hieraan **waar nodig** een follow-up geven.

⁽¹⁾ PB L 87 van 31.3.2009, blz. 164.

⁽²⁾ PB L 318 van 27.11.1998, blz. 8.

Woensdag 7 juli 2010

- (32) De Autoriteit moet **■** over **regelgevingsnormen**, richtsnoeren en aanbevelingen met belanghebbende partijen overleggen en hen in redelijke mate de mogelijkheid bieden over voorgestelde maatregelen opmerkingen te maken. **Alvorens regelgevingsnormen, richtsnoeren of aanbevelingen vast te stellen, dient de Autoriteit een effectbeoordeling te verrichten.** Om redenen van efficiëntie moet hiertoe een Bankstakeholdersgroep worden opgericht die evenwichtig is samengesteld uit **■** krediet- en beleggingsinstellingen **uit de Unie (die de verschillende modellen en grootten van financiële instellingen en ondernemingen vertegenwoordigen)**, daaronder begrepen in voorkomend geval institutionele beleggers en andere financiële instellingen die zelf financiële diensten gebruiken), **kmo's, vakbonden, academici**, en andere retailgebruikers van bankdiensten. De Bankstakeholdersgroep moet actief als schakel fungeren met andere door de Commissie of de **Uniewetgeving** ingestelde gebruikersgroepen op het gebied van financiële diensten.
- (32 bis) **Organisaties zonder winstoogmerk verkeren in vergelijking met de goed gefinancierde en ingevoerde bedrijfsvertegenwoordigers in een marginale positie in de discussie over de toekomst van financiële diensten en het besluitvormingsproces daarover. Dit nadeel moet worden gecompenseerd door afdoende financiering van hun vertegenwoordigers in de Bankstakeholdersgroep.**
- (33) De lidstaten hebben een centrale verantwoordelijkheid in **het zorgen voor gecoördineerd crisismanagement en** het bewaren van financiële stabiliteit **in crisissituaties**, in het bijzonder met betrekking tot de stabilisering en sanering van afzonderlijke noodlijdende financiële instellingen. **Hun optreden dient nauw te worden gecoördineerd met het kader en de beginselen van de Economische en Monetaire Unie.** Maatregelen door de Autoriteit in nood- of schikkingssituaties die de stabiliteit van een financiële instelling beïnvloeden, mogen **niet in aanzienlijke mate** afbreuk doen aan de budgettaire verantwoordelijkheden van de lidstaten. Er moet een mechanisme worden ingesteld waarbij de lidstaten zich op deze vrijwaringsclausule kunnen beroepen en in laatste instantie de zaak ter beslechting aan de Raad kunnen voorleggen. Het is passend op dit gebied de Raad een rol toe te wijzen gezien de bijzondere verantwoordelijkheden die de lidstaten in dat verband bezitten.
- (33 bis) **Binnen drie jaar na de inwerkingtreding van een verordening waarbij een dergelijk mechanisme wordt ingesteld, moet de Commissie op basis van de opgedane ervaring voor de hele Unie duidelijke en deugdelijke richtsnoeren uitvaardigen over de omstandigheden waaronder de lidstaten zich op de vrijwaringsclausule kunnen beroepen. Wanneer een lidstaat zich op de vrijwaringsclausule wil beroepen, moet dat aan die richtsnoeren worden getoetst.**
- (33 ter) **Onverminderd de bijzondere verantwoordelijkheden van de lidstaten in crisissituaties moet een lidstaat die een beroep wil doen op de vrijwaringsclausule het Europees Parlement daarvan gelijktijdig met de Autoriteit, de Raad en Commissie in kennis stellen. Bovendien dient de lidstaat de redenen voor het invoeren van de vrijwaringsclausule op te geven. De Autoriteit dient in samenwerking met de Commissie de volgende stappen te bepalen.**
- (34) De Autoriteit moet in haar besluitvormingsprocedures gebonden zijn aan de communautaire regels en algemene beginselen inzake behoorlijke procedure en transparantie. Het recht **om** de adressaten van de besluiten van de Autoriteit **te horen** moet ten volle worden gerespecteerd. De besluiten van de Autoriteit vormen een integrerend deel van het **Unierecht**.
- (35) Een raad van toezichthouders, die bestaat uit de hoofden van de desbetreffende bevoegde autoriteit in elke lidstaat en voorgezeten wordt door de voorzitter van de Autoriteit, dient het voornaamste besluitvormingsorgaan van de Autoriteit te zijn. Vertegenwoordigers van de Commissie, het **ECSR**, de Europese Centrale Bank, de Europese Toezichthoudende **Autoriteit (Banken en de Europese Toezichthoudende Autoriteit (Effecten en Markten))** dienen als waarnemer deel te nemen. De leden van de raad van toezichthouders dienen onafhankelijk en alleen in het belang van de **Unie** op te treden. Voor algemene besluiten, daaronder begrepen besluiten betreffende de vaststelling van technische **regelgevingsnormen**, richtsnoeren en aanbevelingen, alsmede begrotingsaangelegenheden, **zou het passend zijn** de regels inzake gekwalificeerde meerderheid toe te passen zoals vastgesteld in **artikel 16 VWEU**, terwijl voor alle andere besluiten eenvoudige meerderheid van de leden moet gelden. Zaken betreffende de schikking van meningsverschillen tussen nationale toezichthoudende autoriteiten moeten door een beperkt panel worden onderzocht.

Woensdag 7 juli 2010

- (35 bis) *De raad van toezichthouders dient in de regel te besluiten met gewone meerderheid van stemmen, volgens het beginsel van het enkelvoudig persoonsgebonden stemrecht. Voor handelingen betreffende de vaststelling van technische normen, richtsnoeren en aanbevelingen, alsmede begrotingsaangelegenheden is het echter passend de regels inzake gekwalificeerde meerderheid toe te passen zoals vastgesteld in het Verdrag betreffende de Europese Unie, het VWEU en het aan deze Verdragen gehechte Protocol (nr. 36) betreffende de overgangsbepalingen. Zaken betreffende de schikking van meningsverschillen tussen nationale toezichthoudende autoriteiten moeten worden onderzocht door een beperkt, objectief panel, bestaande uit leden die geen vertegenwoordiger zijn van de bevoegde autoriteiten die bij het meningsverschil betrokken zijn en geen belang bij het conflict noch een directe band met de betrokken bevoegde autoriteiten hebben. De samenstelling van het panel moet op een passend evenwicht berusten. De besluiten van het panel moeten met gewone meerderheid van stemmen door de raad van toezichthouders worden goedgekeurd, waarbij elk lid één stem heeft. Wat de door de groepstoezichthouder genomen besluiten betreft, kan het door het panel voorgestelde besluit worden verworpen door een aantal leden die een blokkeringsminderheid van de stemmen vertegenwoordigen, in de zin van artikel 16, lid 4, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en artikel 3 van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het VWEU gehechte Protocol (nr. 36) betreffende de overgangsbepalingen.*
- (36) Een raad van bestuur, samengesteld uit de voorzitter van de Autoriteit, vertegenwoordigers van de nationale toezichthoudende autoriteiten en de Commissie moeten verzekeren dat de Autoriteit haar opdracht vervult en de haar opgedragen taken verricht. De raad van bestuur moet over de nodige bevoegdheden beschikken om onder meer het jaar- en meerjarenwerkprogramma voor te stellen, bepaalde budgettaire bevoegdheden uit te oefenen, het personeelsbeleidsplan van de Autoriteit vast te stellen, speciale bepalingen betreffende het recht van toegang tot documenten vast te stellen en het jaarverslag vast te stellen.
- (37) Een voltijdse voorzitter, die via een openbaar vergelijkend onderzoek, **dat door de Commissie wordt beheerd en na afloop waarvan de Commissie een voordrachtlijst opstelt, door het Europees Parlement** wordt geselecteerd, moet de Autoriteit vertegenwoordigen. Het management van de Autoriteit moet worden toevertrouwd aan een uitvoerend directeur, die het recht moet hebben zonder stemrecht aan de vergaderingen van de raad van toezichthouders en de raad van bestuur deel te nemen.
- (38) Om sectoroverschrijdende consistentie in de activiteiten van de Europese toezichthoudende autoriteiten te verzekeren, moeten deze autoriteiten nauw samenwerken **via de Europese Toezichthoudende Autoriteit (Gemengd Comité)(het „Gemengd Comité”)** en in voorkomend geval gemeenschappelijke standpunten bereiken. Het Gemengd Comité **dient de taken van de drie Europese toezichthoudende autoriteiten met betrekking tot financiële conglomeraten te coördineren**. Waar dit relevant is, moeten besluiten die eveneens binnen het bevoegdheidsgebied van de Europese **Toezichthoudende Autoriteit (Banken)** of de Europese **Toezichthoudende Autoriteit (Effecten en Markten)** liggen, parallel door de betrokken Europese toezichthoudende autoriteiten worden vastgesteld. **Het Gemengd Comité moet voor een termijn van 12 maanden op basis van een rouleersysteem worden voorgezeten door de voorzitters van de drie Europese toezichthoudende autoriteiten. De voorzitter van het Gemengd Comité moet ondervoorzitter zijn van het ECSR. Het Gemengd Comité moet een permanent secretariaat hebben dat bestaat uit gedetacheerd personeel van de drie Europese toezichthoudende autoriteiten, ten einde informele informatiedeling en de totstandbrenging van een gemeenschappelijke cultuur binnen de drie Europese toezichthoudende autoriteiten mogelijk te maken.**
- (39) Het is nodig ervoor te zorgen dat de partijen waarop door de Autoriteit vastgestelde besluiten invloed hebben, de nodige rechtsmiddelen kunnen uitoefenen. Om doeltreffend de rechten van partijen te beschermen en om redenen van proceseconomie moeten, indien de Autoriteit over besluitvormingsbevoegdheden beschikt, partijen het recht hebben om beroep in te stellen bij een raad van beroep. Om redenen van efficiëntie en consistentie moet de raad van beroep een gemengd orgaan zijn van de drie Europese toezichthoudende autoriteiten, onafhankelijk van hun administratieve en regelgevende structuren. Tegen beslissingen van de raad van beroep moet bij het Gerecht van eerste aanleg en het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen beroep openstaan.

Woensdag 7 juli 2010

- (40) Om haar autonomie en onafhankelijkheid geheel en al te waarborgen, moet de Autoriteit de beschikking krijgen over een autonome begroting met inkomsten uit hoofdzakelijk verplichte bijdragen van de nationale toezichthoudende autoriteiten en uit de algemene begroting van de Europese Unie. **Over de financiering van de Autoriteit door de Unie moet overeenstemming worden bereikt door de begrotingsautoriteit, zoals bepaald in punt 47 van het Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 17 mei 2006 betreffende de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer** ⁽¹⁾ (IIA). De begrotingsprocedure van de Unie moet van toepassing zijn. De controle van de rekeningen moet worden verricht door de Rekenkamer. **Op de algemene begroting moet de kwijtingsprocedure van toepassing zijn.**
- (41) Verordening (EG) nr. 1073/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 25 mei 1999 betreffende onderzoeken door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) ⁽²⁾ moet op de Autoriteit van toepassing zijn. De Autoriteit dient eveneens toe te treden tot het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) ⁽³⁾.
- (42) Om openbare en transparante arbeidsvoorwaarden en gelijke behandeling van het personeel te verzekeren, dient het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen of van de regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen ⁽⁴⁾ op het personeel van de Autoriteit van toepassing te zijn.
- (43) Het is van essentieel belang dat bedrijfsgeheimen en andere vertrouwelijke informatie worden beschermd. De **aan de Autoriteit verstrekte en** in het netwerk uitgewisselde informatie **moet** worden **onderworpen aan strikte en doeltreffende vertrouwelijkheidsvoorschriften.**
- (44) De bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens wordt geregeld bij Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽⁵⁾ en bij Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽⁶⁾, die geheel van toepassing zijn op de verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze verordening.
- (45) Om de transparante werking van de Autoriteit te verzekeren, moet Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie ⁽⁷⁾ op de Autoriteit van toepassing zijn.
- (46) Landen die geen lid zijn van de Europese Unie, moeten aan de werkzaamheden van de Autoriteit kunnen deelnemen op grond van door de **Europese Unie** te sluiten passende overeenkomsten.
- (47) Daar de doelstellingen van deze verordening, namelijk het verbeteren van de werking van de interne markt door een hoog, effectief en consistent niveau van prudentiële regelgeving en toezicht te verzekeren, het beschermen van depositohouders en beleggers, het beschermen van de integriteit, efficiëntie en ordelijke werking van de financiële markten, het bewaren van de stabiliteit van het financieel systeem en het versterken van de internationale toezichthoudende coördinatie, niet voldoende door de lidstaten kunnen worden verwezenlijkt en derhalve wegens de omvang en de gevolgen van het optreden, beter door de **Europese Unie** kunnen worden verwezenlijkt, kan de **Europese Unie**, overeenkomstig het in artikel 5 van het **Verdrag betreffende de Europese Unie** neergelegde subsidiariteitsbeginsel, maatregelen nemen. Overeenkomstig het in hetzelfde artikel neergelegde evenredigheidsbeginsel, gaat deze verordening niet verder dan nodig is om deze doelstellingen te verwezenlijken.

⁽¹⁾ PB C 139 van 14.6.2006, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15.

⁽⁴⁾ PB L 56 van 4.3.1968, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

⁽⁶⁾ PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB L 145 van 31.5.2001, blz. 43.

Woensdag 7 juli 2010

- (48) Aangezien de Autoriteit alle huidige taken en bevoegdheden van het Comité van Europese toezichthouders op verzekeringen en bedrijfspensioenen (**CETVB**) overneemt, moet Besluit 2009/79/EG van de Commissie van 23 januari 2009 tot instelling van het Comité van Europese toezichthouders op verzekeringen en bedrijfspensioenen bijgevolg worden ingetrokken en moet Besluit 716/2009/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 tot vaststelling van een Gemeenschapsprogramma ter ondersteuning van specifieke activiteiten ⁽¹⁾ dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (49) Het is passend een termijn vast te stellen voor de toepassing van deze verordening om ervoor te zorgen dat de Autoriteit bij de aanvang van haar activiteiten voldoende is voorbereid en om een vlotte overgang van het **CETVB** te verzekeren,

HEBBEN DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

OPRICHTING EN RECHTSSTATUS

Artikel 1

Oprichting en werkterrein

1. De onderhavige verordening richt een Europese **Toezichthoudende** Autoriteit (**Europese Autoriteit Verzekeringen en Bedrijfspensioenen**) op („de Autoriteit”).

2. De Autoriteit treedt op **binnen de bevoegdheden van deze Verordening** en binnen het toepassingsgebied van Richtlijn **2009/138/EG**, Richtlijn 2002/92/EG, Richtlijn 2003/41/EG, Richtlijn 2002/87/EG, **en, voor zover deze handelingen van toepassing zijn op verzekeringsondernemingen, herverzekeringsondernemingen, instellingen voor beroepspensioenvoorziening en verzekeringstussenpersonen en de bevoegde autoriteiten die toezicht op hen uitoefenen, binnen de relevante onderdelen van Richtlijn 2005/60/EG en Richtlijn 2002/65/EG**, met inbegrip van alle op deze handelingen gebaseerde richtlijnen, verordeningen en besluiten/beschikkingen en alle andere **wetgevingshandelingen van de Europese Unie die** taken aan de Autoriteit **toekennen**.

2 bis. *De Autoriteit treedt ook op in het werkterrein van verzekeringsondernemingen, herverzekeringsondernemingen, instellingen voor beroepspensioenvoorziening en verzekeringstussenpersonen, onder meer op het vlak van corporate governance, auditing en financiële verslaglegging, voor zover haar optreden noodzakelijk is om de effectieve en consistente toepassing van de in lid 2 genoemde wetgeving te waarborgen.*

3. De bepalingen van deze verordening doen geen afbreuk aan de bevoegdheden van de Commissie, in het bijzonder op grond van artikel **258 VWEU**, om de naleving van het **Unierecht** te verzekeren.

4. De doelstelling van de Autoriteit is **de collectieve belangen te beschermen door bij te dragen tot de stabiliteit en doeltreffendheid van het financiële stelsel op de korte, middellange en lange termijn, in het belang van de economie, de burgers en het bedrijfsleven van de Unie. De Autoriteit draagt bij tot:**

- (i) de verbetering van de werking van de interne markt, daaronder begrepen met name een **hoog**, effectief en consistent niveau van regelgeving en toezicht;

■

- (iii) de bescherming van de integriteit, transparantie, efficiëntie en ordelijke werking van de financiële markten,

■

- (v) de versterking van de internationale toezichthoudende coördinatie,

⁽¹⁾ PB L 253 van 25.9.2009, blz. 8.

Woensdag 7 juli 2010

- (v bis) *het voorkomen van regelgevingsarbitrage en bijdragen aan billijke concurrentieverhoudingen;*
- (v ter) *het waarborgen van behoorlijke regelgeving en toezicht met betrekking tot het opnemen van verzekering, pensioenen en andere risico's, en*
- (v quater) *het bijdragen tot betere consumentenbescherming.*

*Te dien einde draagt de Autoriteit bij tot het verzekeren van de consistente, efficiënte en effectieve toepassing van de in lid 2 genoemde **wetgevingshandelingen van de Europese Unie**, het bevorderen van toezichthoudende convergentie, het verstrekken van adviezen aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie en het verrichten van een economische analyse van de markten om de verwezenlijking van de doelstelling van de Autoriteit te bevorderen.*

5. *Bij de uitoefening van de taken die haar bij deze verordening worden toevertrouwd besteedt de Autoriteit bijzondere aandacht aan systeemrisico's die veroorzaakt worden door instellingen wier faillissement de werking van het financieel systeem of de reële economie kan aantasten.*

Bij de uitvoering van haar taken handelt de Autoriteit onafhankelijk en objectief in het uitsluitend belang van de Unie.

■

Artikel 1 bis

Het Europees Systeem voor Financieel Toezicht

1. *De Autoriteit maakt deel uit van een Europees Systeem voor Financieel Toezicht (ESFT). Het hoofddoel van het ESFT is erop toe te zien dat de regels die van toepassing zijn op de financiële sector naar behoren worden uitgevoerd, de financiële stabiliteit te bewaren en te zorgen voor vertrouwen in het financiële stelsel als geheel, met voldoende bescherming voor gebruikers van financiële diensten.*

2. *Het Europees Systeem voor Financieel Toezicht bestaat uit:*

- (a) *het Europees Comité voor systeemrisico's voor de in Verordening (EU) Nr. .../2010 (ECSR) en deze verordening omschreven taken;*
- (b) *de Autoriteit;*
- (c) *de Europese Toezichthoudende Autoriteit (Europese Bankautoriteit), opgericht bij Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA];*
- (d) *de Europese Toezichthoudende Autoriteit (Effecten en Markten), opgericht bij Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM];*
- (e) *de Europese Toezichthoudende Autoriteit (Gemengd Comité) voor de uitvoering van de in de artikelen 40 t/m 43 omschreven taken (het „Gemengd Comité”);*
- (f) *de autoriteiten in de lidstaten als bedoeld in artikel 2, lid 2 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA], Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB] en Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM];*
- (g) *de Commissie, voor het uitvoeren van de in de artikelen 7 en 9 bedoelde taken.*

3. *De Autoriteit werkt regelmatig en nauw samen met het Europees Comité voor systeemrisico's, alsook met de Europese Toezichthoudende Autoriteit (Europese Autoriteit Banken) en de Europese Toezichthoudende Autoriteit (Europese Autoriteit Effecten en Markten) via het Gemengd Comité, zorgt voor de intersectorale samenhang van de werkzaamheden en bepaalt gemeenschappelijke standpunten op het gebied van het toezicht op financiële conglomeraten en andere sectoroverschrijdende kwesties.*

Woensdag 7 juli 2010

4. *Krachtens het beginsel van loyale samenwerking van artikel 4, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie werken de partijen bij het ESFT met vertrouwen en met het volste wederzijdse respect samen, met name om te zorgen voor een passende en betrouwbare onderlinge informatiestroom.*

5. *De toezichthoudende autoriteiten die deel uitmaken van het ESFT zijn gehouden overeenkomstig de in artikel 1, lid 2 bedoelde wetgevingshandelingen toezicht uit te oefenen op financiële instellingen die in de Europese Unie opereren.*

Artikel 1 ter

Verantwoording aan het Europees Parlement

De in artikel 1 bis, lid 2, bedoelde autoriteiten leggen verantwoording af aan het Europees Parlement.

Artikel 2

Definities

Voor de toepassing van onderhavige verordening wordt verstaan onder:

- (1) „financiële instellingen”: **■** ondernemingen, *entiteiten en natuurlijke en rechtspersonen die onder de toepassing van een van de in artikel 1, lid 2, genoemde handelingen vallen, en, in het geval van Richtlijn 2005/60/EG, verzekeringsondernemingen en verzekeringstussenpersonen zoals bedoeld in de richtlijn;*
- (2) „bevoegde autoriteiten”:
 - (i) *toezichthoudende autoriteiten zoals bedoeld in Richtlijn 2009/138/EG, en bevoegde autoriteiten zoals bedoeld in Richtlijn 2003/41/EG en Richtlijn 2002/92/EG*
 - (ii) *wat de Richtlijnen 2002/65/EG en 2005/60/EG betreft, de autoriteiten die de naleving van de voorschriften van deze richtlijnen door de financiële instellingen, zoals gedefinieerd in lid 1, moeten garanderen.*

Artikel 3

Juridische status

1. De Autoriteit is een **■** orgaan *van de Europese Unie* met rechtspersoonlijkheid.
2. In elke lidstaat geniet de Autoriteit de ruimste handelingsbevoegdheid die op grond van het nationale recht aan rechtspersonen wordt toegekend. Het kan in het bijzonder roerende en onroerende zaken verwerven of vervreemden en kan in rechte optreden.
3. De Autoriteit wordt vertegenwoordigd door haar voorzitter.

Artikel 4

Samenstelling

De Autoriteit bestaat uit:

- (1) een raad van toezichthouders, die de in artikel 28 vastgestelde taken uitoefent;
- (2) een raad van bestuur, die de in artikel 32 vastgestelde taken uitoefent;

Woensdag 7 juli 2010

- (3) een voorzitter, die de in artikel 33 vastgestelde taken uitoefent;
- (4) een uitvoerend directeur, die de in artikel 38 vastgestelde taken uitoefent;
- (5) een raad van beroep, als bedoeld in artikel 44, die de in artikel 46 vastgestelde taken uitoefent.

Artikel 5

Zetel

De Autoriteit heeft haar hoofdkwartier in Frankfurt.

Zij kan vertegenwoordigingen hebben in de belangrijkste financiële centra van de Europese Unie.

HOOFDSTUK II

TAKEN EN BEVOEGDHEDEN VAN DE AUTORITEIT

Artikel 6

Taken en bevoegdheden van de Autoriteit

1. De Autoriteit heeft de volgende taken:
 - (a) bijdragen tot de invoering van kwalitatief hoogstaande gemeenschappelijke **technische** regelgevings- en **technische** toezichtnormen en -praktijken, met name door het verstrekken van adviezen aan de ▯ instellingen **van de Europese Unie** en door het ontwikkelen van richtsnoeren, aanbevelingen en voorstellen voor technische **regelgevings- en technische uitvoeringsnormen** op basis van de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen**;
 - (b) bijdragen tot een consistente toepassing van de **wetgevingshandelingen van de Unie**, met name door tot een gemeenschappelijke toezichtpraktijk bij te dragen, de consistente, efficiënte en effectieve toepassing van de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** te verzekeren, regelgevingsarbitrage te voorkomen, bij meningsverschillen tussen de **bevoegde** autoriteiten te bemiddelen en een schikking te treffen, **een doeltreffend en consistent toezicht op financiële instellingen** en een coherente werking van de colleges van toezichthouders **te waarborgen** en, **onder andere**, maatregelen te nemen in onder meer noodsituaties;
 - (c) **stimuleren en** vergemakkelijken van de delegatie van taken en verantwoordelijkheden tussen de **bevoegde** autoriteiten;
 - (d) nauw samenwerken met het ECSR, met name door het ECSR de nodige informatie te verstrekken voor het uitvoeren van zijn taken en door een behoorlijke follow-up te geven aan de waarschuwingen en aanbevelingen van het ECSR;
 - (e) **organiseren en verrichten** van collegiale toetsingen van de **bevoegde** autoriteiten, **met inbegrip van adviesverstrekking, met de bedoeling** de consistentie in de toezichtresultaten te verhogen;
 - (f) volgen en beoordelen van marktontwikkelingen op haar bevoegdheidsgebied;
 - (f bis) **verrichten van analyses van markten om aan te tonen dat de Autoriteit zich van haar taken heeft gekwetend**;
 - (f ter) **bevorderen van de bescherming van beleggers en spaarders**;

Woensdag 7 juli 2010

- (f quater) *bijdragen tot het beheer van grensoverschrijdende instellingen die een systeemrisico als bedoeld in artikel 12 ter kunnen inhouden, daarbij het initiatief nemend tot en uitvoering gevend aan alle vroegtijdige interventies, liquiderings- of insolventieprocedures voor dergelijke instellingen via zijn Eenheid afwikkeling verzekeringen en pensioenen als bedoeld in artikel 12 quater;*
- (g) vervullen van alle andere specifieke taken die in onderhavige verordening of in de in artikel 1, lid 2, genoemde *wetgevingshandelingen van de Europese Unie* zijn vastgesteld;
- (g bis) *toezicht uitoefenen op die financiële instellingen die niet onder het toezicht vallen van bevoegde autoriteiten;*
- (g ter) *bekendmaken en regelmatig bijwerken van informatie op haar website over haar activiteiten op haar website, met name, op haar bevoegdheidsgebied betreft, over geregistreerde financiële instellingen, teneinde gemakkelijk toegankelijke informatie voor het publiek te garanderen;*
- (g quater) *overnemen, voor zover van toepassing, van alle huidige, lopende taken van het Comité van Europese toezichthouders op verzekeringen en beroepspensioenen;*
2. Om de in lid 1 vastgestelde taken uit te voeren, beschikt de Autoriteit over de in onderhavige verordening vastgestelde bevoegdheden, met name **■** om:
- (a) voorstellen voor technische *regelgevingsnormen* te ontwikkelen in de in artikel 7 bedoelde specifieke gevallen;
- (a bis) *voorstellen voor technische uitvoeringsnormen te ontwikkelen, in de in artikel 7 sexies bedoelde specifieke gevallen;*
- (b) richtsnoeren en aanbevelingen te geven, als vastgesteld in artikel 8;
- (c) aanbevelingen te geven, als bedoeld in artikel 9, lid 3;
- (d) in de in de artikelen 10 en 11 genoemde specifieke gevallen individuele besluiten te nemen die gericht zijn tot *bevoegde* autoriteiten;
- (e) individuele besluiten te nemen die gericht zijn tot financiële instellingen, in de in artikel 9, lid 6, artikel 10, lid 3, en artikel 11, lid 4, bedoelde specifieke gevallen;
- (f) adviezen te verstrekken aan het Europees Parlement, de Raad of de Commissie als bepaald in artikel 19;
- (f bis) *overeenkomstig artikel 20 de nodige informatie over financiële instellingen te verzamelen;*
- (f ter) *gemeenschappelijke methoden ter beoordeling van het effect van bepaalde productkenmerken en distributieprocessen op de financiële positie van instellingen en op de cliëntenbescherming te ontwikkelen;*
- (f quater) *een gegevensbank op te zetten van geregistreerde financiële instellingen in haar ambtsgebied en, indien dat in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen is gespecificeerd, op centraal niveau;*
- (f quinquies) *een regelgevingsnorm te ontwikkelen waarin wordt bepaald welke gegevens over transacties en financiële instellingen er minimaal aan de Autoriteit ter beschikking moeten worden gesteld, hoe de verzameling van die gegevens moet worden gecoördineerd en hoe bestaande nationale gegevensbestanden aan elkaar moeten worden gekoppeld om te waarborgen dat de Autoriteit altijd toegang kan hebben tot de vereiste relevante gegevens over transacties en marktdeelnemers voor het uitvoeren van de taken die haar krachtens deze verordening zijn toevertrouwd;*

Woensdag 7 juli 2010

(f sexies) vervullen van alle andere specifieke taken die in onderhavige verordening of in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen van de Unie zijn vastgesteld.

3. De Autoriteit oefent over entiteiten met een reikwijdte **over de gehele Europese Unie** of economische activiteiten met een reikwijdte **over de gehele Europese Unie** alle exclusieve toezichtbevoegdheden uit die haar in de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** toevertrouwd zijn.

3 bis. Voor de uitoefening van haar exclusieve toezichtbevoegdheden overeenkomstig lid 3 beschikt de Autoriteit over passende onderzoeks- en handhavingbevoegdheden als bepaald in de desbetreffende wetgeving, alsmede over de mogelijkheid om vergoedingen aan te rekenen. **De Autoriteit werkt nauw met de bevoegde autoriteiten samen en maakt gebruik van hun deskundigheid, faciliteiten en bevoegdheden om haar taken uit te voeren.**

Artikel 6 bis

Taken in verband met consumentenbescherming en financiële activiteiten

1. Teneinde de bescherming van depositohouders en beleggers te stimuleren, neemt de Autoriteit het voortouw ter bevordering van transparantie, eenvoud en billijkheid op de markt voor financiële producten of diensten in de gehele interne markt, o.a. door:

- (i) het verzamelen en analyseren van en het verslag uitbrengen over consumententrends,
- (ii) het evalueren en coördineren van financiële kennis en educatieve initiatieven,
- (iii) ontwikkelen van opleidingsnormen voor de industrie,
- (iv) bijdragen aan de ontwikkeling van gemeenschappelijke openbaarmakingsregels, en
- (v) in het bijzonder de toegankelijkheid, beschikbaarheid en de kosten beoordelen van verzekering voor huishoudens en ondernemingen, met name kmo's.

2. De Autoriteit oefent toezicht uit op nieuwe en bestaande financiële activiteiten en kan richtsnoeren vaststellen en aanbevelingen doen om de veiligheid en de gezondheid van markten te bevorderen, alsmede convergentie van de regelgevingspraktijk.

3. De Autoriteit kan tevens waarschuwingen geven wanneer een financiële activiteit een ernstige bedreiging vormt van de doelstellingen die zijn vastgelegd in artikel 1, lid 4.

4. De Autoriteit richt, als een integraal onderdeel van de Autoriteit, een Commissie financiële innovatie op, waarin alle relevante bevoegde nationale autoriteiten zitting hebben met het oog op een gecoördineerde benadering ten aanzien van de regelgeving voor en het toezicht op nieuwe of innoverende financiële activiteiten, en die advies uitbrengt aan de Raad, het Europees Parlement en de Commissie.

5. De Autoriteit kan bepaalde soorten financiële activiteiten tijdelijk verbieden of beperken die een bedreiging vormen van de ordelijke werking en de integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het geheel of een deel het financiële systeem in de Unie in de gevallen die gespecificeerd zijn en onder de omstandigheden die zijn vastgelegd in de wetgevingshandelingen als bedoeld in artikel 1, lid 2, of indien dit vereist is ingeval van een noodsituatie als bepaald in artikel 10. De Autoriteit kan een dergelijk verbod of beperking ook implementeren middels de goedkeuring van technische regelgevingsnormen zoals bedoeld in artikel 7.

Woensdag 7 juli 2010

De Autoriteit evalueert dit besluit met regelmatige tussenpozen.

Artikel 7

Technische regelgevingsnormen

1. *Het Europees Parlement en de Raad kunnen overeenkomstig artikel 290 VWEU bevoegdheden delegeren aan de Commissie voor de vaststelling van technische regelgevingsnormen teneinde consistente harmonisatie te waarborgen op de gebieden die met name in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen zijn vastgesteld. Die regelgevingsnormen zijn van technische aard, houden geen strategische beslissingen in en vallen inhoudelijk onder de wetgevingshandelingen waarop zij gebaseerd zijn. De Autoriteit stelt voorstellen voor regelgevingsnormen op en legt die ter bevestiging voor aan de Commissie.*

Wanneer de Autoriteit binnen de in artikel 1, lid 2 bedoelde wetgevingshandelingen gestelde tijdslimieten geen voorstel voorlegt aan de Commissie, kan de Commissie zelf een technische regelgevingsnorm vaststellen.

1 bis. *Alvorens voorstellen voor technische regelgevingsnormen aan de Commissie voor te leggen, houdt de Autoriteit publieksraadplegingen daarover en analyseert zij de mogelijke kosten en baten daarvan, tenzij dergelijke raadplegingen en analyses niet in een evenredige verhouding staan tot het toepassingsgebied en het effect van de technische regelgevingsnorm in kwestie of tot de specifieke urgentie van de zaak. Ook wint de Autoriteit het standpunt of advies in van de in artikel 22 bedoelde Stakeholdersgroep.*

1 ter. *Wanneer de Commissie voorstellen voor technische regelgevingsnormen van de Autoriteit ontvangt, doet zij deze onmiddellijk aan het Europees Parlement en de Raad toekomen.*

1 quater. *Binnen drie maanden na indiening van een voorstel voor een technische regelgevingsnorm besluit de Commissie of zij dat aanneemt. De technische regelgevingsnorm wordt vastgesteld bij verordening of besluit. Indien de Commissie de norm niet wil vaststellen, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan in kennis, met opgave van redenen.*

Artikel 7 bis

Niet-bevestiging of wijziging van het voorstel voor regelgevingsnormen

1. *Indien de Commissie voornemens is de voorstellen voor technische regelgevingsnormen niet, slechts gedeeltelijk of in gewijzigde vorm te bevestigen, zendt zij de ontwerpnormen terug naar de Autoriteit en stelt zij gemotiveerde wijzigingen voor.*

2. *De Autoriteit kan het voorstel voor een technische regelgevingsnorm binnen zes weken wijzigen op basis van de door de Commissie voorgestelde wijzigingen en het voorstel opnieuw ter bevestiging voorleggen aan de Commissie. De Autoriteit stelt het Europees Parlement, de Raad en de Commissie in kennis van haar besluit.*

3. *Wanneer de Autoriteit het niet eens is met het besluit van de Commissie om haar oorspronkelijke voorstel te verwerpen of te wijzigen, kunnen het Europees Parlement of de Raad de verantwoordelijke commissaris, samen met de voorzitter van de Autoriteit, binnen een termijn van een maand oproepen voor een ad hoc-vergadering van de bevoegde commissie van het Europees Parlement om hun meningsverschillen voor te leggen en toe te lichten.*

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 7 ter

Uitoefening van bevoegheidsdelegatie

1. De bevoegdheid om de in artikel 7 bedoelde technische regelgevingsnormen vast te stellen, wordt aan de Commissie toegekend voor een periode van vier jaar te rekenen vanaf de inwerkingtreding van deze verordening. De Commissie stelt uiterlijk zes maanden voor het einde van de periode van vier jaar een verslag op over de bevoegheidsdelegatie. De bevoegheidsdelegatie wordt automatisch met dezelfde periode verlengd, tenzij het Europees Parlement of de Raad deze intrekt overeenkomstig artikel 7 quater.
2. Zodra de Commissie een technische regelgevingsnorm heeft vastgesteld, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan gelijktijdig in kennis.
3. In het in artikel 35, lid 2, bedoelde verslag stelt de voorzitter van de Autoriteit het Europees Parlement en de Raad in kennis van de regelgevingsnormen die zijn vastgesteld en waaraan de bevoegde autoriteiten niet hebben voldaan.

Artikel 7 quater

Bezwaar tegen technische regelgevingsnormen

1. Het Europees Parlement of de Raad kunnen binnen drie maanden na de datum van kennisgeving door de Commissie tegen een technische regelgevingsnorm bezwaar aantekenen. Op initiatief van het Europees Parlement of de Raad kan deze termijn met nogmaals drie maanden worden verlengd.
2. Indien zowel het Europees Parlement als de Raad de Commissie hebben meegedeeld dat zij voornemens zijn geen bezwaar aan te tekenen, wordt de technische regelgevingsnorm vóór het verstrijken van de termijn gepubliceerd in het Publicatieblad van de Europese Unie en treedt zij in werking. Indien noch het Europees Parlement noch de Raad bij het verstrijken van deze periode bezwaar heeft aangetekend tegen de technische regelgevingsnorm, wordt deze bekendgemaakt in het.
3. Zodra het voorstel hun door de Commissie is toegezonden, kunnen het Europees Parlement en de Raad een voortijdige en voorwaardelijke verklaring vaststellen dat zij geen bezwaar maken, die van kracht wordt zodra de Commissie de technische regelgevingsnorm vaststelt zonder wijzigingen te hebben aangebracht in het voorstel.
4. Indien het Europees Parlement of de Raad bezwaar aantekent tegen een technische regelgevingsnorm, treedt deze niet in werking. Overeenkomstig artikel 296 VWEU geeft de instelling die tegen de technische regelgevingsnorm bezwaar aantekent aan om welke redenen zij dat doet.

Artikel 7 quinquies

Intrekking van de bevoegheidsdelegatie

1. De in artikel 7 bedoelde bevoegheidsdelegatie kan door het Europees Parlement of de Raad worden ingetrokken.
2. Het besluit tot intrekking maakt een einde aan de delegatie.
3. De instelling die een interne procedure is begonnen om te besluiten of zij de bevoegheidsdelegatie wenst in te trekken, beijvert zich om de andere instelling en de Commissie hiervan binnen een redelijke termijn voordat een definitief besluit wordt genomen, op de hoogte te stellen en geeft daarbij aan welke bevoegdheden in verband met technische regelgevingsnormen mogelijk worden ingetrokken.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 7 sexies

Technische uitvoeringsnormen

1. Wanneer het Europees Parlement en de Raad de Commissie overeenkomstig artikel 291 VWEU bevoegdheden verlenen tot het vaststellen van technische uitvoeringsnormen in gevallen waarin eenvormige voorwaarden nodig zijn om juridisch bindende handelingen van de Unie te implementeren op de gebieden die specifiek in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen zijn vastgesteld, zijn de volgende bepalingen van toepassing:

- (a) wanneer de Autoriteit overeenkomstig de bovengenoemde wetgeving voorstellen voor technische uitvoeringsnormen opstelt die aan de Commissie zullen worden voorgelegd, zijn die normen technisch, omvatten zij geen beleidskeuzes en zijn zij beperkt tot het vaststellen van de toepassingsvoorwaarden voor juridisch bindende handelingen van de Unie;
- (b) wanneer de Autoriteit binnen de in artikel 1, lid 2 bedoelde wetgevingshandelingen gestelde tijdslimieten of binnen de termijn die vermeld is in een verzoek dat de Commissie overeenkomstig artikel 19 tot de Autoriteit richt, geen voorstel voorlegt aan de Commissie, kan de Commissie zelf een technische uitvoeringsnorm vaststellen door middel van een uitvoeringshandeling.

2. Alvorens technische uitvoeringsnormen aan de Commissie voor te leggen, houdt de Autoriteit publieksraadplegingen daarover en analyseert zij de mogelijke kosten en baten daarvan, tenzij dergelijke raadplegingen en analyses niet in een evenredige verhouding staan tot het toepassingsgebied en het effect van de technische uitvoeringsnorm in kwestie of tot de specifieke urgentie van de zaak.

Ook wint de Autoriteit het standpunt of advies in van de in artikel 22 bedoelde Stakeholdersgroep.

3. De Autoriteit legt haar voorstel voor technische uitvoeringsnorm overeenkomstig artikel 291 VWEU ter bevestiging aan de Commissie voor, en gelijktijdig ook aan het Europees Parlement en de Raad.

4. Binnen drie maanden na ontvangst van een voorstel voor een technische uitvoeringsnorm besluit de Commissie of zij dat voorstel bevestigt. De Commissie kan die termijn met één maand verlengen. De Commissie kan besluiten de ontwerpnormen slechts gedeeltelijk of gewijzigd te bevestigen indien het belang van de Europese Unie dit vereist.

Wanneer de Commissie technische uitvoeringsnormen vaststelt tot wijziging van de voorstellen voor technische uitvoeringsnormen die zijn ingediend door de Autoriteit, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan in kennis.

5. De normen worden door de Commissie bij verordening of besluit vastgesteld, en worden in het Publicatieblad van de Europese Unie bekendgemaakt.

Artikel 8

Richtsnoeren en aanbevelingen

1. Met het oog op het invoeren van consistente, efficiënte en effectieve toezichtpraktijken binnen het ESFT en het verzekeren van de gemeenschappelijke, uniforme en consistente toepassing van de wetgeving van de Europese Unie geeft de Autoriteit richtsnoeren en aanbevelingen die tot **bevoegde** autoriteiten of financiële instellingen worden gericht.

1 bis. In voorkomend geval houdt de Autoriteit openbare raadplegingen over richtsnoeren en aanbevelingen en analyseert zij de potentiële kosten en baten daarvan. Ook wint de Autoriteit in voorkomend geval het standpunt of advies in van de in artikel 22 bedoelde Bankstakeholdersgroep. Die raadplegingen, analyses, opinies en adviezen staan in verhouding tot reikwijdte, aard en effect van het richtsnoer of de aanbeveling.

Woensdag 7 juli 2010

2. De **bevoegde** autoriteiten **en financiële instellingen** spannen zich tot het uiterste in om aan die richtsnoeren en aanbevelingen te voldoen. **Binnen twee maanden nadat een richtsnoer of aanbeveling is gegeven, bevestigt elke bevoegde autoriteit of zij voornemens is dat richtsnoer of die aanbeveling op te volgen. Wanneer een bevoegde autoriteit niet voornemens is daaraan te voldoen, stelt zij de Autoriteit daarvan in kennis, met opgave van redenen. De Autoriteit maakt deze redenen bekend.**

Wanneer een bevoegde autoriteit een richtsnoer of aanbeveling niet opvolgt, maakt de Autoriteit dit bekend.

De Autoriteit kan per geval besluiten of zij de redenen bekend maakt die zijn aangevoerd door een bevoegde autoriteit om niet te voldoen aan een richtsnoer of aanbeveling. De bevoegde autoriteit ontvangt vooraf een kennisgeving van deze bekendmaking.

Wanneer zulks in dat richtsnoer of die aanbeveling is voorgeschreven, brengen de financiële instellingen jaarlijks op duidelijke en gedetailleerde wijze verslag uit indien zij zich aan dat richtsnoer of die aanbeveling houden.

2 bis. **In het in artikel 28, lid 4 bis bedoelde verslag stelt de Autoriteit het Europees Parlement, de Raad en de Commissie in kennis van de gegeven richtsnoeren en aanbevelingen en vermeldt zij welke bevoegde nationale autoriteit daaraan niet heeft voldaan, alsook hoe de Autoriteit ervoor denkt te zorgen dat de bevoegde autoriteiten in de toekomst haar aanbevelingen en richtsnoeren zullen opvolgen.**

Artikel 9

Inbreuk op het Unierecht

1. Ingeval een **bevoegde** autoriteit de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen, waaronder begrepen de overeenkomstig artikel 7 en 7 sexies vastgestelde technische regelgevings- en uitvoeringsnormen**, niet **■** heeft toegepast **of heeft toegepast op een wijze die in strijd is met het recht van de Europese Unie**, met name door niet te verzekeren dat een financiële instelling de in die wetgeving vastgestelde eisen vervult, beschikt de Autoriteit over de in de leden 2, 3 en 6 van dit artikel genoemde bevoegdheden.

2. Op verzoek van een of meer **bevoegde** autoriteiten, van de Commissie, **het Europees Parlement, de Raad of de Stakeholdersgroepen** of op eigen initiatief en na de betrokken **bevoegde** autoriteit op de hoogte te hebben gebracht, kan de Autoriteit de vermeende **inbreuk of niet-toepassing** van het **Unierecht** onderzoeken.

2 bis. Onverminderd de in artikel 20 vastgestelde bevoegdheden verstrekt de **bevoegde** autoriteit aan de Autoriteit **onverwijld** alle informatie die de Autoriteit nodig acht voor haar onderzoek.

3. De Autoriteit kan, uiterlijk binnen twee maanden na de aanvang van haar onderzoek, tot de betrokken **bevoegde** autoriteit een aanbeveling richten waarin wordt uiteengezet welke maatregelen nodig zijn om aan het **Unierecht** te voldoen.

3 bis. De **bevoegde** autoriteit brengt de Autoriteit binnen tien werkdagen na ontvangst van de aanbeveling op de hoogte van de stappen die zij heeft gedaan of voornemens is te doen om de inachtneming van het **Unierecht** te verzekeren.

4. Ingeval de bevoegde autoriteit binnen één maand na ontvangst van de aanbeveling van de Autoriteit niet aan het **Unierecht** heeft voldaan, kan de Commissie, na door de Autoriteit op de hoogte te zijn gebracht of op eigen initiatief, **een formeel advies uitbrengen** op grond waarvan de **bevoegde** autoriteit de maatregelen dient te nemen die nodig zijn om het **Unierecht** na te leven. **De Commissie houdt in haar formeel advies rekening met de aanbeveling van de Autoriteit.**

Woensdag 7 juli 2010

De Commissie **brenkt een dergelijk formeel advies uit** uiterlijk drie maanden na het geven van de aanbeveling. De Commissie kan die termijn met één maand verlengen.

■

De Autoriteit en de **bevoegde** autoriteiten verstrekken de Commissie alle nodige informatie.

5. Binnen tien werkdagen na ontvangst van het in lid 4 bedoelde **formeel advies** informeert de **bevoegde** autoriteit de Commissie en de Autoriteit over de stappen die zij heeft gedaan of zal doen om het **formeel advies** van de Commissie **na te leven**.

6. Onverminderd de bevoegdheden van de Commissie volgens **artikel 258 VWEU** kan, ingeval een **bevoegde** autoriteit het in lid 4 ■ bedoelde **formeel advies** niet binnen de daarin bepaalde termijn naleeft en het nodig is de niet-naleving ■ tijdig te verhelpen om neutrale concurrentievoorwaarden op de markt te behouden of te herstellen of de ordelijke werking en de integriteit van het financieel systeem te verzekeren, de Autoriteit, indien de desbetreffende eisen van de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** op de financiële instellingen rechtstreeks toepasselijk zijn, **ingevolge de in artikel 1, lid 2 genoemde wetgevingshandelingen** een tot een financiële instelling gericht individueel besluit nemen op grond waarvan de financiële instelling de nodige maatregelen dient te nemen om te voldoen aan haar verplichtingen volgens het **Unierecht**, met inbegrip van de stopzetting van haar activiteiten.

Het besluit van de Autoriteit dient in overeenstemming te zijn met het door de Commissie ingevolge lid 4 **uitgebrachte formeel advies**.

7. Op grond van lid 6 vastgestelde besluiten hebben voorrang op eerdere besluiten die door de **bevoegde** autoriteiten over dezelfde aangelegenheid zijn vastgesteld.

Bij het nemen van maatregelen met betrekking tot **aangelegenheden** die onderworpen worden aan een **formeel advies** ingevolge lid 4 **of aan een besluit ingevolge lid 6** dienen de **bevoegde autoriteiten zich te conformeren aan het formeel advies of het besluit, al naar het geval**.

7 bis. De Autoriteit vermeldt in het in artikel 28, lid 4 bis bedoelde verslag welke bevoegde autoriteiten en financiële instellingen de in lid 4 bedoelde formele adviezen of de in lid 6 bedoelde besluiten niet hebben nageleefd.

Artikel 10

Maatregelen in noodsituaties

1. Ingeval van ongunstige ontwikkelingen die de ordelijke werking en de integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het financieel systeem in de **Europese Unie** geheel of gedeeltelijk ernstig in gevaar kunnen brengen, **faciliteert** de Autoriteit **metterdaad de door de bevoegde nationale toezichthoudende autoriteiten genomen maatregelen en coördineert zij deze voor zover dit nodig wordt geacht**.

Om haar faciliterende en coördinerende rol te kunnen vervullen, wordt de Autoriteit volledig geïnformeerd over relevante ontwikkelingen, en wordt zij verzocht als waarnemer deel te nemen aan de desbetreffende bijeenkomsten van de relevante bevoegde nationale toezichthoudende autoriteiten.

1 bis. De Commissie kan op eigen initiatief of op verzoek van het Europees Parlement, de Raad, het ECSR of de Autoriteit een tot de Autoriteit gericht besluit nemen waarin bepaald wordt dat er sprake is van een noodsituatie in de zin van deze verordening. De Commissie evalueert haar besluit elke maand en verklaart zodra dit passend is de noodsituatie voor beëindigd.

Woensdag 7 juli 2010

Indien de Commissie bepaalt dat er sprake is van een noodsituatie, stelt zij het Europees Parlement en de Raad daarvan onverwijld naar behoren in kennis.

2. Ingeval de Commissie een besluit heeft vastgesteld ingevolge **lid 1 bis, alsook in uitzonderlijke gevallen waarin gecoördineerde actie van de nationale autoriteiten nodig is om het hoofd te bieden aan ongunstige ontwikkelingen die de ordelijke werking en de integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het geheel of een deel het financiële systeem in de Europese Unie in gevaar kunnen brengen**, kan de Autoriteit individuele besluiten nemen op grond waarvan **bevoegde** autoriteiten overeenkomstig de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** de nodige maatregelen dienen te nemen om **deze ontwikkelingen** aan te pakken door te verzekeren dat financiële instellingen en **bevoegde** autoriteiten aan de in die wetgeving vastgestelde eisen voldoen.

3. Onverminderd de bevoegdheden van de Commissie volgens **artikel 258 VWEU** kan, wanneer een **bevoegde** autoriteit het in lid 2 bedoelde besluit van de Autoriteit niet binnen de daarin vastgestelde termijn naleeft, de Autoriteit, ingeval de desbetreffende eisen die zijn vastgesteld in de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** op de financiële instellingen rechtstreeks toepasselijk zijn, een tot een financiële instelling gericht individueel besluit nemen op grond waarvan de financiële instelling de nodige maatregelen dient te nemen om te voldoen aan haar verplichtingen volgens die wetgeving, met inbegrip van de stopzetting van haar activiteiten.

4. Op grond van lid 3 vastgestelde besluiten hebben voorrang op eerdere besluiten die door de **bevoegde** autoriteiten over dezelfde aangelegenheid zijn vastgesteld.

Maatregelen van de **bevoegde** autoriteiten met betrekking tot **aangelegenheden** die onderworpen worden aan een besluit ingevolge lid 2 of 3 dienen verenigbaar te zijn met die besluiten.

Artikel 11

Schikking van meningsverschillen tussen **bevoegde** autoriteiten

1. Onverminderd de in artikel 9 vastgestelde bevoegdheden neemt de Autoriteit, indien een **bevoegde** autoriteit in procedureel of inhoudelijk opzicht van mening verschilt over door een andere **bevoegde** autoriteit genomen/niet genomen maatregelen op gebieden waar de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** samenwerking, coördinatie of gezamenlijke besluitvorming door **bevoegde** autoriteiten van meer dan een lidstaat vereisen, **op eigen initiatief of op verzoek van een of meer betrokken bevoegde autoriteiten het initiatief om de bevoegde autoriteiten bij te staan in het tot overeenstemming komen overeenkomstig de in de leden 2 tot 4 vastgestelde procedure.**

2. De Autoriteit stelt een termijn vast voor verzoening tussen de **bevoegde** autoriteiten rekening houdend met desbetreffende termijnen die in de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** worden bepaald en met de complexiteit en urgentie van de aangelegenheid. **In dat stadium treedt de Autoriteit als bemiddelaar op.**

3. Indien aan het einde van de verzoeningsfase de **bevoegde** autoriteiten er niet in geslaagd zijn tot overeenstemming te komen, **neemt** de Autoriteit **overeenkomstig de procedure van artikel 29, lid 1, tweede alinea**, een besluit **om de zaak te schikken en de bevoegde autoriteiten op te dragen** overeenkomstig het **Unierecht** specifieke maatregelen te nemen **met bindende werking voor de betrokken bevoegde autoriteiten.**

4. Onverminderd de bevoegdheden van de Commissie volgens **artikel 258 VWEU neemt**, wanneer een **bevoegde** autoriteit het besluit van de Autoriteit niet naleeft en er daardoor niet in slaagt te verzekeren dat een financiële instelling voldoet aan de eisen die krachtens de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** rechtstreeks op die instelling toepasselijk zijn, de Autoriteit een tot die financiële instelling gericht individueel besluit op grond waarvan die financiële instelling de nodige maatregelen dient te nemen om te voldoen aan haar verplichtingen op grond van het **Unierecht**, met inbegrip van de stopzetting van haar activiteiten.

Woensdag 7 juli 2010

4 bis. *Op grond van lid 4 vastgestelde besluiten hebben voorrang op eerdere besluiten die door de bevoegde autoriteiten over dezelfde aangelegenheid zijn vastgesteld. Maatregelen van de bevoegde autoriteiten met betrekking tot feiten die onderworpen worden aan een besluit ingevolge lid 3 of 4 dienen verenigbaar te zijn met die besluiten.*

4 ter. *De voorzitter vermeldt in het in artikel 35, lid 2, bedoelde verslag de meningsverschillen tussen bevoegde autoriteiten, de bereikte overeenkomsten en het besluit dat genomen is om die meningsverschillen te schikken.*

Artikel 11 bis

Schikking van intersectorale meningsverschillen tussen bevoegde autoriteiten

Het Gemengd Comité schikt overeenkomstig de procedure van de artikelen 11 en 42 intersectorale meningsverschillen die kunnen ontstaan tussen twee of meer artikel bevoegde autoriteiten als gedefinieerd in artikel 2, lid 2 van deze verordening en van Verordening (EU) nr. .../2010 (EAEM) en van Verordening (EU) nr. .../2010 (EBA).

Artikel 12

Colleges van toezichthouders

1. De Autoriteit draagt bij tot de bevordering **en monitoring** van de efficiënte, **doelmatige** en consistente werking van de **in Richtlijn 2006/48/EG bedoelde** colleges van toezichthouders en bevordert de consistente toepassing van het **Unierecht** door **alle** colleges. **Personeel van de Autoriteit kan deelnemen aan alle activiteiten, inclusief inspecties ter plaatse, die gezamenlijk worden uitgevoerd door twee of meer bevoegde autoriteiten.**

2. De Autoriteit **geeft**, voor zover zij dit passend acht, **leiding aan** de colleges van toezichthouders **¶**. In het kader **daarvan** wordt zij beschouwd als een „bevoegde autoriteit” in de zin van de desbetreffende wetgeving **¶**. **Zij is belast met ten minste de volgende taken:**

- (a) het verzamelen en delen van alle relevante informatie in normale en noodsituaties om het werk van de colleges van toezichthouders te vergemakkelijken en een centraal systeem op te zetten en te beheren om deze informatie beschikbaar te stellen aan de bevoegde autoriteiten in de colleges van toezichthouders;**
- (b) het initiëren en coördineren van Uniebrede stresstests om de veerkracht van met name de in artikel 12 ter bedoelde financiële instellingen bij ongunstige marktontwikkelingen te beoordelen en ervoor te zorgen dat op nationaal niveau bij het houden van dergelijke tests een zo consistent mogelijke methode wordt gevolgd;**
- (c) het plannen en initiëren van toezichtactiviteiten in zowel normale als noodsituaties, inclusief het evalueren van de risico's waaraan financiële instellingen blootgesteld zijn of zouden kunnen zijn; en**
- (d) het uitoefenen van toezicht op de taken die worden uitgevoerd door de bevoegde autoriteiten.**

3 bis. *De Autoriteit kan regelgevings- en uitvoeringsnormen, richtsnoeren en aanbevelingen formuleren, die overeenkomstig de artikelen 7, 7 sexies en 8 worden vastgesteld, om de werking van het toezicht en door de colleges van de toezichthouders vastgestelde beste praktijken te harmoniseren. De autoriteiten hechten hun goedkeuring aan schriftelijke regelingen voor het functioneren van ieder college om het convergente functioneren van alle colleges te waarborgen.*

3 ter. *De Autoriteit kan met wettelijk bindende kracht bemiddelend optreden om geschillen tussen bevoegde autoriteiten te beslechten overeenkomstig de in artikel 11 omschreven procedure. Indien er geen overeenstemming kan worden bereikt binnen het relevante college van toezichthouders is de Autoriteit gemachtigd toezichtbesluiten te nemen die rechtstreeks toepasselijk zijn voor de betrokken instellingen.*

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 12 bis

Algemene bepalingen

1. De Autoriteit besteedt bijzondere aandacht aan en treedt op bij risico op verstoring van de financiële dienstverlening dat i) veroorzaakt wordt door een verzwakking van het gehele financiële stelsel of van delen daarvan en ii) mogelijk ernstige gevolgen heeft voor de interne markt en de reële economie (systeemrisico). Alle soorten financiële intermediairs, markten en infrastructuur zijn tot op zekere hoogte potentieel systeemrelevant.
2. De Autoriteit ontwikkelt in samenwerking met het ECSR een gemeenschappelijke reeks kwantitatieve en kwalitatieve indicatoren (een zgn. „risk dashboard”) op grond waarvan een toezichtrating wordt toegekend aan de in artikel 12 ter bedoelde grensoverschrijdende instellingen. Die rating wordt met regelmatige tussenpozen getoetst om rekening te houden met materiële wijzigingen in het risicoprofiel van een instelling. De toezichtrating vormt een kritiek element bij het besluit om rechtstreeks toezicht uit te oefenen op of te interveniëren in een noodlijdende instelling.
3. Onverminderd de in artikel 1, lid 2, bedoelde wetgevingshandelingen, stelt de Autoriteit zo nodig aanvullende ontwerpregelgevings- en uitvoeringsnormen voor, alsmede richtsnoeren en aanbevelingen voor de in artikel 12 ter bedoelde instellingen die een systeemrisico kunnen opleveren.
4. De Autoriteit oefent toezicht uit op grensoverschrijdende instellingen die een systeemrisico kunnen opleveren als bepaald in artikel 12 ter. In dergelijke gevallen treedt de Autoriteit op via de bevoegde autoriteiten.
5. De Autoriteit richt een Eenheid afwikkeling op met een mandaat om het duidelijk gedefinieerde governance- en operationele model voor crisismanagement in de praktijk te brengen, vanaf het vroegtijdige interventie- tot het liquidatie- en insolventiestadium, en om de daartoe strekkende procedures te initiëren.

Artikel 12 ter

Identificatie van grensoverschrijdende instellingen die mogelijk een systeemrisico opleveren

1. De raad van toezichthouders kan, na raadpleging van het ECSR overeenkomstig de in artikel 29, lid 1, beschreven procedure grensoverschrijdende instellingen identificeren die, vanwege het systeemrisico dat zij kunnen opleveren, onder rechtstreeks toezicht van de Autoriteit of onder het gezag van de Eenheid afwikkeling als bedoeld in artikel 12 quater moeten worden geplaatst.
2. De criteria voor het identificeren van die financiële instellingen moeten in overeenstemming zijn met de door de FSB, het IMF en de BIB vastgestelde criteria.

Artikel 12 quater

Eenheid afwikkeling

1. De Eenheid afwikkeling voor het bankwezen handhaaft de financiële stabiliteit, minimaliseert het besmettingsgevaar dat van de in artikel 12 ter bedoelde, in moeilijkheden verkerende instellingen uitgaat voor de rest van het systeem en de economie in ruimere zin, en beperkt de kosten voor de belastingbetaler met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel en de volgorde van crediteuren, terwijl zij tevens garant staat voor grensoverschrijdende gelijke behandeling.
2. De Eenheid afwikkeling is gemachtigd de in lid 1 bepaalde taken uit te voeren om in moeilijkheden verkerende instellingen te rehabiliteren of om te besluiten niet-levensvatbare instellingen te liquideren (hetgeen cruciaal is voor het beperken van „moral hazard”, zgn. „moreel risico”). Zij kan onder andere opdracht geven tot kapitaal- of liquiditeitsaanpassingen, zakelijke bijstellingen of procesverbeteringen, benoemingen of vervangingen op managementniveau doorvoeren, aanbevelingen doen voor garanties, leningen en liquiditeitsassistentie, alsmede voor volledige of gedeeltelijke verkopen, een good bank/ bad bank of een „brugbank” creëren, schulden in eigen vermogen omzetten (onder aftrek van de nodige surpluspercentages) of de betrokken instelling tijdelijk in overheidshanden brengen.

Woensdag 7 juli 2010

3. De Eenheid afwikkeling voor het bankwezen bestaat uit door de raad van toezichthouders van de Autoriteit benoemde deskundigen met kennis van en ervaring met herstructureringen, turnaround-operaties en liquidatie van financiële instellingen.

Artikel 12 quinquies

Europees systeem van nationale verzekeringsgarantiestelsels

1. De Autoriteit draagt bij aan de ontwikkeling van een Europees systeem van nationale verzekeringsgarantiestelsels door middels de krachtens deze verordening aan haar toevertrouwde bevoegdheden te waarborgen dat nationale garantieverzekeringstelsels voldoende worden gefinancierd met bijdragen van relevante financiële instellingen, met inbegrip van die instellingen in de Unie die hun zetel in een andere lidstaat of buiten de Unie hebben, en alle verzekerden in een geharmoniseerd kader in de hele Unie een hoog niveau van bescherming te bieden.

2. Op verzekeringsgarantiestelsels is artikel 8 betreffende de bevoegdheid van de Autoriteit tot het geven van richtsnoeren en aanbevelingen van toepassing.

3. De Commissie kan overeenkomstig de procedure van de artikelen 7 tot en met 7 quinquies van deze verordening technische regelgevings- en uitvoeringsnormen vaststellen als omschreven in de in artikel 1, lid 2, bedoelde wetgevingshandelingen.

Artikel 12 sexies

Europees Stabiliteitsfonds voor verzekeringen en bedrijfspensioenen

1. Er wordt een Europees Stabiliteitsfonds voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (het Stabiliteitsfonds) opgericht om de aan het financieel bestel verbonden kosten –inclusief de volledig te recupereren fiscale kosten – beter te kunnen internaliseren, en om te assisteren bij crisisbeslechting ten behoeve van noodlijdende grensoverschrijdende financiële instellingen. Financiële instellingen die slechts in één enkele lidstaat opereren hebben de mogelijkheid zich aan te sluiten bij het fonds. Het Stabiliteitsfonds treft de nodige maatregelen om te voorkomen dat de beschikbaarheid van steun „moral hazard” genereert.

2. Het Stabiliteitsfonds wordt gefinancierd uit rechtstreekse bijdragen van alle in artikel 12 ter bedoelde financiële instellingen. Deze bijdragen staan in verhouding tot het risiconiveau en de mate waarin elk van hen een systeemrisico kan opleveren en de totale risicobalans in de loop der tijd – zoals aangegeven door de „risk dashboard” – kan doen fluctueren. Het niveau van de vereiste bijdragen houdt rekening met de bredere economische omstandigheden en de noodzaak voor financiële instellingen om kapitaal aan te houden voor andere regelgevings- en bedrijfsvereisten.

3. Het Stabiliteitsfonds wordt beheerd door een comité, dat door de Autoriteit voor een mandaatperiode van vijf jaar wordt benoemd. De leden van het comité worden geselecteerd uit kandidaten die worden voorgedragen door de nationale autoriteiten. Het Stabiliteitsfonds richt tevens een raadgevend comité op met vertegenwoordigers, zonder stemrecht, van de aan het Stabiliteitsfonds deelnemende financiële instellingen. Het comité van het Fonds kan voorstellen dat de Autoriteit het beheer van zijn liquide middelen uitbestedt aan gerenommeerde instellingen (zoals de EIB), welke middelen worden belegd in veilige en liquide instrumenten.

4. Indien de geaccumuleerde middelen uit de bijdragen van de financiële instellingen niet volstaan om de problemen op te lossen, kan het Stabiliteitsfonds zijn middelen verhogen door middel van schuldemissies of andere financiële middelen.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 13

Delegatie van taken en verantwoordelijkheden

1. **Bevoegde** autoriteiten kunnen, **met instemming van de gedelegeerde**, taken en verantwoordelijkheden aan **de Autoriteit of** andere **bevoegde** autoriteiten delegeren **overeenkomstig het bepaalde in dit artikel. De lidstaten kunnen specifieke regelingen betreffende de delegatie van verantwoordelijkheden vaststellen waaraan moet zijn voldaan voordat hun bevoegde autoriteiten dergelijke overeenkomsten sluiten, en kunnen de werkingssfeer van de delegatie beperken tot hetgeen nodig is om effectief toezicht op grensoverschrijdende financiële instellingen of groepen mogelijk te maken.**

2. De Autoriteit **stimuleert en** vergemakkelijkt de delegatie van taken en verantwoordelijkheden tussen **bevoegde** autoriteiten door de taken en verantwoordelijkheden aan te wijzen welke kunnen worden gedelegeerd of gezamenlijk uitgeoefend en door beste praktijken te bevorderen.

2 bis. **De delegatie van verantwoordelijkheden resulteert in een nieuwe toewijzing van de bevoegdheden die in de in artikel 1, lid 2, bedoelde wetgevingshandelingen zijn neergelegd. Het recht van de gedelegeerde autoriteit is van toepassing op de procedure, de handhaving en de administratieve en gerechtelijke toetsing van de gedelegeerde verantwoordelijkheden.**

3. De **bevoegde** autoriteiten brengen de Autoriteit op de hoogte van delegatieovereenkomsten die zij voornemens zijn te sluiten. Zij voeren de overeenkomsten niet eerder dan één maand na het op de hoogte brengen van de Autoriteit uit.

De Autoriteit kan binnen één maand na op de hoogte te zijn gebracht een advies over de voorgenomen overeenkomst geven.

De Autoriteit publiceert op passende manieren elke delegatieovereenkomst zoals door de **bevoegde** autoriteiten gesloten om te verzekeren dat alle betrokken partijen op passende wijze op de hoogte worden gebracht.

Artikel 14

Gemeenschappelijke toezichtcultuur

1. De Autoriteit speelt een actieve rol in het opbouwen van een gemeenschappelijke Europese toezichtcultuur en consistente toezichtpraktijken en in het verzekeren van uniforme procedures en consistente benaderingen in geheel de **Europese Unie** en voert ten minste de volgende activiteiten uit:

- (a) verlenen van adviezen aan **bevoegde** autoriteiten;
- (b) bevorderen van een effectieve bilaterale en multilaterale uitwisseling van informatie tussen **bevoegde** autoriteiten, met inachtneming van de toepasselijke bepalingen inzake vertrouwelijkheid en gegevensbescherming waarin de desbetreffende wetgeving **van de Europese Unie** voorziet;
- (c) bijdragen tot de ontwikkeling van kwalitatief hoogstaande en uniforme toezichtnormen, daaronder begrepen rapportagenormen **en internationale standaarden voor jaarrekeningen overeenkomstig artikel 1, lid 2 bis**;
- (d) evalueren van de toepassing van de door de Commissie vastgestelde desbetreffende technische **regelgevings- en uitvoeringsnormen** en de door de Autoriteit gegeven richtsnoeren en aanbevelingen, en in voorkomend geval voorstellen van wijzigingen;
- (e) opzetten van sectorale en sectoroverschrijdende opleidingsprogramma's, vergemakkelijken van de uitwisseling van personeelsleden en aanmoedigen van de **bevoegde** autoriteiten om intensiever gebruik te maken van detacheringsregelingen en andere instrumenten.

2. De Autoriteit kan in voorkomend geval nieuwe praktische instrumenten en convergentiehulpmiddelen ontwikkelen ter bevordering van gemeenschappelijke toezichtbenaderingen en -praktijken.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 15

Collegiale toetsing van **bevoegde** autoriteiten

1. De Autoriteit **organiseert en** houdt periodiek collegiale toetsingen van sommige of alle activiteiten van **bevoegde** autoriteiten om de consistentie in de toezichtresultaten verder te verbeteren. Hiertoe ontwikkelt de Autoriteit methoden om een objectieve beoordeling en vergelijking tussen de geëvalueerde autoriteiten mogelijk te maken. **Bij de collegiale toetsingen wordt rekening gehouden met beschikbare informatie en evaluaties over de betrokken bevoegde autoriteit.**

2. De collegiale toetsing omvat een beoordeling van met name:

- (a) de adequaatheid van de **■** regelingen van de **bevoegde** autoriteit **op het gebied van hulpmiddelen en bestuur**, vooral met het oog op de effectieve toepassing van de in **de artikelen 7 tot en met 7 sexies genoemde technische regelgevings- en uitvoeringsnormen** en de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen** en de capaciteit om op marktontwikkelingen te reageren;
- (b) de mate van convergentie die in de toepassing van het **Unierecht** en in de toezichtpraktijk, daaronder begrepen de op grond van de artikelen 7 en 8 vastgestelde technische **regelgevings- en uitvoeringsnormen**, richtsnoeren en aanbevelingen, is bereikt, en de mate waarin de toezichtpraktijk de in het **Unierecht** vastgestelde doelstellingen bereikt;
- (c) door sommige **bevoegde** autoriteiten ontwikkelde goede praktijken die voor andere **bevoegde** autoriteiten nuttig om te volgen kunnen zijn;
- (d) **de doelmatigheid en de mate van convergentie die bereikt zijn met betrekking tot de handhaving van de ter uitvoering van het recht van de Europese Unie vastgestelde voorschriften, met inbegrip van administratieve maatregelen en sancties tegen verantwoordelijke personen in gevallen waarin niet aan die voorschriften is voldaan.**

3. Op basis van de collegiale toetsing kan de Autoriteit tot de betrokken **bevoegde** autoriteiten **richtsnoeren en** aanbevelingen richten **ingevolge artikel 8. Bij het opstellen van voorstellen voor technische regelgevings- of uitvoeringsnormen overeenkomstig de artikelen 7 tot en met 7 sexies houdt de Autoriteit rekening met het resultaat van de collegiale toetsing.** De **bevoegde** autoriteiten **spannen zich in om gevolg te geven aan het advies van de Autoriteit. Ingeval een bevoegde autoriteit geen gevolg geeft aan dit advies, motiveert zij dit voor de Autoriteit.**

De Autoriteit maakt de goede praktijken die uit het resultaat van die collegiale toetsingen kunnen worden gedistilleerd, openbaar. Daarenboven kunnen alle andere resultaten van collegiale toetsingen bekend worden gemaakt, voor zover de bevoegde autoriteit die het voorwerp uitmaakt van de collegiale toetsing, daarmee instemt.

Artikel 16

Coördinerende functie

1. De Autoriteit vervult een algemene coördinerende rol tussen **bevoegde** autoriteiten, daaronder begrepen in omstandigheden waar ongunstige ontwikkelingen de ordelijke werking en de integriteit van de financiële markten of de stabiliteit van het financieel systeem in de **Europese Unie** in gevaar kunnen brengen.

2. De Autoriteit bevordert een gecoördineerde reactie **van de Europese Unie**, onder meer door:

- (1) de uitwisseling van informatie tussen de **bevoegde** autoriteiten te vergemakkelijken;
- (2) van informatie die voor alle betrokken **bevoegde** autoriteiten beschikbaar moet worden gesteld de omvang te bepalen en, **voor zover dit mogelijk en passend is**, de betrouwbaarheid te controleren;

Woensdag 7 juli 2010

- (3) onverminderd artikel 11, op verzoek van de bevoegde autoriteiten of op eigen initiatief niet-bindende bemiddeling te verrichten;
- (4) het ECSR onverwijld van mogelijke noodsituaties in kennis te stellen;
- (4 bis) alle passende maatregelen te treffen ingeval van ontwikkelingen die de werking van de financiële markten in gevaar kunnen brengen om de coördinatie van de acties van de relevante bevoegde autoriteiten te faciliteren;**
- (4 ter) de informatie die overeenkomstig de artikelen 12 en 20 van de bevoegde autoriteiten is ontvangen tengevolge van de rapportageverplichtingen voor instellingen die actief zijn in meer dan één lidstaat, centraal te verzamelen. De Autoriteit deelt die informatie met de overige betrokken bevoegde autoriteiten.**

Artikel 17

Beoordeling van marktontwikkelingen

1. De Autoriteit volgt en beoordeelt de marktontwikkelingen op haar bevoegdheidsgebied en brengt waar nodig de Europese **Toezichhoudende** Autoriteit (**Europese Bankautoriteit**), de Europese **Toezichhoudende** Autoriteit (**Europese Autoriteit Effecten en Markten**), het ECSR, het Europees Parlement, de Raad en de Commissie op de hoogte van microprudentiële trends, potentiële risico's en zwakke plekken. **De Autoriteit neemt in haar beoordeling een economische analyse op van de markten waarop financiële instellingen opereren, en een beoordeling van de gevolgen van mogelijke marktontwikkelingen voor die instellingen.**

1 bis. De Autoriteit neemt, in samenwerking met het ECSR, het initiatief tot het op schaal van de **Europese Unie** beoordelen van de veerkracht van financiële instellingen bij ongunstige marktontwikkelingen en treedt daarbij als coördinator op. Hiertoe ontwikkelt zij voor toepassing door de **bevoegde** autoriteiten:

- (a) gemeenschappelijke methoden voor het beoordelen van het effect van economische scenario's op de financiële posities van een instelling;
- (b) gemeenschappelijke benaderingen voor communicatie over de resultaten van deze beoordelingen van de veerkracht van financiële instellingen;
- (b bis) gemeenschappelijke methoden ter beoordeling van het effect van bepaalde producten en distributieprocessen voor de financiële positie van instellingen en voor de informatie aan depositohouders, beleggers en cliënten;**

2. Onverminderd de in Verordening (EU) nr. .../2010 [ECSR] vastgestelde taken van het ECSR verstrekt de Autoriteit op haar bevoegdheidsgebied ten minste eenmaal per jaar en voor zover nodig vaker aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en het ECSR beoordelingen van trends, potentiële risico's en zwakke plekken.

De Autoriteit neemt in deze beoordelingen een indeling van de voornaamste risico's en zwakke plekken op en beveelt in voorkomend geval preventieve of remediërende maatregelen aan.

3. De Autoriteit brengt over sectoroverschrijdende ontwikkelingen, risico's en zwakke plekken adequaat verslag uit door **via het Gemengd Comité** nauw samen te werken met de Europese **Toezichhoudende** Autoriteit (**Europese Bankautoriteit**) en de Europese **Toezichhoudende** Autoriteit (**Europese Autoriteit Effecten en Markten**).

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 18

Internationale betrekkingen

1. Onverminderd de bevoegdheden van de instellingen van de **Europese Unie en de lidstaten**, kan de Autoriteit contacten met toezichthoudende autoriteiten uit derde landen, met internationale organisaties en overheidsinstanties van derde landen ontwikkelen en met hen administratieve regelingen sluiten. **Deze regelingen scheppen geen wettelijke verplichtingen voor de Europese Unie en haar lidstaten, en zij beletten lidstaten en hun bevoegde autoriteiten niet om bilaterale en multilaterale regelingen te sluiten met derde landen.**

2. De Autoriteit verleent bijstand bij het opstellen van equivalentiebesluiten betreffende toezichthoudende regelingen in derde landen overeenkomstig de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen**.

3. **De Autoriteit vermeldt in het in artikel 28, lid 4 bis, bedoelde verslag de administratieve regelingen en equivalente besluiten die met internationale organisaties of overheidsinstanties in derde landen zijn overeengekomen en de bijstand die verleend is bij de voorbereiding van equivalentiebesluiten.**

Artikel 19

Andere taken

1. De Autoriteit kan op verzoek van het Europees Parlement, de Raad of de Commissie of op eigen initiatief aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie advies verstrekken over alle aangelegenheden die verband houden met haar bevoegdheidsgebied.

1 bis. Wanneer de Autoriteit geen voorstel voor een technische regelgevings- of uitvoeringsnorm heeft ingediend binnen de termijn die is vastgelegd in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen of wanneer er geen termijn is vastgesteld, kan de Commissie verzoeken om een dergelijk voorstel en een termijn vaststellen voor de indiening ervan.

De Commissie kan, naar gelang het spoedeisende karakter van de aangelegenheid, verzoeken om indiening van een voorstel voor een technische regelgevings- of uitvoeringsnorm vóór de termijn die is vastgelegd in de in artikel 1, lid 2, genoemde wetgevingshandelingen. In een dergelijk geval geeft de Commissie een passende motivering.

2. Met betrekking tot prudentiële beoordelingen van fusies en overnames die onder **de werkingssfeer van Richtlijn 2009/138/EG vallen en waarvoor op grond van die richtlijn overleg tussen de bevoegde autoriteiten van twee of meer lidstaten vereist is**, kan de Autoriteit op verzoek van een van de betrokken bevoegde autoriteiten een advies uitbrengen en publiceren over een prudentiële beoordeling. **Het advies wordt snel en in elk geval voor het einde van de in Richtlijn 2009/138/EG bedoelde beoordelingsperiode uitgebracht.** Artikel 20 is van toepassing op alle vlakken waarop de Autoriteit advies kan uitbrengen.

Artikel 20

Vergaren van informatie

1. Op verzoek van de Autoriteit verstrekken de **bevoegde** autoriteiten van de lidstaten aan de Autoriteit alle nodige informatie om de haar bij deze verordening opgedragen verplichtingen uit te voeren, **op voorwaarde dat de adressaat rechtens inzage in de desbetreffende gegevens kan krijgen en dat het verzoek om informatie nodig is gezien de aard van de desbetreffende verplichting.**

1 bis. De Autoriteit kan tevens verzoeken op gezette tijden informatie te verstrekken. **Bij deze verzoeken wordt, waar mogelijk, van gemeenschappelijke modellen voor verslaglegging gebruik gemaakt.**

Woensdag 7 juli 2010

1 ter. *Op een naar behoren gemotiveerd verzoek van een bevoegde autoriteit van een lidstaat, kan de Autoriteit informatie verstrekken die nodig is om de bevoegde autoriteit in staat te stellen haar taken uit te voeren overeenkomstig de verplichtingen inzake beroepsgeheim als vastgelegd in sectorale wetgeving en artikel 56.*

1 quater. *Voordat er overeenkomstig dit artikel om informatie wordt gevraagd en om dubbele rapportageverplichtingen te vermijden, maakt de Autoriteit eerst gebruik van de bestaande statistieken, zoals opgemaakt, verspreid en ontwikkeld door het Europees statistisch systeem en het Europees Stelsel van centrale banken.*

2. Ingeval de **bevoegde** autoriteiten **■** informatie niet of niet tijdig beschikbaar stellen, kan de Autoriteit *een naar behoren gemotiveerd en met redenen omkleed verzoek richten tot andere toezichthoudende autoriteiten, het ministerie van Financiën, voor zover dit over toezichtinformatie beschikt, de centrale bank of het bureau voor de statistiek van de betrokken lidstaat.*

2 bis. *Ingeval informatie niet beschikbaar is of niet tijdig beschikbaar wordt gesteld ingevolge lid 1 of lid 2, kan de Autoriteit rechtstreeks tot de desbetreffende financiële instellingen een naar behoren gemotiveerd en met redenen omkleed verzoek richten. In het met redenen omkleed verzoek wordt toegevoegd waarom de gegevens over de verschillende individuele financiële instellingen benodigd zijn.*

De Autoriteit brengt de desbetreffende bevoegde autoriteiten op de hoogte van verzoeken ingevolge lid 2 of lid 2 bis.

Op verzoek van de Autoriteit verlenen de **bevoegde** autoriteiten **■** aan de Autoriteit bijstand bij het verzamelen van deze informatie.

3. De Autoriteit kan **ingevolge dit artikel** ontvangen vertrouwelijke informatie alleen gebruiken voor het uitvoeren van de haar bij deze verordening opgedragen verplichtingen.

Artikel 21

Verhouding met het ECSR

1. De **■** Autoriteit werkt **nauw en op regelmatige basis** met het ECSR samen.
2. De Autoriteit verstrekt het ECSR regelmatig actuele informatie die nodig is voor de vervulling van zijn taken. Alle voor de vervulling van zijn taken nodige gegevens die niet in een samengevatte of geaggregeerde vorm beschikbaar zijn, worden op met redenen omkleed verzoek onverwijld aan het ECSR verstrekt, als bepaald in artikel [15] van Verordening (EU) nr. .../2010 [ECSR]. **De Autoriteit beschikt, in samenwerking met het ECSR, over adequate interne procedures voor de verzending van vertrouwelijke informatie, met name betreffende individuele financiële instellingen.**
3. De Autoriteit geeft, overeenkomstig de leden 4 en 5, een behoorlijke follow-up aan waarschuwingen en aanbevelingen van het ECSR als bedoeld in artikel [16] van Verordening (EU) nr. .../2010 [ECSR].
4. Bij ontvangst van een tot de Autoriteit gerichte waarschuwing of aanbeveling van het ECSR roept de Autoriteit onverwijld een vergadering van de raad van toezichthouders bijeen en beoordeelt zij de implicaties van een dergelijke waarschuwing of aanbeveling voor de vervulling van haar taken.

Zij neemt, volgens de toepasselijke besluitvormingsprocedure, een besluit over **alle** maatregelen die moeten worden genomen overeenkomstig de bij onderhavige verordening aan haar verleende bevoegdheden voor de behandeling van de in de waarschuwingen en aanbevelingen aangewezen kwesties.

Woensdag 7 juli 2010

Indien de Autoriteit aan een aanbeveling geen gevolg geeft, motiveert zij dit voor **het Europees Parlement, de Raad en** het ECSR.

5. Bij ontvangst van een tot een **bevoegde** autoriteit gerichte waarschuwing of aanbeveling van het ECSR maakt de Autoriteit in voorkomend geval van de bij onderhavige verordening aan haar verleende bevoegdheden gebruik om een tijdige follow-up te verzekeren.

Daar waar de adressaat voornemens is de aanbevelingen van het ECSR niet op te volgen, motiveert hij dit voor en bespreekt hij dit met de raad van toezichthouders.

De **bevoegde** autoriteit houdt naar behoren met de zienswijzen van de raad van toezichthouders rekening wanneer zij **de Raad en** het ECSR informeert overeenkomstig artikel 17 van Verordening (EU) nr. .../2010 [ECSR].

6. Bij het vervullen van haar in onderhavige verordening vastgestelde taken houdt de Autoriteit zoveel mogelijk rekening met de waarschuwingen en aanbevelingen van het ECSR.

Artikel 22

Stakeholdersgroep verzekeringen **en** herverzekeringen **en Stakeholdersgroep** bedrijfspensioenen

1. **Ter bevordering van het** overleg met stakeholders op gebieden die relevant zijn voor de taken van de Autoriteit wordt er een Stakeholdersgroep verzekeringen **en** herverzekeringen **en een Stakeholdersgroep** bedrijfspensioenen („**de Stakeholdersgroepen**”) opgericht. **De Stakeholdersgroepen worden geraadpleegd over maatregelen die getroffen worden overeenkomstig artikel 7 inzake de technische regelgevings- en uitvoeringsnormen en, voor zover zij niet betrekking hebben op individuele financiële instellingen, overeenkomstig artikel 8 inzake richtsnoeren en aanbevelingen. Indien er dringend moet worden opgetreden en overleg onmogelijk blijkt, worden de Stakeholdersgroepen daarvan zo spoedig mogelijk op de hoogte gesteld.**

De Stakeholdersgroepen komen ten minste vier keer per jaar bijeen op dezelfde datum en dezelfde plaats, en informeren elkaar over de besproken onderwerpen die niet gemeenschappelijk worden behandeld.

De leden van één stakeholdersgroep kunnen ook lid zijn van de andere stakeholdersgroep.

2. In de Stakeholdersgroep verzekeringen **en** herverzekeringen, die uit 30 leden is samengesteld, zijn de **verzekerings en herverzekeringsondernemingen en verzekeringstussenpersonen in de Unie**, hun werknemers alsmede consumenten, **█** gebruikers van verzekerings- en herverzekeringdiensten **en vertegenwoordigers van kmo's** evenwichtig vertegenwoordigd. **Ten minste vijf van zijn leden zijn onafhankelijke vooraanstaande academici. Tien leden van de groep vertegenwoordigen financiële instellingen en drie van hen coöperatieve en onderlinge of herverzekeraars.**

2 bis. **In de Stakeholdersgroep bedrijfspensioenen, die uit 30 leden is samengesteld, zijn de **█** beroepspensioeninstellingen die in de Unie opereren, hun werknemersvertegenwoordigers alsmede consumenten, gebruikers van bedrijfspensioenen en vertegenwoordigers van kmo's evenwichtig vertegenwoordigd. Ten minste vijf van zijn leden zijn onafhankelijke vooraanstaande academici. Tien leden van de groep vertegenwoordigen financiële instellingen.**

3. De leden van de **Stakeholdersgroepen** worden na voorstellen van de desbetreffende stakeholders door de raad van toezichthouders van de Autoriteit aangesteld. Bij het nemen van zijn besluit verzekert de raad van toezichthouders, rekening houdend met de mogelijkheden, een passende geografische **en genderbalans** en vertegenwoordiging van de **█** stakeholders **in de Europese Unie.**

Bij het nemen van zijn besluit verzekert de raad van toezichthouders dat alle leden die geen financiële-marktdeelnemers of hun werknemers vertegenwoordigen, mogelijke belangenconflicten kenbaar maken.

Woensdag 7 juli 2010

3 bis. De Autoriteit *verstrekt alle nodige informatie en zorgt voor adequate secretariële ondersteuning van de Stakeholdersgroepen. Voor leden van de Stakeholdersgroep die een organisatie zonder winst-oogmerk vertegenwoordigen, wordt een toereikende vergoeding van de reiskosten vastgesteld. De Stakeholdersgroepen mogen werkgroepen voor technische aangelegenheden instellen.*

4. De ambtstermijn van de leden van de **Stakeholdersgroepen** bedraagt twee en een half jaar, waarna een nieuwe selectieprocedure plaatsvindt.

De leden kunnen twee opeenvolgende ambtstermijnen vervullen.

5. De **Stakeholdersgroepen** *verstrekken* aan de Autoriteit opinies en advies over alle kwesties die verband houden met de taken van de Autoriteit, *met name wat betreft de in de artikelen 7 tot en met 7 sexies, 8, 14, 15 en 17 vermelde taken.*

6. De **Stakeholdersgroepen** stellen hun reglement van orde *op basis van overeenstemming onder een tweederdemeerderheid van de leden* vast.

7. De Autoriteit maakt de opinies en het advies van de **Stakeholdersgroepen** en de resultaten van hun raadplegingen openbaar.

Artikel 23

Vrijwaringsmaatregelen

1. Wanneer een lidstaat meent dat een op grond van artikel 10, lid 2 of artikel 11 genomen besluit *rechtstreeks en in aanzienlijke mate* afbreuk doet aan zijn budgettaire verantwoordelijkheden, *stelt hij binnen tien werkdagen na kennisgeving aan de bevoegde autoriteit van het besluit van de Autoriteit, de Autoriteit, de Commissie en het Europees Parlement ervan in kennis. In zijn kennisgeving rechtvaardigt de lidstaat waarom en legt hij een effectbeoordeling voor om aan te tonen in hoeverre het besluit aan zijn budgettaire verantwoordelijkheden afbreuk doet.*

2. *Binnen een termijn van één maand na kennisgeving door de lidstaat brengt de Autoriteit de lidstaat ervan op de hoogte of zij haar besluit handhaaft dan wel wijzigt of herroept.*

3. *Indien de Autoriteit haar besluit handhaaft of wijzigt, beslist de Raad of het besluit van de Autoriteit wordt gehandhaafd of herroepen. Het besluit tot handhaving van het besluit van de Autoriteit wordt bij eenvoudige meerderheid van de leden genomen. Het besluit tot herroeping van het besluit van de Autoriteit wordt bij gekwalificeerde meerderheid van de leden genomen. In geen van deze gevallen wordt de stem van de betrokken leden in aanmerking genomen.*

3 bis. Wanneer de Raad binnen tien werkdagen *in het geval van artikel 10 en binnen één maand in het geval van artikel 11* geen besluit neemt, wordt het besluit van de Autoriteit geacht gehandhaafd te worden.

3 ter. *Indien een krachtens artikel 10 genomen besluit leidt tot gebruikmaking van de overeenkomstig de artikelen 12 quinquies of 12 sexies ingestelde fondsen, mogen de lidstaten de Raad niet verzoeken om handhaving of herroeping van een door de Autoriteit genomen besluit.*

Artikel 24

Besluitvormingsprocedures

1. Alvorens de besluiten te nemen waarin *deze verordening* voorziet brengt de Autoriteit *alle individuele adressaten* op de hoogte van haar voornemen om het besluit te nemen en stelt zij een termijn vast waarbinnen de adressaat, terdege rekening houdend met de urgentie, *complexiteit en mogelijke consequenties* van de zaak, zijn standpunten over de zaak duidelijk kan maken. *Dit geldt mutatis mutandis voor de in artikel 9, lid 4, bedoelde aanbevelingen.*

Woensdag 7 juli 2010

2. De besluiten van de Autoriteit worden gemotiveerd.
3. Adressaten van de besluiten van de Autoriteit worden op de hoogte gebracht van de op grond van deze verordening beschikbare rechtsmiddelen.
4. Daar waar de Autoriteit een besluit ingevolge artikel 10, leden 2 of 3, heeft genomen, evalueert het dat besluit met passende tussenpozen.
5. Besluiten die de Autoriteit neemt ingevolge de artikelen 9, 10 en 11 worden bekendgemaakt en vermelden de identiteit van de *bevoegde* autoriteit of financiële instelling in kwestie en de hoofdinhoud van het besluit, **tenzij een dergelijke openbaarmaking in strijd is met het legitieme belang van financiële instellingen bij de bescherming van hun bedrijfsgeheimen, dan wel met het ordentelijk functioneren en de integriteit van de financiële markten of een serieuze bedreiging vormt voor de stabiliteit van het gehele financiële stelsel van de Europese Unie of een deel daarvan.**

HOOFDSTUK III

ORGANISATIE

Afdeling 1

RAAD VAN TOEZICHTHOUDERS

Artikel 25

Samenstelling

1. De raad van toezichthouders bestaat uit:
 - (a) de voorzitter, zonder stemrecht;
 - (b) het hoofd van de nationale *overheidsinstantie* die bevoegd is voor het toezicht op de **in artikel 2, punt 1), bedoelde** financiële instellingen in elke lidstaat; **deze hoofden ontmoeten elkaar ten minste tweemaal per jaar persoonlijk;**
 - (c) één vertegenwoordiger, zonder stemrecht, van de Commissie;
 - (d) één vertegenwoordiger, zonder stemrecht, van het ECSR;
 - (e) één vertegenwoordiger, zonder stemrecht, van elk van beide andere Europese toezichthoudende autoriteiten.

1 bis. De raad van toezichthouders belegt regelmatig vergaderingen met de Bankstakeholdersgroepen, en ten minste tweemaal per jaar.

2. Elke *bevoegde* autoriteit **■** is verantwoordelijk voor de voordracht uit haar midden van een plaatsvervanger op hoog niveau die het in lid 1, onder b), bedoelde lid van de raad van toezichthouders kan vervangen wanneer die persoon niet aanwezig kan zijn.

2 bis. In lidstaten waar meer dan een autoriteit bevoegd is voor het toezicht op grond van deze verordening, dienen deze autoriteiten het eens te worden over een gemeenschappelijke vertegenwoordiger, en over stemmingen zoals bedoeld in artikel 29.

3. De raad van toezichthouders kan besluiten waarnemers toe te laten.

De uitvoerend directeur kan zonder stemrecht aan de vergaderingen van de raad van toezichthouders deelnemen.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 26

Interne comités en panels

1. De raad van toezichthouders kan voor bepaalde aan de raad van toezichthouders toegekende taken interne comités of panels oprichten en kan voorzien in de delegatie van bepaalde welomschreven taken en besluiten aan interne comités of panels, aan de raad van bestuur of aan de voorzitter.

2. Voor de toepassing van artikel 11 roept de raad van toezichthouders om **een onpartijdige** schikking van het meningsverschil te vergemakkelijken, een **onafhankelijk** panel bijeen **dat een evenwichtige leden-samenstelling heeft** en dat bestaat uit de voorzitter en twee van zijn leden die geen vertegenwoordiger zijn van de **bevoegde** autoriteiten welke betrokken zijn bij het meningsverschil, **noch een belang hebben bij het conflict of directe banden hebben met de betrokken bevoegde autoriteiten**.

2 bis. *Onverminderd artikel 11, lid 2, legt het panel een besluit ter definitieve vaststelling voor aan de raad van toezichthouders, overeenkomstig de procedure van artikel 29, lid 1, derde alinea.*

2 ter. *De raad van toezichthouders stelt een reglement van orde op voor het in lid 2 bedoelde panel.*

Artikel 27

Onafhankelijkheid

1. Bij de uitvoering van de bij onderhavige verordening aan hen opgedragen taken handelen de voorzitter en de stemgerechtigde leden van de raad van toezichthouders onafhankelijk en objectief **uitsluitend** in het belang **van de Unie in haar geheel** en vragen noch aanvaarden zij instructies van instellingen of organen **van de Unie**, van een regering van een lidstaat of van een ander publiek of privaat orgaan.

2. *De lidstaten, de EU-instellingen en andere publieke of private organen doen geen pogingen invloed uit te oefenen op de leden van de raad van toezichthouders bij het vervullen van hun taken.*

Artikel 28

Taken

1. De raad van toezichthouders stuurt de werkzaamheden van de Autoriteit en is belast met het nemen van de in hoofdstuk II bedoelde besluiten.

2. De raad van toezichthouders stelt de adviezen, aanbevelingen en besluiten vast en geeft het advies als bedoeld in hoofdstuk II.

3. De raad van toezichthouders benoemt de voorzitter.

4. De raad van toezichthouders stelt vóór 30 september van elk jaar op basis van een voorstel van de raad van bestuur het werkprogramma van de Autoriteit voor het komende jaar vast en zendt het ter informatie aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.

Het werkprogramma wordt vastgesteld onverminderd de jaarlijkse begrotingsprocedure en wordt bekendgemaakt.

Woensdag 7 juli 2010

4 bis. *De raad van toezichthouders keurt, op basis van een voorstel van de raad van bestuur, het jaarverslag inzake de werkzaamheden van de Autoriteit, met inbegrip van de uitvoering van de taken van de voorzitter, goed op grond van het in artikel 38, lid 7, genoemde ontwerpverslag en doet dit verslag uiterlijk op 15 juni van ieder jaar toekomen aan het Europees Parlement, de Raad, de Commissie, de Europese Rekenkamer en het Europees Economisch en Sociaal Comité. Dit verslag wordt openbaar gemaakt.*

5. De raad van toezichthouders stelt het meerjarenwerkprogramma van de Autoriteit vast en zendt het ter informatie toe aan het Europees Parlement, de Raad en de Commissie.

Het meerjarenwerkprogramma wordt vastgesteld onverminderd de jaarlijkse begrotingsprocedure en wordt bekendgemaakt.

6. De raad van toezichthouders **stelt** de **■** begroting **vast** overeenkomstig artikel 49.

7. De raad van toezichthouders oefent tuchtrechtelijk gezag over de voorzitter en de uitvoerend directeur uit en kan hen respectievelijk overeenkomstig artikel 33, lid 5, of artikel 36, lid 5, uit hun ambt ontslaan.

Artikel 29

Besluitvorming

1. De raad van toezichthouders besluit met gewone meerderheid van de leden, **waarbij elk lid één stem heeft.** **■**

Met betrekking tot de in de artikelen 7 en 8 genoemde besluiten en de ingevolge hoofdstuk VI en in afwijking van de eerste alinea aangenomen maatregelen en besluiten, besluit de raad van toezichthouders op basis van een gekwalificeerde meerderheid van zijn leden, als bepaald in artikel 16, lid 4, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en artikel 3 van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het VWEU gehechte Protocol (nr. 36) betreffende de overgangsbepalingen.

Met betrekking tot besluiten ingevolge artikel 11, lid 3, inzake besluiten van de consoliderende toezichthouder wordt het door het panel voorgestelde besluit geacht te zijn aangenomen indien het is goedgekeurd door een gewone meerderheid van de leden, tenzij het wordt verworpen door leden die samen een blokkerende minderheid vormen in de zin van artikel 16, lid 4, van het Verdrag betreffende de Europese Unie en van artikel 3 van Protocol Nr. 36 betreffende de overgangsbepalingen, gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

Met betrekking tot alle andere besluiten overeenkomstig artikel 11, lid 3, wordt het door het panel voorgestelde besluit aangenomen met een gewone meerderheid van de leden van de raad van toezichthouders, waarbij elk lid één stem heeft.

2. De vergaderingen van de raad van toezichthouders worden door de voorzitter, op eigen initiatief of op verzoek van ten minste één derde van zijn leden bijeengeroepen, en worden door de voorzitter voorgezeten.

3. De raad van toezichthouders stelt zijn reglement van orde vast en maakt dit bekend.

4. Het reglement van orde omvat de nadere regelingen voor de stemming, daaronder begrepen in voorkomend geval de quorumregeling. De niet-stemgerechtigde leden en de waarnemers, met uitzondering van de voorzitter en de uitvoerend directeur, wonen geen besprekingen binnen de raad van toezichthouders bij die betrekking hebben op individuele financiële instellingen, behoudens andersluidende bepaling in artikel 61 of in de in artikel 1, lid 2, genoemde **wetgevingshandelingen**.

Woensdag 7 juli 2010

Afdeling 2

RAAD VAN BESTUUR

Artikel 30

Samenstelling

1. De raad van bestuur is samengesteld uit de voorzitter **■** en **zes andere** leden van de raad van toezichthouders die door **en uit de stemgerechtigde leden van de raad van toezichthouders** worden verkozen.

Elk lid, uitgezonderd de voorzitter, heeft een plaatsvervanger, die het lid van de raad van bestuur vervangt als dat lid niet aanwezig kan zijn.

Het mandaat van de door de raad van toezichthouders verkozen leden bedraagt twee en een half jaar. De ambtstermijn kan één keer worden verlengd. **De samenstelling van de raad van bestuur is evenwichtig en proportioneel en vormt een weerspiegeling van de gehele Europese Unie. De mandaten zijn overlappend en er geldt een passend roulatiesysteem.**

2. Beslissingen van de raad van bestuur worden genomen met een meerderheid van de aanwezige leden. Elk lid heeft één stem.

De uitvoerend directeur **en een vertegenwoordiger van de Commissie nemen** deel aan de bijeenkomsten van de raad van bestuur, maar **hebben** geen stemrecht.

De vertegenwoordiger van de Commissie is stemgerechtigd voor de in artikel 49 bedoelde aangelegenheden.

De raad van bestuur stelt zijn reglement van orde vast en maakt het bekend.

3. De vergaderingen van de raad van bestuur worden door de voorzitter op zijn initiatief of op verzoek van ten minste een derde van de leden samengeroepen en worden voorgezeten door de voorzitter.

De raad van bestuur komt voorafgaand aan iedere vergadering van de raad van toezichthouders bijeen en zo vaak als de raad van bestuur dit nodig acht. De raad van bestuur komt ten minste **vijf keer per jaar** in **■** zitting bijeen.

4. De leden van de raad van bestuur kunnen zich op de door het reglement van orde van de raad bepaalde wijze laten bijstaan door adviseurs of deskundigen. **De niet-stemgerechtigde leden, met uitzondering van de uitvoerend directeur, wonen de besprekingen in de raad van bestuur over individuele financiële instellingen niet bij.**

Artikel 31

Onafhankelijkheid

De leden van de raad van bestuur handelen onafhankelijk en objectief **uitsluitend** in het **■** belang **van de Unie als geheel** en vragen noch aanvaarden instructies van instellingen of organen van de **Unie**, van een regering van een lidstaat of van een ander publiek of privaat orgaan.

De lidstaten, instellingen of organen van de Unie of andere publieke of private organen doen geen pogingen invloed uit te oefenen op de leden van de raad van bestuur.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 32

Taken

1. De raad van bestuur ziet erop toe dat de Autoriteit haar opdracht vervult en de haar opgedragen werkzaamheden verricht overeenkomstig de in deze verordening vastgelegde voorwaarden.
2. De raad van bestuur legt een jaarlijks en een meerjarig werkprogramma ter goedkeuring voor aan de raad van toezichthouders.
3. De raad van bestuur oefent zijn begrotingsbevoegdheden uit overeenkomstig de artikelen 49 en 50.
4. De raad van bestuur stelt het personeelsbeleidsplan van de Autoriteit vast en treft overeenkomstig artikel 54, lid 2, de noodzakelijke uitvoeringsmaatregelen van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen (hierna „het Statuut” genoemd).
5. De raad van bestuur stelt de bijzondere bepalingen vast inzake het recht van toegang tot de documenten van de Autoriteit overeenkomstig artikel 58.
6. De raad van bestuur **legt** een jaarverslag over de activiteiten van de Autoriteit, **met inbegrip van de uitvoering van de taken van de voorzitter**, op basis van het in artikel 38, lid 7, bedoelde ontwerpverslag, **ter goedkeuring voor aan de raad van toezichthouders en doet het toekomen aan het Europees Parlement.**
7. De raad van bestuur stelt zijn reglement van orde vast en maakt het bekend.
8. De raad van bestuur benoemt en ontslaat de leden van de raad van beroep overeenkomstig artikel 44, leden 3 en 5.

Afdeling 3

VOORZITTER

Artikel 33

Benoeming en taken

1. De Autoriteit wordt vertegenwoordigd door een voorzitter, die een voltijds, onafhankelijk deskundige is.

De voorzitter is verantwoordelijk voor het voorbereiden van de werkzaamheden van de raad van toezichthouders en zit de vergaderingen van de raad van toezichthouders en de raad van bestuur voor.

2. De voorzitter wordt na een **door de Commissie georganiseerde en beheerde** open selectieprocedure benoemd op basis van verdienste, bekwaamheid, kennis van financiële instellingen en markten en relevante ervaring met betrekking tot financieel toezicht en financiële regelgeving.

De Commissie legt een voordrachtlijst van drie kandidaten voor aan het Europees Parlement. Na die kandidaten te hebben gehoord, kiest het Europees Parlement een van die kandidaten. De op deze wijze gekozen kandidaat wordt benoemd door de raad van toezichthouders.

De raad van toezichthouders kiest uit zijn leden tevens een vervanger die de functies van de voorzitter uitoefent als deze afwezig is. **Die vervanger is geen lid van de raad van bestuur.**

Woensdag 7 juli 2010

3. Het mandaat van de voorzitter bedraagt vijf jaar en kan één keer worden verlengd.
4. In de loop van de negen maanden die voorafgaan aan het einde van het vijfjarige mandaat van de voorzitter, beoordeelt de raad van toezichthouders:
 - (a) de in de eerste ambtstermijn behaalde resultaten en de wijze waarop die zijn bereikt;
 - (b) de taken en de behoeften van de Autoriteit in de komende jaren.

Rekening houdend met deze beoordeling kan de raad van toezichthouders het mandaat van de voorzitter één keer verlengen, behoudens bevestiging van het Europees Parlement.

5. De voorzitter kan slechts uit zijn functie worden ontheven door het Europees Parlement **na een besluit van de raad van toezichthouders**.

De voorzitter mag de raad van toezichthouders niet beletten kwesties met betrekking tot de voorzitter te bespreken, in het bijzonder de noodzaak van zijn ontslag, en mag niet betrokken zijn bij de beraadslaging daaromtrent.

Artikel 34

Onafhankelijkheid

Onverminderd de rol van de raad van toezichthouders met betrekking tot de taken van de voorzitter, vraagt noch aanvaardt de voorzitter instructies van instellingen of organen van **de Europese Unie**, van de overheid van een lidstaat of van enige andere openbare of particuliere instelling.

De lidstaten, de instellingen van de Unie of andere publieke of private organen doen geen pogingen invloed uit te oefenen op de voorzitter bij het vervullen van zijn taken.

Overeenkomstig het in artikel 54 bedoelde Statuut blijft de voorzitter na vertrek uit de dienst verplicht zich met betrekking tot de aanvaarding van bepaalde benoemingen of gunsten integer en discreet op te stellen.

Artikel 35

Verslag

1. Het Europees Parlement **en de Raad kunnen** de voorzitter of de vervanger van de voorzitter, met volledige inachtneming van zijn **of haar** onafhankelijkheid, verzoeken **■** een verklaring af te leggen **■**. **De voorzitter legt een verklaring af voor het Europees Parlement en beantwoordt desgevraagd alle vragen van de leden van het Europees Parlement.**

2. **Indien daarom wordt verzocht en ten minste 15 dagen voordat hij de in lid 1 bedoelde verklaring aflegt, brengt** de voorzitter **schriftelijk** verslag uit aan het Europees Parlement over de belangrijkste werkzaamheden van de Autoriteit.

2 bis. **Afgezien van de informatie als bedoeld in de artikelen 7 bis tot en met 7 sexies, 8, 9, 10, 11 bis en 18, bevat het verslag tevens alle door het Europees Parlement ad hoc opgevraagde relevante informatie.**

Woensdag 7 juli 2010

Afdeling 4

UITVOEREND DIRECTEUR

Artikel 36

Benoeming

1. De Autoriteit wordt geleid door de uitvoerend directeur, die een voltijds, onafhankelijk deskundige is.
2. De uitvoerend directeur wordt na een open selectieprocedure **en na de bevestiging door het Europees Parlement** door de raad van toezichthouders benoemd op basis van verdienste, bekwaamheid, kennis van financiële instellingen en markten, relevante ervaring met betrekking tot financieel toezicht en financiële regelgeving en managementervaring.
3. Het mandaat van de uitvoerend directeur bedraagt vijf jaar en kan één keer worden verlengd.
4. In de loop van de negen maanden die voorafgaan aan het einde van het vijfjarige mandaat van de uitvoerend directeur, voert de raad van toezichthouders een beoordeling uit.

Daarbij beoordeelt de raad van toezichthouders in het bijzonder:

- (a) de in de eerste ambtstermijn behaalde resultaten en de wijze waarop die zijn bereikt;
- (b) de taken en de behoeften van de Autoriteit in de komende jaren.

Rekening houdend met deze beoordeling kan de raad van toezichthouders het mandaat van de uitvoerend directeur één keer verlengen.

5. De uitvoerend directeur kan slechts uit zijn functie worden ontheven door een besluit van de raad van toezichthouders.

Artikel 37

Onafhankelijkheid

1. Onverminderd de respectieve rol van de raad van bestuur en van de raad van toezichthouders met betrekking tot de taken van de uitvoerend directeur, vraagt noch aanvaardt de uitvoerend directeur instructies van overheden, instanties, organen of personen buiten de Autoriteit.
2. **De lidstaten, de Unie-instellingen of andere publieke of private organen doen geen pogingen invloed uit te oefenen op de uitvoerend directeur bij het vervullen van zijn taken.**

Overeenkomstig het in artikel 54 bedoelde Statuut blijft de uitvoerend directeur na zijn vertrek uit de dienst verplicht zich met betrekking tot de aanvaarding van bepaalde benoemingen of gunsten integer en discreet op te stellen.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 38

Taken

1. De uitvoerend directeur is verantwoordelijk voor het beheer van de Autoriteit en bereidt de werkzaamheden van de raad van bestuur voor.
2. De uitvoerend directeur zorgt voor de tenuitvoerlegging van het jaarlijks werkprogramma van de Autoriteit, volgens de aanwijzingen van de raad van toezichthouders en onder toezicht van de raad van bestuur.
3. De uitvoerend directeur neemt de nodige maatregelen, met name de vaststelling van interne administratieve instructies en de publicatie van nota's, om ervoor te zorgen dat de Autoriteit overeenkomstig deze verordening functioneert.
4. De uitvoerend directeur bereidt een meerjarig werkprogramma voor, als bedoeld in artikel 32, lid 2.
5. Elk jaar bereidt de uitvoerend directeur tegen 30 juni een werkprogramma voor het volgende jaar voor, als bedoeld in artikel 32, lid 2.
6. De uitvoerend directeur stelt een voorlopige ontwerpbegroting van de Autoriteit op overeenkomstig artikel 49 en voert de begroting van de Autoriteit uit overeenkomstig artikel 50.
7. De uitvoerend directeur stelt jaarlijks een ontwerpjaarverslag op met een hoofdstuk over de regelgevings- en toezichtwerkzaamheden van de Autoriteit en een hoofdstuk over financiële en administratieve aangelegenheden.
8. De uitvoerend directeur voert de in artikel 54 bepaalde bevoegdheden uit met betrekking tot het personeel van de Autoriteit en beheert personeelskwesties.

HOOFDSTUK IV

EUROPEES SYSTEEM VAN FINANCIËLE TOEZICHTHOUDERS ▯

Afdeling 2

GEMENGD COMITÉ VAN EUROPESE TOEZICHTHOUDENDE AUTORITEITEN

Artikel 40

Oprichting

1. Hierbij wordt een **Europese Toezichthoudende Autoriteit** (Gemengd Comité ▯) opgericht.
2. Het Gemengd Comité dient als forum waarmee de **Autoriteit** regelmatig en nauw samenwerkt en zorgt voor de intersectorale samenhang met de **andere ETA's, in het bijzonder met betrekking tot:**
 - **financiële conglomeraten;**
 - **financiële verslaglegging en controle;**
 - **microprudentiële analyses van sectoroverstijgende ontwikkelingen, risico's en kwetsbaarheden voor de financiële stabiliteit;**
 - **retail-investeringsproducten;**

Woensdag 7 juli 2010

- *maatregelen tegen witwaspraktijken; en*

- *informatie-uitwisseling met het Europees Comité voor systeemrisico's en de opbouw van betrekkingen tussen het Europees Comité voor systeemrisico's en de Europese Toezichthoudende Autoriteiten.*

3. *Het Gemengd Comité beschikt over een toegewijde staf die ter beschikking wordt gesteld door de drie Europese Toezichthoudende Autoriteiten en die als secretariaat optreedt.* De Autoriteit stelt adequate middelen ter beschikking voor de administratieve, infrastructuur- en operationele kosten.

Artikel 40 bis

Toezicht

Ingeval een financiële instelling opereert in verschillende sectoren, lost het Gemengd Comité meningsverschillen op in overeenstemming met artikel 42 van deze verordening.

Artikel 41

Samenstelling

1. Het Gemengd Comité bestaat uit de voorzitters van de Europese *Toezichthoudende Autoriteiten* en, waar van toepassing, de voorzitter van een overeenkomstig artikel 43 opgericht subcomité.
2. De uitvoerend directeur, *een vertegenwoordiger van* de Commissie en *een vertegenwoordiger van* het ECSR worden uitgenodigd om als waarnemer de vergaderingen van het Gemengd Comité █ en van de in artikel 43 bedoelde subcomités bij te wonen.
3. Het voorzitterschap van het Gemengd Comité █ wordt via een jaarlijks rotatiesysteem toegekend aan één der voorzitters van de Europese Bankautoriteit, de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen en de Europese Autoriteit voor effecten en markten. *De krachtens dit lid benoemde voorzitter van het Gemengd Comité wordt tevens benoemd tot vice-voorzitter van het Europees Comité voor systeemrisico's.*
4. Het Gemengd Comité █ stelt zijn reglement van orde vast en maakt het bekend. In het reglement kunnen verdere details worden bepaald over extra deelnemers aan de vergaderingen van het Gemengd Comité.

Het Gemengd Comité █ vergadert ten minste om de twee maanden.

Artikel 42

Gemeenschappelijke standpunten en gemeenschappelijke besluiten

Binnen de draagwijdte van haar in hoofdstuk II bepaalde taken en in voorkomend geval, met name met betrekking tot de tenuitvoerlegging van Richtlijn 2002/87/EG, bepaalt de Autoriteit gemeenschappelijke standpunten met de Europese Bankautoriteit en de Europese Autoriteit voor effecten en markten.

In het kader van de artikelen 7, 9, 10 of 11 van deze verordening genomen besluiten met betrekking tot de toepassing van Richtlijn 2002/87/EG en van andere in artikel 1, lid 2, bedoelde *wetgevingshandelingen*, die ook binnen de bevoegdheid van de Europese Bankautoriteit en de Europese Autoriteit voor effecten en markten valt, worden, indien zulks passend is, gezamenlijk vastgesteld door de Autoriteit, de Europese Bankautoriteit en de Europese Autoriteit voor effecten en markten.

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 43

Subcomités

1. In het kader van artikel 42 wordt bij het Gemengd Comité **■** een Subcomité financiële conglomeraten opgericht.
2. Dit subcomité is samengesteld uit de in artikel 41, lid 1, bedoelde personen en één vertegenwoordiger op hoog niveau van het huidige personeel van de relevante **bevoegde** autoriteit van elke lidstaat.
3. Het subcomité kiest uit zijn leden een voorzitter, die ook lid is van het Gemengd Comité **■**.
4. Het Gemengd Comité kan aanvullende subcomités oprichten.

Afdeling 3

RAAD VAN BEROEP

Artikel 44

Samenstelling

1. De raad van beroep is een gemeenschappelijk orgaan van de **drie** Europese **Toezichthoudende Autoriteiten**.
2. De raad van beroep bestaat uit zes leden en zes vervangers, allen personen **van hoog aanzien die bewezen hebben op een voldoende hoog niveau over** relevante kennis en **beroepservaring, ook op het vlak van toezicht, te beschikken in de sectoren banken, verzekeringen, effectenmarkten of op het gebied van andere financiële diensten**, en geen deel uitmaken van het huidige personeel van de **bevoegde** autoriteiten of van andere nationale instellingen of **■** instellingen **van de Europese Unie** die bij de activiteiten van de Autoriteit betrokken zijn. **Een aanzienlijk aantal leden van de raad van beroep beschikt over voldoende juridische expertise om deskundig juridisch advies te geven over de wetmatigheid van de wijze waarop de Autoriteit haar bevoegdheden uitoefent.**

De raad van beroep wijst zelf zijn voorzitter aan.

De besluiten van de raad van beroep worden genomen met een meerderheid van de stemmen van ten minste vier van de zes leden. **Indien het aangevochten besluit onder de werkingssfeer van deze verordening valt, bestaat de meerderheid van vier leden uit ten minste een van de twee door de Autoriteit benoemde leden van de raad van beroep.**

De raad van beroep wordt door de voorzitter samengeroepen wanneer dat noodzakelijk is.

3. Twee leden van de raad van beroep en twee vervangers worden na een in het *Publicatieblad van de Europese Unie* bekendgemaakte oproep tot het indienen van voorstellen en na raadpleging van de raad van toezichthouders uit een door de Commissie voorgestelde lijst benoemd door de raad van bestuur van de Autoriteit.

De andere leden worden benoemd overeenkomstig Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA] en Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM].

Woensdag 7 juli 2010

4. De ambtstermijn van de leden van de raad van beroep bedraagt vijf jaar. Deze termijn kan één keer worden verlengd.
5. Een lid van de raad van beroep, dat door de raad van bestuur van de Autoriteit is benoemd, kan tijdens zijn mandaat niet ontslagen worden, tenzij het op ernstige wijze is tekortgeschoten en de raad van bestuur daartoe na raadpleging van de raad van toezichthouders een besluit neemt.
6. De Europese Bankautoriteit, **de Europese Autoriteit verzekeringen en bedrijfspensioenen** en de Europese Autoriteit voor effecten en markten zorgen **via het Gemengd Comité** voor adequate operationele en secretariële ondersteuning van de raad van beroep.

Artikel 45

Onafhankelijkheid en onpartijdigheid

1. De leden van de raad van beroep zijn onafhankelijk bij het nemen van hun besluiten. Zij zijn niet gebonden aan enige instructie. Zij mogen geen enkele andere taak verrichten in de Autoriteit zelf of in de raad van bestuur of de raad van toezichthouders van de Autoriteit.
2. De leden van de raad van beroep mogen niet deelnemen aan de behandeling van een beroepsprocedure als zij daarbij een persoonlijk belang hebben, als zij eerder als vertegenwoordiger van een van de partijen bij de behandeling betrokken zijn geweest of als zij een rol hebben gespeeld bij het besluit waartegen beroep is ingesteld.
3. Indien een lid van de raad van beroep om een van de in de leden 1 en 2 genoemde redenen of om enige andere reden meent dat een medelid niet aan een beroepsprocedure zou mogen deelnemen, stelt het de raad van beroep daarvan in kennis.
4. Een lid van de raad van beroep kan om een van de in de leden 1 en 2 genoemde redenen of als aan zijn onpartijdigheid wordt getwijfeld, door een partij in de beroepsprocedure worden gewraakt.

Wraking kan niet zijn gegrond op de nationaliteit van leden en is niet ontvankelijk als de partij in de beroepsprocedure, terwijl zij op de hoogte was van een reden tot het maken van het bezwaar, toch reeds een andere procedurehandeling heeft verricht dan het maken van bezwaar tegen de samenstelling van de raad van beroep.

5. De raad van beroep beslist in de in de leden 1 en 2 bedoelde gevallen zonder deelname van het betrokken lid over de te nemen maatregelen.

Voor het nemen van deze beslissing wordt het betrokken lid in de raad van beroep vervangen door zijn plaatsvervanger, tenzij deze in een vergelijkbare situatie verkeert. In dat geval wijst de voorzitter een van de andere beschikbare plaatsvervangers aan.

6. De leden van de raad van beroep verbinden zich ertoe in het openbaar belang en onafhankelijk op te treden.

Daartoe leggen zij een verbintenisverklaring af alsmede een verklaring omtrent hun belangen, waarin zij hetzij verklaren dat zij geen belangen hebben die geacht zouden kunnen worden afbreuk te doen aan hun onafhankelijkheid, hetzij al hun directe en indirecte belangen vermelden die geacht zouden kunnen worden afbreuk te doen aan hun onafhankelijkheid.

Deze verklaringen worden jaarlijks schriftelijk openbaar gemaakt.

Woensdag 7 juli 2010

HOOFDSTUK V

RECHTSMIDDELEN

Artikel 46

Beroepsprocedures

1. Elke natuurlijke of rechtspersoon, inclusief een **bevoegde** autoriteit, kan beroep instellen tegen een in de artikelen 9, 10 en 11 bedoeld besluit van de Autoriteit en tegen andere besluiten van de Autoriteit, overeenkomstig de in artikel 1, lid 2, bedoelde **wetgevingshandelingen**, gericht tot die persoon, of tegen een besluit dat van rechtstreeks en individueel belang is voor die persoon, ook als het tot een andere persoon is gericht.

2. Het beroep wordt tezamen met de uiteenzetting van de gronden voor het beroep binnen twee maanden na de kennisgeving van het besluit aan de betrokken persoon, dan wel bij gebreke daarvan, binnen twee maanden na de dag van publicatie van het besluit door de Autoriteit, schriftelijk bij de Autoriteit ingediend.

De raad van beroep neemt binnen twee maanden na instelling van het beroep een besluit ter zake.

3. Een ingevolge lid 1 van dit artikel ingesteld beroep heeft geen schorsende werking.

De raad van beroep kan echter, indien hij van oordeel is dat de omstandigheden dit vereisen, de toepassing van het bestreden besluit opschorten.

4. Indien het beroep ontvankelijk is, onderzoekt de raad van beroep of het gegrond is. De raad nodigt ▯ de partijen in de beroepsprocedure uit om binnen een bepaalde termijn opmerkingen te maken naar aanleiding van de kennisgevingen van de raad zelf of de mededelingen van de andere partijen in de beroepsprocedure. Het is partijen in de beroepsprocedure toegestaan een mondelinge uiteenzetting te geven.

5. De raad van beroep kan **het door het bevoegde orgaan van de Autoriteit genomen besluit bekrachtigen**, dan wel de zaak terugverwijzen naar het bevoegde orgaan van de Autoriteit. Dit bevoegde orgaan van de Autoriteit is gebonden aan de beslissing van de raad van beroep **en neemt een gewijzigd besluit met betrekking tot de betrokken zaak**.

6. De raad van beroep stelt zijn reglement van orde vast en maakt het bekend.

7. De door de raad van beroep genomen besluiten worden met redenen omkleed en door de Autoriteit bekendgemaakt.

Artikel 47

Beroep bij het **Algemeen** Gerecht ▯ en het Hof van Justitie

1. Overeenkomstig **artikel 263 VWEU** kan bij het **Algemeen** Gerecht ▯ of het Hof van Justitie beroep worden ingesteld tegen beslissingen van de raad van beroep of, bij ontbreken van recht op beroep bij de raad van beroep, tegen beslissingen van de Autoriteit.

1 bis. *Overeenkomstig artikel 263 VWEU kunnen de lidstaten en de instellingen van de Europese Unie, alsmede iedere natuurlijke of rechtspersoon, rechtstreeks beroep instellen bij het Hof van Justitie tegen besluiten van de Autoriteit.*

2. Ingeval de Autoriteit verplicht is een besluit te nemen en dat nalaat, kan overeenkomstig **artikel 265 VWEU** bij het **Algemeen** Gerecht ▯ of bij het Hof van Justitie beroep wegens nalating worden ingesteld.

Woensdag 7 juli 2010

3. De Autoriteit moet de noodzakelijke maatregelen treffen ter uitvoering van het arrest van het **Algemeen** Gerecht **I** of het Hof van Justitie.

HOOFDSTUK VI

FINANCIËLE BEPALINGEN

Artikel 48

Begroting van de Autoriteit

1. De ontvangsten van de Autoriteit, **een Europees orgaan zoals bedoeld in artikel 185 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad**, bestaan met name uit **een of meer van de volgende elementen**:

- (a) verplichte bijdragen van de voor toezicht op de financiële instellingen bevoegde nationale openbare autoriteiten, **die worden bepaald overeenkomstig een formule die gebaseerd is op de stemmenweging van artikel 3, lid 3, van het aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het VWEU gehechte Protocol (nr. 36) betreffende de overgangsbepalingen**;
- (b) een subsidie van de **Europese Unie** uit de algemene begroting van de Europese Unie (afdeling Commissie); **de financiering van de Autoriteit door de Unie is afhankelijk van een akkoord van de begrotingsautoriteit, zoals bepaald in punt 47 van het Interinstitutioneel Akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 17 mei 2006 betreffende de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer**;
- (c) vergoedingen die aan de Autoriteit worden betaald in de gevallen als bedoeld in de relevante rechtsinstrumenten van de **Europese Unie**.

2. De uitgaven van de Autoriteit bestaan ten minste uit personele, administratieve, loon- **en infrastructuurkosten, kosten van beroepsopleiding** en werkingskosten.

3. De ontvangsten en uitgaven moeten in evenwicht zijn.

4. Voor elk begrotingsjaar, dat samenvalt met het kalenderjaar, worden alle ontvangsten en uitgaven van de Autoriteit geraamd en vervolgens opgenomen in de begroting van de Autoriteit.

Artikel 49

Vaststelling van de begroting

1. Voor 15 februari van ieder jaar stelt de uitvoerend directeur een ontwerp op van de raming van de ontvangsten en uitgaven voor het volgende begrotingsjaar en stuurt hij dit voorontwerp van begroting samen met de personeelsformatie naar de raad van bestuur **en de raad van toezichthouders**. De **raad van toezichthouders** stelt jaarlijks, op basis van het voorontwerp van de uitvoerend directeur **dat door de raad van bestuur is goedgekeurd**, de raming van de ontvangsten en uitgaven van de Autoriteit voor het volgende begrotingsjaar vast. De **raad van toezichthouders** dient deze raming, die tevens een ontwerppersonneelsformatie bevat, uiterlijk op 31 maart bij de Commissie in. Alvorens de raming wordt vastgesteld, wordt het voorontwerp van de uitvoerend directeur goedgekeurd door de **raad van bestuur**.

2. De raming wordt door de Commissie samen met het voorontwerp van de algemene begroting van de Europese Unie aan het Europees Parlement en de Raad (hierna „de begrotingsautoriteit” genoemd) gezonden.

3. Op basis van de ramingen voert de Commissie in het voorontwerp van de algemene begroting van de Europese Unie de ramingen in die zij noodzakelijk acht met betrekking tot de personeelsformatie en het bedrag van de subsidie ten laste van de algemene begroting van de Europese Unie overeenkomstig **de artikelen 313 en 314 VWEU**.

Woensdag 7 juli 2010

4. De begrotingsautoriteit stelt de personeelsformatie voor de Autoriteit vast. De begrotingsautoriteit keurt de kredieten voor de subsidie aan de Autoriteit goed.
5. De begroting van de Autoriteit wordt vastgesteld door de **raad van toezichhouders**. Deze wordt definitief na de definitieve vaststelling van de algemene begroting van de Europese Unie. Indien nodig wordt de begroting dienovereenkomstig aangepast.
6. De raad van bestuur stelt de begrotingsautoriteit onverwijld op de hoogte van de projecten die hij voornemens is te realiseren en die aanzienlijke financiële gevolgen voor de financiering van de begroting kunnen hebben, met name onroerendgoedprojecten zoals de huur of aankoop van gebouwen. Het licht de Commissie hierover in. Als een van de takken van de begrotingsautoriteit advies wil uitbrengen, stelt deze de Autoriteit binnen twee weken na ontvangst van de informatie over het project in kennis van zijn voornemen om een dergelijk advies uit te brengen. Indien de Autoriteit geen antwoord ontvangt, kan zij doorgaan met haar plannen.

6 bis. In het op 31 december 2011 eindigende eerste jaar waarin de Autoriteit functioneert, wordt haar begroting goedgekeurd door de leden van het niveau 3-comité na raadpleging van de Commissie, gevolgd door toezending aan de Raad en het Parlement voor bekrachtiging.

Artikel 50

Uitvoering en controle van de begroting

1. De uitvoerend directeur treedt op als ordonnateur en voert de begroting van de Autoriteit uit.
2. Uiterlijk op 1 maart na afloop van het boekjaar deelt de rekenplichtige van de Autoriteit de voorlopige rekeningen, vergezeld van het verslag over het financieel en begrotingsbeheer in het boekjaar, mee aan de rekenplichtige van de Commissie en aan de Rekenkamer. De rekenplichtige van de Autoriteit stuurt het verslag over het financieel en begrotingsbeheer tegen 31 maart van het volgende jaar ook naar de leden van de raad van toezichhouders, het Europees Parlement en de Raad.

De rekenplichtige van de Commissie consolideert de voorlopige rekeningen van de instellingen en de gedecentraliseerde organen overeenkomstig artikel 128 van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾ van de Raad (hierna „het Financieel Reglement” genoemd).

3. Na ontvangst van de door de Rekenkamer geformuleerde opmerkingen over de voorlopige rekeningen van de Autoriteit overeenkomstig artikel 129 van het Financieel Reglement stelt de uitvoerend directeur op eigen verantwoordelijkheid de definitieve rekeningen van de Autoriteit op en zendt ze voor advies toe aan de raad van bestuur.
4. De raad van bestuur brengt advies uit over de definitieve rekeningen van de Autoriteit.
5. De uitvoerend directeur stuurt de definitieve rekeningen, vergezeld van het advies van de raad van bestuur, tegen 1 juli na afloop van het boekjaar naar de leden van de raad van toezichhouders, het Europees Parlement, de Raad, de Commissie en de Rekenkamer.
6. De definitieve rekeningen worden gepubliceerd.
7. De uitvoerend directeur zendt de Rekenkamer uiterlijk op 30 september een antwoord op haar opmerkingen. Hij stuurt dit antwoord ook door naar de raad van bestuur en de Commissie.

⁽¹⁾ PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1.

Woensdag 7 juli 2010

8. Overeenkomstig artikel 146, lid 3, van het Financieel Reglement verstrekt de uitvoerend directeur het Europees Parlement op verzoek alle inlichtingen die nodig zijn voor een goed verloop van de kwijtingsprocedure voor het betrokken boekjaar.

9. Het Europees Parlement verleent op aanbeveling van de Raad, die bij gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluit, vóór 15 mei van het jaar N + 2, kwijting aan de Autoriteit voor de uitvoering van de begroting (*met inbegrip van alle uitgaven en ontvangsten van de Autoriteit*) van het boekjaar N.

Artikel 51

Financiële regeling

De financiële regeling die van toepassing is op de Autoriteit wordt vastgesteld door de raad van bestuur, na raadpleging van de Commissie. Deze voorschriften mogen niet afwijken van Verordening (EG, Euratom) nr. 2343/2002 van de Commissie ⁽¹⁾, tenzij de specifieke eisen van de werking van de Autoriteit dit noodzakelijk maken en de Commissie vooraf toestemming heeft verleend.

Artikel 52

Fraudebestrijdingsmaatregelen

1. Met het oog op de bestrijding van fraude, corruptie en andere onwettige handelingen is Verordening (EG) nr. 1073/1999 zonder enige beperking op de Autoriteit van toepassing.

2. De Autoriteit treedt toe tot het Interinstitutioneel Akkoord van 25 mei 1999 tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Commissie van de Europese Gemeenschappen betreffende de interne onderzoeken verricht door het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) ⁽²⁾ en treft onverwijld passende voorzieningen die op alle werknemers van de Autoriteit van toepassing zijn.

3. In de financieringsbesluiten en de overeenkomsten en tenuitvoerleggingsinstrumenten wordt uitdrukkelijk bepaald dat de Rekenkamer en het OLAF indien nodig controles ter plaatse mogen uitvoeren bij de begunstigden van door de Autoriteit toegekende financiering en bij het personeel dat verantwoordelijk is om de financiering toe te kennen.

HOOFDSTUK VII

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 53

Voorrechten en immuniteiten

Het Protocol inzake voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen is van toepassing op de Autoriteit en haar personeel.

Artikel 54

Personeel

1. Het Statuut, de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden en de regels die gezamenlijk door de instellingen van de Europese **Unie** zijn vastgesteld ter uitvoering van genoemd Statuut en van genoemde Regeling zijn van toepassing op het personeel van de Autoriteit, met inbegrip van de uitvoerend directeur *en de voorzitter*.

⁽¹⁾ PB L 357 van 31.12.2002, blz. 72.

⁽²⁾ PB L 136 van 31.5.1999, blz. 15.

Woensdag 7 juli 2010

2. De raad van bestuur stelt in overeenstemming met de Commissie de nodige uitvoeringsmaatregelen vast volgens de regelingen van artikel 110 van het Statuut.
3. De Autoriteit oefent ten aanzien van haar personeel de bevoegdheden uit die krachtens het Statuut zijn verleend aan het tot aanstelling bevoegde gezag, alsook die welke krachtens de Regeling die van toepassing is op de andere personeelsleden zijn verleend aan het tot het aangaan van overeenkomsten bevoegde gezag.
4. De raad van bestuur stelt bepalingen vast waardoor nationale deskundigen van de lidstaten kunnen worden gedetacheerd bij de Autoriteit.

Artikel 55

Aansprakelijkheid van de Autoriteit

1. In geval van niet-contractuele aansprakelijkheid vergoedt de Autoriteit overeenkomstig de algemene beginselen die de wetgevingen van de lidstaten gemeen hebben, alle schade die door de Autoriteit zelf of door het personeel ervan bij de uitoefening van hun taken is veroorzaakt. Het Hof van Justitie heeft rechtsbevoegdheid in geschillen over de vergoeding van dergelijke schade.
2. De persoonlijke geldelijke en tuchtrechtelijke aansprakelijkheid van de personeelsleden van de Autoriteit ten aanzien van de Autoriteit wordt beheerst door de desbetreffende voor het personeel van de Autoriteit geldende voorschriften.

Artikel 56

Beroepsgeheim

1. De leden van de raad van toezichthouders en van de raad van bestuur, de uitvoerend directeur en de personeelsleden van de Autoriteit, met inbegrip van door de lidstaten tijdelijk gedetacheerde ambtenaren **en de andere personen die op contractuele basis taken uitvoeren voor de Autoriteit**, zijn onderworpen aan de vereisten van het beroepsgeheim overeenkomstig **artikel 339 VWEU** en de desbetreffende bepalingen in de **Uniewetgeving**, zelfs na beëindiging van hun functie.

Overeenkomstig het in artikel 54 bedoelde Statuut blijft de voorzitter na vertrek uit de dienst verplicht zich met betrekking tot de aanvaarding van bepaalde benoemingen of gunsten integer en discreet op te stellen.

Lidstaten, instellingen of organen van de Unie of andere publieke of private organen doen geen pogingen invloed uit te oefenen op de leden van het personeel van de Autoriteit.

2. Onverminderd de gevallen die onder het strafrecht vallen, mag vertrouwelijke informatie die de in lid 1 bedoelde personen ontvangen tijdens de uitvoering van hun taken, aan geen enkele persoon of autoriteit worden bekendgemaakt, behalve in samengevatte of geaggregeerde vorm, zodat de individuele financiële instellingen niet kunnen worden geïdentificeerd.

De verplichting in het kader van lid 1 en van de eerste alinea van dit lid verhindert de Autoriteit en de nationale toezichthoudende autoriteiten niet de informatie te gebruiken voor de handhaving van de in artikel 1, lid 2, bedoelde **wetgevingshandelingen**, en met name voor procedures voor de vaststelling van besluiten.

Woensdag 7 juli 2010

3. De leden 1 en 2 verhinderen de Autoriteit niet informatie uit te wisselen met nationale toezicht-houdende autoriteiten overeenkomstig deze verordening en andere **Uniewetgeving** die op financiële instellingen van toepassing is.

Deze gegevens vallen onder het in de leden 1 en 2 bedoelde beroepsgeheim. De Autoriteit legt in haar huishoudelijk reglement de praktische regelingen voor de uitvoering van de in de leden 1 en 2 vermelde geheimhoudingsregels vast.

4. De Autoriteit past Besluit 2001/844/EG, EGKS, Euratom van de Commissie ⁽¹⁾ toe.

Artikel 57

Gegevensbescherming

Deze verordening laat de verplichtingen van de lidstaten met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens in het kader van Richtlijn 95/46/EG of de verplichtingen van de Autoriteit met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens in het kader van Verordening (EG) nr. 45/2001 bij het uitoefenen van haar taken, onverlet.

Artikel 58

Toegang tot documenten

1. Verordening (EG) nr. 1049/2001 is van toepassing op de documenten van de Autoriteit.
2. De raad van bestuur stelt de praktische maatregelen voor de toepassing van Verordening (EG) nr. 1049/2001 uiterlijk op 31 mei 2011 vast.
3. Tegen besluiten van de Autoriteit uit hoofde van artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1049/2001 kan, na beroep bij de raad van beroep, een klacht worden ingediend bij de Ombudsman of beroep worden ingesteld bij het Hof van Justitie, al naargelang het geval, onder de voorwaarden van respectievelijk **artikel 228 en artikel 263 VWEU**.

Artikel 59

Talenregeling

1. De bepalingen van Verordening nr. 1 ⁽²⁾ van de Raad zijn van toepassing op de Autoriteit.
2. De raad van bestuur besluit over de interne talenregeling van de Autoriteit.
3. De voor het functioneren van de Autoriteit vereiste vertaaldiensten worden geleverd door het Vertaalbureau voor de organen van de Europese Unie.

Artikel 60

Zetelovereenkomst

De vereiste bepalingen betreffende de huisvesting van de Autoriteit in de lidstaat waar de zetel is gevestigd en de door deze lidstaat ter beschikking gestelde installaties, alsook de specifieke voorschriften die in die lidstaat gelden voor de uitvoerend directeur, de leden van de raad van bestuur, het personeel van de Autoriteit en hun gezinsleden, worden vastgesteld in een vestigingsovereenkomst tussen de Autoriteit en die lidstaat, die wordt gesloten nadat de raad van bestuur daarmee heeft ingestemd.

⁽¹⁾ PB L 317 van 3.12.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB 17 van 6.10.1958, blz. 385/58.

Woensdag 7 juli 2010

De gastlidstaat zorgt ervoor dat de Autoriteit in optimale omstandigheden kan werken, onder andere door het aanbieden van meertalig onderwijs met een Europese dimensie en adequate vervoersverbindingen.

Artikel 61

Deelname van derde landen

1. Landen die geen lid zijn van de Europese Unie en die met de **Unie** overeenkomsten hebben gesloten waardoor zij het **EU-recht** binnen het in artikel 1, lid 2, bedoelde bevoegdheidsgebied van de Autoriteit hebben vastgesteld en toepassen, mogen deelnemen aan de werkzaamheden van de Autoriteit.

1 bis. *De Autoriteit kan derde landen die wetgeving toepassen welke binnen de in artikel 1, lid 2, genoemde bevoegdheidsgebieden van de Autoriteit als gelijkwaardig is erkend, toestaan deel te nemen, als bepaald in overeenkomstig artikel 216 VWEU door de Unie gesloten internationale overeenkomsten.*

2. Op basis van de desbetreffende bepalingen van deze overeenkomsten worden afspraken gemaakt over met name de aard, omvang en procedurele aspecten van de betrokkenheid van deze landen bij de werkzaamheden van de Autoriteit, waaronder afspraken over de financiële en personele bijdrage. Zij kunnen zorgen voor een vertegenwoordiger, als waarnemer, bij de raad van toezichthouders, maar zorgen ervoor dat deze landen niet deelnemen aan besprekingen met betrekking tot individuele financiële instellingen, behalve in gevallen waarbij zij rechtstreeks belang hebben.

HOOFDSTUK VIII

OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 62

Vorbereidende maatregelen

-1. *In de periode na de inwerkingtreding van deze verordening en voorafgaand aan de oprichting van de Autoriteit, werkt het CEIOPS in nauwe samenwerking met de Commissie aan de voorbereiding van de vervanging van het CEIOPS door de Autoriteit.*

1. **Zodra de Autoriteit is opgericht**, is de Commissie verantwoordelijk voor het opzetten en de initiële werkzaamheden van de Autoriteit, totdat de Autoriteit voldoende operationele capaciteit heeft **█**.

Daartoe kan de Commissie, totdat de uitvoerend directeur zijn **of haar** functie opneemt na benoeming door de raad van toezichthouders overeenkomstig artikel 36, één ambtenaar ad interim aanstellen om de taken van de uitvoerend directeur uit te oefenen. **Deze periode is beperkt tot het moment waarop de Autoriteit voldoende operationele capaciteit heeft om haar eigen begroting uit te voeren.**

2. De uitvoerend directeur ad interim mag alle betalingen goedkeuren die worden gedekt door de kredieten van de begroting van de Autoriteit, na goedkeuring door de raad van bestuur, en mag contracten sluiten, met inbegrip van personeelscontracten, na goedkeuring van de personeelsformatie van de Autoriteit.

3. De leden 1 en 2 laten de bevoegdheden van de raad van toezichthouders en de raad van bestuur onverlet.

Woensdag 7 juli 2010

3 bis. *De Autoriteit wordt als de wettige opvolger van het CETVB beschouwd. Alle in aanmerking komende activa en passiva en alle lopende operaties van het CETVB kunnen naar de Autoriteit worden overgeheveld. Een onafhankelijk financieel controleur stelt een verklaring op waaruit de afsluiting van de activa en passiva van het CETVB blijkt. Die verklaring wordt aan een audit onderworpen en goedgekeurd door de leden van het CETVB en door de Commissie voordat er activa of passiva worden overgedragen.*

Artikel 63

Overgangsbepalingen voor het personeel

1. In afwijking van artikel 54 blijven alle door het **CETVB** of het secretariaat daarvan gesloten arbeidsovereenkomsten **en detachingsregelingen** die van kracht zijn op de datum van inwerkingtreding van deze verordening tot hun einddatum geldig. Zij kunnen niet worden verlengd.

2. Alle in lid 1 bedoelde **█** personeelsleden wordt de mogelijkheid geboden een tijdelijk contract te sluiten overeenkomstig artikel 2, onder a), van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden, in de graad als bepaald in de personeelsformatie van de Autoriteit.

Na de inwerkingtreding van deze verordening organiseert de voor het sluiten van contracten bevoegde Autoriteit een interne selectie voor het contractueel personeel van het **CETVB** of het **in lid 1 bedoelde** secretariaat daarvan om te peilen naar de bekwaamheid, efficiëntie en integriteit van de in dienst te nemen personen. **In de interne selectieprocedure wordt ten volle rekening gehouden met de vaardigheden en ervaring die de individuele werknemer voor de aanwerving heeft laten zien.**

3. Afhankelijk van het type en het niveau van de uit te oefenen functies wordt de geslaagde kandidaten een contract als tijdelijk ambtenaar aangeboden, met een duur die ten minste de resterende tijd van het vroegere contract bedraagt.

4. De relevante nationale wetgeving met betrekking tot arbeidsovereenkomsten en andere relevante instrumenten blijven van toepassing op de voormalige contractuele personeelsleden die niet voor een contract als tijdelijk ambtenaar solliciteren of geen tijdelijk contract aangeboden krijgen overeenkomstig lid 2.

Artikel 63bis

Nationale bepalingen

De lidstaten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat deze verordening metterdaad wordt toegepast.

Artikel 64

Wijzigingen

Besluit nr. 716/2009/EG wordt hierbij gewijzigd in zoverre dat het **CETVB** verwijderd wordt uit de lijst van begunstigden in afdeling B van de bijlage bij dat besluit.

Artikel 65

Intrekking

Besluit 2009/79/EG van de Commissie tot instelling van het Comité van Europese toezichthouders op verzekeringen en bedrijfspensioenen wordt hierbij ingetrokken **met ingang van 1 januari 2011.**

Woensdag 7 juli 2010

Artikel 66

Herzieningsclausule

-1. Uiterlijk op ... (*) legt de Commissie het Europees Parlement en de Raad de nodige voorstellen voor om het toezicht op instellingen die een systeemrisico als bedoeld in artikel 12 ter kunnen inhouden, te versterken en om een nieuw kader voor het beheer van financiële crisis op te zetten, daaronder begrepen overeenkomsten inzake de financiering ervan.

1. Uiterlijk op ... () en vervolgens om de drie jaar legt de Commissie het Europees Parlement en de Raad de nodige voorstellen voor om te waarborgen dat er een betrouwbaar kader van resoluties wordt vastgesteld, met inbegrip van systemen voor bijdragen van financiële instellingen voor het beperken van systeemrisico's, en publiceert zij een algemeen verslag over de opgedane ervaring met de werkzaamheden van de Autoriteit en met de in deze verordening vastgestelde procedures. In dat verslag worden onder meer de volgende zaken beoordeeld:**

- (a) *de mate van convergentie in toezichtpraktijken die de bevoegde autoriteiten hebben bereikt;*
- (b) *de werking van de colleges van toezichthouders;*
- (c) *de vooruitgang die geboekt is in het streven naar convergentie op gebieden als crisispreventie, -beheersing en -beslechting, daaronder begrepen Europese financieringsmechanismen;*
- (d) *of, met name in het licht van de geboekte vooruitgang met betrekking op de in punt c) genoemde gebieden, de rol van de Autoriteit in het toezicht op financiële instellingen die mogelijkwijs een systeemrisico opleveren moet worden versterkt en of de Autoriteit meer toezichtbevoegdheden zou moeten uitoefenen ten aanzien van die instellingen;*
- (e) *de toepassing van de bij artikel 23 ingestelde vrijwaringsclausule.*

1 bis. In het in lid 1 bedoelde verslag wordt ook onderzocht:

- (a) *of het passend is de Autoriteiten met het oog op een betere onderlinge coördinatie naar één vestigingsplaats over te brengen;*
- (b) *of het toezicht op bankwezen, verzekeringen en bedrijfspensioenen, effecten en financiële markten gescheiden moet blijven;*
- (c) *of het prudentieel toezicht en het toezicht op de zakelijke activiteiten moeten worden gecombineerd dan wel gescheiden;*
- (d) *of de architectuur van het ESFT moet worden vereenvoudigd en versterkt om de samenhang tussen het macro- en het microniveau en tussen de Europese toezichthoudende autoriteiten te vergroten;*
- (e) *of de ontwikkeling van het ESFT gelijke tred houdt met de wereldwijde ontwikkeling;*

(*) Zes maanden na de inwerkingtreding van deze verordening.

(**) Drie jaar na de inwerkingtreding van deze verordening.

Woensdag 7 juli 2010

- (f) *of er binnen het ESFT voldoende diversiteit en topkwaliteit beschikbaar is;*
 - (g) *of er een behoorlijke verhouding is tussen verantwoordingsplicht en transparantie enerzijds en publicatievoorschriften anderzijds;*
 - (h) *of de vestigingsplaats van de Autoriteit passend is;*
 - (i) *of er op het niveau van de EU een Stabiliteitsfonds Verzekeringen moet worden opgericht alsultieme verdediging tegen concurrentieverstoring en meest efficiënte manier voor het omgaan met het faillissement van een grensoverschrijdend opererende instelling.*
2. Het verslag en, in voorkomend geval, eventuele begeleidende voorstellen worden bij het Europees Parlement en de Raad ingediend.

Artikel 67

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2011, **uitgezonderd artikel 62 en artikel 63, leden 1 en 2, die van toepassing zijn met ingang van de datum van inwerkingtreding van deze verordening. De Autoriteit wordt opgericht op de datum van toepassing van deze verordening.**

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te

Voor het Europees Parlement
Voor de Raad

De Voorzitter
De Voorzitter

Kapitaalvereisten voor de handelsportefeuille en voor hersecurisaties, en het bedrijfseconomisch toezicht op het beloningsbeleid *I**

P7_TA(2010)0274

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG wat betreft de kapitaalvereisten voor de handelsportefeuille en voor hersecurisaties, en het bedrijfseconomisch toezicht op het beloningsbeleid (COM(2009)0362 – C7-0096/2009 – 2009/0099(COD))

(2011/C 351 E/40)

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

Het Europees Parlement,

— gezien het voorstel van de Commissie aan het Parlement en de Raad (COM(2009)0362),

— gelet op artikel 251, lid 2, en artikel 47, lid 2, van het EG-Verdrag, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C7-0096/2009),

Woensdag 7 juli 2010

- gezien de mededeling van de Commissie aan het Parlement en de Raad over de gevolgen van de inwerkingtreding van het Verdrag van Lissabon voor de lopende interinstitutionele besluitvormingsprocedures (COM(2009)0665),
 - gelet op artikel 294, lid 3, en artikel 53 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van de Europese Centrale Bank van 12 november 2009 ⁽¹⁾,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 20 januari 2010 ⁽²⁾,
 - gelet op artikel 55 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken en de adviezen van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en de Commissie juridische zaken (A7-0205/2010),
1. stelt het onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in dit voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 291 van 1.12.2009, blz. 1.

⁽²⁾ Nog niet in het Publicatieblad gepubliceerd.

P7_TC1-COD(2009)0099

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 7 juli 2010 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2010/.../EU van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG wat betreft de kapitaalvereisten voor de handelsportefeuille en voor hersecuritisaties, alsook het bedrijfseconomisch toezicht op het beloningsbeleid

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met het definitieve wetsbesluit: Richtlijn 2010/76/EU.)

Specifieke taken van de Europese Centrale Bank betreffende de werking van het Europees Comité voor systeemrisico's *

P7_TA(2010)0275

Voorstel voor een verordening van de Raad tot toewijzing aan de Europese Centrale Bank van specifieke taken betreffende de werking van het Europees Comité voor systeemrisico's (05551/2010 – C7-0014/2010 – 2009/0141(CNS))

(2011/C 351 E/41)

(Bijzondere wetgevingsprocedure - Raadpleging)

Dit voorstel werd op 7 juli 2010 als volgt gewijzigd ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ De zaak werd terugverwezen naar de commissie overeenkomstig artikel 57, lid 2, tweede alinea (A7-0167/2010).

Woensdag 7 juli 2010

DOOR DE RAAD VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 1

Voorstel voor een verordening
Overweging 1 bis (nieuw)

(1 bis) *Reeds lang voor het begin van de financiële crisis heeft het Europees Parlement regelmatig opgeroepen tot het krachtiger nastreven van werkelijk gelijke voorwaarden op EU-niveau voor alle actoren en heeft daarbij gewezen op omvangrijke tekortkomingen bij het toezicht van de Unie op de steeds verder geïntegreerde financiële markten (in zijn resoluties van 13 april 2000 over de mededeling van de Commissie - Tenuitvoerlegging van het kader voor financiële markten: een actieplan ⁽¹⁾, van 25 november 2002 over de regels inzake bedrijfseconomisch toezicht in de Europese Unie ⁽²⁾, van 11 juli 2007 over het beleid op het gebied van financiële diensten (2005-2010) - Witboek ⁽³⁾, van 23 september 2008 met aanbevelingen aan de Commissie inzake hedgefondsen en private equity ⁽⁴⁾, van 9 oktober 2008 met aanbevelingen aan de Commissie betreffende de Lamfalussy follow-up: de toekomstige toezichtstructuur ⁽⁵⁾, van 22 april 2009 over het gewijzigde voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvency II) ⁽⁶⁾ en van 23 april 2009 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake ratingbureaus ⁽⁷⁾).*

⁽¹⁾ PB C 40 van 7.2.2001, blz. 453.

⁽²⁾ PB C 25 E van 29.1.2004, blz. 394.

⁽³⁾ PB C 175 E van 10.7.2008, blz. xx.

⁽⁴⁾ PB C 8 E van 14.1.2010, blz. 26.

⁽⁵⁾ PB C 9 E van 15.1.2010, blz. 48.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0251.

⁽⁷⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2009)0279.

Amendement 2

Voorstel voor een verordening
Overweging 8 bis (nieuw)

(8 bis) De in deze verordening vervatte voorschriften voor het vergaren van informatie **zijn nodig voor** het vervullen van de taken van het ECSR, **en mogen geen afbreuk doen aan** het **wettelijke kader van het Europees statistisch systeem (ESS) en het Europees Stelsel van centrale banken (ESCB) op het gebied van statistieken. Deze verordening laat derhalve Verordening (EG) nr. 223/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 betreffende de Europese Statistiek en Verordening (EG) nr. 2533/1998 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot het verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank onverlet.**

(8 bis) **De ECB moet belast worden met de taak het ECSR statistische steun te verlenen. Voor de in deze verordening vervatte voorschriften voor het vergaren en verwerken van informatie ten behoeve van het vervullen van de taken van het ECSR moeten daarom de bepalingen gelden van artikel 5 van de statuten van het Europees Stelsel van centrale banken (ESCB) en de ECB, en van Verordening (EG) nr. 2533/98 van de Raad van 23 november 1998 met betrekking tot het verzamelen van statistische gegevens door de Europese Centrale Bank ⁽¹⁾. Dienovereenkomstig moet door de ECB of het ESCB verzamelde vertrouwelijke statistische informatie worden gedeeld met het ECSR.**

⁽¹⁾ PB L 318 van 27.11.1998, blz. 8.

Woensdag 7 juli 2010

DOOR DE RAAD VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 3**Voorstel voor een verordening
Artikel 1 – lid 1 bis (nieuw)**

1 bis. Voorzitter van het ECSR is de president van de ECB. Zijn of haar ambtstermijn valt samen met zijn of haar ambtstermijn als president van de ECB.

Amendement 4**Voorstel voor een verordening
Artikel 1 – lid 1 ter (nieuw)**

1 ter. De eerste vicevoorzitter wordt door de leden van de Algemene Raad van de ECB gekozen voor dezelfde periode als die van zijn of haar lidmaatschap van de Algemene Raad, waarbij wordt gestreefd naar een evenwichtige vertegenwoordiging van de lidstaten en van de landen binnen en buiten de eurozone. Hij of zij is herkiesbaar.

Amendement 5**Voorstel voor een verordening
Artikel 1 – lid 1 quater (nieuw)**

1 quater. De tweede vicevoorzitter is de voorzitter van het Gemengd Comité van Europese toezichthoudende autoriteiten (gemengd comité), opgericht bij artikel 40 van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAEM], van Verordening (EU) nr. .../2010 [EAVB] en van Verordening (EU) nr. .../2010 [EBA] (het „Gemengd Comité”).

Amendement 6**Voorstel voor een verordening
Artikel 1 – lid 1 quinquies (nieuw)**

1 quinquies. Alvorens aan te treden lichten de voorzitter en de eerste vicevoorzitter tijdens een openbare hoorzitting van het Europees Parlement toe hoe zij voornemens zijn hun taken uit hoofde van deze verordening uit te oefenen. De tweede vicevoorzitter wordt door het Europees Parlement gehoord in zijn of haar hoedanigheid van voorzitter van het Gemengd Comité.

Amendement 7**Voorstel voor een verordening
Artikel 1 – lid 1 sexies (nieuw)**

1 sexies. De voorzitter zit de vergaderingen van de algemene raad en het stuurcomité voor.

Woensdag 7 juli 2010

DOOR DE RAAD VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 8**Voorstel voor een verordening
Artikel 1 – lid 1 septies (nieuw)**

1 septies. Indien de voorzitter niet in staat is de vergadering bij te wonen, zitten de vicevoorzitters, in volgorde van rangorde, de vergaderingen van de algemene raad en het stuurcomité voor.

Amendement 9**Voorstel voor een verordening
Artikel 1 – lid 1 octies (nieuw)**

1 octies. Indien de vicevoorzitters niet in staat zijn hun taken te vervullen, worden nieuwe vicevoorzitters gekozen overeenkomstig de leden 1 ter en 1 quater.

Amendement 10**Voorstel voor een verordening
Artikel 1 – lid 1 nonies (nieuw)**

1 nonies. De voorzitter vertegenwoordigt het ECSR naar buiten toe.

Amendement 11**Voorstel voor een verordening
Artikel 1 – lid 1 decies (nieuw)**

1 decies. De voorzitter wordt uitgenodigd op een jaarlijkse hoorzitting van het Europees Parlement naar aanleiding van de publicatie van het jaarverslag van het ECSR. Deze hoorzitting vindt plaats in een andere context dan die van de monetaire dialoog tussen het Europees Parlement en de president van de ECB.

Amendement 12**Voorstel voor een verordening
Artikel 2 – inleidende formule**

De **Europese Centrale Bank** zorgt voor een secretariaat, en verleent het ECSR hiermee analytische, statistische, logistieke en administratieve ondersteuning. De **opdracht** van het secretariaat als **omschreven** in artikel 4, lid 4, van Verordening **XXXX**, **behelst** in het bijzonder:

De **ECB** zorgt voor een secretariaat, en verleent het ECSR hiermee analytische, statistische, logistieke en administratieve ondersteuning. **Het secretariaat wint ook technisch advies in van de Europese toezichthoudende autoriteiten, nationale centrale banken en nationale toezichthouders. Tevens is het secretariaat verantwoordelijk voor personeelsaangelegenheden.** De **taken** van het secretariaat als **bedoeld** in artikel 4, lid 4, van Verordening (EU) nr./2010 [ECSR] **behelzen** in het bijzonder:

Amendement 13**Voorstel voor een verordening
Artikel 2 – letter e**

(e) het ondersteunen van de werkzaamheden van de algemene raad, het stuurcomité en het raadgevend **technisch** comité.

(e) het ondersteunen van de werkzaamheden van de algemene raad, het stuurcomité en het raadgevend **wetenschappelijk** comité.

Woensdag 7 juli 2010

DOOR DE RAAD VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 14**Voorstel voor een verordening
Artikel 2 – letter e bis (nieuw)**

(e bis) het zo nodig verstrekken van informatie aan de Europese toezichthoudende autoriteiten.

Amendement 15**Voorstel voor een verordening
Artikel 3 – lid 1**

1. De ECB zorgt voor toereikende personele en financiële middelen voor het vervullen van **haar taak met betrekking tot het verzorgen van** het secretariaat.

1. De ECB zorgt voor toereikende personele en financiële middelen voor het vervullen van **de taken van** het secretariaat. **De ECB ziet er op toe dat het secretariaat over personeel van hoge kwaliteit beschikt, dat in grote lijnen een weerspiegeling vormt van het brede werkterrein van het ECSR en de samenstelling van de Algemene Raad. De ECB waarborgt een passende financiering van het secretariaat uit de eigen middelen.**

Amendement 16**Voorstel voor een verordening
Artikel 3 – lid 2**

2. Het hoofd van het secretariaat wordt **in overleg met** de algemene raad van het ECSR door de ECB aangesteld.

2. Het hoofd van het secretariaat wordt **op voorstel van** de algemene raad van het ECSR door de ECB aangesteld.

Amendement 17**Voorstel voor een verordening
Artikel 3 – lid 2 bis (nieuw)**

2 bis. De medewerkers van het secretariaat mogen, zelfs na het beëindigen van hun taken, geen informatie bekendmaken die onder het beroepsgeheim valt, overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EU) nr. .../2010 [ECSR], teneinde het in artikel 6 van deze verordening weergegeven doel te waarborgen.

Amendement 18**Voorstel voor een verordening
Artikel 4 – lid 2**

2. Het hoofd van het secretariaat of zijn vertegenwoordiger woont de vergaderingen bij van de algemene raad, het stuurcomité en het raadgevend **technisch** comité van het ECSR.

2. Het hoofd van het secretariaat of zijn vertegenwoordiger woont de vergaderingen bij van de algemene raad, het stuurcomité en het raadgevend **wetenschappelijk** comité van het ECSR.

Woensdag 7 juli 2010

DOOR DE RAAD VOORGESTELDE TEKST

AMENDEMENT

Amendement 19**Voorstel voor een verordening
Artikel 5 – lid 2 bis (nieuw)**

2 bis. Het secretariaat kan informatie in individuele, samengevatte of geaggregeerde vorm opvragen betreffende financiële instellingen of markten die voor de taken van het ECSR relevant zijn, bij de Europese toezichthoudende autoriteiten en, in de in artikel 15 van Verordening (EU) nr. .../2010 [ECSR] bepaalde gevallen, bij de nationale toezichthoudende autoriteiten, de nationale centrale banken, andere autoriteiten van de lidstaten of, vergezeld van een met redenen omkleed verzoek, rechtstreeks van de financiële instellingen.

Amendement 20**Voorstel voor een verordening
Artikel 5 – lid 2 ter (nieuw)**

2 ter. De in lid 2 bedoelde informatie kan onder meer gegevens omvatten inzake de Europese Economische Ruimte, de Unie of de eurozone of nationaal geaggregeerde en individuele gegevens. Nationale gegevens worden slechts vergaard op met redenen omkleed verzoek. Voordat een verzoek om gegevens wordt gedaan, bekijkt het secretariaat eerst de statistieken die reeds door het Europees statistisch systeem en het ECSR zijn opgesteld, verspreid en ontwikkeld en raadpleegt het vervolgens de desbetreffende Europese toezichthoudende autoriteit, om zeker te zijn dat het verzoek evenredig is.

Amendement 21**Voorstel voor een verordening
Artikel 7**

*Drie jaar na de in artikel 8 vermelde datum onderzoekt de Raad deze verordening op basis van een verslag van de Commissie en **bepaalt hij**, na het advies van de ECB **en van de Europese toezichthoudende autoriteiten** te hebben ingewonnen, of **deze verordening** opnieuw moet worden gezien.*

*Het Europees Parlement en de Raad **onderzoeken** deze verordening **uiterlijk ... (*)** op basis van een verslag van de Commissie en **bepalen**, na het advies van de ECB te hebben ingewonnen, of **de doelstellingen en de organisatie van het ECSR** opnieuw moet worden gezien.*

In het verslag moet met name worden bekeken of:

- (a) de opzet van het Europees systeem voor financieel toezicht (ESFT) vereenvoudigd en versterkt moet worden, teneinde de coherentie tussen de macro- en microniveaus, alsmede tussen de Europese toezichthoudende autoriteiten, te vergroten;*
- (b) de regelgevende bevoegdheden van de Europese toezichthoudende autoriteiten uitgebreid moeten worden;*
- (c) de ontwikkeling van het ESFT in overeenstemming is met de wereldwijde ontwikkelingen op dit gebied;*
- (d) het ESFT voldoende divers is en over voldoende topkwaliteit beschikt;*
- (e) er in voldoende mate sprake is van verantwoording en transparantie met betrekking tot publicatievoorschriften.*

() Drie jaar na de inwerkingtreding van deze verordening.*

Donderdag 8 juli 2010

Overeenkomst EU/VS inzake de verwerking en doorgifte van gegevens betreffende het financiële berichtenverkeer van de EU naar de VS ten behoeve van het programma voor het traceren van terrorismefinanciering ***

P7_TA(2010)0279

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de sluiting van de overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika inzake de verwerking en doorgifte van gegevens betreffende het financiële berichtenverkeer van de Europese Unie naar de Verenigde Staten ten behoeve van het programma voor het traceren van terrorismefinanciering (11222/1/2010/REV 1 en COR 1 – C7-0158/2010 – 2010/0178(NLE))

(2011/C 351 E/42)

(Goedkeuring)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerpbesluit van de Raad (11222/1/2010/REV 1 en COR 1),
- gezien de tekst van de overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika inzake de verwerking en doorgifte van gegevens betreffende het betalingsberichtenverkeer van de Europese Unie naar de Verenigde Staten ten behoeve van het programma voor het traceren van terrorismefinanciering, die aan bovengenoemd ontwerpbesluit van de Raad is gehecht,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 5 mei 2010 over de aanbeveling van de Commissie aan de Raad toestemming voor de start van onderhandelingen te geven voor een overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika inzake het beschikbaar stellen van gegevens over het betalingsverkeer aan het ministerie van Financiën van de Verenigde Staten voor de preventie en bestrijding van terrorisme en van de financiering ervan ⁽¹⁾,
- gezien het advies van de Europese toezichthouder voor gegevensbescherming van 22 juni 2010 ⁽²⁾,
- gezien het advies van de Werkgroep gegevensbescherming artikel 29 en de Werkgroep politie en justitie van 25 juni 2010,
- gezien het door de Raad ingediende verzoek om goedkeuring overeenkomstig artikel 218, lid 6, alinea 2, onder a), juncto artikel 87, lid 2, onder a), en artikel 88, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C7-0158/2010),
- gelet op artikel 81 en artikel 90, lid 8, van zijn Reglement,
- gezien de aanbeveling van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A7-0224/2010),

1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P7_TA(2010)0143.

⁽²⁾ Nog niet bekendgemaakt in het Publicatieblad.

Donderdag 8 juli 2010

2. verzoekt de Commissie, in overeenstemming met artikel 8 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, op grond waarvan persoonsgegevens onder toezicht moeten staan van een „onafhankelijke autoriteit”, zo spoedig mogelijk drie kandidaten voor te dragen bij het Europees Parlement en de Raad voor de rol van door de EU aangewezen onafhankelijk persoon zoals bedoeld in artikel 12, lid 1, van de overeenkomst; wijst erop dat mutatis mutandis dezelfde procedure moet worden gevolgd door het Europees Parlement en de Raad als bij de benoeming van de Europese toezichthouder voor gegevensbescherming, zoals vastgelegd in Verordening (EG) nr. 45/2001 ⁽¹⁾ tot uitvoering van artikel 286 van het EG-Verdrag;

3. verzoekt zijn Voorzitter zijn standpunt te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en de regering van de Verenigde Staten van Amerika; verzoekt zijn Voorzitter voorts een interparlementaire dialoog aan te gaan met de voorzitter van het Huis van Afgevaardigden van de Verenigde Staten en de voorzitter pro tempore van de Senaat van de Verenigde Staten over de toekomstige kaderovereenkomst tussen de EU en de VS over gegevensbescherming.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de bescherming van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 8 van 12.1.2001, blz. 1).

Europese dienst voor extern optreden *

P7_TA(2010)0280

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over het voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van de inrichting en werking van de Europese dienst voor extern optreden (08029/2010 – C7-0090/2010 – 2010/0816(NLE))

(2011/C 351 E/43)

(Raadpleging)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid (08029/2010),
- gezien de verklaring die de hoge vertegenwoordiger op 8 juli 2010 in de plenaire vergadering van het Europees Parlement heeft afgelegd over de fundamentele organisatie van de centrale administratie van de Europese dienst voor extern optreden (EDEO),
- gezien de verklaring van de hoge vertegenwoordiger over politieke verantwoordingsplicht,
- gelet op artikel 27, lid 3, van het EU-Verdrag op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C7-0090/2010),
- gelet op artikel 55 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken en de adviezen van de Commissie constitutionele zaken, de Commissie ontwikkelingssamenwerking, de Commissie internationale handel, de Begrotingscommissie, de Commissie begrotingscontrole en de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid (A7-0228/2010),

1. keurt het voorstel van de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid als gewijzigd goed;

Donderdag 8 juli 2010

2. is vastbesloten om zijn samenwerking met de nationale parlementen van de lidstaten op het gebied van het extern optreden van de Unie en met name met betrekking tot het GBVB en het GVDB, zoals bedoeld in het Verdrag, te intensiveren;
3. is van oordeel dat in amendementen op het Financieel Reglement, naast het onderhavige besluit, verder moet worden verduidelijkt wat de rol van de Commissie is betreffende het subdelegeren van bevoegdheden aan de hoofden van delegaties bij het uitvoeren van operationele kredieten, waarbij er in het Financieel Reglement met name voor moet worden gezorgd dat de Commissie alle noodzakelijke maatregelen neemt om te waarborgen dat subdelegatie van bevoegdheden niet van invloed is op de kwijtingsprocedure;
4. verzoekt de Commissie om in haar alomvattende werkdocument over uitgaven op het gebied van het extern optreden van de EU, dat tegelijkertijd met het ontwerp van begroting van de EU moet worden opgesteld, ook details op te nemen met betrekking tot de personeelsformaties van de delegaties van de EU, alsook met betrekking tot de uitgaven op het gebied van het extern optreden per land en per missie; geeft aan dat het van plan is het Financieel Reglement dienovereenkomstig te wijzigen;
5. herhaalt dat, in het geval van geschillen over instructies van de Commissie aan de hoofden van delegaties, die, overeenkomstig artikel 221, lid 2, van het VWEU, onder het gezag van de hoge vertegenwoordiger staan, en in het geval van meningsverschillen tussen de hoge vertegenwoordiger en de commissarissen die belast zijn met de programmering van de relevante instrumenten voor externe bijstand, het college van commissarissen de definitieve beslissing neemt;
6. verzoekt de hoge vertegenwoordiger met klem ervoor te zorgen dat de bepalingen in artikel 6 van het besluit van de Raad, op basis waarvan ten minste 60 % van al het personeel van de Europese Dienst voor extern optreden op AD-niveau uit vaste EU-ambtenaren moet bestaan, voor alle rangen binnen de EDEO-hiërarchie gelden;
7. is van oordeel dat de aanvullende speciale maatregelen, zoals bedoeld in artikel 6 van het besluit van de Raad, voor het versterken van het geografische en genderevenwicht wat het geografische evenwicht betreft maatregelen moeten omvatten zoals opgenomen in Verordening (EG, Euratom) nr. 401/2004 van de Raad ⁽¹⁾;
8. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
9. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid;
10. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad, aan de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid en aan de Commissie.

⁽¹⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 401/2004 van 23 februari 2004 tot instelling van tijdelijke bijzondere maatregelen betreffende de aanwerving van ambtenaren van de Europese Gemeenschappen naar aanleiding van de toetreding van Cyprus, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen, Slowakije, Slovenië en de Tsjechische Republiek (PB L 67 van 5.3.2004, blz. 1).

P7_TC1-NLE(2010)0816

Standpunt van het Europees Parlement vastgesteld op 8 juli 2010 met het oog op de aanneming van een besluit van de Raad tot vaststelling van de organisatie en werking van de Europese dienst voor extern optreden

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 27, lid 3,

Donderdag 8 juli 2010

Gezien het voorstel van de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid („de hoge vertegenwoordiger”) (1),

Gezien het advies van het Europees Parlement (2),

Gezien de instemming van de Commissie (1),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Doel van dit besluit is de **organisatie** en werking vast te stellen van de Europese dienst voor extern optreden („EDEO”), een functioneel autonoom orgaan van de Unie dat onder het gezag van de hoge vertegenwoordiger staat en is ingesteld bij artikel 27, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU), als gewijzigd bij het Verdrag van Lissabon. **Dit besluit, met name wanneer daarin wordt verwezen naar de „hoge vertegenwoordiger”, wordt geïnterpreteerd overeenkomstig de taakomschrijving van de hoge vertegenwoordiger in artikel 18 van het VEU.**
- (2) Overeenkomstig artikel 21, lid 3, tweede alinea, van het VEU ziet de Unie toe op de samenhang tussen de diverse onderdelen van haar extern optreden en tussen het extern optreden en het beleid van de Unie op andere terreinen. De Raad en de Commissie, hierin bijgestaan door de hoge vertegenwoordiger, dragen zorg voor deze samenhang en werken daartoe samen.
- (3) De EDEO zal de hoge vertegenwoordiger, **die tevens vicevoorzitter van de Commissie en voorzitter van de Raad Buitenlandse Zaken is**, ondersteunen bij de uitoefening van haar mandaat om het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid („GBVB”) van de Europese Unie uit te voeren en zorg te dragen voor de samenhang van het extern optreden van de EU, **zoals met name beschreven in de artikelen 18 en 27 van het VEU**. De EDEO zal de hoge vertegenwoordiger ondersteunen in zijn hoedanigheid van voorzitter van de Raad Buitenlandse Zaken, onverminderd de normale taken van het secretariaat-generaal van de Raad. De EDEO zal de hoge vertegenwoordiger tevens ondersteunen in **zijn** hoedanigheid van vicevoorzitter van de Commissie bij de uitoefening, in de Commissie, van de taken van de Commissie op het gebied van de externe betrekkingen en bij de coördinatie van de overige aspecten van het extern optreden van de Unie, onverminderd de normale taken van de Commissiediensten.
- (4) **De bijdrage die de EDEO aan de externe samenwerkingsprogramma's van de EU levert, dient erin te bestaan dat de dienst tracht ervoor te zorgen dat de programma's beantwoorden aan de doelstellingen van het extern optreden als vermeld in artikel 21 VEU, en meer bepaald in lid 2, punt d), alsook aan de doelstellingen van het ontwikkelingsamenwerkingsbeleid van de EU conform artikel 208 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU). In dit verband moet de EDEO tevens bevorderen dat de doelstellingen van de Europese consensus inzake ontwikkeling en de Europese consensus over humanitaire hulp worden verwezenlijkt.**
- (5) Uit het Verdrag van Lissabon vloeit voort dat, ter uitvoering van de bepalingen ervan, de EDEO zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van het Verdrag operationeel moet worden.
- (6) Het Europees Parlement zal ten volle zijn rol vervullen in het extern optreden van de Unie, met name wat de in artikel 14, lid 1, van het VEU bedoelde politieke controle betreft, alsmede in wetgevings- en begrotingsaangelegenheden overeenkomstig de Verdragen. De hoge vertegenwoordiger zal voorts, overeenkomstig artikel 36 van het VEU, het Europees Parlement regelmatig raadplegen over de voornaamste aspecten en de fundamentele keuzen op het gebied van het GBVB en erop toezien dat de opvattingen van het Europees Parlement naar behoren in aanmerking worden genomen. De EDEO zal de hoge vertegenwoordiger daarin bijstaan. **Er dient een specifieke regeling te worden vastgesteld met betrekking tot de toegang van leden van het Europees Parlement tot gerubriceerde documenten en informatie op het gebied van het GBVB. Tot de goedkeuring van die regeling blijven de bestaande bepalingen van het Interinstitutioneel Akkoord van 2002 over gerubriceerde documenten en informatie van toepassing.**

(1) PB...

(2) PB...

Donderdag 8 juli 2010

- (7) De hoge vertegenwoordiger, of zijn vertegenwoordiger, moet ten aanzien van het Europees Defensieagentschap, het Satellietcentrum van de Europese Unie, het Instituut voor Veiligheidsstudies van de Europese Unie en de Europese veiligheids- en defensieacademie de verantwoordelijkheden uitoefenen waarin hun respectieve oprichtingsakten voorzien. De EDEO moet deze instanties de ondersteuning verlenen die thans door het secretariaat-generaal van de Raad wordt verleend.
- (8) Er moeten bepalingen worden aangenomen inzake de personeelsleden van de EDEO en hun aanwerving, **waar dit noodzakelijk is voor de vaststelling van de organisatie en werking van de EDEO. Overeenkomstig artikel 336 van het VWEU dienen tegelijkertijd, onverminderd artikel 298 van het VWEU, de nodige wijzigingen te worden aangebracht in het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen („Statuut”) en de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van die Gemeenschappen („RAP”).** In personeelsaangelegenheden moet de EDEO worden beschouwd als een instelling in de zin van het Statuut. ■ De hoge vertegenwoordiger zal het tot aanstelling bevoegde gezag zijn voor ambtenaren die vallen onder het Statuut, alsook voor functionarissen die vallen onder de RAP. ■ Het aantal ambtenaren en andere personeelsleden van de EDEO zal jaarlijks worden vastgesteld in het kader van de begrotingsprocedure en zal worden opgenomen in de personeelsformatie.
- (9) *De personeelsleden van de EDEO houden bij het uitoefenen van hun werkzaamheden en bij het bepalen van hun gedrag uitsluitend de belangen van de Unie voor ogen.*
- (10) *De aanwerving dient plaats te vinden op basis van verdienste, met inachtneming van een passend geografisch en genderevenwicht. In het EDEO-personeel is een adequate vertegenwoordiging van onderdanen van alle lidstaten gewaarborgd. In de in 2013 geplande evaluatie dient ook deze kwestie aan de orde te komen en dienen, waar nodig, voorstellen te worden gedaan voor bijkomende specifieke maatregelen om eventuele onevenwichtigheden te corrigeren.*
- (11) *Overeenkomstig artikel 27, lid 3, van het VEU zal de EDEO bestaan uit ambtenaren van het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie, alsmede personeelsleden die afkomstig zijn van de diplomatieke diensten van de lidstaten. Daartoe worden de relevante diensten en functies in het secretariaat-generaal van de Raad en in de Commissie naar de EDEO overgebracht, samen met de ambtenaren en tijdelijke functionarissen die een ambt in die diensten of functies bekleden. Vóór 1 juli 2013 werft de EDEO uitsluitend ambtenaren van het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie aan, alsmede personeelsleden die afkomstig zijn van de diplomatieke diensten van de lidstaten. Na die datum kunnen alle ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Unie op openstaande ambten van de EDEO solliciteren.*
- (12) *De EDEO kan in specifieke gevallen de hulp inroepen van gespecialiseerde gedetacheerde nationale deskundigen (GND's), die onder het gezag van de hoge vertegenwoordiger staan. Gedetacheerde nationale deskundigen die bij de EDEO een ambt bekleden, zullen niet meetellen in het derde deel van het personeel dat uit nationale personeelsleden moet bestaan zodra de EDEO op volle sterkte is. Gedurende de oprichtingsfase zullen zij niet automatisch maar louter met toestemming van de autoriteiten van hun lidstaat van herkomst worden overgeplaatst. Bij het verstrijken van het contract van een GND die uit hoofde van artikel 7 naar de EDEO was overgeplaatst, wordt de functie omgezet in een betrekking van tijdelijk ambtenaar wanneer de door de GND uitgevoerde functie overeenstemt met een normaliter door ambtenaren op AD-niveau uitgevoerde functie, op voorwaarde dat de benodigde betrekking beschikbaar is in de personeelsformatie.*
- (13) *De Commissie en de EDEO zullen in overleg een praktische regeling voor de instructies van de Commissie aan de delegaties uitwerken. Hierin moet met name worden bepaald dat wanneer de Commissie instructies aan de delegaties toezendt, zij tegelijkertijd een afschrift hiervan toezendt aan het hoofd van de delegatie en aan de centrale administratie van de EDEO.*

Donderdag 8 juli 2010

- (14) **Het Financieel Reglement moet zodanig worden gewijzigd dat de EDEO wordt opgenomen in artikel 1 van het Financieel Reglement, met een specifieke afdeling in de begroting van de Unie. Overeenkomstig de toepasselijke voorschriften en naar analogie van de overige instellingen zal een deel van het jaarverslag van de Rekenkamer worden gewijd aan de EDEO en zal de EDEO op dit verslag reageren.** Voor de EDEO zullen de kwijtingsprocedures gelden die zijn bepaald in artikel 319 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en in de artikelen 145 tot en met 147 van het Financieel Reglement. **De EDEO verleent het Europees Parlement alle steun die het nodig heeft om zijn recht als kwijtingsautoriteit te kunnen uitoefenen. De uitvoering van de operationele begroting zal overeenkomstig artikel 317 van het VWEU onder de verantwoordelijkheid van de Commissie vallen. Bij besluiten met financiële gevolgen zullen met name de in titel IV van het Financieel Reglement bepaalde verantwoordelijkheden in acht worden genomen, in het bijzonder artikel 75 inzake uitgaven en de artikelen 64 tot en met 68 inzake de verantwoordelijkheid van de financiële actoren.**
- (15) **Op begrotingsneutraliteit gerichte kosteneffectiviteit moet het beginsel zijn dat aan de oprichting van de EDEO ten grondslag ligt. Hiertoe zal gebruik moeten worden gemaakt van overgangsregelingen en geleidelijke capaciteitsopbouw. Onnodig dupliceren van taken, functies en middelen met andere instanties moet worden vermeden. Alle mogelijkheden om te rationaliseren moeten worden benut. Voorts zal er behoefte zijn aan een aantal ambten voor tijdelijk personeel uit de lidstaten, die in het kader van het lopende meerjarenkader zullen moeten worden gefinancierd.**
- (16) Er moeten voorschriften worden vastgesteld die de activiteiten van de EDEO en zijn personeelsleden regelen op het gebied van beveiliging, bescherming van gerubriceerde gegevens en transparantie.
- (17) Er zij aan herinnerd dat het protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Unie van toepassing is op de EDEO, alsmede op zijn ambtenaren en andere personeelsleden die vallen onder het statuut dan wel onder de **RAP**.
- (18) De Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie blijven over één enkel institutioneel kader beschikken. Derhalve is het essentieel te zorgen voor samenhang tussen **beider** externe betrekkingen, en de delegaties van de Unie in staat te stellen de vertegenwoordiging van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie op zich te nemen in derde landen en in internationale organisaties.
- (19) **De hoge vertegenwoordiger dient uiterlijk medio 2013 de werking en de organisatie van de EDEO te evalueren en daarbij, zo nodig, voorstellen te doen voor een herziening van dit besluit. De herziening dient uiterlijk begin 2014te worden goedgekeurd.**

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

Aard en werkingsfeer

1. Bij dit besluit worden de organisatie en werking van de Europese dienst voor extern optreden („EDEO”) vastgesteld.
2. De EDEO, met hoofdzetel te Brussel, is een functioneel autonoom orgaan van de Europese Unie, naast de Commissie en het secretariaat-generaal van de Raad, dat over de juridische bevoegdheid beschikt om zijn taken te kunnen uitvoeren en zijn doelstellingen te kunnen verwezenlijken.
3. De EDEO staat onder het gezag van de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid („hoge vertegenwoordiger”).

Donderdag 8 juli 2010

4. De EDEO bestaat uit een centrale administratie en uit de delegaties van de Unie in derde landen en bij internationale organisaties.

Artikel 2

Taken

1. De EDEO ondersteunt de hoge vertegenwoordiger bij de uitoefening van **zijn** mandaat, **zoals met name beschreven in de artikelen 18 en 27 van het VEU**:

- **bij de uitoefening van haar mandaat, omvattende het voeren van het** gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid („GBVB”) van de Europese Unie, **met inbegrip van het gemeenschappelijk veiligheids- en defensiebeleid („GVDB”), het met voorstellen bijdragen aan de ontwikkeling van dat beleid en het** zorg ■ dragen voor de samenhang van het extern optreden van de EU;
- in zijn hoedanigheid als voorzitter van de Raad Buitenlandse Zaken, onverminderd de normale taken van het secretariaat-generaal van de Raad;
- in zijn hoedanigheid van vicevoorzitter van de Commissie, bij de uitoefening, in de Commissie, van de taken van de Commissie op het gebied van de externe betrekkingen en bij de coördinatie van de overige aspecten van het extern optreden van de Unie, onverminderd de normale taken van de Commissie-diensten.

2. De EDEO staat de voorzitter van de **Europese Raad, de voorzitter van de** Commissie, **en** de Commissie ■ bij **bij de uitoefening van hun respectieve taken op het gebied van de externe betrekkingen**.

Artikel 3

Samenwerking

1. De EDEO **verleent steun aan en** werkt samen met **de diplomatieke diensten van de lidstaten alsook met** het secretariaat-generaal van de Raad en de diensten van de Commissie, ■ teneinde de samenhang tussen de verschillende gebieden van het extern optreden van de Unie en tussen het extern optreden en het beleid van de Unie op andere terreinen te verzekeren.

2. De EDEO en de diensten van de Commissie raadplegen elkaar **bij de uitoefening van hun respectieve taken** over alle aangelegenheden die betrekking hebben op het extern optreden van de Unie, **uitgezonderd GVDB-aangelegenheden**. De EDEO neemt deel aan de voorbereidende werkzaamheden en procedures **betreffende** handelingen die de Commissie op dit gebied dient op te stellen. Dit lid wordt uitgevoerd overeenkomstig Titel V, hoofdstuk 1, van het VEU en artikel 205 van het VWEU.

3. De EDEO kan regelingen inzake het dienstverleningsniveau treffen met de betrokken diensten van de Commissie, het secretariaat-generaal van de Raad, dan wel andere instanties of interinstitutionele organen van de Europese Unie.

4. De EDEO verleent passende steun en medewerking aan de andere instellingen en organen van de Unie, **in het bijzonder aan het Europees Parlement. De EDEO kan een beroep doen op de steun en medewerking van deze instellingen en organen, met inbegrip, waar nodig, van de agentschappen. De interne controleur van de EDEO werkt met de interne controleur van de Commissie samen om voor samenhang in het controlebeleid te zorgen, met name waar het de verantwoordelijkheid van de Commissie voor de beleidsuitgaven betreft. Voorts werkt de EDEO overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1073/1999 samen met het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF). Met name keurt de EDEO spoedig het op grond van deze verordening vereiste besluit inzake de voorwaarden voor interne onderzoeken goed. Zoals in deze verordening bepaald, verlenen de lidstaten, overeenkomstig de nationale regelgeving, en de instellingen de nodige steun om de OLAF-medewerkers in staat te stellen hun taken uit te voeren.**

Donderdag 8 juli 2010

Artikel 4

Centrale administratie

1. De EDEO wordt beheerd door een **uitvoerend** secretaris-generaal die onder het gezag van de hoge vertegenwoordiger **functioneert**. De **uitvoerend** secretaris-generaal neemt alle maatregelen die nodig zijn voor de vlotte werking van de EDEO, ook met betrekking tot het administratief en budgettair beheer van de dienst. **De secretaris-generaal** zorgt voor de effectieve coördinatie tussen alle afdelingen van de centrale administratie en met de delegaties van de Unie **■**.
2. De **uitvoerend** secretaris-generaal wordt bijgestaan door twee plaatsvervangende secretarissen-generaal.
3. De centrale administratie van de EDEO wordt ingedeeld in directoraten-generaal. **Hierbij gaat het met name om het volgende:**
 - een aantal directoraten-generaal met geografische **directies** die **alle** landen en regio's ter wereld bestrijken, alsmede met multilaterale en thematische **directies**. Deze afdelingen zullen, waar nodig, hun werkzaamheden coördineren met de bevoegde diensten van de Commissie en met het secretariaat-generaal van de Raad;
 - een directoraat-generaal administratie, personeel, begroting, beveiliging en communicatie- en informatie-systemen, **dat fungeert in het EDEO-kader dat wordt beheerd door de uitvoerend** secretaris-generaal. **De hoge vertegenwoordiger benoemt volgens de normale aanwervingsvoorschriften een directeur-generaal begroting en administratie, die onder het gezag van de hoge vertegenwoordiger werkt. Deze legt aan de hoge vertegenwoordiger verantwoording af voor het administratieve en interne begrotingsbeheer van de EDEO. Hij hanteert dezelfde begrotingslijnen en volgt dezelfde administratieve voorschriften als gelden voor het gedeelte van afdeling III van de EU-begroting dat in rubriek 5 van het meerjarig financieel kader valt;**
 - het directoraat crisisbeheersing en planning, het civiel plannings- en uitvoeringsvermogen, de militaire staf van de Europese Unie en het situatiecentrum van de Europese Unie, onder het rechtstreekse gezag en de rechtstreekse verantwoordelijkheid van de hoge vertegenwoordiger, **verlenen hem bijstand bij het overeenkomstig de Verdragsbepalingen uitvoeren van het GBVB van de Unie, met inachtneming, overeenkomstig artikel 40 van het VEU, van de overige bevoegdheden van de Unie.**

Er wordt recht gedaan aan de specifieke kenmerken van deze diensten, alsook aan de bijzonderheden van hun taken, het aan te werven personeel en de status van dat personeel.

Er wordt ingestaan voor volledige coördinatie tussen alle EDEO-diensten.

De centrale administratie omvat tevens:

- **een afdeling strategische beleidsplanning;**
- **een afdeling** juridische zaken, die onder het administratieve gezag van de **uitvoerend** secretaris-generaal **staat en** nauw samenwerkt met de juridische diensten van de Raad en de Commissie;
- afdelingen voor interinstitutionele betrekkingen, voorlichting en open diplomatie, interne controle en inspecties, en persoonsgegevensbescherming.

Donderdag 8 juli 2010

4. De hoge vertegenwoordiger wijst ■ de voorzitters aan van **de** voorbereidende instanties van de Raad die worden voorgezeten door een vertegenwoordiger van de hoge vertegenwoordiger, **daaronder begrepen** de voorzitter van het Politiek en Veiligheidscomité, **overeenkomstig de voorschriften van bijlage II bij Besluit 2009/908/EU van de Raad van 1 december 2009 tot vaststelling van de voorschriften tot toepassing van het besluit van de Europese Raad betreffende de uitoefening van het voorzitterschap van de Raad en betreffende het voorzitterschap van de voorbereidende instanties van de Raad** ⁽¹⁾.

5. De hoge vertegenwoordiger en de EDEO worden in voorkomend geval ondersteund door het secretariaat-generaal van de Raad en de bevoegde Commissiediensten. Daartoe kunnen regelingen inzake het dienstverleningsniveau worden getroffen door de EDEO, het secretariaat-generaal van de Raad en de bevoegde Commissiediensten.

Artikel 5

Delegaties van de Unie

1. Het besluit tot **opening of sluiting** van een delegatie wordt genomen door de hoge vertegenwoordiger, in overleg met de Raad en de Commissie. ■

2. Elke delegatie van de Unie **staat onder het gezag van een delegatiehoofd**.

Het delegatiehoofd oefent gezag uit over alle personeelsleden van de delegatie, ongeacht hun statuut, alsook over al hun activiteiten. Het hoofd legt aan de hoge vertegenwoordiger verantwoording af voor het algehele beheer van de werkzaamheden van de delegatie en voor het verzekeren van de coördinatie van alle acties van de Unie.

Het personeel van de delegaties bestaat uit EDEO-personeel en, waar dit dienstig is voor de uitvoering van de begroting van de Unie en andere uniale beleidsterreinen die niet onder de bevoegdheid van de EDEO vallen, uit Commissiepersoneel.

3. Het delegatiehoofd ontvangt instructies van de hoge vertegenwoordiger en de EDEO, en is verantwoordelijk voor de uitvoering ervan.

Op gebieden waarop de Commissie haar bij de Verdragen verleende bevoegdheden uitoefent, kan **zij, overeenkomstig artikel 221, lid 2, VWEU**, ook instructies aan de delegaties verstrekken, die onder de algemene verantwoordelijkheid van het delegatiehoofd worden uitgevoerd.

4. Het delegatiehoofd voert, **ingeval van subdelegatie door** de Commissie, overeenkomstig het Financieel Reglement, operationele kredieten uit met betrekking tot EU-projecten in het betrokken derde land.

5. De werking van elke delegatie wordt op gezette tijden geëvalueerd door de secretaris-generaal van de EDEO; deze evaluatie omvat een financiële en administratieve controle. De secretaris-generaal van de EDEO kan daartoe ■ de bevoegde Commissiediensten **om bijstand verzoeken. Naast de interne maatregelen van de EDEO maakt OLAF van zijn bevoegdheden gebruik, met name door overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1073/1999 antifraudemaatregelen uit te voeren**.

6. De hoge vertegenwoordiger treft de nodige regelingen met het gastland, de internationale organisatie of het betrokken derde land. De hoge vertegenwoordiger neemt met name de nodige maatregelen opdat de gastlanden de delegaties van de Unie, hun personeel en hun eigendommen voorrechten en immuniteiten verlenen die gelijkwaardig zijn aan die welke worden bedoeld in het Verdrag van Wenen van 18 april 1961 inzake diplomatiek verkeer.

⁽¹⁾ PB L 322 van 9.12.2009, blz. 28.

Donderdag 8 juli 2010

7. De delegaties van de Unie hebben de bevoegdheid om de belangen te behartigen van andere EU-instellingen, met name het Europees Parlement, in hun contacten met de internationale organisaties of derde landen waar *de delegaties* geaccrediteerd zijn.
8. Het delegatiehoofd heeft de bevoegdheid om de EU te vertegenwoordigen in het land waar de delegatie is *geaccrediteerd*, met name om contracten te sluiten en in rechte op te treden.
9. De delegaties van de Unie werken nauw samen *en delen informatie* met de diplomatieke diensten van de lidstaten.
10. De delegaties van de Unie *ondersteunen overeenkomstig artikel 35, derde alinea, van het VEU* de lidstaten op hun verzoek in hun diplomatieke betrekkingen en in hun taak burgers van de Unie in derde landen consulaire bescherming te bieden.

Artikel 6

Personeel

1. *De bepalingen van dit artikel, met uitzondering van lid 3, zijn van toepassing onverminderd het statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen („Statuut”) en de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van die Gemeenschappen („RAP”), met inbegrip van de wijzigingen die overeenkomstig artikel 336 van het VWEU in deze voorschriften worden aangebracht om ze aan te passen aan de behoeften van de EDEO.*
2. De EDEO omvat ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Unie, met inbegrip van personeelsleden van diplomatieke diensten van de lidstaten die als tijdelijke ambtenaren zijn aangesteld ⁽¹⁾.

Het statuut en de RAP zijn van toepassing op deze personeelsleden.

3. *Indien nodig kan de EDEO in specifieke gevallen een beroep doen op een beperkt aantal gespecialiseerde gedetacheerde nationale deskundigen (GND's).*

De hoge vertegenwoordiger stelt de regels vast, gelijkwaardig aan die van Besluit 2003/479/EG van de Raad als gewijzigd bij Besluit 2007/829/EG van de Raad van 5 december 2007 ⁽²⁾, uit hoofde waarvan GND's ter beschikking van de EDEO worden gesteld met het oog op het verstrekken van gespecialiseerde expertise.

4. De personeelsleden van de EDEO houden bij het uitoefenen van hun werkzaamheden en bij het bepalen van hun gedrag uitsluitend de belangen van de Unie voor ogen. Onverminderd artikel 2, lid 1, derde streepje, en lid 2, en artikel 5, lid 3, vragen noch aanvaarden zij instructies van enige regering, autoriteit, organisatie of persoon buiten de EDEO dan wel van enige andere instantie of persoon dan de hoge vertegenwoordiger. *Overeenkomstig artikel 11, lid 2, van het Statuut mogen de personeelsleden van de EDEO generlei betalingen aanvaarden van enige bron buiten de EDEO.*

■

5. De bevoegdheden die bij het Statuut aan het tot aanstelling bevoegde gezag en bij de *Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden* aan het tot aangaan van overeenkomsten bevoegde gezag zijn toegekend, *zullen door de hoge vertegenwoordiger worden uitgeoefend*, die deze bevoegdheden binnen de EDEO kan delegeren.

⁽¹⁾ Artikel 98, lid 1, alinea 2, van het Statuut komt als volgt te luiden: „Vanaf 1 juli 2013 neemt het tot aanstelling bevoegd gezag ook kandidaturen van ambtenaren van andere instellingen in aanmerking, zonder aan een van deze categorieën voorrang te verlenen.”.

⁽²⁾ PB L 327 van 13.12.2007, blz. 10.

Donderdag 8 juli 2010

6. *De aanwerving bij de EDEO stoelt op verdienste en waarborgt een passend geografisch en genderevenwicht.* In het EDEO-personeel *moeten de* onderdanen van alle lidstaten *adequaate vertegenwoordigd zijn. De voor 2013 in het vooruitzicht gestelde evaluatie zal tevens hierop betrekking hebben, voor zover passend met inbegrip van voorstellen voor extra specifieke maatregelen om mogelijke onevenwichten te corrigeren;*

7. *Ambtenaren van de Europese Unie en tijdelijke ambtenaren* uit de diplomatieke diensten van de lidstaten *hebben dezelfde rechten en plichten,* worden gelijk behandeld en komen met name op gelijke voorwaarden voor alle ambten in aanmerking. Bij het toewijzen van taken op alle door de EDEO bestreken activiteits- en beleidsgebieden wordt geen onderscheid gemaakt tussen uit nationale diplomatieke diensten afkomstige, tijdelijke ambtenaren en ambtenaren van de Europese Unie. *Overeenkomstig de bepalingen van het Financieel Reglement ondersteunen de lidstaten de Unie bij de uitvoering van financiële verplichtingen die voortvloeiën uit de aansprakelijkheid uit hoofde van artikel 66 van het Financieel Reglement van uit nationale diplomatieke diensten afkomstige tijdelijke ambtenaren van de EDEO.*

8. *De hoge vertegenwoordiger stelt de selectieprocedures voor het EDEO-personeel vast, die worden afgewikkeld volgens een transparante, op verdienste gebaseerde procedure, teneinde personeel in dienst te nemen dat voldoet aan de hoogste normen inzake geschiktheid, efficiëntie en integriteit, onder waarborging van een adequaat geografisch evenwicht en met inachtneming van de behoefte aan een relevante vertegenwoordiging van onderdanen uit alle lidstaten en het streven naar genderevenwicht.* Bij de aanwervingsprocedure voor openstaande ambten in de EDEO *worden* vertegenwoordigers van de lidstaten, het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie betrokken. ▀

9. *Zodra de EDEO op volle sterkte is, moet ten minste een derde deel van het EDEO-personeel (AD-niveau) bestaan uit personeelsleden uit de lidstaten, als bedoeld in lid 2, eerste alinea. Tevens moet ten minste 60 % van het EDEO-personeel (AD-niveau) bestaan uit vaste EU-ambtenaren, met inbegrip van uit de diplomatieke diensten van de lidstaten afkomstige personeelsleden die vast EU-ambtenaar zijn geworden overeenkomstig de bepalingen van het Statuut.* De hoge vertegenwoordiger dient elk jaar *bij het Europees Parlement* en de Raad een verslag in over de bezetting van de ambten in de EDEO.

10. De hoge vertegenwoordiger stelt de mobiliteitsregels vast, om te waarborgen dat voor de personeelsleden van de EDEO een *hoge* mobiliteitsgraad geldt. Op de in artikel 4, lid 3, derde streepje, bedoelde personeelsleden zijn specifieke bepalingen van toepassing. In het algemeen zijn alle EDEO-personeelsleden op gezette tijden in de Uniedelegaties werkzaam. De hoge vertegenwoordiger stelt de daartoe strekkende regels vast.

11. Overeenkomstig de toepasselijke bepalingen van het nationale recht verstrekt elke lidstaat zijn ambtenaren die tijdelijk ambtenaar in de EDEO zijn geworden, de waarborg dat zij na afloop van hun *dienstbetrekking* bij de EDEO onmiddellijk weer in dienst worden genomen. *Overeenkomstig het bepaalde in artikel 50 ter van de RAP mag deze dienstbetrekking niet meer dan acht jaar duren, tenzij zij in uitzonderlijke omstandigheden en in het belang van de dienst met een periode van ten hoogste twee jaar is verlengd.*

EU-ambtenaren die in de EDEO werken, hebben het recht zich kandidaat te stellen voor ambten in hun instelling van herkomst, en wel onder dezelfde voorwaarden als *interne* kandidaten.

12. Er wordt gezorgd voor een adequate gezamenlijke opleiding voor het EDEO-personeel, waarbij met name wordt uitgegaan van bestaande nationale *en* EU-praktijken en -structuren. De hoge vertegenwoordiger stelt binnen een jaar na de inwerkingtreding van dit besluit passende maatregelen daartoe vast.

Artikel 7

Overgangsbepalingen inzake het personeel

1. *De in de bijlage vermelde betrokken diensten en functies in het secretariaat-generaal van de Raad en in de Commissie worden naar de EDEO overgeheveld. Ambtenaren en tijdelijke ambtenaren die een ambt in de in de bijlage vermelde diensten of functies bekleden, worden naar de EDEO overgeplaatst. Dat geldt mutatis mutandis voor contractueel en plaatselijk personeel voor die diensten en functies. GND's die in die diensten en functies werkzaam zijn, worden eveneens naar de EDEO overgeplaatst, mits de autoriteiten van de lidstaat van herkomst daarmee instemmen.*

Donderdag 8 juli 2010

Deze overplaatsingen worden op 1 januari 2011 van kracht.

Overeenkomstig het Statuut wijst de hoge vertegenwoordiger iedere ambtenaar bij overplaatsing naar de EDEO een ambt toe in een functiegroep die overeenkomt met zijn rang.

2. De op de dag van de inwerkingtreding van dit besluit lopende procedures voor de aanwerving van personeelsleden voor ambten die naar de EDEO zijn overgeheveld, blijven van kracht. Zij worden onder het gezag van de hoge vertegenwoordiger voortgezet en voltooid in overeenstemming met de kennisgeving van de vacature en met de toepasselijke regels van het Statuut en de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden.

Artikel 8

Begroting

1. De taken van de ordonnateur voor de afdeling EDEO in de algemene begroting van de Europese Unie worden overeenkomstig artikel 59 van het Financieel Reglement gedelegeerd. De hoge vertegenwoordiger stelt de interne regels voor het beheer van de huishoudelijke begrotingsonderdelen vast. De beleidsuitgaven blijven binnen de afdeling Commissie van de begroting.

2. De EDEO oefent zijn bevoegdheden uit overeenkomstig het Financieel Reglement dat van toepassing is op de algemene begroting van de Unie, binnen de grenzen van de aan de EDEO toegekende kredieten.

3. Bij de opstelling van ramingen voor de huishoudelijke uitgaven van de EDEO voert de hoge vertegenwoordiger overleg met het Commissielid voor ontwikkelingsbeleid en het Commissielid voor nabuurschapsbeleid met betrekking tot hun respectieve taakgebied.

4. Overeenkomstig artikel 314, lid 1, van het VWEU maakt de EDEO een raming op van zijn uitgaven voor het volgende begrotingsjaar. De Commissie voegt deze ramingen samen in een ontwerp-begroting, die afwijkende ramingen kan bevatten. De Commissie kan de ontwerp-begroting op grond van artikel 314, lid 2, van het VWEU wijzigen.

5. Om budgettaire transparantie op het gebied van het externe optreden van de Unie te waarborgen, zendt de Commissie de begrotingsautoriteit samen met de ontwerp-begroting van de EU een werkdocument toe met een volledig overzicht van alle uitgaven in verband met het externe optreden van de Unie.

6. De EDEO is onderworpen aan de kwijtingsprocedures van artikel 319 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en van de artikelen 145 tot en met 147 van het Financieel Reglement. De EDEO werkt in dit verband volledig samen met de instellingen die bij de kwijtingsprocedure betrokken zijn, en verstrekt, waar nodig, de vereiste aanvullende informatie, onder meer in de vergaderingen van de relevante organen.

Artikel 9

Instrumenten voor extern optreden en programmering

1. Het beheer van de externe samenwerkingsprogramma's van de EU valt onder de verantwoordelijkheid van de Commissie, onverminderd de rol van de Commissie en de EDEO bij de programmering, zoals in de volgende leden omschreven.

2. De hoge vertegenwoordiger zorgt voor de algemene politieke coördinatie van het extern optreden van de EU en waarborgt de eenheid, samenhang en doeltreffendheid van het extern optreden van de EU, met name door middel van de instrumenten voor externe bijstand:

— het financieringsinstrument voor ontwikkelingssamenwerking,

Donderdag 8 juli 2010

- het Europees Ontwikkelingsfonds,
- het Europees instrument voor democratie en mensenrechten,
- het Europees nabuurschaps- en partnerschapsinstrument,
- het financieringsinstrument voor de samenwerking met geïndustrialiseerde landen,
- het instrument voor samenwerking op het gebied van nucleaire veiligheid,
- **het stabiliteitsinstrument, voor wat betreft de bijstand bedoeld in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 1717/2006 van 15 november 2006.**

3. **De EDEO draagt met name bij aan de programmerings- en beheerscyclus voor de genoemde instrumenten op basis van de daarin gestelde beleidsdoelen.** De EDEO is belast met het opstellen van de onderstaande Commissiebesluiten betreffende de strategische, over meerdere jaren gespreide maatregelen binnen de programmeringscyclus:

- i) landtoewijzingen voor het bepalen van de totale financiële middelen voor elk gebied (onder voorbehoud van de indicatieve verdeling van de financiële vooruitzichten). Per regio zal een deel van de middelen worden gereserveerd voor regionale programma's;
- ii) landen- en regionalestrategiedocumenten (LSD's en RSD's);
- iii) nationale en regionale indicatieve programma's (NIP's en RIP's).

Onverminderd artikel 1, lid 3, werken de hoge vertegenwoordiger en de EDEO overeenkomstig artikel 3 gedurende de hele cyclus van programmering, planning en uitvoering van die instrumenten samen met de bevoegde leden en diensten van de Commissie. Alle voorstellen worden volgens de Commissieprocedures voorbereid en ter fine van besluit aan de Commissie voorgelegd.

4. Met betrekking tot het Europees Ontwikkelingsfonds en het financieringsinstrument voor ontwikkelingssamenwerking worden alle voorstellen, met inbegrip van voorstellen voor het wijzigen van de basisverordeningen en van de in lid 3 bedoelde programmeringsdocumenten, **gezamenlijk** opgesteld door de bevoegde diensten van de EDEO en van de Commissie, onder **de verantwoordelijkheid** van het Commissielid dat bevoegd is voor het ontwikkelingsbeleid; zij worden vervolgens gezamenlijk met de hoge vertegenwoordiger **ter fine van** besluit **aan** de Commissie **voorgelegd**.

De thematische programma's, **met uitzondering van het Europees instrument voor democratie en mensenrechten, het instrument voor samenwerking op het gebied van nucleaire veiligheid en het in lid 2, zevende streepje, vermelde gedeelte van het stabiliteitsinstrument**, worden door de bevoegde dienst van de Commissie onder leiding van **het Commissielid voor ontwikkelingsbeleid** opgesteld en worden met instemming van de hoge vertegenwoordiger en andere **betrokken Commissieleden** aan het college voorgelegd.

5. Met betrekking tot het Europees nabuurschaps- en partnerschapsinstrument worden alle voorstellen, ook die voor het wijzigen van de basisverordeningen en van de in lid 3 bedoelde programmeringsdocumenten, gezamenlijk opgesteld door de bevoegde diensten van de EDEO en van de Commissie, onder de verantwoordelijkheid van het voor het nabuurschapsbeleid bevoegde Commissielid, dat vervolgens, samen met de hoge vertegenwoordiger, de voorstellen en documenten ter fine van besluit aan de Commissie voorlegt.

Donderdag 8 juli 2010

6. *Maatregelen in het kader de GBVB-begroting, het stabiliteitsinstrument met uitzondering van het in lid 2, zevende streepje, bedoelde gedeelte, het financieringsinstrument voor de samenwerking met geïndustrialiseerde landen, communicatie en open diplomatie en de verkiezingswaarnemingsmissies vallen onder de verantwoordelijkheid van de hoge vertegenwoordiger/de EDEO. De Commissie is verantwoordelijk voor de financiële uitvoering ervan, onder het gezag van de hoge vertegenwoordiger in zijn hoedanigheid van vicevoorzitter van de Commissie.*⁽¹⁾ *De met deze uitvoering belaste Commissiedienst wordt op dezelfde locatie ondergebracht als de EDEO.*

Artikel 10

Beveiliging

1. De hoge vertegenwoordiger **besluit, na raadpleging van het in Besluit 2001/264/EG van de Raad bedoelde comité, over** de beveiligingsvoorschriften voor de EDEO en treft de nodige maatregelen om te garanderen dat de EDEO de risico's voor zijn personeel, zijn materiële activa en zijn informatie doeltreffend beheert en dat de dienst zijn zorgplicht in acht neemt. Die voorschriften gelden voor alle personeelsleden van de EDEO en van de delegaties van de Unie, ongeacht hun administratieve status of herkomst.

2. *In afwachting van het in lid 1 bedoelde besluit:*

— *past de EDEO, wat de bescherming van gerubriceerde gegevens betreft, Besluit 2001/264/EG van de Raad toe;*

— *past de EDEO, wat de overige veiligheidsaspecten betreft, Besluit 2001/844/EG van de Commissie toe.*

3. De EDEO beschikt over een afdeling beveiliging, die door de bevoegde diensten van de lidstaten wordt bijgestaan.

4. De hoge vertegenwoordiger stelt de maatregelen voor de toepassing van de beveiligingsvoorschriften in de EDEO vast, met name ten aanzien van de bescherming van gerubriceerde gegevens en overtreding van de veiligheidsvoorschriften door een EDEO-personeelslid. Daartoe wint de EDEO advies in bij de Dienst beveiliging van het secretariaat-generaal van de Raad, bij de bevoegde diensten van de Commissie en bij de bevoegde diensten van de lidstaten.

Artikel 11

Toegang tot documenten, archief en gegevensbescherming

1. De EDEO past de regels toe van Verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie. De hoge vertegenwoordiger **besluit over** de uitvoeringsvoorschriften voor de EDEO.

2. De secretaris-generaal van de EDEO is verantwoordelijk voor de **organisatie** van het archief van de dienst. De relevante archieven uit de diensten van het secretariaat-generaal van de Raad en van de Commissie worden naar de EDEO overgebracht.

⁽¹⁾ *De Commissie zal een verklaring afleggen met als strekking dat de hoge vertegenwoordiger het noodzakelijke gezag daartoe zal genieten, met volledige inachtneming van het Financieel Reglement.*

Donderdag 8 juli 2010

3. De EDEO beschermt de natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens overeenkomstig het bepaalde in Verordening (EG) nr. 45/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2000 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens door de communautaire instellingen en organen en betreffende het vrije verkeer van die gegevens. De hoge vertegenwoordiger **besluit over** de uitvoeringsvoorschriften voor de EDEO.

Artikel 12

Onroerend goed

1. Het secretariaat-generaal van de Raad en de bevoegde Commissiediensten treffen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de in **artikel 7** bedoelde overbrenging en overplaatsing gepaard kunnen gaan met de voor de werking van de EDEO vereiste overdracht van Raads- en Commissiegebouwen.
2. De voorwaarden waaronder onroerende goederen aan de centrale administratie van de EDEO en aan de delegaties van de Unie ter beschikking worden gesteld, worden, naar gelang van het geval, gezamenlijk door de hoge vertegenwoordiger, het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie vastgesteld.

Artikel 13

Slotbepalingen

1. De hoge vertegenwoordiger, de Raad, de Commissie en de lidstaten zijn belast **met** de uitvoering van dit besluit en stellen de nodige maatregelen daartoe vast.
2. De hoge vertegenwoordiger dient **uiterlijk eind 2011 bij het Europees Parlement, de Raad en de Commissie** een verslag in over de werking van de EDEO. **Dit verslag belicht in het bijzonder de uitvoering van het bepaalde in artikel 9 en in artikel 5, leden 3 en 10.**
3. **Uiterlijk medio 2013 voert de** hoge vertegenwoordiger **een evaluatie uit van de werking en de organisatie van de EDEO, waarin onder andere wordt ingegaan op de uitvoering van het bepaalde in artikel 6, leden 8 en 11. Deze evaluatie gaat, indien nodig, vergezeld van passende voorstellen tot herziening van dit besluit. In dat geval herziet de Raad** overeenkomstig artikel 27, lid 3, van het VWEU dit besluit uiterlijk begin 2014 in het licht van de **evaluatie.**
4. Dit besluit treedt in werking op de dag waarop het wordt aangenomen. De erin vervatte bepalingen inzake financieel beheer en aanwerving **■** worden pas van kracht **zodra** de vereiste wijzigingen in het Statuut en het Financieel Reglement alsmede **■** de gewijzigde begroting zijn aangenomen. **Er** wordt **■** tussen de hoge vertegenwoordiger, het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie een regeling getroffen en **er** wordt **■** met de lidstaten overleg gepleegd **om een soepele overgang te garanderen.**
5. Uiterlijk één maand na de inwerkingtreding van dit besluit dient de hoge vertegenwoordiger een raming van de inkomsten en uitgaven van de EDEO, inclusief een personeelsformatie, bij de Commissie in, zodat **deze** een ontwerp van gewijzigde begroting kan voorleggen.
6. Dit besluit wordt bekendgemaakt in het Publicatieblad van de Europese Unie.

Gedaan te Brussel, ...

Voor de Raad
De voorzitter

Donderdag 8 juli 2010

BIJLAGE

DIENSTEN EN FUNCTIES DIE NAAR DE EDEO WORDEN OVERGEHEVELD ⁽¹⁾

De onderstaande lijst geeft een overzicht van alle diensten die en bloc naar de EDEO worden overgeheveld. Hiermee wordt niet vooruitgelopen op andere behoeften en toe te wijzen middelen waarover een besluit zal worden genomen in het kader van de onderhandelingen over de begrotingstoewijzing betreffende de oprichting van de EDEO, noch op besluiten over de terbeschikkingstelling van het nodige personeel voor ondersteunende diensten, en de daarmee samenhangende behoefte aan overeenkomsten op dienstniveau tussen het secretariaat-generaal van de Raad, de Commissie en de EDEO.

1. SECRETARIAAT-GENERAAL VAN DE RAAD

Al het personeel van de hieronder genoemde diensten en functies wordt en bloc overgeheveld naar de EDEO, met uitzondering van een zeer beperkt aantal personeelsleden die overeenkomstig artikel 2, lid 1, tweede streepje, de normale taken van het secretariaat-generaal van de Raad uitvoeren en van bepaalde hieronder vermelde specifieke functies:

Politieke Staf

GVDB en crisisbeheersingsstructuren

- Directoraat Crisisbeheersing en Planning (CMPD)
- Civiel plannings- en uitvoeringsvermogen (CPCC)
- Militaire Staf van de Europese Unie (EUMS)
 - Diensten die rechtstreeks ressorteren onder de DGEUMS
 - Directoraat concepten en vermogens
 - Directoraat inlichtingen
 - Directoraat operaties
 - Directoraat logistiek
 - Directoraat communicatie- en informatiesystemen
- Situatiecentrum van de EU (Sitcen)

Uitgezonderd:

- Personeel van het Sitcen dat de werking van de instantie voor veiligheidsaccreditatie ondersteunt

Directoraat-Generaal E

- Diensten die rechtstreeks ressorteren onder de directeur-generaal
- Directoraat Noord- en Zuid-Amerika en Verenigde Naties
- Directoraat Westelijke Balkan, Oost-Europa en Centraal-Azië

⁽¹⁾ De financiering van de over te hevelen personele middelen valt volledig onder de uitgaven van rubriek 5 (*Administratie*) van het meerjarig financieel kader.

Donderdag 8 juli 2010

- Directoraat non-proliferatie van massavernietigingswapens
- Directoraat parlementaire aangelegenheden op GBVB-gebied
- Verbindingsbureau in New York
- Verbindingsbureau in Genève

Personeelsleden van het SGR gedetacheerd bij de missies van de speciale vertegenwoordigers van de Europese Unie en bij GBVB-missies

2. COMMISSIE (INCLUSIEF DELEGATIES)

Alle personeelsleden in de hieronder genoemde diensten en functies worden en bloc naar de EDEO overgeheveld, met uitzondering van een beperkt aantal personeelsleden die hieronder als uitzonderingen vermeld staan.

Directoraat-generaal buitenlandse betrekkingen

- Alle leidinggevende functies ***en het rechtstreeks daaraan toegevoegde ondersteunende personeel***
- Directoraat A (crisisplatform en beleidscoördinatie van het GBVB)
- Directoraat B (multilaterale betrekkingen en mensenrechten)
- Directoraat C (Noord-Amerika, Oost-Azië, Australië, Nieuw-Zeeland, EER, EVA, San Marino, Andorra, Monaco)
- Directoraat D (coördinatie Europees nabuurschapsbeleid)
- Directoraat E (Oost-Europa, zuidelijke Kaukasus, Centraal-Aziatische republieken)
- Directoraat F (Midden-Oosten, zuidelijk Middellandse Zeegebied)
- Directoraat G (Latijns-Amerika)
- Directoraat H (Azië, uitgezonderd Japan en Korea)
- Directoraat I (middelen hoofdkwartieren, voorlichting, interinstitutionele betrekkingen)
- Directoraat K (externe dienst)
- Directoraat L (strategie, coördinatie en analyse)
- Taskforce oostelijk partnerschap
- *Dienst Relex-01 (audit)*

Donderdag 8 juli 2010

Uitgezonderd:

- Personeel belast met het beheer van financiële instrumenten
- Personeel belast met de betaling van salarissen en vergoedingen van personeelsleden van delegaties

Externe dienst

- Alle hoofden en adjunct-hoofden van delegaties **en het rechtstreeks aan hen toegevoegde ondersteunende personeel**
- Alle politieke diensten en hun personeelsleden
- Alle diensten voor voorlichting en open diplomatie en hun personeelsleden
- Alle administratieve diensten

Uitgezonderd:

- Personeel belast met de uitvoering van financiële instrumenten

Directoraat-generaal ontwikkeling

- Directoraat D (ACS II - West- en Centraal-Afrika, Caribisch gebied en LGO), uitgezonderd de taskforce LGO
- Directoraat E (Hoorn van Afrika, Oost- en Zuidelijk Afrika, Indische Oceaan en Stille Oceaan)
- Afdeling CI (ACS I: programmering en beheer van hulp): personeel belast met programmering
- Afdeling C2 (pan-Afrikaanse vraagstukken en instellingen, governance en migratie): personeel belast met pan-Afrikaanse betrekkingen
- Desbetreffende leidinggevende functies **en het rechtstreeks daaraan toegevoegde ondersteunende personeel**

BIJLAGE

VERKLARING VAN DE HOGE VERTEGENWOORDIGER ⁽¹⁾ OVER POLITIEKE VERANTWOORDING

In de betrekkingen met het Europees Parlement bouwt de hoge vertegenwoordiger (HV) voort op de afspraken inzake raadpleging, informatie en rapportering die tijdens de vorige legislatuur zijn gemaakt door het gewezen Commissielid voor externe betrekkingen, de gewezen hoge vertegenwoordiger voor het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid en het roulerende voorzitterschap van de Raad. Waar nodig, worden deze afspraken bijgesteld in het licht van de politiekecontrole van het Parlement en van de herdefiniëring van de rol van de hoge vertegenwoordiger zoals beschreven in de Verdragen en overeenkomstig artikel 36 VEU.

⁽¹⁾ De term „hoge vertegenwoordiger” in deze verklaring omvat alle functies van de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, die ook vicevoorzitter van de Europese Commissie en voorzitter van de Raad Buitenlandse Zaken is, onverminderd de specifieke verantwoordelijkheden uit hoofde van de specifieke functies die zij uitoefent.

Donderdag 8 juli 2010

Concreet houdt dit het volgende in:

1. Wat het GBVB betreft, raadpleegt de HV het Europees Parlement over de voornaamste aspecten en de fundamentele keuzen op het gebied van dit beleid, overeenkomstig artikel 36 VEU. De gedachteswisselingen die voorafgaan aan de goedkeuring van mandaten en strategieën op het gebied van het GBVB, vinden in een passende vorm plaats, met inachtneming van de gevoeligheid en de vertrouwelijkheid van de behandelde onderwerpen. In deze context wordt ook de praktijk van gezamenlijke overlegbijeenkomsten met de bureaus van AFET en COBU verbeterd. De briefings op deze bijeenkomsten hebben met name betrekking op GBVB-missies die uit de EU-begroting worden gefinancierd, zowel missies die reeds worden uitgevoerd als missies die nog worden voorbereid. Indien nodig kunnen bijkomende gezamenlijke overlegbijeenkomsten plaatsvinden, bovenop de reguliere bijeenkomsten. Voor de EDEO zijn (op alle bijeenkomsten) naast de permanente voorzitter van het Politiek en Veiligheidscomité ook hoge, voor het beleid verantwoordelijke ambtenaren aanwezig.
2. De HV past de resultaten van de lopende onderhandelingen over de kaderovereenkomst tussen het Europees Parlement en de Commissie inzake onderhandelingen over internationale overeenkomsten mutatis mutandis toe voor overeenkomsten die onder haar bevoegdheidsgebied vallen en waarvoor de instemming van het Parlement vereist is. Het Europees Parlement wordt overeenkomstig artikel 218, lid 10, VWEU in iedere fase van de procedure onverwijld en ten volle geïnformeerd, ook voor overeenkomsten die worden gesloten op het gebied van het GBVB.
3. De HV zet de praktijk van een grondige dialoog over, en van toezending van alle documenten voor de strategische planningfasen van de financiële instrumenten (met uitzondering van het Europees Ontwikkelingsfonds) voort. Hetzelfde geldt voor alle discussiedocumenten die tijdens de voorbereidende fase aan de lidstaten worden voorgelegd. Deze praktijk doet geen afbreuk aan de resultaten van de onderhandelingen over de reikwijdte en de toepassing van artikel 290 VWEU inzake gedelegeerde handelingen.
4. De huidige regeling waarbij vertrouwelijke informatie over GVDB-missies en -operaties wordt verstrekt (via de bijzondere EP-commissie IIA 2002 EVDB), blijft bestaan. De HV kan andere EP-leden op „need to know“-basis ook toegang verlenen tot andere documenten op GBVB-gebied, op voorwaarde dat zij, met name voor gerubriceerde documenten, overeenkomstig de toepasselijke regels een behoorlijk veiligheidsonderzoek hebben ondergaan, dat deze toegang voor de uitoefening van hun institutionele functie vereist is en dat hiertoe een verzoek is ingediend door de voorzitter van AFET, en indien nodig door de voorzitter van het EP. In dit verband herziet de HV de bestaande bepalingen inzake toegang van leden van het Europees Parlement tot gerubriceerde documenten en informatie op het gebied van het veiligheids- en defensiebeleid (IIA 2002 EVDB), en stelt zij waar nodig voor deze aan te passen. In afwachting van deze aanpassing neemt de HV een besluit over overgangsmaatregelen die zij nodig acht om naar behoren aangewezen EP-leden die een institutionele functie uitoefenen, gemakkelijker toegang tot bovengenoemde informatie te verlenen.
5. De HV reageert positief op verzoeken van het Europees Parlement om nieuw te benoemen delegatiehoofden voor landen en organisaties die het Parlement als strategisch belangrijk beschouwt, voor een gedachteswisseling (geen hearing) voor AFET te laten verschijnen vooraleer zij hun ambt opnemen. Hetzelfde geldt ook voor speciale vertegenwoordigers van de EU (SVEU's). Deze gedachteswisselingen vinden in een met de HV overeengekomen vorm plaats, met inachtneming van de gevoeligheid en de vertrouwelijkheid van de behandelde onderwerpen.
6. Indien de hoge vertegenwoordiger niet kan deelnemen aan een debat in de plenaire vergadering van het Europees Parlement, beslist zij welk lid van een EU-instelling haar vervangt, hetzij een Commissielid voor kwesties die uitsluitend of hoofdzakelijk onder de bevoegdheid van de Commissie vallen, hetzij een lid van de Raad Buitenlandse Zaken voor kwesties die uitsluitend of hoofdzakelijk onder het GBVB vallen. In het laatste geval komt de vervanger hetzij uit het roulerende voorzitterschap, hetzij uit het voorzitterstrio, overeenkomstig artikel 26 van het reglement van orde van de Raad. Het Europees Parlement wordt ingelicht over het vervangingsbesluit van de hoge vertegenwoordiger.
7. De HV zorgt ervoor dat de delegatiehoofden, SVEU's, hoofden van GVDB-missies en hogere EDEO-ambtenaren aanwezig kunnen zijn op vergaderingen van relevante parlementaire commissies en subcommissies om deze regelmatig te brieven.
8. Voor militaire GVDB-operaties, die door de lidstaten worden gefinancierd, wordt de informatie nog steeds verstrekt via de bijzondere EP-commissie IIA 2002 EVDB, in afwachting van een eventuele herziening van het IIA overeenkomstig punt 4 hierboven.
9. Het Europees Parlement wordt geraadpleegd over de vaststelling en de planning van verkiezingswaarnemingsmissies en hun follow-up, met inachtneming van de budgettairecontrolerechten van het Parlement op het desbetreffende financieringsinstrument - het Europees instrument voor democratie en mensenrechten (EIDHR). De aanstelling van EU-hoofdwaarnemers gebeurt in overleg met de verkiezingscoördinatiegroep, en dit tijdig vóór het begin van de verkiezingswaarnemingsmissie.

Donderdag 8 juli 2010

10. De HV speelt een actieve rol in het komende overleg over de aanpassing van bestaande regelingen betreffende de financiering van het GBVB zoals opgenomen in het IIA van 2006 over de begrotingsdiscipline en een goed financieel beheer, op basis van de in punt 1 genoemde afspraken. De door het Verdrag van Lissabon ingevoerde nieuwe begrotingsprocedure is volledig van toepassing op de begroting van het GBVB. De hoge vertegenwoordiger zet zich ook in voor meer transparantie in de GBVB-begroting, wat onder meer inhoudt dat grote GVDB-missies (zoals de huidige missies in Afghanistan, Kosovo en Georgië) in de begroting kunnen worden geïdentificeerd, waarbij tegelijkertijd ook de flexibiliteit van de begroting en de vereiste continuïteit voor reeds aangeane missies moeten worden gewaarborgd.

VERKLARING DIE DE HOGE VERTEGENWOORDIGER IN DE PLENAIRE VERGADERING VAN HET EUROPEES PARLEMENT HEEFT AFGELEGD OVER DE INRICHTING VAN HET CENTRAAL BESTUUR VAN DE EDEO

De hoge vertegenwoordiger creëert binnen de EDEO de diensten en functies die nodig zijn voor de verwezenlijking van zijn doelstellingen en voor de versterking van de capaciteit van de EU voor een samenhangend extern optreden, waarbij overlappingsen worden vermeden. In voorkomend geval ziet zij erop toe dat passende voorstellen worden ingediend bij de begrotingsautoriteit.

De diensten en functies worden van tijd tot tijd aan nieuwe prioriteiten en ontwikkelingen aangepast.

Vanaf het begin maken onder andere de volgende afdelingen deel uit van de EDEO:

- een afdeling die de hoge vertegenwoordiger bijstaat bij de institutionele betrekkingen met het Europees Parlement als bedoeld in de Verdragen en in de Verklaring over politiekeverantwoordingsplicht, alsmede bij de betrekkingen met de nationale parlementen.
- een afdeling die de hoge vertegenwoordiger bijstaat bij haar taak toe te zien op de samenhang van het externe optreden van de Unie. Deze afdeling levert onder meer input aan de regelmatige ontmoetingen van de hoge vertegenwoordiger met andere leden van de Commissie en draagt tevens zorg voor de follow-up daarvan. De afdeling draagt op dienstniveau zorg voor de noodzakelijke interactie en coördinatie met de bevoegde diensten van de Commissie met betrekking tot de externe aspecten van intern beleid.
- Een directeur-generaal begroting en administratie. Deze functie wordt bekleed door een hoge functionaris binnen de EEAS met gedegen ervaring op het gebied van EU-begroting en -administratie.

Crisismanagement en vredesopbouw: de GVDB-structuren maken deel uit van de EDEO op de wijze zoals in oktober 2009 overeengekomen door de Europese Raad en zoals voorzien in het EDEO-besluit. Een passende structuur kan worden verwezenlijkt door integratie van relevante afdelingen van de Commissie die zich bezighouden met crisisbeheersing en vredesopbouw.

De hoge vertegenwoordiger zal erop toezien dat, rechtstreeks onder haar gezag en verantwoordelijkheid en binnen de geëigende structuur, tussen de naar de EDEO overgehevelde Commissie-eenheden voor crisisresponsplanning en -programming, conflictpreventie en vredesopbouw, alsmede de GVDB-structuren, een hechte synergetische samenwerking plaatsvindt. Dit laat uiteraard het specifieke, met name intergouvernementele of communautaire, karakter van de beleidsmaatregelen onverlet.

Onder direct gezag en directe verantwoordelijkheid van de hoge vertegenwoordiger wordt de volledige coördinatie tussen alle diensten van de EDEO, met name tussen de GVDB-structuren en de andere relevante diensten van de EDEO gewaarborgd, waarbij rekening wordt gehouden met de specifieke kenmerken van deze structuren.

De hoge vertegenwoordiger waarborgt dat tussen de speciale vertegenwoordigers van de EU en de relevante afdelingen in de EDEO de noodzakelijke coördinatie tot stand wordt gebracht.

De hoge vertegenwoordiger kent hoge prioriteit toe aan de bevordering van mensenrechten en goed bestuur in de hele wereld en zet zich in voor de integratie daarvan in het buitenlands beleid binnen de hele EDEO. Er worden op het niveau van het hoofdbureau structuren voor mensenrechten en democratie opgezet, alsmede centrale punten binnen de relevante delegaties van de Unie, die tot taak hebben toezicht te houden op de mensenrechtensituatie en de daadwerkelijke verwezenlijking van de beleidsdoelstellingen van de EU op het gebied van de mensenrechten.

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2011/C 351 E/15	De benadering van HIV/AIDS vanuit het oogpunt van de mensenrechtenechten Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over een op rechten gebaseerde aanpak van de hiv/aids-strategie van de EU	95
2011/C 351 E/16	Inwerkingtreding van het Verdrag inzake clustercommunity (CCM) op 1 augustus 2010 en de rol van de EU Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over de inwerkingtreding van het Verdrag inzake clustercommunity (CCM) en de rol van de EU	101
2011/C 351 E/17	De toekomst van het GLB na 2013 Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over de toekomst van het gemeenschappelijk landbouwbeleid na 2013 (2009/2236(INI))	103
2011/C 351 E/18	Regeling inzake de invoer van visserij- en aquacultuurproducten in de EU in het licht van de hervorming van het GLB Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over de regeling inzake de invoer van visserij- en aquacultuurproducten in de EU in het licht van de hervorming van het GVB (2009/2238(INI))	119
2011/C 351 E/19	Zimbabwe, met name het geval van Farai Maguwu Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over Zimbabwe, en meer in het bijzonder de zaak-Farai Maguwu	128
2011/C 351 E/20	Venezuela, met name het geval van Maria Lourdes Afiuni Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over Venezuela, met name de zaak Maria Lourdes Afiuni	130
2011/C 351 E/21	Noord-Korea Resolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over Noord-Korea	132

II Mededelingen

MEDEDELINGEN VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Europees Parlement

Dinsdag 6 juli 2010

2011/C 351 E/22	Verzoek om verdediging van de immuniteit van Valdemar Tomaševski Besluit van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over het verzoek om verdediging van de immuniteit en de voorrechten van Valdemar Tomaševski (2010/2047(IMM))	137
-----------------	---	-----



III Voorbereidende handelingen

Europees Parlement

Dinsdag 6 juli 2010

2011/C 351 E/23	<p>Toetreding van de lidstaten tot het op 22 november 1928 te Parijs ondertekende Verdrag betreffende internationale tentoonstellingen ***</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over het ontwerpbesluit van de Raad waarbij lidstaten worden gemachtigd om toe te treden tot het op 22 november 1928 te Parijs ondertekende Verdrag betreffende internationale tentoonstellingen, zoals aangevuld met de protocollen van 10 mei 1948, 16 november 1966, 30 november 1972 en zoals gewijzigd op 24 juni 1982 en 31 mei 1988 (08100/2010 – C7-0105/2010 – 2010/0015(NLE))</p>	139
2011/C 351 E/24	<p>Sluiting van het Protocol inzake het geïntegreerd beheer van kustgebieden bij het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu en de kustgebieden van de Middellandse Zee ***</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Europese Unie, van het Protocol inzake het geïntegreerd beheer van kustgebieden in het Middellandse Zeegebied bij het Verdrag inzake de bescherming van het mariene milieu en de kustgebieden van de Middellandse Zee (09132/2010 – C7-0128/2010 – 2010/0016(NLE))</p>	140
2011/C 351 E/25	<p>Overeenkomst tussen de EU en IJsland en Noorwegen betreffende de toepassing van sommige bepalingen van Besluit 2008/615/JBZ van de Raad en Besluit 2008/616/JBZ van de Raad ***</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 betreffende het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de sluiting van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en IJsland en Noorwegen betreffende de toepassing van sommige bepalingen van Besluit 2008/615/JBZ van de Raad inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, en van Besluit 2008/616/JBZ van de Raad betreffende de uitvoering van Besluit 2008/615/JBZ inzake de intensivering van de grensoverschrijdende samenwerking, in het bijzonder ter bestrijding van terrorisme en grensoverschrijdende criminaliteit, met inbegrip van de bijlage (05309/2010 – C7-0031/2010 – 2009/0191(NLE))</p>	140
2011/C 351 E/26	<p>Deelname van Zwitserland en Liechtenstein aan de activiteiten van Frontex ***</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de sluiting, namens de Unie, van de regeling tussen enerzijds de Europese Unie en anderzijds de Zwitserse Bondsstaat en het Vorstendom Liechtenstein inzake de wijze waarop deze staten worden betrokken bij het Europees agentschap voor het beheer van de operationele samenwerking aan de buitengrenzen van de lidstaten van de Europese Unie (05707/2010 – C7-0217/2009 – 2009/0073(NLE))</p>	141
2011/C 351 E/27	<p>Kwaliteit van de statistische gegevens in het kader van de procedure bij buitensporige tekorten *</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over het voorstel voor een verordening van de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 479/2009, wat betreft de kwaliteit van de statistische gegevens in het kader van de procedure bij buitensporige tekorten (COM(2010)0053 – C7-0064/2010 – 2010/0035(NLE))</p>	142
2011/C 351 E/28	<p>Rechten van autobus- en touringcarpassagiers ***II</p> <p>Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 betreffende het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de vaststelling van een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de rechten van autobus- en touringcarpassagiers en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 (05218/3/2010 – C7-0077/2010 – 2008/0237(COD))</p>	149
	<p>P7_TC2-COD(2008)0237</p> <p>Standpunt van het Europees Parlement in tweede lezing vastgesteld op 6 juli 2010 met het oog op de aanneming van Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de rechten van autobus- en touringcarpassagiers en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 (¹)</p>	150
	<p>BIJLAGE I</p>	166
	<p>BIJLAGE II</p>	167



(¹) Voor de EER relevante tekst

2011/C 351 E/29	Rechten van passagiers die over zee of binnenwateren reizen ***II Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 betreffende het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de aanneming van de verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de rechten van passagiers die over zee of binnenwateren reizen en houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004 (14849/3/2009 – C7-0076/2010 – 2008/0246(COD))	168
	P7_TC2-COD(2008)0246 Standpunt van het Europees Parlement in tweede lezing vastgesteld op 6 juli 2010 met het oog op de aanneming van Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de rechten van passagiers die over zee of binnenwateren reizen en houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2006/2004.....	169
2011/C 351 E/30	Intelligente vervoerssystemen op het gebied van wegvervoer en voor interfaces met andere vervoerswijzen ***II Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 betreffende het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de vaststelling van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende het kader voor het invoeren van intelligente vervoerssystemen op het gebied van wegvervoer en voor interfaces met andere vervoerswijzen (06103/4/2010 – C7-0119/2010 – 2008/0263(COD))	169
	BIJLAGE	170
2011/C 351 E/31	Meldingsformaliteiten voor schepen die aankomen in of vertrekken uit havens van de lidstaten van de Gemeenschap ***I Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 6 juli 2010 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende meldingsformaliteiten voor schepen die aankomen in en/of vertrekken uit havens van de lidstaten van de Gemeenschap en tot intrekking van Richtlijn 2002/6/EG (COM(2009)0011 – C6-0030/2009 – 2009/0005(COD))	171
	P7_TC1-COD(2009)0005 Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 6 juli 2010 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2010/.../EU van het Europees Parlement en de Raad betreffende meldingsformaliteiten voor schepen die aankomen in en/of vertrekken uit havens van de lidstaten en tot intrekking van Richtlijn 2002/6/EG	172
	BIJLAGE	173
Woensdag 7 juli 2010		
2011/C 351 E/32	Nieuwe voedingsmiddelen ***II Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 betreffende het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de aanneming van de verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende nieuwe voedingsmiddelen, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1331/2008 en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 258/97 en Verordening (EG) nr. 1852/2001 van de Commissie (11261/3/2009 – C7-0078/2010 – 2008/0002(COD))	174
	P7_TC2-COD(2008)0002 Standpunt van het Europees Parlement in tweede lezing vastgesteld op 7 juli 2010 met het oog op de aanneming van Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad betreffende nieuwe voedingsmiddelen en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1331/2008 en houdende intrekking van Verordening (EG) nr. 258/97 en Verordening (EG) nr. 1852/2001 van de Commissie ⁽¹⁾	175
2011/C 351 E/33	Industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (herschikking) ***II Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 betreffende het standpunt in eerste lezing van de Raad met het oog op de aanneming van een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (herschikking) (11962/2/2009 – C7-0034/2010 – 2007/0286(COD))	193



⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

	P7_TC2-COD(2007)0286	
	Standpunt van het Europees Parlement in tweede lezing vastgesteld op 7 juli 2010 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2010/.../EU van het Europees Parlement en de Raad inzake industriële emissies (geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging) (herschikking)	194
2011/C 351 E/34	Verplichtingen van marktdeelnemers die hout en houtproducten op de markt brengen ***II	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 over het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de aanneming van een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de verplichtingen van marktdeelnemers die hout en houtproducten op de markt brengen (05885/4/2010 – C7-0053/2010 – 2008/0198(COD))	194
	P7_TC2-COD(2008)0198	
	Standpunt van het Europees Parlement in tweede lezing vastgesteld op 7 juli 2010 met het oog op de aanneming van Verordening (EU) nr. .../2010 van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de verplichtingen van marktdeelnemers die hout en houtproducten op de markt brengen	195
2011/C 351 E/35	Bevoegdheden van de Europese Bankautoriteit, de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen en de Europese Autoriteit voor effecten en markten ***I	
	Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 98/26/EG, 2002/87/EG, 2003/6/EG, 2003/41/EG, 2003/71/EG, 2004/39/EG, 2004/109/EG, 2005/60/EG, 2006/48/EG, 2006/49/EG en 2009/65/EG wat de bevoegdheden van de Europese Bankautoriteit, de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen en de Europese Autoriteit voor effecten en markten betreft (COM(2009)0576 – C7-0251/2009 – 2009/0161(COD))	195
2011/C 351 E/36	Europese Autoriteit voor effecten en markten ***I	
	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europese Autoriteit voor effecten en markten (COM(2009)0503 – C7-0167/2009 – 2009/0144(COD))	267
2011/C 351 E/37	Macroprudentieel toezicht op het financiële stelsel en de instelling van een Europees Comité voor systeemrisico's ***I	
	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende communautair macroprudentieel toezicht op het financiële stelsel en tot oprichting van een Europees Comité voor systeemrisico's (COM(2009)0499 – C7-0166/2009 – 2009/0140(COD))	321
2011/C 351 E/38	Europese Bankautoriteit ***I	
	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europese Bankautoriteit (COM(2009)0501 – C7-0169/2009 – 2009/0142(COD))	337
2011/C 351 E/39	Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen ***I	
	Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (COM(2009)0502 – C7-0168/2009 – 2009/0143(COD))	391
2011/C 351 E/40	Kapitaalvereisten voor de handelsportefeuille en voor hersecurisaties, en het bedrijfseconomisch toezicht op het beloningsbeleid ***I	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 7 juli 2010 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG wat betreft de kapitaalvereisten voor de handelsportefeuille en voor hersecurisaties, en het bedrijfseconomisch toezicht op het beloningsbeleid (COM(2009)0362 – C7-0096/2009 – 2009/0099(COD))	446



P7_TC1-COD(2009)0099

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 7 juli 2010 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2010/.../EU van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG wat betreft de kapitaalvereisten voor de handelsportefeuille en voor hersecuritisaties, alsook het bedrijfseconomisch toezicht op het beloningsbeleid 447

2011/C 351 E/41

Specifieke taken van de Europese Centrale Bank betreffende de werking van het Europees Comité voor systeemrisico's *

Voorstel voor een verordening van de Raad tot toewijzing aan de Europese Centrale Bank van specifieke taken betreffende de werking van het Europees Comité voor systeemrisico's (05551/2010 – C7-0014/2010 – 2009/0141(CNS)) 447

Donderdag 8 juli 2010

2011/C 351 E/42

Overeenkomst EU/VS inzake de verwerking en doorgifte van gegevens betreffende het financiële berichtenverkeer van de EU naar de VS ten behoeve van het programma voor het traceren van terrorismefinanciering ***

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de sluiting van de overeenkomst tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika inzake de verwerking en doorgifte van gegevens betreffende het financiële berichtenverkeer van de Europese Unie naar de Verenigde Staten ten behoeve van het programma voor het traceren van terrorismefinanciering (11222/1/2010/REV 1 en COR 1 – C7-0158/2010 – 2010/0178(NLE)) 453

2011/C 351 E/43

Europese dienst voor extern optreden *

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 8 juli 2010 over het voorstel voor een besluit van de Raad tot vaststelling van de inrichting en werking van de Europese dienst voor extern optreden (08029/2010 – C7-0090/2010 – 2010/0816(NLE)) 454

P7_TC1-NLE(2010)0816

Standpunt van het Europees Parlement vastgesteld op 8 juli 2010 met het oog op de aanneming van een besluit van de Raad tot vaststelling van de organisatie en werking van de Europese dienst voor extern optreden 455

BIJLAGE 468

BIJLAGE 470



Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
- **I Samenwerkingsprocedure, eerste lezing
- **II Samenwerkingsprocedure, tweede lezing
- *** Instemmingsprocedure
- ***I Medebeslissingsprocedure, eerste lezing
- ***II Medebeslissingsprocedure, tweede lezing
- ***III Medebeslissingsprocedure, derde lezing

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de door de Commissie voorgestelde rechtsgrondslag)

Politieke amendementen: nieuwe of vervangende tekst staat in vet en cursief, schrappingen zijn met het symbool ¶ aangegeven.

Technische correcties en aanpassingen door de diensten: nieuwe of vervangende tekst staat in cursief, schrappingen zijn met het symbool || aangegeven.

Abonnementsprijzen 2011 (excl. btw, incl. verzendkosten voor normale verzending)

<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	1 100 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, papieren versie + dvd (jaarlijks)	22 officiële talen van de Europese Unie	1 200 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L-serie, uitsluitend papieren versie	22 officiële talen van de Europese Unie	770 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , L- en C-serie, dvd (maandelijks) (cumulatief)	22 officiële talen van de Europese Unie	400 EUR per jaar
<i>Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie</i> (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen), dvd, verschijnt één keer per week	Meertalig: 23 officiële talen van de Europese Unie	300 EUR per jaar
<i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> , C-serie „Vergelijkende onderzoeken”	Taal (talen) van het (de) vergelijkende onderzoek(en)	50 EUR per jaar

Het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, dat in de officiële talen van de Europese Unie verschijnt, is verkrijgbaar in 22 verschillende taalversies. Het abonnement omvat de L-serie (Wetgeving) en de C-serie (Mededelingen en bekendmakingen).

Ieder abonnement geldt slechts voor één enkele taalversie.

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 920/2005 van de Raad, bekendgemaakt in *Publicatieblad L 156* van 18 juni 2005, waarin is bepaald dat de instellingen van de Europese Unie tijdelijk niet verplicht zijn om alle rechtsbesluiten in het lers te redigeren en in die taal bekend te maken, worden de in het lers opgestelde nummers van het *Publicatieblad* apart verkocht.

Het abonnement op het *Supplement op het Publicatieblad van de Europese Unie* (S-serie: Overheidsopdrachten en aanbestedingen) omvat alle 23 officiële taalversies op één meertalige dvd.

Op verzoek kunnen de abonnees op het *Publicatieblad van de Europese Unie* eveneens de verschillende bijlagen van het *Publicatieblad* ontvangen. De abonnees worden op de hoogte gebracht van het verschijnen van bijlagen door middel van een „Bericht aan de lezer” in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Verkoop en abonnementen

Abonnementen op verscheidene niet-kosteloze publicaties, zoals het abonnement op het *Publicatieblad van de Europese Unie*, zijn verkrijgbaar bij onze verkoopkantoren. Een lijst met verkoopkantoren is te vinden op het volgende internetadres:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_nl.htm

Via EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) heeft u direct en gratis toegang tot het recht van de Europese Unie. Op deze website kunt u het *Publicatieblad van de Europese Unie* raadplegen. U vindt er eveneens de verdragen, de wetgeving, de jurisprudentie en de voorbereidende wetgevende besluiten.

Meer informatie over de Europese Unie is te vinden op de volgende website: <http://europa.eu>



Bureau voor publicaties van de Europese Unie
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL